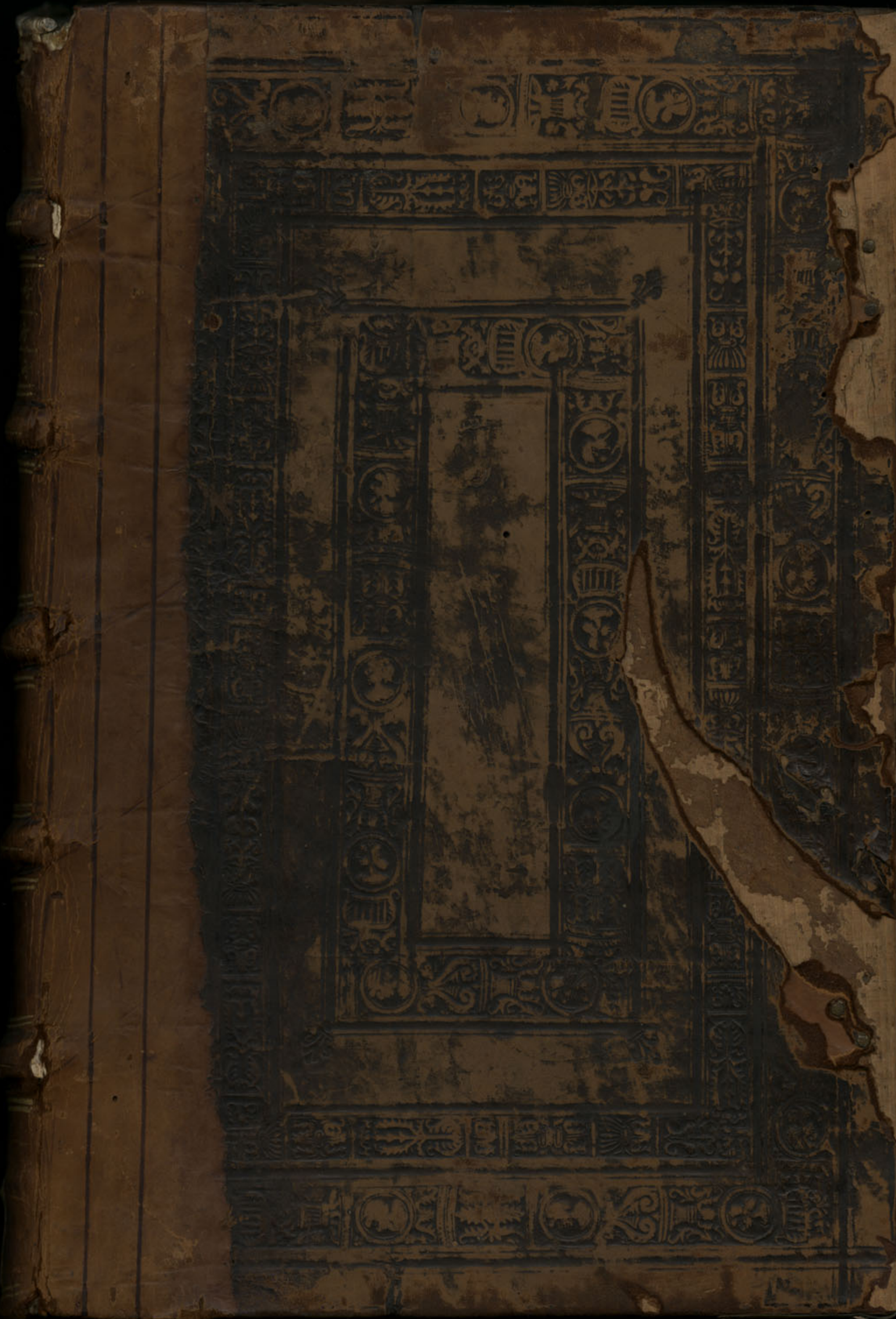

Casa
Gab. B2
Est.
Tab. 46
N.° 8

R
46
8

Quadratura magistri Pauli Veneti.

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

Tabula primi dubii

In quo sunt quinquagīta principalia. quoꝝ qȯlibet munit quatuor ɔclusionibus et totidē aut pluribꝰ corrɛlarys.

Capitulū. p̄mū agit de ampliatiōibus.
Capitulū 2m. de conuersionibus.
Capitulū. 3ꝯ. de sillogismis.
Capitulū. 4m. de ɨceptionibus.
Capitulū. 5m. de exclusiuis.
Capitulū. 6ꝯ. de ɨceptione ꝛ desitiōe.
Capitulū. 7m. de exclusiuis.
Capitulū. 8m. de exceptiuis.
Capitulū. 9m. de negationibꝰ p̄positis et postpositis.
Capitulū. 10m. de modalibus.
Capitulū. 11m. de negatiuis iferentibus affirmatiuas.
Capitulum. 12m. de veritate et falsitate propositionum.
Capitulū. 13m. ȯ ȯceptiōe et credulitate.
Capitulū. 14m. de eadem materia.
Capitulū. 15m. de insolubilibus.
Capitulū. 16m. de ɨceptiōe et desitione.
Capituluꝫ. 17m. de immediate.
Capitulū. 18m. de exclusiua ꝛ sua vl̄i.
Capitulū. 19m. de iferiozitate et superioritate.
Capitulū. 20m. de eadem materia ſz negatione postposita.
Capitulum. 21m. de consequentys.
Capitulū. 22m. de differētia et alietate.
Capl̄ꝫ. 23m. de terminis mobilibus et i-mobilibus.
Capl̄m. 24m. de copulatiuis.
Capl̄m. 25m. de incipit et desinit.
Capl̄m. 26m. de p̄mo et vltimo istāti.
Capl̄m. 27m. de modalibus.
Capl̄m. 28m. de sensu cōpositō et diuiso.
Capl̄m. 29m. de scia et credulitate.
Capl̄mi. 30m. de scire et dubitare.
Capl̄n. 31m. ȯ scia ꝓpōnis.
Capl̄m. 32m. de temporalibus.
Capl̄m. 33m. de inceptione veritatis et falsitatis.
Capl̄m. 34m. de veritatibꝰ eternis.
Capl̄m. 35m. de ɨceptiōe ꝛ desitiōe.
Capl̄m. 36m. de alietate et ifinitatiōe.
Capl̄m. 37. de differētia et relatiuo.
Capl̄ꝫ. 38ꝯ. de differētia ꝛ distribuitiōe.
Capl̄m. 39m. de differt aliud et nō idez.
Capl̄ꝫ. 40m. de disiūcto et altera eiꝰ ꝑte.
Capitulū. 41m. de exclusiua et vniuersali admixta relatiuo.
Capitulum. 42. de exclusiua ꝛ vniuersali coniuncta vel diuisa.
Capitulū. 43. de copulatiua et relatiōe.
Capitulū. 44m. de eadam mā.
Capitulū. 45m. de disiūctiuis.
Capitulū. 46m. de disiunctiua et copulatiua.
Capitulū. 47m. de conditionalibus.
Capitulū. 48m. de cālibus.
Capituluꝫ. 49m. de q̄ꝫtitate ꝓpōnū.
Capl̄. 50m. de terminis distrahentibus.

¶ Famosissimi ac excellentissimi viri: doctoris eximy sacre theologie Magistri Pauli veneti ordinis fratrū Eremitarum Diui patris Augustini doctoris ecclesie: nec nō ꝛ prestantissimi Loyci: ac subtilissimi Sophyste aureum opus quod quadratura inscribitur feliciter Incipit.

Omiā otium mors est hominis vna viuentis: nec non ad multorum genera vicioruz relapsus continuus. Ideo vt iter mortuos viuam. Nec solito: vel ceteris peior efficiar. Quatuor formabo dubia denarys quinqz fulta temptatiuis. Primo vtruz eadē consequntia sit bona ꝛ mala. 2° vtrum eadem propositio sit va: ꝛ falsa. 3° vtrum de eodem sint verificabilia dispata. 4° vtrū duo repugnantia possint esse simul vera: vel simul falsa: qbus ad lucē deductis: multoꝝ disparētia appebit sophismatū.

¶ De ampliationibus. Capitulum. I.

Quod primum dubiū sit verum arguitur sic. Ista ꝯña est bona. Albuz fuit ℔ ℊ hoc fuit albū. ꝛ hec eadez nō valz. ℊ q̄stio vera: tz ꝯsequentia. et añs arguitur pro q̄libet parte. Et p° pro secunda parte. Nam posito ꝙ sor. sit albus: ꝛ ꝯtinue antenunc fuit niger: patet ꝙ añs sit vex: ꝛ ꝯñs falsuz: ꝙ añs sit vex probo: hoc fuit hoc: demonstrando sortez: ꝛ ℔ est: vel fuit albū: ergo album fuit hoc: patet ꝯña a resoluētibus ad resolutū: sz ꝙ ꝯñs sit falsuz manifestū est: si. n. ℔ fuit albū. ꝛ ℔ ꝯtinue fuit nigrū simul ꝛ semel p cāuz: segtur ꝙ ℔ fuit albū ꝛ nigrū: ꝙ ē ipossibile. Jaz ꝓbat̄ ꝑma ps añtis: vz: ꝙ illa ꝯña ē bona: ꝑ. qz ē cōuersio simplex. 2°. qz si nō eēt bona: ℔ iō eēt: qz ly albū āpliat̄ inañte: ꝛ nō in ꝯñte. ¶ Sz ꝯ. Dis ampliatio ē a vbo: sic ꝛ suppositio: sz ñ videt̄ q̄re vbū plus ampliet a pte subiecti q̄z a pte p̄dicati: cū eq̄lis sit vtutis a pte vtriusqz: ℊ vtrobiqz ly albū ampliat̄. vl̄ det̄ cā diuersitatis ꝛ ꝯfirmatur p Aristo. ꝑ. elencoꝝ dicētez ꝙ i ista sanabat̄ laborās: ly laborans ampliat̄ pro eo q ē vel q fuit laborās. ¶ In oppositū ꝛ p pte negatiua ē cōis animi cōceptio. vz. de q̄libet dr̄ esse vel ñ eē ꝛ de nullo eoꝝ ambo.

p° ꝯ°. Pro solutione argumenti pono quatuor conclusiones. Prima conclusio est ista. In. a. īstāti aliqō albū fuit sortes: ꝛ in eodē īstāti aliqō nigrū fuit sor. ꝛ tñ in nullo īstāti sor. fuit albus: ꝛ niger: probat̄: ꝛ pono ꝙ. a. fuerit p̄m instās eē sortis in quo fuit niger ꝛ nunc sit albus: isto posito pz secunda ꝛ z^a ps ꝯclonis: sed ꝑma ꝓbat̄: nā in. a. instāti hoc fuit sortes: ꝛ hoc est vel fuit albū: igit̄ in. a. instāti albū fuit sortes. ¶ Dic tñ est notandū ꝙ ē magna differētia īter istas ꝓpōnes: sor. fuit albus: ꝛ niger: ꝛ sor. fuit albū: ꝛ nigrū. Nā posito ꝙ sor. nō fuit albus: nz niger: sz p totā vitā suā vna medietas fuerit alba: ꝛ alia medietas fuerit nigra: p lōgitudinē diuidendo: ē p^a

Cor^m. ꝓpositio falsa: ꝛ z^a va. ¶ Ex illa ꝯclone segt̄ corelarie. Or aliqō albū fuit sortes ꝛ erit sor: ꝛ tamē nunqz erit ita: nec unqz fuit ita ꝙ aliqō albū erit sor. pz ponendo ꝙ sor. sit albus: ꝛ ꝯtinue fuit niger: ꝛ cōtinue erit niger. isto posito pz

z^a ꝯ°. cor^m. ¶ z^a ꝯclusio ē ista. In. a. die sor. fuit albus: ꝛ tñ sor. ñ fuit alb° in. a. die: probat̄: ꝛ pono ꝙ ī ꝑma medietate diei besterne sor. fuit albus: ꝛ in secūda niger: ꝛ quādo fuit albus nō fuit. a. besterna dies: sz qñ fuit niger vocabatur illa dies, a. isto posito: pz ꝑma ps. Nā tūc sor. fuit albus: demōstrādo die hesternā: ꝛ tūc est vel fuit. a. dies. ℊ i. a. die. sor. fuit alb°. Secūda ps ꝓbat̄. Nā qñcūqz sor. fuit albus: hesterna dies nō fuit. a. sz solū qñ fuit niger: ℊ sortes nō fuit albus ī. a. die. Ex eadē ꝯclone sequit̄. Or sor. nō ē: nec fuit: nec erit in domo platonis: ꝛ tñ in domo platonis erit: ꝛ fuit sortes: probat̄: ꝛ pono ꝙ qñcūqz sor. ē vel fuit: aut erit ī aliqua domo: ꝙ nulla dom° sit platonis: ꝛ qñcūqz ipse ē: vl̄ fuit: vel erit extra domū aliq̄: ꝙ q̄libz domus sit platōis. isto posito pz ꝑma ps ꝯclonis: qz suuz oppo^m repugnat casui: sz secūda ꝓbat̄. Nā in ista domo fuit: ꝛ erit sor. demōstrādo vnaz quā exiuit: ꝛ exibit. ꝛ ista ē: erit. vel fuit dom° platonis: igit̄ i domo platonis fuit: ꝛ erit sor. ¶ Tertia. ꝑ. 3^a ꝯ°. ē ista. Aliqs hō erit qñ ipse ñ erit aliqs hō: probat̄ ꝛ pono. ꝙ totū ꝑter digitū sor. sit. a. ℊ digitus cras cōburet̄ vl̄ aliū de desinet esse ps sor. isto posito. ℔ erit qñ ip̄m non erit aliqs hō: demōstrādo. a. ꝛ hoc ē: vel erit aliqs hō: igit̄. ꝛc. Prima ps añtis pz. Nā. a. q̄diu erit ps sor. nō erit hō: qz aliter in vno hoie forēt ifiniti hoies. Secūda pars ꝓbat̄ ex hoc: qz hec demonstrādo. a. aliqñ erit ſba aiata sensitiua p se exīs: ꝛ ñ alia q̄z hō: igr̄ ꝛc. ¶ Ex ista ꝯclone segt̄ ꝯsequnter Cor^m. Or aliqd ē hō: ꝛ qñcūqz erit: illud erit ñ hō: ꝓbat̄. ꝛ pono ꝙ nūc aliqd sit hō: ꝛ post hoc ꝯtinue erit ps alicui° homis: qō ē possibile p additionē noue ptis ad p̄cedēs: vel ad p̄exīs: isto posito pz cor^m. ¶ 4^a ꝑ. est ista. Sor. ē solū pedalis q̄ntitatis: ꝛ in fine hore erit bipedalis q̄ntitatis: ꝛ tñ sortes ē tātus q̄ntus ipse erit ī fine hore: ꝓbat̄. ꝛ pono p̄mam ptē in cāu. isto posito ipsa ē manifesta. ꝛ scōa ꝓbat̄. sor. est pedalis q̄ntitatis: ꝛ pedalis q̄ntitatis sor. erit ī fine hore. ℊ sor. ē tāt° q̄nt° ipse erit ī fine hore: pz ꝯña p resol'onē relatiui. ꝛ maior silr̄ p casū: sz mior ꝓbat̄. hec sortes erit ī fine hore demōstrādo seip̄m: ꝛ hoc ē vel erit pedalis q̄ntitas: igit̄ pedalis q̄ntitas sor. erit ī fine hore: ꝛ p ꝯñs pedal' q̄ntitatis sor. erit ī fine hore: pz ꝯña. qz idē significāt ista duo illata: suppositio ꝓnūc: ꝙ q̄ntitas ñ distiguat̄ a re q̄nta. ¶ Ex ista Cor^m. cōclusiōe segt̄ correlarie. Or sor. est ī duplo mior q̄ p° ipe fuit: ꝛ tñ ē tātus q̄nt° ꝑus ipe fuit: probat̄. ꝛ pono ꝙ sor. sit bipedalis q̄ntitatis: ꝛ ꝯtinue añ ℔ fuit quadrupedalis. isto posito pz ꝑma ps ꝯclonis. ꝛ scōa ꝓbat̄. sor. ē bipedalis q̄ntitatis. ꝛ bipedalis ꝑus fuit. igit̄ ipse ē tātus q̄ntus ipe ꝑus fuit: tenet ꝯña cū maiori: et minorē ꝓbo: hec. sor. p° fuit: demōstrādo se ip̄m: ꝛ hoc ē: vel fuit bipedale: igit̄ ꝛc. pz ꝯñtia p resolutionem relatiui.

Ad rationem ꝑncipalē pz qd sit dicenduz ex dictis. vz. ꝙ illa ꝯña ñ valet. albū. fuit hoc. igitur hoc fuit albū: ꝛ ad ꝑmā ꝓbationē dico: ꝙ illa nō ē ꝯuersio simplex pp mutationē ampliationis seu suppositōis āpliatiue. sz illa albū fuit. hec ꝯuertit̄ simpl'r ī istā: hoc albū fuit: ita ꝙ ly hoc sit ſbm: ꝛ ly albū p̄dicatum vbi ly. albū: eque ampliatiue vtrobiqz supponit. Ex qua resp̄sione sequit̄ ista ꝯclusio. Or. a. et. b. sunt due ꝓpōnes eiusdē denominatiōis oīo: quaꝝ subiecta ꝛ p̄dicata sūt eadez vel īuicē cōuertibilia: ꝛ p eodē p̄cise supponētia: ꝛ tñ vna est vera: ꝛ reliqua falsa: patet de istis: albū fuit ℔: ꝛ hoc fuit album: dato ꝙ prima sit. a. ꝛ secūda. b. ¶ Ad z^am rōnez ꝓbantē ampliationē a parte vtriusqz extremi dicit̄ ꝙ verbum aliqd ampliatur ante se: ꝛ non post se. hoc non est nisi rōne nature sic dictantis: vel volentis talr̄ imperātis: sic cōtingit de dictione exceptiua que añ se: ꝛ non post se immobilitat: vt omnis hō: preter sor. currit: immobilitat̄ ly homo: ꝛ non ly currens: huiusmodi autem verba que sic ampliāt añ se ꝛ non post se: sunt illa que non cadunt vere nisi super ea que sunt fuerunt: vel erunt: vt erit: fuit: disputauit: mouebitur: ꝛ huiusmodi. Alia autez que cadunt vere seu quorum actus p̄ñt attingere: que non sunt: erunt: vl̄ fuerunt ampliāt tā ante q̄z post: vt albū potest esse nigrū tā ly album. q̄z ly nigruz stat ampliatiue. Similiter tam

in ista chy^am intelligo: q̄z in ista ītelligo chy^am supposuit amplatiue ly chy^m: pro eo quod ē ymaginale: ꝛ ad confirmationē dicitur: q mod^o loq̄ndi Arist. erat postponēdi terminum verbo: tū intelligebat cuz ante. sicut in primo phyer. vbi dicit q sunt ille subcōtrarie: homo iustus est. hō iustus non est: ꝛ certū est: q non sunt subcontrarie: nisi sic intelligantur: hō est iustus: hō non est iustus: ꝛ ita in proposito dicitur q p illam sanabatur laborans: dat intelligere hanc. Ax. laborans sanabitur: vbi ly laborans: supponit: vt dcm̄ est: quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de conuersionibus.

Secundo principaliter arguitur sic. Ista ꝟsequentia est bona. chymera non est aīal: igitur aliquod non aīal non ē ñ chymera. ꝛ hec eadē nō valet igitur q̄stio vera: tz ꝟña cuz maiori: q ē cōuersio p ꝟtrapositionē. ꝛ minorē ꝑbo: añs ē vex: ꝛ ꝟñs falsum: g̃ ꝟña non. Q añs sit verum manifestum est: q suum contradictoriū est falsuz. Omnis chymera est animal: q autez ꝟñs sit falsum probatur: q suum contradictorium est vex videlicet: oē non aīal est non chymera: q aliquod non aīal est nō chymera: ꝛ nihil est non aīal quin illud sit non chymera.

Pro solutione huius argumenti pono 4.^or conclusiones: q̄ruz prima est infinita: licet propositio aliq̄ scripta vel mētal' possit ꝟuerti: nulla tū enūciatio vocalis vel scripta. Prima pars probatur: de propositione scripta: cuius subiectū potest fieri predicatum. ꝛ ecōuerso per trāspositionē localē illox: copula manente fixa: ꝛ immobili. ¶ Idem ostēditur de mētali: cui^o subiectū potest fieri predicatū: ꝛ ecōuerso: per solam retrogradā aīe ꝟuersionem: ad ītentiones illas pmanētes: q̄x vna subicitur: altera p̄dicat'. 2^a pars cōclusionis. probat': qm̄ nullius vocal' propositionis subiectū pōt transponi in p̄dicatū: vel ecōuerso: pp successionē continuam illox: ꝛ lz videat tal' ꝟuerti: non tū cōuertitur: sz assumitur vna alia
Cor. de altero subo: ꝛ de alio p̄dicato. ¶ Ex p̄ma ꝟclusione seqtur corelarie. Primo Q querens aliq̄z enunciationē vocalem conuertere: querit impossibile: patet. quia natura tal' conuerti potest: intentio tamen querentis est: q assignetur vna propositio: cuius subiectum correspondet predicato alterius. ꝛ predicatum subiecto eiusdē. ¶ Secundo sequitur. Q non quelibet vniuersalis negatiua: vel particularis affirmatiua: est conuertenda simpliciter: patet de vocali scripta: vel mentali altero carente etremo: cuz conuersio simplex sit transpositio eximox: ꝛ in nā tali transponunt' exīma: q nō sunt. 3° segtur. Q a. ꝛ b. sunt due ꝑpōnes significātes adequate idem: quax vna pōt conuerti: ꝛ alia nō: patet de istis. nullus hō est asinus ꝛ nullus hō ē asinus: quarum p̄ma sit scripta: vel mentalis: ꝛ alia vocalis. ¶ Notādū tamen q licet ꝑpōnes vocales: vel de scō adiacente: seu nō habentes vtrūq̄z extremū: non possint cōuerti: tū iplicite possunt cōuerti: ꝛ subordinant' aligbus ꝑpositiōibus q̄ possunt explicite ꝟuerti: ꝛ iste ē intellectus loq̄ntiū ō ꝟuersiōe q̄ vtar ego sepissime ī seq̄ntib^9. ¶ Se
2^a ꝟ^o. cunda. ꝟ ē ista. Nulla cōuersio ē ꝟseq̄ntia. ꝑbat'. ꝟuersio ē trāspositio eximox: sz nnlla ꝟsequētia ē trāspositio eximorū. q vltra illā trāspositionē icludit notā illatiōis q̄ ē vna ps ꝟñe: sic ꝟuertēs ꝛ ꝟuersa. vū imaginor q sic demōstratio circularis nō ē aligs syllogismus. sz duo syllogismi: ita ꝟuersio nō ē alia ꝑpō: sz due ꝑpōes: ita q iste due ꝑpositiones: hō ē aīal aīal est hō. sunt vna ꝟuersio: ñ tū fūt aliqua
Cor^m. ꝟña. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit' corelarie. Q sic ꝟuersio p ꝟpositionē ñ ē ꝟña bona: ita nec ꝟuersio simplex: nz p accñs. pz. ex quo nulla ꝟuersio ē ꝟña: nec aliqua ꝑpō. ¶ Concedo tū q ex oī ꝟuersione simplici pōt fieri bona ꝟña: vū ex añte ꝛ ꝟñte fit ꝟña: lz illa n ō sit añs ꝛ ꝟñs: sz ambo illa cū 3°ꝟ^o nota ꝟñe. ¶ 3ª cōclusio ē ista. Aliq̄ ē va ꝛ pfecta cōuersio ī qua nō fit de sbo p̄dicatū: nec ecōuerso: pz de ista: nullus hō est oīs hō: ꝛ nullū ens oīs homo est aliqs hō: in conuersa fuit ly hō sbm. ꝛ ly omnis hō p̄dicatū: sed ī conuertente fuit ly ens oīs hō subiectū: ꝛ ly aliqs hō p̄dicatū: vū in conuersione nō ē inconueniens addere. sz bñ foret icōueniēs diminuere. ¶ Ex ista ꝟclusiōe sequit' corelaire. Q cōuer Cor^n sio per ꝟtrapositionē ē va ꝛ perfecta ꝟuersio: ꝛ nō iplicans ꝟtradictionē: vt dñt aliq de quox numero suz ego ī altero opere. lz enī in ꝟuersione per ꝟpositionē nō fiat de sbo p̄dicatū: aut e^ꝑ: hoc tū nō tollit bonitatē ꝟuersiōis: q adhuc debite transponit' sbm īp̄dicatū: ꝛ e^ꝑ. dicēdo enīz oīs homo est aīal: g̃ omne nō aīal: ē non hō: subiectū non ē factū p̄dicatū: nec e^ꝑ: tū subiectū ē transpositum in p̄dicatū ꝛ econuerso: ꝛ hoc requirit' ꝛ non p̄muz. ¶ 4.ª conclusio ē ista. Aliqua est vera ꝛ perfecta cōuersio: ex qua ceteris nō mutatis non potest fieri ꝟña bona: pz de ista: aīal non est hō: ergo homo non est aīal. Dec enim ꝟuersio est optima: ex quo trāsponūtur extrema: nullo addito. nullo diminuto: tamen ex illa non potest fieri ꝟsequētia bona: q ñ seq̄t aīal non est homo: g̃ hō non est aīal: q añs est vex: ꝛ ꝟñs falsuz. ¶ Ex ista ꝟclusione seq̄t. Q lz ꝟuersio per ꝟpositionē nō sit bona ꝟña: nz ex illa fiat ꝟña bona: adhuc tū ē Cor^o 3°ꝟ^o. bona ꝟuersio. Aliō. n. ītelligit' p ꝟñaz bonā: ꝛ aliō ꝑ ꝟuersionē bonā. sic' aliō cē bonū hoiez: ꝛ aliō bo^m fabx. Ad bōitate. n. ꝟñe requirit' repugnātia añtis cuz ꝟdicto^o ꝟñtis: sed ad bonitatē cōuersionis hec nō requirit': sz debita trāpositio extremorū vt hz videri in opusculo mee ītroductiōis.

Per hec igit' pz responsio ad argumētū q illa ꝟña nō valet. chy^o nō ē aīal: igit' aliq̄ non aīal non est non chy^o: ꝛ cū dicit' est cōuersio per ꝟpositionē: igitur ꝟña bona: nego ꝟñaz ꝛ añs: q vt dictū ē nulla ꝟuersio est ꝟña. ¶ Itē nō solū ex conuersione p ꝟpositionē nō fit cōsequētia bona: imo nec ex conuersione p accidēs: q ñ sequit'. homo est aīal: g̃ oē aīal est homo. ꝛ tū illa homo est aīal: conuertit' in hanc oē aīal ē homo p accidēs: q̄ probatur sic: illa. oē aīal ē homo: ꝟuertitur per accidēs ī illam homo est animal: ergo a pari e^ꝑ: vel detur rō diuersitatis: si. n. vlis ꝟuertitur indefinitā vel particularez videt' etiam econuerso. sicut ex eo q indefinita vel particularis ꝟuertitur in singularem: per idem econuerso singularis in indefinitā. vel particularē. quare. ꝛc̄.

¶ Capitulum de silogismis.

Tertio principaliter ad q̄stionē arguitur sic. ¶ Ista ꝟña ē bona. Q homo erit aīal: omne album erit homo. igitur aliquod animal erit album: ꝛ hec eadem non valet igitur q̄ō vera. ꝟña tenet cū p̄ma pte añtis: eo q ē fillus in quinto prime figure: indirrecte concludente. ꝛ q illa ꝟña non valz ꝑbat'. ꝛ pono q omne album sit hō: ꝛ q nihil erit album. isto posito añs ē verum: ꝛ ꝟñs falsum. vt satis liquet intuenti.

Pro solutione huius argumenti pono 4.^or. conclusiones quax prima ē iste Q̄ quod currit curret. oīs homo currit. ꝛ tū nō omnis homo curret. probatur. ꝛ pono primam partem conclusionis in cāu cum hoc q añxps erit homo. ꝛ erit truncatus pedes. ita q nunq̄z curret. isto posito pz prima ps conclusionis: ꝛ secunda probatur. añxps nō curret. ꝛ añxps ē vel erit homo: igitur non omnis homo curret. pz cōsequētia q ex opposito ꝟñtis cum minori sequitur oppositum maioris. vnde segtur omnis homo curret. añxpus ē vel erit homo. igitur antexps curret. pz ꝟña in tertio p̄me. ¶ Ex ista ꝟclusione sequitur corelarie. Q iste silogismus non est in p̄mo Cor^p

prime. Omne qđ currit curret:oīs hō currit:ḡ oīs homo curret:qr ly homo in minori supponit solum pro eo qđ est: r in cōclusione distributiue pro omni hoīe qui est vl̄ erit. ſz ex premissis bene segtur hec cōclusio:omnis homo qui ē presens curret:que est vera:qr ly homo solū supponit pro
2ª ꝓ. eo:qđ ē ratione illius termini g ē pñs. ¶ Scōa ꝛclusio est ista. Omne qđ ē disputās ē disputaturꝫ:omnis homo ē disputans:r tñ non oīs homo ē disputaturus:probatur:r pono vt prius.ꝙ omne quod est disputās disputabit.r ꝙ oīs homo disputet.r cras generetur sor.qui nūc̄ disputabit: isto posito pz conclusio pro prima parte:r pro scōa.silr r p tertia.qr sortes nō est disputaturus.r sor.ē vel erit homo. igitur rc̄.Et similiter si arguitur vt prius.omne quod ē disputans. ē disputaturus.omnis homo ē disputans. igitur omnis homo ē disputaturus.non valet ꝓña.qr arguitur a minus amplo ad magis amplum. sed ex bis premissis sequitur solum.ꝙ oīs homo qui est presens ē disputaturus.
Corm ¶ Ex ista cōclusione cū prioꝛi sequitur corrolarie.Qr i nullo silogismo terminus aliquis latioꝛem suppositionem debet habere in conclusione:q̄z in premissis.quia multitudo suppositorum sepe facit ad falsitatem vniuersalis.sic̄ paucitas ad veritatē. vnde hec ē vera. quilibet homo ē vnus homo.r ħ ē falsa.omnis homo ē vnꝰ homo.r hoc ideo: qr
3ª ꝓ. latioꝛem habet suppositionem q̄z prima. ¶ 3ª conclusio est infinita.Quicquid fuit sortes:iam ē sor.album fuit sor. r tamen nullum album ē sor.probatur. r pono ꝙ sor.non sit albus.sed fuit albus.isto posito pz conclusio pro qualibet sui parte.nec oppositum vltime partis sequitur ex primis.quia ly album ampliatur in vna:r non in alia. sed bene sequitur.quicquid sortes fuit.nunc ē sortes.sed album ē aliquid qđ fuit sortes.igitur album ē sortes.consequētia
Corm ē bona.sed minoꝛ ē contra casuz. ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Qr ista cōsequentia non valet.quicquid fuit.a.iam est.a.sed aliquis homo fuit.a. ergo aliquis homo iam est.a.dato ꝙ.a.sit pars sortis.r prius fuerit sortes. sed bene sequitur prima conclusio cuz illa minori. aliquis
4ª ꝓ. homo est aliqd quod fuit.a.quod negat̄ in isto casu. ¶ 4ª conclusio est ista.Omne preteritum ē.Adaz ē preteritus: r tamen Adam non est. ista conclusio est manifesta quo ad omnes partes.preter primam:quam ego probo sic. tñ ens est p̄teritū.igit̄ omne p̄teritū est.pz ꝛsequntia ab exclusiua ad eius vl̄em de termis trāspositis.r añs ē verum.qr ens ē p̄teritum:r nihil nō ens ē preteritum.igit̄. rc̄. ¶ Et si arguitur sic:omne p̄teritum ē. ergo nihil ē p̄teritum gn illud sit.nego ꝛsequētiā.nec arguitur ab expōsita: ad vnā suaꝫ exponentiū:qr ly p̄teritum ī vl̄i tenetur nomialiter. r in negatiua illata tenetur participal̄r:igitur bñ sequitur omne p̄teritum ē:igitur nihil ē aliquod p̄teritum: quin illud sit:r hoc bene cōceditur. ¶ Eode mō ꝛceditur ꝙ omne futurum:omne possibile:omne intelligibile :oē ymaginabile ē:r tamē multa sunt futura:possibilia: itelligibilia. vl̄ ymaginabilia:quoꝝ nullus ē. ¶ Ex ista cōclusione cuz tertia sequitur. Qr in nullo sill̄o debet terminus aliqs habere latioꝛē suppositionē quo ad tempus ī p̄missis:q̄z ī cōclusione.r ideo illa cōsequētia nō valet:oē p̄teritum ē.añ xp̄s ē p̄teritus:igit̄ antexp̄s est. qr ly añxp̄s ampliat̄ ī minori:r nō in ꝛclone.sed ad iferēduz istā cōclonē: sumatur talis minoꝛ:añxp̄s ē aliqđ p̄teritū.r tūc cōceditur ꝓña.ſz negat̄ hoc.qr ex illa sequit̄ ꝙ añxp̄s ē.qđ ē falsum.

Patet igit̄ responsio ad rōnē p̄ncipalem negādo cōsequētiā. r ad p̄bationē q̄ñ dicit̄:ꝙ illa cōsequētia sit syllogismus ī 5º p̄me figure.nego illud.qr ly albū stat ampliatiue ī minori.r nō ī conclusione.ideo deberet sic argui:omnis homo erit aial:oē albū est vel erit hō.igit̄ aliqđ aial albū erit.ita ꝙ ly aial sit subiectum:r ly albū p̄dicatū:r sic īdirecte concludūt huiusmodi p̄misse:r nō mō dicto. ¶ Consilr rñdetur ad argumētū:quo p̄bari p̄t vbū p̄teriti:vel futuri tp̄is ampliare a p̄te post:vbigratia:oē existens hoc erit sortes: demonstrādo sortē.sed albū ē vel erit exñs hoc.igitur sor. erit albus: posito ꝙ sor.sit albus.r ꝓtinue erit niger.pz ꝙ añs ē verum.r ꝓñs falsuz.iō dicit̄ vt pus:ꝙ nō bene ꝛcludit̄ pp terminū in mīori ampliatuz.r nō in ꝛcl̄one. sed ex illis p̄missis seq̄t̄ īdirecte ꝛcludēdo:ꝙ sortes aliqđ albuz erit.r ħ concedit̄ in casu isto:quare rc̄.

¶ Capitulum de inceptione.

Quarto ad questionē p̄ncipaliter arguit̄.ista ꝓña ē bona.Oē qđ curret:īcipit:īcepit:vel incipiet currere. sor.albus curret.igit̄ sor.albus incipit:incepit:vel incipiet currere.r hec eadē non valet.igit̄ q̄stio vera:tenet ꝓña cū p̄ma parte añtis.qr ē syllogismus in 3º p̄me:r p̄bat̄:ꝙ illa ꝓñtia non valet.ponēdo ꝙ sor.currat:cucurrerit:r curret per totā vitā suā.r ꝙ ipse non sit albus.nec fuit albus: sed aliqñ erit albus:isto posito ē añs vex.r ꝓñs falsū. igitur ꝓña nō valet.ꝙ añs sit vex manifestū ē. sed p̄bat̄ ꝙ ꝓñs sit flm:pro q̄libz sua p̄te:nō.n.sor.albꝰ īcipit:vl̄ īcipiet currere.qr si sor.albꝰ īcipit:vl̄ īcipiet currere.r oīs sor. albꝰ g ē.vl̄ erit:ē vl̄ erit sor.ḡ sor.incipit:vl̄ incipiet currere:ꝓñs est ꝛtra casuz.r ꝓña ē ī tertio 3ᶜ figure.nec etiam sor.albꝰ incepit currere.qr sor.non est albus:nec fuit albus. igitur sor.albus non īcepit currere.patet ꝓña.quia exoppositō ꝓñtis.sequitur oppositum añtis.

Prosolutione buius argumenti pono q̄ttuoꝛ conclusiones.quaruz p̄ma ē ista p̄ª ꝓª
Licet sor albꝰ curret.r nullus sor.iam albus currit:non tamen sor.albus curret:qui modo non currit:p̄ma ps patet quia sor.qui erit albus curret:r iam ipse non est albus. iō ipse albus non currit. 2ª.pars conclusionis probatur. q̄ñ suū ꝺdictum est falsum:vz sor.albus curret: qui mō ñ currit:cū debeat sic resolui.hoc curret:qđ mō non currit.r ħ est vel erit sor.albus.igitur rc̄.r patet consequētia ꝙ vna istaꝫ ē falsa. ¶ Ex ista ꝛclusione sequitur corrolarie. Qr Corm
ista consequena non valet sor.albus curret: r nullus sortes albus currit. igitur sortes albus curret. r illo modo non currit:añs enim ē vex vt pz.r ꝓñs falsuz. qr secunda ps eius ē falsa.cū ipa significet ꝙ ille g erit sor.albus non currit. ¶ Secūda.ꝙ ē ista.aliqđ currens īcipiet eē sor.albus.r tamē sor.albus non incipiet esse aliqđ currens.p̄ma 2ª ꝓª
pars p̄bat̄.naz hoc incipiet esse sor.albus demonstrando sor.r hoc ē vel īcipiet esse aliqđ currēs.igit̄ aliqđ currēs incipiet eē sor.albus.Secunda ps p̄bat̄.nā si sor.albꝰ incipiet esse aliquod currens: r ipse sor. albus est sor. igitur sor. incipiet esse aliquod currens:ꝓñs est falsum.r ꝺ casum.

¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie. Qr aliqñ incipiet currere sor.albus:r tamen nunq̄z incipiet sortes albus Corm
currere.probatur:r pono ꝙ.a.erit primum instans in quo sor.erit albus.isto posito patet prima pars:qr in.a. īstāti īcipiet currē sor.albus.igitur aliqñ incipiet currere sor. albꝰ.rz ꝓña.r añs p̄bat̄.nā ī.a.instāti curret sor.albꝰ.r non īmediate añ.a.curret sor albꝰ.qr non immediate añ.a.ipse erit albꝰ.igit̄ in.a. instanti īcipiet currere sor. albus. Secunda ps silr p̄bat̄.nam si aliqñ incipiet sor.albus currere:sit illud instans.a.Contra in.a.instanti sor.albꝰ curret. r īmediate añ.a.sor.albus curret.igit̄ immediate ante. a. sor.albꝰ curret.vel sic:In quolibet īstāti vite sortis sor.albus curret:igit̄ nunq̄z īcipiet sor.albus currere:tenet ꝓña: r añs arguit̄.qr si nō:sit illud.b.instās.Et arguit̄ sic.In.b. instanti sor.curret.sed in.b.īstanti sor.ē vel erit albus.igr in.b. instanti sor. albus curret. Confirmatur . sor . albus in.b.instāti curret.igitur in.b.instanti sor.albus curret.pz

ꝯña.quia non videtur ratio diuersitatis inter añs.ꝛ ꝯñs.

3ª ꝯ°. ℂ 3ª ꝯclusio est ista.Sor.albus nunc non currit: ꝛ sor. albꝰ immedietate post instans quod ē ꝓsens curret: ꝛ tñ sor. albus non incipit currere:prima pars ꝑz:qz ē vna copulatiua:cuius vtraqꝫ pars ē vera:prima.n.ē vera:qz suuꝫ cōtradictoꝛium ē falsum.ꝛ zª probatur per suas resoluentes veras:que sunt iste:hoc immediate post instans quod ē ꝓsens curret:ꝛ hoc est vel erit sor.albus:demonstrando sor. igitur ꝛc̄.zª pars conclusionis simil'r est vera:qz suum cōtradictoꝛium ē falsum vt patuit. ℂ Ex ista conclusione sequitur coꝛrelarie. Qz sor.albꝰ immediate post hoc curret: ꝛ tñ nō immediate post hoc erit:ita ꝙ sor.albus currit:dato ꝙ non erit albus vsqꝫ ad vnum annum. ℂ Quarta ꝯ° est ista.Sor.albus non incipit currere:nec sor.albus icepit currere:nec sor.albus icipiet currere:ꝛ tñ aliqñ fuit ita ꝙ sor.albus incipiet currere:ꝛ aliqñ erit ita ꝙ sortes albus icepit currere:primam partem probauit ratio principalis: sed scōa probatur.nam ista ꝯña ē bona:ꝛ fuit bona:ante esse sor:hoc incipiet currere:ꝛ hoc vl'erit sor.albus:ergo sor. albus incipiet currere:ꝛ tunc fuit ita:sicut significatur per añs:ergo tunc fuit ita sicut signi'ficatur per ꝯñs. Item hec ꝯña ē bona post coꝛruptionem sor.hoc incepit currere:ꝛ b ē vel incipit esse sor.albus.igitur sor.albus incepit currere ꝛ tunc añs erit verꝫ.igitur tunc ꝯñs erit verus. ℂ Ex ista conclusione sequitur coꝛrelarie.Qz ista consequentia non valet:aliquando sor.albus incipiet currere:igitur aliquando'erit ita ꝙ sor.albus incipit currere.probatur quia ante inceptionem sor.fuit antecedens verus:ꝛ consequens falsum:Etiam non sequitur sor.albus incepit currere: igitur aliqñ fuit ita ꝙ sortes albus incipit currere:cū post desinitionem sor.erit antecedens verum ꝛ conseq̄ns falsum.

Ad rationem igitur principalem:concedo consequentiam factam: ꝛ consequens similiter.ꝛ cum dicitur.sortes albus:nec incipit:nec incepit: nec incipiet currere:igitur non sortes albus incipit: incepit:vel incipiet currere: negatur consequentia. quia antecedens est verum:vt probatum est:ꝛ consequens falsum. quia suum contradictoꝛium est verum: probatur. Nam hoc incipit:incepit:vel incipiet currere. demonstrādo sor. ꝛ hoc est vel incipit:vel incipiet:vel incepit esse sor.albus. igitur sortes albus incipit:incepit.vel incipiet currere.vnde hoc consequens non est propositio disiunctiua: sed cathegorica:illud verbo disiuncto: ꝛ habet resolutorie probari. sed illa sor.albus incipit currere: vel sor.albus incepit currere: vel sor.albus incipiet currere: non est cathaª: nec cathagorice probabilis:sed ypothetica disiunctiua:cuius quelibet pars est falsa:quare ꝛ cetera.

℄ Capitulum de exclusiuis.

Quinto principaliter ad questionē arguit sic.ista.cōsequntia est bona.Sor.erit albus: ꝛ nihil aliō a sor.erit albū:igit tñ sor.erit albus:ꝛ hec eadē non valet:ergo q̄stio vª.tenet ꝯsequntia:cū ꝑma ꝑte añtis.qz arguit ab exponētibus ad expositam.ꝛ secudā ꝑtez ꝓbo. Nam cāu possibili posito ē añs verum:ꝛ ꝯñs falsum.igit ꝯña nō valet: añs ꝓbo.ꝛ pono ꝙ nihil qō erit tēpoꝛe sortis ꝑter sortē erit albū.sed post desinitionē sortis gnābit ꝟpla.albus.isto positio añs ē verꝫ ꝓ ꝑma ꝑte.vt ꝑz:ꝛ scōam ꝓbo.qz suuꝫ ꝯdictoꝛiū ē falsuꝫ.vꝫ aliqd aliud a sor.erit albū. qz ex illa sequit' ꝙ aliquid ñ sortes qō erit tēpoꝛe sortis:erit albū:qō est contra casum:etiā quocūqꝫ demonstrato.vna illarum erit falsa:hoc erit albū.ꝛ hoc ē vel erit aliquid aliud a sor. si.n.demonstret' ꝟplato albus: ꝑz ꝙ ipse ñ erit aliud a sor. ex quo non erit sil'cum sor. ℂ Alietas. n. et differentia.

Lozᵐ.

Lozᵐ

non cadit nisi iter entia sil'existētia.iā ꝓbatur ꝙ ꝯñs ꝑncipale fit falsum.sequit' enīz:tñ sor.erit albus. igit' omne album erit sor.tenet ꝯña ab exclusiua ad suā vl'em. ꝛ ꝯñs ē falsū.igit' ꝛ añs:ꝙ ꝯñs fit falsuꝫ ꝓbat'.qz sequitur omne album erit sor.sed ꝟpla.erit albus.igit' ꝟpla.erit sor. ꝯñs ē falsum.igitur ꝛ añs:nō minoꝛ.ergo maioꝛ.

Pro declaratione huiꝰ argumenti pono q̄tuoꝛ ꝯclusiones.quarum. ꝑma ē ista.Si sor.ē albus:tñ sor.ē albus.ꝓbat'.nam si sor. ē albus sor.ē.sor.albus.ſz si sor.ē sor.albus:tñ sor.est sor.albꝰ ꝛ si tñ sor.ē sor.albꝰ:tñ sor.ē albus. ḡ a ꝑmo ad vltimū si sor.ē albꝰ:tñ sor.ē albꝰ. ℂ Nulla ista ꝓpositionaliū patit dubitationē ꝑter illā:si tñ sor.ē sor.albus:tñ sor. ē albus. sed istā condictionalem ego ꝓbo. Nā adiectiuū masculini generis vel feminini nihil significat nisi per dependētiaꝫ ad suuꝫ substantiuuꝫ:quemadmodū relatiuuꝫ per dependentiam ad suū añs.sed ly albus est adiectiuuꝫ istius termini sor.igitur significat idez conuertibiliter qō sor.albus.patet cōsequentia cū minoꝛi.ꝛ maioꝛ est gramaticoꝝ: vnde nullꝰ sane intelligēs diceret:ꝙ illa propositio: asinꝰ est albus:significat ꝙ asinus est homo albus. sed ꝙ asinꝰ est asinus albus.Sic similiter ista propositio: faber est bonus:non significat ꝙ faber est bonus homo:nec ꝙ iste faber ē bonū ens.sed ꝙ iste faber ē bonus faber. ℂ Ex ista conclusione sequitur veritas istarum ꝓpositionum. Tñ homo est albus:tñ homo est niger:tñ homo est coloꝛatꝰ: qz tñ homo ē homo albꝰ:ꝛ tñ homo ē homo niger: ꝛ tñ homo ē homo coloꝛatus. Itē seqtur.tñ homo est q̄ztus:ꝛ tñ asinus ē q̄ztus:quia tantū homo est q̄ztus homo:ꝛ tātū asinus ē q̄ztus asinus. ℂ zª.ꝯ.ē ista. Tñ sor.ē albus:nō tamen tñ sor.ē album:prima pars patet:quia tñ sor.est sor. albus:ꝛ secunda similiter.nam aliquid non sor. ē album: igitur non tñ sor.ē album:patet cōsequentia. ab vna causa veritatis ad propositionem habentē illaꝫ causaꝫ. ℂ Ex ista conclusione sequit' ꝑmo.Qz tñ sor.erit albus:non tamen omne album erit sor.patet ex conclusiōe.nec illa: oē album erit sor.ē vl'is illius exclusiue.tñ sor.erit albus. ſz istius.tñ sor.erit album:ꝛ hec omnis sor.albus erit.sor.est vniuersalis illius exclusiue:tñ sor. erit albꝰ. ℂ Secūdo sequitur.Qz tñ sortes erit albus:ꝛ tamen aliquid non sor. erit album.vnde.secunda. exponens ꝑme partis: non ē illa.nihil non sortes erit album: sed illa nihil non sor. erit sortes albus.tertio sequitur. Qz tñ sortes erit albus:non tamen nihil ꝑeter sor.erit album.nec oppositum istius secunde partius est exceptiua coꝛrespondens ꝑme parti: sed est ista:nihil ꝑeter sortez erit sortes albus: quam ego concedo: sicut suaꝫ exclusiuā. ℂ Tertia conclusio.est ista Sortes ꝛ pla.augumentabunt': ꝛ qualefient equaliter: ꝛ equeuelociter per totam vitam suam:ꝛ tamen solus sor. erit auctus ꝛ qualificatus.ꝓbatur.ꝛ pono:ꝙ sortes ꝛ plato continue q̄ztu diu uiuent augumentabuntur ꝛ pariformiter albefient.isto posito patet ꝑma pars conclusionis. ꝛ secunda ꝓbatur:solus sortes erit sortes auctus ꝛ sortes qualificatus:ergo solus sortes erit qualificatus ꝛ auctus: patet consequentia ab vno conuertibili ad reliquū. ℂ Ex ꝑdictis sequitur.Qz nulla illaꝫ cōsequentiaꝫ valet.solus sor.erit auctus.igitnr solus sor.augebitur. solus sortes erit qualis:igitur solus sor.qualefiet.quia in cāu est antecedens verum:ꝛ consequens falsum. ℂ 4ª conclusio. est ista.Solus sor.erit bipedalis:non tamen solus sor.erit bipedalis q̄ztitatis.ꝓbatur:ꝛ pono ꝙ sortes erit bipedalis ꝛ pla.similiter.isto posito:patet ꝑª ꝑs conclusionis: quoniam solus sortes erit sor.bipedalis.sed secūda ꝓbatur. Naz aliquid non sortes erit bipedalis q̄ztitatis:quia pla. igitur nō tñ sortes erit bipedalis q̄ztitatis:ꝑz ꝯña.ab vna causa veritatis ad ꝓpositionē habentem illā cāz.vnde ali

Lozᵐ

ꝑª ꝯ°

zª ꝯ°

Lozᵐ

Lozᵐ

Lozᵐ

Lozᵐ

Lozᵐ

4ª ꝯ°.

4ª ꝯ°

ud significat ille terminus bipedalis: quando coiungitur illi termino quãtitatis:ꝛ aliud quãdo ꝯiungiꝫ illi termino soz.cum significet per dependentiam ad ipsum: primo nãqꝫ modo significat bipedalem q̃ꝫtitatem: ꝛ zᵒ modo significat sortem bipedalẽ. Loꝛᵐ ¶ Ex ista conclusione sequitur Oꝛ nulla istarum ꝯñaruꝫ valet.solus soz.est fortis: ergo solus sortes est homo fortis. tm̃ pla.ẽ bipedalis:ergo tm̃ plato ẽ ens bipedale: vel q̃ꝫtitatis bipedalis. Jn qualibet.n. istaꝝ arguiꝫ ab inferiori ad suũ superius distributiue.

Ad rationem principalem pꝫ qꝫ illa ꝯña ẽ bona: Soz.erit albꝰ:ꝛ nihil aliꝰ a soz.erit album:igitur tm̃ soz.erit albus:non qꝛ arguatur ab exponentibus ad expositum:sed qꝛ ꝯñs sequitur ex prima parte antecedẽtis:vt prima demonstrauit ꝯclusio. verũtm̃ ꝑt fuari difficultas argumẽti sic arguẽdo: Soz.albefiet:ꝛ nihil aliud a soz.albefiet.igitur tm̃ soz.albefiet: añs.n.est verum ĩ casu illo:ꝛ ꝯñs falsum. Jdeo dicit qꝫ ista ꝯña non valet:nec arguitur ab exponẽtibus ad expositã:qꝛ dictio exclusiua:non est exponẽda ꝑ notã alietatis:ꝫ infinitatiõis: vt isto modo.soz.albefiet:ꝛ nihil nõ soz.albefiet: igitur tm̃ soz.albefiet:quarum exponẽtiuꝫ zᵃ est falsa: qꝛ suuꝫ cõtradictoriũ est vex̃.ſ.aliquod non soz.albefiet.pla.n.albefiet ꝛ pla.est:vel erit aliquid non soz.igitur aliquid non soz.albefiet:ꝛ consimiles de preterito possunt formari difficultates:quales iam de futuro reperte sunt ꝛc̃.

¶ Capitulum de inceptione ꝛ de desitione.

Sexto principaliter ad q̃stionẽꝫ arguiꝫ sic.ista consequentia est bona. Jllud quod est.a.desiinit esse vex̃.ꝛ nihil aliud ab.a.desinit esse verum:q̃ tm̃ ens.a.desinit esse vex̃:ꝛ hec eadem non valet:ergo q̃stio vera:ꝫ ꝯña cum maiori: qꝛ arguitur ab exponentibus ad expositaꝫ.vnde licet de preterito vel de futuro nõ exponatur dictio exclusiua per notam alietatis:tamen de presenti bene exponitur ꝑ illam:qꝛ vniuersaliter bene sequitur.soz.currit:ꝛ nihil aliud a soz.currit igitur tm̃ soz.currit:pla.mouetur:ꝛ nihil aliud a plato ne mouetur:igitur tm̃ pla.mouetur; sed iaꝫ probatur minor vꝫ.qꝫ ista ꝯsequẽtia. ñ valet.ponendo qꝫ nihil preter.a.fuit verum:ꝛ qꝫ iam non sit.b.vero sit iam:ꝛ desinat esse verum:per positionem de presenti:ita qꝫ.a.ꝛ.b.nõ sint simul:nec fuerint simul:nec simul erunt. Jsto posito. antecedens est verum: ꝛ consequens falsum: igitur consequentia non valet. qꝫ antecedens sit verum: probatur ꝛ primo prima pars:qm̃.a.non est verum:ꝛ immediate ante instans presens fuit verum:igitur.a.desinit esse verum. pꝫ ꝯña ab exponentibus ad expositaꝫ. zᵃ pars probatur: nam nihil desinit eẽ vex̃ nisi.a.vel.b.vt suppono.ſꝫ.b.non ẽ aliud ab.a.nec fuit aliud ab.a.nec erit aliud ab.a. igitur nihil aliud ab.a.desinit esse verũ:ꝫ ꝯsequẽtia.qꝛ ex opposito consequentis cum secunda parte.sequitur formaliter oppositum prime vt patet intuenti:sed qꝫ consequens ꝑncipale sit falsum patet.qꝛ.b. desinit esse verum. igitur non tm̃ ens.a.desinit esse verum.

Pro maiori euidẽtia huius rationis pono q̃tuor ꝯclones.quarũ ꝑma est ista.A. desinit esse verũ.ꝛ.b.desinit esse verũ:ꝛ tamẽ nullũ illoꝝ desinit esse verũ:ꝑma ꝑs pꝫ per casum positũ: ꝛ scõdaꝫ ꝓbo:ga suũ ꝺdictoriũ ẽ falsuꝫ:vꝫ aliquod illoꝝ desinit esse veruꝫ: nã qualitercũq; resoluaꝫ:vna demonstratiua est falsa.ſ.b̃ est:vel desinit eẽ aliqꝺ illoꝝ.a.n.nõ ẽ nec desinit eẽ aliqꝺ illoꝝ:qꝛ.b.nõ fuit:nec erit aliqꝺ illoꝝ:qꝛ.a.nõ erit simlʼcũ b.igitꝫ.a.nõ ẽ:nec desinit eẽ aliqꝺ illoꝝ.Similiter.b.nõ ẽ: nec erit:nec fuit aliqꝺ illoꝝ:qꝛ nec illa sunt nec fuerũt:nec erũt simul:vt manifestat casus. ¶ Ex ista conclone sequitur. Oꝛ iã incipiunt ꝛ desinunt infinita ĩstãtia eẽ:ꝛ tm̃ nec incipit:nec desinit aliqꝺ illoꝝ eẽ.ꝑma ꝑs ꝓbatur:quia nũc nõ ifinita ĩstãtia sũt:ꝛ imediate añ ĩstãs pñs ifinita ĩstãtia fuerũt:ꝛ imediate post ĩstãs qꝺ ẽ pñs ifinita ĩstãtia erũt:ꝑ iã icipiũt: ꝛ desinũt ifinita ĩstantia eẽ. zᵃ ꝑs ẽt ꝓbaꝫ:nũc nõ est aliqꝺ illoꝝ:nec vnq̃ fuit aliqꝺ illoruꝫ:nec vnq̃ erit aliqꝺ illoꝝ.igitꝫ nõ icipit:nec desinit eẽ aliqꝺ illoꝝ:tꝫ ꝯña. ꝛ añs siliʼr per hec qꝫ nulla ĩstantia pñt potuerũt:aut poterũt siliʼ eẽ. ¶ Scõa ꝯclo est ista. Jã desinit.a.eẽ verũ: ꝛ iaꝫ b.desinit esse vex̃.ꝛ tm̃ nunc nõ desinunt.a.ꝛ.b.eẽ va:ꝑma pars ꝯclonis hẽtur ex ꝑmissis:ꝛ ex suis exponẽtibus:ſꝫ zᵃ ꝓbatur:nũc non sunt va.a.ꝛ.b.nec vnq̃ fuerunt va.a.ꝛ.b. nec vnq̃ erũt vera.a.ꝛ.b.igitꝫ nõ desinunt.a.ꝛ.b.esse va.pꝫ ꝯña.ab vna cã veritatis ad ꝓpositionẽ bñtẽ illã cãꝫ. ¶ Ex qua ꝯclone segtur corrolarie.Oꝛ nulla istaꝝ ꝯñarũ valet. nũc nõ sunt vera.a.ꝛ.b.ꝛ aliqñ erunt vera.a.ꝛ.b.ergo incipiunt:vel aliqñ icipient esse vera.a.ꝛ.b. Jtem nunc nõ sũt vera.a.ꝛ.b.ꝛ aliqñ fuerũt vera.a.ꝛ.b.igitꝫ desinũt:vel aliquãdo desiuerunt esse vera.a.ꝛ.b.nã certum est:qꝫ añ icẽptionem.a.fuisset antecedens prime ꝯsequẽtie verum:ꝛ ꝯsequens falsum:ꝛ post desinitionẽ.b.erit scõc ꝯsequẽtie: antecedens verũ ꝛ cõsequens falsuꝫ: igitꝫ neutra illarum ꝯsequẽtiarum valet. ¶ Notandũ tm̃ qꝫ cuꝫ ly aliqñ significet tam tẽpus:q̃ ĩstans: ꝛ pro ipsis verificẽt nõ sũmo in corrolario vt dicit ĩstans:sed tempus.qꝛ aliter nõ saluaret corrolarium. ¶ Tertia cõclo est ista.A. ꝓpõ desinit sciri a soz.ꝛ tamẽ soz.non desinit scire.a.ꝓpositionẽ. probatur. (ꝛ pono) qꝫ soz.sciat:sciet:ꝛ sciuerit multas propões. q̃rum quelibet vocẽt.a.inter quas sit vna quã ipse desinit scire:ꝛ nõ plures:isto posito.a.propõ desinit sciri a sorte:qa hec desinit sciri a soz.demonstrãdo illã quã soz.desinit scire.ꝛ hec est.a.ꝓpositio.igitꝫ. Non tamẽ soz.desinit scire.a. propositionẽ:qꝛ nũc sit.a.ꝓpositionẽ: ꝛ imediate añ ĩstãs pñs sciuit a ꝓpõnez:ꝛ imediate post ĩstans pñs sciet.a.propositionẽ:vt pꝫ manifeste per casuꝫ. ¶ Ex ista ꝯclone segtur corrolarie eodẽ mõ.Oꝛ soz.icipit:ꝛ õsinit scire.a.ꝓpõez ꝛ tm̃.a.ꝓpositio nõ icipit:nec desinit sciri a sorte.probatur. (ꝛ pono) qꝫ soz.nũc sciat:sciet:ꝛ sciuit istã.deꝰ ẽ:q̃ nũc sit.a. ꝛ nunq̃ ante hoc fuit.a.nec vnq̃ post hoc erit.a. isto posito.sortes incipit ꝛ desinit scire.a. propositionem: quia soz. scit.a.propositionem:ꝛ nunq̃ sciet:nec sciuit.a. propositionem: non tamen. a.propositio icipit vel desinit sciri a soz. qꝛ b̃ ñ icipit:nec desinit sciri a soz.ꝛ b̃ est.a.ꝓpositio igitꝫ ꝛc̃. maioꝛ patet:qꝛ ista ꝓpõ demõstrãdo.a.scitꝫ:ꝛ imediate añ ĩstãs pñs sciebaꝫ.ꝛ imediate pᵒ ĩstãs pñs sciet soz.q̃ ꝛc̃. ¶ Quarta ꝓ̃ est ista. Pla.desinit scire.a.ꝛ.b.ꝛ tamẽ nõ desinit scire.a.ꝓbaꝫ.(ꝛ pono) qꝫ plato ꝯtinue añ b̃ sciuit.a. ꝛ.b.nũc vo sciat ꝛ sciet.a.ꝛ nõ sciat.b. isto posito:ꝑma ꝑs ẽ va:qm̃ plato nũc ñ scit.a.ꝛ.b.ꝛ imediate añ inſtãs pñs sciuit.a.ꝛ.b.igitꝫ Pla.desinit scire.a.ꝛ.b. zᵃ ꝑs ꝯsiliʼr ꝓbaꝫ: qꝛ soz.nũc scit.a.ꝛ imediate añ ĩstãs pñs sciuit.a. ꝛ imediate post ĩstãs pñs sciet.a.igitꝫ ñ desinit scire.a. ¶ Ex ista ꝯcloe seqꝫ corrolarie.Oꝛ.a.icipit ꝛ desinit sciri a soz.ꝛ platone: ꝛ tm̃.a.nõ icipit.nec desinit sciri a soz.ꝓbaꝫ. (ꝛ pono) simul cum casu de.a. qꝫ nullus preter soz. scit sciuit aut:sciet.a. sed pla.pro isto solo ĩstãti sciat.a.simul cuꝫ ipso soz. isto posito patet:qꝫ.a.incipit ꝛ desinit sciri a soz.ꝛ platone qa nunc scitur a soz. ꝛ aplatone:ꝛ nunq̃ sciebatur a soz.ꝛ apla.vt patet per casum:igitur ꝛc̃. ¶ Secunda vero pars probata ẽ in casu eiusdem corrolary.

His visis respondetur ad obiectionem: dicendo qꝫ consequentia illa non valet;nec arguitur ab exponentibus ad expositam.quoniam dictio exclusiua tam de presenti:q̃ de preterito: vel de futuro:debet exponi per notam infinitationis:ꝛ non alietatis.Et ad exempla alia dico.qꝫ non sunt ad propositum. quia verba prin-

cipalia non sũt ampliatiua sicut ĩcipit:ꝛ desinit.vñ vt plurimum cum verbo ampliatiuo exponẽtes que notã includunt alietatis deficiũt.vñ non seq̃t.ens instãs pñs ꝑt esse terminus temporis:ꝛ nihil aliud ab instãti presenti põt esse terminus tpis:igitur tñ instãs pñs põt esse terminus tẽporis.añs.n.vex est:ex q̃ vnũ instans non põt esse aliõ ab alio instanti:nec aliud ꝓter instans pñs:põt esse terminus tpis: et ꝯñs ẽ falsum:qꝛ aliqõ instãs nõ instans pñs potest esse termin⁹:g̃ non tñ instans pñs potest esse termin⁹ tpis. Dec g̃ ꝓpositio.tñ ens instãs pñs potest eẽ terminus temporis:sic exponit̃ instans ꝑsens ꝑt esse terminus tpis:ꝛ nihil nõ ens instans ꝑsens ꝑt esse termin⁹ tpis:modo scõa exponens ẽ falsa:sicut expositus. Jta ꝯiter de illa.tñ.a. desinit esse vex:sic exponit̃.a.desinit esse vex:ꝛ nihil non ens .a.desinit esse verus:quarum exponentium 2ª est falsa: sicut expositum:quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de exclusiuis.

Septimo principaliter ad q̃stionez arguitur sic.ista ꝯña ẽ bona Exclusum ẽ excluſuz:ꝛ nihil non exclusum est exclusum:igit̃ tñ excluſuz ẽ exclusum:ꝛ hec eadez non valet:igit̃ q̃stio vera. tz ꝯsequentia cũ maiori: qꝛ arguitur ab exponentibus ab expositum:ꝛ minorem ꝓbo:nam casu possibili posito:añs est vex:ꝛ ꝯñs falsum:igitur ꝯña non valet:añs ꝓbo.ꝛ pono:ꝙ aliqd sit excluſuz: isto posito:pz vitas añtis:ꝛ ꝙ ꝯñs sit falsũ probat̃: cuiuslibet exclusiue affirmatiue vere:predicatũ dicitur de subiecto:ꝛ remouetur ab opposito subiecti:sed exclusiue istius predicatũ verificatur de opposito subiecti:sic̃ de subiecto: igitur ista exclusiua est falsa ꝛ implicans ꝯdictionez:tenet ꝯña cũ prima parte añtis:qꝛ illa ẽ regula:sz secundã ptem probo:qm̃ exclusum ẽ exclusum:ꝛ oppositũ subiecti est excluſuz:qꝛ cuiuslibet exclusiue affirmatiue oppositũ subiecti excludit̃:igitur ꝑdicatũ verificat̃ tam de subiecto q̃z ō opposito subiecti. ¶ Jtem pono ꝙ illa tñ excluſum ẽ exclusum:sit oĩs exclusiua:ꝛ ꝙ nihil sit excluſum: nisi ꝙ excluditur per dictionem exclusiuã: isto posito pz ꝙ ipsa implicat ꝯdictionem:qꝛ quero vtruz ꝑ illaz sit aliquid exclusum:vel inclusum. ñ inclusum sit.a.ꝛ arguitur.a.est inclusum:per illam exclusionem:igitur de.a.verificatur predicatum:ꝛ per consequens.a.est excluſum.ꝛ ita per eandem exclusiuam est inclusum idem.ꝛ excluſum qõ implicat cõ tradictionem ꝛ est falsum. Si dicitur ꝙ.a.est excluſuz:igitur predicatum illius exclusiue:remouetur ab.a.ꝛ per consequens.a.non est excluſum:quod est contradictorium assignati.

Pro declaratione huius difficultatis pono q̃ttuor ꝯclusiões quaruz

ꝑ⁴ ꝯ°. ꝓma est ista.Aliq̃ ẽ exclusiua affirmatiua: q̃ aliqd ĩcludit ꝛ nihil excludit.ꝛ aliq̃ q̃ aliqd excludit:ꝛ nihil ĩcludit.prima ps pz de ista.tñ ens est ens q̃ nihil excludit: ꝓbat̃: qꝛ ipsa qõlibet ĩcludit:qꝛ de quolibet verificat̃ tã subm q̃z ꝑdicatũ eius:igit̃ ipsa nihil excludit:pz ꝯñtia.qꝛ ꝯdictoriuz ꝯñtis nõ stat cũ añte scõa ps pz de ista.tñ nõ ens ẽ ñ ens: q̃ nihil ĩcludit cũ de nullo verificet̃ subtũ vel ꝑdicatũ: ꝛ tñ aliqd excludit:qꝛ a quolibet remouet̃:taz subtũ: q̃z ꝑdi

Lozᵐ catũ. ¶ Ex ista ꝯclone segtur ꝑ. Oꝛ est aliq̃ exclusiua affirmatiua ṽa:in qua ꝑdicatũ verificat̃ de aliquo ĩcluſo:ꝛ nõ remouet̃ ab aliquo excluſo:pz de illa:tñ ens ẽ ens.ex q̃ ꝑ

Lozᵐ illã nihil ẽ excluſũ. ¶ zº segt̃ Oꝛ ẽ aliq̃ exclusiua affirmatiua cuius ꝑdicatũ remouet̃ ab aliquo excluſo: ꝛ nõ dicit̃ de aliquo ĩcluſo:pz de illa:tñ non ens est non ens:aut tñ

z⁴ ꝯ°. chymera ẽ chymera:ex quo nihil ẽ inclusuz. ¶ Scõa ꝯ°. ẽ ista. Aliq̃ ẽ exclusiua affirmatiua ṽa:q̃ aliqd includit. ꝛ aliqd excludit:ꝛ aliq̃ affirmatiua ṽa:q̃ nihil excludit:nec aliqd ĩcludit:ꝑma pars pz de ista:tñ hõ est risibilis:includit nãq̃z oẽ qõ ẽ hõ:ꝛ excludit oẽ qõ ñ ẽ hõ.scõa pars pz de ista:tñ hõ vel nõ hõ est hõ:vel non hõ:ipsa.n.nihil ĩcludit qꝛ si aliqd ĩcludit:ꝑ idẽ eius oppositũ ĩcludit talis exclusiua:qꝛ pari rõne ꝑdicatũ verificat̃ de opposito illius eiusdem:ꝛ ita ĩcluderet duo opposita:qõ nõ ẽ verum nec etiã aliqd excludit.qꝛ de quolibet verificat̃ ꝑdicatuz eius. ex quo est termin⁹ disiunctiuus ex ꝯtradictoriis incõplexis.

¶ Ex ista ꝯclone segtur ꝑmo. Oꝛ aliq̃ ẽ exclusiua affir- Lozᵐ matiua ṽa.cuius subz aliqd ĩcludit. ꝛ illud idẽ ꝑdicatuz excludit.pz de ista.tñ aĩal est hõ.cuius subtum ĩcludit asinũ.ꝛ ꝑdicatũ excludit eũdẽ. ¶ zº segtur. Oꝛ ẽ aliq̃ exclusiua affirmatiua ṽa.que aliqd excludit. ꝛ istud idẽ subtm ꝛ ꝑdicatũ ĩcludũt pz de ista.tñ excluſuz ẽ excluſuz. ipsa enĩ aliqd excludit.qꝛ ex ipsa segtur.ꝙ sit excluſuz.ꝛ istud idẽ subtũ ꝛ ꝑdicatũ ĩcludit.qꝛ de illa verificat̃.tam subtũ q̃z ꝑdicatũ.qcquid.n.excludit̃ ꝑ illã exclusiuã. illud ẽ excluſuz. ¶ Tertia ꝯclo ẽ ista. Aliq̃ ẽ exclusiua que plura ex- 3ª ꝯ. cludit q̃z ĩcludit:ꝛ aliq̃ ẽ q̃ plura includit q̃z excludit.pz ꝓma ps de ista.tñ hõ ẽ risibilis.q̃ includit hoiem.ꝛ qõlibet qõ non ẽ hõ excludit:sed plura sunt non hoies q̃z hoies.igitur plura excludit q̃z ĩcludit.scõa ps ꝓbat̃ per istã.tñ ens nõ per se existens ẽ ens.qꝛ plura sunt entia non ꝑ se existẽtia.q̃z per se existẽtia.sz oĩa non ꝑ se existẽtia ĩcludit. ꝛ oia ꝑ se existẽtia excludit.igit̃ ꝛc̃. ¶ Ex ista ꝯclone segt̃ corre- Lozᵐ larie. Oꝛ assignabilis ẽ vna exclusiua affirmatiua.que tot excludit quot includit.pz de illa.tñ.a.ẽ a.dato ꝙ nõ foret nisi vne ĩtelligẽtie.quaz vna esset.a.ꝛ alia.b. Puto tamẽ ꝙ iaz non reperiat̃ aliq̃ exclusiua affirmatiua.que ꝑcise tot includit.quot excludit.ꝛ eꝯ. ¶ 4ª ꝯ. ẽ ista. Aliqua ẽ exclu- 4ª ꝯ. siua affirmatiua.que aliqua ĩcludit ꝛ aliq̃ excludit.ꝛ tñ ñ plura includit:q̃z excludit nec pauciora nec tot.pz de ista. tñ ĩdiuisibilia sũt pũcta.que ĩcludit ĩdiuisibilia.ꝛ diuisibilia excludit: tñ nõ pauciora.nec plꝛa:nec tot ĩcludit sic̃ excludit.qꝛ ifinita ĩcludit. sz ifinita nõ sũt plꝛa:nec pauciora alys ifinitis.neq̃z tot:sic̃ vnuz ifinituz:nõ ẽ maius:nec minus alio nec etiã equale illi. ¶ Ex ista ꝯclusione segt̃ corelare. Oꝛ.a.b.sunt due exclusiue:ꝛ quicquid includit.a. Lozᵐ includit.b.ꝛ non eꝯ.ꝛ tamen non plura includit.a.q̃z.b.pz de istis.tñ indiuisibilia sunt puncta.ꝛ tñ ĩdiuisibilia sunt puncta.ꝛ ĩtelligẽtie.quaz ꝓia sit.a. ꝛ zª.b.isto posito.a.includit solũ puncta.ꝛ.b.puncta:ꝛ intelligẽtias.igit̃ qcquid includit.a.ĩcludit.b.ꝛ nõ eꝯ.nõ tamẽ plura ĩcludit.b.q̃z.a. qꝛ.a.includit infinita.

Ad rationem igitur ꝓncipalẽ ꝯcedo ꝯñtiam assignatã.ꝛ consequens similiter. vz. tñ excluſuz ẽ excluſuz.exponentes.n.sunt vere.vt pz.igit̃ ꝛ expoᵐ. Silr sua vniuersalis ẽ ṽa.ſ.omne excluſũ ẽ excluſum.igit̃ ꝛ exclusiua ꝑdictaẽ ṽa et ad ꝓbationem nego ꝙ ꝑdicatũ eiꝰ verificet̃ de opposito subi. Et ideo nego illam ꝯñaz.oppoᵐ subti ẽ excluſuz.igit̃ ꝑdicatũ vificat̃ de opposito subti nõ.n.vificat̃ de opposito subti.sz de illo termio opposito subiecti.quod non est oppsituz subecti. sed oppositus subiecti est ly non excluſuz. Propterea sic oeberet argui.excluſuz est excluſum.ꝛ non excluſum est excluſuz. igitur predicatu m vificat̃ de opposito subti. sz nego mioreꝫ tãq̃z ꝛplicantẽ ꝯdictionẽ.tenẽdo negationẽ ifinitãter. Si.n.ꝑdictus modus arguẽdi teneret: ꝓbarẽ istã eẽ ipossibilẽ.tñ ens ẽ ens.qꝛ ꝑdicatuz dr̃ de subto.ꝛ de opposito subti.qõ ꝓbat̃ ex hac ꝙ qm̃ ens est ens. et oppoᵐ subti ẽ ens.ꝛ bene pz ꝙ predicatum nõ verificatur de opposito subiecti.quia non verificatur de illo termino non ens.sed de illo termino oppoᵐ subti:qui non ẽ oppositũ subti cuz ista duo ñ sint opposita.ens:ꝛ oppᵒ subiecti. ¶ Ad ꝯfirmationẽ dico ꝙ admisso illo casu:ista.tñ excluſum est excluſum est falsa:ꝛ non hz vniuersalem:nec hz exponẽtes:qꝛ ẽ

propositio insolubil: significans copulatiue: q̄ tm̄ exclusū est exclusum: ⁊ q̄ exclusum est inclusum: q̄ est falsum in casu illo: vnde illa exclusiua ē vera. tm̄ exclusiua est falsa dato q̄ omne falsum sit illa: tm̄ hō est. q̄ sue exponentes sunt vere: ⁊ sua vl'is sil'r: ⁊ tm̄ si ipsa foret ois exclusiua: dicerez ipsam esse falsaz: nec haberet exponētes: aut vl'ez: quē admodū clare locutus suz in mā paruoꝝ insolubiliū. vbi ēt ostensum est: q̄ non sequtur. talis propositio asserit cōtradictionē. igit̄ ipsa est ipossibilitas. añs. n. verus est de quolibet insolubili. ⁊ ȝ̄ñs falsum: vt ibidē manifestat̄: quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de exceptiuis.

Ltauo principaliter ad questionem arguitur sic. ista ȝ̄ña est bona Sor. non excipitur: ⁊ omnis homo alius a sorte excipitur. igitur omnis homo preter sortem excipitur. ⁊ hec eadem non valet. igitur questio vera. ȝ̄ña tz cum prima parte antecedentis. q̄ arguitur ab exponentibus ad expo^m. ⁊ secundam partem probo. casu possibili posito: est añs verum: ⁊ ȝ̄ñs falsuz. igit̄ ȝ̄ña non valet. añs probo (⁊ pono) q̄ sor. nō excipiatur: ⁊ q̄ ois hō non sor. excipiatur. isto posito: añs est vex̄ p̄ casum: ⁊ q̄ ȝ̄ñs sit falsuz: probatur. Ex ipso. n. sequitur q̄ sortes non excipitur: ⁊ q̄ sor. excipit̄. igitur ipsum est falsum: ⁊ implicans ꝯdictionē ȝ̄ña tenet: ⁊ añs arguitur: q̄. n. sequtur q̄ sor. non excipitur pz ab exposita ad vnam suaꝝ exponentium: q̄ aūt sequit̄: q̄ sortes excipit̄: probo. Nam ois homo preter sortem excipitur ⁊ hec exceptiua sic adequate significat: igitur pars extracapta excipitur: sed sor. est pars extracapta: igitur sortes excipitur.

20 solutione huius argumenti pono 4^or conclusiones q̄ꝝ prima est ista. Ois p^a ȝ^o. pars extracapta excipit̄: sor. ē pars extracapta: ⁊ tm̄ sortes n̄ excipit̄: p̄bat̄ ⁊ pono q̄ sor. n̄ sit: et formatʒ ista exceptiua ois hō p̄ter sortē currit: isto posito: pz. q̄ ois ps extra capta excipit̄. qcqd. n. extracapit̄ excipit̄: ⁊ sor. est ps extracapta. q̄ ei^o exceptiue aliq̄ ps ē extracapta. ⁊ nō nisi ly sor. igitur sor. ē ps extracapta. q̄ āt nō excipiat̄ manifestū ē. q̄ nō ē. ¶ Un̄ hic ē notandū q̄ iste terminus ps extracapta: ē termin^o ꝑe ītentiōis: vl'ipositiōis limitās ad suppōnez mālē ⁊ iste termin^o excipit̄: ē termin^o p^e ītentiōis. vl'ipositiōis. ⁊ ideo nō mirū si illa ȝ̄sequētia non valet. sor. est pars extracapta: igitur sor. excipit̄: q̄ ly. sor. in añte: supponit māliter ⁊ in cōsequēte personaliter: sed deberet inferri illa: ly sortes excipit̄ qō ē verū. ¶ Ex ista cōclusione sequtur. Or. sortes est pars extracapta: ⁊ tm̄ sor. n̄ ē: pz. q̄ ille termin^o sor. ē pars extracapta: ⁊ tamē nullus sor. est per casuz: quare ⁊c̄. Cor^m

2^a ȝ^o. ¶ Scōa ꝓ est ista. tu non curris: ⁊ ois homo alius ate currit: ⁊ tamē nō ois hō preter te currit: ꝓbatur: ⁊ pono q̄ tu nō curris: nec aliqua mulier: ⁊ q̄ ois hō masculus non tu currat: isto posito: pz p̄ma ps cōclusionis per casum: ⁊ scōa probatur: q̄ suum oppositum est falsum. vz ois hō preter te currit: q̄ si ois homo preter te currit: cum berta sit homo: sequitur q̄ berta currit: ȝ̄sequens ē cōtra casum: igit̄ aliq̄ Cor^m premissarū est falsa: nō minor: ergo maior. ¶ Ex ista cōclusiōe seq̄t̄ q̄ illa ȝ̄ñtia nō valet: sortes nō excipit̄. ⁊ ois alius a sor. excipitur. ergo ois homo preter sortē excipitur admittendo: q̄ sor. non excipiatur: nec aliqua mulier: sed bene ois masculus: non sortes: isto posito ⁊ admisso patet: 3^a ȝ^o. q̄ antecedēs ē verum. ⁊ ȝ̄ñs falsuz. ¶ 3^a. ꝓ. est ista. Ois hō preter sortē currit: ⁊ tm̄ nec sortes currit: nec omnis homo ali^o a sorte currit ꝓbatur (⁊ pono) q̄ multe sint mulieres: quaꝝ quelibet currat: ⁊ q̄ nō sit nisi vn^o masculus. vz. sor. quinō currat. isto posito patēt due p̄me partes: ⁊ 3^a. similiter: q̄ suū oppositū ē falsuz. s. ois hō alius a sorte currit: ex Cor^m quo sor. est ois homo masculus. ¶ Ex ista cōclusione seq̄t̄ tur. Or illa ȝ̄ñtia nō valet. Ois homo preter sortē excipitur. ergo ois homo alius a sorte excipit̄: dato. n. casu prioris: arguit̄. s. q̄ sor. sit ois homo masculus: antecedens est verū: ⁊ ȝ̄sequēs falsuz. ¶ 4^a ꝓ est ista. Sor. nō currit. ⁊ omnis homo nō sor. currit: ⁊ tamē nō ois homo preter sor. currit: ꝓbatur (⁊ pono) q̄ ois hō non sortes currat: sic q̄ sint duo sor. quoꝝ vnus currat: ⁊ alius nō currat. isto posito pz p̄ma pars conclusionis. ⁊ scōa ꝓbat̄: q̄ suum oppositū est falsuz. vz. ois homo p̄ter sortem currit: q̄ ex illa sequitur nullus sortes currit: oz. n. p̄dicatuz vl'r negari de parte ex̄capta. ¶ Ex ista ȝclusione seq̄tur cozzelarie. Or illa ȝ̄ñtia Cor^m. nō valet. sor. nō excipitur: ⁊ ois homo nō sor. excipit̄. igitur ois homo p̄ter sortez excipit̄: dato. n. q̄ omnis hō non sor. excipiat̄: ⁊ q̄ sint duo sor. quorum vnus excipit̄: ⁊ ali^o nō: antecedens est verum: ⁊ consequens falsuz. Pro tanto igitur dico: q̄ illa omnis homo p̄ter sortem currit: sic exponitur: nullus sortes currit: ⁊ omnis homo nō sortes currit: Et ita illa: omnis homo p̄ter sor. excipitur. nullus sor. excipitur. ⁊ ois hō nō sor. excipit̄. ergo ⁊c̄.

Ex quibus sequtur manifeste respōsio ad rationez p̄ncipalem negādo consequētiam: nec arguitur ab exponentibus ad expositum: q̄ ille non sunt siue exponētes: vt dictum est: sed q̄n̄ per hoc non soluitur difficultas argumēti: ideo proponatur cōsequētia illa sub hac forma. nullus sortes excipitur: ⁊ omnis homo nō sor. excipitur: igitur ois hō p̄ter sortez excipitur: ⁊ redit eadez difficultas. Propterea dico q̄ ȝ̄ñtia ē bona: ⁊ admisso casu illo: dico q̄ cōsequēs ē verus: sicut ⁊ antecedens. ⁊ ad ī probationem nego q̄ sequtur: q̄ sor. excipitur. ⁊ cum dicit̄ sor. est pars extracapta: igitur sor. excipitur. negatur ȝ̄ña vt docuit p̄ma ꝓ. sed bene sequitur: q̄ ly sor. excipitur. sic̄ etiam nō sequitur: chimera est terminus. ergo chimera ē: sed bene sequitur. igitur ly chimera ē: reseruando ȝtinue eandem suppositionez: quare ⁊c̄.

¶ Caplm̄ de negationibus p̄positis ⁊ postpositis.

Dno p̄ncipaliter. ad questionē arguit̄ sic. ista ȝ̄ñtia ē bona nihil nō sor. currit: igitur tm̄ sor. currit: ⁊ hec eadem nō valet: igitur questio vera. ȝ̄ñtia tenet: ⁊ antecedens probatur pro q̄libet parte ⁊ primo pro p̄ma p̄te. q̄ sequitur: nihil non sor. currit. igitur nullus currens ē nō sor. patet ȝ̄ñtia. p̄ cōuersionē simplicez: tunc sic: nullum currens est nō sor: igitur oē currens ē sortes: pz ȝ̄ñtia. q̄ negatio postposita facit equipolere suo cōtrario: ⁊ vltra oē currens est sor. igit̄ tm̄ sor. currit: pz ȝ̄ñtia ab vl'i ad suā exclusiuam de terminis trāspositis: igit̄ a p̄mo ad vltimū nihil nō sor. currit: igitur tm̄ sor. currit: q̄ erat p̄bandum. Sed iā p̄batur scōa ps añtis: vz q̄ illa ȝ̄ñtia nō valet. Nā añs ē p̄pō negatia: ⁊ ȝ̄ñs affirmatiua: igit̄ ȝ̄ñtia nō valet. Itē dato q̄ nihil curreret: eēt añs verum. ⁊ cōsequens falsum. ⁊ per consequens ȝ̄ña non valet.

Iuxta materiam sol'onis argumēti pono q̄tuor ȝl'ones: quaꝝ p̄ia ē ista Aliq̄ sunt p̄pōes ꝯdictorie iuicē. ⁊ tm̄ negatio p̄posita vni p^a ȝ^o. nō facit eqpolere alteri. ꝓbatur. Nā iste p̄pōes ꝯdicunt bō currit: nō bō currit. tenēdo ly nō negatiue. ⁊ tm̄ nulla illarū nullus non bō currit. aut nihil non bō currit. eqpolet illi. bō currit. igit̄ ꝓ va. tz ȝ̄ñtia cū maiori. ⁊ minorez ꝓbo. nā dato q̄ bō ⁊ asin^o currāt: illa ē va bō currit. ⁊ q̄libet illarū ē fl'a: nihil n̄ bō currit. null^o n̄ bō currit. ¶ Ex ista ȝl'oe Cor^m seq̄t̄ cozzelarie. Or ē aliq̄ p̄positio negatiua. ⁊ negatio p̄posita illi: nullam facit affirmatiuam. patet de ista. non homo currit: que negatiua est. ⁊ illa similiter. nihil nō homo currit. aut nullus non homo currit. ¶ Notandum tamē q̄ vbi p̄cedens negatio nō fieret ifinitās. nec ps extremi

negatio prepoſita faceret equipolere ſuo contradictorio: ⁊ per hoc afirmaret ea: vt non nullus homo currit affirmatiua eſt: ⁊ equipolet iſti: aliquis homo currit: ⁊ ita intelligẽde ſunt regule: ꝯtra quas procedit ꝓ. verbaliter cũ ſuo corrolario. ¶ Scõa ꝓ eſt iſta. Aliq̃ ſũt ꝓpões ꝛie: ⁊ tñ negatio poſtpoſita ī vna illaꝝ: nõ facit equipolere alteri: iſta ꝓ oſtẽdit q̃drupliciter: ꝑ qñ negatio poſtponit immediate ſigno. 2° qñ poſtponit parti ſubiecti. 3° qñ poſtponitur predicato: vel parti eius. 4° qñ poſtponit copule. Exẽpluz primi: vt nullus nõ hõ currit. Exẽplũ ſcõi: vt nullus hõ nõ albus currit. Exẽpluz terty: vt nullus hõ aľ non eſt: Exempluz quarti: vr nullus hõ eſt non currens. nullo iſtoꝝ modoꝝ negatio poſtpoſita facit eqpolere ſuo ꝛio: vt pz ituẽti. qñ ſꝑ caſu poſſibili poſito erit vna vera: ⁊ alia falſa. ¶ Ex iſta ꝓne ſeq̃t corrolarie qꝫ ñ ſꝑ negatio prepoſita ⁊ poſtpoſita: facit equipolere ſuo ſubalterno: qz nõ ſequitur: non quodlibet non aĩal mouetur: igitur aliquod aĩal mouetur: poſito enim qꝫ nullum animal moueatur: eſt antecedens vex: ⁊ ꝯns falſum: nec ſequit̃: non q̃libz chyª. eſt non aĩal: igitur aliqua chyª eſt aľ: cum ex tali negatiua nõ ſeq̃t illa affirmatiua. ¶ 3ª. ꝯclusio eſt iſta. Alique ſunt propoſitiones ꝛie: ⁊ tñ negatio ĩmedietate poſtpoſita ſubiecto: nõ facit equipolere alicui illaꝝ. probaẽ: qz iſte ſunt cõtrarie: qlibet hõ currit: ⁊ qlibet hõ nõ currit. ⁊ tñ ſi poſtponitur negatio ĩmediate ſubo ſcõe: illa nõ faẽ eqpolere alteri. ĩmo cãt nugationez vt pz. dicẽdo: qlibz hõ nõ. nõ currit: idẽ dr̃ de ſubalternis: qꝫ aliqñ negatio ꝓpoſita toti: ⁊ poſt poſita ĩmediate ſubiecto: ñ faẽ eqpolẽtiã aliquã: ſz potius nugationẽ: vt pz de iſta: nullus hõ nõ currit: q̃ ſubalternatur huic. aliquis hõ currit: ⁊ tñ ſi ꝓponit̃ ⁊ poſtponit̃ negatio ĩmediate ſbo: fit oratio nugatoria. vt null⁹ hõ ñ nõ currit. ¶ Ex iſta ꝓne ſeqtur qꝫ aliq̃ ẽ ꝓpoſitio ⁊ tñ ꝑ aduẽtũ negationis fit nõ ꝓpoſitio. patet de iſta: qlibet hõ ñ currit: q̃ eſt ꝓpoſitio cui ſi addit̃ negatio ĩmediate ſbo fit oratio nugatoria ⁊ ītelligibilis. ¶ 4ª ꝯclusio ẽ iſta. ſi aliq̃ ſint ꝓpoſitiones ꝛtrarie. ⁊ vnius illaꝝ ſubo ĩmediate ⁊ congrue poſtponit̃: negatio illa faẽ equipollere alteri. vt pz de iſtis qlibet hõ currit: ⁊ nullus hõ currit: hec. n. quibet hõ non currit equiualet iſti: nullus homo currit: ⁊ illa. nullus homo non currit: equiualet iſti: quilibet homo currit. Notãter dicitur ĩmediate propter ſecundaz concluſionem: ⁊ congrue propter tertiam: eodem modo dico de ſubalternis: qꝫ ſi ſunt due propoſitiones ſubalterne: ⁊ vni illarum preponitur ⁊ poſtponitur negatio immediate ſubiecto: ⁊ cõgrue illa alteri: equalet: vt ſatis ī ſũmulis patuit. ¶ Et iſta cõcluſione ſeqtur. Oz illa ꝓpoſitio nullo hoĩe currẽte nõ tu es aſinus: nõ equiualet iſti: quolibet hoĩe currẽte tu es aſinus: qz iſte nõ ſunt ꝛie: quolibet hoĩe currente tu es aſinus: ⁊ nullo hoĩe currẽte tu es aſinus: cũ nulla illaꝝ ſit alicui⁹ q̃ꝫtitatis: nec negatiua: ſz q̃libet eſt affirmatiua: cãliter ꝓbãda diſiunctiue ꝑ conditionalem cauſalem: ⁊ temporalem: vt alias in ſcriptis aſſerui.

Ex predictis patet ſolo ꝑncipalis argumenti negando illã cõſequentiam: nihil non ſor. currit: igit̃ tñ ſortes currit. Et ad ꝓbationem cõcedo ꝑmã ꝯſequẽtiaz: ⁊ nego illã: vz. nullũ currẽs eſt nõ ſortes. igit̃ oẽ currẽs eſt ſortes: nec debite poſtponit̃ negatio: qz nõ ĩmediate poſtponit̃ ſubto. Ideo bñ ſeqtur: nullum currens nõ eſt ſortes. igit̃ oẽ currens eſt ſortes: ſz antecedens ẽ nõ ſeqtur ex illa. nullũ currens eſt nõ ſor: ⁊ ſi dicit̃ vr̃ qꝫ ſic: ꝑ illã regulã. Appoſitõe de p̃dicato ĩfinito ad ꝓpõem de p̃dicato finito. argumẽtũ ẽ bonũ: dico qꝫ iſta nõ eſt regula: ſz illa. ab affirmatiua de p̃dicato ĩfinito: ad negatiuã de p̃dicto finito ꝯña ẽ bona: mõ illa nõ ẽ affirmatiua: nullum currens eſt nõ ſor. nec illa negatiua: nullũ currẽs nõ eſt ſortes: igit̃ ex ꝑma ĩferẽdo ſcõam non arguitur per regulam: ⁊ ita nõ ꝓcedit argumẽtum: quare ⁊c.

¶ Capitulum De modalibus.

Decimo ꝑncipaliter. ad qõnez arguit̃ ſic. ¶ Iſta ꝯñtia ẽ bona. Lõtigẽs ẽ te nõ currere: ergo ꝯtigẽs ẽ te currere. ⁊ ꝫ eadẽ nõ valet: igit̃ queſtio vera: tz ꝯña cũ maiori per Ariſ. ꝑ prioꝝ dicẽtẽ: qꝫ ꝓpoſitio de contigenti cõuertitur per oppoſitas qualitates: innuens per hoc qꝫ ſequat̃: cõtingens eſt te currere: igitur cõtingens eſt te nõ currere: ⁊ econuerſo. ¶ Sed qꝫ illa ꝯñtia non valet probo. Et pono qꝫ tu non ſis: poſtq̃ fueris. Iſto poſito antecedens eſt vex ⁊ conſequens falſum. igitur ꝯſequẽtia non valet. Oz antecedens ſit vex ꝑ: qz ſuum oppoſitũ ẽ falſum. ſ. neceſſe ẽ te currere. Et qꝫ cõſequens fit falſum ſimiliter probatur: qz ſuum cõtradictorium eſt verũ. vz. ĩpoſſibile eſt te currere qđ probatur. qz impoſſibile eſt te eſſe. igitur ĩpoſſibile eſt te currere. iſta ꝯſequẽtia eſt bona: ⁊ antecedẽs eſt verũ: qz corruptum non poteſt reuerti idem in numero: vt pz ꝑ ſtotelem 2° de generatione: igitur ⁊ ꝯns eſt verum.

Circa materiaz huius argumẽti q̃ difficultatẽ ĩcludit modaliũ: pono q̃ttuor cõcluſiones quarum prima eſt iſta. Lõtingens eſt aliquid eſſe: qđ ĩpoſſibile eſt eſſe: probatur. Et capio illam ꝓpõem aliquid eſſe qđ ĩpoſſibile eſt eſſe: ⁊ patet qꝫ ipſa eſt contingens ſicut ⁊ iſta: aliquid ĩpoſſibile ẽ qđ eſt: ex q̃ nũc ẽ aliqd ĩpoſſibile: ⁊ poteſt eſſe qꝫ nullum ĩpoſſibile ſit. arguitur ergo ſic: illa ꝓpoſitio eſt contingens aliquid eſſe qđ ĩpoſſibile eſt eſſe: ⁊ ipſa adequate ſignificat aliquid eẽ qđ ĩpoſſibile eſt eſſe: igitur cõtingens eſt aliqđ eſſe qđ ĩpoſſibile ẽ eẽ: ꝑ ꝯñtia ab officiãtibus ad officiam. ¶ Ex iſta ꝯcl̃one ſeqtur. Oz vex eſt aliqđ eſſe qđ ñ vex eſt eſſe. probatur. iſta ẽ vera. aliquid ẽ quod non verum eſt eſſe ⁊ ipſa adequate ſignificat aliquid eſſe qđ non verũ eſt eẽ. igit̃ ⁊c. Itez ſequitur. Oz neceſſe ẽ aliquid eſſe: qđ nõ potuit: nec poterit eſſe: qđ probatur ſic: qz iſta ꝓpoſitio ẽ neceſſaria: aliquid ẽ qđ non potuit: nec poterit eẽ. ⁊ ipſa adequate ſignificat aliquid eſſe: qđ non potuit: nec poterit eſſe: igitur ⁊c. tz ꝯñtia cum minori: ⁊ maioꝝ pz de oi iſtãti pñti qđ non potuit: nec poterit eſſe. ¶ Secũda cõcluſio ẽ iſta. Lontingens ẽ anteχpm eſſe: ⁊ anteχpm nõ eſſe: ⁊ tamẽ neceſſe ẽ anteχpm eẽ vel anteχpm nõ eſſe: prima pars probatur: hec ẽ cõtingẽs. anteχpm eſſe: ⁊ anteχps non ẽ. ⁊ ipſa adequate ſignificat anteχpm eſſe: ⁊ anteχpm non eſſe: igitur contingens ẽ anteχpm eẽ ⁊ anχpm nõ eſſe. ꝯñtia tz ab officiantibus ad officiatũ. ⁊ minoꝝ tenet ſimiliter: ſed maiorem ꝓbo. iſta ꝯñtia ẽ bona Anχpm eẽ: ⁊ anteχps non ẽ ens: ⁊ anteχpm eſſe ⁊ anteχps nõ ẽ. antecedẽs ẽ ꝯtigens: igitur ⁊ ꝯſequẽs: Scõa pars cõcluſionis ꝓbatur. hec ꝓpoſitio ẽ neceſſaria. anχps ẽ: vel anteχps nõ ẽ. et ipſa adequate ſignificat anteχpz eẽ: vel anteχpm nõ eẽ. igit̃ neceſſe ẽ anteχpm eẽ vel anteχpz nõ eẽ. igit̃ ⁊c. Ex iſta cõl̃one ſeqtur. Oz cõtingens ẽ anχpz eſſe. ⁊ anteχpm nõ eẽ. ⁊ tamẽ ipoſſibile ẽ anteχpm eẽ. ⁊ anχpz non eẽ. prima pars ẽ probata. ⁊ ſcõa per hoc pz. qz hec copulatiua ẽ ipoſſibilis. anteχps ẽ: ⁊ anteχps nõ ẽ. ¶ Itez ſequitur. Oz cõtingens ẽ anteχpz eſſe. ⁊ anteχpm nõ eſſe. ⁊ nõ contingens ẽ anteχpm eſſe. ⁊ anteχpz nõ eẽ. prima pars patuit. ⁊ ſcõa oſtenditur per hoc qꝫ hec copulatiua non ẽ cõtingens. anteχps ẽ: ⁊ antechriſtus non ẽ. ¶ Notandũ tamẽ qꝫ partes corrolary concluſioni nõ repugnãt. ꝓpter hoc qꝫ ſempet in prima determinat modus dictum cathegoricum. ⁊ in ſcõa ypoteticum: vbi autem idem vniuerſaliter determinaret per totum: manifeſte talia indubie includerent repugnantiam. ¶ Tertia 3°. eſt iſta. Lontingens eſt te eſſe ⁊ deum non eſſe. ⁊ tamen ĩpoſſibile eſt deũ eſſe. Scõa pars eſt manifeſta. ⁊ ꝑma probaẽ. hec ꝓpoſitio

est contingens te esse:z deus nō sūt:z ipsa adequate signi/
ficat te esse:z deū non esse.igitur contingens est te esse:et
Cor^{m} deū non esse. ¶ Ex ista cōclusione sequit corrolarie. Qz cō
tigens est deū eē:z te nō eē:z tamē necesse est deū eē. Se/
cunda pars pz:sed prima pbat:hec ppō est contingens de
uzeē:z tu non es:z ipsa significat adequate deū eē z te nō
Cor^{m} esse:zc. ¶ Itē sequitur. Qz necesse est chymerā eē:z deuz
non esse z tamen tam ipossibile ē chymerā esse:q3 deū nō
esse.scda pars claret:sed prima ostēdit. Nam hec est neces/
saria:chymerā eē:et deus non sunt:et ipsa adequate signi/
4^{a} p^{o} ficet chymeram eē z deum non esse.igitur zc. ¶ Quarta
conclusio est ista. Si necesse ē aliquid esse contingens ē
illud eē. pbatur.si necesse ē aliquid esse.possibile est illud
esse:z si possibile est illud esse contingens est illud esse.er/
go a primo ad vltimum: si necesse est aliquid esse contin
gens est illud esse:prima conditionalis tenet per locum
a parte in modo ad suū totum.s.ab inferiori ad suū superi
us affirmatiue sine ipedimēto.nā omne necessariū est pos
sibile:z nō econuerso.tenet etiā a subalterno superiori ad
subalternū iferius:Secunda vero cōditionalis tz p Aris.
in secundo peribermenias:vbi ipse vult possibile z cōtin
gens adiuicez conuerti semp attribuendo contingēs cui
cunqz attribuitur possibile:sed tertia cōditionalis tz a pri
mo ad vltimū.igitur zc. ¶ Dic tamē notādū ē q3 contin/
gens sumit duobus modis:large:z stricte.primo mō con/
uertitur cū ly possibile.scōo mō cū hoc cōplexo idifferēs
ad vtrūlibet.pri^{o} mō loquit Ari.cū dicit cuicūqz attribuit
possibile eidē det cōtigēs i secundo pyber.sed secūdo mō
loqtur p̄mo priorū.quādo ipse dicit q3 propositio de conti
genti bz cōuerti p oppositas qualitates:qz primo mō om
ne necessariū ē contingēs sed nō secundo mō.primo mō ñ
locutus sū in tribus primis cōclusionibus cū suis correla
ryis sed secūdo mō z in quarta cōclusiōe locut^{o} sū de con
Cor^{m} z tingenti primo mō. ¶ Ex ista cōclusiōe sequitur p̄mo. Qz
contingēs est deū eē:z cōtingens est te eē nō tamen eque
contingens ē deū esse z te eē:quoniā deū esse est contigēs
Cor^{m} necessariū.z te eē ē cōtingens ad vtrūlibet. ¶ Scōo seq
tur q3 alicuius ppositionis adequatū significatū ē neces
sariū z tamē ipsa est contingēs:pz de ista.deus ē q3 adequa
4^{a} p^{o} tesignificat deū eē:qō est necessariū:z cōtingens ē:qz possi
Cor^{m} bilis. ¶ Tertio sequit. Qz cōtingens est deū eē et nō cō/
tingēs est deū esse sumendo equiuoce contīgens:in prima
p contingēti possibili.in secūda vero pro contingenti ad
vtrūlibet:nec illa sunt cōtradictoria:qz in equiuocis nō ē
cōtradictio p Ari.primo elencorū:et scōo phiermenias.z
lz ista diuisio vera sit.et ꝑm mētem Ari. nō tamē ea de/
bemus vti:nisi prius exigat materia:sed contingens debz
semp sūmi p cōtingenti .secūdo mō.s. pro contingentiad
vtrūlibet:z ita cōtinue sumpsi z sumā nisi cōsimilis coge
ret difficultas de vtraqz contingentia loqui.

Per hoc pz respōsio ad rationē:qz illa ꝯsequētia ñ
valet ꝯtigēs ē te ñ currere.igitur ꝯtingēs
est te currere sumēdo cōtigēs p̄mo modo.sic ñ sequit pos
sibile ē te nō currere.igit pole ē te currere.Et ad Aristo.di
co q3 loquit ibi de contingenti secundo modo.z si de tali
loquitur Ari.cōcedo consequētiā. et nego añs in casu da
to:z dico q3 illud non est suū contradictoriū.necesse est te
currere.z si quo ad hoc allegaretur Aristo.scōo Periber/
menias:ponens q3 illa sunt contradictoria: necesse est eē:
et contingens ē non esse.dico q3 capit ibi contingens p̄mo
modo:z non secundo mō.vñ contingēs qō cōuertit cuz ly
possibile:facit figurā modaliū.sed cōtingens ad vtrūlibz
nullā facit figurā.et non secūdo modo sūptū:immo i tali
datur contradictoriū per negationē prepositā toti: et ita
illa sunt contradictoria.contingēs est te currere:nō cōtin
gens ē te currere.cōtingens ē te non currere: nō contigēs
est te nō currere:quarū negatia sp̄ ꝓbāda ē p affirmatiuā:
z nō per aliquā ꝓpositiōem figure modaliū probanda ē
aliqua earum.quare.zc.

¶ Capitulū.iu^{m}. De negatiuis inferentibus affirmatiuas.

Vadecimo pricipaliter ad questio
nē arguitur sic.ista con
sequētia est bona: Nulla chymera est.igit
sic est q3 nulla chy^{ma} ē: et hec eadē non va
let.igitur questio vera:tz consequentia cuz
maiori. Nam sequitur.nulla chymera est.
igitur nullam chymeram esse est verum:
patet consequentia:quia quelibet proposito infert suum
dictum:aut suum significatum fore verum: et vltra nul/
lam chymeram esse est verum: igitur verum est nullam
chymeraz esse.patet consequentia:quia est conuersio sim
plex.tunc sic:verum est nullam chymeram esse.igitur sic
est q3 nulla chymera est: patet consequentia ab vno con/
uertibili ad reliquum. Jam probatur:q3 illa consequentia
non valet:primo.qz ex negatiua non sequitur affirmatiua
vt patet primo priorum. Secundo.quia antecedens est ve
rum in casu:z consequens falsum:q3 enim antecedens sit
verum patet. sed probatur consequens esse falsum:sequi
tur enim sic est:q3 nulla chymera est.igitur aliquid vel ali
qualiter est q3 nulla chymera est. patet consequentia. qz
quelibet propositio cathegorica affirmatiua sine predica
to distrabente ponit aliquid vel aliqualiter inesse:sed cō
sequens probatur esse falsum:nam posito q3 nihil nec ali
qualiter foret:nulla chy^{ma} eēt:et si nihil:nec aliqualr chy^{ma}
foret:tunc nihil nec aliqualiter foret nullam chymeram
esse.ergo z iam nihil nullam chy^{am} esse.patet consequen/
tia vl dē cā diuersitatis:ergo in tali casu illud consequens
esset falsum:ergo etiam nunc est falsum.vel si non; detur
causa diuersitatis.

Pro solutione huius argumenti:pono quat
tuor conclusiones: quarum
prima est ista.Sicut aliqua propositio cathego^{a} affirmati p̄ 2°
ua ponit in esse.sic et aliqua negatiua asserit aliquid: vel
aliqualiter esse.prima pars est manifesta de qualibet tali.
tu es:at nec christus est:ex quarum qualibet sequitur aliqd
vel aliqualiter esse.secunda pars ostenditur de talibus ne
gatiuis:tñ homo non currit.nullus homo preter sortem
disputat:ex quarū qualibet sequitur formaliter:aliqd vel
aliqualiter esse ratione expositiōis affirmatiue. ¶ Ex ista Cor^{m}
conclusione sequitur corrolarie. Qz ex aliqua negatiua ca
thegorica sequitur formaliter cathego^{a} affirmatiua: seqt̄
enz formaliter:tñ homo non currit.igitur qōlibet nō ho
mo currit:etiam sequitur formaliter:nullus homo preter
sortē currit.igitur sor.currit.Et notāter dico aliqua cathe
go^{a}:qz de ypoteticis nō est inconueniens: Unde formali/
ter sequitur:tu non curris.igitur tu non curris: vel tu mo
ueris.et antecedens ē negatiuū :z cōsequēs affirmatiuuz.
Etiā sequitur non tu es homo.z tu es animal.igitur tu nō
es homo vel tu non es animal.et antecedens est negatiuū
et consequens affirmatiuum. ¶ Item notāter dicitur for
maliter:qz materialiter ex negatiua sequi affirmatiuam
nullum est dubium:quia sequitur .nullus deus est. igitur
baculus stat in angulo:materialiter quidem:et non forma
liter. ¶ Secunda conclusio est ista.sicut allqua cathego^{a} 2° p^{o}
negatiua nihil ponit in esse:ita et aliqua cathegorica affir
matiua non ponit in esse.prima pars patet de ista.nullus
deus est:seu de ista.tu nō curris:cū de nā illaz non forma
liter sequat aliqd vel aliqliter eē:scōa ps pz ō istis.vez ē
nullā chy^{am} eē. polē ē nullū boiez eē asinū. Ita ē q3 Adam
nō ē.etc. ¶ Ex ista ꝯne segtur corrolarie. Qz ex oi ppōne Cor^{m}
negatia segt formaliter vna affirmatia ꝓbat.nā oīs nega
tiua vel est ponensi esse vel non:si ē ponens in esse forma

ter sequitur affirmatiua ponens ī esse vt patuit in correla rio prime conclusionis. Si nō ē ponēs ī esse formalr̄ seq̄r affirmatiua nō ponēs ī eē. Uñ seq̄r formaliter: tu nō curris. igit̄ vex est te nō currere. non possibile est te currere. igitur ita est q̄ nō possibile est te currere. ꝛ patet q̄ cniusl libz ista ax añs ē cathe[a] nega[a] ꝛ cōsequēs ē cathegorica affirmatiā. Itē sequit̄ q̄ quelibet propō negatiā cōuertit̄ cū vna affirmatiua. seqtur. n. tu nō curris: igitur ita ē q̄ tu nō curris ꝛ econuerso. rex nō sedet. igr̄ verū ē regē non sedere ꝛ econuerso. et ita dicat̄ de q̄buscūq; alys negati
3[a] ꝯ uis siue ponāt ī eē siue nō. ¶ Tertia ꝯclusio ē ista. Licet ex qualibet cathe[a] affirmatiua ponēte ī eē sequat̄ forma liter negatiā non ponēs ī eē. ex nulla tamē negatiua ñ po nēte ī eē seqtur formalr affirmatiua ponēs in eē. ꝑma ps ē manifesta. nā formalr seqtur tu curris. igit̄ tu nō sedes. tu es homo. igitur tu nō ē asin[s]: ꝛ sic ō alys oīb[s]. vbi pz: q̄ añs ē cathegorica affirmatiua ponēs ī eē ꝛ cōsequēs negatiua nō ponēs ī eē. Scōa pars probatur. nam si ex negatiua nō ponente in eē sequeret̄ affirmatiua ponēs ī eē maxime videret̄ de ista. tu nō es. iferēte formalr illā. de[s] ē. que pōit ī eē. ¶ Sz ꝯ. si nihil nec aliq̄lr foret: eēt verū te ñ eē ꝛ nullū deū eē. sz imaginabile ē absq; ꝯdictione nihil nec aliqualr fore. igit̄ ymaginabile ē absq; ꝯdictione te ñ esse ꝛ nullū deū eē. ꝛ ꝯsequēs huius ꝯñe. tu ñ es. igit̄ deus est. cōtradictoriū ꝯsequētis ē imaginabile cū añte absq; ꝯdictione et repugnātia. iō illa ꝯña nō ē formalis. verūtamē
Cor[m] bona ē ꝛ mālis: ex quo ꝯñs ē necessariū simplr. ¶ Ex ista ꝯclusione sequit̄ corrolarie. Q cū Aris. posuit ex negatiua nō sequi affirmatiuā. intellexit de negatiua non ponente in esse: et de affirmatiua ponente in esse: ac si exprimeret
4[a] ꝯ secundam partem conclusionis. ¶ Quarta conclusio est ista. A. et. b. sunt due ꝓpositiones negatiue de consimili subiecto ꝑdicato ꝛ copula ꝛ ꝯsimilis denominationis oīo. ꝛ tamē. a. ponit ī esse: et. b. non ponit ī esse. patet de istis: tñ homo non ē asin[s] et nō tñ homo est asinus. dato q̄ ꝑma sit. a. et secūda. b. a. eni ponit in esse q̄ est exponibilis ꝛ. b. non ponit in esse: q̄ est nega[a] disiunctiue causalirer proba
Cor[m] bilis. ¶ Ex ista ꝯclusione seqtur corrolarie. Q aliq̄ sūt ꝓpositiones affirmatiue de consimili subiecto predicato: et copula. quarū vna ponit in esse: et alia nō. pz de istis: verū est nullā chy[am] eē et aliq̄ verū est nullaz chy[am] eē. Prima nāq; nō ponit in eē: ex quo. ly verus tenet̄ modaliter: ampliatiue: ꝛ distractiue: sed secunda ponit ī esse: q̄ ex ipa sequit̄ q̄ aliquid vel aliqualiter ē nullā chy[am] esse ex quo ly verum limitatum ꝑ adiectiuū resoluitur. ꝛ non modaliter nec ampliatiue sumitur.

His visis faciliter soluitur ar[m]: dicendo q̄ illa consequētia est bona. Nulla chy[a] est. igit̄ ita est q̄ nulla chy[a] ē. ꝛ cū dicitur ex negatiua non seqtur affirmatiua: dictū ē: q̄ ex nulla negatiua nō ponente in esse sequit̄ affirmatiua ponens in esse: ꝛ hec fuit intentio Ari. Deinde cū dicitur: q̄ antecedēs est verū ꝛ consequens falsum. nego q̄ consequens sit falsū. ꝛ ad probationē nego illam consequētiaz: ita est q̄ nulla chy[a] ē. igitur aliquid vel aliqualiter ē: q̄ nulla chy[a] est. q̄ in antecedente ē amplia tio vsq; ad imaginabilia: que non est in consequente: vñ ly verum: ita: et sic: ampliat: et non illi termini. aliquid: vel aliqualiter: quare ꝛc.

¶ Laplin de vitate ꝛ falsitate ꝓpositionū.

Duodecimo pricipaliter ad questionem arguitur sic. ista consequentia ē bona. ꝑcise sicut ē aliqua ꝓpositio significat. igitur quelz propositio ē vera. et hec eadez non valet. igitur questio vera. tz consequentia. ꝛ añs probatur. ꝛ arguitur pro prima parte quoniam sequitur. Precise sicut ē aliqua propositio significat. igitur sicut est aliqua propositio significat: ꝛ non aliter q̄z sicut est aliqua propositio significat. igit̄ q̄libz ꝓpō est va. pz ꝯña ab exposita ad suas exponētes. tūc sic. sic ē aliq̄ ꝓpō significat: ꝛ nō alr q̄z sicut ē aliqua ꝓpositio significat. igit̄ q̄libz ꝓpō ē vera. pz ꝯña. qz ex oppositō consequentis cū vno qō semper ex maiori sequitur oppositū minoris. sequitur. n. aliqua propositio non ē vera: et aliqua propositio ē. igitur aliqua ꝓpositio ē falsa. et per consequēs aliter q̄z ē aliqua propositio significat: qō est oppositus scōe exponētis q̄ fuit minor ꝑ totū argumenti. igitur a ꝑmo ad vltimū sequitur ꝑcise sicut ē aliq̄ ꝓpositio significat. igit̄ quelibz ꝓpositio ē vera: sed iā ꝓbo q̄ illa cōsequētia nō valet. qz antecedens ē verum: ꝛ consequens falsum. igitur consequentia non valet. consequentia satis pz. ꝛ q̄ consequens sit falsū manifestū ē. sed probo q̄ antecedens sit verum sic arguendo. ꝑcise sicut ē hec propositio significat. deus est demonstrando illam. ꝛ ipsa ē aliqua ꝓpō. igit̄ ꝑcise sicut ē aliqua ꝓpō significat. pz ꝯña ab inferiori ad suum superius sine impedimento. et antecedens ē verum. igitur ꝛ ꝯñs.

Pro solutione huius obiectionis pono quat[uo]r conclusiōes quaꝝ ꝑma ē ista. Precise aliq̄ ꝓpositio sicut ē significat: et tñ nō ꝑcise sicut est aliq̄ ꝓpō significat. ꝑma pars pz ꝑ exponētes: nā aliqua propositio sicut est significat et nihil nō aliqua propositio sicut ē significat. igit̄ ꝑcise aliqua ꝓpositio sicut est signficat. Secunda pars probat̄ ēt. quoniaz aliter q̄z sicut est aliqua propositio significat. igitur non ꝑcise sicut ē aliq̄ propositio significat. pz consequentia ab vna causa veritatis ad ꝓpositionē habētē illā. ꝛ añs probatur sic: qz taliter hec propositio significat demōstrando illā. chymera ē. ꝛ taliter ē falsū vel nō ē sicut ē. igitur aliter q̄z sicut ē aliqua ꝓpositio significat: pz cōsequētia: qz sic probatur illa propō.
¶ Ex illa conclusione seqtur corrolarie. Q ꝑcise significās sicut ē: ē aliqua ꝓpositio. ꝛ tamen non precise sicut ē significans ē aliqua propositio. prima pars pz. quia omnis ꝓpositio est significās sicut ē: igitur precise significās sicut ē ē aliqua propositio. patet consequentia. ab vniuersali ad exclusiuaz suā. ꝛ añs ꝓbatur. qz omnis ꝓpositio significat verum primarie vel secūdarie. 2[a] pars probatur vt prius. quoniam aliter q̄z sicut est significans est aliqua propositio. igit̄ non precise sic̄ est significans est aliqua positio.
¶ Secunda conclusio est ista. Precise sicut est omnis propositio significat: et tamen non omnis propositio ē va. probatur (et pono) q̄ iste due: homo est. et homo est asinus sint omnes propositiones totales. Isto posito: secunda pars conclusionis est vera: sed prima probatur precise sic. omnis propositio significat demonstrando hominem esse et sic est sicut est ꝛ nō aliter q̄z sicut est. igitur precise sicut ē omnis propositio significat. patet consequentia ab inferiori ad suum superi[s] dictiōe exclusiua addita subiectis. Minor est manifesta. Et maior probatur sic. Omnis propositio sic significat: et non aliter q̄z sic omnis ꝓpō significat. igit̄ ꝑcise sic oīs ꝓpō significat. pz ꝯña: et añs silr supposito cum casu: q̄ illa homo est: significat solum hominem esse: et illa. homo est asinus: significat precise illa duo: significata scilicet hominem esse et hominem esse asinum.
¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie. primo. Q quelibet propositio significat sicut est: et tamen non precise sicut est significat aliqua propositio: patet ista conclusio omnino eodem casu retento. prima nanq; sequitur ex casu; quoniaz sequitur omnis propositio significat hominē eē. et hominez esse ē sicut est. igitur omnis propositio significat sicut est. Alia pars similiter includitur in casu: quoniam sequitur aliter q̄z sicut ē significat aliqua propositio. igitur non precise sicut est significat aliqua propositio.

Cor^{m} ¶ Item sequitur 2°. ꝙ illa consequentia non valet: precise sicut est omnis propositio significat: ꝛ a. est propositio. igit̄ precise sicut est. a. significat: patet: dato ꝙ. a. sit illa. homo ē asinus: ꝛ non mirum: qm̄ ēt in alys terminis non valet: qz non sequitur: tm̄ sor. omnem hominem videt: ꝓla. est homo: igitur tm̄ ꝓlatonem sor. videtur posito casu ꝙ nihil ꝓter sor. videat omnem hominē. ꝛ ꝓlato videat seipsū.

Cor^{m} añs est verum: ꝛ cōsequens falsum. ¶ 3° sequitur. Oz a superiori ad suum inferius distributiue cum debito medio non valet argumentū nec hoc est inconueniens: qm̄ superius stat immobiliter qualiter est in proposito. ¶ Sed contra dictio exclusiua nunq̄z immobilitat: qz optime sequit̄ tm̄ hō est hō: sor. est homo: igitur tm̄ hō ē sor. nec ēt signū vniuersale: quia bene sequitur: oīs homo currit: sor. ē hō: igitur sor. currit: dicitur ꝙ nullum illorum immobilitat: ſz ambo simul: ꝛ nō mirum: qz duo signa affirmatiua vniuersalia immobillitant: vnde non sequitur: omne videns oēz boiem ē sor. pla. ē homo. igitur omne videns platonez est sor: in casu. n. prioris est añs verum: ꝛ consequens falsum.

3ª ꝓ. ¶ 3ª cōclusio ē ista. Nō precise sicut ē significat propositio vera: nec precise non sicut ē significat ꝓpositio falsa. patet qm̄ falsum significat ꝓpositio vera: vt illa homo ē animal ꝛ verum significat propositio falsa: vt illa. homo est asinꝰ.

Cor^{n} ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie. Oz nulla illarum consequentiarum valet. a. propositio significat sicut ē. igitur. a. propositio est vera. b. propositio significat aliter q̄z ē. igitur. b. propositio est falsa: patet. dato ꝙ. a. sit illa homo ē asinus: ꝛ. b. illa. homo ē animal: prima enim significat boiez esse. Et 2ª hominem esse asinum ratione predicati significātis asinum. bene tamen sequitur. a. propositio significat primarie ꝛ adequate sicut est. igitur. a. ꝓpositio est vera. b. ꝓpositio significat primarie ꝛ adequate: sicut non est. igitur. b. ꝓpositio est falsa. presupponendo: ꝙ sicut est: conuertatur cum ly verum: ꝛ sicut non est cum ly falsum: intelligēdo similiter ꝙ. a. ꝛ. b. non sint propositiones insolubiles: qz ad illas est aliter dicendum: vt patuit in introductorio ꝛ

4ª ꝓ. rōne sophystica. ¶ Quarta conclusio est ista. Alique sunt propositiones: quarum prima precise significat sicut est: ꝛ 2da precise significat sicut non est: ꝛ tamen prima est falsa: ꝛ impossibilis: ꝛ secunda est vera: ꝛ necessaria: probatur ꝛ sit. a. illa. homo est asinus: ꝛ b. illa. homo est animal: tunc patet: ꝙ. a. est falsum ꝛ impossibile: sed probo ꝙ. a. precise significat sicut est: nam. a. significat sicut est: ꝛ. a. non est non significans sicut est: igitur. a. precise significat sicut est: patet cōsequētia cū maiori ꝛ minorē ꝓbo: qz suū oppoꝝ ē falsum. ſz. a. ē nō significās sic̄ ē cū ex ista sequat̄ ꝙ. a. nō ē significās sic̄ ē qđ est falsū. ¶ Jtē. b. ē verum ꝛ necessariū vt ꝓz: ꝛ precise significat sicut nō est: ꝓbo. quia significat sicut nō est: ꝛ nō ē non significans sicut nō ē: quia suū oppoᵐ est falsum. Sequit̄ enim. b. ē nō significans sicut nō ē. igit̄. b. nō ē significans sic̄ nō ē: patet ꝟña ab affirmatiua de ꝑdicato

Cor^{m} infinito ad negatiuā de ꝑdicato finito. ¶ Ex ista cōclusione seq̄t. Oz. a. ꝑcise significat sic̄ ē. ꝛ. b. ꝑcise significat sic̄ nō est: ꝛ tamen. a. significat precise sicut est: nec. b. significat precise sicut non est. prima pars est probata in conclusiōe ꝛ secunda patet per hoc qz. a. significat aliter q̄z sicut ē. ꝛ b. significat aliter q̄z sic̄ nō est. a. enim significat falsum. ꝛ. b. verum. igitur. ꝛc̄.

His visis ꝓz responsio ad argumētū principale: cōcedendo illā ꝟñam: precise sicut est aliq̄ ꝓpositio significat. igit̄ q̄libet ꝓpositio ē vera: ꝛ nego ꝙ añs ē vex. ꝛ ad ꝓbationē nego consequētiā. qz arguit̄ ab inferiori ad suum sup̄ius distributiue: eo ꝙ ly ꝓpositio stat distributiue: cū se teneat a parte ꝑdicati ꝓpōnis exclusiue: ꝛ qđ cunq; aliud impedimentū sit deductum. tm̄ prima ꝓs añcedentis ē falsa: ꝟz. ꝑcise sic̄ ē illa ꝓpositio deus ē: significat ꝙ deū esse lapidē: ꝛ deū esse capram. illa significat quorū quodlibet ē falsum: sepe tm̄ admittitur illā significare ꝑcise deū esse: aut sic̄ est gratia disputatōis: cū hoc possit rōnabiliter substineri. quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de deceptione ꝛ credulitate.

Tertio decimo ad questionē principaliter arguit̄ sic. ista ꝟña ē bona. Tu credis ꝑcise ꝙ aliqs hō decipitur. igit̄ aliqs hō decipitur: ꝛ hec eadē nō valet. igitur q̄stio vera. tenet ꝟña: cū maiori quia oppositū ꝟñtis repugnat añti: hec enim repugnant. tu credis precise ꝙ aliqs homo decipit̄: ꝛ nullus hō decipit̄. Nā ex illis sequit̄ oppositū: secunde ꝑtis. igit̄ inuicē repugnant. ꝟña tenet: ꝛ añs arguit̄: sequitur enim tu credis ꝑcise ꝙ aliqs homo decipit̄: ꝛ nullus hō decipit̄: igit̄ tu credis falsum. igit̄ tu decipis: ꝛ per ꝟñs aliqs hō decipit̄: qđ ē ꝟdictoriū secunde ꝑtis. ſz iam ꝓbat̄: ꝙ illa ꝟña nō valet: qz casu possibili posito ē añs verū: ꝛ ꝟñs falsum: ꝓbatur. ꝛ pono ꝙ tu credis precise ꝙ aliqs hō decipit̄: ꝛ ꝙ nullus hō non tu decipiat̄. isto posito: ē añs vex ꝛ ꝟñs falsum: qđ ꝓbatur: si enim aliquis homo decipitur. ꝛ nullus hō non tu decipitur: igitur tu decipis: tenet ꝟña. ꝛ ꝟñs est falsum. igitur. ꝛ añs. nō secunda ꝓs: quia ē casus: ergo prima. ꝙ cōsequens sit falsum: probo: tu credis precise sicut est: igitur tu non deciperis. tenet consequentia: ꝛ añs probatur. nam tu credis precise ꝙ aliquis homo decipit̄: ꝛ ita est ꝙ aliquis homo decipit̄: quia tu deciperis per responsionem: igitur tu credis precise sicut est. Patet ꝟñtia quia ex oppositō sequitur oppositū: sequit̄. n. tu nō credis precise sicut est: ꝛ tu credis aliqualiter. igitur tu credis aliter q̄z est. tunc sic: tu credis aliter q̄z est: ꝛ tu credis ꝑcise ꝙ aliquis homo decipitur. igitur non est ita ꝙ aliquis homo decipitur.

Prosolutione huiꝰ arguñti pono. 4. ꝟclusiōes quaꝝ ꝓ^{a} ē ista. Tu credis ꝑcise talem propositionem. aliquis homo decipitur: ꝛ scis ꝙ talis significat solum ꝙ aliquis homo decipitur: ꝛ tamē nullus homo decipit̄: probatur. ꝛ pono ꝙ. a. sit ista. aliquis homo decipitur: que significet precise deum esse: ꝛ. b. alia sibi cōsimilis: que significet ꝑcise ꝙ aliqs homo decipit̄: ꝛ scias primam significare deum esse: ꝛ aliaz ꝙ aliquis homo decipitur: credas tamen primā ꝛ nō secundam: ponendo cū hoc ꝙ quilibet homo alius ate credat ꝑcise deuz esse. isto posito patet ꝙ nullus homo decipitur: quia nullus alius ate decipitur: quia credit solum deum esse: nec tu decideris: quia tu credis. a. quod. a. scis significare deū eē. ¶ Jtē patet ꝙ tu credis precise talem propositionem. aliquis homo decipitur. quia tu credis precise. a. sed ꝙ tu scias talez significare solum: ꝙ aliquis homo decipitur: probatur: qz tu scis. b. significare solū ꝙ aliquis homo decipitur: ꝛ scis ꝙ. b. est tal̄. qualis est. arguitur. tu scis talem significare solum: ꝙ aliquis homo decipitur. ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie. Oz aliqualiter sortes credit ꝛ precise taliter pla. credit: ꝛ tamen sor. decipitur: ꝛ pla. non decipitur probat̄ (ꝛ pono) ꝙ sortes credat hominez currere: qui nō currit: ꝛ plato credat solum hominem currere qui currit. isto positio: arguitur hominem currere: sortes credit ꝛ ꝑcise hominem currere pla. credit. igitur aliqualiter sor credit: ꝛ precise taliter pla. credit. ꝛ ꝙ sortes decipiatur: ꝛ pla. non decipiatur. patet per casuz: quia sortes credit falsum ꝛ pla. precise verum. ¶ Secunda conclusio ē ista Sor. ꝑcise credit istam propositionem: aliquis homo decipitur. ꝛ credit ipsam adequate significare ꝙ aliquis homo decipitur: ꝛ tamen nullus homo decipitur: patet dato ꝙ nullus homo decipiatur: ꝛ ꝙ sor. mulier credat precise ꝙ ali-

quis homo decipitur:in cãu isto sequitur.quia solum aliq̃
Lor^m mulier seu aliqua homo decipitur. ¶ Ex ista conclusione
segtur correlarie. Or tu credis p̃cise q̃ aligs hõ ẽcipiť ꝛ tñ
nullus hõ decipitur:patet demonstrando vnam mulierez
3ª ꝯ^o per hoc pronomen demonstratiuũ tu. ¶ 3ª conclusio est
ista. Tu credis precise q̃ aliquis homo decipitur:ꝛ ego cre
do precise q̃ aliquis homo decipitur:ꝛ tamẽ tu deciperis:
ꝛ ego non decipior.patet ista ꝯ^o. vbi cũ toto casu principali
.s.q̃ nullus homo non decipiatur:ponatur q̃ ego credam
precise q̃ aliquis homo decipitur:quo posito:pz q̃ ego nõ
decipior:quia propositio quam ego credo verificatur pro
Lor^m te.vt patet ex casu. ¶ Ex ista ꝯclusiõe sequitur correlarie
Or ego ꝛ tu credimus precise vnuz ꝛ idem complexe signi
ficabile:ꝛ tamen tu credis falsum:ꝛ ego precise verum:pa
tet:nam tu ꝛ ego credimus precise aliquem hominem de
cipi:per casum:ꝛ hoc idez complexe significabile credituz
a te:credit a me:ꝛ ecõuerso.qz ñ sunt plura talia aliquem
hominem decipi: vt supponitur in casu:igitur credimus
precise vnum ꝛ idem significabile complexe. Alia pars ẽt
patet.nam tu deciperis.igitur tu credis falsum. Similiter
ego nõ ẽcipior ꝛ aliqualiter credo.igit̃ credo precise vex.
¶ .Quarta conclusio est ista. Sor.precise credit veruz es
se verum:ꝛ plato precise credit verum esse verum:ꝛ tamẽ
sor.decipitur.ꝛ pla.nõ decipitur.probatur(ꝛ pono)q̃ sor.
credat precise hoc verum deus est:esse istud veruz.homo
est:ꝛ pla.credat solummodo hoc verum deus est:esse istõ
Lor^m verum deus est. Isto posito patet conclusio. ¶ Ex ista cõ
clusione segtur correlarie. Or ista cõsequentia non valet.
Tu credis precise q̃ aliquis homo currit:ꝛ aliquez homi
nem currere est verum. igitur tu credis precise verum:
antecedens enim est verum in casu principali:ꝛ ꝯñs falsũ.
Sicut ẽt non segtur:tu credis p̃cise q̃ aligs hõ currit:ꝛ ve
rum est aliquez hoiem currere.igit̃ tu credis precise verũ
posito.n.q̃ sor currat:ꝛ pla.non:ꝛ q̃ tu credas p̃cise plato
nem currere:est antecedens verum:ꝛ consequens falsuz.
Hoc autem corrolarium cum priozibus fundatur sup ista
consequentia:tu credis precise platonẽ currere:igit̃ tu cre
dis p̃cise hoiez currere:quã p nũc volo esse bonã qz dictio
exclusiua ñ ipedit ar^m:q̃ arguit̃ ab iferiozi ad suũ superius
addendo illam iferiozi ꝛ superiozi:vnde bene sequitur tu
es tñ homo.ergo tu es tñ animal.precise hominẽ vides.
igitur precise animal vides.

His premissis patet respõsio ad pricipale argu
mentũ. ꝯcedẽdo.s.illã ꝯñaz: Tu
credis precise q̃ aligs homo decipitur.igit̃ aliquis homo
decipitur:demonstrando per ly tu te hominem masculũ.
ꝛ ad improbationem admisso cãu dicitur.cõcedendo añs
ꝛ ꝯñs:ꝛ consequẽter q̃ tu deceperis:ꝛ nego q̃ tu credis p̃
cise sicut é. Et ad ꝓbationem nego illam ꝯñam:ꝛ aliam q̃
arguitur ex opposito ad opposituz:vt patuit in vltimo cor
relario.sed deberet sic argui: Tu credis p̃cise q̃ aliquis ho
mo decipitur.ꝛ ille homo quem tu credis p̃cise decipi de
cipitur:igitur tu credis p̃cise sicut est.sed tunc nego añs ꝓ
secunda parte:quia ex cãu sequitur:q̃ tu credis alium ate
decipi:ꝛ q̃ tñ null^9 p̃ter te decipiť.iõ ñ iste hõ quẽ credis
decipi decipitur. ¶ Uerũtamẽ posset negari cãus dicẽdo
ipsum asserere ꝯdictoria.sequitur eniz dices tu credis p̃ci
se q̃ aliquis homo decipitur:ꝛ nullus homo nõ tu decipi
tur:igitur tu deciperis. Tũc sic:tu deciperis.ergo in credẽ
do aliquem hominem decipi: vel in credẽdo aliquod ali
ud:non in credendo aliquem hominem decipi:quia hoc ẽ
verum:igitur in credendo aliquid aliud:ꝛ per ꝯñs tu non
credis p̃cise q̃ aliquis homo decipitur:quod est oppositũ
vnius particule cãus. ¶ Puto tñ q̃ sit meli^9 admittere
cãum vt non videatur fuga:ꝛ dicere q̃ tu deciperis:in cre
dendo aliquem hominem decipi: etin credendo verum:
sed non precise verum:quoniam tu credis aliquem homi
nem decipi:ꝛ alium ate decipi:quorum primum est veruz
ꝛ secundum falsum:quare ꝛc̃.
¶ Capitulũ de eadẽ mã vt ĩmediate supza.

Quarto decimo ad questionem argui
tur. ista consequentia est bo
na: Tu.credis p̃cise q̃ omnis hõ decipitur.
igitur tu deciperis.ꝛ hec eadem non valet.
igitur questio vera.tenet ꝯsequentia:ꝛ añs
probatur:ꝛ primo q̃ illa cõsequẽtia sit bo
na.quia oppositũ ꝯñtis repugnat añti: hec
enim repugnant:tu credis p̃cise q̃ omnis homo decipiť:ꝛ
tu non deciperis: ꝓbatur.non sequitur tu non deciperis:ꝛ
tu aliquid vel aliqualiter credis.igitur tu credis percise si
cut est:sed tu credis precise q̃ omnis hõ decipiť.igiť om
nis hõ decipiť.ꝛ tu es homo.igitur tu deciperis:quod ẽ op
positum secunde partis. ꝛ^o ꝓbatur q̃ illa consequẽtia nõ
valet:quia casu possibili posito est añs veruz:ꝛ ꝯñs falsuz
qõ probo sic(ꝛ pono)q̃ tu credis p̃cise q̃ omnis homo ẽci
cipitur:ꝛ q̃ omnis homo non tu decipiaṫ. isto posito añs
est vex.ꝛ ꝯñs falsum:q̃ ꝯñs sit falsum:ꝓbo.tu credis pre
cise sicut est.igitur tu non deciperis:ꝯñtia patet ꝛ añs pro
batur:quia tu credis p̃cise q̃ omnis homo decipiť:ꝛ ita ẽ
q̃ omnis homo decipitur:ꝛ etiam ita est q̃ omnis homo
quez credis decipi decipitur:igitur tu credis p̃cise sicut ẽ.
patet consequentia cũ maiozi:ꝛ mĩozẽ ꝓbo:omnis homo
non tu quem credis decipi decipiť p casum.ꝛ tu etiam de
ciperis p responsionem quez credis decipi:quia credis q̃
omnis homo decipitur.ergo ꝛc̃.

Juxta presentem difficultatẽ pono q̃ttuoz cõ
clusiões.quaꝝ ꝑ^a ẽ ista. Nõ ꝑ^a ꝯ
est possibile q̃ aliquis homo credit p̃cise se ipm decipi.ꝓ
batur.quia si sic:sit igitur sor.qui credit p̃cise se ipsum de
cipi:ꝛ argnitur sic:sor.credit precise se ipsum decipi.igitur
ipse decipitur.pater consequentia.quia vel credit verum:
vel falsuz.si falsum ipse decipitur:ꝛ si verum ꝛ ipse credit
precise se ipsuz decipi.igitur ipse decipitur:tũc sic. Sor de
cipitur.igitur sor credit flin.sed seipsum decipi est veruz.
igitur credit aliquid aliud vel aliter q̃z q̃ ipse decipitur:ꝛ
per consequens sor non.credit precise seipsum decipi:qõ ẽ
oppositum admissi. ¶ Ex ista conclusione sequitur corre Lor^a
larie. Or non est possibile te credere precise omnem homi
nem decipi:ꝛ omnem hominem non tu decipi.probatur. Lor^m
quia si ẽ possibile(ponatur ergo)quo admisso:arguit̃ sic.
tu credis precise omnem hominem decipi: igitur tu deci
peris:consequentia probata est prius:ꝛ iterum probatur.
quia si tu credis precise omnem hominem decipi. igitur
credis falsum vel verum.si falsum.igitur tu deciperis: si
verum ꝛ tu credis precise q̃ omnis homo decipitur: igiť
omnis homo decipitur:ꝛ tu es homo.igitur tu deciperis.
Tũc arguitur sic:tu deciperis.igitur tu credis falsum. sed
omnem hominem decipi est verum. igitur tu credis ali
quid aliud vel aliter q̃z q̃ omnis homo decipitur. ¶ Se z^a ꝯ
cũda conclusio est ista. Non est possibile Sortez credere
precise pla.decipi:ꝛ platonem precise credere sortem non
decipi cum hoc:q̃ vnus sortes sit omnis sortes: ꝛ q̃ vnus
plato sit omnis plato:probatur.nam si sortes credit preci
se platonem decipi:igitur credit verum vel credit falsuz.
si credit veruz:ꝛ ipse credit precise q̃ pla.decipitur: igitur
pla.decipitur tunc arguitur sic: pla.decipitur : igitur cre
dit falsum.sed ipse credit precise q̃ sortes non decipiť.igi
tur falsum est:q̃ sortes non decipitur:ꝛ per ꝯsequens sor.
decipiť.tunc sic:Sortes decipitur ꝛ ipse credit solummo
do q̃ plato decipitur.igitur pla.non decipitur qõ est oppo
situm prius conclusum. ¶ Si autez dicitur in principio
q̃ sor.credit falsum.tũc cum ipse credat precise q̃ pla;de

cipitur.igitur pla.non decipitur ꝛ ipſe aliqualiter credit: igitur credit verum.ſed ipſe credit precise ꝙ ſor non decipitur.igitur ſor.non decipitur.tunc ſic.ſortes non decipit̃: ꝛ ipſe credit precise ꝙ plato decipitur.igitur pla.decipitur qͦ̃ eſt contradictoriū primi. ꝛ ita apparet ꝙ qualitercūqꝫ dicatur:ſequitur ꝙ pla.decipitur:ꝛ ꝙ pla.nō decipitur. igi
Cor^{m} tur concluſio vera. ¶ Ex iſta cōcluſione ſequitur correla rie. Cꝛ non eſt poſſibile ſortem credere precise ciceronē de cipi:ꝛ platonem credere precise decipi ciceronem:ꝛ cicero nem credere precise alterum illorum non decipi:patet. qꝛ ſi poſſibile eſt ponatur in eſſe:ꝛ queratur an ſortes vel pla to credit verum vel falſum:ꝛ qualitercūqꝫ dicatur:cōclu-
3^{a} p^{o}. de ꝙ cicero decipitur:ꝛ ꝙ ipſe nō decipitur vt prius. ¶ 3^{a} concluſio eſt iſta. Sicut poſſibile eſt ꝙ ſortes credat pre-ciſe decipi ſeipſum: ꝛ ꝙ homo eſt aſinus:ita eſt poſſibile ꝙ ipſe credat precise:ꝙ omnis homo decipitur.iſta cōcluſio pꝫ:quia quocūqꝫ iſtorum admiſſo:non ſequitur aliqua cō tradictio:ſed conceditur ꝙ ſor.decipitur:ꝛ ꝙ credit falſum aut.ſ.ꝙ homo ē aſinus admiſſa prima parte:aut ꝙ omnis homo decipitur admiſſa ſecūda.ꝛ ſi dicitur ſor.credit pre ciſe ſeipſum decipi.ꝛ ꝙ homo eſt aſinus.igitur credit preci ſe ſeipſum decipi.nego conſequentiam:quia arguitur a to to copulato ad alteram partem dictione includente:nega
Cor^{n} tionem determinante copulato. ¶ Ex iſta concluſione ſe-quitur. Cꝛ poſſibile eſt ſor.precise credere platonem deci-pi:ꝛ econuerſo patet quia admiſſo illo:non ſequitur contra
4^{a} p^{o}. dictio:ſiue ꝺceda͛ ſor.credere verū:ſiue falſum. ¶ Quar ta cōcluſio eſt iſta.¬Poſſibile eſt quēlibet hominem crede re precise ꝙ omnis homo decipitur: ꝛ tamen impoſſibile eſt omnem boīem credere p̄cise:ꝙ oīs hō decipit̃:p^{a} pars patet.qm̃ admiſſo:ꝙ qlibꝫ hō credat p̄cise ꝙ omnis hō de cipitur:cōceditur ꝙ quilibet homo decipitur:ꝛ ꝙ ipſe cre dit falſū.vꝫ.omnē hominez decipi.quia admiſſo caſu con ceditur ꝙ aliqua mulier eſt que non decipitur:ex quo nul la ſequitur contradictio. 2^{a} pars concluſionis probatur ſic:quia ſi poſſibile eſt ponatur ī eē.ꝛ arguitur ſic. Omnis homo credit precise omnem hominem decipi. igitur om-nis homo decipitur:ꝛ credit falſum.ſed omnem hominez decipi eſt verꝫ.igitur omnis homo credit aliud cū ꝙ om
Cor^{o} nis homo decipitur.ꝛ per cōſequens non omnis homo cre
Cor^{m} dit precise omnem hominem decipi: qͦ̃ eſt oppoſitum ca ſus. ¶ Ex iſta concluſione ſequitur corrolarie. Cꝛ per to-tam horam futuram tu credes precise ꝙ omnis homo de decipitur.ꝛ tamen in fine hore ſtantibus terminis: deus nō poſſet facere ꝙ tu crederes precise:ꝙ omnis homo de cipitur.probat̃ (ꝛ pono) ꝙ per totam horam futuram tu credes precise ꝙ omnis homo decipitur:ꝛ ꝙ in fine hore tu eris omnis homo:ꝛ non ante.iſto poſito patet pria pars concluſionis:quia pro illa dico ꝙ per totam iſtam horam tu deciperis:ꝛ credes hoc falſum.ſ.omnem hominem de-cipi.ſed probatur ſecunda pars:quia ſi deus ſtantibus ter minis in fine hore poſſet facere:ꝙ tu crederes precise: ꝙ
2^{a} p^{o}. omnis homo decipitur:ꝛ ī fine hore tu eris omnis homo: pono ergo ꝙ in fine hore:deus te exiſtente omni homine faciat ꝙ tu credas precise ꝙ omnis homo decipitur. quo admiſſo.arguitur ſic.tu credis precise ꝙ omnis homo de-cipitur.igitur tu deciperis ꝛ credis falſum. ſed omnez ho-minez decipi eſt verum:quia tu es omnis homo. igitur tu credis aliquid aliud:ꝛ per conſequens tu non credis pre-ciſe ꝙ omnis hom decipitur.

His viſis patet reſponſio ad argumētum principa-le concedendo illam conſequentiā: tu cre dis precise.ꝙ omnis homo decipitur. igitur tu deciperis. ꝛ ad caſum non admitto ipſum:quia implicat cōtradictio nem:admitterem tamen:ꝙ tu credis precise ꝙ omnis ho mo decipit̃:aut ꝙ tu credis hoc.ſ. ꝙ omnis homo decipi-tur:ꝛ ꝙ homo eſt aſinus:aut vnum aliud falſum. Ulterius admiterem cum ſecundo cāu nuper hic poſito: ꝙ omnis homo non tu decipiatur. ſed iſtud non admitterem cum primo caſu ſuperius poſito propter cauſam ſepiſſime di-ctam. ¶ Ex qua reſponſione ſequitur:ꝙ aliquis caſus eſt
Cor^{m} poſſibilis qui per appoſitionez vnius copulatiue ad ipſuz maneret poſſibilis:ꝛ tamen per appoſitionem vnius par-tis illius copulatiue:ſoluz totus caſus fieret impoſſibilis. patet.nam iſte caſus eſt poſſibilis:ꝙ tu credis p̄cise ꝙ om nis homo decipitur:cui ſi addatur hec copulatiua homo eſt aſinus ꝛ omnis homo non tu decipitur . adhuc caſus ē poſſibilis vt eſt dictum:ꝛ tamen ſi additur hec pars copu latiue ſolummodo:omnis homo non tu decipitur:caſus ē impoſſibilis:vꝫ.tu credis precise:ꝙ omnis homo decipit̃: ꝛ oīs homo non tu decipitur.quare.ꝛc̃.

¶ Capitulum de inſolubilibus.

Quintodecimo principaliter ad queſtionē arguitur.iſta cōſequētia eſt bona.A.ſignifi cabit precise: ꝙ quodlibet verum erit fal-ſum.ergo.a.erit falſum:ꝛ hec eadem nō va let.igitur queſtio vera.tenet conſequentia ꝛ antecedens probatur. Et primo pro ſecū da parte.nam caſu poſſibili poſito antecedens eſt verum: ꝛ conſequens falſum.igitur conſequentia non valet.ante-cedens probatur:ꝛ pono ꝙ q̃diu.a.erit .a. ſignificabit p̄ci ſe ꝙ quodlibet verum erit falſum: ꝛ ita erit ꝙ quodlibet verum erit falſum q̃diu.a.erit.iſto poſito antecedens eſt verum per caſum.ꝛ ꝙ conſequens ſit falſum ꝓbatur. nā q̃diu.a.erit.a.erit veruz.igitur non erit falſuz.antecedēs ꝓbatur.nā quādiu.a.erit:ita erit ꝙ quodlibet verum erit falſum: ꝛ q̃diu.a.erit.a. ſignificabit precise ꝙ quodlibet verum eſt falſum. Sed iam ꝓbatur prima pars antece-dentis.vꝫ.ꝙ illa conſequentia eſt bona:quoniam oppoſi-tum conſequentis repugnat antecedenti: hec enim repu-gnant.a.ſignificabit precise ꝙ quodlibet verum erit falſū ꝛ.a.non erit falſum:probatur .ꝛ facio iſtam conſequentiā. Quodlibet verum erit falſum.a.non erit falſum.igitur.a. non erit verum. Iſta conſequentia tenet in quarto ſecun de figure:ꝛ q̃diu.a.erit:erit.ita ſicut. ſignificatur per ante cedens:igitur q̃diu erit.a.erit ita ſicut ſignificatur per cō ſequens:ꝛ ita.a.erit ꝛ non erit verum:nec falſum:qͦ̃ erit ꝓ poſſibile. ¶ Confirmatur ſic.a.non erit falſuz ꝛ .a .erit:igi tur.a.erit veruz q̃diu erit:arguo ergo ſic.Omne vex erit falſum.a.erit verum.igitur.a.erit falſum. Iſta conſeqnen tia eſt bona.ꝛ q̃diu.a.erit:erit ita ſicut ſignificat̃ per ante cedens:igitur q̃diu.a.erit:erit ita ſicut ſignificat̃ per con-ſequens: qͦ̃ repugnat ſecunde parti principalis copulati ue facte ex antecedente.ꝛ oppoſito conſequētis.

Circa materiam huius rationis pono quat-tuor concluſiones quarum
p^{o} p^{o} prima eſt iſta.A.ſignificabit precise ꝙ quodlibet album erit nigrum. et ita erit ꝙ quodlibet album erit nigrum:ꝛ tamen.a.nunq̃ erit verum: probat̃ :ꝛ pono: ꝙ.a.ſit iſta p poſito:quodlibet album erit nigrum que ſignificat ꝛ ſigni ficabit precise q̃diu erit ꝙ quodlibet album erit nigrum ꝛ q̃diu.a.erit non erit ita ꝙ quodlibet album erit nigruz: ſed poſt deſitionez. a. erit ita ꝙ quodlibet albū erit nigrū Iſto poſito patet prima pars cōcluſionis. ſed ſcōaz probo. nam q̃diu.a.erit.a.ſignificabit precise ꝙ quodlibet albuz erit nigrum:ꝛ q̃diu.a.erit:erit ita ꝙ non quodlibet albuz erit nigrum per cāum.igitur q̃diu.a.erit.a. erit falſum: ꝛ per conſequens nunq̃ erit verum. ¶ Ex iſta concluſione
Cor^{m} ſequit̃ corelarie. Cꝛ iſta conſequētia ñ valet.A. ſignificabit ciſe ꝙ quodlibet verum erit falſuz.ꝛ ita erit ꝙ quodlibet

verum erit falsum:igitur.a.erit verum:posito enim q̄.a.sit illa propositio qōlibet verū erit falsū:sic precise significās q̄diu erit.Et q̄ post desitionem a.erit ita q̄ quodlibet verum erit falsum:q̄ non erit ita ante desitionem ipsius.a.antecedens est verum:ꝛ consequens falsum:tamen bene sequitur.a.significabit precise q̄ quodlibet verū erit falsum.ꝛ tunc ita erit q̄ quodlibet verum erit falsum: igitur.a.erit verū.Etiā segtur.a.significabit p̄cise qō qōlibet album erit nigrū:ꝛ tunc ita erit q̄ quodlibet album erit nigrū.igit̄.a.
2ª 2° erit verum.¶ 2ª cōclusio est ista.aliq̄ est propositio significans solū cathegorice principaliter que aliquando significabit ypothetice p̄ncipaliter:ꝛ tamen nulla in ea fiet mutatio:nec noua adueniet illi impositio.ista conclusio patet de ista.omnis propositio est falsa:ponendo q̄ ipsa aliquando erit omnis propositio:ipsa.n.solum significat cathegorice principaliter sicut ꝛ suum contrarium.s.nulla propositio est falsa:ꝛ quādo ipsa erit omnis propositio significabit principaliter:q̄ omnis propositio est falsa: ꝛ q̄ ipsa est vera:quemadmodum ꝛ alia insolubilia:quorum significa
Lor^m tiones reflectuntur ad se totaliter.¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Q̄ non est possibile omnez propositionem esse falsam:ꝛ hanc omnis propositio est falsa:esse omnem propositionem ꝛ significare precise:q̄ omnis propositio est falsa:probatur.quia si est possibile ponatur in esse:ꝛ sit.a.illa omnis propositio est falsa:quero tūc.an.a.est verum vel falsum.si verū:ꝛ.a.significat precise q̄ omnis propositio est falsa:igit̄ ois ꝓpositio ē falsa ꝛ.a.est ꝓpositio.igit̄.a.ē falsum:qō repugnat p̄ ꝛcesso. Si dr̄:q̄ a ē falsum: ꝛ.a.p̄cise significat q̄ omnis propositio est falsa.igitur non omnis propositio est falsa:qō est oppositus casus.¶ Ex cadē conclusione cum suo corrolario sequitur:q̄ non est possibile q̄ q̄diu.a.erit:erit ita q̄ quodlibet verum erit falsum: ꝛ q̄ q̄diu.a.erit.a.significabit precise q̄ quodlibet verum erit falsum.probatur.quia si est possibile ponatur ergo i esse:ꝛ quero si.a.est verum:vel falsum:si verum.ꝛ q̄diu erit significabit precise q̄ quodlibet verum erit falsum.igitur q̄diu.a.erit:erit ita q̄ qōlibet verū erit falsum: arguit̄ tūc sic.qōlz verū erit falsū.a.erit verū:igit̄.a.erit falsū.ista ꝯña est bona:ꝛ q̄diu.a.erit ipsa erit bona significās precise iuxta compositionem suarum partium:ꝛ q̄diu.a.erit:erit añcedēs verum.igitur q̄diu.a.erit consequens erit verum.ꝛ per consequens q̄diu.a.erit.ipsum erit falsum.Si dicitur q̄.a.erit falsum: Contra q̄diu.a.erit:ita erit q̄ qōlibet verum erit falsum:ꝛ q̄diu.a.erit significabit precise q̄ quodlibet verum erit falsum.igitur q̄diu.a.erit.a.erit verum:ꝛ
3ª 2° ita sequitur cōtradictio.¶ Tertia.ꝯclusio est ista possibile est omnem propositionem esse falsam.ꝛ hanc omnis ꝓpositio est falsa significare adequate omnem ꝓpositionez esse falsam:ꝓbatur.possibile est q̄ omnis ꝓpositio sit falsa:ꝛ q̄ hec omnis propositio est falsa:q̄ sit.a.sit propositio vt est manifestum:quo admisso.a.significat adeqnate aliquid vel aliqualiter:sed non videt̄ qualiter nisi q̄ omnis propositio est falsa.igitur.ꝛc̄. vnde admisso q̄ omnis propositio est falsa:ꝛ q̄.a.adequate significat omnem propositionem esse falsam:dico q̄.a.est falsum.ꝛ si arguitur sic.a.est falsum.ꝛ.a.significat adequate q̄ omnis propositio est falsa: igitur non omnis propositio est falsa:nego consequentiam:licet teneret extra materiam insolubilium.sed hec debet esse minor.a.significat precise q̄ omnis propositio est falsa:aut ista.a.significat principaliter:q̄ omnis ꝓpositio est falsa:quorum vtrumq̄ negatur.quia dicitur in casu isto q̄.a.significat omnem propositionem esse falsaz ꝛ.a.esse verum.Et hoc significatum copulatiuum dicitur principale significatum.a.licet non adequatum sed solum prima pars.¶ Ex ista conclusione sequitur q̄ possibile ē q̄ q̄diu.a.erit:erit ita q̄ quodlibet verum erit falsum.ꝛ q̄diu.a.erit sic adequate significabit. Nam posito hoc ꝛ admisso:nullum sequitur inconueniens.quia in cāu isto dico: q̄.a.erit falsum.q̄diu.a.erit.ꝛ q̄ non significabit precise q̄ quodlibet verum erit falsum.sed bene significabit illō adequate.sed vlt^a hoc significabit q̄.a.erit verum.qō negatur:ita q̄ adequatum significatum erit. q̄ quodlibe verū erit falsum.penes qō non dicitur.a.verū nec falsum; ꝛ principale erit q̄ quodlibet verum erit falsum: ꝛ.a.erit verum penes qō dr̄.a.falsum ratione secūde partis ipsius.igit̄.ꝛc̄.
¶ 4° conclusio est ista:aliqua sunt duo contradictoria inter se contradicentia que fient non contradictoria per solam desitionem:cuiuslibet propositionis vniuersalis alterius ab aliqua illarum:probatur:ꝛ pono: q̄ omnis propositio vniuersalis preter istam,omnis propositio vniuersalis est falsa:desinet esse in illa hora:ita q̄ i fine hore hec ꝓpositio que sit.a.omnis propositio vniuersalis ē falsa: erit omnis propositio vniuersalis. Isto posito patet q̄.a.ꝛ aliqua propositio vniuersalis non est falsa.que sit.b. sūt duo contradictoria quia habent omnes conditiōes requisitas ad contradictionem.sed q̄ in fine hore.a.ꝛ.b.non erūt cōtradictoria probatur:quia tam.a.q̄.b.tunc erit falsum.igitur illa non erunt contradictoria:antecedens ꝓbatur.nā q̄.a.erit falsum manifestum est.quia erit īsolubile seipm falsificans:ꝛ.q̄.b.erit falsum probatur. Naz.b.in fine hore erit particularis negatiua non insolubilis: cuius quelibet singularis est falsa:ꝛ cuilibet suppositō subiecti correspondebit vna singularis:igitur.b.tunc erit falsum: q̄ autem per solam desitionem cuiuslibet alterius vniuersalis patet.quia remanentibus alijs vniuersalibus que iā sunt: illa continue erunt contradictoria:igitur q̄ fiant non contradictoria:hoc est per desitionem illarum.¶ Ex ista conclusiōe sequitur corrolarie.Q̄ licet illa duo quodlibet verum erit falsum.ꝛ aliquod verum non erit falsum.sint cōtradictoria:tamen non essent contradictoria: si vniuersalis fieret insolubilis:patet.quia quelibet illarum esset falsa.sed contradictoriuz vniuersalis daretur per negationē prepositam toti:ꝛ illud significaret disiunctiue oppositomodo ad vniuersalem.vz.q̄ aliquod verum non erit falsum:vel q̄.a.non erit verum.ꝛ hoc est verum ratione secūde partis:per hoc patet responsio ad argumentum principale concedendo illam consequentiam.a. significabit precise q̄ quodlibet verum erit falsum.igitur.a. erit falsum.ꝛ ad ꝓbationem non admitto casum:quia ꝓplicat cōtradictionem vt clare est ostensum.quare.ꝛc̄.

¶ Capitulum de inceptiōe ꝛ desitione.

Sexto decimo principaliter ad q̄stionem arguitur sic.ista consequentia est bona Sor.nūc est albus.ꝛ immediate ante hoc non fuit alb^s demonstrando instans qō est presens.igit̄ sor.incipit esse albus.Et hec eadez non valet.igitur questio vera.tenet consequentia ꝛ antecedens probatur:ꝛ primo q̄ illa consequentia sit bona ex quo arguitur ab exponentibus ad expositam:ꝛ q̄ illa consequentia non valet probatur casu possibili posito erit antecedens verum aliquando:ꝛ tamen pro tunc erit consequens falsum.igitur consequentia non valet:antecedens probo:ꝛ pono:q̄ sor.sit albus:ꝛ q̄ nunq̄ fuit albus:ꝛ ita remanebit albus per totam vitam suā. Isto posito antecedens erit verum per totam vitaz sor.ex quo per ly ℔ non demonstrabitur nisi instās qō est modo.ante qō sor.nunq̄ fuit albus:ꝛ q̄ consequens sit falsum patet. Nam nunq̄ post instans presens viuente sorte erit ita q̄ ipse nō est albus.igit̄ nunq̄ erit ita q̄ ipse incipit esse albus. patet consequentia,quia ex opposito sequitur oppositum.

Pro declaratione huius argumenti pono 4or conclusiones: quarum prima est
p° c° ista. Sor. mouetur in instanti presenti: & tamen non mouetur in hoc instanti demonstrando instans presens: probatur quia illa consequentia non valet: sor. mouetur in instati presenti. igitur sor. mouetur in hoc instanti demonstrando instans presens: stabit igitur oppositum consequentis cū antecedente & habetur conclusio: & q illa consequentia non valet probo (& pono) q sor. mouebit post mille anos. Isto posito post mille annos erit ita sicut significatur per antecedens: quia si aliquid mouetur istud mouetur in instanti
4a c° presenti & tamen tunc non erit ita sicut significatur per consequens: qz tunc non erit B instans demonstrande instans qđ est presens. Confirmatur conclusio sic. quia ista conclusio est possibilis aliquid mouetur in instanti presenti & tamen non mouetur in hoc instanti demonstrando instans presens. igitur a simili illa conclusio. consequentia tenet: & antecedens arguitur: Nam illa consequētia non valet aliquis mouetur. igitur aliquid mouetur in B instanti demō strando instans presens cum antecedens sit necessarium: & consequens contingens: stabit igitur oppositū consequētis cum antecedente: & q antecedens sit necessarium manifestum est: sed probatur consequens esse cōtingens: & arguo sic. aliquid mouetur in hoc instanti. igitur hoc instans est: demonstrando instans presens cuius consequentie cō sequens est contingens: & antecedens est verum. igitur an
Cor^m tecedens est contingens: qđ fuit probanduz. ¶ Ex ista cōclusione segt̄ correlarie. Qz sor. incipit eē albus: & tñ ipe nō est alb^9 in B instāti. nec imediate post B erit albus demonstrando instans presens: probatur. ista consequentia non
Cor^n valet: sor incipit esse albus. igitur sor. est albus in hoc instāti vel immediate post hoc erit albus demonstrando per li hoc instans quod est presens: quia post mille ānos erit ita sicut significatur per antecedens vt suppono: & tunc non erit ita sicut significatur per consequens: quia tunc nō erit nec poterit esse hoc instans presens. stabit igitur oppositū
2a c° consequentis cum antecedente: & habet̄ cor^m. ¶ 2a cōclusio est ista. Nihil mouetur i hoc instāti qđ est presens: & tamen aliqd mouetur in instanti presenti: probatur ista consequentia nō valet. Qz nihil mouetur i hoc instanti qđ est presens. igitur nihil mouetur: quia antecedens est possibile: & consequens impossibile: stat igitur oppositum conse-
Cor^m quentis cum antecedente & habetur conclusio. ¶ Ex ista cōclusione segtur correlarie. Qz sor. nunc nō est albus: nec immediate ante hoc instans quod est presens fuit albus. & tamen desinit esse albus: probatur. nam ista consequentia non valet. sor. nūc non est albus: nec immediate ante hoc instās qđ est presens fuit albus: igitur sor. non desinit esse albus: quia post mille annos erit antecedēs verum: & consequens falsum sic significando vt suppono: stabit igitur oppositum consequentis cum antecedente: & habetur
3a c°. correlariū. ¶ 3a conclusio est ista. Aliquid incipit esse & tamen illud non est in hoc instauti: nec fuit ante hoc instās nec erit post hoc instans: probatur. nam illa consequentia non valet: aliquid incipit esse. igitur illud est: fuit: vel erit in hoc instanti: cum antecedens sit necessariuz: & cōsequēs cōtingens. quia possibile est q hoc istans non sit. nec erit demonstrando istans presens: imo post vnam horaz erit ita q illud instans nec est: nec erit. & tūc erit ita q illō qđ incipit esse nō fuit añ hoc istans. stabit igitur oppo^m cōse-
Cor^m quentis cū antecedēte. & habetur cōclusio. ¶ Ex iusta cōclusione sequitur q ista cōsequētia nō valet. Qz nūc est albus: & immediate ante hoc instās non fuit albus demō strando instās presens. igitur sor. incipit esse albus. Fm q
Cor^m ostendit ratio añ oppositū. ¶ Itē similiter sequit̄ q illa consequētia nō valet. sor. nō est albus. & immediate ante hoc fuit albus: demonstrādo instās presens. igitur sor. desinit esse albus: ponēdo q sor. desinit esse albus: & desinit esse per remotionem de presenti. Isto posito cras antecedens erit verum: & consequens falsum omni deducta impositione noua. ¶ Quarta cōclusio ē ista. In quocunq; instāti in quo sor. incipit esse: in eodem ipse incipit esse. Qz tamen sortes incipit esse in aliquo instāti in quo ipse non incipit esse: probat̄ (& pono) q sor. incipiat esse per remotionem de presenti. Isto posito. patet prima pars conclusiōis. sed secūda probatur. nam sortes nunc nō est in aliquo instāti in quo ipse nō incipit esse: & immediate post hoc instans presens ipse erit in aliquo instanti in qtio ipse nō incipit esse: patet consequentia. quia ex quo alij modi arguendi nō valent vt ostēsum est: videtur q iste sit bonus: antecedēs autem patet intuenti. ¶ Similiter in desitione sor. conceditur q ipse desinit esse in instanti: in quo ipse non desinit esse exponendo per remotionem de presenti. ¶ Ex ista cō
Cor^m ne sequitur correlarie. Qz so. & pla. incipiunt esse in istāti presenti: & pla incipit esse in instāti in quo ipse incipit esse: & tamen sor. incipit esse ī instāti in quo ipse nō incipit esse. patet. dato q sor. incipiat esse per remotionez de presenti & pla. per positionem. Eodez modo dicitur: de desinit. q a & b. desinunt esse in hoc instanti: qđ est presens & a. desinit esse in instāti in quo desinit esse. & b. non desinit esse in instāti in quo desinit esse. patet supposito q a. desinit eē per positionē de presenti & b. per remotionem.

His visis patet responsio ad argumentum prīcipale dicendo q illa consequentia nō valuit. Et ad probationem dico q non arguitur ab exponentibus ad expositam: immo nec debz exponi istud verbum desinit: aut incipit. sed incipit habet cās veritatis quarum prima est vna copulatiua facta per affirmationem de presenti & negationem de preterito: Alia vero est vna copulatiua facta per negationem de presenti: & affirmationez de futuro: verbi gratia huius. hoc incipit moueri: prima causa est ista. hoc mouetur: & non immediate ante instans presens mouebatur. secunda est ista. hoc non mouetur & immediate post instans presens mouebitur: & a qualibet istaruz ad illam. hoc incipit moueri est bonum argumentuz: & nō econuerso: quia semper oppositum consequentis stat cuz antecedente. Similiter hoc verbum desinit habet duas causas veritatis vnam per positionez de presenti: & remotionem de futuro. Aliam vero per remotionem de p̄senti & positionem de preterito: vt huius. hoc desinit esse. prima causa est ista. hoc est & non immediate post istans presens erit. secunda causa est hec. hoc non ē: & immediate ante instans presens fuit. a. quarum qualibet ad illā hoc desinit esse: est bona consequentia. & non econuerso. Et si vn q̄z iste vocentur exponentes: hoc non ē proprie: sed cōmuniter sumendo expositionem pro omni numero plurimū propositionum iferendi: reliquaz. sed de bis alīs diffusius sum locutus. quare. &c̄.

¶ Capitulum de immediate.

Decimo septimo principaliter ad q̄stionem arguitur sic. ista cō sequentia est bona. A. non est verus: & immediate ante instans presens fuit verus. igitur. a. desunt esse verum: & hec eadē nō valet: igitur questio vera tenet consequentia cum maiori ab exponentibus ad exposi-
tam: seu a b vna causa veritatis ad propositionem habē
tem il^lā cā z & minor probat̄. nā casu possibili posito antecedens est verum: & consequens falsum. igitur consequentia non valet. antecedens arguit̄. et pono q. a. sit falsum: & in qualibet parte paribore preterite fuit verus: & in qualibet parte impari fuit falsum. diuisa hora in partes pro-

portionales minores: versus hoc instans presens. Isto posito patet prima pars antecedentis. sed secundam probo. Naz immediate ante instās presens fuit aliqua pars par: sed quandocūqz fuit aliqua pars par hore preterite. a. fuit verum. igitur immediate ante instās pñs. a. fuit verū. Sz iam probo: q3 pñs sit falsuz. qz. a. nō est verum: z immedate ante instans presens. a. nō fuit veruz. igitur. a. non desinit esse veruz: patet consequentia qz ex oppositio sequitur oppositū z antecedēs probatur: nā prima pars est casus: z scōa probatur. Naz immediate ante instās presens. a. fuit falsum. Sed quandocūqz. a. fuit falsum. a. nō fuit verū. igitur immediate ante instās presens. a. nō fuit verum: tenet pña cum minori: z maiorem probo: qñ immediate ante instans presens fuit aliqua pars impar: z quādocūqz fuit aliqua pars impar hore preterite. a. fuit falsum: igitur immediate ante instans presens. a. fuit falsum.

Pro solutione huius rationis pono quatuor conclusiones: quarum prima
p^a ? est ista. A. propositio immediate ante hoc fuit vera: z falsa: z immediate post hoc erit vera z falsa: z tamen non simul fuit vera z falsa: nec erit simul vera z falsa: probatur (z pono) q3. a. se habebit in hora preterita sicut in hora futura: diuidendo ipsaz in partes proportionales minores versus hoc instans presens. Isto posito patet secunda pars conclusionis. z primam probo: nam immediate ante hoc fuit aliqua pars par: z aliqua pars impar: sed qñcunqz hore preterite fuit aliqua pars par: z aliqua pars impar. a. fuit verum z falsum. igitur immediate non hoc. a. fuit verum z falsum. tenet consequentia cuz minori: z maiorem probo: nam ante hoc fuit aliqua pars par: z aliqua pars impar. Et nulluz fuit instans ante hoc: quin inter illud z hoc fuit aliqua pars par: z aliqua pars impar. igit̄ zc̄. Cōsimiliter probatur q3. a. immediate post hoc erit verū z falsuz: quia immediate post hoc erit aliqua pars par: z aliqua im
Corm par. igitur zc̄. ¶ Ex ista ꝯclone seq̄t corrolarie. Qz duo ꝯdictoria inter se ꝯtradicentia incipiunt esse vera: que nec sunt vera nec in aliquo instāti erunt vera: probatur (z pono) q3. b. incipiat esse contradictorium. a. per remotionez de presenti. Isto posito. a. incipit esse verum: z. b. incipit esse verum z. a. z. b. sunt contradictoria vel incipiunt esse cō tradictoria. igitur zc̄. q3. a. incipit esse verum patet: quia nō est verum: z immediate post instans presens erit verum. igitur zc̄. z q3. b. incipit esse verum patet. quia. b. non verū ex quo non est: z immediate post instans presens erit verū. igit̄ imediate post istās pñs. b. erit vex. tz pña cū maiori: z minorē ꝓbo: qz immediate post instans presens. a. erit flm: qua erit aliqua pars impar: z quandocunqz. a. erit fal
2^a ? sum: tunc. b. erit verum: igitur. zc̄. ¶ Secūda conclusio ē ista. Aliqua propositio desinit esse contingens necessaria z ipossibilis z tamen ipsa non est contingens necessaria nec impossibilis: nec in aliquo instanti fuit huiusmodi: probatur (z pono) q3. a. propositio ī prima parte ꝓportionali hore preterite fuit contingens: z in secunda necessaria: z ī tertia impossibilis. in quarta iteruz contingens. in quinta necessaria in sexta impossibilis z sic circulariter per oēs tres partes proportionales. z q3. a. non sit propositio ꝓpter elōgationem partium ad inuicez. isto posito patet secūda ps conclusionis z ꝑma probatur similiter: quia. a. non est cōtingens necessaria nec impossibilis: z immediate ante instās presens fuit huiusmodi: nam in omni trinario partiū proportionalium hore preterite. a. fuit cōtingens necessaria: z impossibilis. sed immediate ante instās presens fuit aliquis trinarius partium proportionalum hore ꝑterite:
Corn igitur. zc̄. ¶ Ex istā conclusiōe sequit̄. Qz aliqua duo incipiunt īuicem repugnare: z īuicem conuerti. probatur: z pono q3. a. z. b. nō conuertantur: nec repugnēt: sed in qualibz parte pari hore future ꝓuertētur: z in qualibet impari repugnabūt. isto posito patet cōclusio qz. a. z. b. nō repugnāt īuicem: nec cōuertūtur. Et immediate post istās presens. a. z. b. repugnabūt. z. īuicem cōuertētur. quia immediate post istās pñs erit ps aliqua par: z aliqua pars ipar. ¶ 3ª. cōclusio ē ista. Aliqua propositio icipit esse sequēs ad oēz propositionē: z eadem icipit esse repugnās cuilibet propositiōi: probatur: z pono q3. a. īqualibet parte pari hore future erit necessarium simpliciter: z ī qualibet parte impari erit impossibile simpliciter. isto posito patet cōclusio p exponētes. ¶ Ex ista cōclusione sequitur corrolarie. Qz ali- Cor^a
qua ē cōsequētia mala que immediate post istās presens erit bona: z tamē imediate post istās presens significabit omnino sicut nunc significat: probatur (z pono) q3. a. sit vna cōsequentia: cuius antecedēs sit possibile: z cōsequēs impossibile: que ī qualibet parte impari hore future se habebit omnino sicut nūc se habet: z in qualibet parte pari tam antecedēs q3 cōsequēs erit impossibile. isto posito patet: q3. a. ē ꝯsequētia mala z q3. a. immediate post istās presens erit bona pña. probo. nam immediate post istans presens erit antecedēs impossibile: igitur erit bona cōsequentia: z q3 immediate post istās presens omnino significabit sicut nunc significat manifestum ē: quia immediate post instans presens erit aliqua pars impar. igitur zc̄. ¶ Quar- 4ª ?
ta cōclusio ē ista. Aliqua ē copulatiua que significat: significauit: z significabit precise iuxta compositionem suarum partium: cuius quelibet pars immediate ante hoc fuit vera: z immediate post hoc erit vera: z tamen illa copulatiua non est: nec erit: nec fuit vera: patet ista cōclusio. dato q3. c. sit vna copulatiua composita ex. a. z. b. suo contradictorio retentis casibus de diuisione horaruz preterite. Cor^b
z future. ¶ Ex ista conclusione sequit̄ corrolarie. Qz Ali- Cor^c
qua est vniuersalis que qñcunqz fuit: fuit falsa: z qñcunqz erit: erit falsa: z imediate ante instās presens fuit quelibet singularis illius vera. et immediate post instans presens erit quelibet singularis eiusdez falsa: z cuilibet supposito subiecti ꝯtinue correspondebat z correspondebit vna singularis: patet de ista. vtrunqz istoruz est verum demōstratis. a. z. b. contradictorijs cuius singulares sunt iste due: b istoruz est verum demonstrando. a. z hoc istorum est verum demonstrando. b.

Respondet igitur ad rationem: concedendo consequentiam antecedēs z cōsequēs in cāu illo: z tūc ad īprobationē. a. nō ē verū: z imediate añ instās pñs nō fuit veruz: igitur. a. non desinit esse veruz. negat̄ pña: nec ex oppo° sequit̄ oppo9: qñ concedo ista duo imediate ante instans pñs. a. fuit verum: z imediate añ instans pñs. a. nō fuit verū. Iz al's al'r opinādo nō ꝯcessi scōam ī cāu isto: nec illa sunt ꝯtradictoria. sed sē bñtia p modū subcōtrarioz: z cuilz illoz dat̄ ꝯdictoriū p negationē ꝓpositaz toti. ¶ Ad inferendū q̄ q3. a. non desinit esse verum debet sumi talis minor non immediate ante instans pñs. a. fuit vex que negatur: quia iam fuuz ꝯdictoriū concessium est. quare. zc̄.

¶ Capitulum de exclusiua.

Decimo octauo pr̄cipaliter ad q̄stionē arguit sic. ista consequentia est bona. Tm̄ nō omnis homo est risibilis: ergo non omnis homo ē risibilis: z hec eadez non valet. igitur questio vera. tenet consequentia cuz maiori: quia arguitur ab exclusiua ad suam ꝑticentem: z minor probatur: nam antecedēs est veruz: z cōsequens falsuz: igitur cōsequentia non valet. q3 antecedēs sit veruz: ꝓbatur sic. Oē risibile ē nō omnis homo: igitur tm̄ nō oīs homo ē risibilis: tenet ꝯsequentia ab vl̄i ad suā

exclusiuã de termis trãspositis añs ẽ vex: igitur ꝛ ꝯñs. Qz añt ꝯñs ꝑncipale sit falsũ manifestũ ẽ: quia suũ ꝯdictoriũ ẽ verũ: vz. oĩs homo est risibilis.

Pro solutione huius argumenti pono quatuor conclusiones quarum prima est ista. Sicut nulli exclusiue negatiue correspondet vniuersalis de terminis transpositis de forma: ita nec alicui affirmatiue primi vel secundi ordinis: prima pars patet: nam omnis exclusiua negatiua: aut est expositibilis: sicut ista: tantum homo non currit: aut causaliter probabilis. sicut ista: non tm̃ homo currit. sed nulli istarum correspondet vniuersalis: de terminis trãspositis. igitur ꝛc. Mi norez probo (ꝛ pono) pro prima parte: ꝙ nihil qd̃ ẽ homo currat: ꝛ ꝙ etiaz nihil aliud ab homine currat. Isto posito hec est falsa: tm̃ homo non currit: ꝛ hec est vera. omne currens non est homo. Et illa similiter omne currens hõ non est. igitur ꝛc. ¶ Pro secunda parte pono ꝙ omnis homo currat: ꝛ etiaz multa bruta. isto posito hec est vera: non tm̃ homo currit. ꝛ hec est falsa: nulluz currẽs est homo: Scõa pars cõclusionis est manifesta: qm̃ hec est vera: homo tm̃ est animal: ꝛ hec est falsa. omne animal est homo. Similiter hec est vera: tu es intelligens tantuz ens vel non ens: ꝛ hec est falsa: Omne intelligẽs ens: vel nõ ens es tu. Aliqm̃ tamen ab exclusiua negatiua ad vniuersalez de terminis transpositis est bonum argumentum: ꝛ econuerso non: tamen inuicez de forma correspondent quia ratione terminorum ꝛ non forme tenet illud argumentum. Nam bene sequitur: tm̃ chimera non est ens. igit̃ oẽ ens nõ est chimera: ꝛ ecõuerso. Silr segtur: tm̃ substantia non est accidẽs igit̃ omne accidens nõ est substãtia: ꝛ e ꝯ. ¶ Ex ista cõclusione segtur correlarie. Qz huic: tm̃ non omnis homo ẽ risibilis nõ correspondet hec vniuersalis secũ cõuertibilis Omne risibile ẽ nõ ois homo: qz si exclusiue negatiue nõ correspondet negatiua: a fortiori nec affirmatiua. ¶ Secunda conclusio est ista. Aliqua est exclusiua affirmatiua primi ordinis cui proprie nõ correspondet vniuersalis de terminis transpositis: voco nãq; exclusiuam ꝛ vniuersalez inuicẽ correspondere proprie: que sunt de terminis transpositis: non addito: nec diminuto aliquo: quemadmoduz sunt iste: Tm̃ homo est animal: ꝛ omne animal est homo: tm̃ risibile est animal rationale: ꝛ omne animal rationale est risibile: conclusio patet de multis exclusiuis: vnde hec. tm̃ homo ẽ iste hõ: non põt habere propriã vniuersalez: qz p̃dicatũ non põt subici in vniuersali: tm̃ hz vnã impropriaz vl'em. s. oẽ ens iste homo est homo. Item hec tantum asinus est hominis: non habet illam vniuersalem cuiuslibet hominis est asinus. quia in casu exclusiua est vera: ꝛ vniuersalis falsa: sed habet hanc non sibi sed alteri propriã. s. omne ens hominis est asiñ. Itez huic tm̃ hominis est asinus: nõ correspõdet illa: omnis asinus est hominis: quia in casu: prima est vera. sine scõa. sed hec omne habens asinum est homo: que ẽt nõ est propria illi exclusiue: sed alteri. vz. tm̃ homo est habens asinum. ¶ Itẽ huic exclusiue: tm̃ sicut est significat: a propositio sit. a. illa. nulla chymera est non correspõdet illa vniuersalis. omne significans. a. propositio est sicut est: qz exclusiua est vera. ꝛ vniuersalis falsa. dato ꝙ precise verum illa significet. sed ista qualitercunq; significat. a. ꝓpositio est verum: ꝛ ita de mlt̃is alys ꝛc. ¶ Ex ista ꝯclusione sequitur correlarie. Qz est aliqua vniuersalis affirmatiua: cui non potest proprie assignari exclusiua: patet de qualibet istaruz: omnis hominis est asinus. omnis asinus est hominis: ꝑme nãq; non correspondet ista: tm̃ asinus est hominis: quia in casu vniuersalis esset vera ꝛ exclusiua falsa. sed ista tm̃ habẽs asinuz est homo. Silr nec scõe correspondet illa: tm̃ hominis est asinus propter causam dictam: sed ista tantum ens hominis est asinus: ꝛ patet: ꝙ nulla istarum exclusiuarum est propria alicui illaruz vniuersaliuz cũ nõ sit de ꝯsimilibus extremis. sed aliarum de consimilibus: vt patet intuenti.

¶ Tertia ꝯclusio est ista. Aliqua est exclusiua affirmatiua primi ordinis: cui nullo modo potest vniuersalis correspõdere: patet de ista: tm̃ necessario homo est risibilis: si enim aliqua vniuersalis sibi corresponderet videtur ꝙ vna istaruz. necessario omne risibile est homo. omne necessario risibile est homo. omne risibile necessario ẽ homo: omne risibile est homo nccio non prima: quoniaz illa non est vniuersalis: nec secunda: vel tertia: qz quelibet illarũ est falsa vt patet: ꝛ exclusiua vera: vt patet per exponentes videlicet. necessario homo ẽ risibilis: ꝛ non necessario aliquid non homo est risibile: huius nãq; secunde ꝯtradictoriuz ẽ impossibile: nec ẽt similiter q̃ta potest correspõdere: quia hz necessario: vel tenetur copulatiue: ꝛ sic illa nõ est vniuersalis: sicut nec prima: vel tenetur diuisiue: ꝛ sic est falsa: sicut secũda: vel 3ª: quia equiualet isti: omne risibile necessario est homo quod est falsuz. ¶ Ex ista conclusione sequitur correlarie: Qz a superiori distributo ad suuz inferius: cuz debito medio dictione exclusiua addita subiectis: non valet cõsequẽtia: quia non sequitur: tm̃ necessario homo est risibilis. sed plato est risibilis. igitur tm̃ necessario homo est plato: antecedens enim est verum: ꝛ consequens falsum. 3ª ꝯ. Lozm

¶ Itez sequitur ꝙ. a. ꝛ. b. sunt due exclusiue affirmatiue ꝑmi ordinis de consimilibus extremis eodem modo: ꝛ precise pro eisdem supponentibus. quaruz vna est vera. ꝛ reliqua falsa. patet de istis: tm̃ hoc instans est ĩstans: ꝛ tm̃ necessario hoc instans est instans demonstrãdo instans presens: quaruz prima est vera vt patet: per exponentes. ꝛ 2ª falsa: quia nõ necessario hoc instans est ĩstans. ¶ Notãdũ tamẽ ꝙ licet predicta illarum exclusiuaruz supponãt eodem modo: nõ tamen omnino eodez modo: qz in vna mobiliter: ꝛ alia ĩmobiliter: rõne modi necessitatis. 4ª ꝯ Lozm

¶ Quarta conlusio est ista. A nulla exclusiua ad suam preiacentez est consequẽtia bona: probat̃: qz si sic. fit ista ꝯsequẽtia tm̃ hõ currit. igitur hõ currit: ꝛ tunc quero: si cõsequens ẽ preiacens antecedentis: vel non: si dicitur ꝙ non: habeo intẽtuz. si dicitur ꝙ sic: Cõtra omne preiacens alicuius exclusiue est pars exclusiue. sed consequens illius consequẽtie nõ ẽ pars antecedẽtis. igitur nec preiacẽs eius: ꝑ cõsequẽtia cuz minori. ꝛ maiori ẽ manifesta per illaz regulaz. preiacens exclusiue est istud qd̃ remanet dempta dictione exclusiua. Itez sequitur qd̃ infinita preiacentia possunt correspõdere illi exclusiue: qz infinitaruz taliũ homo currit est ipsa illatiua. ¶ Ex ista ꝯclusiõe sequitur correlarie. Qz licet a qualibet expoñibili propositione ad quãlibet suaz eoponentiuz est bonuz argumentum: a nulla tamẽ exclusiua ad suuz preiacens valet cõsequentia. Lozm

¶ Itez sequitur ꝙ a nulla ꝓpositione de 3ª adiacente: ad suũ 2m. adiacens: potest esse cõsequentia bona: quia nulla propositio põt inferre partẽ ei9. Lozm

¶ Notãdũ tamẽ ꝙ hec nõ nisi ꝑm viz verboz procedũt vt cũ ꝓtinaci garulo. ꝛ crimioso. ꝓtinaciter procedat̃. Nam eoz opposita ad bonuz intellectum ratione breuiloqui conceduntur ꝛ bene. Cum enim dicit̃ ab. a. ad suũ ꝑiacens ẽ ꝯña bona: ĩtelligit̃ ꝙ ab. a. ad vnũ sil'e: vl' cõuertibile cũ suo ꝑiacente: ẽ ꝯña bona. Et ita a tertio adiacẽte ad suũ 2m. est bonũ argumentũ: vel a tertio adiacẽte ad ꝓpositionẽ conuertibilez ꝛ sil'em suo secũdo adiacẽti est consequentia bona. Et hunc intellectuz retinens sepissime sum locutus.

Ex predictis ꝑz solutio argumenti principalis: cõcedendo illud. ꝛ negando añs: Et ad probationez nego consequentiam: quia exclusiua ẽ negatiua: ꝛ vl'is affirmatiua. Et si dr̃: q̃ est exclusiua illius vl'is: dico ꝙ ista: tm̃ ens nõ ois bõ est risibilis: q̃ est vera si

cut vniuersalis:sicut enim in vniuersali non negatur necessario verbum nec in exclusiua debet negari.quare ꝛc.

¶ Capitulum de inferioritate ꝛ superioritate.

DEcimonono principaliter ad questionem arguit̃ sic. ista consequentia est bona. Homine currẽte:risibile currit:igitur animali currente:risibile currit:ꝛ hec eadem non valet: igitur questio vera. tenet consequentia cuz maiori.quia arguitur ab inferiori ad suum superius affirmatiue:ꝛ sine aliquo signo:ſz minor probatur:nã casu possibili posito antecedens est verum: ꝛ consequens falsum.igitur consequentia non valet: antecedens probo Et pono ꝙ nihil currat.isto posito consequens est verum. Nam si homo currit:risibile currit.igitur homine currente risibile currit:patet cõsequentia ab vna causa veritatis ad propositionem habentem illã causam.sed ꝙ conseq̃ns sit falsum patet:quia hec disiunctiua cõposita ex suis causis veritatis est falsa.ſ.si animal currit:homo currit:vl'oũ animal currit:homo currit.aut quia animal currit: homo currit:conditionalis est falsa:quia contradictorium conseq̃ntis nõ repugnat antecedenti ī fª. temporalis vero ꝛ localis similiter.qz quelibet illarum asserit aliquid currere: qõ est contra casum.

Prosolutione huius argumenti. pono aliquas conclusiones.quaruz prima est
pª cª. ista. Sicut signa distributiua impediunt affirmatiuum assensum:sic ꝛ confusiua confuse tm̃:prima pars patet: qm̃ nõ sequitur:tu es ita bonus sicut sortes.igitur tu es ita bonus sicut aliquis homo:tu es fortior platone.igitur tu es fortior aliquo homine:tu differs ab asino.igitur tu differs ab animali:tm̃ homo est homo.igitur tm̃ homo ẽ animal. ꝛ ita de alys quibuscunq;. ¶ zª pars conclusionis patet qm̃ non sequitur: incipit vel desinit sor.esse. igitur incipi: vel desinit homo esse.ꝛ contingenter tu es. igitur contingenter homo est. Ille terminus homo significat adequate hominem. igitur significat adequate animal:si homo currit:risibile currit.igitur si animal currit:risibile currit.

Lozm ¶ Ex ista conclusione sequitur.Oz ab inferiori ad suum superius affirmatiue ratione totius extremi:ꝛ nullo signo p̃cedente fallit cõsequentia.pz.qz nulla istarũ cõsequentiarũ valet.te eẽ est contingens.igitur hominẽ esse est cõtingens:sor.est hõ cõtingenter.igitur hõ est homo cõtingenter: antechristum scis nõ esse.igitur hoiem scis nõ esse. ¶ Itez ex isto correlario ꝛ ex ista cõclusione segtur.Oz terminus aliquis officialis ita hz viz cõfundendi terminuz p̃cedẽtez:sicut sequẽtem patet.qz ita stat ly hõ confuse tm̃ in ista. homo est aial necessario.sicut in ista necessario homo ẽ aial. Itez sequitur ꝙ nõ semper licet arguere ab inferiori ad suum superius sine medio: vbi ẽt arguatur affirmatiue ratione totius extremi:ꝛ sine ipedimẽto precedẽte.ad iferenduz enim illaz. hominez scis nõ esse:oportet ista duo sũmere:hoc scis non
zª cª esse.ꝛ hoc ẽ homo.aliter enim nõ valeret cõsequẽtia. ¶ Secũda cõclo.Ab iferiori ad suum superius sine signo aliquo ratiõe partis extremi fallit cõsequẽtia: vñ nõ sequitur. tu es apparens asinus.igitur tu es aliqualis asinus:tu es dominus platonis.igitur tu es ens platonis.Cõcludẽti tibi ꝛ ꝛ cuilibet cõcludẽti tibi:tu es idem.igitur alicui:ꝛ cuilibet concludẽti tibi tu es idez. Oz p̃me cõsequentie nõ valeãt patet.sz probatur ꝙ vltima nõ valeat (ꝛ pono) ꝙ tu cõcludas tibi:ꝛ cuilibet cõcludẽti tibi.isto posito antecedẽs est verum:quia huic.tu es idez te demonstrato:ꝛ hoc ẽ cõcludens tibi:ꝛ cuilibet concludenti tibi.igitur cõcludenti tibi:ꝛ cuilibet concludẽti tibi tu es idem:ꝙ consequens sit falsum patet:quia sequitur:alicui ꝛ cuilibet cõcludenti tibi tu es idem:sed plato est cõcludens tibi.vt suppono:igit alicui:ꝛ platoni tu es idez:consequens est falsum:igitur aliqua pars antecedentis est falsa: nõ secunda. igitur prima.

¶ Ex ista conclusione sequitur correlarie:Oz illa consequẽ Lorª tia non valet.homine currẽte:risibile currit.igitur animali currente:risibile currit:qz si arguẽdo ab inferiori ad suũ superius ratione partis extremi non valet argumentum. a fortiori:si arguitur ab inferiori ad suum superius: ꝛ non ratione partis:nec ratione totius extremi: qualiter est in proposito:quia ille ablatiuus ꝑñalis hoie currente: nõ est subiectũ:nec predicatum:nec pars subti:nec pars predicati.sed pars totius propositionis a quo ipsa propositio cãlẽ sumit probationez:scz ꝙ causaliter disiunctiue probetur.

¶ Tertia cõclusio est ista.Ab inferiori ad suuz superius af 3ª cª firmatiue:sine signo ꝛ ratione totius extremi frequenter cõsequentia non valet:vnde non sequitur:homo currit:ergo disputat:album videtur.ergo coloratuz tangit̃. ¶ Ex Lorª ista conclusione sequitur.Oz ista cõsequentia non est bona de forma.homo currit.igitur animal currit:prout forma arguẽdi nõ respicit vtrũq; extremorum.quia alia sibi cõsimilis in forma nõ valet:qz nõ sequitur.hõ currit. igit animal videt̃:ꝛ hec est cõsilis alteri.qz antecedẽtia ꝛ cõsequẽtia sunt similia:ꝛ ꝓsimilis modus seruatur arguendi. Et si dicitur als dixisti istam esse de forma:homo currit. igitur animal currit:ꝛ iaz dicis ꝙ non.igitur cõtradictio. Dico ꝙ tunc cepi formaz strictius prout respicit alterum extremũ:ita ꝙ si in vna alterũ extremum nõ mutatur:ꝛ in alia mutetur:variatur aliqualiter forma. Nunc autem sumo formaz largius prout respicit solum inferius ꝛ superius ꝛ non alteruz extremuz. ¶ Item patet Oz ista consLorª tia nõ valet de forma:tu es albus homo. igitur tu es aliq̃ lis homo.quia alia sibi consimilis non tenet.quia non sequitur:tu es apparens asinus.igitur tu es aliqualis asinª.

¶ Item sequitur.Oz ab inferiori ad suuz supius de 3º adaLorª cente non est vniuersaliter consequentia bona de forma sed bene de secundo adiacente.vnde hec cõsequentia est bona de forma:homo est. igitur animal est.quia quelibet sibi consimilis in forma est bona.sed hec consequentia nõ est bona de forma.sor.est homo.igitur homo est homo.qz hec non valet.sor.est homo. igitur homo est asinus: q̃uis enim consequens sit impossibile:illud tamen non mutat formam. ¶ Quarta ꝛclo ẽ ista.Ab inferiori ad suuz supe 4ª cª rius affirmatiue:sine signo cõfusiuo:ꝛ ratiõe totius extremi:quolibet alio nõ variato.est consequentia bona.vt homo currit.igitur animal currit. ¶ Et notandũ ꝙ non voco extrema.solum subiectum.ꝛ predicatum sed quoscunq; terminos:qui per verbum:vel signum coniunguntur. verbigratia.homo est animal:ibi subiectum:e predicatuz vocant̃ extrema.ꝛ sunt extrema verbi substãtiui. ¶ Itez sortes videt hominem.sortes ꝛ hominem sunt extrema verbi adiectiui licet ly hominez nõ sit p̃dicatũ. ¶ Itẽ ab homine tu differs ly homine ꝛ ly Tu sunt extrema: ꝛ vocantur extrema differentie. ¶ Itẽ sor.est aliud a platone:ly sortes ꝛ platone: vocãtur extrema differẽtie:sor.est ita bonus sicut pla.aut melior platone:aut optimus istorum. In omnibus his primus ꝛ vltimus terminus vocãtur extrema comparationis: non igitur intelligo per extremum subiectum ꝛ predicatum precise in regla sed icludo omnes istos modos dummodo non sit impedimentuz ex parte signi precedentis.vel consequentis. ¶ Ex ista cõ
sione cum sua declaratione sequitur. Oz ab inferiori ad Lorª zª cª
suum superius cum signo distributiuo non distribuente: seu confusiuo non immobilitante precedente vtrunq; est bonum argumentum:dummodo alia assistant regule adiuncta.patet.naz ratio quare dicebatur sine signo cõfusiuo est:quia illa impediunt affirmatiuuz assensuz vt visuz

est:sed sumendo signum distributiuum non distribuens: ꝛ confusiuum non immobillitans.illud non impedit assensum affirmatiuū.igit ꝛc.patet ꝟña cum maiori ꝛ minorez probo:quia optime ſeqtur.tu differs ab omni boīe. igitur tu differs ab omni animali: tu es fortior omni aīali.igitur tu es fortior omni ente: ꝛ ita de alys:etiam cuz signis confusiuis confuſe tm̄ mobiliter:vnde bene sequitur: omnis homo currit.igitur omnis homo mouetur: tm̄ homo currit.igitur tm̄ animal currit:quare ꝛc.

His visis patet responsio ad argumentum principale:negando consequentiam illaz:homine currente:risibile currit.igitur animali currēte:risibile currit.ꝛ tūc ad ꝓbationē hic arguit ab inferiori ad suū supius sine signo. igitur cōseq̄ntia bona:nego argumentū:sed cū hoc requiritur:ꝙ arguatur cum constantia totius extremi:qualiter non est in proposito.quare ꝛc.

¶ Capitulum de eadez materia sed negatione postposita'.

Vigesimo ad questionem arguit sic. ista consequentia ē bona. Sciens propositionem falsam non est rationale.ꝛ omnis propositio falsa est propositio.igitur sciens propositionem non est rationale:ꝛ hec eadem non valet. igitur questio vera.tenet consequētia cum prima parte antecedentis:quia arguitur ab inferiori ad suum superius:negatione postposita cum constantia superiozis de suo inferiori:ac si diceretur:ſoz.platonem non videt: ꝛ plato ē homo.igitur ſoz.hominem non videt ꝛc.ista cōsequentia est bona.igitur per idez:ꝛ alia prima. 2ª.pars antecedentis probatur.videlicet ꝙ ista consequētia non valet: quia antecedens est verum:ꝛ ꝟña falsum.igitur ꝛc.ꝙ añs sit verum manifestum est pro secunda parte:ꝛ pro prima probatur:ex hoc ꝙ suum contradictorium est falsum: videlicet omne sciens propositionē falsam est rationale:qz nihil scit propositionem falsam.ꝙ autem ꝟña principale sit falsum similiter patet:qz suum contradictozium est verum videlicet.omne sciens aliquaz propositionem est rōnale:q̄re.ꝛc.

Prosolutione huius argumēti pono quatuor cōclusiones.quaꝝ ꝑma est ista. 1ª 3ª Ab inferiori ad suū supius distributuz:negatiōe postposita ꝛcū debito medio:nō valet ꝟsequntia: patet ista conclusio: quia non sequitur:omnis homo non currit ꝛ omnis homo ē animal igitur omne animal non currit: dato eniz ꝙ nullum rationale currat:sed bene aliquod irrationale.antecedens est verum:ꝛ consequens falsum. ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Qz nulla istarum consequentiaruz valet differēs apla.nō ē nō rōnale:differēs aplatone est hō.igitur differens ab homine non est nō rationale:aliud q̄z pla.nō est non homo:ꝛ aliud q̄z plato est homo. igitur aliud q̄z homo non est non hō:animal albius platone nō est nō risibile:ꝛ animal albius platone est homo:igitur animal albius homine non est non risibile:prime due consequentie non valent:qz antecedens est vernz:ꝛ consequens falsum.vt patet per assignationez contradictoziuz illarum negatiuaruz. 3ª similiter non valet:qz casu possibili posito:est antecedens verum:ꝛ consequens falsum: (pono) namq̄z ꝙ ſoz.sit albioz.platone:ꝛ asinus sit albioz homine:isto posito antecedens est verum:ꝛ cōsequens falsum:vt patet inspiciendo vt prius condictozia illarum negatiuaruz. 2ª 3ª ¶ Scōa conclusio ē ista:Ab iferiori ad suuz superius officiatū: negatiōe postposita cū debito medio nō valet consequētia.vñ nō sequitur cōtingenter tu nō moueris.ꝛ tu es aliquid:aut cōtingenter tu es aliquid: igitur cōtingenter aliquid non mouetur.antecedens enī est verum ꝛ consequens falsuz.qm̄ necessario aliquid non moueat:sicut terre elementuz:aut celestis orbis polus. ¶ Ex ista conclusione sequitur.Qz nulla istarum cōsequentiaꝝ valet dubitans ſoz.eē nō currit ꝛ dubitās ſoz. eēē:ac ſoz.ē hō.igit dubitās boiez eē nō currit.volēs ſoz.eē nō currit: ꝛ volens fortez esse ē:ꝛ etiam ſoz.ē homo.igitur volēs hominez esse nō currit (ꝛ pono) ꝙ plato non currat:ꝛ sit dubitans ac volens fortez esse:cicero vero currat.ꝛ sit dubitans ac volens hominem esse.isto posito: antecedens ē verus per resolutionem negatiue:ꝛ consequens falsum:intuendo suum verum contradictoꝛtuz. ¶ Tertia cōclusio est ista.Ab iferiori ad suū superius sine signo distributiuo ꝛ officiabili:negatione postposita ꝛ cuz cōstantia subiecti: nō valet arᵐ.vnde non sequitur:tu platonez non vides: ꝛ tu es:igitur tu hominez non vides:pono ꝙ pla.nō sit: ꝛ ꝙ tu omnez hominez videas.isto posito antecedens est verꝝ ꝛ consequens falsuz. ¶ Et ista ꝟclusione sequitur. Qz nulla istaruz consequentiaruz est bona:tu platoni non es idē: ꝛ tu es:igitur tu homini non es idez.tu caput bouis nō habes:ꝛ tu es:igitur caput non habes posito namq̄z ꝙ tu sis omne animal:est antecedens verum:ꝛ consequens falsū. ¶ Quarta cōclusio ē ista.Ab inferiori ad suuz superius sine signo distributiuo ꝛ officiabili.negatione postposita: ꝛ cuz constantia superiozis de suo inferiori non valet consequentia:vnde ista consequētia non valet.creans tuaz animaz non est deus:ꝛ anima tua est aliqua anima.igitur creans aliquā animaz non est deus.antecedens eniz ē verus: ꝛ consequēs falsuz:dato ꝙ aliqua anima creetur:ꝛ nō tua ex quo diu fuit. ¶ Ex ista ꝟclusiōe sequitur corrolarie.Qz nulla istaruz cōsequentiaruz valet:Celū solis nō est minꝰ sole.ꝛ celū solis ē aliqd.igit aliqd solꝫ nō ē minꝰ sole.ꝟ bruta nō ē hō te demōstrato:ꝛ oē brutū est aīal:igit hoc aīal nō ē hō:in q̄libet.n.earuz:añs ē verus ꝛ ꝟsequens falsum. ¶ Jtē ex p̄dictis seqtur ꝙ ista ꝟña nō valet sciens propositionē falsaz nō ē rōale.ꝛ oīs propositio falsa ē aliq̄ propositio.igitur sciēs aliquā ꝓpositionē nō ē rōnale.ꝛ hoc idez ostēdit argumētuz p̄ncipale. ¶ Notanduz tm̄ pro regula generali.Qz ab inferiori ad suuz supius sine distributione ꝛ imobilitatione.negatione postposita:ꝛ cū cōstantia inferiozis:si extremū ē.ꝛ si nō ē extremū cū instātia totius extremi continētis ipsuz:ē bona ꝟsequētia. dico sine distributione:ꝓpter p̄mā ꝟcl̄onez.ꝛ sine imobilitatiōe ꝓpter secundā.ꝛ cū constātia inferiozis:ꝓpter tertiaz:ꝛ cuz cōstātia totius extremi.ꝓpter quartā.vnde licet ille ꝟsequētie nō fuerunt bone:tamē iste optīe valent:creans aīam tuā uō ē deus ꝛ creans aīam tuā ē. igitur ereans aliquā aīam nō ē deus.Celuz solis nō ē minus sole.ꝛ celū solis ē aliqd. igit aliqd nō ē minus sole.hoc bntū nō ē hō:ꝛ hoc brutuz ē animal.igit aīal nō ē hō. Jn prima nāq̄z consequentia negatur minoz in secunda conceditur totum.in 3ª vero conceditur ꝟña.ꝛ negatur minoz. Jtē dixi:si iferius est extremum quia licet consequentie tertie conclusionis non valeant:tamen iste sunt bone:tu platonem non vides: ꝛ pla. est homo.igitur tu hominem non vides:tu platoni non es idem:ꝛ plato est homo.igitur tu homini non es idez.tu caput bouis ñ babes:ꝛ caput bouis est.igit tu caput nō hēs.

His visis patet responsio ad formam principalē negando ipsam.ꝛ dicitur ꝙ non valet: quia non arguitur cum constantia totius extremi continentis ipsum inferius:sed deberet sic argui:sciens propositionez falsam non est rationale:ꝛ sciens propositionem falsam ē. igitur sciens aliquam propositionem falsam non est rationale.ista consequentia est bona:sed minoz negatur:ꝛ tunc ad similitudinem dico:ꝙ non est similitudo:quia ly platonem est extremuz:ꝛ non ly propositionem falsaz. ¶ Pro toto igitur fiat ꝟ regula breuioz:q̄z fuerit prima: ab iferiori ad superius suum sine signo confusiuo:negatione post-

posita:ꝛ cum debito medio:est bonum argumentuz: ita ꝙ per signum confusiuum intelligo distributiuum ꝛ officiabile:per debitum medium intelligo constantiam inferioris:si est extremum:ꝛ si non est extremum:constantiaz totius extremi:continentis ipsum:quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de consequentijs.

VIgesimo primo arguitur ad questionem sic.ista ꝯsequẽtia est bona. Antechristus est albus. igitur antechristus est coloratus:ꝛ hec eadem nõ valet.igitur questio vera.tenet consequentia cum prima parte antecedentis: quia arguitur ab inferiori ad suum superius affirmatiue:ꝛ sine aliquo impedimento simpliciter: ꝙ tamẽ illa non valeat:arguitur.qꝛ possibile est ita esse: sicut significatur per antecedens:q̃uis non sit ita sicut significatur ꝑ consequens.igitur consequentia non valet: tenet conseq̃ntia.quia omnis consequentia bona est necessaria:sed antecedens arguitur.naz possibile est ita esse sicut significatur per antecedens:ꝛ non est ita sicut significatur per ꝯseq̃ns. igitur possibile est ita esse sicut significatur per antecedẽs q̃uis non sit ita:sicut significatur per consequens.patz cõsequentia.quia ex omni copulantia affirmatiua: licet iferre vnam expletiuã:vnde optime sequitur:ſoꝛ.currit:ꝛ plato monetur:igitur ſoꝛ.currit:licet pla.non moueatur.antecedens ãt patet primo pro prima parte:qꝛ hec ꝓpositio est possibilis:ita est sicut adequate significaꝫ per antecedens que adequate significat ꝙ ita est sicut significatur per antecedens.igitur possibile est ita esse sicut significatur per antecedens qđ est prima pars antecedentis.alia pars antecedentis etiam manifesta est.scilicet non est ita sicut significatur per consequens:quia antechristus non est coloratus.vt patet cum ipse non sit.

Circa solutionem presentis rationis pono quatruoꝛ conclusiones q̃rum prima est ista.Aliqua ẽ consequẽtia bona ꝛ formalis cuius tamen antecedens est possibile:ꝛ consequẽs impossibile:probatur.(ꝛ pono) ꝙ ista consequẽtia: tu es homo igitur tu es asinus:conuertatur cum vna consequentia bona ꝛ formali:ãnte ꝛ consequente adequate significantibꝰ vt prius ꝙ hoc sit possibile: patet:qꝛ illa consequẽtia non est antecedens:ꝛ consequens:sed illis superadit notaz cõsequentie.isto posito patet conclusio.¶ Ex ista conclusione sequitur primo.Qꝛ aliq̃ est consequentia bona ꝛ formalis cuius antecedens est verum:ꝛ consequens falsum:aut cuius antecedens est necessarium: ꝛ consequens contingens:probatur.ꝛ capio illas duas consequentias: tu es homo.igitur tu non es homo.deus est.igitur baculus stat in angulo:ꝛ pono ꝙ quelibet istarum connertatur cum vna bona consequentia ꝛ formali:ãnte ꝛ consequente omnino significantibus vt prius.¶ Scõo sequitur: Qꝛ aliqua est cõsequẽtia bona ꝛ formalis:ꝛ ita est sicut significatur per antecedens:ꝛ tamen nõ est ita sicut significatur per consequens.patet ex eo ꝙ aliqua est consequentia bona cuius antecedens est verum:ꝛ consequens falsum:qꝛ non est inconueniens possibilile esse ita sicut signifitatur per antecedens.q̃uis non sit ita sicut significatur per ꝯsequẽs.¶ 3° sequitur.Qꝛ aliqua est ꝯsequentia bona ꝛ formalis cuius antecedens ꝛ cõsequens inuicem contradicunt:non obstãte:ꝙ antecedens sit verus.patet de illa.tu es homo:igitur tu non es homo:in casu superiori.¶ 4°.sequitur. Qꝛ aliq̃ est cõsequentia bona:ꝛ formalis:cuius antecedens nõponit aliquid inesse:ꝛ consequens eiusdem ponit aliquid.vt patet de ista.nulla chymera est:igitur tu es:data ꝙ cõnertatur cũ bona.ꝛ formali ãcedente ꝛ cõsequẽre significãtibus.vt prius.Et si ex bis cõcluditur ꝙ ex possibili sequitur:impossibile ꝛ ex necessario sequitur cõtingens:ꝛ ex vero sequitur falsum:aut ex negatiua non ponẽte inesse sequitur affirmatiua ponens in esse.nego consequẽtiam.tale.n. antecedens:non infert istud consequens: licet illa consequentia sit bona:ex quo ipsa non significat iuxta compositionez antecedẽtis ꝛ cõsequentis.¶ 2ª.cõclusio est ista. Aliqua cõsequentia est mala ꝛ impossibilis:ꝛ tamen antecedens ꝛ consequens conuertuntur:patet dato ꝙ ista:homo currit:igitur risibile currit:conuertatur cum vna cõsequentia impossibili ãnte ꝛ consequẽte significantibus vt prius.¶ Ex ista cõclusione sequitur primo. Qꝛ aliqua est cõsequentia mala semper itelligẽdo de propõne affirmatiua:cuius antecedens ẽ copulatiua.ꝛ cõsequens eius altera ps:aut cõuertibile cũ ea.patet de ista tu es. ꝛ tu non es. igitur tu es data ꝙ cõuertatur cum vna mala.ãnte ꝛ consequẽtie significãtibus vt prius.¶ Scõo sequitur. ꝙ aliqua est consequentia mala cuius consequens est disiunctiua.ꝛ antecedens pars eius vel conuertibile cum illa.patet dato ꝙ ista.tu es.igitur tu es vel baculus est:conuertatur cum vna mala ꝛc̃.¶ Tertio sequitur.Qꝛ aliqua est cõsequentia mala:cuius antecedens est conditionalis cum positione ãcedentis:ꝛ cõsequens est ꝯsequens eiusdem conditionalis:ꝑz de ista.si tu es homo:tu es aĩal.sed tu es homn.igitur tu es aĩal.posito ꝙ conuertatur cuz vna mala ꝯsequentia.¶ 4° sequitur.Qꝛ.a.ꝛ.b.sunt due ꝯsequentie affirmatiue:quarum antecedentia ꝛ cõsequentia conuertũtur:ꝛ tamẽ vna ẽ bona ꝛ alia mala.patet de istis. homo currit.igitur risibile currit:aĩal rationale currit.igitur animal disciplinabile currit.(posito) ꝙ vna istarum:ꝛ nõ alia conuertatur cum mala cõsequẽtia.Et si ex omnibus bis concluditur ꝙ atota copulatiua ad alteram partẽ:aut aparte disiũctiue:ad totam disiunctiuã:vel cõditionali cũ põne antecedẽtis ad consequens eiusdem.nõ valet consetio.nego arm.in nulla enĩ illarum predictarum cõsequẽtiarum:arguitur aliquo istoꝝ modoꝝ.ex quo cõsequẽtia significat aliter q̃ꝫ siue partes.¶ Tertia ꝯclusio est ista Si aliqua ẽ cõsequẽtia bona significãs precise iuxta compositionem ãtis:ꝛ ꝯsequentis:ꝛ antecedens est possibile: oportet ꝙ consequens sit possibile:patet qꝛ aliter ex possibili sequeretur impossibile.¶ Ex ista conclusione sequit̃ ꝑmo.Qꝛ si aliqua cõsequentia.est bona significans precise iuxta cõpositionem antecedentis:ꝛ cõsequẽtis.ꝛ ita ẽ fuit vel erit:vel potest esse sicut significatur per antecedẽs:ita est:fuit:vel erit vel potest esse sicut significatur per consequens. ¶ 2° sequitur.ꝙ si aliqua ẽ cõsequẽtia bona significans iuxta cõpositionem ãcedẽtis precise:ꝛ antecedẽs est verus vel necessarium:aut non ponens inesse.ꝯsequẽs etiaz est huiusmodi.¶ Tertio segtur ꝙ si aliqua ẽ cõsequẽtia significans precise iuxta cõpositionem ãcedentis ꝛ cõsequentis:ꝛ ãs ꝛ ꝯs cõuertuntur:illa cõsequentia ẽ bona.¶ 4° sequitur Qꝛ si aliqua ẽ consequentia:significans precise iuxta cõpositionẽ suaruz partiuz.ꝛ antecedens est copulatiua:ꝛ cõsequens altera pars eius. aut conuertibilis cuz illa:cõsequentia ẽ bona:ꝛ ita de alijs suo modo:patent ista corrolaria.qꝛ aliter alicuius consequẽtie affirmatiue bone contradictoꝝ consequentis staret cuz ãte. ¶ 4ª conclusio est ista Aliqua ẽ consequentia bona significans precise iuxta cõpositionez suaruz partiuz ꝛ non quandocũq; erit:ita sicut significatur per ãcedẽs:erit ita sicut significatur per cõsequens.ꝑz de ista.hoc ĩstans ẽ:igitur instans ẽ:demonstrando ĩstans pñs cuius nũq̃ erit ita sicut significatur ꝑ antecedens. qꝛ nũq̃ erit hoc ĩstans.¶ Ex ista conclusione sequitur.ꝑmo ꝙ aliqua ẽ cõsequentia bona significans p̃cise iuxta cõpositionẽ suaꝝ ptiũ:verbigratia.ista.hõ est.igit aĩal ẽ.ꝛ põt ita eẽ sicut significatur ꝑ hoc antecedens:q̃uis non sit ita sicut significatur per hoc con

sequens:pat̄et quia possibile est ꝙ sit hoc antecedens:homo est:c̄uis non sit hoc consequens:animal est:sed vnum aliud: ¶ 2° segtur.Or.a.t.b.sunt due consequentie bone: Lor^m que significant nunc:t qñcunq; erunt:significabūt precise iuxta compositionē suaꝝ partium: t añs.a.nūq̄ erit verū sine suo ꝓñte:t tñ antecedens.b.aliq̄ñ erit verum sine suo ꝓñte.pz de istis:homo est:igitur aīal est.albuz est:igitur colozatum est:quaruz prima sit.a.t scōa.b.ponendo ꝙ nūq̄ añs.a.erit sine ipso ꝓñte:sed añs.b.post vnum annū manebit simpliciter:sine aliquo tali ꝓñte:isto posito patet vitas correlaꝝ. ¶ Notandū tñ est:ꝙ predictas cōclusiones intelligo de ꝓña affirmatiua:t non negatiua:si.enim intelligerem vniuersaliter:de omni ꝓseq̄ntia:tertia ꝓña esset falsa:t alie paꝝ ponderarent:qm̄ aliqua est ꝓña negatiua bona: significans precise iuxta compositionem añtis t consequentis:cuius antecedens est possibile:t cōsequens impossibile:patet de ista:non tu es homo:igitur tu es asinus suppositō:ꝙ negatio feratur in notam ꝓñtie: t ita concedunt̄ alie conclusiōes cū suis correlarys sine aliquo casu t eodēmodo in negatiuis consequentiis verificantur.

His visis pz responsio ad argumētū principale cōcedēdo ꝓseq̄ntiā.Et ad iprobationē negādo illam consequentiam.possibile est ita esse sicut significat̄ per antecedens:c̄uis nō sit ita sicut significatur per consequens.igitur illa consequentia non valet. Sed bene segtur.oppositum ꝛdictiozy consequentis stat cum antecōsequentia significante precise:iuxta compositionem suaruz partium.igitur consequentia non valet. ¶ Ex quo sequitur ꝙ non valet ista consequentia contradictoziū consequentis repugnat antecedenti:igitur consequentia bona: nisi intelligatur consequentiam significare: iuxta compositionem antecedentis t consequentis qualiter intelligo ego continue quandocūq; in aliqua alia materia mentionem facio de bonitate:vel malitia ꝓñe:vnde sp exp̄mere i probatione vel in improbatione consequentie:ipsam adequate significare:iuxta compositionem suarum partium: esset nimis prolixum:t non multum vtile:nisi illud exigeret materia:sicut in proposito:quare ꝛc̄.

¶ Capitulus De differentia t alietate.

Vigesimo secundo ad q̄stionē arguitur sic.ista ꝓña ē bōa. Tu fuisti:t asin⁹ fuit:t tu ñ fuisti asinus: igit̄ tu differebas ab asino:t ꝫ cadē ñ valet. qō vatz:t añs arguit̄:t p̄ pro p̄ma pte:qz ista ꝓña est bona:tu es:t asinus ē:t tu nō es asin⁹.igitur tu differs ab asino. igit̄ p idez: t alia pz ꝓña.qz eque bene t modo cōsiliter exponitur verbuz differentie de preterito:sicut de p̄senti. 2ª pars antecedētis probat̄.naz antecedens est veruz.vt pz:t ꝓsequēs falsuz. igit̄ cōsequētia non valet.ꝙ añcedens sit falsum ꝓbatur: qz segtur:tu differebas ab asino:sed.a.fuit asin⁹;igit̄ tu differebas ab.a.ꝓsequēs falsuz suppositō ꝙ.a. asin⁹ desierit esse.anteq̄ tu īciperes ee:qz differētia ē iter entia sil̄ existētia.igit̄ t aliqua ps antecedētis.nō scōa. igit̄ p̄ma. p̄cedēs cōsequētia tz p hoc:qz arguit̄ a supiori distributo:ad suum iferius cū debito medio.sicut enī p ly differt: distribuit p oī eo qō cōtinet̄ sub suo distributo:ita ly differebat.distribuit pro oī eo:qō ꝓtinebat suū distributū:t per cōsequens pro oī asino qui fuit.

Pro solutione huiꝰ argumenti pono quattuor conclusiones:quarum p̄ma est ista.Eq̄lis t ineq̄litas:similitudo t dissimilitudo:dīria t alietas:nō possunt ee nisi iter entia simul existētia:ꝓbat̄:nā oīs relatio prope dicta:requirit duo extrema posita:sed similitudo t dissilitudo. t hꝫ: sunt relatiua ꝓpie dcē:igit̄ exigūt duo extrēa posita:t p ꝛis iter nulla pōt repiri silitudo: vel dissilitudo:eq̄litas vel inequalites:dīria vel alietas:quin illa simul existant. ¶ Ex ista ꝛclusione segtur p̄mo.Or nulla istaꝝ ꝓñtiaꝝ valet soz.fuit albꝰ.t pla fuit niger.igit̄ soz. fuit dissimilis platoni.soz.fuit pedal̄:t pla.fuit pedalis.igit̄ soz:t pla.fuerūt eq̄les:tu eris:t añ xp̄s erit:t tu non eris añ xp̄s:igit̄ tu eris differens ab añ xp̄o.dato.n.ꝙ soz.t pla.fuerunt vnus albꝰ t pedalis:alius vo niger t pedalis:ē añs veꝝ:t ꝓñs falsuz. Lor^m

¶ Scōo segt̄ ꝙ nulla istaꝝ ꝓñaꝝ valet Tu fuisti t asinus fuit:t tu ñ fuisti asinꝰ:igit̄ tu differebas ab asino:tu eris:t asinꝰ erit:t tu ñ eris asinus:igit̄ tu eris aliō ab asino:pono nāq; ꝙ tēpore tui nō fuit:nec erit aliquis asinus: est tunc antecdens verum t consequens falsuz. ¶ Secunda conclusio est ista.Tu fuisti:t omne album fuit quando tu fuisti:t tu non fuisti aliquod album: t tamen tu non differebas ab albo.probatur (t pono) ꝙ nihil fuit album: sed iam multa sint alba:quozum quodlibet fuit: quando tu fuisti: isto posito patet prima pars conclusionis: t secunda similiter:qz suum contradictionum est falsuz.Tu differebas ab albo:qz nihil fuit album sicut enim ly fuit: nō ampliat a parte post:ita nec ly differebas. ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Or nulla istarum consequentiaruz valet:Tu fuisti:t adam fuit: quando tu fuisti: t tu non fuisti adam. igitur tu differebas ab adam:tu eris: t antechr̄istus erit quādo tu eris :t tu non eris antechr̄istꝰ: igit̄ tu eris aliud ab antechr̄isto (pono) namq; ꝙ aliquid sit homo:qui fuit quādocūq; tu fuisti:t nūc sit adā.t nūq̄ fuit adam:similiter ꝙ aliquis sit homo q erit:quādocūq; tu eris:q sit antechr̄istus: t nūq̄ erit antexp̄s: qō satis est possibile:ex quo hꝫ denominationes noīum proprioꝝ nō sunt ītrinsece rei:sed extrinsece:qz res pōt esse sine talibus denominationibus.isto posito.cuiuslibet illaꝝ ꝓsequētiarum ē antecedens verū.t cōsequens falsuz. Lor^m

¶ Tertia ꝑ est ista.Deus ē:t asinus ē:t deus nō ē asinus.t tamē deus nō ē alius ab asino. p̄ma pars huius ꝓnis pz:sed secūda p̄batur.qz detur oppositum:deus est alius ab asino: igitur deus ē alius deus ab asino:pz ꝓña.qz adiectiuum semper intelligitur adiacere suo substātiuo:sed cōsequens ē falsū qz segtur:deus ē alius deus ab asino:igitur asinꝰ ē deus.pz ꝓñtia.qz in ista:deus ē alius deus ab asino.vel alius deus q̄ asinus:cōparatur deus t asinus mediante isto termio deus.t sic denotatur cōparatio respectu istiꝰ termini deꝰ t per cōsequens denotatur illū terminuz deus. de vtroq; verificari extremo.vnde sicut sequitur:tu es albior platone:vel magis albus q̄ pla.igitur tu es albus.t pla. est albus.ita videtur sequi deus est alius deus ab asino:vel alius deus q̄ asinus.igitur deus est deus:t asinus est deus. 3ª ꝑ

¶ Ex ista consione sequitur corrolarie. Or quilibet homo est alius ab asino: t tamē nullus homo est alius ab asino. prima pars patet:quia quilibet homo est alia res:q̄ asinꝰ t secūda patet similiter:quia si aliquis homo est alius ab asino:oportet ꝙ ipse sit alius hō ab asino:vel alius asinus ab asino:quoꝝ quodlibet ē falsuz. ¶ Itē segtur.ꝙ pater in diuinis nō ē alius a filio.nec aliqs eozum ē alius a spiritu sancto.sicut necetiā aliud a filio:nec a spiritu scō:quoꝝ oppositū substinēt grossi theologi.pz:naz in diuinis pater non ē alius pater a filio. nec alius filius a filio. ergo non ē alius a filio.similiter pater vel filius nō est alius pater.vel alius filius.a spiritu sancto.nec etiaz alius spiritus sanctꝰ a spiritu sancto.igitur nullus eozum est alius a spiritu scō. Lor^m

¶ 4ª ꝑ est ista.Tu differebas ab albo.t tu eris aliud ab albo.t tamen tu fuisti albus:t eris albꝰ.probatur (t pono) ꝙ tu fuisti albꝰ:t similiter fuisti niger.t ita de futuro eris albꝰ:t niger.isto posito pz 2ª ps ꝛclonis:s̄z p̄mā p̄bo. In.a. īstāti tu differebas ab albo.igit̄ tu differebas ab albo.pz ꝛª qz verba de preterito vel de futuro habēt probari per demonstratiua instātia temporis:aliter.n.non probantur in 4ª ꝑ

ceptiones:vel deficiones:de preterito vel de futuro: ẽ.n. tu incepisti esse:aut desines esse:probatur per illam.in hoc instanti incepisti vel desines esse:sed propter antecedens in.a.instanti tu fuisti:ꝛ in.a.instanti aliquid fuit albus: sed in.a.instans tu non fuisti albus.igitur in.a.instanti tu differebas ab albo:supposito ꝙ.a.fuerit instans in quo fuisti niger:similiter dato ꝙ.b.erit instans in quo tu eris niger: verum est ꝙ tu eris aliud ab albo:qꝛ in.b.instanti: tu eris aliud ab albo:vt patet per exponentes:vnde sicut non sequitur:tu fuisti vel eris non albus.igitur tu non fuisti: vel non eris albus ita non sequitur tu fuisti:vel eris differẽs: vel alind ab albo:igitur tu non fuisti albus:vel nõ eris albus:qꝛ añs in casu est verum ꝛ consequens falsum. ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Qꝛ nulla istarum consequentiarũ valet. Sor.differebat ab homine. igitur sor. non fuit homo:pla.differt vel erit aliud ab homine: ergo pla.non erit homo.probatur ꝑ̊ ñaꝙ cõsequentia .pono ꝙ aliquis homo sit sortes:ꝛ fuit sortes per totam horam preteritam:ꝛ ꝙ ante fuit pars hominis:ꝛ etiam fuit sortes:ꝛ sit illud.a.ꝛ arguitur sic:tunc sor.differebat ab homine:demonstrando instans in quo sor.fuit.a.ꝛ in quo sor.non fuit homo.igitur sor.differebat ab homine: tenet consequẽtia vt prius.ꝛ añs probatur: per exponentes.qꝛ tunc sor.fuit: ꝛ tunc aliquid fuit homo:ꝛ tunc sor.non fuit homo. igitur sor.differebat ab homine.Qꝛ autem consequens principalis consequentie sit falsum: probatur:quia sor.fuit homo.

¶ Pro scõa consequẽtia pono ꝙ aliquid sit pla. ꝛ erit pla. per totam horaꝫ futuram:ꝛ postea fiat pars hominis.isto posito:patet secundam consequentiam non valere:qꝛ antecedens est verum:ꝛ consequens falsum:tamen bene sequitur:sor.differebat ab homine.igitur sor.fuit nõ homo: Plato erit aliud ab homine: vel ab albo:igitur pla.erit ñ homo:vel non albus.

His premissis ꝓ rñsio ad ꝑncipalem rõnem:negando cõsequentiã. nec arguitur ab exponentibus ad expositaꝫ illatis eiusdem.Et ad ꝓbationem dico:ꝙ illa de presenti est bona:et nõ ista ꝺ preterito:vel de futuro:ꝛ ratio:qꝛ sequitur:tu es:ꝛ asinus est: igit asinus est:quando tu es:sed non sequitur:tu fuisti:ꝛ asin⁹ fuit:igitur asinus fuit.quãdo tu fuisti.Pro toto igit dicat ꝙ ꝓpositio differẽtie ꝛ alietatis de ꝑterito:vel de futuro: nisi limitatio facta fuerit per demõstratiuã instãtis: vl'tẽ potis exponi nõ ꝺꝫ:qm̃ requirit determinationẽ hꝫ instãtaneaꝫ:vel temporalẽ:verbigratia:ita differebas ab asino non ꝺꝫ expõi:sed probari ꝑ vnam talẽ.tunc differebas ab asino:igitur tu differebas ab asino:qua illatione facta:hec sic exponitur.tũc tu fuisti:ꝛ tunc fuit asinus:ꝛ tunc tu non fuisti asinus.igit tunc tu differebas ab asino:ꝛ eꝫ. Itẽ hec tu differebas ab albo:infertur ex ista:tũc tu differebas ab albo:que sic exponit:tunc tu fuisti.ꝛ tunc fuit albus:ꝛ tũc tu nõ fuisti albus:igitur ꝛc̃.Eodẽ modo dicit de futuro:vt tu differes ab boie:vl'ab albo.qõ nõ ꝺꝫ exponi:sed inferri ex vna tali:tunc tu differes ab boie:vel ab albo:ꝛ ita ꝓpõ alietaris ꝓbatur:ꝫ nõ eodẽ modo exponat per demõstratiua eadẽ:qꝛ nõ sequitur:tũc tu fuisti:vel eris:ꝛ tũc fuit.vl' erit.a.ꝛ tũc tu nõ fuisti:vel non eris.a.igitur tũc eras: vel eris aliud ab.a.dato.n.ꝙ.a. sit numerus duoꝝ boium est antecedens vꝝ:ꝛ cõsequens falsum:qꝛ sequitur tu fuisti aliud ab.a.igit .a.fuit aliqd ꝓpter cõparationem terimini transcendentis inclusi in nota alietatis cõparati ad ambo extrema: sed debet talis propõ exponi per tres ꝓpões tertꝫ adiacentis:vt tũc tu fuisti aliquid:ꝛ tũc.a.fuit aliqd ꝛ tũc tu non fuisti ens.a.quaꝝ scõa est falsa in casu isto: q̃re ꝛc̃. ¶ Propositio aũt dr̃ie aut alietatis de ꝑsenti nõ idiget tali demõstratiua propositiõe:ꝫ imediate exponitur. vt tu differes ab asino:tu es:ꝛ asinus est:ꝛ tu nõ es asinus. igitur tu differs ab asino. ¶ Itez tu es aliõ ab.a.tu es aliquid:ꝛ.a.est aliqd:ꝛ tu nõ es aliqd qõ est.a:Sz ista ꝓpõ tu es alius ab asino exponit sic.tu es tu:ꝛ asinus ẽ tu:ꝛ tu nõ es asinus:igit ꝛc̃.ex quo ꝓz.ꝙ ipsa includit cõtradictionẽ. Ex ꝓdictis segt̃ vitas taliũ ꝓpõnũ tu differebas ab asino: tu differes ab asino:qꝛ tẽ tu differebas ab asino:ꝛ tẽ tu differes ab asino demonstrando media istãtia hore ꝑterite:ꝛ hore future:igitur ꝛc̃.ꝛ ad ip̃robationẽ nego illam ꝯntiam tu differebas ab asino.a.fuit asinus:igitur tu differebas ab.a.ꝛ cum dicit ꝙ ly asinus:distribuitur pro omni asino ꝑterito:nego:ꝫ solũ ꝑ oi asino q fuit in tali vl'in tali istanti.in q̃ tu fuisti:nec ẽ silitudo de illo vbo differt:qm̃ si aliqs asinus ẽ in hoc instãti ois asin⁹ est in hoc istãti.iõ distribuit ꝑ oi asino q ẽ.sed nõ si aliqs asin⁹ fuit in.a.istanti ois asinus fuit i.a.istãti:ideo nõ distribuit ly differebat:pro oi asino qui fuit. ¶ Scõo segtur ꝙ ꝫ pater in diuinis nõ sit ali⁹ a filio:ẽ tm̃ alia ꝑsona a filio:qꝛ quilibet illoruꝫ ẽ persona:ꝛ nulla persona ẽ alia ꝑsona. ¶ ȝ° sequitur ꝙ licet ꝑ in diuinis:nõ sit alia res a filio:ẽ tamen res alia a filio primum patet:qꝛ in diuinis pater ẽ res:que ẽ filius:qꝛ eadez essentia diuina. ȝ̃ patet qꝛ pater in diuinis:res nõ ẽ que ẽ filius:ẽ eniz persona:que nõ ẽ filius.Et ita ꝯcedo: ꝙ pater in diuinis res est.que est filius:ꝛ res ẽ q̃ non ẽ fili⁹:q̃re ꝛc̃.

¶ Capitulum De terminis mobilibus ꝛ ĩmobilibus.

Vigesimo tertio ad questionẽ arguitur sic.ista ꝯsequẽtia ẽ bona. Necessaria homo est aĩal:ꝛ isti sunt oes boies.igitur necessario iste hõ est aĩal:ꝛ sic de singulis:ꝛ beceadẽ nõ valet:igitur questio vera.ꝫ ꝯntia:ꝛ antecedens probo:pro qualibet ei⁹ ꝑte ꝛ ꝑmo pro ꝑma ꝑte. nã ibi arguitur a superiori distributo ad suq̃ iferi⁹ cũ debito medio:igitur ꝯntia bona:ꝫ ꝯntia. ꝛ antecedẽs.ꝓz per hoc:qꝛ ly hõ stat distributiue qõ probo sic:qm̃ ly necessario hꝫ vi ĩmobilitandi.igitur ꝛ hꝫ vim mobilitandi.ꝓz ꝯntia ꝑ illã regulã:qnicqd mobilitat ĩmobilitatuꝫ ĩmobilitat mobilitatum:tũc sic hꝫ vim mobilitandi ꝛ addit̃ termino cõi in ꝓpõe.ꝛ nõ ip̃editur:igitur mobilitat ipsum:ꝛ ꝑ cõsequens ly hõ stat mobiliter ꝛ distributiue:sed ꝙ habeat vim ĩmobilitandi ꝓbatur:qꝛ dicẽdo omnis homo ẽ aĩal:stat ly hõ mobiliter.ꝛ per aduẽtum illius termini necessario:nõ cõtingit descendere:ergo ĩmobilitat ipsum. ȝ̃ pars antecedentis ꝓbat̃:qꝛ antecedens ẽ verũ:vt ꝓz ꝛ consequẽs falsum:qꝛ cõsequens ẽ vna copulatiua cuius quelibet pars ẽ falsa:nã quacũq; data ista ẽ falsa:necessario iste hõ ẽ aĩal: qꝛ iste hõ põt nõ esse aĩal.

Pro solutiõe hui⁹ argumẽti pono q̃ttuor ꝯclõnes quarum prima ẽ ista Aliqs terminus supponit mobiliter:ꝙ tamen nõ stat distributiue ꝓbatur:ois terminus stat mobiliter sub quo cõtingit descẽdere:ꝛ ẽ pars propositionis:sed aliquis ẽ terminus non distributus:sub quo cõtingit descendere ꝛ ẽ pars propõis igitur aliquis terminus non distributus supponit mobiliter:ꝫ ꝯntia cum maiori ex vi vocabili:ideo nãq; dicitur termin⁹ mobilis:qꝛ sub eo ꝫ descẽdere nullo remoto existente.aliqd sue ꝓpõnis.minor vero est mãifesta de ly hõ in qualibet illarum.hõ currit.hõ ẽ risibilis.tm̃ hõ est aĩal rationale.vbi nullibi distribuitur.ꝛ tamẽ vbiq; stat mobiliter.qꝛ sub eo contingit descendete aliquãdo disiunctiue aliquãdo disiunctĩ. ¶ Ex ista ꝯclusiõe sequitur qꝛ aliqui duo termini sunt mobiliꝛ supponentes sub quoruꝫ vno cõtingit descendere copulatiue.ꝛ sub alio non.sed solum disiũtiue.vl'disiunctiꝫ.patet de istis.ois homo currit.tm̃ hõ currit.homo currit.quodlibet istoruꝫ subiectoruꝫ sup-

ponit mobl'r qz sub eo licet descẽdere:z tamẽ sub ꝑmo cõ
tingit descendere copulatiue:z non sub z° nec sub tertio
z' ꝑ° sed sub secũdo disiunctim:z sub tertio disiũctiue. ¶ Se
cunda cõclusio est ista. Aliquis terminus supponit imobi
liter:qui tamẽ supponit cõfuse z distributiue ꝓbaꝫ:ille ter
minus supponit imobiliter qui est termin° cõis: z nõ sub
eo cõtingit descendere:nullo moto siue ꝓpositionis:cuius
est pars:sed aliqs terminus distributus est hꝺ; igiꝫ aliqs
terminus distributus supponit imobiliter:pz ꝯña cũ ma
iori ex descriptione termini imobilis:iõ nãqz termin° dr̃
imobilis:qz sub eo nõ cõtingit descendere:sub quo tñ põt
descẽdi:minor pz de illo termino ꝓpõnẽ in ista:tu incipis
scire oẽm ꝓpõnẽ:vbi ly ꝓpõnẽ stat imobiliter:vt pz.qz sb
co nõ ꝯtingit descẽdere:z stat distributiue.qꝺ ꝓbo:qz sub
tracto signo staret ꝯfuse tñ:igiꝫ ꝓ aduentũ signi vlis stat
Lor^m distributiue. ¶ Ex ista ꝯne segtur corrolarie. Oz aliq sũt
termini supponẽtes distributiue quoꝝ vn° supponit mo
biliter:z alius supponit imobiliter:pz de ly ꝓpõnez i istis.
oẽm ꝓpõnẽ icipis scire:z tu icipis scire oẽm ꝓpõnẽ:vbi ly
Lor^m propõnẽ in ꝓria stat mobil'r.z in scõa imobil'r. ¶ Jtez ex
eadẽ ꝯne cũ priori segtur. Oz aliqs ẽ termin° in ꝓpõne q
nõ supponit mobil'r:pz istud cor^m:de oi termino q non hz
aptitudinẽ subyciendi:vel ꝑdicãdi seu suppõnẽ recipien
di:vt sunt sincathegõemata z vba. hoc idẽ ẽt dr̃ de oi ter
mino habẽte aptitudinẽ recipiẽdi suppõnez:sed exñte ex̃
propõnẽ:idẽ dico de oi termio singulari in ꝓpõe: talis.n.
supponit z nõ mobil'r:nec imobiliter:qz nõ hz aptitudinẽ
Lor^m ad descẽsuz: ¶ Tertio segt̃. Oz aliqs termin° suppõit mo
biliter:z ẽt imobil'r:pz de illo termino hõ in illa propõne
posito:necessario ois hõ ẽ aial:q supponit mobil'r in ordie
ad ꝓpõnẽ vniuersalem:z immobiliter in ordine ad pro
positionẽ modalẽ.qꝫ tñ aliqs termin° supponeret mobili
ter z imobil'r respectu vni° z eiusdẽ hoc nõ foret possibile
3' ꝑ° ¶ Tertia ꝯ ẽ ista. Sicr̃ aliqꝺ sig^m ẽ qꝺ nõ hz vi mobilitãdi vl' imobilitãdi:ita eꝯ
aliqꝺ est signũ qꝺ hz vtrãqz vim:ꝑma ps pz de signis pti
cularibus ꝓp quoꝝ aduẽtũ: vel recessuz termini nõ mu
tant suppõnem. Vñ li hõ. ita stat determinate imobil'r i
ista aliqs hõ currit cũ illo signo sic̃ sine eo:sil'r dicẽdo nec
cessario aliqꝺ aial est nõminus stat ly aial cõfuse tñ imo
biliter cũ illo signo pticl'ari q̃z sine eo. Scõa ps ꝯnis pz ꝺ
ꝺ illo vbo idigeo:qz sil' distribuit z imobilitat. Vñ segtur
tu idiges pane:igiꝫ tu nõ habes panez:q̃ ꝯntia nõ valeret
nisi ly pane in añte staret distributiue:ex quo ly panẽ stat
distributiue in ꝯñte.qꝫ añt stet imobil'r patet:qz nõ sequi
tur:tu idiges panẽ:z isti sunt oẽs panes: igiꝫ tu idiges isto
z isto pãe:z sic de alys. ¶ Notãdũ tñ qꝫ duo sig^a distribu
tiua sil' possunt imobilitare: hz nullũ illoꝝ de ꝑ se.exẽplũ
oẽ videns oẽz hoiem:erit ꝑcise videns oẽz hoicz est soz.ly
hoiem stat imobil'r:rõne illoꝝ signoꝝ ꝑcedẽtiũ: vt alias
declarauí. ¶ Ex ista ꝯne segtur corrolarie. Oz ista ꝯña nõ Lor^m
valet:sub.a.termino ꝑrio nõ cõtingebat descẽdere ad.b.
z iã ꝯtingit ꝓp aduentũ signi ꝑticularis. igiꝫ signũ ꝑticu
lare hz mobilitare:pono qꝫ.a.sit subtuz illius hõ est spẽs:
z.b.illius singularis:iste hõ est spẽs.z qꝫ.a.nunqz addeba
tur:ly aliqs:hz nũc ꝑmo sibi addiꝫ:isto posito pz qꝫ sub.a.
ꝑmo nõ contingebat descẽdere ad.b.qz stabat mãliter: z
nũc ꝯtingit descẽdere:qz stat ꝑsonaliter:nõ tñ ex hoc mo
bilitat qz sine ipso ꝯtingeret descendere:hz bñ limitat ad
suppositionem personalem.

His visis patet rñsio ad argumẽtũ ꝑncipale negan
do ꝯñaz:z nego qꝫ ly hõ sꝛet distributiue:
aut mobil'r:z cũ dr̃ ly hõ in ista: necessario ois hõ est aial:
stat imobiliter rõne illi° termini necessario: igiꝫ remoto
signo stabat mobiliter: vel distributiue:nego ꝯntiaz.z ad
regulã pz ex tertia ꝯclusione q̃liter ẽ ipsa itelligẽda: z ad
huc retinẽdo vocalẽ significationez: nõ valet illa ꝯña ly
necessario hz viz imobilitãdi:igiꝫ hz ẽt vim mobilitandi
qz regula adducta nõ dicit: qcqd imobilitat mobilitatuz
mobilitat imobilitatũ.hz dicit quicqd mobilitat imobita
tuz:imobitat mobilitatum:quare ꝛc.

¶ Capitulum de copulatiuis.

Vigesimo quarto ad q̃stionẽ arguiꝫ
sic. ¶ Jsta ꝯntia est bona
Aliquãtũ videt soz. z tantũ videt pla.igiꝫ
tãtũ pla.videt.z hec eadẽ nõ valet:igiꝫ qꝺ
va:tz ꝯña cũ maiori:qz arguiꝫ a copulatiua
ad alterã eius partẽ: z minor ꝓbaꝫ. (z po
no) qꝫ soz.z Pla.videt vnũ pedale.isto po
sito:añs est vex:z ꝯñs falsum:igiꝫ ꝯña nõ valet:qꝫ añs sit
vex ponit casus:nã pedale videt soz. z pedale videt pla.
igiꝫ aliquãtũ videt soz.z tãtũ videt pla.hz qꝫ ꝯñs sit falsuz
probaꝫ:qm̃ aliud a plato.videt soz:igiꝫ nõ tãtũ pla.videt
pz ꝯña: ab vna causa veritatis ad propositionẽ habentez
illam causam.

Pro responsione ad hoc argumentuz pono
quattuor ꝯnes quaꝝ pria ꝑ' ꝑ°
est ista. Aliq̃ est copulatiua va:z affirmatiua cuius q̃libet
categorica ꝑncipalis est falsa: ꝓbaꝫ:nã ista copulatiua ẽ
va.si tu es asin° tu es rudibilis.z si tu es equus:tu es inibi
lis:qz due eius ꝑtes ꝑncipales sunt vere: z qꝫ q̃libet eius
categorica ꝑncipalis sit falsa:mãifestũ est:qz q̃libet ista
rũ est falsa:tu es asinus:tu es rudibilis: tu es binibilis tu
es equus. ¶ Ex ista ꝯclusione segtur. Oz.a.z.b. sunt due
copulatiue affirmatiue ypotetice ꝓbabiles significantes Lor^m
ꝑcise iuxta ꝯpõnẽ suaꝝ partiũ:z q̃libet categorica.a.cõ
uertiꝫ:cũ q̃libet categorica.b.z eꝯ°: z tñ.a. est verũ: z.b.
falsuz.pz:dato qꝫ.a.sit ista copulatiua:si tu es asinus tu es
rudibil'.z si tu es equ° tu es inibil'.b.vo sit ista:tu es asin° z
tu es rudibil':tu es equ°:z tu es inibil'. ¶ z° segt̃ qꝫ aliqñ
a.copulatia affirmatiua significãte ꝑcise iuxta ꝯpõnẽ sua Lor^m
rum ꝑtiũ ad nullã suaꝝ categoricaꝝ est bona ꝯña.pz:qz
a.nõ infert aliquã suaꝝ categoricaꝝ. ¶ Tertio segt̃ qꝫ
aliqua est copulatiua affirmatiua falsa: significans ꝑcise Lor^m
iuxta ꝯpõnẽ partiũ:cuius q̃libet categorica est va: pz de
ista:si aial mouetur:hõ mouet̃:z si tu es colorat°:tu es al
bus. ¶ Scõa cõclusio est ista. Aliq̃ est copulatiua vera si
gnificans ꝓcise iuxta ꝯpõnez suarũ partiũ:cuius q̃libet z' ꝑ°
ps ꝑncipalis est falsa.pz de ista copulatia ne^a.nõ tu es asi
nus:z tu es capra. ¶ Ex ista ꝯclusiõe segtur corrolarie ꝑ Lor^m
Oz a copulatiua ad alterã eius ꝑtẽ ꝑncipalẽ:vel cõuerti
bilẽ nõ valet ꝯña.qz nõ segtur:nõ tu es asinus:z tu es ca

Lor^{p} pra:igit tu es capra. ¶ 2° segtur q; nota copulatiõis nõ ẽ ps ꝑncipalis copulatiue:nec etiã negatio negãs illã:q̃niã nihil ẽ ps ꝑncipalis alicui^{9} ꝓpositionis:nisi iliud sit significatiuũ:cũ igit nota copulatiõis vel negatiõis nõ sit significatiua.segt̃ q; nõ ẽ pars ꝑncipalis ꝓpositionis ypoteticе:nec silr ẽt chatagorice:ꝛ ita ỏ alys termis nõ significatiuis dicat̃:q; sũt ptes ꝓpõnũ:sed nõ ꝑncipales. ¶ 3° segt̃ Or aliq̃ ẽ copulatiua falsa significans p̃cise iuxta cõpõnẽ suarũ ptiũ cui^{9}quelz ps ꝑncipalis ẽ vera.pz.de ista nõ tu es hõ ꝛ tu es aial. ¶ Tertia ꝓ ẽ i^{a}. Aliq̃ ẽ copulatiaaffirmatiua falsa significãs p̃cise iuxta ꝓpõnẽ suaꝝ partiũ:cuius queli bet ps ꝑncipalis ẽ vera.pz de qualibet istaꝝ necessario tu es hõ.ꝛ tu es aial:ꝓringenter hõ ẽ:ꝛ aial ẽ supposito q; modus cadat supra totũ sequẽs. ¶ Ex ista ꝓne segt̃ ꝓ. Or aliqua copulatiua affirmatiua ẽ negãda extra tps obligatiõis cui^{9} quelibz ps ꝑncipalis ẽ cõcedẽda: pz de illa:ꝓtingenter hõ ẽ:ꝛ aial ẽ. ¶ 2° segtur q; nõ quelibz copulatiua affirmatiua extra tẽpus obligationis sequit̃ ex suis partib^{9} ꝑncipalib^{9} simul sũptis: pz de ista necessario tu es hõ:ꝛ tu ens aial:ex q̃ ptes ꝑncipales simul sũpte sunt vere:ꝛ copulatiua falsa. ¶ 3° segt̃. Or ista ꝓpõna nõ valet.tu negas istã copulatiuã extra tps obligatõis:ꝛ concedis quãlibet ei^{9} ptẽ ꝑncipalẽ:igit̃ male respondes:pz vtꝑ us. ¶ 4ª cõclusio ẽ ista.aliqua est copulatiua vera:cuius nulla ps ẽ vera nec aliqua falsa:pz de tertia pte huius copulatiue:tu es hõ ꝛ tu es aial:ꝛ ecõuerso ipsa.n.subordiatur huic mẽtali:tu es aial ꝛ tu es hõ:sed hec ẽ copulatiua: igit̃ ꝛ illa.q; nõ nulla ps illi^{9} sit vera:vel falsa:pz:qr ñ hz aliquã ptẽ:que sit ꝓpositio. ¶ Ex ista cõclusione segtur ꝓ. Or aliqua copulatiua affirmatiua ẽ falsa:cui^{9} nulla ps ẽ falsa.pz de tertia pte istius copulatiue: tu es hõ:ꝛ tu es asin^{9}:ꝛ ecõuerso. ¶ 2° segtur q; aliqua ẽ copulatiua affirmatiua:que nõ ẽ illatiua alicui^{9} sue ptis:nec cõuertibilis cũ illa:pz:qr nõ hz ptes. ¶ 3° segtur .Or aliqua ẽ ꝓpositio categorica q̃ fiet ypotetica:ꝛ tñ nulla fiet mutatio in ea. nec noua ipositio. pz de scõa pte isti^{9} copulatiue.ois hõ est aial ꝛ ecõuerso:i scripto que ẽ categorica:qr subordiatur huic mẽtali.oẽ aial ẽ hõ.ꝛ fiet ypotetica.dato q; addetur ꝑme categorice hec.ois asin^{9} est aial:cũ nota copulationis sic scribẽdo.ois asin^{9} ẽ aial ꝛ ois hõ ẽ aial:ꝛ ecõuerso. ¶ Notãdũ tñ q̃re i ꝑnib^{9} dixi significans p̃cise iuxta cõpositionẽ suarũ ptiũ:qr possibile ẽ q; sit vna copulatiua affirmatiua vera nõ modalis. cuius quelibet ps ꝑncipalis ẽ falsa:pz de ista:tu nõ es hõ:ꝛ tu non es aial.dato q; cõuertat̃ cũ vna ꝓpositione vera significãtib^{9} ptib^{9}: vt ꝑ us.ꝛ de tali verũ ẽ q; ab ipsa ad alterã ptẽ ꝑncipalẽ nõ valet ꝓpõna. ¶ Itẽ similiter cõcedit̃:Or polẽ ẽ q; aliqua ẽ copulatiua affirmatiã falsa nõ modalis cui^{9}quelibz ps ẽ necessaria.pz.dato q; ista deus ẽ:ꝛ aliquid ẽ:cõuertãt̃ cum vna ꝓpositione falsa:partib^{9} significãtib^{9} vt ꝑus.dicat̃ q̃ q; si alicui^{9} copulatiue affirmatiue ypothetice ꝓbabilis significãtis p̃cise iuxta cõpositionẽ suarũ ptiũ cuius q̃libet ps ꝑncipalis ẽ vera:ipa ẽ vera:ꝛ si altera ps ꝑncipal' ẽ falsa.ipsa ẽ falsa:ꝛ ab ista ad alterã eius ptẽ ꝑncipalẽ:vl cõuertibilẽ cũ ipsa ẽ bonũ ar^{m}. nõ tñ dico q; si aliq̃ copulatiua ẽ vera:aliqua ei^{9} ps ẽ vera ꝓp 4^{am} ꝓnẽ.sed bñ segt̃ si ẽ aliqua copulatiua affirmatiua vera significãs p̃cise iuxta ꝓpõnẽ suaꝝ ptiũ oz q; ei^{9} quelibet ps ꝑncipalis ẽ vera ꝛ si ẽ falsa:oz alterã ptẽ ꝑncipalẽ eẽ falsam.quare ꝛc.

Adargumentum dico q; ly tãtũ: põt teneri exclusiue ꝛ relatiue. ꝑmõ tenẽdo negat̃ añs.vz.aliquãtũ videt sor:ꝛ tãtũ videt pla. Si scõo mõ et vniformiter accipit̃ :tã i añte q̃z i oro̊ne q̃ ponit̃ ꝑ ꝓnte:dico q; nõ itelligo istud argumẽtũ.qr i ꝓnte ponit̃ relatiuũ sine suo añte.ꝛ ita cõcedo q; a copulatiua ad alterã ptẽ:vl sibi silem ñ valz ꝓna.sed sufficit q; ifera tur vna secũ cõuertibilis.Jõbñ sequit̃ aliquãtum videt sor.ꝛ tãtũ.videt pla.igit̃ q̃z tũ ẽ vidẽs sor.videt pla.ꝛ bñ ꝓcedit̃.vbi aũt aliqs vellet q; i añte teneret̃ ly tñ relatiue: ꝛ i ꝓnte exclusiue.negarẽ ꝓ^{4m} qr nõ arguitur a copulatiua ad alterã ptẽ nec secũ conuertibilem.quare ꝛc.

¶ Capitulum de incipit ꝛ desinit.

Vigesimo q̃nto ad q̃stionẽ arguitur sic. ista ꝓna ẽ bona.Tu icipis scire aliquã ꝓpõnẽ:ꝛ a.ẽ ꝓpositio:igitur tu icipis scire.a. Et hec eadẽ nõ valet igit̃ q̃ vera.tz ꝓna cũ p^{a} pte añtis: qr arguit̃ a superiori distributo ad suũ iferi^{9} cũ ỏbito medio. ꝓbat̃.nã ly ꝓpõnẽ distribuit̃ ꝛ arguit̃ sub ly ꝓpõnẽ.igit̃ arguit̃ mõ dicto q; ly ꝓpõnẽ distribuit̃: ꝓbo ꝗr sibi addit̃ p̃cise istỏ vbũ icipit.tz ly icipit hz vi distributiuã:igit̃ distribuit ly ꝓpõnẽ.pz ꝓna cũ maiori:ꝛ minorẽ ꝓbo:nã ly differt hz vi distributiuã:eo q; includit negationẽ:tz eq̃ bñ negationẽ icludit istud verbũ icipit sicut pz i suis exponẽtib^{9}: sicut illud verbũ differt: igit̃ eq̃ bñ icipit hz vi distributiuã. Jã ꝓbo q; illa cõclusio nõ valet:qr casu possibili ponto:añs erit vex.ꝛ cõsequens falsũ.ꝓbo (ꝛ pono) q; tu scias aliquã ꝓpõnẽ:ꝛ q; nũq̃ scisti aliquã ꝓpositionẽ.a.vero sit vna ꝓpõ:que est:fuit:ꝛ erit cõtinue ipolis. Jsto posito pz añs eẽ verũ p exponentes ꝑme ptis:ꝛ cõsequẽs falsũ.qr ꝛc.

Juxta materiam hic tractatã pono q̃tuor cõclusiões quaꝝ ꝑma est ista. Tu icipis scire decẽ ꝓpões:ꝛ tamẽ tñ vnaz ꝓpõnẽ tu icipis scire.ꝓbat̃:ꝛ pono:q; tu scias decẽ ꝓpões quaꝝ notiẽ cõtinue ante istans pñs sciuisti:decimã vero que sit .a.nũq̃ sciuisti. Jsto posito:pz ꝑma pars cõclusionis:qm nũc scis.x.ꝓpositiones:ꝛ non i mediate ante istãs qõ ẽ ꝑsens sciuisti decẽ ꝓpositiones:igit̃ tu icipis scire.x. ꝓpositiões. Scõa pars cõclusiõis similiter ꝓbatur sic:tñ.a.icipis.scire igitur tñ vnaz propositionez incipis scire.patet consequentia:ab inferiori ad suum superius dictione exclusiua addita subiectis.ꝛ antecedes est verum vt pz ponentes. ¶ Ex ista conclusione sequit̃ corrclarie ꝑmo. Or tu icipis scire.x.ꝓpositiones.et tamen non decẽ ꝓpositiones incipis scire:qr tñ vnã tu icipis scire. Et si arguitur decem propositiones nunc scis ꝛ non immediate ante instans presens.x.propositiones sciuisti igitur.x.propositiones incipis scire. negatur consequentia. nec arguitur ab exponentibus ad expositam : quoniam consequens illud non ẽ exponibile cuz non sit incipit primus terminus probabilis.sed ly decẽ singulariter probabile.sic.Jstaz positionẽ incipis scire. ꝛ istã:ꝛ ista z vsqz ad.x.quã copulatiuam nego pro nouem partibus. ¶ Scõo sequit̃.Or tu icipis scire.x.propositiones:ꝛ tamen non incipis scire duas:pz.qr nunc scis duas.ꝛ immediate ante presens instãs tu sciuisti duas. ¶ Tertio sequitur.Or tu incipis scire decez propositiones:ꝛ sor.incipit scire solũmodo sex ꝛ tamẽ tu non icipis scire plures q̃z sor.probo (ꝛ pono) q; sor.beat se omnino respectu.sex.sicut tu respectu decem ꝛ pz conclusio qr.tu scis plures q̃z sor.ꝛ immediate ante istans presens sciuisti plures q̃z sor.igitur non incipis scire plures q̃z sor. ¶ Scõa cõclusio est ista. Tu icipis scire tres propositiones ꝛ tamen tu non incipis scire aliquã propositionem probatur:ꝛ pono:q; tu scias tres propositiones quarum duas continue sciuisti et tertiam nunquam sciuisti. Jsto posito pz prima pars conclusionis ꝛ secũda similiter quia tu nunc scis aliquam propositionem: ꝛ immediate ante instantis presens sciuisti aliquam propositionem. ¶ Item concedo q; tu incipis ꝛ desinis scire tres propositiones et tamen nullam propositionem incipis scire nec aliquam desinis scire probatur: ꝛ pono:q; in qualibet parte

proportionali hore preterite sciuisti vnam propositionem
& nullam sciuisti in duabus partibus proportionalibus: &
ita in hora futura terminando: ī qualibet illarum ptes mi
nores ad hoc istans pñs. Isto posito. pz q tu icipis & desi/
nis scire tres ꝓpositiones: qz nūc nō scis tres ꝓpositiones
vt suppono cū casu: & imediate añ istans pñs sciuisti tres
ꝓpones: qz imediate añ istās ꝑsens fuerūt tres ptes ꝓpor
tionales: & sil̄r imediate post istās pñs scies tres ꝓpositio/
nes: qz imediate añ istās ꝑsens fuerūt tres ptes ꝓportio/
nales. & imediate post istans pñs erūt tres ptes ꝓportiō
les. q aūt nullā ꝓpositionē incipis vel desinis scire. pz: qz
nō illā quā sciuisti: vel scies in ꝑma pte ꝓportionali: qz il
Lor^m lā icipies: vel desiuisti scire. nec ēt illā qnā sciuisti vel scies
in scōa pte ꝓportionali ꝓp eādē cām. ¶ Ex hys segt̄ cor
relarie. Qz tu icipis et desinis scire ꝑcise vnā ꝓpositionez
et tñ tu icipis & desinis scire īfinitas ꝓpones. ꝑma ps pba
tur sic: tu nō scis ꝑcise vnā ꝓpositionē: qō ꝓba
tur: qz ante sciuisti ꝑcise vnā ꝓpositionē: & nullū fuit istās
ante instans presens quin iter illud et istās pñs: sciuisti ꝑ/
cise vnā: igit̄ ꝛc. maior pz: qm̄ tūc sciuisti ꝑcise vnā: demon
strādo ꝑmā partē ꝓportionalē hore ꝑterite. & tūc fuit añ ī
stās ꝑsens: igit̄ ꝛc. minorē probo. qz si nō: det̄ oppositū. ſ. q
aliqō fuit istās ante istās pñs: nō q iter. a. et ꝑsens istās sci
uisti ꝑcise vnā: & sit illud. a. Cōtra iter. a. & istās pñs sciuisti
ꝑcise vnā propositionē: igit̄ illud oppositū ē falsum. pro. a.
añs probatur. tūc tu sciuisti ꝑcise vnā propositionē: demō
strando vnā ptē proportionalē existentē iter. a. & istās pñs
& tunc fuit iter. a. & instās presens. igit̄ iter. a. & instans ꝑ/
sens sciuisti ꝑcise vnā propositionē: et ita arguit̄ de quoli
bet alio istanti dato vel assignando: et sicut argutū ē de ꝑ
terito ita pōt eē de futuro probando q imediate post in/
stās pñs tu scies ꝑcise vnā propōnē. q aūt icipis & desinis
scire infinitas propōnes: pz: qz imediate añ instans ꝑsens
fuerūt ifinite ptes proportionales in quarū qualz sciuisti
vnā propositionē. et sil̄r imediate post istās pñs erūt ifini
te ptes proportionales in quarū qualz tu scies vnā propo
3^a ? sitionē. ¶ Tertia cōclusio ē ista. Tu icipis scire oēz ꝓpo
sitionem: & tñ tu non incipis scire omnem propositionez
veram. nec incipis scire omnem propositionez falsā'. ꝓba
tur. et pono q tu scias oēm propōnē et cōtinue sciuisti oēz
propōnē veram: posito tñ q imediate ante hoc fuerūt ml̄
te false quarū quelibet desinat eē p remotionem de pñti.
Isto posito arguit̄ sic. Tu scis oēm ꝓpositionē: & nō imedi
ate añ instās pñs sciuisti oēm propositionē: igit̄ tu incipis
scire oēm propositionē. ¶ Itē tu scis oēm propositionem
verā: et imediate añ istās ꝑsens sciuisti oēm propositionē
verā. igr̄ ñ icipis scire oēz ꝓpōnē verā. ¶ Itē tu ñ scis oēz
ꝓpōnē falsā nec vnq̄z scies omnem ꝓpōnē falsā. igit̄ nō ī
Lor^m cipis scire oēm ꝓpōnē falsā. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄
corrolarie. Qz tu icipis scire aliquā propōnez: & omnis p
positio ē falsa ꝓpō: et tñ tu nō icipis scire aliq̄z ꝓpositio/
nē falsā. pz. et posito q ois ꝓpō sit falsa et imediate post
istās ꝑsens erit aliqua vera quā imediate post hoc scies.
Isto posito pz cor^m. ¶ Item sequit̄. q tu icipis scire. a. et
idē a. ē falsū. et tu nō incipis scire. a. falsū. ꝓbat̄. & pono q
. a. sit falsū & imediate post hoc erit verū. et imediate post
4^a ? hoc scies illud. Isto posito patet corrolarium. ¶ Quarta
conclusio est ista. Tu incipis scire tot ꝓpositiones q̄t pla
to incipit scire: & tamē tu incipis scire pauciores ꝓpositio
nes q̄z plato icipit scire. ꝓbat̄. & pono q tres ꝓpones pla.
incipit scire q̄s cōtinuo sciet: & q tu scias tres ꝓpōnes: q̄rū
nō sciuisti nisi duas: nec scies nisi duas. Isto posito ꝓbat̄
ꝑma ps ꝓnis sic. tu scis tot ꝓpones quot pla. incipit scire:
et non imediate ante instans pñs sciuisti tot ꝓpōnes q̄t
pla. icipit scire. igit̄ tu icipis scire tot ꝓpositiones q̄t pla.
icipit scire. Scōa ps cōclusionis ꝓbat̄. tu nūc nō scis pau
ciores propositiones q̄z pla. incipit scire: et immediate
post istans pñs tu scies pauciores ꝓpōnes q̄z pla. icipit sci
re. igit̄ tu icipis scire pauciores ꝓpones q̄z pla. icipit scire.
¶ Ex ista ꝓne segt̄. Qz icipis scire pauciores ꝓpones q̄z pla Lor^m
to icipit scire: & tñ tu icipis scire plures propositiones q̄z
pla. icipit scire. ꝓbat̄: et pono: q tu solū scias tres ꝓpositio
nes et cōtinue ante hoc sciuisti quattuor: et cōtinue post ꝫ
scies qnq̄z: plato vero quattuor ꝓpositiones icipiat scire:
et nō plures. Isto posito: pz ꝑma ps cōclusionis exponēdo
p positionē de ꝑsenti: et scōa pz exponēda p remotionē de
ꝑsenti. ¶ Itē sequitur ī eodē casu. Qz tu icipis scire solus Lor^m
tres ꝓpones et pla. icipit scire quattuor: et tamē tu icipis
scire plures q̄z pla. icipit scire. pz exponēdo vt ꝑius ꝑmā p
positionē: et secundā p remotionē de ꝑsenti.

His visis pz rñsio ad argumētum ꝑncipale: negan
do ꝛñaz factā: & nego q ly icipit distribu/
it. ēt nego q ly differt distribuat rōne negatiōis incluse: qz
tūc ois terminus icludēs negationē foret termin^9 distri/
butiu^9 qō falsū ē: sed bz viz distributiuā nāliter si ē termi
nus mētalis: & si ē vocalis vel script^9 bz ad placitū: bñt. n.
termini sua officia fm nālē dispōnē vel ad placitū: quoꝝ
cās assignare nescimus. quare ꝛc.

¶ Capitulum de primo & vltimo instanti.

Vigesimosexto ad questionē ar
guit̄ sic. ista ꝛfia
ē bona. Idē erit ꝑm istās eē sortis qō erit ꝑ
mū instans eē pla. igit̄ sor. & pla. icipiēt sil̄
eē. Et hec eadē nō valet. igit̄ q̄stio vā: tz cō
sequētia. & añs arguit̄ ꝑ qualibet' ꝑte: & ꝑ q
illa cōsequētia ē bona: qm̄ sequit̄ idē erit ꝑ
mum istās eē sor. qō erit ꝑmuz istās eē pla. igit̄ ꝑmū istās
eē sor. erit ꝑmum istās eē pla. igitur sor. et pla. sil̄ icipient
eē. pz quelibz istaꝝ ꝛñaꝝ: qz cuiuslibz eaꝝ ꝛtradictoriū cō
sequentis repugnat añti. & ꝑ ꝛñs a ꝑ ad vltimū segt̄: idem
erit ꝑmum istās eē sor. qō erit ꝑmū istans eē pla. igit̄ sor. &
pla. simul icipiēt eē. et q tñ ista cōsequentia nō valet ꝓba
tur casu possibili posito añs ē verū. et cōsequēs falsū: igit̄
cōsequētia nō valet. añs arguit̄ (& pono) q sor. generabit̄
añ platonē ſz nō añ corrūpet̄: cuius platonis ꝑmū istans
erit. a. Isto posito: manifestum ē: q ꝛsequens ē falsū: sed
ꝓbat̄ antecedēs eē verū sic. a. erit ꝑmum istans eē sor. qō
erit ꝑmū instās eē platonis. igitur idē erit ꝑmū instās esse
sor. qō erit ꝑm istās eē platōis. pz cōsequētia ab iferiori ad
suū supius affirmatiue: & sine ipedimēto. añs arguit̄. nā. a.
erit istās eē sor. qō erit ꝑmū instās eē platonis. et nullum
instās ante. a. erit istās eē sortis: qō erit ꝑmū istās eē pla/
tonis: igit̄. a. erit ꝑmū istans eē sortis: qō erit ꝑmū instans
eē platonis. pz cōsequētia. quia arguit̄ ab exponētibus ad
expositam: et antecedens ponitur in casu.

Juxta hanc materiam pono quatuor cō/
clusiones. quaruz
ꝑma ē ista. lz alicui^9 rei det̄ ꝑmū & vltimū eē: nō tamē da
tur ꝑmū & vltimū eē alicui^9 rei. ꝑma ps huius cōclusionis
pz. qm̄ huius īstātis demonstrando nistās ꝑsens datur ꝑm
et vltimū eē: et hoc istans ē aliqua res. igit̄ alicui^9 rei da/
tur ꝑm et vlti^m eē. tenet cōsequētia cū minori: & maiorē pro
bo sic. hoc instans est: et nō imediate ante instans ꝑsens
hoc instans fuit: nec imediate post instans presens hoc in
stans erit. igit̄ huius instantis dat̄ ꝑmum & vltimū eē. pz
consequentia ab exponētib^9 ad expositā. Unde ꝑmū esse
exponit̄ sicut icipit ꝑ positionē de presenti. & vltimuz non
esse sicut idem v̄bum per remotionem de presenti: & ꝑmū
non esse sicut desinit per remotionem de presenti. vltimū
vero esse exponitur sicut idem v̄bum desinit. ſ. per positio
nem de presenti. Secunda pars conclusionis est manife/

sta:qñ nūc est aliq̄ res:ꝛ īmediate añ īstās pñs fuit aliq̄ res:ꝛ īmediate pᵒ istās pñs erit aliq̄ res:igit nō dat̄ ꝑmuz vel vltimū eē alicuiᵒ rei:pzª:qz ex oppoᵒ sequtur oppositū.

Corᵐ ¶ Ex ista cōclusione sequit primo. Oꝛ sicut alicuius rei p manentis dat̄ primū esse:ita eiusdez dat̄ vltimū eē:ꝓba tur:ꝛ pono:qꝫ.a.lignū vel lapis sit primogenitū nunc:cui applicet̄ agens cōtrariū īcipiens corrumpere aliquā par tē eius per remotionē de presenti. Isto posito probatur conclusio.A.datur primū eē et eiusdē dat̄ vltimū esse:ꝛ .a.est res permanens.igit̄ rei permanētis dat̄ primū ꝛ vl timū esse:tz consequentia cū minori.qz.a.habet oēs suas partes simul.Maiorē ꝓbo:nā qꝫ .a.detur primū esse: pz per casū.sed ꝓbo qꝫ ipsius datur vltimū esse:qz.a.nunc ē: et nō īmediate post instās pñs erit.a.igit̄.a.datur vltimū esse.patet cōsequētia cū prima ꝑte antecedentis:ꝛ scōa tz per hoc.qz res inaiata desinit eē: per cuiuscūqz eius ptis

Corᵐ corruptionē.¶ Scōo sequit̄.qꝫ non datur primū nō esse nec vltimū nō esse alicuius rei permanētis:vel successiue. ꝓbatur sic.ois res permanēs est:et ois res successiua ē.igi tur nullū est primū:nec vltimū nō esse alicuius rei pma nētis vel successiue.pz consequentia:qz ex opposito sequi tur oppositū:sequitur.n.aliqō est primū nō esse: vel vltiᵐ non esse rei pmanentis vel successiue.igit̄ aliqua res pma nēs vel successiua nō est:pz consequētia ab exposita ad su

zª cꝰ as exponētes.¶ Scōa cōclusio ē ista. Quāuis cuilibz en ti successiuo corrūdeat primū et vltimū eē:nulli tamē tali primū ꝛ vltiᵐ nō eē corrūdet.ꝑma ps cōclussiōis ꝓbat̄.ali qō ens successiuū hz ꝑᵐ ꝛ vltimū esse.igit̄.et qōlz successi uū:pz cꝰequētia:qz nō ē maior rō de vno q̄z de alio:añs ar guit̄ sic.hec hora hz ꝑmū et vltimū eē: hec hora ē ens suc cessiuū.igit̄ aliqō ens successiuū hz ꝑmū ꝛ vltiᵐ eē:cꝰña tz: ꝛ añs ꝑ ꝑma ꝑte ꝓbo:qz ꝑ miori nō expedit:nā hec hora ē:ꝛ ñ īmediate añ īstās pñs hec hora fuit: nec immediate post īstās pñs hec hora erit.igit̄ hec hora hz ꝑᵐ ꝛ vltiᵐ eē. pz cōsequētia ab exponētibᵒ ad expoᵐ.zª pars cꝰclusiōis ꝓ bat̄.nā si alicui enti successiuo corrūdet ꝑᵖ et vltiᵐ ñ eē sit igit̄ hora futura vl̄ ꝑterita. ¶ Cōtra ñ īmediate añ īstās pñs fuit hora ꝑterita.nec īmediate post īstās pñs erit ho ra futura.igit̄ nulliᵒ illarū dat̄ ꝑᵖ vel vltiᵐ nō eē:tzcꝰña.ꝛ añcedēs similiter:qm̄ nulliᵒ hore ptes erūt vel fuerūt sil̄. Si.n.dicit̄ qꝫ īmediate añ īstās pñs fuit hora ꝑterita:qa tūc fuit aliqua ps eiᵒ:ꝓ idē dicit̄.qꝫ nō īmediate añ īstās ꝑsens fuit hora ꝑterita:qz tūc aliq̄ ps eiᵒ nō fuit. vz.ꝑma ps ꝓportional̄:ꝛ ita de hora futura dicat̄.¶ Et ista cꝰclu sione seq̄t̄ corrolarie.qꝫ ꝑ totā horā futurā erit ita qꝫ.a.hz ꝑmū et vltiᵐ eē:ꝛ tñ.a.nūq̄z hēbit ꝑᵐ nec vltiᵐ eē.ꝓbat̄:ꝛ pono qꝫ hora futura erit.a. Isto posito arguit̄ ꝑma ps cor rolary:nā ꝑ totā horā futurā erit hec copulatiua vera.a.ē: ꝛ nō īmediate añ īstās pñs fuit:nec īmediate post īstās ꝑ sens erit.igit̄ ꝑ totā horā futurā erit ita qꝫ.a.hz ꝑᵐ et vltiᵐ eē. Secūda ps ꝓbat̄.Si.n.a.hēbit ꝑᵐ et vltimū eē:sit igit̄ qꝫ ī.b.istāti. et arguit̄ sic:ī.b.istāti.a.ñ erit:igit̄ tūc ñ hēbit ꝑmū vel vltimū eē:pz cōsequētia:ꝛ añs similiter.si.n.ī.b.ī stāti.a.erit:ꝑ idē alique ptes.a.ī.b.istāti erūt:et ꝑ cꝰequēs .a. erit ꝑmanēs et nō successiuū:pz cꝰequētia:qz entis suc cessiui ptes nō possunt sil̄ eē.Eodē mō dicit̄ de ꝑterita ho ra qz quādiu ipsa fuit:fuit ita qꝫ ipsa hz primū ꝛ vltimū eē

zª cꝰ et tamē ipa nūq̄z habuit ꝑmū vel vltimū eē.¶ Tertia cō clusio ē ista.Aliqō ē ꝑmū:ꝛ vltimū istās istiᵒ hois:ꝛ tñ istiᵒ hois nullū ē ꝑmū vel vltimū istās. ꝓbat̄:et pono:qꝫ. a.sit homo:ꝛ qꝫ ꝑ totā horā ꝑteritā fuit ps hois:et ꝑ totā horaz futurā erit ps hois.isto posito.arguit̄ sic. In hoc istāti pñti ē iste hō demōstrando.a.ꝛ nō īmediate añ instās pñs fuit iste hō.nec īmediate post istans presens erit iste hō:i gitur istās ꝑsens ē ꝑmū et vltimū istās istiᵒ hois qō ē illatiuuz ꝑ me ptis cꝰclusiōis.Et scōa ꝓbat̄.nā iste hō īmediate ante instās ꝑsens fuit ꝛ īmediate post istās ꝑsens erit.igit̄ ipsiᵒ nullū est ꝑmū vel vltimū esse.tz cꝰña:ꝛ añs arguit̄:qz hoc demōstrato.a.īmediate añ īstās pñs fuit ꝛ īmediate post istās pñs erit.ꝛ B ē iste hō.igit̄ ꝛc. ¶ Ex ista cꝰclusione se Corᵐ seq̄t̄ qꝫ aliqō est ꝑmū ꝛ vltimū nō esse istius hois.ꝛ tamē istius hois nullū ē primū nō esse:nec vltimū nō esse.ꝓba tur:ꝛ pono:qꝫ.a.sit ps hominis ꝛ cꝰtinue ante B fuit hō.ꝛ cōtinue post hoc erit hō. Isto posito.pz ꝑma ps.qz in B in stāti hoc nō ē iste homo demōstrādo.a.ꝛ īmediate añ B i stās fuit iste homo.ꝛ īmediate post hoc istās erit iste hō. zª pars sil̄r patet.quoniam hoc demonstrando. a.nunc ē:ꝛ īmediate añ instās ꝑsens fuit ꝛ īmediate post istans ꝑ sens erit:ꝛ hoc ē vel fuit vl̄ erit iste hō.igit̄ istiᵒ nullū ē ꝑ mū nō eē:nec vltimū ñ eē.¶ Quarta cꝰclo ē ista Aliqō ē 4ª cꝰ ꝑmū instās mūdi:qō ē ꝑmū istās tui.ꝛ tñ nullū ē ꝑmū in stās mūdi.ꝓbat̄:ꝛ pono:qꝫ nūc ꝑmo sis. Isto posito pz zª ps ꝑnis.ꝛ ꝑmā ꝓbo sic.B ē ꝑmū istās mūdi qō ē ꝑᵐ istās tui ꝺmōstrādo instās pñs.igit̄ aliqō ē ꝑmū istās mūdi qō ē primū istās tui.tz cōsequētia ꝛ añs arguit̄ hoc ē istās mū di qō ē ꝑmū istās tui.ꝛ nō īmediate añ hoc fuit istās mū di qō ē ꝑmū istans tui. ergo hoc ē primū istās mūdi qō ē primū istās tui.pz cōsequentia ab exponētibᵒ ad expositā et añs pz ex casu.¶ Ex ista cōclusione seq̄t̄ corrolarie. ꝑ Corᵐ zª cꝰ mo.qꝫ allqō ē vltimū istās mūdi qō ē vltimū istās.a.et tñ nullū pōt eē vltimū istās mūdi.pz.dato qꝫ.a.nūc vltio sit. isto posito arguit̄ sic.hoc ē istās mūdi qō ē vltimū istās.a. et nō īmediate post hoc erit aliqō istās mūdi qō ē vltimū istās.a.igit̄ hoc ē vltimū istās mūdi qō ē vltimū istās.a. ex quo seq̄t̄ corᵐ.¶ Scōo sequit̄.qꝫ aliqō erit ꝑᵐ istās eē Corᵐ dei qō erit ꝑmū istās eē añxꝑi: ꝛ tñ nullū erit ꝑmū istās eē ꝺi.pz.dato qꝫ.a.erit ꝑmū istās eē añxꝑi:ꝛ exponat̄ vt ꝑ us rōne.a.¶ 3ᵒ seq̄t̄ qꝫ idē erit vltimū istās eē dei qō erit Corᵐ ꝑmū nō eē añxꝑi.et tñ nullū erit vltimū istās eē dei.pz.da to qꝫ.b.erit ꝑmū nō eē añxꝑi et expōat̄ vt prius.

His visis pz rñsio ad rōnē negādo cōsequētiā. Et ad ꝓbationē nego illā cōsequētiā. Idez erit ꝑᵐ istās eē sor.qō erit ꝑmū istās esse platōis.igit̄ ꝑmū istās eē sor.erit ꝑmū istās eē platōis.añs.n.nō ē resolubile respectu istiᵒ termini ꝑmū nō istās eē sor.respectu cuiᵒ est resolubile cꝰñs isto mō.hoc erit ꝑᵐ istās eē platōis demon strādo. .et hoc ē vel erit ꝑmū istās eē sor.quarū resoluē tiū secūda ē falsa vt pz.Et ita cōcedo qꝫ aliqō erit primuz instans eē sortis qō erit primū istās eē platōis et tñ nullū primū istās eē sortis erit primū istās eē platonis. ¶ Itez aliqō erit vltimū instās eē sortis qō erit primū nō eē pla tonis.Et tñ nullū vltimū istās eē sortis erit primū nō esse platonis.pz.dato qꝫ sor.erit post platonē et qꝫ primū istās nō eē platōis erit.b.quo posito arguit̄ respectu.b.ꝛ sequit̄ conclusio.quare ꝛc.

¶ Capitulum de modalibus.

Vigesimo septimo ad qōnē arguit̄ sic.illa cōsequētia ē bona Impossibile nō ē hominē eē asinū.igit̄ ne cesse ē hominē eē asinū.ꝛ hec eadē ñ valet. igit̄ qō vera.tz cōsequētia.et añs arguitur ꝑ Ari.ꝑmo ꝑyherme͛ias dicētē qꝫ ad ipoſe nō sequit̄ necesse.et miꝰ ꝓbat̄: qz añs est verū ꝛ cꝰsequēs falsū.qꝫ añs sit falsuz māifestū ē.sed ꝓbat̄ añs sic.hoc nō ē hominē eē asinū demōstrādo illā.chyª ē ꝛ hoc ē īpossibile. igit̄ ipossibile nō ē hominē eē asinū.pz cō sequentia a resoluētibus ad resolutam.ꝛ cōfirmat̄ sic.ali qō ipossibile non ē hominē eē asinuz.igit̄ impossibile non est hominem esse asinum.patet consequētia a particulari ad suā idefinitā.añs arguitur vt prius.

Pro solutione huius rationis pono quattuoꝛ ꝑ conclusiones: quarum prima 4ª

est ista. ipossibile est boiez eē asinū ꝛ tm̄ nullū ipossibile est boiem eē asinū. p̄a pars patet: qm̄ hec propositio est impossibilis: homo est asinus: que adequate significat boinez eē asinū. igit̄ ipossibile ē boiem eē asinū. z̄a ps ꝓbatur. qm̄ si nō det̄ oppm̄. vz. aliquod ipossibile ē boiem eē asinū. igit̄ boiem eē asinū est aliquod ipossibile: ꝛ p̄ cōsequēs boiem Lor^m eē asim̄. qđ ē fm̄. ¶ Ex ista ꝟcl'oe sequit̄ p°. Qz vum ē nullā chy^am eē ꝛ pol'e ē añxp̄z eē ꝛ tm̄ nullū vex ē nullā chy^am eē: nec aliquod possibile ē añxp̄m esse. patet. qz hec propositio ē va. nulla chy^a ē: ꝛ ipsa adeq̄te significat nullā chy^am eē. igitur verū ē nullā chymerā esse: nō tm̄ aliqđ verū ē nullam chymerā eē: qz nullā chymerā esse nō ē aliqd aliqua vl' aliqualr. Similr hec ꝓpō ē possibil'. añxps ē q̄ adequate significat antexp̄z eē: igit̄ possibile est antexp̄m esse: nō tm̄ aliquod possibile est añxp̄m eē. qz vt prius antexp̄z eē Lor^m non est aliqd aliq̄ vl' aliqualiter. ¶ 3° sequitur. Qz iste propositiones nō equalēt. nullum ipossibile est boiez esse asinū ꝛ non ipossibile est boiem esse asinū. nullū verū est nullam chymerā esse et non verus est nullam chymeram eē: nullum possibile est antechr̄istum esse: ꝛ non possibile est añxp̄m eē. qz i qualibet harū ꝟbinationū p̄ma est de ineē: ꝛ secūda modalis: qz i p̄ria sumit̄ modus noial'r: ꝛ i secun- z^a ꝟ da modal'r faciēs sensum ꝟpositū. ¶ Scōa ꝟ° ē i^a. ipossibile ē q̄ deus m̄ ē: ꝛ tm̄ necessariū ē q̄ deus nō ē. p^a pars ē manifesta p̄ suas officiantes. ꝛ z^a ꝓbat̄ sic. nec̄iū ē ꝛ illud deus non ē. igitur necessarium est q̄ deus non est. pz consequētia per resol'onem relatiui. licet. n. forte ab ipso relatio ad Lor^m sua resoluētia m̄ valeret ar^m. tm̄ bn̄ seq̄t ex°. ¶ Ex i^a ꝟcl'oe segtur p°. Qz necessa^y est q̄ de^y nō est. ꝛ tamē non necessariū ē deū nō eē. p̄ma pars est probata. ꝛ scōa patet qz sunz cōtradictorium est falsum. Iste. n. ꝓpositiōes non cōuertuntur. necessariū est q̄ deus nō est. ꝛ necessa^m est deū non esse nisi ly q̄. in p̄ma tenet̄ cōiūctiue sicut etiā in scōa qua Lor^m liter nō ē i ꝓpōito. s. i cor°. nec i ꝟcl'oe sz: relatiue. ¶ Scōo sequit̄ q̄ necessa^m ē q̄ deus nō ē ꝛ nō necessa^m ē q̄ deus m̄ ē: tenēdo ly q̄: i p̄ma relatiue ꝛ in scōa cōiūctiue. p̄ma enix significat ꝟuertibil'r q̄ aliqđ necessa^m ē ꝛ istō deus nō ē qđ ē verū. Scōa significat ꝟuertibil'r q̄ nō necessa^m ē deū nō esse Et hoc similiter ē verū. nec partes corrolary adinuicez cōtradicūt ex quo diffozmiter sumit̄ ly q̄: qđ i vna valet noial'r ꝛ in alia ꝟiūctiue. Sicut. n. adiectiuū ipedit modum ne faciat ꝓpositionē modalē vt ostendit p̄a ꝟ°. ita ꝛ relatiuū. Propterea p̄ma ps corrolary ē ꝓpositio de iesse ꝛ nō modalis. Scōa vero ē modalis ió nō iuicē repugnāt.

3^a ꝟ° ¶ Tertia ꝟ° ē ista. Omne ipossibile eē ē ipossibile: ꝛ oē ipossibile eē ē possibile ꝛ tm̄ nullū possibile ē ipossibile. Ista ꝟ° pz ꝑ vltima ꝑte. sz ꝓbo p̄mā sic. aliqđ ipol'e esse ē ipossibile: ꝛ nullū ē ipossibile eē q̄n istō sit ipossibile. igitur omne impossibile esse est impossibile. pz consequentia ab exponētibus ad expo^m. Scōam ꝑtē ꝓbo sic. hec ꝓpositio ē possibilis oē ipossibile est ꝛ ipa adequate significat oē ipossibile eē. igit̄ oē ipossibile eē ē possibile. patet cōsequētia ab officiātibus ad officiatā. vñ i p̄ma ꝓpōne sumo ly oē ipossibe eē i noiatiuo cāu. ꝛ i scōa i accusatio. ¶ Ex ista ꝟcl'oe Lor^m sequit̄ p̄mo. Qz ista ꝟsequētia nō valet hoc eē ē vex ōmostrando illā homo est asinus ꝛ hoc esse est falsum demostrando ēt illā homo ē asinus: igit̄ falsū ē verū. añs. n. ē verū ꝛ ꝟsequens fm̄ vt pz. ¶ Scōo sequit̄ q̄ ista sunt simul vera. B eē ē falsū ꝛ nō B eē ē falsuz. pz. naz B eē est illa hō ē asinus ꝛ ipa ē falsa. igit̄ B eē est falsuz. ¶ Jtē hec ꝓpositio nō ē falsa. hoc ē ꝛ ipa significat adequate hoc eē. igitur nō hoc eē ē falsum. vñ partes corrolary nō cōtradicūt ex quo in p̄ma sumit̄ ly hoc eē i noiatiuo casu ꝛ in scōa in accusatiuo: ꝛ ex hoc ly falsuz sumit̄ officiabiliter qualiter nō 4^a ꝟ° sumit̄ in p̄ma. ¶ Quarta ꝟ° ē ista. Impol'e ē boiez eē asinum: ꝛ tamē nō ipossibiliter homo ē asinus. p̄ma ps ē officialiter manifesta. ꝛ scōa ꝓbat̄: qz suū oppm̄ iplicat cōtradictionez. sequit̄. n. ipossibiliter hō ē asinus. igit̄ homo est asinus: ꝛ nō pōt esse q̄ homo sit asinus. patet consequētia ab exposito ad suas exponētes sz huiꝰ exponētes iplicant ꝟdictiōez. igr̄ ꝛ expositū. ¶ Ex ista cōclusione segtur corre- Lor^m larie primo. Qz nec possibiliter: nec ipossibiliter nec necessario nec ꝟtingēter añxps ē. pz: qz ex cuiusl̄z istorum opposito segtur añxp̄z esse qđ ē falsuz. ¶ Scōo sequitur q̄ ali- Lor^m q̄liter esse ē possibile esse. nō qualiter esse ē possibiliter eē. patet: quia añxp̄m eē est possibile esse. ꝛ añxp̄m esse nō est possibiliter esse: ex quo añxp̄z esse non est aliqualiter esse. Eodē mō cōceditur q̄ aliqualiter esse est ipossibile esse: nō qualiter eē ē ipossibiliter eē: patet: quia chimerā eē est ipossibile eē: nō tm̄ est impossibiliter esse: quia non est.

His visis patet responsio ad rōez principalē negando illā: ipossibile nō est hominē eē asinuz: quia vna suaꝫ officiātiū est falsa. s. hec nō ē ipossibilis hō est asinus. ꝛ ad eiꝰ ꝓbationē nego ꝟnaz: nec arguit̄ a resoluentibus ad resolutū: qm̄ illa ꝓpositio impossibile non est boiez eē asinū nō ē resolubilis cū nō sit alicuius q̄ztitatis sed modalis de sensu cōpositō. Et ad cōfirmationē similiter nego cōsequentiā. Nec arguit̄ a ꝑticulari ad suā idefinitā: quia illa modalis nō ē idefinita: igit̄ nullius est indefinita. Huic ergo ꝑticulari aliquod ipossibile nō est boiez esse asinū: corrolespondet hec indefinita: ens ipossibile non ē boiem eē asinū: ꝛ hoc concedit̄. ꝑterea data veritate illius: impol'e nō ē boiez eē asinū: ex ipsa nō segtur necesse ē boiem eē asinū. Et ad p̄m dico: q̄ itelligit qm̄ negatio iū gitur verbo ifinitiui modi: ꝛ non verbo principali. Jdeo bn̄ sequit̄: ipossibile ē nō hominē eē asinū: igitur necesse ē boiez eē asinū: sed añs negatur. Pro toto (igitur dicat̄) q̄ cū ꝓponitur illa vel aliq^a talis. ipossibile nō ē hominez esse asinū: non aliter ad eaz quā modaliter respondeatur cuius veritas vel falsitas ex officiantibus iuestigatur. sz enim cōmunem modum loquendi tenetur idem modus modaliter: fatiens cōpositionē: vbi aūt opponens limitaret modū resolubiliter teneri: cōcederē illā: ꝛ dicerē ipaz non eē modalē: sz indefinitā cuius ambe resoluētes forēt vere: ꝛ sic negarē consequētiā principalē: ꝛ dicerē p̄m intellexisse: ipossibile non ē valere necesse eē: quando ly impossibile modaliter: ꝛ non resolubil'r ꝟparatur: quare ꝛc.

¶ Capitulum de sensu composito ꝛ diuiso.

Vigesimo octauo ad qōnē arguit̄ sic Jsta ꝟseqntia ē bona. Tu scis hoc eē hoc: igit̄ B scis eē hoc: ꝛ hec eadem non valet. igitur q̄stio vera: tenet cōsequentia cū p̄ma parte antecedētis: quia non refert ꝓponere ꝛ postponere ꝓnomen demonstratiuuz termino officiabili. sed secūda probatur (ꝛ pono) q̄ lapidez credis esse sortez ratione magne distantie: nō tamē credis lapidē esse sortē Jsto posito antecedens est verum: ꝛ cōsequens falsuz: igitur cōsequentia non valet: q̄ antecedens sit veruz probatur: tu credis firmiter absq; hesitatione: q̄ hoc est hoc demonstrādo sortem: ꝛ ita est q̄ hoc est hoc demonstrando sortem. igitur tu scis hoc esse hoc. patet consequētia: quia sic describitur scire cōmuniter sumptum. ꝛ antecedēs est verum vt patet: igitur ꝛ consequens: q̄ autē consequens sit falsum probatur sic. nihil scis esse hoc: igit̄ non hoc scis esse hoc. tenet consequentia: ꝛ antecedens arguitur: quoniam nec istud quod credis esse hoc scis esse hoc: nec illud quod non credis esse hoc: scis esse hoc. igitur nihil scis esse hoc: patet consequentia. quia nihil est quin istud credis esse hoc: vel non credis esse hoc. Et prima pars antecedentis probatur: nam inanimatū credis eē hoc: ꝛ nullū inanimatuz scis eē hoc: igitur q̄ credis eē hoc non scis

esse hoc. Scōa vero pars patet: p hoc qz sequitur: hoc nō credis eē hoc: igr̄ hoc nō scis eē hoc: tāq̄z a supiori distribu to negatiue ad suū supius: credere enī ē superius ad scire.

Iurta materiā argumēti pono quattuor cōclusiones quaꝝ ꝑma est ista A sensu composito ad sensuz diuisum ꝛ e ꝯ. frequēter facit argumentū: patet qm̄ non sequit̄. tu scis alterum istorum esse verum: igitur alteruz istorum scis eē verū: demostratis duobus ꝯtradictorys: tibi dubys. Potest esse q̄ antexps sit homo qui est: igitur antexps pōt esse homo qui est omne albuz esse hominez est contingens: igit̄ omne albū ꝯtingens est hominē eē. in qualibet enim istaꝝ est antecedens vexꝝ sine cōsequēte. fallit etiā ꝯsequētia a sensu diuiso ad sensum cōpositū: qz nō segtur. vtrunq̄z istoꝝ dubitas esse vexꝝ: igit̄ tu dubitas vtrunq̄z istoꝝ eē verus demonstratis illis: rex sedet: ꝛ nul lus rex sedet. sedens possibile est currere: igit̄ possibile est sedens currere. creans necesse ē eē deū: igit̄ necesse est cre
Lor^m ans eē deū. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄ corrolarie primo Qz utrunq̄z istorū credis esse verū: ꝛ tm̄ nō credis vtrunq̄z istoruz esse verū: pz. suppositio q̄ quodlibet illorū cōtradi ctoriorū: rex sedet: ꝛ nullus rex sedet: haberet sex creduli tatis euidētias remouentes equaliter: ꝛ q̄ scias illa eē cō tradictoria. Isto posito. patet prima pars: ꝛ secūdā probo sic: tu scis q̄ illa sunt contradictoria: igitur credis vnum il lorum esse falsum. ꝛ p consequēs nō credis vtrunq̄z istorū
Lor^m esse verum ¶ Secundo sequitur Qz aliquod istorū scis eē ꝛ tamen credis nullum istoruz esse demōstratis eisdē. probāt (ꝛ pono) q̄ sor. ꝛ pla. sint: scias tamen sor. eē: ꝛ cre/ das platonem non eē. Isto posito arguit̄ sic. hoc scis eē de monstrando sor. ꝛ hoc ē aliquod istoruz demonstrādo ipz ꝛ platonē: igit̄ aliquod istorum scis esse: qō est prima pars conclusionis: ꝛ scōa ꝓbatur sic arguendo non isti sunt: igi/ tur null⁹ istorū ē: hec cōsequētia ē credita: a te ꝛ añcedēs
Lor^m similiter per cāuz: ergo ꝛ cōsequēs ē creditū a te. ¶ Ter tio sequitur q̄ ista scis esse: ꝛ tm̄ nō scis ista eē: ꝓbatur ꝛ po no q̄ aliqs lapis sit ita a longe: q̄ tu credas ipsuz esse vnū indiuissibile. Isto posito arguit̄ sic: hoc scis eē demonstrā do illū lapidez: ꝛ hoc ē ista: demōstrādo suas medietates: igit̄ ista scis eē: nescis tm̄ ista eē quia credis hoc esse īdiuis/
z^a ꝯ^o sibile: ꝛ nō eē ista: nec aliqua. ¶ Secunda cōclusio ē ista. A sensu composito ad sensuz diuisuz ꝛ e ꝯ^o: cuz solo pronomine demōstratiuo singularis numeri: est bonū argumē tuz. patet. qm̄ bene sequitur: hoc scis esse: igit̄ scis hoc esse: ꝛ ecōuerso: hoc possibile ē esse: igit̄ possibile ē hoc esse: ꝛ et
Lor^m ecōuerso. ¶ Ex ista ꝯne seq̄t cōrelarie q̄ q̄libet illaꝝ ꝯña rum valet: hoc scis eē hoc: igit̄ scis hoc esse hoc: ꝛ econuer so: tu dubitas hoc eē: igit̄ hoc dubitas eē: ꝛ ecōuerso app⁹ ret tibi q̄ hoc ē: igit̄ hoc tibi apparet esse: ꝛ ecōuerso. Sed forte arguit̄ contra. ponēdo q̄ credas sor eē: ꝛ q̄ sor. nō sit. Isto posito: hec apparet tibi vera. hoc ē p casuz: ꝛ tm̄ illa ē: falsa: hoc apparet tibi eē. ꝓbatur. nā segtur: hoc apparet tibi eē. igr̄ hoc ē apparēs tibi eē: pz ꝯña. per resolutionē illi us vbi apparet: ꝛ vltra hoc ē apparēs tibi esse. igit̄ hoc est. patet ꝯña: a tertio adiacēte ad ām adiacens: ꝛ ꝯñs est con tra causū. igit̄ ꝛ añs. Respōdet̄ ꝯcedendo q̄libet illaꝝ cō seq̄ntiaꝝ ꝓter vltimaz. ꝛ ad illā dico: q̄ illa nō valet: q̄ ar guit̄ cū termino ampliatiuo ꝛ distrahēte: q̄ est ille termi/
3^a ꝯ^o nus apparens: sicut. n. aliqd qō non est: creditur vel oppina tur eē. ita idē apparet vel dubitatur esse. ¶ Tertia cōclu sio est ista Ex vna de sensu cōposito: ꝛ altera de ineste: non segtur correspondēs desensu cōpositō: licet interdū seq̄t vna de sensu diuiso: patet qz nō segtur: tu scis hoc eē verū ꝛ hoc ē. a. igr̄ tu scis. a. eē verū. posito enim q̄ illa deus ē sit. a. ꝛ lateat te: ē antecedēs verū: ꝛ cōsequēs falsū. tm̄ bñ seq tur: igit̄. a. scis eē vexꝝ: ꝛ hoc cōcedit̄ sicut antecedēs pp re soluentes. Et notāter dixi īterdū: qz nō sequitur: tu scis. a. eē verū. ꝛ omne. a. ē illa. rex sedet. igit̄ illā scis eē verā. po sito eniz q̄ omne. a. sit verū ꝛ sic credas firmiter sit tamē illa omne. a. rex sedz: quā dubitas ꝛ lateat te ipaz eē. a. isto posito ē antecedēs verū ꝛ cōsequens falsuz. ¶ Ex ista cō Lor^a clusione segtur corrolarie p^o q̄ tu dubitas ista eē vera ꝛ ista sunt. a. ꝛ tm̄ nec. a. dubitas eē verum: nec dubitas. a. eē vexꝝ. patz: posito: q̄. a. sit ꝓpositio vera: quā suas eē verā ꝛ illaz scias esse. a. sit tm̄. a. plura vera: q̄ dubitas tu eē vera: ꝛ lateat. te. a. eē illa. Isto posito pz corrolariū. ¶ Scōa sequi Lor^b tur q̄ tu dubitas sortē currere ꝛ ois sor est iste hō: ꝛ tm̄ tu scis istū hoiem currere: pz posito q̄ tu istū hoiez scias cur rere: sit tm̄ sortes. ꝛ lateat te ipm eē sortē: cum hoc q̄ dubi tas sortē currere. isto posito pz corrolariū. ¶ Quarta ꝯ ē 4^a ꝯ^o ista. q̄ ambabus ꝑmissis de sēsu cōpsito: seq̄t sibi corrñdēs de sēsu cōposito: pz. vñ bñ seq̄t: tu scis. a. eē vexꝝ: ꝛ scis q̄ oē. a. est ista. deus ē. igit̄ tu scis illā eē verā: ēt segtur: tu credis hoc eē verū: ꝛ tu credis q̄ hoc ē. a. igit̄ tu credis. a. eē vexꝝ.
¶ Ex ista ꝯne segtur corrolarie ꝑmo q̄ licet ista ꝯña nō va Lor^a leat: tu dubitas hoc eē vexꝝ: ꝛ scis q̄ hoc ē. a. igit̄ tu dubitas. a. eē verus: tm̄ bñ sequit̄ cū tali minori: tu scis q̄ tm̄ hoc ē. a. pz. ꝯ^o pro scōa parte: qz nō videt̄ quo cāu añs sit verus: ꝛ ꝯñs f^a ꝛ pro ꝑma ꝑte probāt̄: ponēdo q̄ q̄libet illaꝝ sit. a. deus ē: ꝛ rex sedet: ꝛ hoc scias bñ. Isto posito añs est ve rus: ꝛ ꝯñs f^m: nā tu dubitas hoc eē verū: demōstrādo illaz rex sedz vt suppono: ꝛ scis q̄ illa ē. a. vt pono: ꝛ tm̄ tu ñ dubi tas. a. eē vexꝝ: qz scis. a. eē verū p casū illā. s. de^o ē. ¶ Scōo Lor^a segtur q̄ q̄uis ista ꝯ^a. non valeat: tu dubitas. a. eē verū. ꝛ scis q̄. a. est hoc: igit̄ tu dubitas hoc esse vexꝝ: tm̄ bñ sequi tur cū tali minori. tu scis q̄ omne. a. ē hoc: scōa pars ē ma nifesta: qz ꝯdictoriū ꝯñtis repugnat añti: sed ꝑma probāt ꝛ pono q̄ rex sedet: et chymera ē sint oña. a. ꝛ hoc sciāt ate: isto posito pz: q̄ tu dubitas. a. eē vexꝝ. qz si ꝓponerē tibi. a. ē verū dubitares illā: bene respōdēdo: ꝛ scis q̄. a. ē hoc de mōstrādo illā hō est asinus per casū: nō tm̄ dubitas hoc eē verū: qz scis optīe illā. hō est asinus eē īp ossibilez. ¶ Ter Lor^a tio sequit̄ q̄ licet illa ꝯña nō valeat: tu uis ꝑcutere istum: ꝛ scis q̄ tm̄ iste ē sacerdos: igit̄ tu vis percurrere sacerdo tē: tm̄ bene segtur cū tali minori: ꝛ vis ꝑcutere istū qm̄ ipse est sacerdos. prima pars patet: dato q̄ esses bone ꝯsciētie: ꝑcutere quā nō velles ꝑcutere sacerdotē: ꝛ q̄ sortes eēt ois sacerdos qui malū egisset ratiōe cuius velles ipsuz percu tere nō ī esse sacerdotis: sz in eē sortis: isto posito: ꝑma ꝑs patet: ꝛ secunda similiter: qz nō videt̄ quo cāu añs eēt ve rum: ꝛ ꝯñs nō: ꝛ notāter dixi ī minori aduerbium tēporis quia nō segtur tu vis ꝑcutere istum: ꝛ vis quod iste sit sa cerdos: igitur vis ꝑcutere sacerdotē: quia forte vis ꝑcu tere istū: ꝛ vis q̄ iste sit sacerdos: postq̄ ꝑcusseris eū: sz ex illis ꝑmissis segtur solū: q̄ sacerdotē vis ꝑcutere. Eodem modo dicit̄ q̄ nō segtur: tu vis videre istum: ꝛ vis q̄ iste sit papa: igit̄ vis videre papā. nec segtur: tu vis videre istū ꝛ vis q̄ iste sit papa: igitur tu vis videre papaz: sed bñ se quit̄: tu vis videre istuz: ꝛ vis q̄ iste sit papa: qñcūq̄z tu vi Lor^a x^a ꝯ^a des illū: igit̄ tu vis videre papā. ¶ Quarto segtur. q̄ q̄z uis nulla illaꝝ consequentiarum valeat: tu vis percutere sacerdotem: ꝛ scis q̄ tm̄ iste est sacerdos: igitur tu vis per/ cutere istū. Tu vis videre papaz: ꝛ vis q̄ iste sit papa: quā do videbis papam: igitur tu vis videre istum: tamen be ne sequitur: tu vis percutere sacerdotem: ꝛ vis q̄ tantum iste sit sacerdos: quandocunq̄z percuties sacerdotem. igit̄ tu vis percutere istum. Etiam sequitur tu vis videre pa/ pam: ꝛ vis q̄ iste sit omnis papa: quandocūq̄z videbis pa pam: igitur tu vis videre istū: q̄ aūt prime ꝯñe nō valent: ꝛ alie sic: patet volenti speculari.

His deductis claret respōsio ad principalem ra tionē ꝯcedēdo cōsequentiam. ꝛ ad īprobationē admisso cāu: nego illā: nihil scis esse hoc. ꝛ ad

improbationem nec illud qđ credis esse hoc:scis esse hoc nec illud quod non credis esse hoc:scis esse hoc: igitur nego primam partem añcedentis:ꝛ ad probationem illius: nullum inanimatum scis esse hoc:ꝛ aliquod inanimatuz credis esse hoc:igitur illud quod credis esse hoc; non scis esse hoc. cõcedo consequentiam ꝛ consequens. nec ꝓpter hoc probatur illa.non illud quod credis esse hoc scis esse hoc.quia suum contradictoriu est veruz.illud quod credis esse hoc:scis eẽ hoc.vnde concedo illa duo:illud quod credis esse hoc:scis esse hoc:ꝛ illud qđ credis esse hoc non scis esse hoc:nec sunt ista contradictoria:immo subcontraria.quoruz primuz verificatur resolubiliter pro sorte ꝛ secundum pro lapide:vnde cõcedo illã: sicut ꝛ ista aliquod animal credo esse hoc:ꝛ aliquod qđ non est animal credo esse hoc:quare ꝛ c̃.

¶ Capitulum de scientia ꝛ credulitate.

Vigesimo nono ad q̃stionez arguit̃ sic.ista consequentia ẽ bona.Tu nõ scis.a.eẽ veruz ꝛ scis.a.eẽ.igit̃ tu scis.a.eẽ nõ verũ:ꝛ hec eadẽ nõ valet: igit̃ questio vera tz cõsequẽtia cũ prima parte añtis:qz arguit̃ anegatiua de predicato finito ad affirmatiuam de predicato ĩfinito cum debito medio. Et probatur secunda pars:nam casu possibili põito:est antecedens verum:ꝛ consequens fm.igitur cõsequẽtia nõ valet:añs ꝓbo (ꝛ pono) qꝫ.a.sit vex:dubites tñ an.a.sit vex:scias tñ.a.eẽ:isto posito añs ẽ vex:vt patet.sz qꝫ añs sit falsũ ꝓbo:qz sequit̃:tu scis.a.eẽ nõ vex igitur.a.ẽ nõ verũ:pz9.qz nihil scitur nisi verũ:ꝛ ꝯñs ẽ cõtra casum:igitur ꝛ antecedens.

Circa materiam huius argumẽti pono quatuor ꝯclusiones quarũ ꝑma ẽ ista.Tu scis aliquã propõez eẽ verã:quã tu non scis esse verã:probatur.hec ꝓpositio est scita ate:aliqua ẽ ꝓpositio vera quã tu non scis eẽ verã ꝛ ipsa adequare significat qꝫ aliqua ꝓpositio ẽ vera quã tu nõ scis eẽ verã:igr̃ tu scis aliqꝫ ꝓpositionẽ eẽ vaz quã tu ñ scis eẽ vaz pz ꝯña ab officiãtibus ad officiatũ. ¶ Ex ista ꝯclusione segtur ꝑmo veritas taliũ propositionũ.Tu scis aliquã ꝓpositionẽ eẽ verã: quã nullu9 homo scit eẽ verã.tu scis aliquẽ hoiem eẽ:quẽ tu non scis eẽ:tu scis aliqualiter eẽ q̃liter tu ñ scis eẽ:ꝛ tu scis aliquomo eẽ:quomõ nullus hõ scit eẽ:ꝛ ita de ĩfinitis: quarũ quelibet vt ꝑma verificat̃. ¶ Scõo sequit̃.qꝫ sortes solũ scit duas ꝓpositiones eẽ veras: ꝛ pla.scit decẽ eẽ veras:ꝛ tñ sortes scit ĩ duplo plures ꝓpositiões eẽ veras: q̃ pla.scit eẽ veras.probat̃ (ꝛ pono) qꝫ pla.sciat decẽ propositiones eẽ ueras:sor.vero solũ duas quaꝝ vna sit ista. plures propositiões sũt vereq̃ plato scit eẽ veras: isto posito.pz ꝑma pars ꝯclusiõis ꝛ scõa probat̃ sic.hec propositio scit̃.a.sorte plures propões sũt vere:q̃ plato scit eẽ veras: ꝛ ipa adequate significat:qꝫ plures ꝓpositiões sũt vere:q̃ plato scit eẽ veras:igit̃ sortes scit plures ꝓpositiões eẽ veras:q̃ plato scit eẽ veras. ¶ Scõa ꝯ.ẽ ista Tu scis sortez credere verũ:vel platonẽ credere veruz:ꝛ tñ nec sor.credit verũ nec plato credit vex.probat̃ (ꝛ pono) qꝫ nec sortes:nec plato credẽt verũ:credat tñ sor.platonez credere vex.isto posito patet scõa ps cõclusionis ꝛ primã ꝓbo sic arguẽdo .Sor.credit platonẽ credere verũ:igit̃ sor.credit verũ:vel platonẽ credere verum:tz consequentia a parte disiuncti ad totum disiunctuz sine ipedimento: ꝛ antecedens ẽ veruz.igitur ꝛ cõsequés cũ cãu (pono igitur) qꝫ sit a.ꝛ sciat̃ ate:tũc sic.a.scit̃ ate ꝛ.a.significat adeq̃te sor.credere vex:vel platonẽ credere vex.igitur tu scis sortẽ credere verũ:vel platonẽ credere vex:qđ erat probandum.

¶ Ex ista cõclusiõe sequit̃.Qꝛ tu scis sortẽ credere verũ:ꝛ platonẽ credere falsum:ꝛ tñ nullus plato credit fm:probo (ꝛ pono) qꝫ sor.credit verũ:ꝛ platonez credere fm:ꝛ scias istud:sit tñ ita qꝫ nullus pla.credat falsuz:isto posito:patet secunda pars corrolary.ꝛ prima probatur.ista propositio scitur ate.sortes credit verũ:ꝛ platonẽ credere falsũ:ꝛ ipa adequate significat sortẽ credere vex:ꝛ platonẽ credere fm.igitur tu scis sor.credere verum:ꝛ platonez credere fm.

¶ Tertia ꝯ ẽ ista.Tu scis verũ eẽ fm:ꝛ necessariũ eẽ ipossibile:probatur.hec propositio est scita a te verũ eẽ falsuz: ꝛ necessariũ esse ipossibile:ꝛ ipa adeq̃te significat verũ eẽ falsum:ꝛ necessariũ eẽ ipossibile:igit̃ tu scis verũ eẽ falsũ: ꝛ necessariũ eẽ ipossibile.patet ꝯña ab officiãtibus ad officiatũ. 3° ꝯ

¶ Ex ista cõclusione sequit̃ corrolarie.Qꝛ tu scis boiẽ eẽ asinũ:ꝛ deuz nõ eẽ:qꝛ hec propositio ẽ scita homiẽ eẽ asinũ:ꝛ deus nõ est:ꝛ ipa adequate significat hoiem eẽ asinũ:ꝛ deũ nõ eẽ.igit̃ tu scis hoiez eẽ asinũ:ꝛ deũ non eẽ:patet ꝯña vt prius:ꝛ si proponitur illa:tu nõ scis hoiez eẽ asinũ:ꝛ deũ non eẽ:concedo iterũ illã:tenendo moduz ypotetice:nec contradicit priori:quia ibidez cathegorice sumptus est modus. Corm

¶ Quarta ꝯclusio est ista. Quicqd necesse est non sciri scitur ate:ꝛ tñ tu nihil scis:qđ necesse ẽ non sciri:probatur (ꝛ pono) qꝫ nullũ necessarium sciatur: isto posito:capio istã propositionẽ verã ꝛ scitã ate.qcquid necesse ẽ nõ scitur:ꝛ arguitur sic:illa propositio scitur ate ꝛ ipsa adequate significat quidquid necesse ẽ nõ sciri:igitur quicquid necesse est non sciri scitur ate patet.cõsequẽtia ab officiãtib9 ad officiatũ .ꝛ ita pz ꝑma pars ꝯclusiõis. scõa uero ẽ manifesta:qm̃ suũ ꝯtradictoriũ ẽ impossibile. 4° ꝯ

¶ Ex ista ꝯclusione sequit̃ corrolarie Qꝛ quicquid necesse ẽ nõ eẽ verũ:ẽ veruz ꝛ tñ nihil ẽ veruz qđ uecesse ẽ nõ esse verũ. ꝓbat̃:ꝛ pono:qꝫ nullũ necessariũ sit vex.isto posito: arguit̃ sic:ista ꝓpositio ẽ vera:qcquid ẽ necesse:nõ ẽ verũ. ꝛ ipa adequate ssignifícat qꝫ qcquid ẽ necesse:nõ eẽ veruz igit̃ qcqd necesse ẽ nõ eẽ verũ ẽ vex:pz ꝯña vt prius. Jtez ꝯsimiliter cõcedit̃:qꝫ oẽ qđ ẽ ipossibile eẽ fm:est fm:ꝛ tñ nihil ẽ fm qđ ẽ ipossibile eẽ fm.probat̃:ꝛ pono.qꝫ nulla propositio ipossibilis sit:isto posito:hec ẽ falsa:omne qđẽ ipossibile eẽ fm ẽ fm:qꝛ ꝑsuppõit aliquid eẽ ipossibile ꝛ ipa adequate significat:qꝫ oẽ qđ ẽ ipossibile eẽ fm.igit̃ oẽ qđ ẽ impossibile eẽ fm ẽ fm.scõa aũt pars est manifesta: qꝛ suũ oppositũ includit contradictionem. Corm

His premissis respondetur ad rationez principalem negando consequentiaz ꝛ ad probationem dico:qꝫ nõ arguitur per regulam:quia cum dicitur:tu non scis.a.esse verum:non est predicatuz ly verum:sed hoc totum sciens.a.esse veruz:ideo oportet hoc infinitari si debet argui per regulam: sic dicendo: tu non scis.a.esse verum:ꝛ tu es.igitur tu es non sciens.a.esse uerum.consequentia est optima cuius tam antecedens quam consequens conceditur in casu isto:quare ꝛ c̃.

¶ Capitulum de scire ꝛ dubitare.

Trigesimo pricipaliter ad questionem arguitur sic.ista cõsequentia est bona.A.esse verũ est tibi dubium:igitur aliquod.a.esse verum est tibi dubium:ꝛ hec eadem nõ valet :igitur questio vera:consequentia tenet:ꝛ antecedẽs ꝓbatur pro qualibet parte:ꝛ primo pro prima quia arguitur ab indefinita ad suam particularem. Jtem tu scis illa adinuicem conuerti.a. est verum :ꝛ aliquod.a.est verum.igitur si vnum istorum est tibi dubiũ: ꝛ reliquum est tibi dubiuz.sed prima adequate significat .a.esse verum.ꝛ secunda primarie ꝛ adequate aliquod.a. eẽ vex:igitur si.a.eẽ verũ ẽ tibi dubiuz:aliquod.a.esse veruz ẽ tibi dubiũ.secũda ꝑs antecedentis probatur:ꝛ pono:qꝫ.a.sit altera istarum:deus est:ꝛ homo est asinus.sed

lateat:que illarū sit.a.isto posito ē añs verū:ꝛ cōsequens falsū.igit cōsequentia.nō valet: ꝙ añs sit verum probo sic.hec propositio est tibi dubia.a.est verum:et ipsa adeq̄te significat.a.eē vex igr.a.eē vex est tibi dubiū:patet ꝫ sequētia ab officiātib⁹ ad officiatum:et antecedēs est vex igitur ꝛ consequēs:ꝙ aūt consequens principale sit falsū: probaī sic.nec hoc esse verum ē tibi dubiū:demōstrando illā deus est:qz illā scis eē necessariam:nec hoc esse verus est tibi dubium:demōstrādo illā:hō est asinus:qz illā scis eē ipossibilez:et nihil ē.a.nisi aliqō istarū:vt suppono.igit nullū.a.eē vex ē tibi dubiū quod est oppositū ꝫ sequētis.

Prosolutione huius argumēti pono quattuor cōclusiōes. quarū prima est ista.Tu dubitas.a.eē verum:ꝛ tamē nullus.a.dubitas eē verū:prima pars:ꝑz quoniā ista ē tibi dubia.a.est verū:et ipsa adequate significat.a.eē verum.igit tu dubitas.a.eē verum.secunda similiter ostēditur sic: nullū istorū dubitas eē verū:demōstratis illis:deus ē:et hō ē asinus:ꝫ oē .a.ē alterū illorū.igitur nullū.a.dubitas eē verū.ꝑz consequētia quia ē sillogismus in secūdo prime. ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Qz aliquod.a.esse verū ē tibi dubiū.et tñ nullum.a.dubitas eē verum.Secunda pars est ostensa:ꝛ prima probatur sic.hec propositio ē tibi dubia:aliquod.a.ē verū:ꝛ ipa adequate significat aliquod.a. eē verū:igit aliquod.a.esse verū ē tibi dubiū.patet consequentia:ab officiātibus ad officiatū:ex quo modus ita sumitur in sensu composito a parte post:sicut apatre ante.

Cor^m

2^a ¶ Secunda cōclusio ē ista.A.scis esse verū:ꝛ tamē nullū verū scis eē.a.probatur:ꝛ pono cum toto casu ꝙ.a.sit ista deus ē.ꝛ lateat te.isto posito:ꝑz prima pars:quoniam hoc scis esse verum:demonstrando illā.deus ē:et ipsa est.a.igitur.a.scis esse verum.secunda pars est manifesta:quoniā nec illā deus ē:nec aliquā aliā verā scis eē.a.vt suppono.

Cor^m ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie.Qz.a.scis eē idē sibypsi:ꝛ tamen nullū.a.scis esse idez sibypsi.a.patet qñ illam deus est:scis esse idem sibypsi:ꝛ ipa ē.a.igitur.a.scis esse idem sibypsi.a.nō tamen.a. scis esse idem sibypsi ex quo nullū illorū scis eē.a. ¶ Itē sequitur.ꝙ.a.scis eē idez alicui:ꝛ tamē nullū.a.scis eē idē ipsi.a.nec aliqō.a.scis differre ab .a.patet.qz quodlibz istoꝝ scis eē alicui idem: et tamen nullū illorū scis eē.a.nec aliquod illorū scis differre ab.a.qz de quolibet istorū tu dubitas:an illud sit.a.concedo tamē disiūctū:Qz.a.scis eē.a.vl differēs ab.a.qz qō-

3^a ꝫ libet illorū scis eē.a.vel differēs ab.a. ¶ Tertia conclusio ē ista.Tu dubitas aliq̄z propōnē eē verā que ē.a.et tñ nullā propōnē que ē.a.dubitas eē verā:prima ps probaī. hec propō ē tibi dubia.aliqua propō ē vera que ē.a.et ipsa adequate significat aliquā propōnē eē verā que ē.a.igitur tu dubitas aliquā propositionē eē verā que ē.a. Secūda ps supi⁹ patuit ex hoc ꝙ illā:deus ē: non dubitas eē verā et ipsa ē oē.a.igit nullā ꝓpositionē que ē.a. dubitas eē verā.

Cor^m ¶ Ex ista cōclusione seq̄t corrolarie. ꝙ istā ꝓpōnē deus ē:dubitas eē verā que ē.a.et tamē illā non dubitas esse verā.Secūda ps ꝑz:ꝛ prima probaī:hoc dubitas eē verū qō ē.a.et hoc ē illa ꝓpositio deus ē.igit illā propōnē de⁹ ē dubitas eē verā que ē.a.tz consequetia cū minori.qz semp demonstro illā de⁹ ē.et maiorē ꝓbo:nā tu dubitas hoc eē verū qō est.a.igitur hoc dubitas hoc eē vex qō ē.a.tz cōsequentia.qz nō refert ꝓponere ꝛ postponere terminū ōmō stratiuū termino officiabili.ꝛ antecedēs arguit officiabiliter vt prius.vnde illa consequētia non valet.tu dubitas hoc eē verū qō est.a. igitur tu dubitas hoc eē vex:et illud est.a.qz relatiuz confusum nō bz resolui qualiter ē in pro-

4^a ꝫ posito rōne termini officiabilis. ¶ 4^a.ꝫ ē ista.a. scis esse vex ꝛ falsum:ꝛ tñ nulluz.a.scis eē vex:nec aliqō. a.scis eē falsum.probatur.ꝛ pono ꝙ a sit binarius illarū propōnuz deus est:ꝛ homo est asinus:quarū nlla sit.a. ꝫ ambe simł sint.a. Isto pōito.prima pars probatur sic. Ista scis esse verum ꝛ f^m demostran^s illas duas ꝓpositiones:ꝛ ista sunt.a. igitur.a .scis esse verū ꝛ falsum. 2ª pars probaī similiter sic:ista ñ scis ē vex nec ista scis eē falsum:ꝛ ista sunt.a.igitur nec.a.scis eē verū:nec.a.scis eē falsum. ¶ Ex ista ꝫclone sequitur corrolarie Qz.a.dubitas eē vex ꝛ idē.a.dubitas eē falsum:ꝛ tñ nullū.a.dubitas esse vex ꝛ falsū:probaī (ꝛ pono) vt ꝑus ꝙ.a.sint ille due propōes: deus est:ꝛ homo ē asinus:quas scias eē vnū vex:ꝛ vnū falsū.dubites tñ an ambo simul sumpta sint vnū verū:aut ambo sint vnū falsum:isto posito patet corrolarium.

Cor^m

Cor^m

Cor^m

His positis patet responsio ad rationē principalē:ꝫcedendo ꝫñam:qz hic arguit ab vno ꝫuertibili ad reliquū:sicut.n. iste ꝫuertūtur.tu dubitas.a.esse vex:ꝛ tu dubitas aliqō.a.eē veruz:ita iste ꝫuertuntur.a.esse vex ē tibi dubiū:ꝛ aliquod.a.eē vex est tibi dubiū:nō qz vna sit indefinita:ꝛ reliqua sit sua particularis:qz nulla ea vex est alicuius quātitatis:ꝫ qz quelibet ea vex ē in sēsu ꝫposito ō terminis similib⁹ vl ꝫuertibilib⁹.ꝛ ad i probationē dico:ꝙ añs ē vex:ꝛ ꝫñs similr:ꝛ vlteri⁹ ꝫcedo illā:nullū.a.eē vex ē tibi dubiū:sic ꝛ istā.tu dubitas nullū .a.esse vex dubitato.n.vno ꝫdictorio vꝫ altex dubitari: nec ista sūt ꝫdictoria.aliqō.a.eē vex ē tibi dubiū ꝛ nullū.a. eē vex ē tibi dubiū:nec aliq̄ negatiua ꝫ ābe affirmatiue:ꝛ cuilibet vꝫ dari ꝫdictoriū ꝙ negationē ꝓpositā toti. vñ sic iste ꝓpoōes sūt sil vere:aliquē hōinē currere est pol'e,ꝛ nł lum boiez currere ē pol'e :nec sunt cōtradictorie:nec aliq̄ illa vex ē negatiua:ita pariformiter in propositio:quare ꝛc.

¶ Capitulum de scientia propositionis.

Rigesimo pri⁹ ad q̄stionē pricipaliter arguitur sic: ista ꝫña est bona.Tu non scis hoc istorū esse verū:nec scis hoc istox esse veruz demōstrādo duo cōtradictoria tibi dubia:ꝛ non sunt plura istorum:igitur tu non scis aliquod istoruz esse veruz:ꝛ hec eadem nō valz.igitur questio uera:tenet ꝫña:ꝛ prima pars añtis probatur:quia si nō valet ꝫ^a:stet igit oppo^m ꝫñtis cum antecedente.vz.tu scis aliquod istorum esse veruz:ꝛ arguitur sic: tu scis aliquod istorum esse verum:assignetur ergo illud: ꝛ sit ista.rex sedet:ꝛ sequitur immediate ꝙ tu scis hoc istorum esse verum:demōstrando illā rex sedet:qō repugnat vni parti antecedentis:sed ꝙ illa cōsequentia non valeat probatur:antecedens est verum ꝛ consequens falsuz:igitur consequentia non valet:ꝙ antecedēs sit verum patet demonstratis illis:rex sedet:ꝛ nullus rex sedet.ꝛ ꝙ consequens sit f^m probo:quia suum contradictorium est veruz. scilicet tu scis aliquod istorum esse verum.qō arguit sic. ista sunt contradictoria inter se contradicentia: igitur aliquod istoruz est verum:ista consequentia est bona:scita te esse bona:ꝛ antecedens est scitum ate .igitur ꝛ consequens qō erat probandum.

Prosolutione huius argumenti pono quattuor cōclusiones quarum p^a est ista.Tu scis alterum istorum esse verum:ꝛ tamē quodlibz istoruz dubitas esse verum: prima pars probatur sic. ista sunt contradictoria ; igitur alterum istorum est verum:ista consequentia est bona:ꝛ scita a te esse bona.ꝛ antecedens est scitum:igitur ꝛ consequens:patet consequentia cum hic non adueniat aliud impedimentum. 2^a pars similiter arguitur.alterum istorum dubitas esse verum. ꝛ non est aliquod istorum quin dubitas illud esse verum: igitur quodlibet istorum dubitas eē verū:ꝑz consequentia ab exponentibus ad expo^m et antecedens est verum.

igitur et cõsequens. ¶ Ex ista cõclusiõe seq̃ correlarie
Cor° primo .Or ista cõsequentia non valet:tu non scis hoc istorum esse verum:nec scis hoc istorum esse verum: et non sunt plura istorum,igitur tu non scis aliquod istorum esse verum.sed bene sequitur: ꝙ nullum istorum scis esse ve
Cor° rum ⁊ hoc conceditur. ¶ Scõo sequit̃. ꝙ tu scis hoc istorũ eẽ verũ vel hoc:istorũ eẽ verũ et tñ tu nõ scis hoc istorũ eẽ verũ nec scis hoc istorũ eẽ verũ.ꝑma ps patuit: ⁊ secũda ꝓbat̃ vt prius sic.ista sũt cõtradictoria: igit̃ hoc istorũ ẽ verũ vel hoc istorũ ẽ verũ.ista ꝟña ẽ scita ate eẽ bona:et
2ª ꝑ añs ẽ scitũ a te.igit̃ ⁊ ꝟñs:ꝟña ps vt prius. ¶ Scõa cõclusio ẽ ista. Tu scis.a.eẽ verũ:et tamẽ nullũ.a.scis eẽ verus nec aliqõ verũ scis eẽ.a.ꝓbat̃ ⁊ pono ꝙ scias vnũ illorum eẽ.a.nescias tñ qõ illorũ ẽ.a.sicut tu nescis qõ illorũ ẽ verũ Isto posito ps ꝙ tu scis.a.eẽ verũ:qz tu scis vnũ istorũ eẽ verũ:et tamẽ nullũ.a scis eẽ verũ:qz nullũ istorũ scis esse verũ:sed oẽ.a.ẽ alterũ illorũ vt suppono: igit̃ nullũ.a.scis eẽ verũ. ¶ Jtẽ nullũ verũ scis eẽ verũ illorũ:igit̃ nullum verũ scis eẽ.a.ps consequentia ab vno ꝟuertibili ad reli-
Cor° quũ. ¶ Ex ista cõclusione seq̃t correlarie.ꝙ tu scis.a.esse verũ:et vnũ.a.ẽ oẽ.a.⁊ tñ tu nõ scis hoc eẽ verũ demonstrando.a.ꝓbat̃.nã si tu scis hoc eẽ verũ demr̃ando.a.⁊ ñ dmr̃at̃ nisi vnũ illorũ.rex sedet:nullꝰ rex sedet.igr̃ tu scis ℔ eẽ verũ demõstrãdo illã:rex sedet:vel tu scis hoc eẽ verũ demõstrando illã:nullus rex sedet:quorũ qõlibet ẽ falsũ et confirmatur.ista cõsequẽtia nõ valet.tu scis.a. eẽ verũ ⁊ vnũ.a.ẽ oẽ.a.igitur tu scis hoc eẽ verũ demõstrando. a. stet igitur oppositũ cõsequẽtis cũ añte ⁊ habeẽ correlariũ. ꝙ illa cõsequẽtia nõ valet ꝓbo.et pono ꝙ tu scias ⁊ semꝑ scies vnũ illorũ eẽ.a.⁊ ꝙ illa.rex sedet:hodie sit vera ⁊ cras sua opposita erit vera .isto posito ps:ꝙ per ly hoc:demostrat̃ illa.rex sedet.ex quo ipsa ẽ vera.tunc arguit̃ sic.cras añs erit verũ ⁊ cõsequens falsũ sic significãdo .igit̃ illa cõ
3ª ꝑ sequentia nõ valet.añs aũt ex cãu ẽ manifestũ . ¶ Tertia cõclusio ẽ ista. Nulla ẽ ꝓpositio quã scis esse verã quĩ illã scis:⁊ tu scis.a.ꝓpõẽ esse verã:et tamẽ nec.a.ꝓpõem scis nec scis.a.ꝓpõem.prima ps ẽ possibilis:⁊ ẽt stat cũ casu:et scõa ꝓbat̃.nullũ illorũ scis demõstrãdo prioza contradictoria.sed oẽ.a.ẽ alterũ illlorũ.igit̃ nullũ.a.scis . ¶ Jtẽ tu non scis adequatum significatũ.a.nec aliquod significatũ scis adequate significari ꝑ.a.igit̃ tu nõ scis.a.⁊ ꝑ ꝟñs tu nõ scis.a.ꝓpõem:nec.a.propositionẽ scis qõ erat probãdũ
Cor° ¶ Ex ista conclusione seqtur correlarie.ꝙ tu scis aliquod verũ eẽ.a.⁊ tamẽ nullũ scitũ ate eẽ verũ ẽ.a. ꝑma ps ꝓz: ⁊ ẽ ꝓbata:⁊ secunda arguit̃ sic:oẽ a.ẽ alterũ istorũ. rex sedet:nullꝰ rex sedet:sed nullũ illorũ est scitũ ate esse verus
4ª ꝑ igit̃ nullũ scitum ate eẽ verũ ẽ.a . ¶ Quarta cõclusio est ista .Aliquã ꝓpõnẽ scis esse verã:⁊ tamẽ illa nõ ẽ scita:sed tibi dubia.probat̃.et ponoꝙ illã propõnẽ papa dormit:scias ꝟuerti cũ vno ꝑdictorũ ꝟtradictoriorũ:isto posito:tu scis illã eẽ verã:qz scis illã cõuerti cũ vero:⁊ tamen illa ẽ tibi dubia:⁊ non scita ate probatur . nam ante casũ illa erat tibi dubia:⁊ iã est ipertinens: nec aliter te habes respectu
Cor° eius q̃ prĩ°.igitur adhuc ẽ tibi dubia:⁊ nõ scita ate. ¶ Ex ista cõclusiõe sequit̃ correlarie.ꝙ aliqua est ꝓpositio:quã scis esse verã:⁊ aliqua ẽ quã scis eẽ falsã:et tamẽ nulla illarũ itelligitur ate:probatur.et capio istas duas ꝓpões.a. ẽ.b.⁊ b.est.c.quarũ ꝑmã pono.ꝙ scias conuerti cuz vero. et secũdam cum falso illorũ:isto posito:ps prima pars cõclusionis:qz primã propositionez scis conuerti cum vero. et secũdam scis conuerti cum falso: igit̃ primam scis esse veram:et secundam scis esse falsam:ꝙ autem nulla illarũ intelligatur ate(probo)Nullius illarum adequatũ significatũ intelligitur ate:nec aliquod significatum itelligit̃ ate adequate significari per aliquã illarum.igitur nulla illarum intelligitur ate:patet consequentia adescriptione ad descriptum.

His premissis patet responsio ad rationez ꝓncipalem negando consequenriam :et concedendo oppositum consequentis stare cuz antecedenteillam:videlz.tu scis aliquod illorum esse verũ. et cum dicitur signetur illud.dico ꝙ non oportet signare illud:quia ly aliquod illorum stat confuse tñ: ratione illius verbi scire:fiẽ etiam concedo: ꝙ nullum denarium promitto:et tamen promitto denarium. et ex hoc nullus debet assignari denarius propter confusionem habitam a verbo promissionis.quare ⁊c.

¶ Laplm de temporalibus.

Rigesimo secundo ad questionem principaliter arguitur sic. ista consequentia est bona. Tu scis ꝙ antechristus erit homo anteq̃z ipse erit animal. igitur antechristus erit homo antequam ipse erit animal: et hec eadem non valet. igitur questio vera.tenet consequentia:et probatur prima pars antecedentis. quoniam sequitur tu scis ꝙ antechristus erit homo ãtequaz ipse erit animal.igitur verũ est ꝙ antechristus erit homo antequam ipsa erit animal.patet consequentia:quia nihil scitur nisi verum.Tũc sic.verum est ꝙ antechristus erit homo anteqnam ipse erit animal.igitur antechristus erit homo: antequam ipse erit animal.patet consequentia: qz vniuersaliter sequitur verum est antechristum fore q curret.igitur antechristus erit qui curret.veruz ẽ ꝙ antechristus erit rome qui disputabit.igitur antechristus qui disputabit erit rome.si ergo illa consequentia est bona tunc a primo ad vltimũ sequitur:tu scis ꝙ antechristus erit homo anteq̃z ipse erit animal:igitur antechristus erit homo antequam ipse erit animal:et ꝙ ista consequentia non valet:probatur.antecedens est verum:⁊ consequens falsuz. igitur consequentia non valet. Or consequens sit falsuz ẽ manifestum:sed probatur antecedens sic:antequam antechristus erit aĩal:tu scis ꝙ ipse erit hõ..igit̃ tu scis ꝙ añ xp̃s erit hõ antequã ipse erit animal. patet consequentia ab vno conuertibili ad reliquuz.et antecedens arguitur. nunc tu scis ꝙ antechristus erit homo:et nunc est añquaz ipse erit animal:igitur antequam antechristus erit aĩal: tu scis ꝙ ipse erit homo:patet consequentia.qz sic probat̃ temporalis.quare ⁊c.

Jurta materiam istius argumenti ponunt̃ quattuor conclusiones quarum prima est ista. Alique ꝑ 3ª
sunt temporales eiusdem denominationis omnino: quaruz termini conuertuntur supponentes simpliciter pro eodem vel pro eisdem:et tamẽ vna est vera:⁊ reliqua falsa. probatur:et capio illas duas temporales:non quãdo antechristus est tu es:et quando antechristus est tu nõ es:quaruz prima sit.a.et secunda.b.quibus signatis ꝓz:ꝙ.a.et.b. sunt eiusdem denominationis omnino: et termini supponunt consimiliter omnino.et.a.est verum. qz suũ cõtradictorium est falsum.videlz.quando antechristus est tu es. quia ipsa asserit antechristum esse:et.b.etiam est falsum: quia infert antechristum esse: quia licet.b.sit propositio negatiua ponit tamen in esse ex quo nota temporis non negatur. ¶ Ex predicta conclusione sequitur primo. Or Cor°
quelibet temporalis est catbegorica.patet:quia aliter bec esset affirmatiua.quando tu es antechristus nõ est:ex quo non negatur nota temporis:quod est falsum. ¶ Secun- Cor°
do sequitur. Or nlla ꝓpositio tpalis est alicuius q̃titatis: patet de ista et qualibet sibi simili: quando homo currit homo mouet̃.nõ enim est idefinita:ex quo non est probãda resoluitur:nec per suum contradictoriũ. ¶ Tertio seq- Cor°
tur. Or taliuz quãdo homo currit homo mouetur subijcitur solum ly homo scõz:⁊ ly quando homo currit.non est ps subiecti:nec pars predicati.sed pars totiꝰ ꝓpõis:sicut

etiam albatiuus cõsequẽtialiter sũptus. ¶Quarto segt̃ q̃ hec.tu curris qñ tu moueris: ẽ singularis. ꝛ illa. oĩs hõ currit qñ oĩs hõ mouetur.est vniuersalis:et p̃iacens idefinita:quarũ nota tẽporis cũ suo residuo tenẽt se ex pte p̃dicati:nec vocãt̃ ꝓprie tẽporales:sed de tẽporato extremo.

2ª ꝛ° ¶Secunda conclusio est ista. Aliqua est temporalis vera cuius vna pars principalis est falsa. patet de ista.dum tu es:tu non fuisti. q̃ enim secunda pars principalis sit falsa pz.ꝛ probatur temporalem eẽ veram sic arguẽdo.in hoc istãti tu es:ꝛ i ꝟ istãti tu nõ fuisti:igit̃ dũ tu es tu ñ fuisti. pz cõsequentia. qz sic probat̃ tẽporalis. et añs ẽ verũ.

Lozq igit̃ et ꝯsequens. ¶Ex ista cõclusione segt̃ ꝑ.Qꝛ a tẽporali ad alterã eius ptẽ nõ sp valet ꝯña.pz:qz nõ segt̃. qñ tu es tu nõ fuisti.igit̃ tu non fuisti añs.n.ẽ verũ:ꝛ ꝯñs falsũ.

Lozm ¶ꝛ° seqt̃ q̃ a tẽporali ad copulatiuã ꝟ eisdẽ ptibꝰ ꝑncipalibus nõ valet ꝯña.qz nõ sequitur.dũ tu es adã nõ fuit.igit̃ tu es ꝛ adã nõ fuit. ¶Notãdũ tñ q̃ lz tẽporalis alterã ptẽ seu copulatiuã absolute nõ iferat: tñ bñ ifert quãlibet illarũ cũ determinatõe iclusa i nota tẽporali.qz bñ sequit̃ qñ tu es tu nõ fuisti.igit̃ aliquãdo tu nõ fuisti.ẽt sequit̃.qñ tu es adã nõ fuie.igit̃ aliqñ tu es ꝛ tunc adã nõ fuit:et ita

3ª ꝯ° ẽ ꝯñs verũ sicut ꝛ antecedẽs. ¶3ª ꝯclusio ẽ ista.Aliqua tẽporalis ẽ vera cuius vtraq̃ ps ꝓncipalis ẽ falsa.probatur. ista tẽporalis ẽ vera.quãdo tu nõ eris antexp̃s nõ erit.ꝛ q̃libet eius ps ꝑncipalis ẽ falsa.igit̃ ꝛc̃.añs probat̃ sic.tunc tu nõ eris.demõstrando primũ nõ eẽ tui:ꝛ tũc antechristꝰ nõ erit.g̃ pz ꝯsequentia:ꝛ añs ẽ verũ.igit̃ ꝛ ꝯsequẽs.q̃ aũt quelz eis ps ꝑncipalis sit falsa manifestũ ẽ: qz hec ẽ falsa: tu nõ eris:ꝛ hec sil̃r.antixp̃s nõ erit.igit̃ ꝛc̃. ¶Ex ista ꝯclusione sequit̃ ꝓmo.Qꝛ aliqua ẽ tpalis ꝛ ẽ alicuiꝰ sue ptis vel secũ cõuertibilis illatiue:pz de ista.quãdo tu non eris:añchristus nõ erit exquo ipa ẽ vera: ꝛ q̃libet sua ꝑncipalis ẽ

Lozm falsa. ¶ꝛ° sequit̃ q̃ quelibet hꝫ tpalis est cuiuslibet sue partis cũ determinatiõe iclusa i nota tpali illatiua:qz bñ sequit̃:qñ tu nõ eris añxp̃s nõ erit.igitur aliquãdo tu non eris:ꝛ tũc añchristus nõ erit. ¶Notãdũ tñ q̃ quelibet tẽporalis affirmatiua:respectu cuiuslibet sue ptis ẽ illiꝰ:vel secũ ꝯuertibilis:ac copulatiue facte ex illis absolute illatiua.vñ optime segtur:qñ tu es ego sũ:igit̃ tu es et ego sum. qñ ſoꝛ.fuit pla.fuit:igit̃ ſoꝛ.fuit et pla.fuit: dũ antechristꝰ

4ª ꝯ° erit.a.erit albũ.igit̃ antechristus erit.et.a.erit albũ. ¶4ª cõclusio ẽ ista .Aliqua tẽporalis ẽ falsa cuius quelibet ps ꝑncipalis ẽ vera:pz de qualibet illarũ.dũ ego ero añchristus erit.Añquã adã fuit tu fuisti:postquã antechristꝰ erit tu eris.quelibz enĩ istarũ ẽ falsa vt pz.et tñ cuiuslibet illa-

Lozm rũ ps ꝓcipalis ẽ vera. ¶Ex ista cõclusione segtur ꝓmo. Qꝛ aliqua ẽ copulatiua que nõ ẽ alicuiꝰ tpalis formal̃r illatiua:pz de ista tu fuisti:ꝛ adã fuit:ex qua nõ sequit̃:aliq̃ istarũ.qñ tu fuisti adã fuit.añq̃z tu fuisti adã fuit:postq̃z tu fuisti:adã fuit:et licet alicuius istarũ cõsequẽs eẽt verus.

Lozm cõsequẽtia nõ valet ad huc. ¶ꝛ° sequit̃ .Qꝛ ex oĩ copulatiua affirmatiua cuius vna ps ẽ negatiua vel ambe segt̃ vna tẽporalis de cõsimilibꝰ ptibꝰ absolute sũptis(pz)qñ sequit̃ tu fuisti:et antexp̃s nõ fuit.igit̃ qñ tu fuisti añxp̃s nõ fuit.ẽt sequit̃ hoc istãs non erit et adã nõ erit igit̃ qñ ꝟ instãs non erit:adam non erit.quare ꝛc̃.

Dis sumptis respõdet̃ ad argumẽtũ ꝓncipale cõcedẽdo cõsequentiã ꝛ negãdo añs. et ad ꝓbationẽ añq̃z añxp̃s erit aĩal: tu scis q̃ ipse erit hõ. igitur tu scis q̃ antexp̃s erit hõ antequã ipse erit aĩal. nego cõsequẽtiã.añs.n.ẽ tpalis tpaliter ꝓbabilis ꝛ nullius quãtitatis. cõsequẽs vero ẽ propositio de tpato extremo alicuius q̃titatis.sed tñ officiabil̃r ꝓbabilis rõne termini modalis:isto modo.hec propositio ẽ scita a te.añchristus erit homo anteq̃z ipse erit aĩal et ipsa sic adequate significat:igitur tu scis q̃ añxp̃s erit homo ꝛc̃.ꝯña ẽ bona:ꝫ negat̃ añs pro prima pte:quare ꝛc̃.

¶Caplm de iceptiõe veritatis ꝛ falsitatis.

Rigesimo tertio principaliter ad questionem arguitur sic. Ista cõsequẽtia est bona.A.ꝓpositio est falsa.ꝛ põt eẽ vera.igit̃ põt icipere eẽ vera.ꝛ hec eadẽ non valet.igitur questio vera.tenet consequẽtia ꝛ ꝓbatur prima pars añcedentis sic.sequitur enim. a.propositio est falsa et erit vera. igitur.a. propositio incipit vel incipiet esse vera.ista consequentia est bona.igitur si potest sic esse sicut significat̃ per añs:põt ita eẽ sicut significatur ꝑ consequens:ꝛ iõ illa ꝯña ẽ bona.a.propositio ẽ falsa ꝛ.a. propositio potest esse vera.igitur potest incipere esse vera. ꝫ q̃ illa consequẽtia non valet probo.ꝛ pono: q̃ antexp̃s non erit:sed q̃ ipse poterit eẽ:ꝛ q̃.a.sit illa ꝓpositio añxp̃s erit.isto posito añs ẽ verũ ꝛ ꝯñs falsũ:igit̃ ꝯña non valet: q̃ añs sit verũ manifestũ ẽ:qz añxp̃m fore ẽ falsũ et añxp̃s fore põt eẽ verũ.sed.a.adequate significabat añxp̃m fore. igit̃.a.ẽ falsũ:et põt eẽ verũ. Jã probo q̃ ꝯñs sit falsũ:si.n. .a.ꝓpositio põt icipe eẽ vera:ponatur.n. q̃ ipa icipiat esse vera ꝛ quero vtrũ ꝑ positionẽ de presenti: vel ꝑ remotionẽ eiusdẽ:ñ ꝓmoꝰqõ ꝓbo sic qz si.a.ẽ verũ:ꝛ.a.adequate significat añxp̃m fore.igitur verũ ẽ añchristũ fore.igitur i mediate ante istãs presens verũ fuit ãtechristũ fore:ꝛ.a. tũc adeq̃te significabat:sic igitur imediate ãte istãs presens.a.fuit verũ.arguo igitur sic.a.nũc ẽ verũ ꝛ imediate añ istãs pñs.a.fuit verũ:igitur.a.ñ icipit eẽ verũ. Si vero dicitur scõm mẽbrũ.q̃.a.icipit eẽ verũ ꝑ remotionem de presenti. Contra.a.imediate post istãs ꝑsens erit verũ ꝛ tũc significabit añxp̃z fore.igit̃ imediate post instãs pñs erit verum añxp̃m fore.igit̃ ꝛ nũc verũ ẽ añxp̃m fore:sed .a.ꝓmarie ꝛ adequate sic significabit:igit̃.a.ẽ verũ:ꝛ ꝑ ꝯsequẽs non icipit eẽ verum ꝑ remotiõem de pñti.

Pro solutione hui⁹ argumẽti pono quatuor cõclusiones quarũ ꝑ° ẽ ista. Quelz ꝓpositio vera vocalis:vel scripta põt icipere eẽ falsa:ꝛ q̃lz vocalis vel scripta falsa põt icipe eẽ vera.ꝓbat̃.nã ista.deus ẽ põt icipe eẽ falsa.hec ꝓpõ.hõ ẽ asinus põt icipe eẽ va. igit̃ cõclusio vera.pz ꝯña:qz si conclusio nõ posset verificari dicte ꝓpões maxie obuiarẽt.ꝛ ꝓbat̃ añs.nã illa deꝰ ẽ põt icipere cõuerti cũ falsa.igitur põt icipere eẽ falsa:ꝛ illa hõ ẽ asinus põt icipe ꝯuerti cũ vera.igitur põt icipe esse vera.pz cõsequẽtia:ꝛ añs sil̃r ex quo sũt ꝓpositiões ad placitũ significatiue. ¶Ex ista ꝯclusione segt̃ ꝑ.Qꝛ illa ꝯña ẽ bona.a.ꝓpõ ẽ falsa ꝛ põt eẽ vera.igitur põt icipe eẽ vera dato q̃.a.ꝓpositio sit ad placitũ significatiua. a.n. potest icipe ꝯuerti cũ vero.igit̃.a.põt icipe eẽ verũ. ¶Scõo segtur.Qꝛ añxp̃s ñ erit mutari a falsitate i vitatẽ:ꝛ sua opposita a vitate i falsitatẽ:pz.qz illa ẽ falsa ꝛ ꝑt eẽ va:et sua opposita ẽ vera ꝛ ꝑt eẽ falsa.igit̃ ꝛc̃. ¶Scõa cõclusio ẽ ista Dis ꝓpõ mẽtalis nãl̃r significẽs q̃ ñ fuit põt icipe eẽ vera vel falsa:pz.qz sicut illa põt icipe eẽ:ita põt icipe eẽ va vel falsa. ¶Ex ista cõclusiõe sequit̃ corrolarie .ꝑ Qꝛ.a. ꝓpositio nãliter mẽtal̃r significãs ꝑt icipe esse vera.pz:qz ꝑt icipere eẽ.igit̃ ꝑt icipe eẽ vera sic arguẽdo.a.ꝓpositio nũc ẽ vera ꝛ ñ imediate ante instãs ꝑsens.a.ꝓpositio fuit vera: igit̃.a.propositio icipit eẽ vera.ista ꝯña ẽ bona:ꝛ añs ẽ possibile dato q̃.a.propositio mentalis nunc sit ꝑ.igit̃ ꝛ ꝯñs.

¶Secundo,sequit̃ q̃ illa propositio mentalis antechristꝰ non erit potest incipere esse falsa.patet ex quo ipsa potest incipe eẽ:ꝛ i eodẽ instãti i quo ipsa incipet eẽ:ipa icipet eẽ falsa dato q̃ tunc verum foret antechristum fore. ¶3ª ꝑ° est ista. A.propositio mentalis. non potest incipere esse vera postq̃z fuit falsa:probatur.a.propositio non põt esse vera postq̃z fuit falsa.igitur nec potest incipere esse vera

postq̄ fuit falsa.patet ꝯña.ꝛ añs arguitur: si eniz.a.posset eē verū postq̄ fuit falsū: ponaī ergo ꝙ sit vex:postq̄ fuit falsū et segtur cōtradictio:nā segtur.a.ē verū:igiī ante christus erit.pz ꝯsequētia.qz nō pōt mutari a sua significa
Lor^m tione cum naturaliter significet antexp̄m foze. ¶ Ex ista cōclusione sequitur primo.Oz.a. non potest mutari afalsitate in veritate.qua non potest esse verum postquam
Lor^m fuit falsuz. ¶ Scōo segtur:ꝙ sua oppositā mētalis illa.ſ. añxp̄s nō erit:nō pōt mutari averitate ī falsitatē: qz si sic: ponaī ergo ꝙ muteī:averitate in falsitatē:ꝛ sit.b.illa pro positio:ꝛ arguiī sic.b.est falsuz:igiī añxp̄s erit:ꝛ segtur.b. fuit vex:igiī antexp̄s nō erit. pz ꝯña.si semel fuit verum ꝙ añxp̄s nō erit:ꝛ tī nūc ꝛ semp erit vex ꝙ Antexp̄s nō
4'ꝯ erit.igiī ꝛc. ¶ Quarta ꝯ est ista. Hec ppō mētalis nāliter significās:antexp̄s erit:pōt mutari aueritate in falsitatez probaī:nā sine aliquo casu ipa est va:ꝛ aliq̄ erit falsa.ſ. post corruptionē antexp̄i: igiī mutabiī averitate in falsi tatem. ¶ Ex ista ꝯclusione segtur corrolarie. Oz hec nāl'r
Lor^m significans:antexp̄s nō erit:pōt mutari afalsitate in veri tatem:ꝓbaī:nam ipsa est falsa:ꝛ aliq̄ erit va: igitur mutabitur afalsitate in veritatē. Pro toto igiī dico:ꝙ nulla talis autexp̄s erit:sic significādo adequate:nō pōt mutari afalsitate in veritatē:ſz bñ econuerso.averitate in falsitatē:ēt nulla talis:antexp̄s non erit:sic significādo pōt mutari averitate in falsitatez:sed bñ econuerso afalsitate in veritatem:quare ꝛc.

His visis faciliter rn̄detur ad rationē:ꝯcedendo cō sequētiam:ꝛ ꝯsequens.Et admitto ꝙ.a.incipiat esse vex:p positionē de p̄senti.ꝛ nego ꝯsequēter ꝙ .a.imediate añ istās p̄ns significabat adeq̄te antexp̄z fore:tanq̄z repugnantē:si tī argueret sic.A. ppō ē falsa:ꝛ p̄t esse vera:sic significādo p̄cise.igiī pōt incipe eē vera post q̄ fuit falsa:sic significādo p̄cise:nego ꝯntiaz:ꝛ ad ꝓbatio nē bñ segī.a.ēfalsū:ꝛ erit vex:sic significādo p̄cise:igiī.a. icipit vl' icipiet eē vex postq̄ fuit falsū:sic significādo p̄ci se. Jsta ꝯña est bōa:ꝛ pōt ita esse sicu tsignificaī per añs. igiī pōt ita esse sicut significaī p ꝯns.nego ꝙ possit eē ita sicut significaī per añs:ex quo.n.a.sic significādo precise: nō pōt mutari afalsitate in veritatē:non pōt ita eē sicut si gnificatur p añs.Et si arguiī sic.a. ꝓpositio est falsa:ꝛ pōt esse vera:sic significādo p̄cise.igiī potest eē:ꝙ.a. sit falsuz ꝛ erit verū:sic significando p̄cise:nego ꝯñam:qz arguitur a sensu diniso vero:ad sensum cōpositū falsuz:q̄re ꝛc.

¶ Capitulum de veritatibus eternis.

Trigesimo quarto ad qōnem p̄n cipaliter arguiī sic.ista ꝯñtia ē bona.A.est verū ꝛ potest non esse vex.igiī potest desinere eē vex:ꝛ hec ea dē non valz.igiī q̄stio va:tz ꝯñtia:ꝛ ꝓbaī p̄ma ps añtis sic.A.ē vex:ꝛ p̄t nō eē vex. igiī aliq̄ pōt esse p̄mū īstans in quo.a.nō erit verū:vel vltimū in q̄.a.erit veruz:pz ꝯñtia asimili.tu curris:ꝛ potes nō currere:igiī aliq̄ pōt esse p̄mū instans in quo tu non curres:vel vltimū in quo tu curres:tūc arguitur sic:aliq̄ potest eē p̄mū instās in quo.a.non erit ve rū:vel vltimū in quo.a.erit vex.igiī.a.p̄t desinere eē ve tū:pz ꝯsequētia:qz ꝯns segtur ex q̄libet pte añtis igiī a p̄ ad vltimū.a.ē verū ꝛ p̄t non eē vex.igiī.a.p̄t desinere eē vex.Sed iam ꝓbo ꝙ illa ꝯñtia non valet:ꝛ pono:ꝙ.a.sit adequatū significatū istius ꝓpositionis.ita erit ꝙ añxp̄s fuit.isto posito añs est vex. ꝛ ꝯns falsū.igiī ꝯña nō valet. ꝙ añs fit vex pz.qz ita erit.ꝙ añxp̄s fuit.ꝛ potest eē ꝙ nō erit ita:ꝙ antexp̄s fuit:qz pōt esse ꝙ añxp̄s nō sit:nō fuit: nec erit:ſz ꝙ ꝯns sit falsuz ꝓbaī.nā si.a.p̄t desinere eē verū ponaī ꝙ desinat esse verū.ꝛ quero si.a.ē vex:vel īme diate ante ī.stans p̄ns fuit vex:si iam est verū, igiī veruz ē ꝙ ita erit:ꝙ añxp̄s fuit.igiī eternaliter verū erit: ꝙ erit ita ꝙ antexp̄s fuit:ꝛ p ꝯns imediate post istās p̄ns.a. erit vex.igiī nō desinit esse veruz. Si dr̄ ꝙ imediate añ istās p̄sens.a.fuit verum.igiī imediate ante instans p̄ns verū fuit ꝙ ita erit:ꝙ antexp̄s fuit. igitur iam est verum. ꝛ in mediate post instans p̄sens erit vex:ꝙ ita erit ꝙ antexp̄s fuit:ꝛ p ꝯsequens.a.nō desinit eē vex .ꝛ fundaī argumē tum in hoc.qm̄ si.a.est vex semp fuit vex:ꝛ semp erit ve rū:ꝛ eꝯ vt pz subtiliter ītuenti.

Juxta materiam isti⁹ argumēti pono q̄ttuor ꝯ nes quax p̄ma ē ista. Aliq̄l'r p¹ ꝯ eē ē vex:qual'r esse semp fuit verū:ꝛ taliter eē nō semper erit vex. ꝓbaī:naz antexp̄z foze est vex:ꝛ semp fuit vex ꝛ aliq̄ nō erit vex.ſ.post corruptionē antexp̄i. ¶ Ex ista Lor^m segtur corrolarie.Oz aliqualr esse est:ꝛ semp fuit falsum: ꝛ tī taliter esse aliq̄ non erit falsuz:pz de hoc cōplexe si gnificabili:antexp̄s nō erit. ¶ Scōo segtur. Oz aliq̄l'r eē Lor^m est eternū a pte añ:qualiter esse non est eternū a pte post pz de hoc ꝯplexe significabili antexp̄m foze. ¶ Scōa. ꝯ 2^a ꝯ ē ista.Aliq̄l'r esse ē vex:ꝛ sp erit vex ꝛ tī tal'r eē aliq̄ fuit falsuz (ꝓbatur) nā adam fuisse ē veruz:ꝛ semp erit verū ꝛ aliq̄ fuit falsum.ſ.ante p̄mū esse ade. ¶ Ex ista conclu Lor^m sione segtur p̄mo.Oz aliqualiter esse ē falsuz: ꝛ semp erit falsum:ꝛ tī taliter eē aliq̄ fuit vex:pz de hoc complexe significabili:adā non fuisse. ¶ Scōo segtur. Oz aliq̄liter Lor^m eē ē etrnum aparte post ꝙ non est eternum aparte ante: patet de hoc complexe significabili adam fuisse. Et si con tra istud corrolarium vel secundum p̄me conclusionis adduceretur phylosophus ponens ꝙ omne eternum a p̄ te ante: est eternum a parte post et econuerso:dicitur ꝙ non loquitur de complexe significabili:sed de ic̄plexe si gnificabili:dicit enim ꝙ omne eternum a parte ante: est eternum a parte post: ꝛ econuerso:ꝛ non dicit ꝙ omne ali qualiter esse qualiter esse est eternuz a parte ante: sit eter num a parte post.ꝛ econuerso. ¶ Tertia conclusio ē ista. 3^a ꝯ Aliqualiter esse cōtingens si ē verū sp fuit veruz ꝛ sp erit verū:pz de hoc ꝯplexe significabili .ita fuit ꝙ Adā erit.si .n.verū ē ꝙ ita fuit ꝙ Adā erit:sp fuit verū:ꝛ semp erit ve rū ꝙ ita fuit ꝙ Adā erit:ꝛ ita dicit de hoc ꝯplexe significa bili.ita erit ꝙ antexp̄s fuit:si.n.verū ē ꝙ ita erit ꝙ añxp̄s fuit:sp fuit verū:ꝛ sp erit verū: ꝙ ita fuit:ꝙ antexp̄s erit. ¶ Ex ista cōclusione segtur corrolarie p̄mo:Oz aliqualiter eē ē ꝯtīgēs:ꝛ ē eternū tā a pte añ:q̄z a pte post:pz de.a.ꝙ Lor^m .n.sit eternū tā a pte añ q̄z a pte post patet. Et ꝙ sit ꝯtīgēs ꝓbaī qz.a.ē verū:ꝛ pōt nō eē verū:qz pōt ita eē ꝙ nō ita erit ꝙ antexp̄s fuit. Jdē dr̄ ō.b.dato ꝙ sit significatū adeq̄tū hui⁹:ita fuit ꝙ adā erit. ¶ Scōo segtur ꝙ nec.a.nec.b. Lor^{ph} pōt:potuit:vel poterit īcipe: vel desinere eē verū:qz si.a. vel.b.ē:fuit:vel erit verū.a.vel.b. eternaliter fuit verū:ꝛ eternal'r erit verū. ¶ Quarta ꝯclusio est ista. Aliqualiter 4^a ꝯ eē ē verū:non q̄liter eē fuit verū:nec taliter eē erit verū: ꝓbaī.hoc eē ē verū demonstrādo istās p̄sens:ꝛ hoc eē nō fuit verū:nec erit verū:qz nūq̄z fuit ita:nec nūq̄z erit ita ꝙ hoc ē.igitur ꝛc. ¶ Ex ista ꝯclusione segī corrolarie p̄. Oz Lor^m aliqualiter eē ē falsū:q̄liter eē sp fuit verū: pz.qz hoc foze demonstrādo istans p̄ns ē falsū.qz hoc īstans non erit ꝛ ꝫ foze sp fuit verū.qz sp fuit ita ꝙ hoc erit. ¶ Scōo sequiī Lor^m Oz aliqualiter esse est falsum:qualiter esse semper erit ve rum:patet quia hoc fuisse demonstrando instans presens est falsum:ꝛ semper erit verum ꝛ necessarium quia semp erit ita ꝙ hoc fuit. ¶ Tertio sequitur. Oz aliqualiter esse Lor^m est falsum: qualiter esse semper fuit verum: ꝛ semper erit verum:patet de hoc complexe significabili:hoc non esse demonstrando instans presens.

His visis rn̄detur ad rōnē p̄nciplē negando ꝯntiā. ꝛ ad ꝓbationē nego ꝯ^am p̄mā. ꝛ ad simili

tudinem dico: q9 nõẽ similitudo: qz te currere põt mutari a veritate in falsitatem: ꝛ e3°. ꝛ nõ si te currere est verum: et ernaliter fuit verũ. aut eternaliter erit verũ te currere re: sed. a. nõ põt mutari a veritate in falsitatẽ: nec e3° propter iplicationẽ cõtradictionis: ꝛ eo ipso q9. a. est ve3 eternaliter fuit ve3: ꝛ eternaliter erit verũ. quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de incipit ꝛ desinit.

Trigesimo quinto pr̃icipaliter ad qnestionẽ arguitur sic. Dec ꝯña est bona. A. ꝓpositio ĩcipit esse. igit̃ ꝓpositio. a. ĩcipit ĩcipe eẽ. Et hec eadẽ non valet. igit̃ q̃stio v̈a. tz ꝯñtia. ꝛ ꝓbatur ꝑma ps añcedentis sic. a. ꝓpositio incipit esse. igit̃. a. propositio nũc ꝑmo est. vl̃. a. ꝓpositio nũc vltio nõ est: p3 ꝯña a propõe hñte plures cãs veritatis ad disiunctiuã factã ex illis: tũc sit. a. nũc primo est: vel nũc vltimo nõ est: igit̃. a. incipit esse: ꝛ nõ imediate ante ĩstans pñs icepit esse: p3 ꝯña. qz ꝯsequens est vna copulatiua cui9 q̃libet ps seq̃t ex q̃libet pte añcedẽtis q9. n. ꝑma seq̃tur manifestũ est: sed ꝓbo sc̃dam seq: segtur. n. a. ꝓpositio nũc ꝑmo est. igit̃ nõ imediate ante ĩstans pñs fuit. igitur nõ imediate ante ĩstans pñs. a. incepit esse: p3 ꝑma ꝯñtia ab exposita ad vnã sua3 exponẽtiũ. 2a vo seq̃t: qz ex opposito seq̃t oppositũ. Eodẽ mõ arguit̃ ex alia pte. a. nũc vltio nõ est. igit̃. a. nõ imediate ante ĩstans pñs fuit. ꝛ per cõsequẽs nõ imediate ante ĩstans. a. icepit esse. ꝑma ꝯña p3: qz nõ idẽ instans est vltimũ nõ eẽ: ꝛ primũ nõ esse. a. propositionis. 2a p3 vt prius: qz ex opposito segtur oppositum: igit̃ a ꝑmo ad vltimũ. a. ĩcipit esse. igit̃. a. incipit incipere esse: sed q9 ista ꝯsequẽtia nõ valet ꝓbo (ꝛ pono) q9 ĩ q̃libet pte ꝓportionali pari hore p̃terite. a. fuit: in q̃libet vero ĩpari. a. non fuit: ꝛ hoc est possibile. qz possibile est: q9 tres termini multotiens fuerit vna ꝓpõ: ꝛ multotiens nõ ꝝm ꝓpinqtatez: vel distãtiã eorũdẽ. Cõsimiliter pono de hora futura respectu. a. terminãdo ptes ꝓportiõales minores versus hoc ĩstans. isto posito añs est ve3: ꝛ ꝯsequens falsum. igit̃ ꝯñtia nõ valet: q9 añs sit verus ꝓbo. A. nõ est vt suppono. ꝛ imediate post ĩstãs pñs erit. igit̃. a. icipit eẽ. añs est verũ. igit̃ ꝛ cõsequens: q9 aũt ꝑncipale ꝯñs sit falsus ꝓbat̃. a. ĩcipit eẽ: ꝛ imediate añ ĩstãs pñs icepit eẽ: ꝛ imediate post ĩstãs pñs icipiet eẽ: igit̃. a. nõ icipit ĩcipe eẽ: p3 ꝯña ꝛ añcedens: qz in q̃libet pte pari. a. incepit: vel incipiet eẽ vt p3 intuenti.

Circa materiam huius argumẽti pono quattuor ꝯclusiones quarũ ꝑma

p̃ ꝯ° est. Aliq termini fuerũt p̃ totã horã istã ꝛ erũt per totam istã horã: ꝛ illi termini sunt. a. ꝓpositio: ꝛ tñ. a. propositio nõ fuit p̃ totã horã istã: nec erit per totã horã istã: demonstrando horã p̃teritã ꝛ futurã: p3 in casu argumẽti: sumendo illos terminos duos: ly hõ: ꝛ ly est: ponẽdo q9 in q̃libet pte pari vniebant̃ ꝛ vnient̃: in q̃libet aũt ĩpari non: sic q9 ex eis nõ poterit fieri: nec potuit fieri in tali pte. a. ꝓpositio. isto posito p3: q9 illi termini fuerunt p̃ totã istã horaz: nõ tñ. a. ꝓpõ. qz nõ fuit in q̃libet pte ĩpari: ꝛ ita de hora futura dicat̃. nec posset dici: q9 ista ꝓpositio fuit p̃ totã horã istã: qz illi termini fuerũt p̃ totã illã horã: qz per idẽ sequitur: q9 tu nunq̃z desines eẽ: qz aliq̃ que sũt tu. vz. ptes essentiales tui nunq̃z desinẽt esse. ¶ Ex ista cõclusione segtur

Lor^m corrolarie. Qz. a. ꝓpositio ĩfinicies ĩcepit: vel desinit eẽ. Et eadẽ ꝓpõ infinities ĩcipiet: ꝛ desinet eẽ: p3. qz infinities hꝫ fuit vera: hoc est demõstrando. a. ꝛ ifinicies fuit eadẽ falsa. sil̃r infinities erit hec v̈a: hoc. est demõstrãdo. a. ꝛ ifinities erit illa falsa.

z^a ꝯ° ¶ z^a ꝯ° est ista. a. ꝛ. b. erũt ꝓpetua: ꝛ. a. ꝛ. b. sunt duo hoies: ꝛ tñ nullus illoz erit ꝓpetuus: ꝓbat̃: (ꝛ pono) q9. a. sit materia: ꝛ forma sortis. b. vo mã ꝛ forma pla. isto posito p3 q9. a. ꝛ. b. erũt ꝓpetua: qz. a. erit perpetua. ꝛ. b. erit ꝓpetua: cũ quodlibet istoz erũt duo ꝓpetua: vz. mã: ꝛ forma: ꝛ. a. ꝛ. b. sunt duo homines: qz. a. ẽ sor. ꝛ. b. est pla. tñ nullus illoz est ꝓpetu9: qz q̃libet illoz morietur. ¶ Ex ista ꝯclusione segtur corrolarie. Qõ ista ꝯñtia nõ valet. Iste numerus est ꝓpetuus: iste numer9 est sor. igit̃ sor. est ꝓpetus: qz ly ꝓpetuus in añcedẽte: est adieetiuum istius termini numerus: ꝛ in ꝯñte istius termini sor. Ideo dz ꝯcludi. igit̃ sor. est nũer9 ꝓpetu9: ꝛ b̃ ꝯcedit̃. sil̃r nõ segt̃ iste numerus est perpetuus: ꝛ iste numerus est. a. igit̃. a. ẽ ꝓpetuũ: sed b̃ñ segtur. igit̃. a. est numerus perpetuus. a. n. non est ens ꝓpetuũ: lz sit numerus ꝓpetuus. ¶ Tertia cõ

3°ꝯ° clusio est ista. A. nunq̃z desinit esse: ꝛ oẽ. a. ẽ sortes: ꝛ tñ sor. desinit esse. ꝓbat̃ (ꝛ pono) q9 oẽ. a. sit numerus binarius mãe: ꝛ forme sor. isto posito p3 q9. a. nunq̃z desinit esse: qz iste binarius nunq̃z desinit eẽ. ꝛ tñ sor. desinit esse. qz morietur. ¶ Ex ista cõclusiõe segtur q9 ista ꝯsequẽtia nõ valz Lor^a
Ista nũq̃z desinent eẽ: ꝛ ista sunt iste hõ. igitur iste homo nunq̃z desinit esse: añcedens eni est verũ: ꝛ ꝯñs falsuz: tñ bene segtur ex illis ꝑmissis. igit̃ aliq̃ que sunt iste hõ. nunq̃z desinent esse: ꝛ hoc ꝯcedit̃. ¶ Quarta cõclusio est ista. 4°ꝯ°
Possibilẽ est q9 sor. infinities ĩceperit esse: ꝛ desiuerit esse ꝓbat̃ (ꝛ pono) q9 in q̃libet pte ꝓportionali pari hore ꝑterite ds̃ vniuerit eandẽ aiam mãe sor. ꝛ in q̃libet ĩpari: sepauerit. isto posito arguit̃ sic. sor. dr̃ esse ex vnione isti9 forme ad corpus: ꝛ dr̃ nõ eẽ ex sepatione eiusdẽ ab illo: ꝫ in hora ꝑterita ifinities vniebat̃ aia corpori: ꝛ ifinities separabat̃ illa ab eodẽ: igit̃ infinities sor. icipit eẽ ꝛ desinit esse: nec fuit alius sor. ꝛ alius icipiens eẽ: sicut nec diuerse partes essentiales eiusdẽ. Item dr̃ de futuro q9 possibile est q9 sor. infinities ĩcipiet esse: ꝛ desinit esse. ¶ Ex ista cõ Lor^a
clusione segtur corrolarie. Qz eiusdẽ hois est dare ꝑmum nõ esse: ꝛ vltimũ nõ esse. p3 supposito cũ casu ꝓpri: q9 nunc sit sepata aia sor. a corpore: ꝛ p3 q9 in q̃libet pte ĩpari hore preterite sic fuerũt sepata: ꝛ in q̃libet pari fuerunt vnita: ꝛ ita in q̃libet ꝓportionali pte ĩpari hore future erit illa aia sepata: ꝛ in q̃libet pte pari ꝯiuncta corpori: isto posito p3 cor^m. ex quo hoc nõ est demonstrãdo sor. ꝛ imediate añ ꝫ ĩstãs pñs fuit: ꝛ imediate post ĩstans pñs hoc erit demõstrando eundẽ. Et si dicit̃: q9 hec sunt ꝺ aristotilẽ in libro de ge. ponentẽ q9 idẽ numero nõ põt regenerari: dr̃ (concedendo) qz nihil põt bis generari: vel corrũpi: tñ multa pñt bis icipe: vl̃ desinere esse: nõ qdẽ per generationẽ: vl̃ corruptionẽ: sed p̃ solã ptiũ essentialiũ vnionẽ: vel separationẽ. ad hoc. n. q9 aliqd generet̃: oz q9 illud nõ fuerit. si ẽ forma: ꝛ si est ꝯpo^m. q9 sua forma nõ fuerit: ꝛ si aliqd corrũpit̃. q9 illud nõ erit. Si ẽ forma: ꝛ si est cõpostũ q9 sua forma nõ erit: q̃liter nõ occurrit in casu ꝯclusionis: cõcedo ergo: q9 sortes nõ põt bis generari: ꝛ bis corrũpi. tñ põt infinities incipere esse. vel desinere esse. q̃re ꝛc̃.

His visis p3 rñsio ad ꝑncipale argumentum negãdo ꝯñtiam: ꝛ ad ꝓbationẽ cõcedo illam ꝯsequẽtiam: A. ꝑmo est. igit̃. a. incipit esse: ꝛ idẽ. a. icipit incipere: esse: sed nego illam. a. vltimo non est. igitur. a. incipit incipere esse. ꝛ ad probationem. a. vltimo non est. igit̃ a. nõ imediate ante ĩstans p̃sens fuit: negat̃ ꝯsequentia. ꝛ cũ dicit̃: q9 idẽ ĩstans nõ ẽ primũ nõ esse: ꝛ vltimũ nõ eẽ. a. propõnis: dico q9 ve3 est si. a. propositio nõ fuisset: ꝛ nõ esset. nec foret: aut si non fuisset: ꝫ esset vel foret: vbi aũt. a. sit: ꝛ imediate ante hoc fuit: ꝛ imediate p9 hoc erit: qõ est possibile vt ostensuz est: sequitur q9 idẽ est primuz nõ esse: ꝛ vltimũ non esse eiusdem. a. propõis. eodẽ modo dicitur de sorte q9 non potest habere ꝑmũ nõ esse: ꝛ vltimũ non esse in generatõe: vel corruptione: sed bene in iceptione vel desitione: vt dictum est: quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de alietate ꝛ infinitatione.

TRigesimo sexto ad qōnē p̄ncipaliʒ arguit̄. ista ꝯña ē bona Aliud a vero erit verū: ⁊ hoc erit verū: igr aliud ab hoc erit verū: ⁊ hec eade nō valet: igr qō va. tz ꝯña cū maiori. qz arguit̄ a supiori distributo ad suū iferius: cū debito medio. Et miorē p̄bo casu possibili posito: añs ē verū: ⁊ ꝯñs falsuz. igit̄ ꝯña nō valet. añs p̄bat̄ (⁊pono) qꝫ .a. sit vna ꝓpō falsa q̄ erit vera: ⁊ nulla p̄ter eā erit vera. Isto posito añs ē verū. p̄batur: nā hec ē va. hoc erit verū: demōstrato .a. p casuz: sz p̄bo: qꝫ aliud a vero erit: verū: ga hoc erit verū demōstrato .a. ⁊ hoc est: vel erit aliud a vero: qz nūc ē falsū: igit̄ aliō a vo erit vex. tz ꝯña a resoluēdo ad resolutā: ⁊ añs ē verū p casuz: igr ⁊ ꝯñs. qꝫ aūt ꝯñs p̄ncipale fit falsuz pz p casum: qm̄ sequit̄ nihil p̄ter hoc erit verū: igit̄ nō aliud ab hoc erit verū: ⁊ añs ē cōcedēdū: qz ponit̄ i casu: igit̄ ⁊ cōsequēs ē cōncedendū: qō est oppositū ꝯdictoꝝ ꝯñtis p̄ncipaliter improbandi.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝝ ꝯnes. quarū p̄ma est ista. Aīal erit aliud ab aīali: ⁊ tñ aliō ab aīali erit aīal: p̄bat̄ (⁊pono) qꝫ .a. p totā istā diē erit aīal: ⁊ p totā crastinā diē erit pars aīalis. Isto posito: patz p̄ma pars sic. hoc erit aliud ab aīali: ⁊ hoc ē: vel erit aīal: igit̄ aīal erit aliud ab aīali: patet ꝯña: qz ē syllogism⁹ expositorius cū miori: ⁊ maiorē p̄bo sic: hoc in .b. instāti erit aliud ab aīali. sgit̄ hoc erit aliud ab aīali: pz ꝯña: qz verba p̄teriti vel futuri tpis nō aliūde determinate p̄bant̄ nisi p demostratiā istātis vl̄ tpis: ⁊ añs p̄bo ꝟ ī ꝟ instāti. b. erit aliquid: ⁊ aīal in hoc instāti erit aliquid: ⁊ ꝟ in .b. instāti nō erit ens aīal: igitur hoc in .b. instāti erit aliud ab aīali. pz ꝯña ab exponētib⁹ ad expo⁹. Scōa pars cōclusionis pz etiā: qz suū ꝯdictoriū est falsuz. s. aliud ab aīali erit aīal (p̄bat̄) nā sequit̄ aliud ab aīali erit aīal: igit̄ aliō ab illo qō ē: vel qō erit animal erit animal: pz cōsequētia. quia ly animal supponit distributiue p̄ omni animali: qō ē vel qō erit: ⁊ ꝯñs falsuz: quia nulluz aīal est aliud ab illo qō ē vel qō erit animal: nec vnq̄z erit aliud ab illo qō ē: vel qō erit aīal. ⁊ ideo .a. in .b. instāti ē istud qō ē vel quod erit aīal: qz .a. in .b. instanti erit illud quod ē vel quod erit aīal.

Lor^m ¶ Ex ista ꝯne sequit̄ corrolarie. Qz verū erit aliud a vo: ⁊ tñ nō aliud a vo erit verū: pz. qz .a. erit aliud a vo ⁊ erit verum: igit̄ verū erit aliud a vo: nō tñ aliud a vo erit verū: qz nō aliud ab isto quod est: vel qō erit verū: erit verum: ⁊ ita z^a ꝯ cōcedit̄ qꝫ nō aliud a vero erit .a. ly .z. .a. erit aliud a vo. ¶ z^a ꝯclo est ista. Aliud ab isto vero erit verū: ⁊ sic de singulis: ⁊ tñ nō aliud a vo erit verū. scōa pars est p̄bata: ⁊ p̄ma pz in casu. nā quocūq̄z vero demostrato: verū est qꝫ aliō ab isto Lor^m qō est. vel qō erit verū: erit verū. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄. Qz nulla istarū ꝯñarū valet. aliud ab isto vero ē verum: ⁊ aliud ab isto vero ē verū: ⁊ hec sunt oīa vera. igitur aliud a vo ē verū: differēs ab isto aīali ē aīal: differēs ab isto aīali ē animal: ⁊ sic de alys. ⁊ hec sūt oīa aīalia: igit̄ differens ab aīali ē aīal. aliud a sorte ē hō: ⁊ aliud a platone ē hō: ⁊ sic de alys: ⁊ isti sunt oēs hoīes: igit̄ aliud ab hoīe ē hō. cuiuslibet enī istarū cōsequētiarū ē añs verū ⁊ ꝯsequēs falsum: nec refert qꝫ arguat̄ sub termino stāte distributiue mobiliter: qz īpedimētū aduenit rōne note alietatis: sub qua arguit̄ a pluribus suppositionib⁹ determinatis ad vnā determinatā: sicut nō sequit̄: hō ē iste homo: ⁊ hō ē iste homo: ⁊ sic de alys. ⁊ isti sunt oēs hoīes: igit̄ hō ē oīs hō. nō enī īpeditur assensus rōne istius termini hō distributi: sed rōne subiecti stantis determinate: ⁊ sic supponētis cū oībus terminis significātib⁹ illa respectu quoꝝ fit assensus: dz enim p̄mo fieri resolutio taliū ꝓpōnū: deinde assensus ad terminuz distributū: vt scienti loycam satis īnotescit. ¶ Tercia z^a ꝯclusio est ista. Qz albū erit nō albū: ⁊ tñ nihil nō album erit albū: p̄bat̄ (⁊pono) qꝫ tu sis albus: ⁊ eris niger. Isto posito arguit̄ sic: ꝟ erit nō albū: te demōstrato: qz tu eris niger: ⁊ hoc est albū: igit̄ albū erit nō albū. pz ꝯña: qz est syllogismus demōstratiuus vel expositorius. Scōaz partem p̄obo: nā si aliquod nō album erit album: igitur aliqd qō nō est: vel nō erit album: erit albū: patet ꝯña: quia ly albū iunctū negationi distribuit̄ negatiue: p̄o omni albo: qō ē: vel qō erit: ⁊ cōsequēs est falsuz vt patet: igit̄ ⁊ añs. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄: Qz nulla istarum cōsequentiarū valet: hoc erit albuz: ⁊ hoc ē vel erit aliqō nō albuz. ergo aliquod nō albū erit albuz. hoc currit: ⁊ hoc est vel erit aliqd nō currens. igit̄ aliqd nō currēs curret: nec ē syllogismus expositorius: ga nō supponit terminus distributiuus eque ample in miori ⁊ in ꝯclone. ideo deberet sic argui. hoc currit. ⁊ hoc ē: vl̄ erit aliquid: qō nō est vel erit currēs: igit̄ aliquid nō currēs curret. ꝯña bona: ⁊ añs iplicat ꝯdictionez. ¶ 4^a ꝯ ē ista. Nihil ñ cleric⁹ pōt eē p̄p̄. ⁊ tñ aliqs layc⁹ pt eē p̄p̄. p̄ma ps pz: qz si nō det opp^m. qꝫ aliqd nō clicus pt. eē p̄p̄: ⁊ sequit̄ qꝫ aliqd qō nō ē: vl̄ pōt esse clericus: pōt eē p̄p̄: ⁊ hoc ē falsuz: qz quicūq̄z pōt esse p̄p̄: ille est: vel pōt esse clicus. Scōa pars (patz etiā) qm̄ hoc pōt esse p̄p̄ te demostrato: ⁊ hoc ē aliquis laycus: igitur aliquis laycus pōt esse p̄p̄. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄ corrolarie. Qz tñ aliquis frater pōt esse eps: ⁊ tñ multi nō fratres erūt epi vel pape. p̄ma pars p̄bat̄ sic. aliqs frater pōt eē eps vel p̄p̄: ⁊ nihil nō frater pōt esse eps vel p̄p̄: igit̄ tñ frater pōt eē eps vl̄ p̄p̄. tenet cōsequētia cū minori: ⁊ maiorē p̄bo: qz suū ꝯdictoriū ē falsum: videlicet. aliquid nō frater pōt esse p̄p̄. significat. n. assertiue: qꝫ aliquid qō nō est nec pōt eē frater: potest eē papa: ⁊ hoc est falsuz: qz quicūq̄z pōt eē frater pōt eē p̄p̄. Secūda pars cōclonis patet de se: qz scolares plures erūt epi vel pape. Et ita cōcedo: qꝫ aliquis qui nō ē frater nec erit frater: ē ⁊ erit p̄p̄: ⁊ tñ nullus nō frater pōt eē p̄p̄.

Ad rationem. oppositā ex his leuiter respōdet cōcedendo cōsequētiā: ⁊ negādo añs p̄o p̄ma parte: ⁊ ad p̄bationē illius: nego cōsequētiam: qui nō supponit distributiuū eque ample in miori: ⁊ in cōclusione. sed deberet sic argui. hoc erit verū: ⁊ hoc est vl̄ erit aliud ab illo: qō est vel erit verū. igitur aliud a vo erit verū: cōsequētia ē bona: sz negatur mior. a. enīz q̄diu erit: erit illud qō ē: vel erit verū. igitur. a. nunq̄z erit aliud ab illo qō est: vl̄ erit verū. Et si arguitur. vex erit aliud a vero: igit̄ aliud a vo erit veruz p cōuersionez simplicez: ⁊ antecedens est verū: igitur ⁊ cōsequēs. dico qꝫ illa ꝓpositio: veruz erit aliud a vo: nō sic cōuertitur: sz isto modo: aliqd qō est vel erit aliud a vo: est vel erit verū. ⁊ hoc cōcedit̄: ga .a. ē hō. Similiter illa. albuz erit nō album similr cōuertitur aliquid qō ē: vel erit nō albuz: ē: vel erit albū. quare ⁊c.

¶ Capitulū de differentia ⁊ relatiuo.

TRigesimo septimo ad questionez p̄ncipaliter arguitur sic. ista cōsequētia est bona. Tu differs ab animali: igitur tu differs ab hoīe. et hec eadem nō valet. igit̄ questio va: tenet ꝯña cū p̄ma parte añtis: quia arguitur a superiori distributo ad suuz inferius cuz debito medio: qꝫ ibi arguit̄ a supiori distributo manifestū est ad suū inferius: sz p̄bo qꝫ cū debito medio: qz antecedēs includit assertiue illam: oīs homo est aīal: frustra igit̄ poneretur illa. p̄o minori. añs arguit̄ (nā sequit̄) tu differs ab animali: igitur tu es: igit̄ homo est. igit̄ oīs homo est homo: igitur oīs hō ē aīal: igit̄ a p̄mo ad vltumū: tu differs ab aīali: igitur oīs hō ē animal: tenet ꝯña. p̄ma ab exposita ad vna suarū exponentiū. scōa tenet ab inferiori ad suū supi⁹ affirmatiue: ⁊ sine īpedimēto. tertia tz. qz cōtradictoriuꝫ antecedētis repugnat antecedēti. q̄rta tz ab inferiori ad

ſuū ſuperius:ſtans cōfuſe tm̄ mobiliter. nā probaī ſecūda pars ꝓncipalis añcedentis:aliqd differt ab animali: qō nō differt ab hoīe.igitur ꝟ ſequētia nō valet.tenet ꝟña:ꝛ antecedens arguiī .hoc differt ab animali.qō nō differt ab homine demoſtrato aſino,igitur aliqd differt ab animali: qō nō differt ab homine.tenet ꝟña:ꝛ añs arguiī .hoc eſt:ꝛ aīal qō nō differt ab homine ē:ꝛ boc nō ē animal: qō nō differt ab homine,igiī ꝛc̄.patet ꝟña ab exponētibus ad expoſitā: ꝛ due ꝑme exponētes ſunt manifeſte :ſed ꝓbatur tertia ꝑ ſuū cōtradictoriū falſuz,hoc eſt aīal:qō nō differt ab hoīe aſino demoſtrato.

Pro ſolutione huius argumēti pono q̄tuor concluſiones.q̄rū prima eſt iſta. Nihil differt ab aīali:quin iſtud differt ab homine:ꝛ tm̄ aliqd differt ab aīali:qō nō differt ab hoīe.Secūda pars ē ꝓbata ꝛ ꝑma arguiī ſic. omne qō differt ab aīali differt ab hoīe. igitur nihil differt ab aīali: quin iſtud differat ab hoīe.patet ꝟña:ab expoſita ad vnā ſuaruz exponentiuz: ꝛ añs ī inductiue manifeſtū.nec illa ſunt ꝺdictoria: qꝛ ſuppono ꝙ ī vna refert relatiuū terminū tranſcēdentē: ꝛ in alia illuz terminū aīal.ſi eniz vtrobiq; ídez refert: non eſt cōcluſio poſſibilis: ꝓpter partes ſibi inuicem eōtradicentes. ¶ Ex Lozᵐ iſta cōcluſione ſequiī corrolarie. Oꝛ lignum differt ab hoc aīali:qō nō differt ab hoīe demoſtrato te.ꝛ tm̄ nullū lignū differt a te:qō nō differt ab hoīe. Prima pars ꝑz: quia hoc differt ab hoc aīali:qō nō differt ab hoīe demōſtrādo per primū hoc lignū:ꝛ hoc eſt lignū.igiī lignum differt ab hoc animali:qō nō differt ab hoīe.patet ꝟña ꝛ primā ꝓtē antecedētis probo ſic:hoc eſt:ꝛ hoc aīal qō nō differt ab hoīe eſt.igitur ꝛc̄.patz ꝟña: ꝛ añcedēs ſimilr. Secūda pars corrolary eſt manifeſta:qꝛ ſuū ꝺdictoriū ē falſuz:videlz aliqō lignū differt a te:qō nō differt ab hoīe. equiualet eniz iſti: aliqō lignū qō nō differt a te:differt ab hoīe:qō eſt falſum.

¶ Secūda ꝟclo eſt iſta:Quilibet hō differt ab aſino:qui ē hō: ꝛ nō qlibet hō differt ab aſino:qui ē homo.ꝑma pars ꝟcloꝛ nis ꝓbaī .qlibet hō differt ab aſino:ꝛ qlibet hō eſt hō.igiī qlibet homo differt ab aſino:qui eſt homo.ꝑz ꝟña ab vno ꝟuertibili ad reliquū: ſuppoſito ꝙ relatiuū referat illum terminū homo.Secūda pars ꝓbaī .tu non differs ab aſino qui eſt homo:ꝛ tu es aliqs homo.igitur nō quilibet homo differt ab aſino qui ē hō.patet ꝟña ab inferiori ad ſuū ſuperius cū debito medio:ꝛ ſine īpedimento: nec ꝺdicunt partes cōcluſiōis: ſuppoſito ꝙ in vna referat relatiuū illū terminū homo ꝛ in alia referat illū terminū aſinᵘ. ¶ Ex Lozᵠ iſta concl'one ſeqtur corrolarie.Oꝛ qlibet homo differt ab aſino qui eſt rudibilis:ꝛ tamē nullus hō differt ab aſino q eſt rudibilis. ꝑz corrolariū ſuppoſito ꝙ relatiuū in prima referat illū terminū aſino:ꝛ in ſcōa illū terminū hō. ¶ 3ª ꝟcl'o eſt iſta.Quilibet hō differt ab aſino:qui nō differt ab hoīe:ꝛ tu es aliquis hō:ꝛ tm̄ nō differs ab aſino: qui nō differt ab hoīe.ꝑma pars ꝓbaī .nā qlibet hō qui nō differt ab hoīe:differt ad aſino.igitur qlibet hō differt ab aſino q nō differt ab hoīe. ꝑz ꝟña ab vno cōuertibili ad reliquuz: ſuppoſito ꝙ relatiuū referat illū terminū hō. Scōa pars cōcl'onis etiā ꝑz: qꝛ ſuum ꝺdictorium eſt falſuz: tu differs ab aſino qui nō differt ab hoīe:ꝓpter falſitatez ſcōe expoZᵐ nentis. ¶ Ex iſta ꝟcl'one ſequiī corrolatie. Oꝛ iſta ꝟña nō valet:quilibet homo differt ab aſino:qui nō differt ab aſino:ꝛ tu es aliqs hō.igiī tu differs ab aſino: qui nō differs ab aſino:quia in añte ly quilibet referebat illum terminū aſino:ꝛ in ꝟñte illū terminū tu: ſz bene ſeqtur, igiī differs ab aſino:qui nō differt ab aſino.Etiā in terminis cōpoſitis nō ſequiī .quilibz hō differt ab aſino:q nō differt ab hoīe: ꝛ tu es aliqs hō.igiī tu differs ab aſino:q nō differt ab homine:qꝛ relatiuū refert in añte illū terminū homo: qꝛ aliter nō eſſet maioꝛ vera: ꝛ in cōſequēte illū terminū aſino neceſſario.nō.n.poſſet ꝛeferre illū terminū tu: ꝓpter īcōgruitatē ¶ Quarta ꝟcl'o ē iſta. Aliqd differt ab aīali: ꝛ tm̄ 4ª½ nec illud differt ab hoīe:nec illud nō differt ab hoīe. ꝓbatur.aliquid differt ab aīali:ꝛ nec oē aīal differt ab hoīe:nec oē aīal nō differt ab hoīe.igiī aliqd differt ab aīali:ꝛ nec illud differt ab hoīe:nec illud nō differt ab hoīe. patet ꝟña. qꝛ relatiuū refert illū terminū aīali ſtātem cōfuſe ꝛ diſtributiue.cuz.n.dicīī .Aliquid differt ab aīali: ꝛ illud differt ab hoīe:vel illud nō differt ab hoīe. per ſcōaz partē neceſſario intelligitur ꝙ oē aīal differt ab hoīe:ꝛ per tertiaz: ꝙ oē aīal non differt ab hoīe:quoꝛ qōlibet eſt falſuz. ¶ Ex Lozⁿ iſta ꝟcl'one ſeqī corrolarie. Oꝛ ſi aliqd differt ab aīali illō differt ab homine:ꝛ tamē aliquid differt ab animali: ꝛ nō illud differt ab homine.ꝑma pars eſt manifeſta: quia ē cōditionalis bona ſed materialis ꝛ ſcōa ſimiliter:qꝛ aliquid differt ab animali:ꝛ nō omne aīal differt ab homine.

His viſis patet reſponſio ad argumentuz ꝓncipale cōcedēdo ꝟñam:ꝛ ad ꝓbationē nego illō argumētū.Aliqd differt ab aīali qō nō differt ab hoīe.igitur illa ꝟña nō valet:qualitercūq; refert relatiuū.dato.n. ꝙ non foret homo:eſſet añs verū ſine conſequēte: verūtamen cū ꝓponitur iſta.aliquid differt ab animali: qō non differt ab hoīe:nō concedatur ſimpliciter: nec ſimpliciter negetur:ſed dicatur illam eſſe verā: ſi relatiuū referat illum terminū animal:ꝛ eandem eſſe falſam. ſi referat terminuz tranſcendentē:quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de differētia ꝛ diſtributione.

Rigeſimo octauo ad queſtionē ꝓncipaliter arguiī ſic. iſta cōſequētia eſt bona.Ā te differt homo.igiī tu differs ab homine: ꝛ hec eadē nō valet. igitur queſtio vera:tenet ꝟña.ꝛ probaī prima pars antecedētis ſic:exponentes añtis ſunt expenētes cōſequētis. igitur ꝟſequentia bona.añs arguitur:qm̄ ſic exponitur tam añs quā cōſequēs:tu es:ꝛ hō eſt::ꝛ tu nō es homo.igitur ꝛc̄. Scōa pars antecedētis probatur.añs eſt verū: ꝛ ꝟſequēs falſuz.igiī ꝟſequētia nō valet:ꝙ ꝟñs ſit falſuz (patet) quia ex ipſo ſequitur:ꝙ tu nō ēs homo:ſed ꝓbo añs eſſe verū ſic.ate differens eſt hō.igiī ate differt homo.patet conſequentia ab vno ꝟuertibili ad reliquū.ꝛ añcedēs arguitur.differēs ate eſt homo. igiī ate differens eſt homo. patet ꝟſequētia: qꝛ non refert ꝓponere.ꝛ poſtponere terminū demoſtratiuuz termino cōmuni:ꝛ añs eſt verū:quia hoc eſt homo demoſtrādo aliū hominē ate:ꝛ hoc eſt differens ate. igitur ꝛ ꝟſequēs: qō erat probāduz etiā eſt verum.

Pro ſolutione huius argumēti pono quatuor cōcluſiones quarū prima ē iſta ꝑª½ Ate differt homo: ꝛ tamē tu nō differs ab homīe. ꝑma ꝓs ꝓbata eſt:ꝛ iterū ꝓbatur:tu ab hoīe differs. igitur ate differt homo.patet ꝟſequētia:quia nō mutatur ſuppoſitio:ſicut eniz ſupponit ly homine determiate.ita ꝛ ly homo: qꝛ illud verbū differre nō ē diſtributiuū: niſi ablatiui ſubſequētis.Scōa pars patet etiā quia ſuum cōtradictoriuz ē falſum.ſ.tu differs ab homine:quia ex ea ſequitur exponibiliter:ꝙ tu nō es hō. ¶ Ex iſta cōcluſione ſequitur corre Corˡ larie.Oꝛ tu differs ab omni homine:ꝛ tm̄ nō ate differt omis homo.prima pars ꝓbatur:tu es:ꝛ omis homo eſt:ꝛ tu nō es omnis homo:igitur tu differs ab omni homine:patet ꝟña ab exponētibus ad expoſitā.Scōa pars etiā probaī :quia ſuum ꝛtradictoriū eſt falſuz. ſequitur eniz ate differt omis homo:ꝛ tu es homo.igitur ate tu differs.patet cōſequētia a ſuperiori diſtributiuo mobiliter ad ſuū inferius cū debito medio:ſicut enim ly differt nō diſtribuit rectum:ita nō impedit diſtributionē eiuſdem. ¶ Scōa ꝟcluſio eſt iſta. ꝛª½ Ā te differt omis aſinus:ꝛ tm̄ nō ate differens eſt omis aſinus.

ꝑma pars pz:ꝛ scḋa ꝓbatur ex hoc:qꝛ si nō deꝫ oppositū vi delicet.ate differens ē oīs asīn⁹. igit̄ differens ate ē oīs asi nus:pz ꝟña:qꝛ nō refert ꝑponere ꝛ postponere terminū di scretū termio cōi.ex cadē parte ꝓpōnis:tūc sic. differens ate ē oīs asīn⁹:sed omne differēs ate ē aliquid. igit̄ aliqd ē oīs asīn⁹:pz ꝟña:qꝛ ē sylłus in disamis: ꝛ cōsequēs falsum. Coꝛᵐ igitur ꝛ añs:nō minoꝛ:ergo maioꝛ. ¶ Ex ista cōclusione se sequit̄ coꝛꝛelatiue. Qꝛ ate ē differēs omne ens insensibile; ꝛ tñ nō ate differens est omne ens insensibile: ꝓma pars ꝓbatur sic:ate differt omne ens insensibile.igit̄ ate ē diffe rens omne ens insensibile.patet ꝟña per resolutionez illi⁹ termini differt.Scḋa pars etiā pz:qꝛ suū ꝟtradictoꝛium ē falsuz:videlicet.ate differēs est omne ens insensibile:vt ꝓ 3ª ♈ batuz ē in ꝟcłone. ¶ Tertia cōcłō ē ista. Tu es differens aquolibet: ꝛ tamen tu nō es qōlibet vel differēs a q̄libet. que arguitur sic.ꝑma pars est manifesta:qꝛ tu es ꝛ qōlibet est:ꝛ tu nō es quodlibet.secunda pars ꝓbat̄:qꝛ si ipsa non sit vera:detur oppositū.videlicet:tu es quodlibet:vel dif ferēs a quolibet.igitur nihil ē aliqd vel differēs a quolibz quoniaz tu sis illud.tenet consequētia ab exposita ad vnā suaruz exponentiū:ꝛ ꝟsequens falsuz:vt patet. igitur ꝛ an tecedēs:vnde nō sequit̄.tu es differens aquolibet. igitur tu es quodlibet:vel differens aquolibet:quia aparte diſiū eti ad totuz diſiunctū ſigno confusiuo determinatū:nō va Coꝛᵐ let ꝟña. ¶ Ex ista ꝟne sequit̄ coꝛꝛelarie.Qꝛ tu es q̄dlibet:ꝛ nō differēs ate:qꝛ tu es aliqd ꝛ nō differens ate: ꝛ nihil est aliqd ꝛ ñ differēs a te ꝙn tu es illud.i.igit̄ ꝛc̄.Ex isto sequit̄. Qꝛ illa ꝟña nō valet:tu es quodlibet ꝛ nō differēs a te.igit̄ tu es quodlibet:qꝛ a toto copulato ſigno ꝟfusiuo determi nato:ad alterā partē nō valet argumētuz:qualiter ē in ꝓ 4ª ♈ posito. ¶ Quarta ♈ ē ista.Tu differs a q̄libet aquo tu dif fers:ꝛ tñ tu nō differs ab aliq̄:nec ab illo differs.ꝓia ps ꝓ bat̄ sic.tu es: ꝛ aliqd aq̄ tu differs ē. ꝛ ñ es aliqd a q̄ tu dif fers. igit̄ tu differs ab aliq̄ aq̄ tu differs: nō tñ differs ab aliq̄.qꝛ suū ꝺdictoꝛiū ē falsuz. nec ab isto differs: qꝛ hec co pulatiua ē falsa ꝓ vtraq; ꝓ te:tu differs ab aliquo ꝛ ab isto differs:ꝙ ꝑma sit falsa pz.ꝛ ꝙ secūda ꝓbat̄ : qꝛ equiualet illi:aquolibet tu differs:qꝛ relatiuū supponit distributiue: sic suuz añs.igitur copulatiua facta ex suis ꝺdictoꝛus erit vera.videlicet tu nō differs ab aliquo : nec ab illo differs. Coꝛᵐ ¶ Ex ista ꝟcłone sequit̄ coꝛꝛelarie. Qꝛ si tu differs aquoli bet aquo tu diffes:tu differs aquolibet.ꝛ ab illo differs:pz. qꝛ nō stat añs eē verū:sic ſignificādo ſine ꝟsequēte: cū enī dicit̄ tu differs aquolibet:ꝛ ab illo differs:non ꝺz intelligi ꝑ secūdā ptē: ꝙ aquolibet differs:sed ab aliquo differs:qꝛ relatiuū stat determiate:ex quo añs sic supponit:q̄re ꝛc̄.

His visis pz resp̄sio ad ꝑncipale argumētū negan do ꝟñam:qꝛ arguit̄ a termino stāte deter minate ad cūdē:vel sibi cōsimilez stantē distributiue:ꝛ ad ꝓbationē nego ꝙ simil̄r exponant̄ añs ꝛ ꝟñs.hec enim tu differs ab homine:sic exponit̄.tu es:ꝛ hō est:ꝛ tu nō es hō: ꝛ illa.ate differt hō sic exponit̄.tu es : ꝛ hō ē: ꝛ tu hō nō es: ita ꝙ sic̄ ly hō : nō supponit distributiue ī exposita ita nec ī tertia exponēte. Jtē hec. tu differs ab omni homine sic ex ponit̄.tu es:ꝛ oīs homo ē:ꝛ tu nō es oīs hō : que vera ē sic̄ sue exponētes:sed ista.ate differt ois hō sic exponit̄ : tu es: ꝛ ois hō est:ꝛ tu oīs homo nō es : que ē falsa: sicut ꝛ tertia exponēs huic equalēs:tu nihil q̄ ē hó es:q̄ ē fa^m: q̄re ꝛc̄.

¶ Capitulū de differt:aliud:ꝛ nō idem.

Rigesimo nono ad questionē prin cipaliter arguit̄ sic. ista ꝟña est bona.Tu es nō idē chimere. igitur tu differs a chimera:ꝛ eadē nō valet.igit̄ q̄ stio vera.tenet ꝟña cū ꝑma parte añtis: qꝛ arguitur ab vno cōuertibili ad reliquum: nā differ:taliud:nō:ꝛ idez cōuertunt̄. Sed ꝓbat̄ secūda pars añtis:añs ē verū ꝛ ꝟñs falsū. igit̄ ꝟña nō valet.ꝙ ꝟñs sit falsū manifestū ē: qꝛ asserit ehimerā es se qualiter cūq; ē ipossibile:ꝛ ꝓbat̄ añs eē verū sic: tu nō es idē chimere:ꝛ tu es.igit̄ tu es nō idez chimere.pz ꝟña ne gatiua de ꝑdicato finito ad affirmatiuā de ꝑdicato ifinito cū debito medio:ꝛ añs ē verū vt pz : quia suū ꝺdictoꝛium est falsum.igitur ꝛ ꝟñs ē verum.

Ad solutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ cō clusiones:quarū ꝑma est ista. A. differt a.b.ꝛ tñ.a.nō ē aliud a.b. ꝓbatur (ꝛ pono) ꝙ.a. sit numer⁹ binarius duoꝝ hominū.b.vero ali⁹ binarius.isto posito.a.differt a.b.qꝛ.a.ē:ꝛ.b.ē:ꝛ nulluz.a.est.b. vt suppo no.nō tñ.a.est aliud a.b.qꝛ nec.a.ē aliqd : nec.b.similiter. ¶ Ex ista ꝟne sequit̄ ꝑ°. Qꝛ ista ꝟña nō valz: tu es differēs Coꝛᵐ ab.a.igit̄ tu es aliud ab.a.qꝛ in casu isto est añs verū ꝛ ꝟñs falsū:pz:qꝛ.a.ñ ē aliqd.ꝛ añs arguit̄ dupl̄r:ꝑ° sic.tu differs ab.a.igit̄ tu es differens ab.a.patet ꝟña ab vno ꝟuertibili ad reliquū.Scḋo.tu es:ꝛ.a.ē: ꝛ tñ tu nō es.a.igit̄ tu es dif ferēs ab.a.pz ꝟña ab exponētib⁹ ad expositū:sic enī expo nit̄ participiū sicut verbū. ¶ Scḋo sequit̄.Qꝛ ista ꝟña nō Coꝛᵐ valet:tu es differēs ab.a.igit̄ tu es aliqd differēs ab.a.qa ly differens in añte accipit̄ participialiter:ꝛ in consequēte noialiter:ex quo segtur.a.esse ens qd̄ ē falsum. ¶ Tertio Coꝛᵐ sequit̄.Qꝛ nota alietatis ꝛ differētie nō inuicē cōuertunt̄. pz ꝟsequētia:qꝛ nō sequit̄:tu differs vel es differens ab.a. igitur tu es aliud ab.a. ¶ Quarto sequit̄.Qꝛ nota differē- Coꝛᵐ tie ē cōioꝛ q̄ nota alietatis:qꝛ sequit̄: tu es aliud ab.a.igit̄ tu differs ab.a.ꝛ nō ecōuerso. ¶ Notādū tñ ꝙ nota diffe rētie noialiter sūpta ꝟuertit̄ cū nota alietatis: qꝛ bene seq tur.tu es aliqd̄ differēs.ab.a.igit̄ tu es aliud ab.a.ꝛ ecōuer so.ex quo sequit̄ ꝙ differēs participialr sūptū nō ꝟuertit̄ cū differēs noialiter sūpto vt declarat scḋm coꝛꝛelarium. ¶ Scḋa ꝟcłō ē ista.A.ē nō idē.b.ꝛ tñ.a.nō ē aliud.a.b.nec ♈ alia ab.b. ꝓbat̄:ꝛ pono ꝙ.a.sit vnū indiuisibile: videlicet ꝑctus vel itelligētia quedā.b.vero numer⁹ duoꝝ hoīuz: isto posito arguit̄ sic.a.ē aliqd vel aliqua:ꝛ.b.ē aliqd vl̄ ali qua.ꝛ.a.nō est aliqd vel aliq̄.b.igit̄.a.ē nō idē.b.patz ꝟña ab exponētib⁹ ad expositū.ꝛ sic habet̄ ꝑma pars ꝟcłonis. Scḋa vero ꝓbat̄ ex hoc:qꝛ.a.nō ē aliqua: nec.b.est aliqd. igit̄.a.nō ē aliud.a.b.nec alia.a.b. ¶ Ex ista ꝟcłone sequit̄ Coꝛᵐ coꝛꝛelarie ꝑmo.Qꝛ note differētie vel alietatis nō ꝟuertū tur.cū nota nō idēptitatis.vñ nō sequit̄.a.ē.nō idez.b.igit̄ .a.ē aliud.a.b.vel ē alia a.b.ꝛz bene ecōuerso.nec sequitur pater in diuinis differt a filio. igit̄ pater ī diuinis ē nō idē filio:añs enī ē verū:vt pz per exponētes : ꝛ ꝟñs falsum.qa ex ipso semꝑ sequit̄:ꝙ pater in diuinis nō ē aliqd : qd̄ nō ē filius:qd̄ ē falsum. ¶ Scḋo sequit̄.Qꝛ note alietatis ꝛ dif Coꝛᵐ ferentie : ꝛ nota idēptitatis habent ordinem inter se ꝛm sub ꝛ supra: vnde bene sequit̄.a.ē.aliud a.b.igit̄.a.ē nō idē .b.ꝛ nō ecōuerso.etiā sequit̄.a.ē nō idez.b.igitur.a.differt vel est differēs a.b.ꝛ nō ecōuerso.quare ꝛc̄. ¶ Tertia cō- ♈ clusio ē ista.A.nō ē aliud a.b.nec alia a.b.ꝛ tñ.a.ē aliud vl̄ alia a.b.ꝛ vnū.a.ē dē.a.ꝛ vnū.b.ē oē.b. ꝓbatur: ꝛ pono : vt ꝓius ꝙ.a.sit īdiuisibile.b.vero numerus duoꝝ hominū. isto posito:pz ꝓma pars cōclusionis ꝑ supradicta:ꝛ secun da ꝓbat̄ sic.a.est aliquid vel aliqua.ꝛ.b.ē aliqnid vel ali qua: ꝛ.a.non est aliquid vel aliqua.b.igitur.a.ē aliud vel alia a.b.pz cōsequētia:exponēdo illud diſiunctū aliud vl̄ alia:ꝛ nullā eius partē. ¶ Ex ista cōclusione sequitur coꝛ- Coꝛᵐ relarie ꝑmo.Qꝛ ꝛz nota alietatis simpliciter sumpta non cōuertatur cū nota idēptitatis:tñ diſiunctiz sumpta ꝟuer tunt̄ cum eadem.prima pars includitur in ꝑmo ꝛ secun do coꝛꝛelarys secunde cōclusionis:ꝛ secūda ꝓbatur : qa bene sequitur.a.est non idem.b.igitur.a.est aliud vel alia a.b.ꝛ ecōuerso. ¶ Secundo sequit̄.Qꝛ ꝛz nota alietatis Coꝛᵐ diſiunctim sumpta conuertatur cū nota non idemtitatis:

non tamē sic sumpta ꝟuertitur:cū nota differētie verbali/
ter:aut participialiter sumpta:quia nō sequit̄:pater ī diui/
nis differt a filio suo.igit̄ pr̄ ī diuinis est aliō vel alia a filio
4ª ꝓ suo. ¶ Quarta ꝟcl'o ē ista. Tu nō es idē chymere:nec es ñ
idē chymere.pz.qz cuiuslibz ha3 partiū ꝺdictoriū ē falsū:
sequit̄ enī:tu es idē chymere.igitur chymera ē:ꝛ segtur tu
es nō idē chymere. igitur chymera est:ab exposita ad vnā
suarū exponētiū : ꝛ si dicit̄ tūc:ꝙ duo ꝺdictoria incōplexa
verificant̄ de eodē.nego:qz illa p̄dicata idē chymere:non
idē chymere nō sunt ꝟtradictoria incōplexa p̄mo.quia nō
sunt incōplexa.secūdo:qz nō sūt ꝺdictoria: qz negatio non
negat illū terminū chymera:sz infinite sumit̄: exꝙ cū illo
termino idē fit vn⁹ termin⁹ infinit⁹:cui⁹ vt⁹ nō trās it ad il
lum terminū chymera:vt suppono:qñcūqz ly non idez ex
ponibiliter sumit̄:qualiter sumptū est in p̄oribus cōclusio
Lozᵐ nibus. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequitur corrolarie primo.Oz ista
ꝟsequētia nō valet:tu nō es idem antexp̄o :ꝛ tu es. igit̄ tu
es non idē antexp̄o.nec arguit̄ a negatiua de predicato fi/
nito ad affirmatiuā de predicato infinito: ex quo nō infi/
Lozᵐ nitatur totū predicatū:sed pars solūmō. ¶ Secūdo segt̄.
Oz ista ꝟña nō valet. tu es idē nō chymere. igit̄ tu es non
idem chymere.añs enīz est verū:ꝛ ꝟsequēs falsnz:tenedo
ly nō idē exponibiliter vt dictum est.

His visis patet respōsio ad argumētum principale
cū dicit̄.tu es nō idez chymere. igitur tu
differs a chymera. cōcedo cōsequētiā si negatio infinitat
illū terminū idē solūmō:ꝛ eius virtus nō transeat in istuz
terminū chymere:ꝛ nego añs.ꝛ ad ꝓbationē dico : ꝙ non
arguit̄ per regulā:quia negatio nō infinitat totū predica/
tuz:vbi autē opponēs vellet oīno ꝙ negatio negaret qōli/
bet sequens:cōcederē illā ꝟsequētiā.tu nō es idez chyme/
re:ꝛ tu es. igitur tu es nō idem chymere : ꝛ tūc antecedēs
est verū:ꝛ ꝟsequēs similiter: ꝛ sic negarē istā cōsequentiā:
tu es nō idē chymere.igitur tu differs achymera. ꝛ cū dici
tur arguit̄ ab vno ꝟuertibili ad reliquū.pz:ꝙ nō ꝟuertun
tur differt ꝛ nō idez exponibiliter sumptū: vt dictū ē:quā/
tomagis nō exponibiliter:sed pure negatiue sumptuz: ꝛ si
dicitur ꝙ arguitur ab inferiori ad suū superius:sine impe
dimento:dicitur negādo : ex quo nō sumitur exponibilr.
dico ergo pro toto:ꝙ tu es nō idez chymere : ꝛ tu nō es nō
idem chimere:dato ꝙ in p̄ma cadat negatio super totū se/
sequens.ꝛ in secūda negatio infinitās supra ly idem solū/
modo.nec illa sunt cōtradictoria:ex quo nō sumuntur pre
dicata vniformiter:vel cōuertibiliter.quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de disiuncto ꝛ altera eius parte.

Quadragesimo ad questionem principaliter ar/
guitur sic:ista cōsequētia est bona.Tm̄ ve/
rum vel falsuz est ꝓpositio.igitur nihil nō
verū vel falsum est ꝓpositio:ꝛ hec eadē nō
valet.igitur questio vera. ꝟsequētia tz cuz
prima parte antecedentis:qz ibi arguit̄ ab
exposita ad vnā suarū exponētiū:sed secūdaz probo sic.an
tecedēs est verū:ꝛ cōsequēs falsuz.igitur ꝟsequētia nō va
let.ꝙ añs sit verū arguitur sic:omnis ꝓpō est vera vel fa/
sa.igitur tm̄ verū vel falsum est ꝓpositio.patet ꝟsequētia
ab vniuersali ad suā exclusiuā:sed ꝓbo cōsequēs eē falsū:
qz suū ꝺdictoriū est verū:videlicet aliquid nō vex vel fal
sum:est ꝓpositio.qō probo sic.falsū est ꝓpositio.igit̄ aliqd
nō verū vel falsum est propositio:patet cōsequētia ex hoc
quia si de aliquo termino predicat̄ aliqd: de isto ꝛ de quo/
cunqz alio sibi disiuncto p̄dicat̄ idem:qz sufficit ad verita
tem propositionis de disiuncto subiecto:ꝙ predicatuz ve
rificetur de altero disiunctorum.

Pro solutione huius argumenti pono quattu
tuor cōclusiones : quarū p̄ma
est ista. A parte disiūcti ad totū disiunctuz signo distribu/ p̄ª ꝓ
tiuo determinatū:nō valet argumētū:vnde nō sequit̄ : tu
differs ab asino : igitur tu differs ab homine vel ab asino:
tu nō es asinus:igit̄ tu nō es homo vel asinus.tu es fortior
asino.igit̄ tu es fortior hoīe vl'asino. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄. Lozª
Oz nulla istarū ꝟñarū valet.falsū est ꝓpō:igit̄ aliō qz vex
vel falsū ē ꝓpō. verū ē ꝓpō.igit̄ aliqd nō verū vel falsū ē
ꝓpō.cuiuslibet enī istarū ꝟñaruz est añs verū:ꝛ cōsequēs
falsum.vt pz per suas resoluentes. ¶ Scōa ꝟcl'o est ista. 2ª ꝓ
A parte disiuncti ad totū disiunctū signo cōfusiuo tm̄ de/
terminatum nō valet ꝟña : vnde ista ꝟsequentia nō valet
iste termin⁹ homo ꝑ significat hominē:igitur iste termin⁹
hō primo significat hominē vel asinū:añs enim est verū:
ꝛ cōsequēs falsuz: si enīz iste terminus homo p̄mo signifi/
caret hominē vel asinū:ꝛ iste terminus homo vel asin⁹ p̄/
mo significaret hoīem vel asinū:sequeret̄ qꝙ ly homo:ꝛ ly
homo:vel asinus inuicez cōuerterent̄ qō est falsuz. ¶ Ex Lozª
ista ꝓne sequit̄.Oz nulla istarū ꝟñarū valz: tu īcipis scire
.a.igit̄ tu īcipis scire a.vl'.b.oē aīal preter hominē mouet̄:
igitur omne aīal preter hominē vel asinū mouetur.sortes
in cūrsuz homo est risibilis.igitur sortes in cūrsuz homo vel
asinus ē risibilis.si homo currit:risibile currit. igit̄ hō vel
asinus currit:risibile currit in duabus primis cōsequētys
casu possibili posito:ꝛ in alys sine casu:est añs verū: ꝛ con/
sequēs falsuz. ¶ Tertia cōclusio est ista.A parte disiuncti 3ª ꝓ
ad totū disiunctū relatiue determinatū:nō valet argumē.
tum:qz nō sequit̄:asinus ē asinus.igitur aliqs hō qui ē ho/
mo vel asinus ē asinus: añs enī est verū vt pz:ꝛ ꝟñs falsū:
quia qualitercūqz resoluat̄ vna resōsuētiū est falsa:vt hoc
est asinus:ꝛ hoc est aliqs hō:qui est hō:vel asinus : si enim
demōstratur hō:quelibet illarū est falsa:si vero asinus se/
cūda resoluēs est falsa. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequitur correla Lozᵇ
rie.Oz nulla illarū ꝟñarū valet.tu es hō.igitur tu es asin⁹
qui ē asinus vel hō.soz. est soz.igitur plato qui est plato vl'
soz.est sortes:añs enīz est verū:ꝛ cōsequēs falsuz : tamē be
ne sequit̄ cū termino superiori ad alterum disiunctuz: vn
de sequitur bene:soz.est soz. igitur aliquis homo qui ē pla
to vel sortes est sortes:tu es hō.igitur tu es aīal qō ē asin⁹:
vl' hō. ¶ Quarta ꝟclusio ē ista.Oz a parte disiūcti ad totū 4ª ꝓ
disiunctū demōstratiue demōstratū fallit ꝟña : quia nō se
quitur:asinus est asinus.igitur iste hō vel asinus est asin⁹:
supposito ꝙ demōstratio ferat̄ vsqz ad secūdaz partē dis/
iuncti:añs enī est veruz:ꝛ ꝟsequēs falsum (vt patet) dato
ꝙ demōstret̄ homo.debet enīz sic resolui ista ꝓpō:hoc est
asinus:ꝛ hoc ē iste hō vel asinus:ꝛ pz ꝙ p̄ma est falsa: si de
mōstratur hō:si aūt demōstrat̄ asinus.secunda ē falsa : qz
significat:ꝙ hoc ē iste hō qui est hō vel asinus:qō ē falsuz.
¶ Exista ꝟcl'one sequit̄ corrolarie. Oz quelibet singular Lozᵇ
huius vniuersalis: omnis homo vel asinus ē asin⁹ ē falsa:
in qua demōstrat̄ hō:supposito ꝙ totū subiectū distribua
tur:qz q̄libet significat ꝙ hoc qō est hō vl'asin⁹ ē asin⁹: qō
ē falsum demōstrādo hominez nō obstātibus his (dico)
ꝙ realiter a parte disiuncti ad totum disiunctum diuisiue
sumptum:est bonum argumentum.vt tu es homo. igitur
tu es homo vel asinus.homo currit: ergo homo vel asin⁹
currit:ꝛ a parte disiuncti ad totū disiunctū collectiue sum/
ptum nō valet argumentū:quia non sequitur: tu es aliud
ab homine.igitur tu es aliud ab homine vel ab asino.Uo
co disiunctū diuisiue teneri: quādo nullo signo determia/
tur:ꝛ collectiue quando limitat̄ signo confusiuo: relatiuo
vel demonstratiuo:vt patuit in antedictis quatuor cōclu/
sionibus.

His visis respōdetur ad rationē cōcedēdo cōsequē
tiam factam:ꝛ consequens similiter : ꝛ ne
gando suum coatradictorium:videlicet illā.aliquid nō ve
rum vel falsum est propositio:quia qualitercūqz resoluit:

sue resoluentes sunt falsę: videlicet iste. hoc ē propositio: et hoc ē aliquid nō verum vel falsum. ꝛ ad probationem nego illam cōsequētiaz. falsuz ē propositio: igitur aliquid nō verū vel falsum est propositio: quia arguitur aparte divisi cti ad totum divisunctū collectiue sumptum. Et ad probati onem cū dicitur: de quocūqz verificatur aliquod predica tum de eodem cū quocunqz divisuncto verificatur idez. ne go: ꝛ hoc quādo secūda pars divisūcti per aliquid ꝑme par tis determinatur: qualiter est in proposito. ¶ Notanduz tamē qꝫ vbi aliquis vellet negationē ifinitātem nō deter minare nisi primā partem divisuncti ꝓcederem illaz: aliqd nō veruz vel falsuz est propositio: ꝛ negarez illaz. nihil nō veruz: vel falsum est propositio: ꝛ cōsequēter illaz ꝓsequē tiam: tūn veruz vel falsuz est propositio. igitur nihil nō ve rum vel falsum ē ꝓpositio: nec arguit ab exposita exclusi ua ad suā exponentez: nisi negatio infinitans determinet totum subiectum: seu distributum. quare ꝛc.

¶ Capituluz de exclusiua ꝛ vniuersali admixta relatiuo.

Quadragesimo primo ad q̄stio nem principali ter arguitur sic: ita ꝓsequētia est bona. Tūn verum est cui fālsuz cōtradicit. igitur nihil nō verū est cui falsum cōtradicit: ꝛ hec ea dem nō valet. igitur questio vera. tenet cō sequētia cum maiori: quia arguitur ab ex posita ad vnaz suaruz exponētiū: ꝛ minor probat: qz ante cedēs est verū: ꝛ cōsequēs falsuz. igitur cōsequentia nō va let: qꝫ añs sit verū probo sic. Omne cui falsum ꝓtradicit ē verum. igitur tūn verū est cui falsuz cōtradicit. pz cōsequē tia ab vniuersali ad suam exclusiuam de terminis trāspo sitis: ꝛ añs est verū: vt patet per exponētes. igitur ꝛ ꝓñs: qꝫ erat añs ꝓbanduz. sed iam probo cōsequēs esse falsuz: ga suuz cōtradictoriuz est verū videlicet. aliquid nō verū est cui falsum cōtradicit: nā aliquid nō veruz ē: ꝛ cuilibet ve ro falsum ꝓtradicit. igitur aliquid nō verū ē cui falsuz cō tradicit. pz ꝓsequētia ab vno ꝟuertibili ad reliquū: ex quo relatiuū stat distributiue referens illuz terminuz verum: ꝛ antecedēs ē verum. igitur ꝛ consequens.

Prosolutione huius argumenti pono quatuor cōclusiones quarū ꝑma est ista. Relatiuū refert terminū sibi ꝓpinquiorez precedētē: nisi icōgruitas seu dissimilitudo casus. aut aliq̄ obstat ꝟuētio. verbi gratia. sortes est homo qui currit: relatinū nō refert illuz terminū sor. sed illū terminuz homo. ex quo enim re latiuuz significat per depēdentiam ad suuz antecedēs: vi detur qꝫ potius debeat dependere significatio illius a pro piquiori: q̄z a remotiori. dixi prio: nisi incōgruitas. qz ī ista ꝑpōe sor. est aīal qui est homo: nō refert ly qui ly aīal: ſz ly sor. vt nō interueniat loquēdi incōgruitas. Secūdo addit dissimilitudo casus: qz quibusdaz videtur qꝫ in ista sortes videt hominē qui non videt asinū: ly qui: non refert illum terminuz hominē: sed illū terminū sortes: nō ratione icon gruitatis: ſz ratione maioris similitudinis in casu: tamen potest referre ly hominē vbi interueniat ꝟuentio: sed sine ꝟuētione semper debet sustineri: qꝫ refert rectū casuz sibi cōsimilē. Tertio additur nisi obstaret ꝟuentio. s. inter op ponentez ꝛ respondentē: qz si ꝓponitur sor. est hō qui cur rit: respōdeatur ad illaz sustinendo absqz petitione vel di stinctione relatiuū referre illum terminū homo. vbi autē placeret opponenti limitare: adhuc posses substinere: re ferre istud relatiuū istū terminū sortes. ¶ Ex ista ꝯclusio ne sequitur corrolarie primo. qꝫ in qualibet istarū ꝓpositi onuz: tūn verū est cui falsum cōtradicit: vel nō verū est cui falsum contradicit: ꝛ aliquid non verum est cui falsum cō tradicit refert relatiuū illum terminuz verum. ¶ Secū do sequitur. Oz in qualibet istarum. tūn verum est ens cui falsuz ꝓtradicit: aliquod veruz est ens cui falsum contra dicit: refert relatiuū ly ens: qz propinquioz est. ¶ Secun da cōclusio ē ista. Relatiuū cathegorice relatuz ad aliqō antecedēs tenet se ex parte illius añtis ꝓbat: ꝛ capio istaz propositionē. sor. est aīal qui mouet. ꝛ quero si relatiuū tz se aparte subiecti vel predicati: si aparte subiecti habeo in tentum: si aparte ꝑdicati postulo cōuersionez eius: ꝛ pz: qꝫ dicet vno istoꝝ modoꝝ: aīal qō mouet ē sor. aīal ē sor. q mouet: nō primo mō: qz relatiuū in ꝟuersa: refert illū ter minū sor. ꝛ in cōuerrtēte illū terminuz aīal. Si scōo mō: cōtra. idem termin⁹ ponitur aparte eiusdē extremi in con uersa ꝛ in cōuertente. igitur male. notāter dixi cathegori ce relatū: qz dicēdo sor. ē aīal: ꝛ idē est rōnale: nō se tz rela tiuū aparte eiusdē extremi illius termini aīal: sed ē subie ctū secūde ꝓpōnis. ¶ Ex ista cōclusiōe sequit corrolarie primo. qꝫ idē ē dicere cōuertibiliter ꝛ significatiue. omis currit qui est albus: ꝛ omnis hō qui ē albus currit: sed non est idē dicere: omnis homo est homo qui ē albus: ꝛ omnis homo qui ē albus ē homo: qz in ꝑma relatiuuz tz se aparte ꝑdicati. ꝛ in secūda aparte subiecti. ¶ Secūdo sequit. qꝫ idez est dicere: tūn verū ē cui falsum ꝓtradicit: ꝛ tūn veruz cui falsuz ꝓtradicit: est aliqd nō verū ē: cui falsuz ꝓtradic: et aliqd nō verū cui falsuz ꝓtradicit ē: qz relatiuū semper refert ly veruz. ¶ Tertia ꝯclusio ē ista. Tūn veruz ē ens cui falsum contradicit: ꝛ tamē non tūn verū ē cui falsuz cō tradicit. ꝑma pars pz per vniuersalez ꝛ suas exponentes. Secūdo etiā patet: quia suuz cōtradictoriuz ē falsuz. s. tūn veruz ē cui falsuz contradicit: qz ex illa sequit qꝫ tūn verū cui falsū contradicit est: ꝛ qꝫ omne ens est veruz cui falsuz contradicit: quoꝝ quodlibet ē falsuz. ¶ Ex ista ꝯclusione sequitur corrolarie primo. qꝫ illa ꝯña nō valet. Omne cui falsum contradicit ē verū. igitur tūn veruz ē cui falsuz cō tradicit: qz in añte refert relatiuū terminū transcendentē ꝛ in ꝓsequēte ly ꝟum: sed deberet illa cōcludi: tūn verum est ens cui falsuz contradicit: que ē vera sicut vniuersalis. ¶ Secūdo sequitur. qꝫ ista consequētia non valet: oīs ꝓ positio ē que ē necessaria. igitur tūn ens qō ē necessariū est ꝑpō: quia antecedēs ē verū: ꝛ ꝓsequens falsuz. ¶ Quarta ꝯclusio ē ista. Omnis ꝑpō ē cuius ꝯdictoria ē vera: ꝛ oīs ꝓ positio ē cuius contradictoria est falsa: patet: quia omnis ꝓpositio cuius contradictoria ē vera est: ꝛ omnis ꝑpō cu ius contradictoria ē falsa est. ¶ Ex ista conclusione sequi tur corrolarie. qꝫ oīs propositio ē cuius contradictoria est vera. ꝛ tūn nec oīs ꝑpō ē vera: cuius ꝯdictoria est vera. nec omnis propositio est falsa cuius ꝓtradictoria est falsa. nec omnis propositio ē vera cuius contradictoria ē vera. nec oīs propositio ē falsa cuius contradictorio ē falsa: patet: qz in prima relatiuuz tenet se aparte subiecti ꝛ in alia aparte predicati. ¶ Secundo sequitur. qꝫ nulla istarū consequē tiarum valet. Omis propositio est cuius centradictoria ē vera: sed hec deus est. est propositio. igitur ipsa ē cuius con tradictoria est vera oīs homo currit qui ē albus: sed sor. ē homo. igitur sortes currit qui est albus. nullibi eniz bene sumitur minor seu excluditur conclusio: sed deberet sic ar gui. omnis ꝓpositio est cuius contradictoria est vera: sed hec deus est: est ꝑpositio cuius contradictoria ē vera. igi tur ipsa ē similiter vera. omnis homo currit qui ē albus: sor. est homo qui est albus. igitur sortes currit.

His visis patet responsio ad rationē principalē cō cedendo consequentiam factam: ꝛ negā do antecedens. Et ad probationem nego cōsequentiā: nec arguitur ab vniuersali ad suam exclusiuaz: propter diuer sam relationem relatiui. vnde exclusiua illius vniuersal: omne cui falsum contradicit est verum ē illa: tūn verū est ens: cui falsum contradicit: ꝛ illius exclusiue: tūn verum ē cui falsuz ꝯdicit est illa. omne ens est verū cui falsū ꝯdicit

que est falsa: sicut exclusiua vt superi⁹ ostensum est: q̄re ꝛc̄.
¶ Capitulū de exclusiua ꝛ vniuersali cōposita vel diuisa.

Quadragesimo secundo principaliter ad questionem arguitur sic: ista consequentia est bona. ℞ tm̄ tres sunt propositiones vere q̄rum nulla est.a. igitur nō plures q̄ꝫ tres sūt positiones vere quarum nulla est.a. ꝛ hec cadeꝫ non valet. igitur questio vera. tenet ma ꝑ̄a cuꝫ prima parte antecedentis: quia arguit ab exposita ad vnam suaruꝫ exponentiuꝫ: sed secundā probo. ꝛ pono ꝙ quatuor sunt propositiones vere: quarū vna sit. a. que sunt omnes ꝓpositiones vere: isto posito antecedēs est verū ꝛ consequens falsum. igitur cōsequentia nō valꝫ: ꝙ antecedens sit veruꝫ arguitur sic. Omnes ꝓpositiones vere quaruꝫ nulla est. a. sunt tres. igitur tm̄ tres sunt ꝓpositiones vere: quaruꝫ nulla est. a. patet consequētia ab vniuersali ad suaꝫ exclusiuaꝫ: ꝛ antecedēs ē veruꝫ ꝑ casuꝫ. igitur ꝛ cōsequens qđ erat probandū: sed iam probo: ꝙ cōsequens ē falsuꝫ: quia suū contradictoriuꝫ est veruꝫ. ſ. plures q̄ꝫ tres sunt propositiones vere quarū nulla est. a. ꝓbatur. quatuor sunt ꝓpositiones vere: ꝛ quatuor sunt plures q̄ꝫ tres quarum nulla est. a. igitur plures q̄ꝫ tres sunt ꝓpositiones vere: quarum nulla est. a.

Pro solutione huius argumenti pono quatuor conclusiones quarū ꝑma est ista. Omnes propositiones sunt false: ꝛ tamē aliqua ꝓpositio est vera: probatur (ꝛ pono) ꝙ iste due propositiones sunt omnes ꝓpositiones. deus est deus est: ꝛ homo est homo est: quarū prima sit. a. ꝛ secūda. b. isto posito arguitur sic. a. ꝛ. b. sunt propositiones false: ꝛ. a. ꝛ. b. sunt oēs ꝓpositiones. igitur omnes propositiones sunt false. patet ꝟsequētia cuꝫ minori ꝛ maioreꝫ ꝓbo sic. a. significat assertiue deum esse: aliquaꝫ talez propositionez deus est. b. vero significat assertiue hominez esse vnaꝫ talez homo est. igit tam .a. quā. b. sunt propositiōes false: ꝛ ꝙ aliqua sit propositio vera: patet: quia tam illa deus ē: quā illa homo ē: est vera.

Cor^m ¶ Ex ista cōclusiōe sequitur corrolarie primo. Or ista cōsequentia nō valet: omnes propositiones sunt false: sed ōs est: ꝛ homo est sunt propositiones. igitur deus est: ꝛ homo est sunt propositiones false: nec est sillogismus in tertio ꝑme: tenendo ly omnes collective: nec arguitur cū debito me⁹ sub termino distributo: quia deberet sic argui: omēs propositiones sunt false: sed deus est ꝛ homo est sunt iste ꝓpositiones: demōstrando omnes propositiones. igitur ōs est ꝛ homo ē sunt propositiones false. cōsequētia ē bona: ſz

Cor^m minor negatur. ¶ Secundo sequitur. ꝙ ista consequētia nō valet. omnes propositiones vere quarū nulla est. a. sūt tres: sed due propositiones sunt propositiones vere quarū nulla ē. a. igitur due propositiones sunt tres: antecedēs. n. est verū in casu argumenti: ꝛ cōsequēs falsuꝫ: ꝛ hoc tenen-

z^a ? do ly omnes collective: qr diuisiue maior eēt falsa. ¶ Secūda cōclusio est ista. Omnes propōnes sunt vere: ꝛ tamē aliqua propō ē falsa. probaꝫ: ꝛ pono ꝙ. a. sit illa. nullus ōs est: deus ē: ꝛ. b. illa. nullus homo ē: homo ē: ꝛ non sunt plures propōnes quā. a. ꝛ. b. isto posito patet ꝙ aliqua propō ē falsa: qr quelibet illaruꝫ ē falsa: nullus deus ē: nullus hō est. Et ꝙ omnes ꝓpōnes sunt vere. probaꝫ. a. ꝛ. b. sunt propositiones vere. ꝛ. a. ꝛ. b. sunt omnes ꝓpōnes. igitur oēs ꝓpositiones sunt vere.

Cor^m ¶ Ex ista cōclusione ꝛ priori sequit corrolarie ꝑmo. Or omnes ꝓpōnes sunt vere: ꝛ ꝙ omnes propositiones sunt false: ꝛ tamē nulla ꝓpō vera est falsa propō. probatur: ꝛ resumo casum ꝑme cōclusionis: ꝛ patet ꝙ omnes propōnes sunt false: ꝛ ꝙ nulla propō vera ē propositio falsa: sed probo ꝙ omnes propōnes sunt vere: quia ille quatuor sunt vere. deus ē est: deus ē: homo ē: homo est: ꝛ iste sunt omnes propositiones. igitur omnes propōnes sunt vere. patet cōsequatia. quia consimilis modus arguē di tenet vniuersaliter. ¶ Secūdo sequitur. ꝙ omnes pro Cor positiōes vere quarū nulla ē. a. sunt tres: ꝛ tamē alique propositiones quaruꝫ nulla est. a. non sunt tres propositiōes: prima pars est casus: ꝛ secunda probatur. iste nō sunt tres demonstrando duas: quaruꝫ nulla est. a. ꝛ iste sunt alique propsitiones vere: quarum nulla est. a. igitur ꝛc̄. patet cō sequentia aresoluētibus ad resolutaꝫ: ꝛ ita cōcedo ꝙ oēs propōnes vere quarū nulla est. a. sunt tres: ꝛ etiam ꝙ non omnes propōnes vere quarū nulla est. a. sunt tres: nec iste contradicūt tenendo signū vniuersale in ꝑma collective ꝛ in secunda diuisiue. ¶ Tertia ꝟclusio est ista. Alique sūt 3ª ½ vniuersales eiusdem denoiationis oīno: quarum subiecta ꝛ predicata sunt similia. supponūtq; oīmode ꝛ precise pro eisdem: ꝛ tamē vna est vera ꝛ reliq̄ est falsa. patet de istis omnes propōnes vere quarū nulla est. a. sunt tres: ꝛ oēs ꝓpositiones vere quarū nulla ē. a. sunt tres. aut de istis. oēs apostoli dei sunt duodecim: ꝛ oēs apostoli dei sunt. iz. in q̄ rum vna teneꝫ ly oēs diuisiue: ꝛ in alia collective. ¶ Ex Cor ista cōclusione sequiꝫ corrolarie ꝑmo. ꝙ alique sunt exclusiue eiusdē denominationis oīno: quarum subiecta ꝛ predicata cōuertunt̄: supponūtq; oīmode ꝛ p̄cise pro eisdem ꝛ tamen vna est vera: ꝛ reliqua falsa: patet de istis: tm̄ tres sunt propōnes vere quarū nulla est. a. ꝛ tm̄ tres sunt propositiones vere quaruꝫ nulla ē. a. ꝛ de istis: tm̄ duodecim sunt apostoli dei: ꝛ tm̄ duodecim sunt apostoli dei. supposito ꝙ vna correspondeat vniuersali diuisiue: ꝛ alia vniuersali collective. ¶ Secūdo sequitur. ꝙ nō quelibet exclusi Cor sua est exponibilis infinite: sed alia est exponibilis per notam plitatis: patet de qualibet istarū: tm̄ tres sunt propositiones vere quarū nulla est. a. ꝛ tm̄. iz. sūt apostoli dei. nulla eniꝫ istarum foret vera: vbi nō exponeretur gratia pluralitatis. Et licet huius corolaru alias oppo^m dixerim: nō tamē ex hoc ignominiā pati debeo: quia diuersis tēporib⁹ distictis scriptur]: varyſq; scolarib⁹: decet variare. ¶ 4ª 4ª ? cōclusio est ista. ℞ tm̄ tres propōnes sunt vere: quarū nulla est. a. tm̄ alique nō tres propōnes sunt vere: quarū nulla ē. a prima pars est probata: ꝛ secunda similiter: qr due sunt propositiones vere: quarū nulla ē. a. ꝛ ille due sunt alique nō tres propōnes. igitur alique nō tres propositiones sūt vere: quarū nulla est. a. ¶ Ex ista cōclusione sequiꝫ corre Cor larie primo. Or tm̄ tres proposiones nō sunt vere: quaruꝫ vna est. a. ꝛ tamē alique non tres propositiones nō sūt ve Cor^m re: quarū vna est. a. prima pars probaꝫ: tres propositiones nō sunt vere: quarū vna est. a. ꝛ omnes plures q̄ꝫ tres propositiones sunt vere: quarū vna ē. a. igitur tm̄ tres propositiones nō sunt vere: quarū vna est. a. patet ꝟsequētia cū secūda parte antecedētis. ꝛ primā probo sic: iste nō sūt vere: quarū vna est. a. demōstrando tres quarū nulla est. a. ꝛ iste sunt tres propositiones. igitur ꝛc̄. Secunda pars correlary etiaꝫ probatur sic. ℣ iste nō sunt vere quarū vna est est. a. demōstrādo duas quarū nulla ē. a. ꝛ iste sunt alique nō tres propōnes. igitur alique nō tres ꝓpōnes nō sūt vere quarū vna ē. a. ¶ Secūdo sequitur Or nō solum exclu Cor siua affirmatiua est exponibilis gratia pluralitatis: sed etiam negatiua: patet de ista: tm̄ tres ꝓpositiones nō sunt vere quarum vna est. a. Cor^m

His visis respondetur ad rationem factam: concedendo consequentiā: ꝛ consequēs: ꝛ negādo suum cōtradictoriū: ꝛ ad probationē: quatuor sunt ꝓpositiones vere: ꝛ quatuor sunt plures q̄ꝫ tres quaruꝫ nulla est. a. igitur plures q̄ꝫ tres sunt propositiones vere quarum nulla est. a. nego cōsequentiā: quia in minori relatiū refert illum terminū tres: ꝛ in conclusione illū terminum vere: nec etiā ꝟz argumētū istud cōditiones sillogismi de-

monstratiui aut resolutory: vt patet intuenti. ideo debet sic argui. iste ꝓpones sunt vere: quarū nulla est. a. ⁊ iste sūt plures q̄z tres. igitur plures q̄z tres sunt ꝓpones vere: quarum nulla est. a. consequētia bona est: sed partes antecedētis casui repugnant: quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de copulatiua ⁊ relatione.

Quadragesimo tertio principaliter ad questionem arguit̄ sic: ista cōsequētia est bona. Aliquis hō currit ⁊ for. nō est ille. igitur for. nō est ille: ⁊ hec eadē non valet. igitur questio vera. tenet ꝟña cuz ꝑma parte añtis: qz arguitur a copulatiua ad alterā eius partē: ſz secūdaz probo: ⁊ arguo sic. ꝟsequēs ꝑdicte consequētie nō potest aliter significare: q̄z vno istoꝝ duorūz modoꝝ: vel q̄ for. nō est ille qui currit: aut q̄ for. nō est ille qui nō currit: si dicat̄ q̄ significat primo mō: arguit̄ sic. casu possibili posito ē añs verū ⁊ ꝟsequēs falsuz. igitur ꝟsequētia nō valet: antecedēs ꝓbo: ⁊ pono: q̄ for. ⁊ plato currāt: isto posito cōsequēs est falsum: vt patet: ⁊ ꝓbatur antecedēs sic. plato currit: ⁊ sortes nō est ille. igitur aliqs hō currit: ⁊ for. nō est ille. tenet ꝟña: qz cōsequēs est vna copulatiua cuius ꝑma pars formaliter sequit̄ ex prima parte añtis: ⁊ secūda est eadē cū secūda. si aūt dicit̄ qō illud cōsequēs significat secūdo mō: pono aliū casuz: q̄ plato currat: for. vero sit nō currēs: isto posito: añs verū vt patet: ⁊ cōsequēs falsuz: ga suum cōtradictoriū est verū. videlicet for. est ille qui nō currit: vt ponit casus.

Pro solutione huius argumenti pono quatuor cōclusiones quarū prima ē ista

p¹ ? *Relatiuum non potest supponere magis confuse q̄z suus antecedens. probat̄: nam relatiuū nō supponit nisi per dependentiā ad suum antecedēs: sicut etiā nō significat nisi virtute sui antecedentis: sed nihil dat qō nō habet formaliter vel virtualiter. igitur cū antecedēs supponat: ⁊ nō habeat suppositionē predictā formaliter vel virtualiter: sequitur q̄ illaz non poterit dare relatiuo: ⁊ per consequēs relatiuū non potest magis confuse supponere q̄z suus antecedens: verbi gratia dicēdo: homo currit: ⁊ tu es ille: qz ly homo supponit determinate: ⁊ nō habet priorez suppositionem. videlicet ꝟfusam aliquo modo. ideo ly ille nō videt̄ amplius supponere q̄z determinate vel discrete: qz suppositionē determinatā cōtinet formaliter suū añs: ⁊ discretā

Lo^m virtualiter: que inferior est ad determinatā. ¶ Ex ista cōclusiōe sequit̄ corrolarie. Qz ista copulatiua aliquis homo currit: ⁊ for. nō est ille: nō significat assertiue: q̄ aliquis homo currit: ⁊ sortes nō ē ille q̄ nō currit: nec significat assertiue q̄ aliquis homo currit ⁊ sortes nō est ille qui non currit: qz cōtinue antecedēs stat determinate: ⁊ relatiuū resolutū distributiue.

z^a ? ¶ Secūda cōclusio est ista. Si añs alicuius relatiui stat determinate: ⁊ relatiuū similiter: vel discrete. hec ꝟclusio ꝑmo patet inductiue. Secūdo per primaz conclusionez. qz antecedēs supponēs solū determinate non habet formaliter: nec virtualiter aliā suppositionē q̄z determinatā vel discretā: ⁊ per añs: relatiuū non potest

Lo^m aliter supponere q̄z determinate vel discrete. ¶ Ex ista conclusione sequit̄ corrolarie. q̄ ista copulatiua. aliqs hō currit: ⁊ sortes nō est ille. significat cōuertibiliter q̄ aliqs homo currit: ⁊ sortes ille homo qui currit non est. patz. ga non potest aliter resolui relatiuum: vt suppositionem recipiat sui antecedentis. Eodez modo dico ad istas. aliqs hō est: ⁊ quilibet hō est ille: aliquis homo est: ⁊ tu nō es ille: q̄ prima nō significat: q̄ aliquis homo est: ⁊ quilibet homo est aliquis homo: sed significat q̄ aliquis homo est: ⁊ iste homo est: est quilibet homo. Secūda etiā nō significat q̄ aliquis homo est: ⁊ tu non es aliquis homo: sed significat q̄ aliquis homo est: ⁊ tu aliquis homo nō es. ¶ Tertia cō 3^a ? clusio est ista. Aliqua est copulatiua ex tribus ꝓpōnib⁹ categoricis quarū tertia est falsa: que si secunda esset effice retur vera patet de ista aliquis homo currit: ⁊ sortes non est ille: ⁊ plato nō est isle. suppono nāq̄ q̄ sortes ⁊ pla. sint omnes currētes. isto supposito. ista copulatiua est falsa: ⁊ ē solum pro tertia parte. igitur si esset secūda esset vera. patz cōsequētia quia nō est ratio: quare ista secūda sit vera quī per cōsimilez rationez tertia fieret vera si esset loco secunde ⁊ ecōuerso. ¶ Ex ista cōclusione sequitur corrolarie. q̄ Lo^m .a. ꝓpō vera fiet falsa: ⁊ .b. ꝓpositio falsa fiet ꝓpō vera: per solam transpositionē earuz: patet dato q̄ secunda pars copulantiue predicte sit .a. ⁊ tertia .b. ⁊ q̄ cras .b. erit secūda pars: ⁊ .a. tertia. isto posito patet corrolariū intuenti. ¶ 4^a 4^a ? cōclusio est ista. *Relatiuū aliquod successiue supponet oī genere suppositionuz: ⁊ tamē in eo nulla fiet mutatio seu noua impositio: nec etiā erit alicuius signi additio (ꝓbo) ⁊ diuido horā futurā in quinq̄ partes in quarū prima copulabitur ista: ille homo currit: cuz ista homo est species. In secūda cū illa omnis homo est: in tertia cuz illa tm̄ homo est. in quarta cū illa homo est. in quinta cuz illa iste homo est. isto posito patet q̄ relatiuū in ꝑma parte supponet materialiter: ⁊ in secunda personaliter ⁊ distributiue. in tertia confuse tm̄ ꝟm aliquos. in quarta determinate. in quinta discrete: ⁊ hoc ꝓpter variationē suppositionis antecedētis. ¶ Ex ista cōclusione sequitur corrolarie ꝑmo. Qz Lo^m. aliqua ꝓpositio vniuersalis fiet indefinita: particularis ⁊ huiusmodi: sine noua ipositione: aut mutatione: vel additione. ad ꝓbationez: ꝑz de ista: ille currit in casu priori. ¶ Secundo sequit̄. q̄ aliqua ē ꝓpositio indefinita: cui⁹ subiectū distribuitur: ⁊ tamē sibi nō additur signū vniuersale de secunda parte istius copulatiue: quilibet homo est: ⁊ ille currit: que est indefinita: cui⁹ subiectū distribuitur sine signo aliquo addito illi. ¶ Tertio sequit̄. q̄ aliquis termin⁹ sup- Lo^m ponit māliter: ⁊ tamē sibi nō addit̄ signuz materialitatis: nec supponit respectu termini secūde intētionis. patet de subiecto secunde partis huius copulatiue: homo est species: ⁊ ille currit.

His visis facilit̄ respōdetur ad rationē factā ꝟcedendo eam. tenēdo ly ille relatiue ⁊ ad ꝓbationē dico: q̄ ꝟsequens nō significat aliquo illorum modorum: sed isto modo. sortes aliquis homo qui currit non est: ⁊ hoc ego concedo tam in primo q̄z in secūdo casu. quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de eadem materia.

Quadragesimo quarto principaliter ad questionem arguitur sic. ista cōsequentia est bona Aliquis homo est: ⁊ quilibet homo est ille: igitur quilibet homo est ille: ⁊ hec eadē nō valet. igitur questio vera. tenet consequentia cum maiori: quia arguit̄ a tota copulatiua ad alteram eius partem: sed minorē probo: antecedēs enim est verum: ⁊ cōsequens falsuz. igitur cōsequētia non valet. q̄ cōsequēs sit falsum manifestū est: quia significat conuertibiliter aliquem hominez esse quēlibet hominez: sed añs arguit̄ sic: añs est vna copulatiua cuius quelibet singularis secūde partis est vera cuz prima parte. igit̄ añs ē verū. assumptū ꝓbat̄: quoniā quacunq̄ singulari data: illa est vera cū prima parte: hec enim ē vera: aliquis homo ē: ⁊ for. ē ille: ⁊ hec ē vera: aliquis homo ē: ⁊ plato ē ille. igit̄ ⁊ cetera. añs arguitur. for. ē: ⁊ sortes ē ille. igit̄ aliqs homo est: ⁊ for. ē ille. ꝑz ꝟña: nā ꝟñs ē vna copulatiua cuius ꝑma pars sequit̄ formaliter: ex ꝑma parte antecedentis: ⁊ secūda est eadem cuz secunda. igitur ⁊c̄. eodem modo probātur alie partes antecedentis.

Pro solutione huius argumẽti pono quatuor conclusiones: quarum prima ẽ
p^a ? ista. Aliqua copulatiua ẽ falsa: ⁊ tamẽ quelibet singularis
senũde partis est vera cũ prima parte: vel secuz cõuertibi-
li. patet de ista. aliquis homo ẽ: ⁊ nullus homo ẽ ille: que ẽ
falsa: vt asserũt omnes: cuius quelibet singularis ẽ va cum
tali: aliquis homo ẽ. nã quacunq; signata ista ẽ vera: aliqs
Lor^q homo ẽ: ⁊ sortes nõ ẽ ille: aliquis hõ ẽ: ⁊ plato nõ ẽ ille: ⁊ sic
de alys. igitur ⁊c. ¶ Ex ista ꝯclusione ⁊ eius probatione
seqtur primo corrolarie. Or nõ quelibet singularis secũde
partis huius copulatiue. aliquis homo ẽ: ⁊ quilibet homo
ẽ ille: ẽ vera cuz prima parte. ꝓbaᷣ. nã quacunq; singulari
data secũde partis: ipsa ẽ vera cũ vna tali: aliquis homo ẽ:
sed nõ quelibet singularis secũde partis ẽ va: cũ ista aliqs
homo ẽ. igitur nõ quelibet singularis secunde partis ẽ va
cũ prima parte. pz ꝯsequẽtia cum ꝑma parte añtis. secũdã
ꝓbo. nã iste due: sor. ẽ ille: ⁊ plato ẽ ille: nõ sunt ve cum ista.
z^a ? aliquis homo ẽ: qz hec copulatiua ẽ falsa: aliqs homo ẽ: ⁊
sor. ẽ ille: ⁊ plato ẽ ille. igitur ⁊c. ¶ Secũda ꝯclusio ẽ ista.
Aliqua ẽ copulatiua possibilis cuius quelibet singularis
secũde partis ẽ possibilis cũ ꝑma parte: ⁊ tamẽ nulle due
singulares secũde partis sunt cõpossibiles prime parti: pz
de ista copulatiua: aliquis homo ẽ: ⁊ qlibet homo ẽ ille: q;
sit possibilis manifestũ ẽ: qz possibile ẽ q; nõ fit nisi vn^9 hõ
masculus: etiã quelibet singularis secũde partis ẽ cõpossi-
bilis ꝑme parti: qz hec copulatiua ẽ possibilis: aliqs homo
ẽ ⁊ sor. ẽ ille: aliqs hõ ẽ ⁊ plato ẽ ille: dato q; semp maneat
eadẽ particularis: ⁊ transmittent singulares: q; autẽ nulle
due tales singulares sint cõpossibiles prime parti (patet)
Lor^m quia hec copulatiua ẽ impossibilis: aliquis homo ẽ ⁊ sor. ẽ
ille: ⁊ pla. ẽ ille. ¶ Ex ista cõclusiõe sequitur corrolarie. Or
.a. ꝓpositio vniuersalis ẽ cõpossibilis .c. ꝓpositiõi particu-
lari ⁊ .b. propositio vniuersalis nõ ẽ cõpossibilis .c. propositi-
oni: ⁊ tamẽ omnes singulares .b. sũt cõpossibiles .c. ⁊ nul
le singulares .a. sunt cõpossibiles eidez .c. probaᷣ (⁊ pono)
q; .a. sit illa vniuersalis: quilibet homo ẽ ille: ⁊ .b. nullus ho
mo ẽ ille .c. vo hec particularis. aliquis homo ẽ. isto posito
patet: q; .a. ẽ cõpossibile .c. ⁊ nõ .b. qz hec copulatiua ẽ possi-
Lor^m bilis: aliquis homo est: ⁊ quilibet homo ẽ ille: ⁊ hec nõ est
possibilis: aliquis homo ẽ ⁊ nullus homo est ille. ¶ Item
omnes singulares .b. sunt cõpossibiles .c. quia hec copulati
ua ẽ possibilis: aliquis homo ẽ: ⁊ iste homo nõ ẽ ille: ⁊ iste
homo nõ ẽ ille: ⁊ sic de singul': tamẽ nulle singulares .a. sunt
cõpossibiles .c. qua hec copulatiua ẽ impossibilis: aliqs ho
3^a ? mo est ⁊ sortes ẽ ille: ⁊ plato ẽ ille. ¶ Tertia concl'o ẽ ista.
Aliqua copulatiua ẽ falsa: ⁊ tamẽ quelibet singularis pri-
me partis ẽ vera: cum aliq; singulari secũde partis: ⁊ econ
uerso: ⁊ cuilibet suppposito subiecti istarũ partiũ correspon
det vna singularis: probaᷣ: ⁊ capio illaz: aliquis homo ẽ: et
nullus homo ẽ ille: que ẽ falsa: vt patet: ⁊ quelibet singula
ris prime partis vera: cum aliqua singulari secũde: ⁊ econ
uerso. quia data ista prime partis: sor. ẽ: ista ẽ va cuz ista se-
cunde partis: plato nõ ẽ ille ⁊ hec ꝑme partis pla. ẽ: est va:
Lor^q cũ ista secũde partis: sor. nõ ẽ ille. ¶ Ex ista ꝯclusione sequiᷣ
corrolarie. Or quelibet singularis .a. ẽ illatiua alicuius sin-
gularis .b. ⁊ quelibet singularis b. ẽ inferibilis ex aliq; sin
gulari .a. ⁊ cuilibet suppposito subiecti: tam .a. q; .b. correspõ
det vna singularis: ⁊ tamẽ .a. nõ ẽ illatiuũ .b. patet: dato q;
a. sit illa particularis: aliqnis homo ẽ: ⁊ .b. illa sibi ꝯiuncta:
4^a ? quilibet homo ẽ ille. ¶ Quarta cõclusio ẽ ista. Aliqua co
pulatiua ẽ vera: ex cuius prima ⁊ vltima parte nõ põt fie
ri totalis copulatiua vera: ꝓbatur. nã ista copulatiua ẽ va.
aliquis homo ẽ: ⁊ quilibet asinus ẽ: ⁊ nullus homo est ille:
quia quelibet pars ẽ va. tertia enĩ pars significat: q; null's
homo ẽ asinus: ⁊ hec ẽ impossibilis: aliquis homo ẽ: ⁊ nul
lus homo ẽ ille. igitur conclusio va. ¶ Ex ista cõclusione
sequitur corrolarie. Or alique propõnes separate sunt inui- Lor^n
cem possibiles: ⁊ tamen cõuncte sunt in cõpossibiles: patz
de ꝑma ⁊ vltima parte copulatiue predicte: que sunt simᷣ
vere. g; sunt inuicem possibiles: ⁊ tamẽ coniuncte sunt in
cõpossibiles. quia hec copulatiua ẽ impossibilis: aliqs ho
mo ẽ ⁊ nullus homo est ille.

His visis faciliter respondetur ad rationẽ: cõceden
do cõsequẽtiam factã: dato q; relatiuum
referat in cõsequẽte sicut ĩ antecedẽte ly homo: ⁊ negãdo
añs. Et ad ꝓbationẽ ei^9 cũ dicitur: quelibet singularis se-
cunde partis ẽ va cuz prima parte. igitur secũda pars ẽ va
cũ prima. nego añs. Respondeo: q; nõ plus ꝯcludit: nisi q;
quelibet singularis secũde partis ẽ vera cuz prima parte:
vel secũ cõuertibili: aut q; quelibet singularis secũde par-
tis ẽ va: cum vna tali. aliquis homo ẽ. ¶ Ex quibus nõ se- Lor^m
quiᷣ. Or quelibet singularis secũde partis sit vera cũ ꝑma
parte: aut cũ ista. aliquis hõ est: qz hec copulatiua semp est
ipossibilis: aliquis homo est: ⁊ sortes ẽ ille: ⁊ plato ẽ ille: et
sic de alys. ¶ Aliter rñdetur: q; q̃libet singularez secũde
partis esse verã cuz prima parte: intelligitur dupliciter. s.
diuisiue ⁊ collective. ꝑmo mõ concedo q; quelibet singu-
laris secũde partis est vera cũ ꝑma parte: ⁊ nego ꝯsequen-
tiam. igitur secũda pars ẽ vera cum prima parte. Secũdo
modo ꝯcedo ꝯsequẽtiã ⁊ nego añs. sumunᷣ enim collectie
singulares cũ ꝑma parte: hoc modo. aliquis homo ẽ: ⁊ sor.
est ille: ⁊ plato est ille: ⁊ sic de alys. Diuisiue vero sic: aliqs
homo ẽ: ⁊ sortes est ille. aliquis homo est: ⁊ plato ẽ ille: ⁊ sic
vltra. cuilibet singulari applicãdo talẽ particularez. Ex q̃
patet: q; ex prima parte: ⁊ singularibus collective sumptis
fit vna copulatiua impossibilis: ⁊ ex eadẽ parte: cuz singu
larib^9 diuisiue sumptis fit vna copulatiua possibilis: qua-
re ⁊c.

¶ Capitulum de disiunctiuis.

Quadragesimo quinto principa
liter ad'questio-
nez arguitur sic. ista ꝯña est bona. Ista pro- 4^a ?
positio nõ est disiunctiua: deus ẽ. ergo ista
ꝓpõ nõ ẽ disiunctiua: deus ẽ vel homo est
asinus: ⁊ hec eadẽ nõ valet. igiᷣ questio va.
tz ꝯña cũ ꝑma parte añtis: qz arguiᷣ a par-
te disiunctiue ad totã disiunctiuã. ⁊ ꝓbaᷣ scõa pars añtis
sic: añs est verũ: ⁊ ꝯñs falsum. igitur ꝯña nõ valet. q; ante-
cedẽs sit verũ manifestũ est: qz nulla cathegorica est ꝓpõ
disiũctia: sed de^9 ẽ: ẽ ꝓpõ cathegorica. igiᷣ deus ẽ nõ ẽ pro
positio disiunctiua: ⁊ per ꝯñs ista ꝓpõ nõ ẽ disiunctiua de^9
ẽ. sed probo ꝯñs esse falsum: qz suũ ꝯdictoriũ ẽ verũ. s. ista
propositio ẽ disiunctiua. de^9 ẽ vel homo ẽ asinus: qz ista ꝓ
positio deus ẽ vel hõ est asinus: hz duas cathegoricas i se
ꝯiũctas: per hãc notã ꝯiunctionis. vel igiᷣ ista ꝓpositio ds
est: vel homo ẽ asinus: ẽ ꝓpositio disiunctiua: ⁊ sic ista pro-
positio ẽ disiunctiua. de^9 ẽ vel homo ẽ asinus.

Pro solutione huius argumẽti pono aliqnas
cõclusiões: quarũ prima ẽ ista. ꝑ^a ?
Aliqua ẽ disiunctiua vera: significans ꝑcise iuxta cõpositi
onez suoꝝ terminorũ: cuius quelibet pars ꝑncipalis ẽ fal
sa. patz de ista: nõ homo ẽ asinus: vel homo ẽ capra. ¶ Ex Lor^o
ista conclusione sequitur corrolarie. primo. Or aliqua dis- Lor^m
iunctiua ẽ falsa: significans precise iuxta compositionem
suarum partiuz: ⁊ tamen quelibet eius pars principalis ẽ
va vt pz de ista: nõ tu es homo vel tu es aĩal. ¶ Secũdo Lor^l
sequiᷣ q; aparte disiunctiue: ad totã disiunctiuaz negatie
sumptã: nõ valet ꝯsequẽtia: quia nõ sequiᷣ: tu es homo. igi Lor^q
tur nõ tu es hõ vel tu es aĩal: antecedẽs enim est verum
⁊ consequens falsum: quia suuz ꝯtradictorium est veruz.
¶ Secunda conclusio est ista. Possibile est q; aliqua dis- z^a ?
iunctiua affirmatiua sit vera: ⁊ tamẽ q; eius quelibet pars

principalis sit falsa:probatur.ꝛ pono:ꝙ illa disiunctiua.deus non est:vel homo est asinus:conuertatur cum vna propositione vera:eius partibus significatib⁹ vt prius. hoc ē est possibile:quia disiunctiua nō est sue cathegorice: sz ille vna cum actu coniungendi. Isto posito patet: ꝙ illa disiunctiua est vera:quia cōuertitur cū vna ꝓpositione vera ꝛ tamē quelibet eius principalis pars est impossibilis: qa Lor^m significat adequate falsuz. ¶ Ex ista cōclusione sequitur corrolarie primo. ꝙ aliqua est disiūcttua affirmatiua falsa:ꝛ tamē quelibet eius pars pricipalis est vera:patet.posito ꝙ ista tu es homo:vel tu es animal: cōuertatur cū vna ꝓpositione falsa.cathegoricis solūmodo significantib⁹ vt Lor^m prius. ¶ Secūdo sequit ꝙ a parte disiūctiue:ad totā disiunctinā significātem aliter q̄z sue partes nō valet consequentia:quia non sequit in casu isto:tu es homo. igitur tu es homo:vel tu es animal. ¶ Tertia cōclusio est ista.Aliqua est disiunctiua falsa affirmatiua:significās precise iuxta compositionē suorum terminorum:ꝛ tamez eius quelibet pars ꝑncipalis est va:pz de ista: necessario tu es hō vel tu es animal.suppositoꝙ modus determiet totū sequēs. ꝙ enim eius quelibet pars principalis est vera:manifestū est:ꝛ ꝙ ipsa sit falsa:patet.qz potest esse ꝙ tu nō sis homo: Lor^m nec animal. ¶ Ex ista conclone sequit corrolarie primo. ꝙ aliqua est disiūctiua facta ex ꝯtradictorys que est affirmatiua:ꝛ significās precise iuxta compositionē suarū partium:que non est vera nec necessaria :imo falsa ꝛ impossibilis:patet de ista:cōtingēter tu es : vel tu non es. dato vt prius:ꝙ modus determinet totū:nec potest dici ꝙ sit alia propositio q̄z disiūctiua:ex quo in ea coniūgunt plures cathegorice per notā disiūctionis. ¶ Secūdo seqt.ꝙ a parte principali disiunctiue affirmatiue: significantis precise iuxta cōpositionē suaruz partiuz:ad ipsaz disiunctiuaz cathegorice ꝓbabilem:nō valet ꝯsequētia:quia nulla illarū consequētiarū valet.tu es homo. igit necessario tu es hō vel tu es animal.tu es: igitur ꝯtingēter tu es:vel tu nō es. 4ª? ¶ Quarta cōclusio est ista.A parte ꝑncipali vel cōuertibili cū eadez disiunctiue affirmatiue cathegorice ꝓbabilis: ad ipsaz disiunctiuaz significantez precise iuxta cōpositionem suarum partiū est bonū argumentū: vt tu es homo. igit tu es hō:vel tu es asin⁹.ꝑ° dixi a parte ꝑncipali:qz a parte nō ꝑncipali disiūctiue ad ipsā disiunctiuā cū ceteris regsitis:non valet argumentū:quia non sequit:omnes homies sunt asini vl̄ hoīes.igitur omnes hoīes sūt asini vel homines:ꝛ asini sūt asini:antecedēs enim est ver:ū ꝛ ꝯsequēs falsum.dato ꝙ sit disiunctiua.nec sequit:asini sunt asini.igit omnes hoīes sunt asini:vel hoīes ꝛ asini sunt asini. ꝛ hoc ideo:qz nunq̄z in antecedēte sumit pars principalis disiunctiue.sed pars secūdaria nō terminata ad notā disiunctionis.Secūdo dixi:vel cōuertibili:quia ꝛ si nulla pars disiūctiue est illius illatiua ꝓpter impossibilitatē antecedētis et cōsequētis. tamē vna secū cōuertibilis est eiusdem disiunctiue illatiua.Tertio dixi affirmatiue:ꝓpter primā cōclusionez : que ostendit in negatiuis regulam non tenere. Quarto dixi cathegorice probabilis.ꝓpter tertiā cōclusionem:que asserit in modalib⁹ compositis regulā nō tenere.Quinto dixi:significantez precise inxta compositionez Lor^m suaruz partiū:ꝓpter secundaz conclusionez. ¶ Ex ista cōclusione sequit corrolarie primo.ꝙ ista cōsequētia nō valet:quelibet pars principalis.a. disiunctiua est vera.igitur .a.disiunctiua est vera: patet de disiunctiua negatiua: aut affirmatiua modali vel nō modali significante: nō vt sue Lor^p partes. ¶ Secundo sequitur.ꝙ nec negatio: nec modus: nec disiunctio est pars principalis disiūctiue:pz:quia nullum illorū est illatiuū alicuius disiunctiue:sola enim ꝓpositio est pars principalis alicui⁹ ypothetice: qz sola talis ē illatiua ꝓpositionis ypothetice:seu inferibilis ab eadem.

Ista presuppositis rn̄detur ad rōnē:q̄rēdo de cōsequēte ꝯsequētie facte.vtrū sit disiunctiua vel cathegorica de disiuncto extremo.si disiunctiua:ꝯsequētia est bona:ꝛ cōsequēs est ita verū sicut ꝛ antecedēs.conuertit enim cū ista vera: homo est asin⁹.vel ista ꝓpō deus ē: nō est disiunctiua:deinde nego illā.s.ista ꝓpositio est disiunctiua:deus est: vel homo ē asiin⁹:sumēdo vniformiter:nec ꝯtradicit priori ꝯsiti: ꝛ nego illā cōsequētiā:in hac ꝓpositione:deus ē: vel homo est asinus:coniūgunt due cathegorice per notā disiunctiōis: igitur ista ꝓpositio est disiunctiua:deus est: vel hō est asinus:tamē bene valeret cōsequētia:si consequens foret cathegorica de predicato disiuncto.si autez in ꝑncipio dicit: ꝙ consequēs principalis cōsequētie est cathegorica de predicato disiuncto:cōcedo añs:ꝛ nego ꝯsequētiā. Et non arguitur per regulā.quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de disiunctiua ꝛ copulatiua.

Quadragesimo sexto pricipaliter ad questiones arguit sic.ista cōsequētia est bona.Tu es homo: vel homo est asinus: ꝛ tu non es homo:igitur homo est asinus. ꝛ hec eadez nō valet.igitur questio vera.tenet cōsequētia cū prima parte ātecedētis: qz arguitur a disiūctiua cū destructione vnius partis ad alterā partē. ꝛ probo secūdaz partez añtis.añs est veruz:ꝛ cōsequēs falsum.igitur cōsequētia nō valet:ꝙ cōsequēs sit falsum manifestū est.sed ꝓbo añs esse verū.qz añs est vna disiunctia cuius ꝑma pars ꝑncipalis est vera.illa.s.tu es homo: ꝛ illa est disiūctiua affirmatiua ypothetice ꝓbabilis significās solūmodo iuxta cōpositionē suarū partiū.igitur añs ē verum:quod fuit probandum.

Prosolutione huius argumenti pono quatuor ꝯclones:quarum prima est ista/ ꝑ^a? Quelibet ꝓpō ypothetica habēs plures notas ꝯiūctinas: a q̄libet illarū pōt denoiari:nisi icōgruitas ipediret: pz de ista.tu es:vel homo ē asin⁹:ꝛ tu nō es : que pōt indifferenter eē copulatiua vl̄ disiūctiua. Notāter dixi nisi icōgruitas ipediret:qz ista:aliqō aīal ē:et si tu es illud:tu es asin⁹: nō pōt alr q̄z copulatia denoiari. et illa.aliqō aīal ē : vel si tu es illud:tu nō es asin⁹:nō pt eē nisi disiūctia. ¶ Ex ista Lor^m ꝯclusione sequit corrolarie ꝑmo.ꝙ alique sūt ypothetice q̄ nō iuicē ꝯuertunt imo vna est vera:ꝛ alia falsa : ꝛ tamē q̄libet pars vni⁹ ꝯuertit cū aliqua parte alteri⁹:ꝛ e ꝯ.pz de istis:oēs hoīes sūt asini: vel hoīes ꝛ asini sūt asini: ꝛ oēs homines sūt asini.vel hoīes ꝛ asini sunt asini: ponēdo ꝙ vna sit copulatia:ꝛ altera disiunctiua:quo posito:copulatiua ē vera:ꝛ disiūctiua est falsa.idez dico de istis duabus : tu es vel homo est asin⁹:ꝛ tu nō es. ꝛ tu es vel homo est asinus: ꝛ tu non es:ponendo ꝙ vna sit copulatiua : et altera disiūctiua:quo posito:patet copulatiuam esse falsaz: ꝛ disiunctiuam veram. ꝙ autem q̄libet pars vnius ꝯuertat cū aliq̄ parte alteri⁹ pz intuēti. ¶ Secūdo seqt.ꝙ a disiūctiua cū Lor^q destructione vni⁹ partis nō ꝑncipalis ad alterā partē nō valet ꝯsiia:qz nō sequit: tu es vel hō est asinus: ꝛ tu nō es: sed nullus hō est asinus.igitur tu nō es:ꝛ hoc supposito:ꝙ ꝑma pars añtis sit disiūctiua. ¶ Secūda ꝯclo est ista. Aliqua est disiūctiua affirmatiua vera ꝛ necessaria:cui⁹ tamē quelibet cathegorica ē falsa ꝛ īpossibilis:pz de ista:si tu es asinus:tu es rudibilis: vel si tu es equus.tu es Inibilis. ¶ Ex ista cōclusione sequit ꝑmo.ꝙ a.ꝛ.b.sunt due disiun Lor^m ctiue affirmatine ypothetice ꝓbabiles significātes p̄cise sicut sue partes: ꝛ quelibet cathegorica.a.conuertitur cuz aliqua cathegorica.b.ꝛ econuerso.ꝛ tñ.a.est veruz : ꝛ b.falsum (patet) dato ꝙ.a.sit illa disiunctiua : si tu es asinus tu es rudibilis vel si tu es equus : tu es Inibilis.b.vero illa:

tu es asinus: vel tu es rudibilis: tu es equus: vel tu es Jnibilis. ¶ Secūdo sequit̄ q aliqua est disiunctiua affirmatiua falsa hypothetice ꝓbabilis significās precise sicut sue partes: ⁊ tamē quelibet eius cathegorica est vera: patet de ista: si tu es coloratus: tu es albus. vel si tu es qualis: tu es calidus. ¶ Tertia cōclo ē ista. Aliqua est disiūctiua vera: ⁊ aliq̄ ē disiūctiua falsa: q̄rū nulla ps ē va: nec aliq̄ falsa. probat̄ (⁊ capio) hāc copulatiuā tu es hō: ⁊ tu es animal ⁊ ecōuerso. ⁊ patet q secūda pars ē disiunctiua vera: q subordinatur huic mentali vere: tu es aīal: vel tu es homo. Similiter secūda pars huius copulatiue: tu es asinus: vel tu es capra: ⁊ ecōuerso que ē disiunctiua ē falsa: q subordiatur huic false: tu es capra: vel tu es asinus. Aliqua autem illaꝝ disiunctiuarū nulla pars est falsa: vel vera: manifestū est: q nulla pars ē ꝓpositio: sz p̄cise littera vel syllaba. ¶ Ex ista cōclone sequit̄ correlarie. ꝑmo. Aliqua ē disiunctia affirmatiua nō significans aliter q̄z sue partes: que nō ē alicuius sue partis illatiua: pz de p̄dictis disiūctiuis: que non habēt partes: que sunt ꝓpōnes. ¶ Scōo sequit̄. Aliq̄ ē disiunctiua: que fiet cōditionalis: vel copulatiua sine mutatione sui ⁊ noua impositione. patet de secūda parte huiꝰ copulatiue: tu es homo: vel tu es asinꝰ: ⁊ ecōuerso. dato q scōe parti cras adderet̄ vna istarū. ſ. si tu es hō: tu es asinꝰ: tu es hō ⁊ tu es asinꝰ. ¶ 4ª ? ē ista. Aliqua disiūctia affirmatiua: significante precise iuxta cōpositionē suarum partiū: cum ↄtradictorio vnius partis principalis ad reliquā ꝑtem principalez ē bonum argumentū: vt tu es homo: vel tu es asinus: sed tu nō es asinꝰ: ergo tu nō es homo. posui nāq; oēs particulas illas: propter ↄcl'ones superius positas. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄ primo. Aliqua ↄsequentia nō valet. Aliqua disiunctiua ē falsa. igit̄ aliqua eiꝰ pars ē falsa: quia stat q. a. disiunctiua nō hēat ꝑtes: que sunt ꝓpositiones: velq; sit negatiua: vel q significet aliter q̄z sue partes. ¶ Scōo sequit̄. Aliqua est disiūctiua: cui nō ↄtradicitur aliqua copulatiua: ⁊ aliqua cui cōtradicit copulatina: sed nō de pribus oppositis. ꝑma pars pz. de disiūctiua negatia: cui nō ↄdicit aliqua copulatiua: sed disiunctiua affirmatiua. Secūda pars est manifesta de scōa ꝑte istiꝰ copulatiue: tu es homo: vel tu es animal: ⁊ ecōuerso: que est disiūctiua cui ↄdicit secunda pars huius copulatiue: tu nō es homo: ⁊ tu nō es animal: ⁊ ecōuerso. ⁊ tamē non fit de partibus: vl̄ de terminis oppositis: quia non habet partes q̄ sūt ꝓpōnes.

His visis respondet̄ ad rationē queredo de antecedente. vtrū sit copulatiua vel disiūctiua: si primo modo cōcedo ↄsequentiā: ⁊ nego antecedens. pro secnnda parte: ⁊ ad ꝓbationem nego: q antecedēs sit vna disiunctiua: quia positū ē ⁊ admissuz q sit copulatiua. si secundo mō: nego cōsequentiaz: ⁊ ad probationē cuz dicitur ibi arguit̄ a disiunctiua cū destructione vniꝰ partis ad aliam: nego pro nunc añcedēs: lz enim arguatur a disiunctiua cuius vna pars ē opposituz alteriꝰ ad aliā partez: nō tamē arguit̄ a disiūctiua cū opposito alterius partis ad aliā: qa per hoc intelligit̄: q totuz antecedēs sit vna copulatiua facta ex vna disiunctiua: ⁊ cōtradictorio alterius partis: q̄liter nō est in proposito quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de cōditionalibus.

Quadragesimo septimo ꝓncipaliter ad questionem arguit̄ sic. ista cōsequētia ē bona. Jmpossibile ē te currere: si possibile ē te currere: sed possibile est te currere: igit̄ ipol'e ē te currere ⁊ hec eadez nō valet. igit̄ qō va. tz ↄsia cū prima parte antecedentis: quia arguitur a conditionali cum suo antecedēte ad consequens eiusdem: sed probatur secūda pars: quia antecedēs est verum: ⁊ consequens falsum. igitur cōsequētia non valet: q cōsequēs sit falsum manifestuz est: sed q antecedēs sit verum ꝓbatur: ⁊ nō indiget pro secunda parte. ⁊ primā probo sic: hec propositio est impossibilis. tu curris si possibile ē te currere: ⁊ hec adequate significat q tu curris si possibile ē te currere. igitur impossibile ē te currere si possibile ē te currere. patet cōsequētia ab officiātibꝰ ad officiatum: ⁊ antecedēs est verus: quia omnis conditionalis falsa est impossibilis. igitur ⁊ cōsequēs.

Circa solutionez huius rationis pono quatuor cōclusiones. quarū ꝑma est ista. Aliqua ē cōditionalis vera: cuius antecedens ē verum: ⁊ cōsequēs falsum. patet de ista: nō si tu es homo: tu es asinꝰ: hec enim ē vera: quia suū ↄtradictorium ē falsum. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄ correlarie ꝑmo. Aliqua cō ditianalis ē falsa: ⁊ tamē antecedēs ⁊ cōsequēs ciusdez cōuertunt̄: pz de ista. nō si tu es homo: tu es risibilis. ¶ Secūdo sequit̄. q acōditionali negatiua cum suo antecedente: ad cōsequēs eiusdez nō valet ↄsequētia: quia nō sequit̄ nō si tu es homo: tu es asinꝰ: sed tu es homo. igitur tu es asinus. ¶ Tertio sequitur. Aliqua est cōditiōalis vera: cuius ↄtradictorium ↄsequētis stat cū antecedēte. ⁊ aliqua falsa: cuius ↄtradictoriuz ↄsequentis repugnat antecedenti. ꝑma patet de ista: nō si tues homo: tu es asinus: cuius cōtradictorimm ↄsequētis ē illud: tu nō es asinus: que ē vera cum illa: tu es homo. Scōa patet de ista: nō si tu es homo: tu es risibilis: cuiꝰ ↄtradictoriū ↄsequentis ē illud: tu nō es risibilis: que repugnat illi: tu es homo: que ē antecedēs. ¶ Secūda cōclusio ē ista: Aliqua ē cōditionals affirmatiua cuius antecedēs ē verū: ⁊ cōsequēs falsum: pz de ista: tu nō es homo: nisi tu es aīal: cuius antecedēs ē ly tu es animal: ⁊ cōsequēs tu nō es homo. ¶ Ex ista ↄclusione sequit̄ correlarie. Aliqua e cōditionolis affirmatiua vera: cuiꝰ añs nō ē illatiuū ↄñtis (patet) quia non sequit̄: tu es aīal. igit̄ tu nō es hō: ⁊ hec tamē ↄditiōalis affirmatiua ē vera: tu nō es hō: nisi tu es aīal. ¶ Secūdo sequitur. Aliqua ē ↄditionalis affirmatiua falsa: cuiꝰ antecedēs ⁊ cōsequēs inuicem cōuertunt̄: patet de ista: hō nō currit: nisi risibile nō currit. q nō sit falsa: patet: quia cōuertitur cū ista: homo nō currit: si nullus risibile nō currit: ⁊ q añs ⁊ ↄñs ↄuertant̄: pz. ¶ Tertio sequit̄. q a cōditionali affirmatiua cū suo añe ad ↄñs eiusdē nō valet ↄña: quia nō sequit̄: tu nō es homo nisi tu es aīal: sed tu es aīal. igit̄ tu nō es homo. ¶ Quarto sequit̄. q aliqua ē cōditionalis affirmatiua. vera cuiꝰ oppositū cōsequētis stat cū añte: patz de illa: tu nō curris nisi moueris: etiā cōcedit̄: q aliqua ē ↄditionalis affirmatiua falsa: cuius ↄdictoriū ↄñtis repugnat añti: vt hō nō currit: nisi risibile nō currit. ¶ Tertio cōclo est ista. Aliqua cōditionalis affirmatiua denoīata a ly si: ē falsa: cuius ↄsequēs formaliter sequit̄ ex añte (pz de ista) ↄtingēter si tu es hō: tu es aīal: q eniz sit falsa manifestuz ē: q necessario si tu es hō: tu es animal. ¶ Ex ista ↄcl'one sequit̄ correlarie. ꝑmo. Q. a. ⁊. b. sūt due ↄditionales affirmatiue denoīate a ly si: quarū añtia ⁊ cōsequētia ↄuertuntur: ⁊ tñ. a. ē veruz: ⁊. b. falsuz: ꝓbat̄ (⁊ pono) q. a. sit ista: si tu es homo: tu es aīal: ⁊. b. illa. ↄtingenter si tu es hō: tu es aīal: isto posito patz correlariū. ¶ Secūdo sequit̄. Aliq̄ est conditionalis affirmatiua falsa denoīata a ly si: significans iuxta cōpositionē suarū partiū: ⁊ tñ añs est ipossibile simpliciter: vel ↄñs per se necessariū: pz de qualibet ista: cōtingēter si tu es asinꝰ: tu es homo: cōtingēter si tu es: deꝰ est. ¶ Tertio sequit̄. Aliqua ē ↄditionalis affirmatiua falsa denoīata a ly si: significās solum iuxta cōpositionem suarū partiū: cuius ↄdictoriū ↄñtis repugnat añti: pz de illa: contingēter si antexp̄s ē albus: antechristus est coloratus. ¶ Quarta cōclusio est ista. Aliqua est cōditionalis affirmatiua denominata a ly si. significans p̄cise iuxta cōpo

sitiones sui ꝙ terminoꝝ: cui non correspõdet rõnalis propria (patet de ista) si antexps esset homo: antexps eet aial. hec enim vera ẽ: ꝛ qꝫ sibi nõ correspõdeat cõditionalis ꝓpria manifestũ est: qz sibi nulla alia correspõdet q̃z ista: añ christus ẽ homo. igitur antexps est aial. ꝛ hec nõ ẽ ꝓpria illi: sed isti: si antexps est homo antexps ẽ aial. ¶ Ex ista cõclusione sequitur correlarie primo. Q̃ alique ꝯditionales denominate a ly si: significantes soluꝫ ex cõpositione suarum partium inuicem conuertuntur: ꝛ tamen nec antecedentia: nec cõsequẽtia cõuertunt̃ (patet de istis) si añ xps esset albus: antexps esset colorat⁹: ꝛ si antexps ẽ alb⁹: antexps ẽ colorat⁹. ¶ Scõo sequit. Q̃ aliqua ꝯditionalis affirmatiua denoiata a ly si ẽ vera: significans precise iuxta cõpositionem suarũ partiũ: ꝛ tamẽ in nulla tali añs ẽ illatiuũ ꝯntis (pz de ista) si antexps ẽ hõ: antexps eet aial. vñ nũq̃z sequitur antexps eet hõ: igitur antexps esset aial: qz rõnalis ista ẽ intelligibilis. ¶ Tertio sequit. Q̃ aliqua ẽ ꝯditionalis affirmatiua vera denoiata a ly si: ypothetice ꝓbabilis: ꝛ significãs ꝑcise ex cõpositione suarũ partiũ: ꝛ tamẽ antecedẽs nõ ẽ aptum natũ repugnare cõtradictorio cõsequentis (pz de priori) qz nec añs ẽ ꝓpõ: nec ꝯdictoriũ cõsequẽtis similiter. ¶ Notãdũ tñ qꝫ a conditionali affirmatiua denoiata a ly si: significãte precise iuxta cõpositinẽ suarũ partiũ cũ suo añte: vel sibi ꝓportionali ad ꝯns eiusdẽ: vel sibi ꝓportionale. ẽ bonũ argumẽtũ. vt si tu es hõ: tu es animal: ꝛ tu es hõ. igitur tu es aial. ꝑmo dixi affirmatiua ꝓpter mã cõclonez. Scõo denoiata a ly si: ꝓpter secũdã cõclonem. Tertio significante ꝑcise iuxta cõpositionẽ suarũ partiuꝫ: qz vbi cõditionalis significaret aliter q̃z sue partes in se nõ seruaret regulas cõditionaliuꝫ. Quarto dixi vel sibi ꝓportionali: qz lz nõ sequit. si antexps eet albus: antexps eet coloratus: sz antexps eet alb⁹. igit̃ antexps eet colorat⁹. tamẽ bene sequitur cũ añte ꝛ ꝯnte ꝓportionalibus isto mõ: sed antexps est alb⁹. igitur antexps ẽ coloratus.

His visis ꝓpõne. ipossibile ẽ te currere: si possibile ẽ te currere. vtrũ sit cathegorica modalis vel ꝯditionalis. si primo mõ: nego ꝯnam: nec arguit̃ per regulã. si scõo mõ cõcedo ꝯnaz: ꝛ nego añs pro ꝑma parte. ꝛ ad ꝓbationẽ nego cõsequẽtiã. nec arguitur ab officiãtib⁹ ad officiatuz. qa cõditionalis illa nõ ẽ officiabiliter probabilis: sed ypothetice. Ideo ꝯcedo istas duas ꝓpõnes: ipossibile ẽ te currere si possibile ẽ te currere: ꝛ ipossibile ẽ te currere: si possibile ẽ te currere. dato qꝫ ꝑma sit ꝯditionalis: ꝛ scõa cathegorica modal̃ nec opponũt̃: ex q̃ nõ vniformiter sumunt̃: q̃re ꝛc.

¶ Capitulum de causalibus.

Quadragesimo octauo principaliter ad q̃stionẽ arguit̃ sic. ista cõsequẽtia ẽ bona. Quia tu es asinus: tu es aial: igit̃ tu es asinus. ꝛ hec eadez nõ valet. igitur q̃stio vera. tenet ꝯnaz cũ ꝑma ꝑte añtis: qz arguit̃ a causali ad alterã eius partẽ: sed secũdã ꝓbo. añs eniz ẽ verũ: ꝛ ꝯsequẽs falsuz. igitur ꝯnaz nõ valet: qꝫ ꝯns sit falsuz manifestũ ẽ: sed ꝓbo añs esse verũ sic: ista cãlis ẽ va: qa tu es homo: tu es aial: ex eo qꝺ ista ꝯnaz est bona: tu es hõ. igitur tu es aial: sed eque bona est ista: tu es asin⁹. igitur tu es aial: sicut illa. tu es hõ. igitur tu es aial. igit̃ eque vera ẽ illa causalis: qz tu es asin⁹: tu es aial. sicut illa: qz tu es hõ: tu es aial: vel si nõ: detur causa diuersitatis.

Pro solutione huiꝰ argumẽti pono q̃tuor conclusiones q̃rũ prima ẽ ista. Aliqua ẽ causalis affirmatiua va: cuiꝰ prior ꝓpõ posterioris si est illatiua: patet de ista: qz deꝰ ẽ: tu es. hec. n. causalis vera est: qꝫ significatũ antecedẽtis est cã essendi significati cõsequẽtis: deus. n. est causa tui. ¶ Ex ista cõclone sequit. Q̃

nõ ex q̃libet cãli va: segt̃ ꝯditiõalis de ꝓtibꝰ sitibꝰ seu rõnalis: vnde nõ sequit̃: qz sor. ẽ: pla. ẽ: igit̃ si sor. ẽ: pla. ẽ. vel eꝫ. dato. n. qꝫ sor. sit pater pla. é añs verũ: ꝛ ꝯns falsuz. ¶ Secũda ꝯclo est ista. Aliq̃ ẽ causalis vera: cuiꝰ q̃libet pars est illatiua alterius: pz de ista: qz. a. efficit. b. b. efficit̃ ab. a. ista. n. causalis ẽ va. supposito qꝫ. a. sit causa efficiẽs. b. ꝛ qꝫ quelibet eius pars ꝓncipalis alterius sit illatiua. ꝓbat̃ qz segt̃ a. efficit. b. igit̃. b. efficit̃ ab. a. ꝛ eꝫ. ¶ Ex ista ꝯclone segtur correlarie. Q̃ aliqua ẽ causalis va: que est illatiua ꝯditionalis: vl rõnalis sed nõ eꝫ. segtur enĩ: qz. a. efficit. b. b. efficitur ab. a. igit̃ si a efficit. b: b. efficit̃ ab. a. sed non segtur. si. a. efficit. b. b. efficitur ab. a. igitur quia. a. efficit. b. b. efficitur ab. a. dato nãq; qꝫ non sit. a. nec. b. est antecedens verum: ꝛ consequens falsum: qz causalis affirmatiua necessario ponit inesse ꝛ nõ ꝯditionalis. vt patet intuẽti. ¶ Tertia conclusio ẽ ista. Aliqua causal̃ affirmatiua ẽ va: ꝛ tñ significatũ ꝓris ꝓpõnis nõ ẽ cã significati posterioris: pz de ista: qa tu es homo: tu es aial: qz añs ẽ cã illatiua ꝯsequẽtis. ꝛ tam añtis q̃z ꝯntis significatũ: adeq̃tũ ẽ aliqd ex pte rei: qz te eẽ hoiez: ꝛ te eẽ aial ẽ vt alis manifeste ꝓbaui q̃re ꝛc. ꝛ qꝫ significatũ ꝑme non sit causa significati secũde: pz: quia aut causa essendi: aut causa inferendi. nõ ꝑm: qz ídez ẽ realiter te esse hominẽ: ꝛ te eẽ aial. nec scõm: qz illatio non in significatis sz in terminis solũ reꝑitur. ¶ Ex ista ꝯne sequit̃ correlarie. Q̃. a. ꝛ. b. sũt due cãles eiusdẽ denoiatiõis oĩno. quarũ q̃libet ps ꝓncipalis cũ qualibet earũdẽ ꝯuertit̃. ꝛ tñ. a. ẽ verũ: ꝛ. b. falsuz. ꝓbatur (ꝛ pono) qꝫ. a. sit illa causalis: qz sor. generat platonẽ. pla. generat̃ sor. ꝛ. b. illa. qz pla. generat̃ a sor. sor. generat pla. ꝛ sit ita qꝫ sor. generet platonẽ. isto posito. a. ẽ verũ: tã per scõam q̃z ꝑ tertiã ꝯclusionẽ: qz ꝑma propositio ẽ cã illatiua secũde: ꝛ significatũ ꝑme ẽ cã significati secũde. sed. b. ẽ falsuz. qz significatũ ꝑme ꝓpõnis ipsi⁹. b. nõ ẽ cã significati secũde ꝓpõnis eiusdẽ: nec ꝑma ꝓpõ est cã illatiua secũde: sed potius ecõuerso. nõ eniz valet argumẽtũ: a passiua ad actiuã: nisi qz ab actiua ad passiuã ẽ bona ꝯnia. ¶ Quarta ꝯclo ẽ ista. Aliqua cãlis affirmatiua est falsa: ꝛ tamẽ significatũ ꝑne ꝓpõnis ẽ cã significati secũde. pz de ista: necessario qz deꝰ ẽ: tu es. necessario qz plato efficit sortez: sortes efficitur a plato: potest enim esse: qꝫ deꝰ non sit causa tui: ꝛ possibile ẽ sortem non efficere platonẽ. igitur neutra illarum ẽ vera. ¶ Ex ista cõclusione sequit̃ correlarie primo. Q̃ aliqua cãlis affirmatiua est falsa: ꝛ tñ prior propõ ẽ causa illatiua posterioris: ꝛ cuilibet illarum correspõdet pro significato aliqd ex parte rei: patet ꝺ ista. necessario qz tu es homo: tu es aial: qꝫ enim ꝑma ꝓpositio sit illatiua secũde partis (patet etiã) qꝫ significatũ cuiuslibet partis ẽ aliquid ex parte rei: sed qꝫ illa causalis est falsa ostendo qz possibile ẽ qꝫ tu non sis. igitur possibile ẽ illam esse falsam: sic significãdo: necessario qz tu es homo: tu es animal. patet cõsequẽtia: qz ideo illa ẽ falsa: qz añ xps ẽ homo: añ xps ẽ aial: qz añ xps nõ ẽ hõ. ¶ Scõo sequit̃. Q̃ alique sunt causales eiusdẽ denoiationis oĩno ꝛ cuiuslibet illarũ significatũ prime partis ẽ causa significati secunde: ꝛ tamẽ vna ẽ vera: ꝛ reliqua falsa: pz de istis: necessario quia deus ẽ: tu es: contingẽter quia deus ẽ: tu es: vbi patet: qꝫ ꝑma ẽ falsa: ꝛ scõa vera. ¶ Tertio segtur. Q̃ alique sũt causales eiusdez denoiationis oĩno: ꝛ cuiuslibet illaruz: prior propositio ẽ causa illatiua secũde: quibus significatiue correspondet aliquid ex parte rei: ꝛ tamen vna est vera: ꝛ reliqua falsa: patet de istis: necessario qz tu es homo: tu es animal. contingenter quia tu es homo: tu es animal. ¶ Notanda sunt hic duo primũ est. Q̃ per propositionez primaz vel priorem: intelligo illam que sequitur immediate notã causẽ: ꝛ subsequentem posteriorem aliam: quecunq; sit illa: q̃litercũq; situet̃: vbi gra. qz tu es hõ: tu es aial: tu es hõ: vocat̃ ꝑor ꝓpositio: ꝛ illa. tu es animal posterior: ꝛ eodem

modo vocarent̃ si dicerẽ:tu es aial: qz tu es hõ. ¶ Scõ notandũ est:qꝫ nõ datur añs speciale cõcludẽs oẽm causa lem esse verã vl̃ falsaz:sed aliud añs assignat̃:iuxta diuersitatez causaliũ.aliqua eni est causalis negatiua: negatiõe cadẽte sup̃ notã cause.z aliqua affirmatiua significãs forte aliter:q̃z sue partes p̃ncipales. z aliqua affirmatiua modalis:vel hꝫ. z aliqua affirmatiua significãs solũ sicut sue partes:nec alio mõ sincathegoreãte: q̃z a nota causali denoiata.p̃ma cãlis ꝓbat̃ per suũ ꝺictoriuz: hec eni ẽ vera: nõ qz tu es:deus est:qz suũ oppositũ ẽ falsum.ſ.quia tu es: deus est.scõa cãlis est falsa:qz sua mẽtalis est falsa:dato qꝫ illa qz deus ẽ tu es.subordinet̃ mẽtali huic:qz deus ẽ: tu nõ es.tertia cãlis est ỽa:qz sue exponẽtes sunt vere:z false:qz vna suarũ exponẽtiũ est falsa:vt necessario qz tu es hõ: tu es aial:est falsa:qz hec est falsa:nõ põt esse quin quia tu es homo tu es aial. Et hec est vera contingẽter qz tu es hõ:tu es aial:qz ambe exponẽtes sunt vere(vt ꝑz intuẽti)causalis ỽo q̃rto mõ sũpta ẽ ỽa.significatũ.n.p̃me ꝓpõnis ẽ causa significati secũde:aut p̃ma ꝓpõ est causa illatiua secunde:cũ hoc qꝫ eisdẽ significatiue correspõdeat aliqd ex parte rei:exemplũ p̃imi:qz deus est:tu es:exẽplũ secũdi:quia tu es albus:tu es colorat⁹:aut qz tu es hõ:tu es aial. ¶ Ex Lozᵐ ista respõsione sequit̃ p̃mo.Qz nulla cãlis q̃rto mõ sũpta ẽ vera:cui⁹ vna pars p̃ncipalis est falsa:vt qz antexp̃s ẽ:ani- Lozᵐ mal ẽ:qz nihil:nec aliq̃liter ẽ antexp̃z esse. ¶ Scõo segt̃. Qz nulla cãlis q̃rto mõ sũpta ẽ vera:cuius vna ps ẽ negatiua:vt qz tu es hõ:tu nõ es asinus:qz nihil nec aliqualr ẽ: Lozᵐ te nõ eẽ asinuz. ¶ Tertio sequit̃.Qz nulla causalis.4.⁰mõ sũpta ẽ vera:cuius q̃libet pars ẽ affirmatiua: z aliqua illarũ nõ ponit in esse:vt qz possibile ẽ antexp̃z esse: possibile est hoiem esse:quia nihil nec aliqualr ẽ:qꝺ sit possibile antexp̃m esse.

His visis respõdet̃ ad rationẽ:cõcedẽdo ꝺñaz:z negãdo añs.Et ad ꝓbationem rñdeo:qꝫ ista cãlis.qz tu es hõ: tu es aial.nõ ẽ vera solũ ex eo qꝫ p̃ma ꝓpositio sit illatiua secũde. sed qz p̃ma ꝓpõ ẽ causa illatiua scõe z cuilibz illaz ꝓ significato corrñdet aliqd ex pte rei: qualr nõ ẽ de illa.qz tu es asinus:tu es aial.z si dicit̃.videt̃ ex ista responsione:qꝫ hec causalis sit vera.qz tu es aial: tu es hõ:qz sicut vna ẽ cã illatiua alteri⁹:ita ecõuerso. segtur enim tu es aial.igit̃ tu es hõ: vt ostsum est in obiectionib⁹ ꝺñtiarũ.dicit̃ qꝫ ꝛz sequat̃ ex q̃libet illarũ: vna tñ est cã illatiua z nõ altera:qz ex vna nullo medio subintellecto alia sequit̃.sed nõ ecõuerso.sequit̃.n.tu es hõ:igit̃ tu es aial: sine aliquo medio.ꝛz nõ e⁹.nisi cũ intellectu plurũ ꝺñarum. vt tu es aial:igit̃ tu es:igitur tu es tu:igitur tu es hõ. hec ꝙ tu es ẽ causa illatiua illius: tu es hõ: z nõ illa tu es aial. vñ non sequit̃ cã illatiua illius:tu es hõ:includit̃ in illa: tu es aial:igitur tu es animal:ẽ causa illatiua illius tu es homo: quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de quãtitate propositionum.

Quadragesimo nono principaliter ad q̃stionez auguit̃ sic.ista ꝺña ẽ bona. Aial ẽ sor.igitur omne aial ẽ sor.z hec cadẽ nõ valet:igit̃ qõ ỽa.tenet ꝺña cũ minori:qz añs ẽ verũ: z cõsequẽs falsuz.sed maiorẽ ꝓbo sic: añs z cõsequẽs cõuertunt̃.igit̃ ꝺña bona:añs arguitur.subiecta illarũ cõuertunt̃:z predicata similr:z ꝓpõnes sũt eiusdẽ denoiationis oino:igit̃ añs z ꝺñs cõuertunt̃. cõsequẽtia tenet:z añs arguit̃.nã si añs nõ eẽt vex hoc videtur:qz ꝓpõnes ille nõ sunt cõsimilis denoiationis oino.ex eo qz ꝺñs ẽ ꝓpõ vlis:z añs ẽ ꝓpõ indefinita.sed arguit̃:qꝫ añs ẽ ꝓpõ vlis: qz ꝺñs ẽ ꝓpõ vlis.ex eo qz significat vniuersalr:omne aial eẽ sor.sed añs etiã significat.vlr oẽ aial esse sortẽ:igit̃ añs etiã ẽ ꝓpõ vlis.ꝛz ꝺña cũ maiori: z mino rem probo:z suppono qꝫ añs sit p̃iacẽs hui⁹:omẽ aial ẽ sor tes.isto supposito arguit̃ sic.subiectũ isti⁹ aial ẽ sor. supponit.vlr distributiue pro oi aiali:z p̃dicatũ ꝓ sor.igit̃ illa ꝓpositio significat vlr:oẽ aial eẽ sortez. ꝛz ꝺña: z añs arguit̃ sic. Idẽ ẽ subiectũ vlis z sue p̃iacẽtis: sed subiectũ vlis distribuit̃ pro omni aiali:igit̃ z subiectũ p̃iacẽtis.q̃re ꝛc̃.

Pro solutione huius argumẽti pono quatuor conclusiones: quarũ p̃ima est ista.Aliqs termin⁹ subicit̃ in vl̃i: z idẽ termin⁹ subycit̃ in ꝓpõne indefinita:ꝓbat̃ : ly hõ subycit̃ i illa vl̃i:oꝭ homo est: z sꝺycit̃ i sua p̃iacente:igitur ꝛcl̃o ỽa.ꝛz ꝺña:qz si aliqꝺ hõ foret subiectũ vlis z p̃iacentis:foret aliud hõ subñ:tũc in illa.oꝭ hõ ẽ:duplicaret̃ ly homo:ꝺñs falsum:z cõtra experientiã. ¶ Ex ista ꝛcl̃one sequit̃ corrolarie p̃mo. Qz idẽ terminus supponit distributiue z determiate.ꝓbat̃.subñ istius oꝭ hõ ẽ:supponit distributiue: z subiectũ illi⁹: hõ ẽ: supponit determiate:sed idẽ est subñ vtriusqꝫ: qz idem ẽ subiectũ vlis z subiectũ p̃iacẽtis.Scõo sequit̃ qꝫ sub eodẽ termino cõtingit descẽdere copulatiue z disiũctiue.probatur.nã sub subiecto istius oẽ aial ẽ:cõtingit descendere copulatiue:z sub subo isti⁹:aial ẽ: cõtingit descẽdere disiũctiue:sed idẽ ẽ subm vtriusqꝫ: igit̃ ꝛc̃.patet ꝺña z añs silr:vt ꝑz intuenti ꝺditiones ꝓpõnũ vl̃iuz z indefinitarũ. ¶ Secũda ꝛcl̃o ẽ ista.Aliqs termin⁹ subycit̃ in ꝓpõne p̃ticulari vel idefinita.z idez termin⁹ subicit̃ in ꝓpõne singulari. probatur.ly hõ subicitur in ista.iste hõ est: z idẽ ly hõ subicitur in ista.hõ ẽ:qz idẽ ẽ subiectũ singularis ꝺmõstratiue: z sue p̃iacentis;igit̃ ꝛc̃. ¶ Ex ista ꝛcl̃one segtur corrolarie p̃mo.Qz aliqs termin⁹ supponit discrete:z tñ sub illo ꝛtingit descẽdere.ꝓbat̃.nã ly hõ supponit discrete in ista ꝓpõne:iste hõ ẽ:z tñ sub eo ꝛtingit descẽdere: qz ẽ subm vnius indefinite:hõ ẽ:igitur ꝛc̃. ¶ Scõo segtur.Qz subm alicui⁹ ꝓpõnis supponit determiate:cui negatio addita: nõ distribuit(istud ꝑz de subiecto illius)iste homo ẽ: qꝺ supponit determinate in ordine ad p̃iacens:z tñ dicendo:nõ iste hõ ẽ:nõ supponit distributiue(ꝓbatur)qz nõ in ordie ad istã iste hõ ẽ:qz sic supponit discrete:nec in ordine ad illaz: hõ ẽ:qz sic supponit determinate:nec in ordine ad istaz:nõ hõ ẽ:qz ibi nulla talis ẽ:que sit ꝓpõ qz ñ applicat̃ negatio subiecto imediate:sed itermediat ꝓnomẽ demõstratiuũ: mõ certũ ẽ: qꝫ ad hoc qꝫ aliqui termini sint aliqua ꝓpõ requiritur debitus ordo scribẽdi:vel ꝓferẽdi illos : vnõ ex pluribus terminis:quorũ vn⁹ esset rome:z ali⁹ bononie: formari nõ posset ꝑm istã distãtiaz ꝓpõ aliqua. ¶ Tertia ꝛcl̃o ẽ ista.Aliqs termin⁹ subicitur in ꝓpõne q̃ta: z idẽ subicit in ꝓpõne nõ q̃ta. ꝑz de subiecto hui⁹ exclusiue. tñ hõ ẽ: qꝺ ẽ subiectũ eiusdẽ z sue p̃iacẽtis. ¶ Ex ista ꝛcl̃one sequitur corrolarie p̃mo.Qz aliquis terminus supponit confuse tñ:z idẽ termin⁹ supponit determinate:vt ꝑz(ꝓbat̃)subiectũ illi⁹ tñ hõ ẽ:supponit ꝺfuse tñ:z subm illi⁹ hõ ẽ:supponit determiate:sed idẽ ẽ subz vtriusqꝫ ꝑ ꝛcl̃onẽ: igit̃ ꝛc̃. ¶ Scõo segtur.Qz sub eodẽ termino ꝛtingit descendere disiunctim z disiunctiue:ꝑz:qz sub subiecto illius tñ hõ ẽ: cõtingit descẽdere disiunctim z sub subiecto illius: hõ est. cõtingit descẽdere disiũctiue: sed idẽ ẽ subiectũ vtrtusqꝫ. igit̃ ꝛc̃. ¶ Tertio segtur.Qz aliquis termin⁹ supponit mobiliter:z idẽ supponit ĩmobiliter:ꝓbat̃:subiectũ istius necessario hõ ẽ:supponit ĩmobiliter : qz nõ licet descẽdere in ordine ad illã:z subiectũ illi⁹ hõ ẽ:supponit mobiliter:qz licet descẽdere:sed idẽ ẽ subiectũ vtriusqꝫ: qz idẽ ẽ subiectũ modalis:z sue preiacentis:igitur ꝛc̃. ¶ Quarto segtur.Qz illa ꝺña nõ valet.a.termin⁹ supponit ĩmobiliter:igitur sub eo nõ cõtingit descẽdere:qz subiectũ illi⁹ : necessario hõ ẽ: supponit ĩmobiliter rõne termini modalis:z tñ licet ꝺscẽdere disiũctiue in ordine ad p̃iacens : similiter subm isti⁹: oꝭ homo preter sortẽ currit:supponit ĩmobiliter in ordie

ad exceptiuã:ꝛ tñ sub eo ꝯtingit descẽdere copulatiue ĩ oꝛ dine ad ꝑiacẽs.cõsimiliter diçaꝫ ad istas:necessario oĩs hõ est:necessario tñ homo ẽ risibilis: vbi ly hõ supponit mo/
4ª ? biliter ꝛ ĩmobiliter:aliter tñ ꝛ aliter sũptũ. ¶ Quarta cõ/clusio ẽ ista.Ex eo aliqua ẽ ꝓpõ vl̃is qꝫ ĩ ea subycit̃ termi nus cõis signo vl̃i determiat⁹ denoiate.ista cõclusio ꝑz in/uctiue:vt oĩs hõ currit:oĩs hõ mouet̃:ꝛ ita ỗ alys. ¶ Ex
Loꝛᵐ ista ꝯclone sequit̃ cozrelarie ꝑmo.Oꝛ nulla illarũ ẽ vl̃is: ñ oĩs hõ currit;necessario oĩs homo ẽ aĩal:aut aĩal ẽ soꝛ. qõ ẽ ꝓiacẽs illius:oẽ aĩal ẽ sortes:ꝑma nãqꝫ denoiaꝫ a duob⁹ signis.zª a mõ necessitatis.ʒª anullo signo denoiaꝫ: deno/minat.n.signũ vl̃e ꝓpõnẽ vl̃em ꝛ nõ idefinitã:aut singula
Loꝛᵐ rem vel particularẽ. ¶ Secũdo sequit̃.Oꝛ ꝓpõ particula ris ẽ illa in qua subyciaꝫ termin⁹ cõis signo particulari de termiat⁹ denominãte ipsaʒ:ꝫ ẽt ꝑz ĩductiue:vt aliquis hõ currit:aligꝫ hõ mouet̃ aligꝫ equ⁹ mouet̃.ex õ ꝑz qꝫ nulla il larũ ẽ particularis: necessario aliqõ aĩal est: nõ necessario aligꝫ homo est aĩal:quę ẽ ꝓiacẽs illius:aliqõ aĩal est:qꝫ nul
Loꝛᵐ la illarũ denoiatur asigno particulari. ¶ Tertio sequit̃. Oꝛ ꝓpõ indefinita est illa:cuius subiectũ ẽ terminus cõis nullo signo determinat⁹ denominante ipsaʒ: vt hõ currit: ideo ꝓiacẽs vl̃is vel particularis:nõ ẽ particularis vl̃ vl̃is qꝫ tale signũ nõ denoiat ꝓiacẽs: sʒ totã ꝓpõnem cũ signo.
Loꝛᵐ ¶ Quarto sequit̃.Oꝛ ꝓpõ singularis ẽ ista cui⁹ subiectuʒ est termin⁹ discret⁹: vel termin⁹ cõis cũ ꝓnoĩe demõstra tiuo:nullo alio signo demõstrat⁹ denominãte ipsaʒ:vt soꝛ. currit:vel iste hõ disputat.¶ Ex quo ꝑz.Oꝛ nulla istaruʒ ẽ singularis:vterqꝫ istoꝝ currit:oẽs isti mouent̃: tñ soꝛ.currit:necessario iste hõ mouet̃:qꝫ subycit̃ termin⁹ discretus vel cõis cũ ꝓnoĩe demõstratiuo:determiationib⁹ ꝑcedẽti bus denominãtibus illas ꝓpositiones.

His visis ꝑz rñsio ad argumẽtuʒ:negãdo ꝯñaʒ: ꝛ si militer qꝫ añs ꝛ ꝯñs ꝯuertant̃: nego etiaʒ qꝫ illa ẽ vl̃is:oẽ aĩal ẽ soꝛ.qꝫ eius subiectũ distribuitur:aut qꝫ vl̃r significet:oẽ aĩal esse sortez:sed iõ est vl̃is:quia in ea subycitur termin⁹ cõis signo vl̃i determiat⁹: denominãte ipsã vt ostẽdit quarta ꝯclusio:quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de terminis distrabentibus.

Quinquagesimo ꝛ vltimo ad q̃ stionez arguit̃ arguit̃ sic:ista ꝯña ẽ bona. Añxp̃s ẽ futur⁹: igit̃ añxp̃s ẽ:ꝛ hec eadẽ non valet: igit̃ que stio vera.tʒ ꝯña.ꝛ añs arguit̃ ꝓ ꝑma ꝑte: qꝫ arguit̃ a tertio adiacẽte ad secũdũ adia cens:sine termino distrahẽte:ꝓbatur: nã si ibi foꝛet aliquis termin⁹ distrahẽs:videret̃ qꝫ istud parti cipiũ futur⁹:ꝯtra istud participiũ pñs nõ distrahit verbuʒ futuri tꝑis.igit̃ nec ly futurus verbũ ꝑsentis tꝑis.ꝑz ꝯña. qꝫ sic̃ verbũ futuri tꝑis significat futuritiue:ita participiũ pñtis tꝑis significat pñtialiter:añs arguit̃.nã seqt̃ formali ter:añxp̃s erit pñs.igit̃ añxp̃s erit:ꝛ ꝑ ꝯñs ñ distrahit̃ ver bum futuri tꝑis aparticipio pñtis tꝑis. Secũda pars ꝑncipa lis arguit̃ sic:añs est verũ:ꝛ ꝯñs falsuʒ:igit̃ ꝯña non valet. qꝫ ꝯñs sit falsuʒ manifestũ ẽ:sed ꝓbat̃ añs.naʒ añxp̃s erit. igit̃ añxp̃s ẽ futur⁹. ꝑz ꝯña ab vno ꝯuertibili ad reliquũ.

ꝑ ? **Pro solutione** huius argumẽti pono q̃tuoꝛ cõ clusiones:q̃ruʒ ꝑma ẽ ista. Ali quis termin⁹ supponit p̃cise pro eo qõ ẽ:ꝛ tñ supponit ꝑ eo qõ ẽ:fuit:ꝛ erit:ꝓbatur:subiectũ hui⁹.tu es: p̃cise supponit pro eo qõ ẽ: ꝛ nõ supponit pro eo qõ ñ ẽ:ꝛ qꝫ supponit ꝑ eo qõ fuit: ꝛ qõ erit ꝑz:qꝫ suppõit pro te: ꝛ tu fuisti ꝛ eris.igit̃
Loꝛᵐ suppõit pro eo qõ fuit:ꝛ qõ erit. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̃.Oꝛ aliquis termin⁹ suppõit pro eo qõ est:fuit:ꝛ qõ erit:ꝛ qõ p̃t esse:ꝛ tñ nõ supponit respectu verbi seu termini ampliati ui:ꝑz de subiecto buins:tu es:supponit enim pro te:ꝛ tu es:
Loꝛᵐ fuisti:ꝛ eris:ꝛ potes ẽ:igit̃ ꝛc̃. ¶ Secũdo sequit̃. qꝫ aligꝫ termin⁹ supponit respectu verbi de ꝑterito vel futuro so/lũmodo:ꝛ tñ p̃cise supponit pro eo qõ ẽ:ꝑz ꝑma ps de subo vnius istarũ:tu fuisti:tu eris:ꝛ scõa ꝓbat̃.ly tu supponit ꝑ eo qõ ẽ:qꝫ pro te:ꝛ nõ supponit pro aliquo qõ nõ est: qꝫ nõ supponit pro aliquo qõ nõ est tu. igit̃ p̃cise supponit pro eo qõ ẽ. ¶ Secũda ? ẽ ista.Aliquis termin⁹ suppouit ꝑ eo qõ z² ?
est:ꝛ tñ istud suppositũ nõ ẽ:ꝓbatur sic:subiectũ hui⁹ ante/xp̃s ẽ:suppõit pro eo qõ est:ꝛ tñ nullus añxp̃s est.igit̃ ꝯclo vera:tʒ ꝯña cũ minoꝛi:ꝛ maioꝛẽ ꝓbo sic:nullus termin⁹ bʒ suppositionẽ ase:sed a uerbo.igit̃ supponit ſm ꝯsignificati onem verbi:sʒ ly añxp̃s supponit respectu isti⁹ verbi ẽ: so/luʒ p̃sential'r ꝯsignificãtis. igit̃ añxp̃s solũ supponit ꝑ eo qõ est. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̃ cozrelarie ꝑmo.Oꝛ aliquis Loꝛᵐ
termin⁹ supponit pro eo qõ ẽ:ꝛ tñ illud suppositũ nõ p̃t ẽ. ꝓbat̃.subiectũ hui⁹ chymera ẽ:supponit pro eo qõ ẽ:qꝫ re spectu hui⁹ verbi ẽ nõ distracti: ꝛ nulla chymera põt esse. igitur ꝛc̃. ¶ Scõo sequit̃.Oꝛ ista ꝯña nõ valet: ly chyme/ra supponit:pro chymera.ꝛ nulla chymera ẽ:vel p̃t ẽ.igit̃ Loꝛᵐ
nõ supponit ꝑ eo qõ ẽ:aut qõ p̃t ẽ:qꝫ ẽt nõ sequit̃:ille ter/min⁹ chymera que ẽ significat chymerã:ꝛ nulla chymera est.igit̃ nõ significat chymerã que ẽ:si cut.n.ly hõ ꝙ ẽ signi ficat adequate hominẽ ꝙ ẽ:ita illud cõplexũ chymera que est significat adeqnate chymerã que ẽ. ¶ Tertia ꝯclo est ꝛª ?
ista.Aliqs termin⁹ supponit pro eo qõ ẽ: ꝛ tñ nõ supponit pro eo qõ põt ẽ:ꝓbat̃:subm illi⁹ chymera ẽ.supponit pro eo qõ ẽ:vt ẽ:ostensiuʒ: ꝛ nõ supponit pro eo qõ põt ẽ.igitur ꝯclo va.tʒ ꝯña cũ maiori:ꝛ minoꝛẽ ꝓbo sic: si ly chyme/mera supponeret pro eo qõ põt ẽ: ꝯtingeret vno istoꝝ modoꝝ:aut qꝫ supponit pro chymera ꝛ illa põt ẽ: aut ꝙ supponit pro chymera respectu hui⁹ termini p̃t: sʒ nõ ꝯti/git in propõne assignata aliquo istoꝝ modoruʒ. igit̃ ꝛc̃.
¶ Ex ista ꝯclone seqt̃ ꝑmo.ꝙ aliqui duo termini cõuer/ Loꝛᵐ
tunt̃:ꝛ vn⁹ illoꝝ supponit ꝑ eo qõ põt ẽ:ꝛ tñ ali⁹ ñ suppo/nit pro eo qõ p̃t esse:ꝑz cozrelariũ de subiectis harũ propo sitionũ.chymera ẽ:chymera põt ẽ.igit̃ ꝛc̃. ¶ Scõo seqt̃ Loꝛᵐ
Oꝛ aligꝫ termin⁹ supponit pro eo qõ põt ẽ ꝛ qꝫ idẽ termi/nus supponit pro eo qõ nõ p̃t ẽ:ꝑz de subiecto huius chy/mera p̃t ẽ:ꝙ.n.supponit pro eo qõ põt ẽ ꝑz:ꝙ aũt suppo nat pro eo qõ nõ p̃t ẽ:probat̃:qꝫ supponit pro chymera:ꝛ nulla chymera põt ẽ.igit̃ ꝛc̃. ¶ Quarta ꝯclo est ista. Añ/ 4ª ?
texp̃s ẽ futurus:ꝛ tñ añxp̃s nõ ẽ añxp̃s futurns:ꝑma pars ꝑz:qꝫ añxp̃s erit:igitur añxp̃s ẽ futurus.ꝑz ꝯña ꝓp resolu/tionẽ huius verbi erit.ꝛ scõa probat̃: nã ly futurus nõ di stracbit illud vbũ ẽ:nisi sit determinatio eius: vt ẽ in ꝑma parte ꝯclonis:sed in secũda nõ ẽ determiatio illius verbi est: sed illi⁹ subiecti añxp̃s.igitur nõ distrahit istud vbũ ẽ ꝛ ꝓ ꝯñs sequit̃ añxp̃s ẽ añxp̃s futurus.igit̃ añxp̃s ẽ: sʒ ꝯñs falsuʒ:igit̃ ꝛ añs:ꝛ ꝓ ꝯñs ꝯdictoꝝiũ añtis est verũ:qõ ẽ scõa pars ꝯclonis. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̃ cozrelarie ꝑmo. ꝙ Loꝛᵐ
añxp̃s ẽ futurus añxp̃s:ꝛ tñ añxp̃s nõ est añxp̃s futurus. scõa pars ẽ probata:ꝛ ꝑma ostendit̃ sic:añxp̃s erit añxp̃s: igitur añxp̃s ẽ futur⁹ añxp̃s: ꝑz ꝯña ab vno ꝯuertibili ad reliquũ. ¶ Notãdũ tñ ꝙ vbi opponẽs vellet ꝙ ly futur⁹ semꝑ foret determiatio istius termini añxp̃s:negarẽ illaʒ antexp̃s ẽ futurus antexp̃s:sicut illã:antexp̃s ẽ antexp̃us futurus. ¶ Secũdo sequit̃.ꝙ antexp̃s ꝯtingẽter est futu Loꝛᵐ
rus:ꝛ tñ nullus antexp̃s ẽ cõtingenter vel necessario futu rus:prima pars ẽ probata:qꝫ antexp̃s cõtingẽter erit: ꝛ se cũda ꝓsuadet̃:qꝫ suũ ꝯdictoꝝiũ ẽ falsuʒ: sequit̃.n.antexp̃s est cõtingẽter vel necessario futurus.igitur antexp̃s ẽ: ꝑz ꝯña a tertio adiacẽte ad suũ secũdũ adiacẽs sine verbo di stracto:qꝫ ly futur⁹ nõ distrahit illõ vbũ ẽ: nisi sibiaddat̃: sʒ iã sibi non additur.sʒ termiõ modali:igit̃ ꝛc̃. ¶ Tertio Loꝛᵐ
seqt̃. ꝙ antexp̃s est futurus in ĩstanti:ꝛ in tẽpoꝛe:ꝛ tñ ipse nec est in instãti futurus:nec in tꝑe futurus: ꝑz ꝑma pars qꝫ ipse erit in tꝑe:vel in instãti:ꝛ secũda similiter:quia ipe

non est. ¶ Pro toto igit̃ dico. Q̃ qñ participiũ ꝑteriti vel futuri tꝑis: est determinatio hui⁹ verbi est: que accidit per ĩmediatã applicationẽ ad illud verbũ ẽ: tũc distrahit ipsũ. vt añxps est futurus. Quãdo aũt nõ est determinatio ei⁹: sed alteri⁹: tũc nõ distrahit vt antechristus ẽ añxps futur⁹ ẽt qñ se hz ꝑ modũ determinabilis. respectu alicui⁹ determinationis: nõ distrahit vt añxps est cõtingenter futur⁹. Ex quibus sequitur ꝙ nunq̃ distrahit: quado inter ipsuz ⁊ verbum: aliquis alius terminus mediat.

His suppositis respondet̃ ad rõnẽ: negãdo consequẽtiã: ⁊ dico: ꝙ ly futur⁹ distrahit verbũ pñtis tꝑis. ⁊ ad ꝓbationẽ participiũ pñtis tꝑis: nõ distrahit verbũ futuri tꝑis. igit̃ nec participiuz futuri tꝑis distrahit verbũ pñtis tꝑis. negat̃ ꝓña: ⁊ rõ diuersitatis est ista: q̃ aggregatũ ex verbo ꝑteriti vel futuri tẽporis: ⁊ participio pñtis tꝑis: non subordinat̃ alicui verbo simplici mentali: sz aggregatũ ex verbo substantiuo pñtis tis tꝑis: ⁊ participio preteriti vel futuri tẽporis: subordinatur vni verbo simplici mentali. Nec enim anteꝝps est futurus: subordinat̃ huic mentali: añxps erit: ita ꝙ ly erit simpliciter subordinat̃ vel correspõdet huic cõplexo est futurus: sed ly erit pñs: aut erit legens: nulli incõplexo mentali simplici subordinatur: sed recte vni cõplexo simili ꝓpositio: quare ⁊c̃.

¶ Explicit determinatio primi dubij cõpilata per ꝓreuerendum sacre theologie magistrum ac excellentissimũ in toto orbe sophistam ꝓaulũ Venetũ: ordinis fratrũ Eremitarũ sci Augustini doctoris ecclesie: ⁊c̃.

Tabula secũdi

dubij in quo sunt quinquaginta ꝑncipalia: quoꝝ quodlibet quatuor munit̃ cõclusionibus: ⁊ totidẽ aut plib⁹ corrolarijs. Primũ determinat q̃liter eadẽ ꝓpõ ẽ vꝛa ⁊ falsa: necessaria ⁊ contingens.

Secũdũ de antecedente ad concludẽdũ propositionem veram vel falsam.

Tertium de significatione propositionuz dependentium.

Quartum de mutatione denominationum propositionum mentalium: vocalium: vel scriptarum.

Quintum de formatione propositionum mentalium: vocalium vel scriptarum.

Sextũ de negatiõe ifinitante: ⁊ negatione negante.

Septimum de toto cathegorematice: ⁊ sincathegorematice sumpto: ac de sua expositione.

Octauũ de mltitudie nõrũ õnoiantiũ ꝓpões ypotheticas.

Nonum de pronomine demonstratiuo.

Decimum de existentia propositionis vocalis.

Undecimum de propositionibus cõtradictorijs concedendis ⁊ negandis in arte obligatoria.

Duodecimum de significatione terminorum: tam naturali q̃ ad placitum: seu ex impositione.

Tertiũdecimuz de qualitatibus denominantibus aliquid esse albũ vel nigrum.

Quartũdecimuz de coniunctione copulatiua: pronomine demõstratiuo: ⁊ aduerbio numerali.

Quintũdecimum de mobilitate ⁊ ĩmobilitate signorum.

Sextũdecimum de virtute signorum duplorum supra terminum precedentem.

Decimũ septimuz de suppositione termini compositi ex termino cathegorematico ⁊ sincathegorematico.

Decimũ octauũ de virtute signorum officiabilium: ⁊ conditionalium supra terminum precedentem.

Decimũ nonũ de veritate ⁊ falsitate conditionalium.

Uigesimum de inceptionibus ⁊ desitionibus.

Uigesimũ ꝑmũ de limitationibus ⁊ restrictiõib⁹ terminoꝝ.

Uigesimũ secunduz de resolutione relatiui: tam affirmatiue quam negatiue sumpti.

Uigesimũ tertiũ de positiuo gradu.

Uigesimũ quartũ de cõparatiuo gradu.

Uigesimũ quintum de positiuo ⁊ cõparatiuo gradu admixto: cum inceptione ⁊ desitione.

Uigesimũ sextũ de positiuo ⁊ comparatiuo gradu.

Uigesimũ septimũ de quantitate ꝯtinua ⁊ q̃titate discreta

Uigesimũ octauũ de magnitudine ⁊ paruitate.

Uigesimũ nonũ de terminis transcendẽtibus.

Trigesimum de corpore predicamenti quantitatis ⁊ predicamenti substantie.

Trigesimũ primuz de superiori ⁊ inferiori: cum distributione negatiua.

Trigesimũ secunduz de superiori ⁊ inferiori: cum distributione affirmatiua.

Trigesimũ tertiũ de inceptionibus reduplicatis per terminum relatiuum.

Trigesimũ quartum de veritate ⁊ falsitate propositionuz de preterito ⁊ futuro.

Trigesimũ quintuz de necessitate ⁊ contingentia: tam nominaliter quam aduerbialiter sumpta.

Trigesimũ sextum de naturali significatione: ac suppositione terminorum mentalium.

Trigesimũ septimuz de suppositione terminoruz: respectu verborum preteriti: ac futuri temporis.

Trigesimuz octauum de necessitate ⁊ contingentia propositionis ac sui significati.

Trigesimũ nonũ de ly imediate aduerbialiter sumpto.

Quadragesimũ de necessitate ⁊ ꝯtingẽtia: ac modis entiũ.

Quadragesimũ primuz de possibilitate ⁊ ipossibllitate propositionum habentium reflexionem supra se.

Quadragesimũ secundum de significatione primaria: ⁊ secundaria terminorum.

Quadragesimũ tertium de existentia ⁊ veritate significati propositionis.

Quadragesimũ quartuz de taliter ⁊ qualiter.

Quadragesimũ quintũ de relatiuo possessionis.

Quadragesimũ sextuz de possibilitate ⁊ impossibilitate: aduerbialiter sumptis.

Quadragesimũ septimuz de conuertibilitate termini ignoti cum termino noto.

Quadragesimũ octauũ de finito ⁊ infinito:

Quadragesimũ nonũ de scientia ⁊ qualitate.

Quinquagesimũ de participijs verborũ ampliatiuorum.

¶ Dubium secundũ ⁊ eiusdẽ capitulũ ꝑmũ q̃liter eadẽ propositio est vera ⁊ falsa: necessaria ⁊ contingens.

Dst expeditio / nez primi dubij accedo ad secundũ quod querit. Utꝝ eadẽ ꝓpõ est vera ⁊ falsa: ⁊ arguit̃ ꝑmo ꝙ sic: Ista propositio est vera. homo ẽ animal est: ⁊ eadẽ est falsa. igit̃ questio vera: tz ꝓña: ⁊ ꝑma pars añtis ꝓbat̃ sic: illa propositio est duo vera. igit̃ illa ꝓpõ est vera. pz ꝓña ab inferiori ad suuz superi⁹ affirmatiue sine ipedimẽto. ⁊ añs pz: qñ illa ꝓpõ: hõ est: aial est: est sue partes principales: sed ꝑncipales partes sunt ista duo: hõ est: ⁊ aial est. quorum quodlibet est verũ. igit̃ illa ꝓpõ est duo vera. Secunda pars añtis probat̃ sic. nã illa ꝓpõ significat cõuertibiliter: ꝙ hõ est aliqua talis ꝓpõ: aial est: ⁊ hoc est falsum: igit̃

illa est falsa qđ erat ꝓbādū. In oppositū arguit sic: Si aliqua ꝓpō sit vera ꝛ falsa sit illa.a.ꝛ arguit sic.a.est verum. igitur ē nō falsuꝫ.pꝫ ꝟña:qꝛ verū ꝛ nō falsum cōuertunt:p ꝟmētatorē.4.methaphisice. ponēt ē:qđ diffinitio veri ē nō falsuꝫ.tūc vltra.a.ē nō falsuꝫ.igit.a.nō est falsuꝫ.pꝫ ꝟña ab affirmatiua de ꝑdicato infinito:ad negatiuā de finito ꝑdicato:ꝛ ita segt qđ.a.ē falsuꝫ.ꝛ idē.a.nō ē falsū: qđ ē ꝟdictio.

Pro solutione huiꝰ argumēti in oppm pono q̄tuor ꝟclones:quarū ꝑma ē ista. ꝑ ꝟ Aliqua ꝓpō est vera:ꝛ eadē ē falsa ꝓpō.pꝫ de q̄libet ista ꝓ hō ē.aial ē:deus ē:deus ē:tu es;nulla chymera ē:ꝫm enī qđ Cor m demōstrauit rō qđlibet illoꝝ ē vnū falsuꝫ ꝛ duo ṽa. ¶ Ex ista ꝟclone segtur corrolarie ꝑmo.Qꝛ aliqua ꝓpō ē vera:ꝛ eadē ꝓpō ē falsa.pꝫ de ista:nullus deꝰ ē:chymera ē:hec enī ē ꝓpō vera:qꝛ suū ꝟdictoriū est falsuꝫ:deꝰ ē:chymera ē: et eadē ꝓpō ē falsa:qꝛ duo falsa:videlicet nullus deꝰ ē:ꝛ chy Cor m mera ē. ¶ Secūdo sequit.Qꝛ aliqua ꝓpō ē ꝓpō vera:et ꝓpō falsa.pꝫ de ista.tu es:nullus deꝰ est:ē enīz duo: quorū vnū ē ꝓpō ṽa.ſ.tu es.ꝛ reliquū ē ꝓpō falsa.ſ.nullus deꝰ est. licet igit cōcedaꝫ qđ aliqua ē ꝓpō vera:ꝛ eadez ē falsa: aut qđ eadez ꝓpō ē ꝓpositio ṽa:ꝛ ꝓpō falsa.numq̄ tñ ꝟcedo:qđ aliqua ē propositio vera:ꝛ eadē ē ꝓpō falsa:qm̄ hoc ē ipoſ ꝛ ꝟ sibile:sicut qđ idē sit cecū ꝛ vidēs. ¶ Secūda ꝟclo ē ista. Aliqua ꝓpō ē necessaria ꝛ cōtingēs:ꝛ tñ nulla ꝓpō necessaria ē ꝓpō ꝟtingēs.Secūda pars est cuidēs de se. ꝛ ꝑma pꝫ de tali.tu es:deus est:que sunt due ꝓpōnes:quarū vna est Cor m necessaria ꝛ alia cōtingēs. ¶ Ex ista ꝟclone sequit corrolarie ꝑmo.Qꝛ aliqua ꝓpō ē necessaria:ꝛ tñ illa nō est possibilis.pꝫ de ista.deus ē:ens ē.ipsa enim sūt duo necessaria. igitur ē necessaria:ꝛ tñ nō est possibilis:qꝛ nō ē possibile deuz Cor m esse aliquā talē ꝓpōnē:ens est. ¶ Secūdo sequit. Qꝛ aliq̄ ꝓpō ē possibilis ꝛ ipossibilis:ꝛ tñ nulla ꝓpō possibilis ē impossibilis.Scōa pars ē manifesta: ꝛ ꝑma pꝫ de tali. añxꝑs ē:chymera ē:que sunt due propōnes q̄rū ꝑma ē possibilis: ꝛ secūda ipossibilis:numq̄ tñ ꝟcedo:qđ aliqua ꝓpō ē possibilis:ꝛ eadē ē ipossibilis:nec qđ aliqua propō ē ꝟtingens: ꝛ ca ꝛ ꝟ dem ē necessaria:ꝛ ecōtra.qm̄ hoc nō foret possibile. ¶ 3ª ꝟclusio ē ista.Aliqua ꝓpō scit ate: ꝛ eadē est tibi dubia. ꝑbatur ꝛ capio illā ꝓpōnez.nullū currēs est currens ē. ꝛ patet qđ illa scitur a te:qꝛ bene scis:qđ nullū currēs ē aliqua talis ꝓpō:currēs ē:ꝛ qđ illa sit tibi dubia ꝑbat. qꝛ ipsa ē duo tibi dubia.ſ.illa duo ꝟdictoria:nullū currēs est: currēs est: Cor m quoꝝ qđlibet est tibi dubiū:vt suppono:ꝛc. ¶ Ex ista ꝟclusione sequit ꝑmo.Qꝛ aliqua ꝓpō dubitat ate: ꝛ eadē ē scita ate.probat (ꝛ pono) qđ tu dubites istā: deꝰ ē deus est:ꝫ est possibile:qꝛ possibile est:qđ tu dubites:an ista deus ē:sit talis ꝓpō deus ē:isto admisso.pꝫ.qđ illa ꝓpō dubitat ate p casuꝫ.ꝛ qđ illa sit scita ate ꝑbat.qꝛ ipsa ē duo scita ate.ſ.deꝰ Cor m ē:ds ē:quoꝝ qđlibz scis eē necessariū vt suppono. ¶ Secūdo sequit. Qꝛ.a. ꝓpō scitur ate. ꝛ.a.est.b.ꝛ.c.ꝛ tñ.b.ꝛ.c.ñ sciunt a te.pꝫ de ista.nullus deus ē:homo ē que scit.a.cuiꝰ cathegorica ꝑma sit.b.ꝛ scōa.c.isto posito.a.scit ate:quia.a. scis suū ꝟdictoriū eē impossibile:ꝛ.b.non scit ate:qꝛ scis.b. esse falsuꝫ.igit nō.b.ꝛ.c.sciunt ate:qđ erat ꝓbadū. ¶ Notandū tamē qđ nō ꝟcedo aliquā ꝓpōnez esse scitā a me: et eandē esse mihi dubiā:nec ꝟcedo aliquā ꝓpōnez esse scitā a me:ꝛ eandē ꝓ eodē instāti esse mihi dubiā: ꝛ ꝓ eodez 4ª ꝟ instāti dubitari a me. ¶ Quarta ꝟclo est ista.Alique ꝓpōnes sunt impossibiles:ꝛ illarū adequata significata sūt necessaria.ꝑbat.ꝛ signo istas duas propōnes: nullus deus ē: chymera est:ꝛ nulluz celū est:homo est asinꝰ: quarū ꝑma sit.a.ꝛ secūda.b.isto posito:pꝫ ꝑma pars: qꝛ.a.ꝛ.b.sunt propositiones ipossibiles: cū sint quatuor propōnes ipossibiles:ꝛ qđ illarū significata adequata sunt necessaria.probatur.nullū deū esse:chymera est:ꝛ nullū celū esse: homo est asinus:sunt necessaria:ꝛ hec sunt adequata significata.a.ꝛ .b.igitur adequata significata.a.ꝛ.b.sunt necessaria. ¶ Ex Cor m ista ꝟclone sequitur corrolarie.Qꝛ alique ꝓpōnes sunt necessarie:ꝛ tñ adequata significata illarū sunt impossibilia. probatur.ꝛ sumo illas duas propōnes.deꝰ est:deus ē:hō ē: homo est.quarū ꝑma sit.a.ꝛ scōa.b.quo posito pꝫ ꝑma ꝑs: qꝛ.a.ꝛ.b.sunt propositiōes necessarie.pꝫ etiā scōa pars: quia tam.a.q̄ꝫ.b.sunt ipossibiles propōnes.igitur cuiuslibet illarum adequatū significatū est impossibile:ꝛ per ꝟñs adeq̄ta significata.a.ꝛ.b.sunt impossibilia. ¶ Scōo sequit. Qꝛ Cor m alique sunt propōnes necessarie:ꝛ eedē sunt propōnes cōtingētes: ꝓbat.ꝛ capio illas duas propōnes;nullū currens ē:currēs ē: ꝛ nullū sedēs est:sedēs est. q̄ꝫ ꝑma sit.a.ꝛ scōa .b.isto posito pꝫ qđ.a.ꝛ.b.sunt propōnes necessarie:qꝛ sua ꝟdictoria sunt ipossibilia:ꝛ qđ.a.ꝛ.b.sunt propōnes ꝟtingētes manifestū ē:qꝛ sunt q̄tuor propōnes ꝟtingētes. ¶ Tertio Cor m sequitur.Qꝛ alique sunt propones ꝟtingētes:ꝛ eedē sunt ꝓ positiones ipossibiles.pꝫ.dato qđ.a.sit illa:añxꝑs ē: añxꝑs est:ꝛ.b.ista ſoꝛ.est.plato est.isto posito pꝫ corm.qꝛ.a.ꝛ.b.sūt due propōnes.quarū q̄libet ē ipossibilis:ꝛ sunt quatuor q̄ ruꝫ quelibet ē cōtingens. ¶ Quarto sequit. Qꝛ alique sūt Cor m propōnes necessarie:ꝛ quelibet illarū est illatiua alicuiꝰ impossibilis.probat.ꝛ pono:qđ.a.sit illa deus est: deꝰ ē. ꝛ.b.illa hō est:homo ē.isto posito.a.ꝛ.b.sunt propōnes necessarie:qꝛ sunt q̄tuor propositiones necessarie: ꝛ tam.a.q̄ꝫ.b.ē illatiuū alicuiꝰ ipossibilis:qꝛ tam.a.q̄ꝫ.b.ē propositio ipossibilis.igitur ꝛc. ¶ Notādū tñ qđ nō ꝟcedo. Qꝛ aliqua propositio necessaria ē illatiua alicuius ipossibilis: nec aliqua propō ipossibilis necessaria ē ꝟtingēs:etiā nō ꝟcedo:qđ aliqua propō est propō necessaria: cuius adequatū significatuz est ipossibile:nec aliqua est propositio impossibilis:cuius adequatum significatum ē necessarium.

His visis patet.qđ dubiū est verū de virtute ꝫmonis vt probauit argumētū:sed nō ē verus ad intellectū ínclusiuz tenēdo ly ṽa ꝛ falsa i numero singulari: iuxta cōez modū ītelligēdi quē modū ī sequēntibꝰ sustinebo:vbi nō adiacet pīs materia. ¶ Ex q̄ segt. Qꝛ aliq̄ propositio est vera:ꝛ eadē nō ē vera:tenēdo in vna ly vera singulariter:ꝛ i alia pluraliter.Silr aliqua propō est falsa: ꝛ eadez non est falsa.aliqua propō ē necessaria:ꝛ eadē non ē necessaria.aliqua propositio ē scita vel dubia: ꝛ eadē nō est scita vel dubia:tenēdo diffozmiter ꝑdicatū: vt primuz declarat exemplum:quare ꝛc.

¶ Capitulum de añte ad concludenduz propositionē veram vel falsam.

Secondo principaliter ad q̄stionē arguit sic. Possibile ē qđ illa propositio homo ē aial sit vera ꝛ falsa. igit questio vera.tz ꝟña:qꝛ illa propositio hō ē: aial est:ē necessaria.ꝛ añs arguitur sic. ꝛ signo illā propositionē scriptaz. hō est aial:q̄ sit.a.ad quā cōcurrāt eqꝫ ꝑmo:sortes ꝛ plato: ꝛ qđ ꝑmo sortes ꝟcipiat per eā:qđ homo ē aial: plato ṽo qđ homo ē asinꝰ:isto posito arguit sic.A propositio eqꝫ primo significat verū sicut falsum: ꝛ ecōuerso.igit significat ꝑmo verū:ꝛ significat ꝑmo falsuz:ꝛ per ꝟñs ipsa est vera:ꝛ falsa,ꝟña pꝫ.qꝛ nō videt ratio:quare sit magis vera:q̄ꝫ falsa:vel econtra:cū eqꝫ ꝑmo significet veꝝ sicut falsuz:ꝛ eq̄. significat.n.ꝑ verū sorti:ꝛ platoni significat ꝑmo falsum.

Pro solutione huius argumēti pono quatuor ꝟclones:quarū ꝑma ē ista. Non ꝑª ꝟ ex eo aliqua propositio affirmatiua ē vera:qꝛ subiectū ꝛ ꝑdicatū supponūt pro eodē.probatur.qꝛ aliq̄ est propositio affirmatiua:que non hz ꝑdicatū:vt ista.homo est:ꝛ tamen est vera:ergo non oportet qđ propositionis affirmatiue vere subiectū ꝛ ꝑdicatū supponūt pro eodē. Idem ostēdo de propositione habēte predicatū ꝛ subiectū.nā hec est falsa

for. est for.ꝛ pla.ꝛ tñ ipsa est affirmatiua:cuiꝰ subiectū ꝛ ꝑ/
dicatū supponūt pro eodē:qz pro sorte.similiter hec est ve
ra.populus est populus:ꝛ tñ subiectū ꝛ ꝑdicatū nō suppo/
nūt pro eodē: qz nō supponūt pro aliquo:ly pro aliquibus.
Corm ¶ Ex ista ꝯclone sequit corrolarie. Qz nō ex eo aliqua ꝓ/
positio negatiua est vera:qz subiectū ꝛ ꝑdicatū nō suppo/
nunt pro eodez:ꝑz ex ꝺictorꝫ ꝺuarū ꝓponuz in ꝯclone.
Similiter tñ hō nō ē asinꝰ:ista est negatiua falsa:ꝛ tñ sub/
2ª ꝑ iectū ꝛ ꝑdicatū nō supponūt pro eodē. ¶ Scꝺa ꝯclo ē ista
Nō ex eo aliqua ꝓpō est vera:qz q̄litercunqꝫ illa significat
ita ē: ꝓbaꝫ.nā ista ꝓpō est ꝺa hō est aīal:ꝛ tñ nō q̄litercūqꝫ
illa significat ita est:probaꝫ.ipsa significat hoiez esse asinū
ꝛ sic nō est:g̃ nō q̄litercūqꝫ significat ita est.ꝑz ꝯña cū mio
ri:ꝛ maiorē ꝓbo:subiectū significat hoiem:ꝛ copula eē. et
ꝑdicatū asinū: ꝛ tota ꝓpō significat p̄cise iuxta cōpositio/
nē suoꝝ termioꝝ. igit tota ꝓpō significat hoiez eē asinū.ꝛ
qꝺ ꝑdicatū significat asinū manifestuz est: qz significat oē
Corm aīal:ꝛ ois asinus ē aīal.igitur ꝛc̄. ¶ Ex ista ꝯclone sequit.
corrolarie.Qz nō ex eo aliqua ꝓpositio est falsa: qz aliter ē
q̄ꝫ per eā significatur. ꝑz vt prius.cōcedo g̃ qꝺ aliqua ꝓpō
vera significat aliter q̄ꝫ est:vt illa hō est aīal: ꝛ aliqua ꝓpō
falsa significat sicut est:vt illa hō ē asinꝰ:que significat ho/
3ª ꝑ minē esse. ¶ Tertia ꝯclo est ista. Nō ex eo aliqua ꝓpō est
vera:quia ita ē totaliter sicut per eā significaꝫ:probaꝫ.ali/
qua ꝓpō est vera cuius totale significatū est falsum: ꝛ ali/
qua ꝓpō est falsa:cuius totale significatū est verū: ergo ꝑ
vera:ꝯña tenet:ꝛ ꝑma pars añtis ꝓbaꝫ:hec ꝓpō est vera:
tu es homo: ꝛ eius totale significatū est falsuz. igit ꝛc̄.añs
arguit pro minori qz te esse me est falsuz:ꝛ te esse me: ē to/
tale eius significatuz.igitur ꝛc̄.minorē ꝓbo sic.te esse me:
est significatuz illius:vt patet:qz subiectū significat te:ꝛ ꝑ/
dicatū me:ꝛ nō est significatū partiale eius:qz nō significa
tur per aliquā eius partē.igit est significatū totale:ex quo
significaꝫ per illā ꝓpōnez. cōsilr ꝓbatur ſcꝺa pars añtis:
nā hec est falsa:hō nō est aīal:ꝛ eius totale significatū ē ve
ruz:videlicet hominē nō esse asinū:significaꝫ enī significa
Corm tum illud p totā ꝛ nō per partez. ¶ Ex ista ꝯclone sequit
corrolarie.Qz ꝓpō vera ƀz multa totalia significata falsa:
ꝛ ꝓpō falsa:ƀz multa totalia significata vera.ꝑma pars ꝑz
de ista.ꝺeus est ens:que significat ꝺeū esse asinū:ꝺeuz esse
capraz:ꝺeū asse lapidez:ꝛ sic vltra: quoꝝ q̄libet est signi/
ficatū falsum:ꝛ est significatū totale eius. ſcꝺa pars patet
de ista.hō est asinꝰ:que significat hominē eē aīal: hominē
esse corpus:hominē esse subam:ꝛ ita de multis alys:quoꝝ
4ª ꝑ q̄libet est verū:ꝛ totale significatū eiusdē:igit ꝛc̄. ¶ 4ª ꝑ
est ista. Nō ex eo aliqua ꝓpō est vera:qz ipsa significat pre
cise sicut est:probaꝫ.nulla ꝓpō significat p̄cise sicut est. igi
tur ꝯclo vera.ꝛ ꝯña:ꝛ ꝓbatū est añs in alia ꝯclone: qm̃ q̄/
libet ꝓpō vera significat infinitas falsitates:ꝛ quelibet ꝓ
positio falsa infinitas veritates:quare sequit imediate:qꝺ
nulla ꝓpō falsa significat p̄cise aliter q̄ꝫ est:aut sicut nō ē.
oppositā autē illoꝝ aliquādo admittunt:nō qz vera: ſz qa
nō ꝛplicant ꝺictionē:gbus admissis:nullū sequit incōue/
Corm niens. ¶ Ex ista ꝯclone sequit corrolarie.Qz ista ꝯña non
valet.a. ꝓpō significat sicut est: ꝛ nō aliter q̄ꝫ sicut est.igit
.a.significat p̄cise sicut eū:sit enim.a.ista.homo est asinꝰ.et
ꝑz qꝺ ꝯñs est falsum.sed ꝓbaꝫ añs sic.a. ꝓpō significat ho/
minē esse:sed hominē eē est sicut est: ꝛ nō aliter q̄ꝫ sicut ē.
igitur.a.significat sicut est:ꝛ nō alr sicut ē.ꝛ ex isto ꝯñte nō
sequit:qꝺ.a.significat sicut est:ꝛ nō ſgnificat aliter q̄ꝫ est: qz
añs est ꝺe copulato extremo:ꝛ ꝯñs copulatiua quibus est
admixta negatio:quare ꝛc̄. Finaliter est ergo ꝺicēdū:qꝺ ex
eo aliqua ꝓpō est vera:qz p̀mo significat verū: ꝛ ex eo ali/
qua ꝓpō est falsa:qz significat p̀mo falsuz:ita qꝺ ly p̀mo ex
materiā insolubiliū idē sonat qꝺ adequate. Sed in mā in/
solubiliū sonat qꝺ principaliter:hec ergo hō est aīal: est ve/
ra:quia significat primo verū.i.adequate veruz: qꝺ est ho/
minē esse aīal:ꝛ hec:hoc est falsuz seipso ꝺemostrato ē fal/
sa:quia significat primo falsuz:ideſt principaliter falsuz:vz
hoc eē falsuz:ꝛ hoc non esse falsum.

His suppositis respōdeꝫ ad rōnē ꝺicēdo:qꝺ ad/
misso illo casu:qꝺ illa hō ē aīal:ē
vera ꝛ nō falsa:ꝛ nego qꝺ ista significat p̀mo falsum: sed si/
gnificat p̀mo verū.ſ.hominē eē aīal:ꝛ hoc est suū adequa/
tum significatū:ꝛ nō aliud. Et cū ꝺicit illa significat p̀mo
platoni falsuz:ꝺico negādo:tenēdo ly primo vt ꝑus oficia
biliter:ꝛ nō exponibiliter vel cōparatiue: licet enī plato p
illā primo apprehēdet falsum.tñ nō significat illā p̀mo fal
sum:ex quo ipsa nō significat adeq̄te falsuz. significat igit
ꝺicta ꝓpō primarie verū:rōne cuius ꝺicit vera. ꝛ secūda/
rie falsum:ratione cuius non ꝺicit vera:nec falsa: q̄re ꝛc̄.

¶ Capitulū ꝺe significatiōe ꝓpōnū ꝺependētium.

Tertio principaliter ad questionez ar
guit sic.Et pono qꝺ.a.sit illa ꝓ/
positio scripta.Omis hō ē animal:ꝛ.b.illa
homo est animal scripta sub.a. parū ꝺistan
ter:a quibus trabanꝫ ꝺue linee i puncto cō
currentes:in quo ponaꝫ hoc cōplexū:ꝛ eꝰ
qꝺ sit.c. ꝓpositio.isto posito arguit sic.c.pro
positio ē ꝺependenter cuius ꝺepēdentia cōsurgit a propo
sitione prioꝛ:que est independēter ꝓpositio:igitur huius/
modi ꝺependentia egredit ab.a.vel.a.b.sed nō videt q̄re
plus.ab.a.q̄ꝫ.a b.ꝛ ecōuerso:igit ab vtroqꝫ ꝺependet i esse
propositionis: sed.a.est ꝓpositio falsa:ꝛ.b. ꝓpositio vera.
igit.c.est ꝓpositio vera:ꝛ ꝓpositio falsa.patet ꝯña:quia si
cut.c.depēdet ab.ac.ab.in esse propositionis:ita in esse ve/
ritatis ꝛ falsitatis.

Pro solutione huiꝰ argumēti pono aliq̄s ꝯclo
nes:quaꝝ p̀ma est ista. Aliq̄ ꝓ/ ꝑª ꝑ
pō est nec̄aria simplr que fiet ipossibilis simplr:sine nova
i pōne sui:aut sui significati; ꝑz ꝺe ſcꝺa parte huiꝰ copulati
ue:hō est aīal:ꝛ ecōuerso.supposito qꝺ prime parti crastina
ꝺie addet signū vle:ipa.n.hodie significat p̀mo aīal eē ho
minē.ꝛ hoc est nec̄ariū simplr: sed cras significabit adeq̄/
te:oē aīal eē hominē:ꝛ hoc est ipolē simplr loq̄ndo ꝺe im/
polī:vel necessario simplr:quo ad naturā:qꝺ enī nulla fiet
impositio manifestū est:vnde licet p̀me parti illius copu/
tiue addaꝫ signū vniuersale:non tamē fit impositio de no
uo in ſcꝺa parte:vel in suo significato:sicut nec in prima:ſz
quia propositio dependens est:reliquit primum significa
tū:ꝛ aliud acquirit. ¶ Ex ista cōclusiōe sequit correlarie. Corª
Qz aliqua ꝓpositio est impossibilis simpliciter:que fiet ne
cessaria simpliciter:sine nova impositione sui significati:
patet de ſcꝺa parte huius copulatiue.ois ꝺeꝰ est ens:ꝛ ecō
uerso:cuius crastina ꝺie corrumpet signū vle:ceteris non
mutatis: hodie enim significat adequate oē ens esse ꝺeū:
q̄ꝺ est ipossibile simplr: ꝛ crastina ꝺie significabit p̀marie:
ens eē ꝺeū q̄ꝺ:ē necessariū simplr. ¶ zª ꝑ est ista. Aliq̄ ꝺue ꝛª ꝑ
propositiones simplr cōuertuntur:q̄ crastina ꝺie simplr re
pugnabunt: sine nova impositione alicuius ipsaꝝ:probaꝫ:
ꝛ assigno istas ꝺuas copulatiuas:nullus ꝺeus est ens:ꝛ eꝑ:
nullus ꝺeus est aliquid ꝛ eꝑ. quaꝝ secunde corrūpet cras
signū vle:ꝛ sit zª pars p̀me copulatiue.a.ꝛ ſcꝺa ꝑs ſcꝺe co/
pulatiue.b. Isto posito (ꝑz) qꝺ.a.ꝛ.b.simplr cōuertunt: qz
subordinant istis mētalibꝰ:nullū ens est ꝺeꝰ: nihil est ꝺeꝰ
ꝛ crastina ꝺie repugnabunt:qz subordinabunt istis ꝓtradi
ctorꝫ:nullū ens est ꝺeus:ꝛ aliqꝺ est ꝺeꝰ. ¶ Ex ista ꝑne se Cor
quitur corrolarie.Qz alique ꝓpositiones sunt inuicē ꝑper/
tinētes:que fient ꝑtinētes sine nova ꝓpositiōe ipsarū (pro/
baꝫ) ꝛ sumo istas ꝺuas copulatiuas:aīal est albū:ꝛ ecōuer
so:ꝛ aīal est calidū:ꝛ ecōuerso:supposito qꝺ corrūpet ly ca/
lidū loco cuius ponet ly coloratū: ita qꝺ secūda pars p̀me

copulatiue sit.a.t scõa scõe sit.b.isto posito.a.t.b.sunt pro-
positiones ipertinẽtes:sicut iste calidũ ẽ aial:albũ ẽ aial: t
cras erũt ptinẽtes:sicut iste:albũ ẽ aial: colozatũ est aial:q̃
3ª ꝓ rum scõa sequit ex ꝑma. ¶ Tertia ꝯclo ẽ ista. Aliqua ẽ ꝓ-
positio affirmatiua:que crastina die erit negatiua:sine no-
ua ipositiõe sui:aut sui significati:t sine additione alicuius
ad ipsaz:ꝑz de scõa parte istius copulatiue.hõ ẽ aial: t ecõ-
uerso.dato ꝙ cras addet signũ vle negatiuuz. prime parti
Cor dicẽdo nullus hõ ẽ aial. ¶ Ex ista ꝯclone sequit cozrela-
rie. Oz aliqua ẽ ꝓpõ negatiua que fiet affirmatiua sine re-
motiõe alicuius ab ipsa.ꝑz de scõa parte istius copulatiue:
nullus hõ ẽ aial:t ecõuerso.supposito ꝙ cras remouea sig-
4ª ? nũ vle. ¶ Quarta ꝯclo est ista. Aliqd ẽ nõ ꝓpositio:t fiet
ꝓpõ sine sui mutatione t noua ipositione. ꝑz de ista dictio
ne:t ecõuerso.in scripto extra ꝓpõnẽ exãte que nõ ẽ ꝓpõ:
t fiet ꝓpõ.dato ꝙ fiet pars hui⁹ copulatiue: ois hõ ẽ aial.
Cor t ecõuerso. ¶ Ex ista ꝯclone sequit cozrelarie. Oz aliqd ẽ
ꝓpõ t fiet nõ propositio sine noua ipositione t mutatione
sui.ꝑz de scõa parte hui⁹ copulatiue:hõ ẽ aial: t ecõuerso.
dato ꝙ aliqñ cozrũpetur totũ ꝓcedẽs. Infinite alie ꝯclusi
ones sequũtur ex ꝓdictis:quas annotare nõ posseꝫ: quarũ
aliquas in altero tetigi dubio. videlicet ꝙ aliqua est ꝓpõ
cathegozica que fiet ypothetica:sine apposititiõe alicuius
ad ipsaz:t sine noua ipositione:. Et ecõtra.ꝙ aliq̃ ẽ ꝓpositio
ypothetica que fiet cathegozica sine remotiõe alicui⁹
ab ipsa:t sine noua ipositiõe.t oẽs iste ꝯclones sunt vere t
necessarie:qz fundãtur in ꝓpõnibus depẽdẽtib⁹:significa
ta mutãtibus ad mutationem factaꝫ in ꝓpõnibus: aqui-
bus dependent.

His visis respõdet ad rõnẽ admisso casu: ꝯcedẽdo
ꝙ.c. ꝓpõ depẽdet ab.a.vel a.b.t cũ argui
tur.nõ ẽ maioz rõ:quare magis ab.a.q̃z a.b.t.e?.igit depẽ-
det ab vtroqz.nõ valz argumẽtũ:sz bene segt:ꝙ ab vtroqz
illoz põt depẽdere:sicut nõ sequit:tu scis alteruz istoz eẽ
verũ demostratis illis.rex sedet t nullus rex sedet: sz nõ ẽ
maioz rõ de vno q̃z de alio.igitur tu scis vtrũqz illoz eẽ ve
ruz:sz bñ segt.igit vtrũqz illoz põt sciri eẽ verũ. ¶ Et si q̃
ratur ex quo.c.depẽdet ab vno illoz aquo ergo dependet:
rñdeo me nescire:scio.n.c.depẽdere ab vno illoz: tñ anul-
lo illoz scio.c.depẽdere.t ita scio.c.eẽ verũ vel falsuz. t tñ
nescio.c.eẽ verũ:nec scio.c.eẽ falsuz.nõ ꝯ ꝺz ꝯcedi.c.nec ne
gari quousqz nõ sit facta cõuẽtio:iter opponentẽ t respon-
dentẽ:aquo illoz depẽdere debeat:t si cõuentũ fuerit: ꝙ
ab.a.negat tũc.c.sicut t illa cui subordinat.oñe aial ẽ ho-
mo:si vo ponat.ꝙ.c.depẽdeat a.b.ꝯcedat.c.sic t ista. aial
est hõ:vbi tamẽ amoueret.c.dependeret a.b.t sic deberet
cõcedi simpliciter sine vlteriozi quesito:si aũt remoueret
.b.remanẽte.c.depẽderet ab.a.t negaretur.c.absqz vlteri-
ozi cõuenientia.quare ꝛc.

¶ Capitulũ de mutatione ꝓpõnuz mentaliuz: vocaliuz:
vel scriptarum.

Quarto ꝑncipaliter ad q̃stionẽ arguit
sic.ista ꝓpõ scripta. Ois hõ ẽ
homo ẽ vera:t hec eadẽ ẽ falsa.igit qõ ve-
vera.tz ꝯña cũ ꝑma parte añtis:sz secũdaz
ꝓbo sic.ois talis ẽ falsa: hõ ẽ ois hõ: sz bec
ois hõ ẽ hõ:ẽ ista hõ ẽ. ois homo.igit illa ẽ
falsa ois hõ est hõ.ꝑz ꝯña cũ maiozi: t mio-
rem probo:illi q̃tuoz termini.ois hõ est homo: sunt illi hõ
est ois hõ:sed ꝑmi sũt illa vlis.ois homo ẽ hõ: t secũdi illa
indefinita:hõ est ois hõ.igitur illa vlis est ista ĩdefinita:pz
ꝯña:qz si illa vlis nõ ẽ ista ĩdefinita:t q̃libet illarũ est. igit
est aliquid aliud vel aliq̃ alia.ꝯñs est falsuz:qz nihil est illi
us vlis:qõ nõ sit illius indefinite:t ecõuerso.sed añs ꝓbo.
t pono.ꝙ sit ista scripta:ois hõ est hõ ad quã ꝯcurrãt soz. t
pla.quoz soz.ꝓcipiat recte:ꝙ ois hõ est aial:plato vero re-
trograde:ꝙ hõ ẽ ois hõ.isto posito: illi q̃tuoz termini sint
ista vlis:ex eo ꝙ soz.cõcipit recte ꝙ ois hõ ẽ hõ; sz plato ꝓ
eundẽ cõcipit retrograde:ꝙ hõ ẽ ois hõ. igit parifozmiter
illi termini sũt illa idefinita:vel det causa diuersitatis.

Pro solutione huius argumenti pono quatuoz ꝯclones:quarũ ꝑma est ista. Lz ꝑª ?
cuiuslibet ꝓpõnis mẽtalis subm possit effici pdicatũ:t e?.
nulla tñ mẽtalis ꝓpõ põt mutari denoiationez. ꝑma pars
pz: eo ꝙ subm t pdicatũ ꝓpõnis mẽtalis:sunt due intẽtio
nes stabiles t pmanẽtes:quarũ quãlibet de altera põt cõ-
ponere itellect⁹.verbi gra:iã itellectus cõponit in ista: hõ
est aial:illam intẽtionẽ aial:de illa intẽtione hõ:t etiã ecõ
uerso.põt sic cõponere:aial ẽ hõ:sine fabzicatiõe noue ipo-
sitiõis.Secũdã partẽ ꝓbo.nã in mẽte ñ posset ꝓpõ variа-
re suã denoiationẽ:nisi fieret noua cõpositio vel diuisio in
mente:sed semꝑ in noua cõpositione vel diuisiõe resultat
nouus act⁹ cõponẽdi:vel diuidendi:t ad nouitatẽ seu alie-
tatẽ actus:sequit alietas ꝓpõnis.igit ꝛc.eo igit ipso ꝙ ꝓpo
positio aliqua deberet mutare denoiationẽ: ita ꝙ de par-
ticulari:fieret indefinita:vel ecõuerso: resultaret necessa-
rio alia ꝓpõ:t ita illa nõ mutasset denoiationẽ: ita ꝙ si de
particulari fieret indefinita:vel ecõuerso:resultaret neces
sario alia ꝓpõ:t ita illa nõ mutasset denoiationẽ: sed oꝛta
fieret alteri⁹ denoiationis. ¶ Ex ista ꝯclone sequit cozre- Corᵐ
larie. Oz ista vlis mẽtalis:ois hõ ẽ aial:nõ põt esse illa ide-
finita.hõ est oẽ aial: qz ad ꝯstituẽdũ hãc indefinita ex illa
vel necessariocõcurret illius act⁹ cõponẽdi:qz vn⁹ act⁹ cõ
ponẽdi nõ põt fuire duab⁹ ꝓpõnib⁹: sicut posset itẽ: io. nõ
eni posset intellect⁹ nouiter ꝯsiderare:gn causaret nouus
actus. ¶ Secũda ꝯclo. Sicut nulla ꝓpõ vocalis põt mu- zª ?
tare extrema ꝓpõnuz:sic nec extrema possunt inuicẽ com
mutari(patet)eo qõ nulla propõ vlis in voce posset fieri
particularis vel indefinita:nec e?:nec qõ subm posset fie-
ꝑdicatũ nec ecõuerso:qz qõ semel est dictũ: amplus ꝓfer-
ri nõ põt:ex eo ꝙ ꝓpõ vocalis est ens successiuũ: cui⁹ nul-
la pars vnq̃z cũ altera manet. ¶ Ex ista ꝯclone sequit coz Corᵒ
relarie. Oz illa vlis.ois hõ est aial in voce:nõ põt eẽ aliqua
talis ĩdefinita.aial ẽ ois hõ: nec e?.patz qz ista vlis nõ põt
illa ĩdefinita nec ecõuerso:nisi idẽ termin⁹ pluries replice
tur:sed hoc nõ est possibile in voce.igit ꝛc. ¶ Tertia ꝯclo 3ª ?
est ista. Aliqua ꝓpõ scripta põt mutare denoiationẽ suaz:
eo qz termini possunt trãsponi:t sepissime replicari: taz ex
parte extremoz: q̃z ex parte copule. vñ dato ꝙ scribat in
parua carta ista ꝓpõ: aliquis hõ ẽ aial:poterit per diuisio
nem vnũ a reliquo terminoz fozmari illa ꝓpõ idefinita:
aial est aliquis hõ: absqz alia quacũqz additiõe vel depdi
tione. ¶ Ex ista ꝯclone sequit cozzelarie. Oz lz nõ sit possi Corᵐ
bile illã vlem.ois hõ est aial:esse illã indefinitã: aial ẽ ois
hõ:tñ illa vlis põt esse idefinita.ꝑma pars pz: ꝓpter repu
gnãtiã diffinitionis vlis t idefinite.Scõa vo pz:qz illi qua
tuoz termini possunt esse illa indefinita: t illi quatuoz ter
mini sunt illa vlis.igitur illa vlis põt eẽ illa indefinita.sic
etiã asimili cõcedit ꝙ albũ põt esse nigruz:t nõ est possibi
le albũ eẽ nigruz:t ꝙ ꝓpõ vera erit ꝓpõ falsa:sz nõ ẽ possi
bile ꝓpõnẽ verã esse ꝓpõnẽ falsaz. ¶ Quarta ꝯclo ẽ ista. 4ª ?
Ois ꝓpõ de tertio adiacẽte erit falsa.t ois propõ de tertio
adiacẽte ẽ ꝓpõ vlis:t tñ nulla propõ vlis erit falsa. proba
tur(t pono)ꝙ ista vlis:ois hõ est aial:sit ois propõ de ter
tio adiacẽte:t ꝙ ipsa cõtinue post hoc ꝑ trãspositionez ter
minoz erit illa ĩdefinita:aial ẽ ois hõ:ita ꝙ nõ erit aliqua
alia propositio nisi illa vel pars eius.isto posito:ꝑz ꝑma ꝑs
ꝯclonis.nã ois propõ de tertia adiacẽte erit illa indefini
ta:aial ẽ ois homo:que erit ꝯtinue falsa. Secũdaz partez
probo:qz detur oppositũ: aliqua propõ vlis erit falsa. igit
aliqua propositio vlis erit propositio vlis falsa:ꝯñs falsuz
qz nunq̃z post hoc:ista propositio erit aliqua vlis per casuz

ꝛ dato ꝙ foꝛet illa:foꝛet ꝟa(ꝛ ꝑz ꝫña)qꝛ ly falſa adiacet illi termino ꝓpō vl̄is: ſignificatq; per dependentiā ad ipſum.

Coꝛm ¶ Ex iſta ꝯcl̄one ſequit̄ coꝛꝛelarie. Oꝛ iſta ꝫña nō valet. Iſta ꝓpō erit falſa:ꝛ iſta ꝓpō ē vl̄is. igit̄ ꝓpō vl̄is erit falſa:ſed bene ſequit̄.igit̄ aliqua ꝓpō vl̄is erit ꝓpō falſa:etiā ſequit̄.oīs ꝓpō erit falſa: ſed oīs ꝓpō eſt vl̄is. igit̄ aliqua vl̄is erit ꝓpoſitio falſa.ꝛ hoc cōceditur in caſu ꝯcl̄onis.

Ad rationem dico ꝙ illa.oīs hō eſt aīal: eſt vera ꝛ vniuerſalis:ꝛ nō falſa:nec indefinita:ꝛ nego ꝙ illi quatuoꝛ termini.oīs homo ē homo: ſint illa indefinita: homo ē oīs homo:ſed ſunt illa vl̄is.oīs hō eſt homo(ꝛ ratio)qꝛ ad hoc ꝙ aliqui termini ſunt aliqua ꝓpō ſcripta:regꝛitur debit⁹ modus ſcribēdi vel ſituādi illos:quo deficiēte non ſunt illi termini illa ꝓpō.vbi gr̄a.ad hoc ꝙ iſti q̄tuoꝛ termini. oīs homo ē homo. aut iſti homo eſt oīs homo.ſint illa vl̄is.oīs homo ē homo:regꝛitur p̄:ꝙ ſcribaſ̄ ly oīs.ſcō ly hō.tertio ly eſt.q̄rto ly homo:ꝛ ecē.ſi illi idez termini debēt eſſe illa īdefinita.homo ē oīs hō: oꝫ p̄ ꝙ ſcribatur ly homo.ſcō ly eſt.tertio ly oīs.ꝛ q̄rto ly homo.cū g̃ non ſit poſſibile:ꝙ illi quatuoꝛ termini habeāt ſimul duos tales ſcribēdi oꝛdines.: nō eſt poſſibile ꝙ ſimul ſint vl̄is:ꝛ indefinita.Et ad ꝓbationē admiſſo caſu:rñdeo ꝙ illi termini nō ſunt vl̄is vel indefinita: ꝓpter concipe ſoꝛ.vel pla.ſi ſunt vl̄is.qꝛ habēt oꝛdinē ſcribēdi ꝓpōnē vniuerſali determinat⁹:denotāte ꝓpōnē cōpoſitā ex ipīs:ꝛc̄.

¶ Capitulum de formatione propoſitionuꝫ mentaliū:vocalium:vel ſcriptarum.

Quinto p̄ncipal̄r ad queſtionē arguit̄ ſic.Et ſigno vnū circulū in cuius circunferētia ponant̄ iſti tres termini. Homo ē homo eque diſtātes:ꝛ ī cētro ipſius hoc ſignuꝫ.oīs: qō etiā regaſ̄ adiectiue ab iſto verbo eſt:a quo aliꝙs illoꝝ termiorū homo homo. iſto poſito arguit̄ ſic. Illō ſignū oīs:eſt pars ſuppoſiti vel appoſiti:ſed nō eſt rō: quare plus ſuppoſiti vel appoſiti:q̄ ecē.igit̄ eſt pars vtriuſq;:ꝛ per ꝫñs iſti quatuoꝛ termini ī iſto circulo.oīs homo eſt homo.ſunt tam illa vl̄is.oīs homo eſt homo: q̄ illa īdefinita.homo ē oīs homo:ꝛ ecōtra:ſꝫ quelibet talis.oīs homo ē homo:eſt vera:ꝛ quelibꝫ talis eſt falſa.homo ē oīs homo. igitur ꝓpō vera:ē ꝓpō falſa:qō erat probandum.

Pro ſolutione huius ratiōis pono quatuoꝛ ꝓpoſitiones:quarū p̄ma eſt iſta. Talꝫ mētalis ꝓpō ordinē nō bēat ſitus vel poſitionis: tñ hꝫ oꝛdinē p̄ioꝛitatis ꝛ poſterioꝛitatis.p̄ma pars ē cuidēs: qꝛ non datur oꝛdo ſit⁹ vel poſitiōis: vbi nō eſt q̄ſtitas ꝯtigua. ſed in mēte non eſt q̄ſtitas ꝯtigua.igit̄ in mēte nō eſt ſitus vl̄ poſitio.Scōa pars ꝓbaſ̄. nā oīs cognitio intellectiua hꝫ oꝛtuꝫ a ſenſu.p̄mo poſterioꝝ:ꝛ.ꝫ.de aīa:ſed in ſenſu nō ſimul acgruntur oēs cognitiōes:ſed ſucceſſiue:vt docet experiētia.igit̄ ēt in ītellectu ſucceſſiue foꝛmant̄ ītētiōes:ꝛ ꝑ ꝫñs Coꝛm �somꝫ p̄i⁹ ꝛ poſteri⁹. ¶ Ex iſta ꝯcl̄one ſequit̄ coꝛꝛelarie.Oꝛ diuiſibile fundaſ̄ ſubiectiue in indiuiſibili:ꝓbatur.nā oīs ꝓpō mētalis ē diuiſibilis:cū ſit quātitas diſcreta: ſaltiꝫ trium vnitatum:ꝛ aīa que ē ſubm ipſius ē indiuiſibilis:cū ſit tota in toto:ꝛ tota in qualibet parte ſui coꝛpoꝛis. igit̄ intētum. ¶ Scōa ꝯcl̄o eſt iſta.Sicut ꝓpō mētalis pōt ſucceſſiue foꝛmari:ſic ſubito pōt fieri aliqua talis.p̄ma pars illius cōcluſionis pꝫ.ſepe.n.ꝯtingit qō foꝛmaſ̄ p̄mo ly hō:deinde ly aīal:deinde illa copula eſt:qua cōponit intellect⁹ illum terminū aīal cū illo termino hō. Scōa pars ēt ꝓbaſ̄: qꝛ nō maioꝛis potētie eſt ītellect⁹ q̄ſ ſenſus: ſed ſenſus pcipiens hoc albū: ſubito cōponit iudicial̄r hoc eē albuꝫ.igit̄ per idē ītellect⁹ ītelligēs albū: ſubito iudicare poterit vel Coꝛm intelligere hoc eē albuꝫ. ¶ Ex iſta ꝯcl̄one ſeqꝫtur coꝛꝛela-

rie.Oꝛ intellect⁹ pōt ſimul ꝛ ſemel plura iudicare:ꝛ cōplexe:ꝛ eadē cōplexa pro tpe ſeruare.pꝫ.nā ſenſus plura complexe ſimul apprehēdit videlicet.hoc eē albū demōſtrando ſoꝛtē:ꝛ hoc eſſe nigrū demōſtrādo platonē.g̃ aſoꝛtioꝛi ꝛ ītellect⁹ eadē pōt ſimul intelligere cōplexa.i. ꝓpōnes horum complexe ſignificabiliū:ſeruat intellectus pro tpe:qꝛ ſuū iudiciuꝫ reſpectu eiuſdē: ſuaq; cōpoſitio manet ꝑ tps: qꝛ nō eſt credēdū ꝙ actus cōponēdi:vel diuidēdi:ſolū per inſtās maneat:ſed ꝑ tēp⁹ ſicut ꝛ actualis ꝯſideratio ītellectus. ¶ Tertia ꝯcl̄o ē iſta.Quelibet ꝓpō vocalis vel ſcripta vtrūq; oꝛdinē exigit:ꝓprietaris.ſ.ꝛ poſterioꝛitatis:ſit⁹ ꝛ poſitionis:ꝓbatur.nā p̄mo ſcribit̄:vel ꝓfertur littera:q̄ ſyllaba:ꝛ p̄mo ſyllaba:q̄ dictio:ꝛ p̄us dictio:q̄ oꝛatio:ꝛ p̄us oꝛatio:q̄ tota ꝓpō:ꝑ ꝙ ad exꝑientiā. Similr̄ in alia parte ſubi fundaſ̄ vna pars ꝓpoſitiōis:ꝛ in alia alia pars. igit̄ ꝯcl̄o vera. ¶ Ex iſta ꝯcl̄one ſequit̄ coꝛꝛelarie. Oꝛ ſic Coꝛm non eſt poſſibile in eadē carta:adequate eſſe duas ꝓpoſitiones ſcriptas:ſic non ē poſſibile in eodē aere: adequate eē duas ꝓpoſitiones vocales.p̄ma pars pꝫ.qñ datis duabus propoſitionib⁹ ſcriptis:vel vna ꝯtinet aliā: vel neutra aliam.ſi p̄mo modo:ſicut ē de vl̄i reſpectu ſue p̄iacētis.pꝫ ꝙ non ſunt in eadē carta adequate:qñ plus occupat vl̄is q̄ ſua p̄iacēs.ſi ſcō mō iterū non ſūt in eadez carta adequate:qꝛ in vna parte:eſt vna illarū:ꝛ in alia altera. Ita eodez modo probaſ̄ ſcōa pars:q̄buſcūq; aſſignatis propōnib⁹ vocalib⁹. ¶ Quarta ꝯcl̄o ē iſta.Ad hoc ꝙ aliqua ꝓpō ſcripta vel voces ſint ꝓpō vocalis vel ſcripta:debita requirit̄ inuicem applicatio:probaſ̄.naꝫ ſi hodie proferrē illū terminuꝫ hō:ꝛ cras illud verbū eſt. tertia vero die illū terminū aīal:ex his non fieret propoſitio:ꝓꝑ nimiā interceptionez tpis.igit̄ intētū.Et ſi taliter idē termini proferent̄: ꝙ iter eas nulla penitus foꝛet pauſa:ex his iterū ñ foꝛmaret̄ ꝓpō ꝓꝑ velocē dilapſuꝫ terminoꝝ.vbi āt nō nimis lōga ſit mora nec nimis breuis:iuxta coēm modū iaꝫ loquētiuꝫ: ex p̄dictis fieret ꝓpoſitio. Idē aſſero de terminis ſcriptis:ꝙ ſi vnus foꝛet rome:ꝛ alter pariſius:ex his non fieret ꝓpō ꝓpter nimiā diſtātiā:ꝛ ſi ꝑ modū dictionis ſcriberent̄.iterū non eſſent ꝓpō ꝓꝑ nimiā ꝓpinquitatē: vbi aūt ꝯueniens ꝑ̄ctuatio mediet:ex his reſultat ꝓpō. ¶ Ex hac ꝓne ſeqꝫtur coꝛꝛelarie p̄mo.Oꝛ tam diſtāter p̄nt termini iſti.homo eſt aīal in circulo:triāgulo:vel quadrato:inuicē ſituari:ꝙ ex his non reſultat ꝓpō vna.pꝫ. dato ꝙ diſtātius ſituaretur:q̄ ſit oīs modus ſcribēdi hominuꝫ. ¶ Scō ſequit̄. Oꝛ ſi ponerent̄ in circulo illi tres termini.homo ē homo.ꝛ in cētro ly oīs:ꝙ ex his quatuoꝛ non reſultaret ꝓpō:nec regeret̄ ly oīs ab illo verbo eſt. pꝫ. qꝛ non eſſet debita applicatio cū eo:nec aparte ante nec aparte poſt regeret̄:cū ꝝm nullā talē poſitionē:aut ſitū oꝛdinaret̄ : ſed poti⁹ poneret̄ ꝝm ſurſuꝫ vel deoꝛſuꝫ a dextris:vel ſiniſtris. ¶ Tertio ſeqꝫtur.Oꝛ ſi recte ſcriberet̄ illa ꝓpō.homo eſt homo:ꝛ ſupra totū collocaret̄ illud ſignū oīs:non eēt pars illius ꝓpōnis nec regeretur ab illo verbo eſt:propter indebitaz applicationem ad illud verbum eſt.

His premiſſis patet reſponſio ad rationē:dicendo ꝙ ex illis quatuoꝛ terminis ſic ſituatis: non poteſt fieri ꝓpō:tñ quia hoc non iplicat ꝫ dictionē addito:ꝙ ex illis ſic ſituatis reſultat ꝓpō.ꝛ cū dicit̄ nō eſt ratio:quare plus ly oīs:teneat ſe a parte ſuppoſiti q̄ appoſiti:aut ecē.ꝯcedo ꝛ nego ꝫñam: cum dicit̄ igitur tenet ſe a parte vtriuſq;:ſed bene ſequit̄:ꝙ ex vtraq; parte pōt ſe tenere.ideo nō ꝯcedit̄ ibi aliq̄d nec negaſ̄:nec certa ꝓpō aſſignatur:quouſq; nō fuerit facta certificatio: an ly oīs teneat ſe a parte ante:vel a parte poſt.p̄mo mō illi termini ſunt illa ꝓpō.oīs homo ē hō:quā ꝯcedo.ꝛ ſcō modo ſūt illa ꝓpō.hō ē oīs hō:quā nego:quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de negatiōe infinitante ꝛ negante.

Sexto ꝑncipaliꝝ ad questionē arguit̄ sic. ista ꝓpō est vera. nō homo ē aial ꝛ eadē ē falsa. igit̄ q̄stio vera. tenet ꝯña. ꝛ ꝓbatur ꝑma pars añtis dupliciter. ꝛ ꝑmo sic. hoc est aial demōstrādo asinū: ꝛ hoc ē non hō. igit̄ nō homo ē aial. pz ꝯña: aresoluentibus ad resolutā. Scō. aial est nō hō. igitur nō hō ē aial pz ꝯña: qz est ꝯuersio simplex: ꝛ añs est verus. igit̄ ꝛ añs qō erat ꝓbādū: sed iam ꝓbo illā eē falsaz. ꝑmo. qz suū ꝯdictoriū est verū. videlicet hō est aial: qz nō est verius dare ꝯdictoriū: q̄ ꝑponere negationē toti ꝓpōni: ꝛ ꝑpositā auferre. Scō qz sua equales est falsa. ſ. nihil qō est hō ē aial: qz negatio ꝑposita facit eqpollere suo ꝯdictorio. ꝑ3ª ꝑ

Pro solutione huius rōnis pono quatuor ꝯclusiones: quaꝝ prima est ista. Ois negatio infinitans est negatio negās: ꝛ nō eꝯ. ꝑma pars probatur. nā in ista. tu es nō homo: teneť ly nō infinite: ꝛ negatiue. ergo p idez vbicūq; ifinitat (negat). ꝯña tenet cū prima parte añtis: ꝛ secūdā ꝓbo. Ista ꝯña est bona. tu es non homo: plato ē hō. igit̄ tu es non plato: ꝛ nō videť rō nisi qz arguit̄ a supiori distributo negatiue ad suū inferius. Secūda pars ꝯclonis ꝓbatur. nā in ista. tu nō es hō: teneť ly nō negatiue: ꝛ nō infinite. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄ corrolarie. Or frustra saltē verbaliter fit diuisio: ꝙ negatio pōt dupliciter teneri. ſ. negatiue ꝛ infinite: cū nunq; teneať infinite: ꝙn tūc etiā teneať negatiue: tū ad bonū intellectuz: ꝓpter vitare verboꝝ pluralitatē: diuise illa pōt teneri: intelligendo per infinite negationē: nō negare verbū principale: ꝛ ꝙ negatiue negare verbū ꝑncipale: quē intellectū intentum subſtinebo in sequētib⁹. ¶ Ex quo sequit̄. Or in ista. aliqs hō qui nō currit mouet̄: tenetur ly nō infinite: qz nō negat verbū ꝑncipale. ¶ Sed notādū ꝙ illa negatio non: teneť dupliciter infinite large. ſ. ꝛ stricte: large pro omni modo se habēdi: dū modo nō cadat supra verbū ꝑncipale. vt sor. qui nō currit mouet̄. stricte vero: qñ ex illa negatione nō: ꝛ altero termino: fit vn⁹ termin⁹ simplex sic: quod virt⁹ illius nō trāsit ambituz termini cui additur. vt tu es nō hō: aut tu es nō idem chymere. dato ꝙ ly nō faciat cōpositionez cū ly idem: nō vltra mittēdo virtutē suā. ¶ Scda cōclusio. Aliqua negatio teneť negatiue: ꝛ per aliquid aliud tenetur infinite (patet) nā in ista nō hō currit: teneť negatiue: ꝛ dicēdo aligd nō hō currit: iam teneť infinite. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄ ꝑmo. Or aliqua ꝓpō negatiua independēs: fiet affirmatiua absq; alicui⁹ remotiōe. pz de ista. nō hō currit: addēdo illū terminū aligd. ¶ Secūdo sequitur. Or aliqua talis est vera. nullus deus est: ꝓbatur. si ly nullus teneret̄ infinite eēt ipsa vera: ſz ly nullus teneť infinite. igit̄ ipsa ē vera. pz ꝯña cū maiori: qz tūc illa eēt idefinita affirmatiua: equiualēs huic: aliquid nullus de⁹ est: que est vera: ſz minorē ꝓbo: ꝛ capio illā ꝓpōnem. aligd nullus deus est. ꝛ pz ꝙ ipsa est vera: ꝛ suū ꝑplacēs qō est: nullus ꝺs est etiā est verū: ꝑput ē ꝑplacens talis ꝓpōnis. ¶ Tertio sequit̄. Or nullus deus ē: est ꝓpō vera: ꝛ nullus deus ē: ē propositio falsa: ꝓbatur. illa ꝓpō est vera: nullus deus est: vbi ly nullus teneť infinite: ꝛ est falsa. vbi ly nullus teneť negatiue: igitur corrolariū verus. ¶ Quarto sequit̄. Or aliq̄ scō talia. aligs deus est: ꝛ nullus de⁹ est: nō sunt ꝯdictoria qz ambo sunt affirmatiua: ꝛ ambo simul vera: ꝛ ita ista sūt simul vera: ois deus est: ꝛ nullus de⁹ est: nec sunt ꝯria: quia ambo sunt affirmatiua tenēdo semp in his ly nullus vt ꝑ⁹ infinite. ſ. ¶ Tertia ꝯclo. Aliqua negatio teneť infinite: ꝛ per aliqd remotū teneretur negatiue: pz de hac negatione non: in illa. aligd nō hō ē aial: vbi ly nō teneť infinite ꝛ removendo terminū trāscendentē: subito teneretur negatiue: qz nō haberet ipedimētū: ꝙn negaret verbū. ¶ Ex ista ꝯclone segtur ꝑmo. Or aliqua ꝓpō negatiua indepēdēs fiet affirmatiua sine ꝑpositione: ꝛ sine additione facta ipsi. pz de ista. nō hō currit: que ē negatiua: ꝛ fiet affirmatiua ꝙ solā additionē illius termini aligd: dicēdo. aligd nō homo currit: cū erit ꝑplacēs affirmatine ꝓpōnis. ¶ Scō sequit̄. Or aliqua talis. nullus deus est fiet falsa: postq; fuit vera: sine noua ꝑpositione: pz: dato ꝙ aliqua talis sit pars cui⁹. aligd nullus deus est: ꝛ fiet ꝓpō totalis per corruptionem termini trāscendētis. ¶ Tertio sequit̄. Or talia duo: deus est: nullus deus est: nō sunt ꝯdictoria: ꝛ fiēt ꝯdictoria sine noua ꝑpositiōe: pz: dato ꝙ scōa sit ꝑplacēs huius. aligd nullus de⁹ est: ꝛ imediate post hoc erit totalis: nō exñs ps alicuius alteri⁹. ¶ Quarto sequit̄. Or aliqua ꝓpō idepēdens est indefinita affirmatiua: ꝛ fiet vl̄is negatiua: sine ꝑpositione: ꝛ sine additione alicui⁹ (pz) vt pri⁹ de illa. nullus de⁹ est: que ē ꝑplacēs istius. aligd nullus de⁹ ē: ꝛ aliqñ fiet totalis. ¶ Quarta ꝯclo ē ista. Sicut termin⁹ sincathegorematicus viz hz supra cathegorematicū: ita ecōtra: cathegorematicus supra sincathegorematicū: prima pars ē manifesta. qñ cū sincathegorematicū: q̄dā cōfundūt: q̄dā distribuūt terminū cathegorematicū: q̄dā vo mobilitāt: seu immobilitāt eūdez. scda pars ꝓbatur. Nā ista ꝓpō. nō albuz currit: ē vl̄is: ꝛ ē negatiua: cui⁹ verbū anegatiōe negať: sed aduenīente sibi ly aial nō amplius est negatiua: nec vl̄is: nec negationis virt⁹ in verbū diffundit̄. igitur vim terminus cathegorematicus hz supra sincathegorematicuz. videlicet supra illā negationē non: pz ꝯña: qz nihil ꝑpedit denoiatiōes: q̄s pri⁹ ꝯferebat illa negatio: nisi ly aial. Confirmať idē de signo affirmatiuo. nā ista ē vl̄is. ois hō est aial: cui⁹ signi virt⁹ in copulā ꝛ ꝑdicatū diffundit̄: ſz aduenīente ly ens nō amplī⁹ ē vl̄is: dicēdo: ens ois hō est aial: nec signū attingit copulā vl̄ ꝑdicatū. igit̄ ꝛc̄. ¶ Ex ista ꝯne segť ꝑ. Or alicui⁹ talis. ois hō est aial. ly ois est pars subi: ꝓbať. si ly ois nō hēret vim in copulā: vel ꝑdicatū: eēt pars subi: sicut nec qñ hz vim in subm vel copulā: ē pars ꝑdicati: sed in aliq̄ talis nō hz vim supra copulā: vel ꝑdicatū: igit̄ ē ps subi: ꝯña tz cū maiori: ꝛ minori sil̄iter. dato ꝙ ista sit ps huius. ens ois hō est aial. ¶ Secūdo sequit̄. Or alicui⁹ talis: ois hō est aial: ꝑdicatū nō stat ꝯfuse tm̄. pz: qz stat ꝙ nō habeat vim supra istud ꝑdicatū: ex quo est pars subi. ¶ Tertio sequit̄. Or ille due cōuertunť: ois hō ē aial: ꝛ ois hō est aial: qz vna ē vera: ꝛ reliqua falsa: dato ꝙ vna sit pars cui⁹ ens ois hō ē aial: ꝛ alia sit ꝓpō totalis: in vna. n. ꝑdicatum stat cōfuse tm̄ videlicet in totali. ꝛ in partiali ꝺterminate. ¶ Quarto sequit̄. Or ille nō sunt ꝯdictorie: quilibz hō currit: ꝛ nullus hō currit: nec ille ꝯdictorie: qlibet hō currit: ꝛ aliqs hō nō currit: dato vt pri⁹: ꝙ ista qlibet hō currit sit pars alterius. ¶ Notādū circa ꝯclonē. Or aliā vim hz terminus sincathegorematicus: supra cathegorematicū: ꝛ aliā econuerso: terminus. n. sincathegorematicus hz supra cathegorematicū: vim positiuā: qz aliqs illoꝝ confert vim cōfusiuam distributiuā: vel hꝫ: sed terminus cathegorematicus supra sincathegorematicū hz priuatiuā vim: qz nihil ꝯfert sed aufert ab eodem.

Ad rationez dico: ꝙ illa est falsa. nō hō ē aial: qz equalet isti nihil qō ē hō ē aial. vñ nō illā negationē nō ꝑcedēte totā ꝓpōnē ifinite teneri: nisi casus poneret̄ seu ꝓpō sua alteri⁹ fieret ps: ꝛ ita nō hz illa negari. ois hō ē aial: nisi poneret̄ ꝙ ly ois cathegorematice teneret̄: cui⁹ vt⁹ nō trāsiret ad ꝑdi^m: vel vbi ꝓpō sua fieret alic⁹ ps. ꝛ ad ꝓbationē ꝑmā illi⁹. ñ hō ē aial: nego ꝯñaz: nec arguit̄ a resoluētibus ad resolutū: qz illa nō est resolubilis: cū sit vl̄is negatiua: sicut nō sequit̄ hoc est ens: ꝛ hoc est nullus deus. igitur nullus deus est ens. ſz bene sequit̄. igit̄ aliqd nullus deus ē ens: ꝛ ita sequit̄ vt ꝓus. igit̄ aliqd nō hō ē aial. Ad secūdā ꝓbationē iterū nego ꝯñaz: qz affirmatiua nō cōuertit̄ in negatiuā: sed bene sequit̄: aial ē nō

hō.igit aliqd nō hō est aīal:ꝛ hoc ꝯcedit sicut añs.q̄re ꝛc.
¶ Capitulū de toto cathegorematice: ꝛ sincathegorematice tento:ac de sua expositione.

Septimo principaliꝛ ad questionē arguitur sic.ista ꝓpō est vera Totus sor.ē sortes:ꝛ eadez est falsa.igit qō vera.tenet ꝯña:ꝛ añs ꝓbat (ponendo) qꝫ sortes dicat ista.aliqs totus sortes ē sor.cuius ꝓiacēs audiat plato:ꝛ nō signū particulare:qō quidē ꝓiacēs sit.a.isto posito arguitur sic.a.ē ꝓpō vera: qꝛ ly totꝰ tenet cathegorematice: ꝛ ē ꝓpō falsa.igit ꝛc.tz ꝯña cū maiori: qꝛ ideo illa ꝓpō est va. sortes ē totus sortes:qꝛ ly totꝰ cathegorematice sumit:sed minorē ꝓbo sic.plato formaꝛ in cōceptu ꝓpōnez similē illi quā audit:sed plato formaꝛ istā:totus sor.ē sortes: que ē falsa:ex quo ly totus nō tenet cathegorematice: cū sua ꝓpositio nō sit pars alterius. igit etiā illa quā audit ē falsa: sed ista quā audit ē.a.igitur.a.ē falsum.

Pro solutione huius difficultatis pono q̄tuor cōclusiones:quarū ꝑma est ista.

p^a ? Sicut nō totꝰ sor.ē minor sorte:ita nec totꝰ sor. ē pars sortis.prima pars ē euidēs:qꝛ nō quelibet pars sortis ē mior sorte.vt pz de aia sua:corporeqꝫ maximo sibi coextēso.Secūda pars ꝓbat:qꝛ suū ꝯdictoriū ē falsuz.videlicet: totus ē pars sortis:qꝛ ex ipso sequit:qꝫ sortes ē pars sortis: tanqꝫ ab exposita ad suū ꝓiacēs:ꝛ ꝯñs falsuz.igitur ꝛ añs:q̄re:ꝛc.

Cor^m ¶ Ex ista ꝛcl̄one sequit corrolarie primo.Oꝛ ista ꝯña non valet:quelibet pars sortis ē aliquid hoīs. igit totꝰ sortes ē aligd hoīs:qꝛ añs ē verū (vt patet) ꝛ ꝯñs falsuz: qꝛ sic exponit.sortes ē aligd hoīs: ꝛ nihil ē sortis quin istud sit aliCor^m quid hoīs:quarū exponētiū prima ē falsa.¶ Scōo sequit Oꝛ ista ꝯña est bona.totꝰ hō ē aligd:sor.ē homo.igit totus sortes ē aligd.qꝛ arguit a supiori distributo: ad suū inferi cū debito medio: ꝛ ꝯñs est verus sic ꝛ añs: vt pz p exponētes.horū tū oppositā alīs asserui nō qdē demōstratiue tūc sicut nec nūc:sed ꝓbabiliter solū:vt respōsales materiā re

z^a ? spōdēdi habeāt latiorē. ¶ Scōa ꝛcl̄o.ly totꝰ tenet sincathegorematice:ꝛ per aliqd additū tenebit cathegorematice(patet)nā in ista totus sortes ē hō:tenet ly totꝰ sincathegorematice(vt pz)ꝛ aliqñ tenebit cathegorematice per aduētū termini trāscendētis:vel alterius ad ipsum diCor^m cendo:vel scribēdo:ens totus sor.est hō.¶ Ex ista ꝛcl̄one sequit primo.Oꝛ aliqua talis ē vera.totū qō ē in mūdo est in oculo tuo:pz supposito qꝫ aliqua talis sit pars huius. aliCor^m qō totū qō ē in mūdo est in oculo tuo. ¶ Scōo sequit.Oꝛ ista ꝓpō totus sortes ē hō ē ꝓpō vera.ꝛ ista alia totꝰ sor.est homo:nō ē ꝓpō vera.patet. dato qꝫ vna illarū sit ꝓpō totalis:ꝛ alia partialꝫ:ꝛ nō mirū:qꝛ tūc tenet ly totus in vna ca

3^a ? thegorematice:ꝛ in alia sincathegorematice. ¶ Tertia ? est ista.Ly totꝰ tenet cathegorematice: ꝛ p aliqō remotū tenebit sincathegorematice(patet de ly totꝰ in ista)aliquis totus sor.currit:qō tenet cathegorematice:rōne limitationis signi p̄cedētis.ꝛ aliqñ tenebit sincathegorematice. dato qꝫ aliqñ corrūpet signū ꝑticulare non aliquo alio Cor^m addito. ¶ Ex ista conclusione sequit primo. Oꝛ aliqua ē ꝓpō indepēdēs vera:que fiet ipossibilis simplr:sine noua ipositione: pz de ꝓiacente huius particularis.aliqs totus sor.ē homo.supposito qꝫ cras fiet ꝓpō totalis: per remotiCor^m onē signi ꝑticularis. ¶ Scōo sequit. Oꝛ aliqua talia duo totus sor.est hō:nō totus sor.ē hō.sūt nō ꝯdictoria: ꝛ fiēt ꝯ dictoria sine noua ipositione.patet.supposito qꝫ ꝑma illa ꝛ

4^a ? sit partialis ꝓpō:ꝛ aliqñ fiet totalis.¶ Quarta ꝛcl̄o ē ista. Totū cathegorematice sumptuz pōt sincathegorematice sumi:ꝛ ecōuerso.nō tamē est possibile ipsum cathegorematice sumi.ꝑma pars ē demōstrata per secūdaz ꝛ tertiā ꝛclusiones.ꝛ scōa pars ꝓbat:qñ ly totū sincathegorematice sumitur qñ determinat verbū principale: ꝛ cathegorematice sumit:qñ nō determiat idē:sed nō ē possibile simul determinare:ꝛ nō determinare verbū principale.igitur non est possibile cathegorematice: ꝛ sincathegorematice teneri. ¶ Ex ista ꝛclone sequit ꝑmo.Oꝛ qualitercūqꝫ cōcipiat sincathegorematice per illaz.totus sortes est homo: que ē pars huius:aliquis totus sortes est homo: adhuc illa ē vera:lz illa que cōcipiat ē falsa. ¶ Secūdo sequit. Oꝛ qualitercūqꝫ concipiat per illam:totus sortes est hō: que nō est pars alicuius:adhuc ipsa est falsa:lz forte cōcepta sit vera: ꝛ hoc ideo.qꝛ stat qꝫ ly totꝰ in voce vel in scripto: teneatur sincathegorematice:ꝛ sibi similis in mente cathegorematice:ꝛ econuerso in voce vel in scripto cathegorematice:ꝛ in mente sincathegorematice.

His suppositis respōdet ad rōnē admisso casu concedēdo.a.ꝛ negādo ꝓpōnē quā formaꝛ plato:ꝛ lz foret silr sibi.adhuc.a.foret vera:ꝛ illa mētalis falsa:quia nō vniformiter tenet ly totꝰ in mēte ꝛ extra mentē.ideo.a.nō subordinat propositioni platonis quā formaꝛ ex.a.sed alteri huic.videlicet aliqs totꝰ sortes est hō. ¶ Ex ista rūsione sequit Oꝛ aliq̄ ē cathegorica va:que nō pōt eē ps ꝑncipalis sic adeq̄te significādo i aliq̄ coplatia sic significādo affirmatiua vera significāte adeq̄te iuxta cōpositionē suarū partiū. patet de ꝓciacēte huꝰ particularis:aliquis totus sortes est homo que ē vera.patet.ly totus tenetur cathegorematice:ꝛ eo ipso qꝫ fieret ps ꝑncipalis alicuius copulatiue teneretur ly totꝰ sincathegorematice:quia sua ꝓpō nō amplius foret pars alicuius alterius copulatiue: ꝛ q̄tz cito teneretur sincathegorematice:tā cito illa cathegorica foret falsa ꝛ ipossibilis: ꝛ ꝯsequēter copulatiua cuius illa cathegorica foret pars.verbi gratia.aliquis totus sortes ē homo:ꝛ deus ē.illa copulatiua ē vera:ꝛ illa pars silr:nō ꝑncipalis.totus sor.ē homo.sed remouēdo ly aliquis.erit hec copulatiua ipossibilis. totꝰ sortes est homo:ꝛ deus est:quia prima pars principalis ē impossibilis:vt pz ex exponētibus:quare ꝛc.
¶ Capituluz de multiplicatione terminoꝝ denominantium propositiones ypotheticas.

Ctauo principaliter ad q̄stionē arguitur sic.ista ꝓpō est vera.Oēs homines sunt asini vel homines.ꝛ asini sūt asini.ꝛ hec eadē ē falsa.igitur questio vera: tenet ꝯña ꝛ probat añs ꝑ prima parte.naz illa ē vna copulatiua: cuius quelibet pars principalis est vera.ergo ipsa est vera. ꝯña tenet ad bonuz intellectū ꝛ añs arguit:qꝫ enī ista sit copulatiua oñdit: qꝛ in ea cōiungunt plures cathegorice p notam copulationis:vt pz intuēti:ꝛ qꝫ sit vera ēt pz: qꝛ q̄libz eius pars principalis ē vera.ista.n.ē vera.oēs hoīs sūt asini vel hoīes:ꝛ illa similr asini sunt asini.iam ꝓbat scōa pars añtis ꝑncipalis sic. illa ē vna ꝓpō divisiūctiue:cuius q̄libet pars ꝑncipalis ē falsa.igit ipsa est falsa.ꝯña tz ꝛ añs arguitur prio:qꝫ sit divisiūcta:qꝛ in ea ꝯiūgunt due cathegorice p divisiūctionis notā.Scōo qꝫ eius quelibet pars est falsa.pz. nā hec ē falsa.oēs boies sunt asini: ꝛ hec silr homines ꝛ asini sunt asini.vt satis liquet.igitur ꝛc.

Pro solutione huius argumēti pono quatuor cōclusiones quarū prima ē ista. Aliqua ē ypothetica in se plures notas cōtinēs cōiungen di a quaꝝ nulla nisi aprima pōt denoiari.pz de istis.si añxps eēt hō:añxps eēt aīal:ꝛ silr añxps eēt suba: aliqō aīal ē: ꝛ si tu es istud:tu es asin.nulla enī haꝝ ypotheticarū a fa nota:pōt denoiari ꝓpter incōgruitatē aut ītelligibilitatē. ¶ Ex ista ꝛcl̄one sequit corrolarie.Oꝛ nulla istarū ꝯñaꝝ valet. In.a.ꝓpōne cōiungunt plures cathegorice per nō tā coplatiōis.igit.a.ē ꝓpō coplatia.i.b.ꝓpōe ꝯiūgūt plu

cathegorice ꝯiũcte ꝑ notã diſiũctiõis:vel ꝯiũctiõis.igit̃.b. ẽ ꝯditionalis vel diſiũctiua: vt ꝓz in exẽplis aſſignatis: tñ bene ſeqtur.a.ꝑpõ hz plures partes ꝓncipales inuicẽ cõ iunctas ꝑ notã copulatiõis.igitur ẽ copulatiua. ẽt ſequit̃: b.ꝑpõ hz plures cathegoricas ꝯiunctas per notã ꝯditiõis vel diſiũctionis ꝑncipales partes.igit̃.b.ꝑpõ eſt ꝯditionalis vel diſiunctiua.vt tu es hõ:ꝛ tu es aĩal.añ xp̃s ẽ: vel ois eſt.ſi añ xp̃s ẽ albus:añ xp̃s ẽ coloꝛat⁹. ¶ Scõa ꝯcl̃o ẽ iſta. Aliqua ẽ ypotbetica in ſe plures notas ꝯtinens ꝯiungẽdi: a quarũ nulla niſi ab vltima põt denoiari(patet de iſtis) tu es hõ:vel tu es aſinus:ſed tu nõ es aſinus: ꝛ tu es hõ: et tu es cial. igit̃ tu es aĩal. ꝓma nãqꝫ põt eẽ niſi copulatiua:ꝛ ſcõa nõ põt aliter q̃ rõnalis denominari:ſi enĩ prima foꝛet diſiũctiua:ꝛ ſcõa copulatiua nõ forent ille intelligibiles. ¶ Ex iſta ꝯcl̃one ſequit̃ coꝛrelarie.Qꝛ non q̃libet ꝑpõ habẽs plures termios mediatos ẽ equaliter rõne ꝓmi termini ꝓbabilis(ꝓz)in aſſignatis ꝓpõnibus que ꝓbari nõ poſſunt rõne ꝓme note: ſed rõne vltime a qua illarũ aliq̃ ſumit denominationẽ.vnde ſi aliqua eſt ꝑpõ affirmatiua habẽs plures terminos mediatos:ab illa eſt ꝓbãda:aquo ꝓmo ſumit denominationẽ:ſiue fuerit ꝓmus ſiue nõ ꝓm⁹: hec enĩ ois hõ currit;eſt ꝓbanda rõne ſigni vl̃is:ꝛ illa.ois ꝑter ſortẽ currit ẽ ꝓbanda rõne dictionis exceptiue: qꝛ ꝓma denominat̃ a ſigno vl̃i:ꝛ ſcõa adictione exceptiua. Itẽ hec hõ tm̃ currit:denominat̃ ab illo termino hõ:ꝛ a dictione excluſiua qꝛ ĩdefinita eſt ꝛ excluſiua:ſz qꝛ ꝓmo denoiatur ab illo termino hõ:ideo rõne ei⁹ eſt ipſa ꝓbãda. ¶ Itẽ ſi fuerint in aliq̃ ꝑpõne plures termini ĩmediati nõ denominãtes illã:iterũ a ꝓmo incipit ꝓbatio: vt tu nõ incipis eſſe ois hõ:ꝓbãda eſt illa a verbo ĩceptionis ꝛ nõ aſigno ex quo nullũ illoꝝ denoiat ꝑpõnez:qꝛ ſoluz ſingularis denoiatur: ꝛ ita dicit̃ in ypotbeticis:ꝙ ꝓbãde ſunt rõne note tribuẽtis denoiationẽ:ſiue illa fuerit ꝓma: ſiue ſcõa ſeu nõ ꝓma. ¶ Tertia ꝯcluſio eſt. Aliqua ẽ ypothetica: que nõ denoiatur a ꝓma:nec vltima nota:ꝛ a media ſolũmodo dicit̃ eſſe talis(patet de iſtis)ſi tu es hõ: tu es aial.q̃ ſi añ xp̃s eſt albus:añ xp̃s eſt coloꝛatus:tu curris: ꝛ tu moueris.igitur hõ currit:ꝛ hõ mouet̃.ꝓma nãqꝫ nõ eſt conditionalis:nec ſecũda copulatiua:ſed q̃libet illarũ rõnalis eſt:ꝛ cõſtat ꝙ nota rõnis mediat ĩter quãlibet illarũ: ĩter alias dictiones cõiunctiuas. ¶ Ex iſta ꝯcl̃one ſequit̃ coꝛrelarie falſitas duarũ opinionũ quaruz ꝓma ponit. Qꝛ quelibet ypothetica habẽs plures notas ꝯiũctiuas a ꝓma eſt denominãda. Secunda aſſerit.Qꝛ ab vltima in qua cõcurrit ꝓbatio prime(patet enĩz)ꝙ aliqua ẽ ypothetica:que nec a ꝓma:nec al vltima denoiat̃:ſed a media ſumit denoiationem:vt clare oſtẽdunt exẽpla. ¶ Quarta ꝯcl̃o eſt iſta. Aliqua eſt ypothetica plures in ſe notas cõtinens cõiunctionis:aquarũ qualibet põt denoiari.probat̃.hec eſt ypothetica.tu es hõ vel tu es capra:ꝛ tu es aſinus.ex quo nõ eſt cathegorica:ꝛ nõ eſt maioꝛ ratio:quare magis diſiunctiua q̃ copulatiua:aut ecõuerſo:cũ qualitercũq; nominet̃: nõ ſeqtur incõgruitas aliqua:aut intelligibilitas.igit̃ tam diſiunctiua:quã copulatiua:ꝛ ecõuerſo põt nũcupari. ꝓz ꝓña. ga nõ eſt rõ:quare plus vno q̃ alio mõ nominetur. ¶ Ex iſta ꝯcl̃one ſequit̃ coꝛrelarie.Qꝛ iſta ꝑpõ ꝓmo loco ꝓpoſita: ſi añ xp̃s eſt homo:añ xp̃s eſt aial:ꝛ añ xp̃s eſt homo:nõ ẽ ſimpliciter cõcedẽda nec ſimpl̃r negãda: ſed diſtinguẽda penes copulationẽ ꝛ cõditionẽ: ſi ẽ copulatiua falſa eſt:quia ſecũda pars eſt falſa.ſ.añ xp̃s eſt hõ:ſi vero eſt ꝯditionalis vera eſt.quia conſequens eſt vna copulatiua ſequens foꝛmaliter ex anteccdente:quare ꝛc̃.

His ſuppoſitis reſpõdetur ad rõnem: nec cõcedendo nec negãdo illaz:oẽs homines ſunt aſini vel boĩes:ꝛ aſini ſunt aſini:quouſq; ꝙuentio facta nõ fuerit:cuius ſpeciei ypotbetice eſt:ſi copulatiue ſic denoiat̃ ab vltima nota. ꝛ eõcedit̃. ꝙ eius quelibet pars principalis eſt vera: ꝛ ꝯñter nego ꝙ ſit diſiunctiua. ꝛ ad ꝓbationẽ.in ea cõiungũtur due cathegorice per hanc notam:vel ergo ẽ diſiunctiua:nego ꝯñam:ſed oportet aſſumere:ꝙ partes eius ꝓncipales ꝯiungũtur ꝑ notã diſiunctionis:ꝛ hoc negat̃ admiſſo:ꝙ ſit copulatiua. ¶ Si autẽ in ꝓncipio ꝯcoꝛditer ſubſtineret̃ illã eſſe diſiunctiuam:ſic nego illam:ſicut ꝛ ei⁹ quãlibet partẽ ꝓncipalẽ:ꝛz cõcedaz duas ei⁹ partes nõ ꝓncipales: ꝛ ꝯñter nego ꝙ eſt copulatiua: ꝛ ad ꝓbationẽ vt ſupra nego ꝯñaz:qꝛ oportet aſſumere in ſñte:ꝙ partes ꝓncipales illius cõiungũtur per notã copulationis: qđ negat̃:nõ enĩ principales:ſz ſecũdarie ꝯiungũtur copulatiue admiſſo vt dictuz eſt:ꝙ illa ſit diſiunctiua: quare ꝛc̃.

¶ Capitulum de pronomine demõſtrativo.

Ono principaliter ad queſtionẽ arguitur ſic ꝛ pono ꝙ.A.ſit illa ꝓpoſitio ſcripta ego ſum maſculus:ad quã legendaz ꝯcurrant eq̃ ꝓmo.petrus ꝛ berta. Iſto poſito arguit̃ ſic.a.ꝑpõ eſt vera ꝛ idem.a.ẽ falſuz.igit̃ quelꝫ vera.ꝛz ꝯña:ꝛ añs arguitur.ꝓmo ꝙ.a.ẽ veruz;qꝛ ſignificat hoc eſſe maſculũ demõſtrãdo petrũ: ꝛ hoc ẽ verũ.igit̃.a.eſt veruz. ꝛz ꝯña cũ minoꝛi:ꝛ maioꝛ ꝓz:qꝛ per ly hoc demõſtratur petrus.Scõo ꝓbat̃ ꝙ.a.eſt falſuz:qꝛ.a.ꝓmo ſignificat ꝫ eſſe maſculũ demonſtrãdo bertã:ꝛ hoc ẽ falſuz.igitur.a.eſt falſum.ꝯña tenet cũ minoꝛi:ꝛ maioꝛẽ ꝓbo.ex hoc: qꝛ ꝑ iſtud ꝓnomẽ demonſtratiuũ demõſtratur berta:qꝛ nõ ẽ rõ:q̃re plus demõſtretur petrus quã berta:vel ecõtra: cuz ambo eq̃ ꝓmo ĩcipiãt ꝛ deſinant legere vt ſuppono.

Pro ſolutione huius difficultatis pono quatuoꝛ ꝯcl̃ones q̃rũ ꝓma ẽ iſta. Nulla ꝑpõ demõſtratiua ẽ ꝯcedẽda:negãda:dubitanda: vl̃ diſtinguẽda:niſi per eã aliqd:aliqua:vel aliqualr demõſtrari ſciatur.ꝓbatur.nulla propoſitio ẽ cõcedenda:negãda: dubitanda: vel diſtinguẽda:niſi ſignificatũ eius ĩtelligat̃:ſed ꝑpõnis demõſtratiue nõ intelligit̃ ſignificatũ niſi demonſtretur aliqd:aliqua:vel aliqualr:q̃ ꝯcl̃o vera: ꝯña tz cum maioꝛi:qꝛ nõ ẽ ratio quare cõcederet̃ talis ꝑpõ: cuius nõ ĩtelligeret̃ ſignificatũ:gn ẽt deberet negari:dubitari vl̃ diſtingui:ꝛ ecõuerſo:minoꝛ ẽ manifeſta:qꝛ ꝓnoĩa demõſtratiua ſunt caſſa ꝛ vana: niſi per ea fiat demõſtratio. ¶ Ex iſta ꝯcl̃one ſequit̃ coꝛrelarie:ꝙ tu nõ itelligis aliquã talez ꝓpoſitionez: hoc ẽ homo: ꝛ tamen tu intelligis hoc eẽ hominem probatur ꝛ pono ꝙ tu non ſcias aliquid demõſtrari per ſubiectuz alicuius talis:hoc eſt homo. Sit tamẽ rei veritas.ꝙ tu demonſtreris:iſto poſito patet ꝓma pars cõcluſionis:quia tu neſcis aliquid demõſtrari per ſubiectuz alicuius talis demõſtratiue.igitur tu nõ intelligis illam:ꝛ tamen tu intelligis hoc eſſe hominẽ: quia intelligis te eſſe hominez:ꝛ per ly hoc tu demõſtraris. ¶ Scõa ꝯcl̃o ẽ iſta. Aliqua ẽ copulatiua quã ſcis eſſe ĩpoſſibilez: ꝛ tamẽ nulla eius pars intelligitur ate:probatur ꝛ capio iſtam copulatiuam:hoc eſt:ꝛ hoc nõ ẽ.demõſtrãdo idez per vtrũq; ꝫ ſcias tu idem demõſtrari:ꝛ nõ aliter ſcias in ſpeciali quid demonſtretur:iſto aſſignato:arguitur ſic:tu ſcis iſtã copulatiuam fieri ex ꝯdictoꝛys:ꝛ ſcis ipſaz eſſe affirmatiuã ſignificantẽ preciſe iuxta cõpoſitionẽ ſuarum partiuz.igitur ſcis ipſaz eſſe impoſſibilem.cõſequẽtia tenet: ꝛ antecedẽs ſupponitur.ꝙ autẽ nulla eius pars intelligitur ate patet:quia quacunq; propoſita tu nõ intelligis an demõſtretur aliqd quod eſt:nec intelligis an demonſtretur aliquid quod nõ eſt.igitur quacunq; ꝓpoſita illa non intelligit̃ ate. ¶ Ex iſta ꝯcl̃one ſequit̃ coꝛrelarie. Qꝛ aliqua ẽ diſiunctiua quã ſcis eẽ neceſſariã. ꝛ tamẽ nulla ei⁹ pars ĩtelligit̃ ate. ꝓz de illa:hoc ẽ vel hoc non eſt:demonſtrãdo idem:nihil tamen

in'speciali quo assignato:tu scis illam esse necessariam: qa scis eam componi ex contradictoꝛijs quocunq; alio impedimẽto deducto:ꝛ tñ nullã eius partẽ intelligis: quia nec quod est:nec quod nõ est:scis demonstrari:nã in casu isto: stat quod demõstret exñs:ꝛ stat ꝙ nõ demõstret existẽs.

3ª ¶ Tertia cõclo ẽ ista. Solũ asinus demõstret:ꝛ tamen ℔ est homo:ꝛ demonstro hominẽ ꝑ ly hoc (probat) ista ꝟña nõ valet:solũ asinus demõstrat.igit hoc nõ est homo. stet igit oppositus ꝟñtis cuꝫ ante:ꝛ habet cõclo. vnde sic possibile est ꝙ solũ asinꝰ demonstret:ꝛ ego suꝫ homo: ꝛ tu sil'r: ita possibile est ꝙ soluꝫ asinus demõstret:ꝛ hoc sit homo: cõfirmatur;ista stant simul:solũ asinus demonstratur:ꝛ ℔ est deus demõstrãdo deuꝫ.igit apari ista stant simul: solũ asinus demõstrat:ꝛ hoc ẽ homo:demõstrãdo hominẽꝫ.ps ꝟña ꝛ añs arguit:qm̃ hec cõuertunt.deus ẽ deus:ꝛ hoc est deus:demõstrãdo deuꝫ:sed ꝑma stat cũ ista:soluꝫ asinꝰ demõstrat.igit ꝛ scda. ¶ Ex ista ꝟcloe sequit corrolarie. Or omẽ demõstratũ ꝑ hoc ꝑnomẽ hoc ẽ asinus: ꝛ tamẽ ℔ nõ est asinꝰ (probatur) hec ꝑpõ ẽ possibilis. omẽ demonstratuꝫ per hoc ꝑnomẽ:hoc ẽ asinꝰ:ꝛ hec ẽ necessaria:hoc non est asinꝰ:demostrãdo hoiẽꝫ.igit ista stãt simℓ:omne demõ
Coꝛm stratũ ꝑ hoc ꝑnomẽ:hoc ẽ asinꝰ:ꝛ hoc nõ est asinꝰ. ¶ Itez ista ꝟña nõ valet:omne demõstratũ ꝑ hoc ꝑnomẽ hoc est asinꝰ.igit ℔ est asinꝰ:demõstrãdo te:qꝛ añs ẽ poss'e:ꝛ ꝟñs impossibile:stet igit oppositus ꝟñtis cũ ante:ꝛ habet correlarium.

4ª ¶ Quarta ꝟcl'o ẽ ista. Nihil demõstrat:ꝛ tamẽ ℔ est. (ꝓbat) ꝑma ps ẽ possibilis:ꝛ secũda necessaria demõstrãdo deuꝫ:igit cõclusio possibilis. Similiter ista ꝟña nõ valet:nihil demõstrat.igit hoc nõ ẽ: supposito ꝙ demõstret ꝑ ly hoc subiectũ ꝟñtis:qõ ꝓius:qꝛ añs ẽ possibile ꝛ ꝟñs impossibile: stet igitur oppositũ ꝟñtis cũ ante: ꝛ habet ꝟcl'o.
Coꝛm ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit corrolarie. Or aliqua vlis põt esse vera:ꝛ tamẽ multe eius singulares non possunt esse vere. patet de ista. nullũ ens demõstrat:que põt eẽ vera. vt ps. ꝛ tamen nulla talis sua singularis põt esse vera.ſ.hoc non demõstrat (probat) qꝛ si posset eẽ vera:fic significãdo:pono igitur ꝙ ipsa sit vera:ꝛ quero vtruꝫ per ly hoc aliqd demõstret vel nihil:si nihil:ipsa nõ ẽ va:qꝛ demõstratiua sũt cassa ꝛ vana:si per ea nõ fiat demõstratio:si aliquid demõstretur:ꝛ ipsa significat assertiue:ꝙ illud nõ demõstratur. igitur ipsa nõ est vera:quod erat probanduꝫ.

His visis ad rationẽ respõdet:nõ ꝛcedẽdo:nec negando:nec dubitãdo: nec distiguẽdo illã scriptã:ego suꝫ masculus:ſz rñdeo me nõ itelligere illam: vsqꝫquo non dicit vel certificet qd demõstret per ly ego: ꝛ si dicit ꝙ petrus:ꝛcedo illã:ꝛ nego ꝙ ipsa significat assertiue:hoc esse masculuꝫ demõstrãdo bertã: sed solũ hoc eẽ masculuꝫ demõstrãdo petrũ:nec subordinat ꝑpõni mentali:quã cõcipit berta:qꝛ illa ẽ falsa:sed solũ ꝑpõni quã cõcipit petrꝰ. Si aũt in ꝓncipio certificat demõstrari bertã dico ipsaꝫ esse falsaꝫ:nec significare ꝓncipaliter hoc eẽ masculuꝫ demõstrãdo petruꝫ:ſz demõstrãdo bertã: ꝛ vbi poneretur ꝑ ly hoc nihil demõstrari:dicereꝫ me nõ intellige re tale scriptũ:ꝛ forte ꝙ istõ scriptũ non esset ꝑpõ: q̃re ꝛc̃.

¶ Capitulũ de existentia propositionis vocalis.

DEcimo ꝓncipaliter ad qõneꝫ arguitur sic. Aliqua ẽ ꝑpõ que nõ est vera nec falsa:ꝛ aliqua que nõ ẽ vera ſz falsa:ꝛ aliqua que ẽ vera ꝛ nõ falsa. igit aliqua ẽ que ẽ simul vera ꝛ falsa.ps ꝟña.qꝛ dato vno extremo cũ medio: cõtingit dare alterũ.asis arguit pro ꝑma ꝑte de ꝑpõne vocali que nõ est vera nec falsa:qꝛ ipsa nõ ẽ:quãdo.n.subm ẽ: copula nõ ẽ ꝛ ecõuerso:ꝛ quãdo copula ẽ ꝑdicatum nõ ẽ ꝛ ecõuerso:qꝛ successiue ꝑferunt illi termini:qꝛ causant cũ motu locali. Itez dato ꝙ ꝑpõ vocalis sit illa:nõ ẽ vera nec falsa:qꝛ ꝑdicatũ nõ vere dicit de subiecto:nec ẽt falsa ꝑdicatur de eodẽ:ex quo nunq; simul sunt subm ꝛ ꝑdicatum propositionis vocalis.

Pro solutione huius argumẽti pono q̃tuoꝛ cõclusiones:quarũ prima est ista. Sicut de rõne entis ꝓmanẽtis ẽ: ꝙ aliqua pars ꝓterita maneat cuꝫ futura:ita de ratione entis successiui ẽ: ꝙ nulla pars ꝓterita maneat cũ futura:ista ꝟclusio ꝓz ꝑ ꝓ℔z.4. phisicoꝝ. Rõnes.n.ꝓmanẽtis ꝛ successiui iuicẽ repugnãt. ¶ Ex ista cõcl'one sequit corrolarie ꝓmo. Qꝛ de rõne propositiõnis vocalis ẽ: ꝙ vna pars nõ maneat cũ reliqua:ita ꝙ subiectũ nõ maneat cũ copula:nec copula cuꝫ ꝑdicato. ¶ Secũdo sequit. Or aliqua ꝑpõ habebit subiectuꝫ: ꝑdicatũ:ꝛ copulã:ꝛ tñ nunq; erit ita ꝙ illa ꝑpõ habeat subm: ꝑdicatũ:ꝛ copulã (ꝓz) supposito ꝙ cras ꝑferet illud qõ est aial:ꝛ ita de ꝓterito aliqua habuit subiectũ:ꝑdicatuꝫ:ꝛ copulaꝫ.ꝛ nunq; facit ita:ꝙ ista ꝓz subm:ꝑdicatũ:ꝛ copulaꝫ. vt illa hõ ẽ aial:quã heri protuli:ꝛ tñ nunq; fuit ita: ꝙ hẽt subm:copulã:ꝛ ꝑdicatũ. ¶ Tertio sequit. Or aliqua ẽ propositio de tertio adiacente:q̃ tñ nõ hꝫ aliqõ adiacẽs. ꝓz de ista vocali.hõ ẽ aial.dato ꝙ prolatio sit supra copulã. sufficit.n.ꝙ hꝫ ordinẽ ad subm:ꝛ ꝑdicatũ. ¶ Quarto sequitur Or aliqua ẽ ꝑpõ vlis:particularis: vel exclusiua:cuiꝰ nullũ signũ ẽ pars.ꝓz de ista.omnis hõ ẽ aial.dato ꝙ actꝰ ꝑferendi sit supra copulã.ꝛ ꝙ iam desinerit esse signũ cũ subo ꝛ ita dicat de istis vocalibꝰ.tñ homo ẽ aial: aliqõ aial est substãtia. ¶ Notãduꝫ tñ ꝙ ad bonuꝫ itellectũ concedit propõnez vocalẽ hr̃e subiectũ ꝛ ꝑdicatuꝫ: ꝛ copulã.ſ.qꝛ ipsa ẽ:cuius ẽ:fuit vel erit subm:ꝑdicatũ:ꝛ copula: ꝛ hunc intellectũ habẽt sepe disputãtes:ꝛ ego pariter cuꝫ illis. ¶ ª ꝟclusio ẽ ista. Nõ ex eo aliqs terminus ẽ subm:qꝛ de eo aliquid dicit vel ꝑdicat.ꝓbat.naꝫ ly homo in ista: hõ ẽ.est subm:ꝛ tñ nihil de eo dicit:vel ꝑdicat: qꝛ nõ hꝫ ꝑdicatuꝫ: ergo ꝟclusio vera. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit ꝓmo. Qꝛ nõ ex eo aliqs terminus ẽ ꝑdicatũ: qꝛ dicit de altero (probat) aliqs terminꝰ ẽ ꝑdicatũ:ꝛ de nullo dicit: ergo corrolariuꝫ veruꝫ:ꝟña tenet:ꝛ añs etiã.ꝓz de ꝑdicato huiꝰ ꝟñtis:sortes est homo.ergo ẽ animal.ly aial ꝑdicatur: ꝛ non de aliq̃ dicitur:qꝛ nulluꝫ habet subiectum: lꝫ implicite intelligatur ly sortes. ¶ Secundo seqtur. Or nõ ex eo verbuꝫ substantiuum dicitur copula:qꝛ copulat aliquid cũ alio.ꝓz de hoc verbo est ꝑm adiacens sumpto. nunq; enim copulat nisi inter plura ponat:sicut.n. aliqua ẽ propositio:lꝫ nõ proponatur:ita aliqua ẽ copula: lꝫ nõ copulat. ¶ Tertia cõclusio est ista. Nõ ex eo aliqs terminꝰ ẽ subiectũ vl' ꝑdicatũ: quia habꝫ aptitudinẽ ad huiusmodi denominationẽ (probat) ille terminꝰ hõ extra propõnez:ita habet aptitudinem ad esse subiectũ:vel esse ꝑdicatũ:sicut in propõne:ꝛ tamen extra propõnez nõ ẽ ꝑdicatuꝫ. ergo non ex eo aliquis terminus ẽ subiectũ vel ꝑdicatuꝫ:qꝛ habet aptitudinez ad subiici:vel predicari. ¶ Ex ista ꝟclusione sequit ꝓmo. Qꝛ nõ ex eo verbũ substantiuũ ẽ copula: qꝛ habet aptitudinẽ copulandi subiectuꝫ cuꝫ ꝑdicato: qꝛ extra propõnez hꝫ aptitudinez copulãdi extrema:ꝛ tamen nõ ẽ copula extra propositionez:qꝛ sicut nullus terminus ẽ subiectuꝫ vel ꝑdicatum:nisi ponatur in propositione:ita nulla est copula: nisi ponat in propositione.copula eniꝫ se habet per modũ forme actuantis:que quãdiu actuat: dicitur forma: ꝛ separata dicitur ſps:seu hoc aliquid:sic verbum substãtiuuꝫ:quãdiu ẽ in propositione:ẽ copula:sed extra propositionẽ non est copula:lꝫ sit verbuꝫ:qꝛ adhuc significat cuꝫ tẽpore:ꝛ ẽ vnituꝫ extremoruꝫ. ¶ Secũdo sequit. Or subiectũ: vel ꝑdicatuꝫ:ꝛ copula inuicem dependent: qꝛ sicut nihil subiicitur vel ꝑdicat nisi in ordine ad copulaꝫ: ita nihil ẽ copula nisi in ordine ad subm: vel ꝑdicatũ ¶ 4ª cõcl'o ẽ ista. Nõ ex eo aliqd ẽ subm vel ꝑdicatũ:qꝛ est extremũ in propoſi

tione:patet:nã ly omnis est extremũ in ꝓpõne ista.oĩs bõ est animal:ꝛ tamen nõ est subiectũ: vel ꝑdicatũ. etiam ly necessario ĩ ista ẽ extremũ:videlicet bõ ẽ aĩal necessario: ꝛ tñ nõ ẽ subm vel predicatũ:extremũ.n.in aliquo ẽ ꝑmũ:vl̃ vltimũ illi⁹. Item in ista tu differs ab asino:ly asino est extremũ:qz ẽ extremũ dr̃ie:ꝛ tñ nõ subijcit̃:nec ꝑdicat̃. Etiã in ista:tu es fortior boĩe:ly boĩe ẽ extremũ cõparationis: ꝛ tamẽ nõ ẽ subm:nec ꝑdicatũ. ¶ Ex ista ꝓne segtur correlarie ꝑmo. Oz nõ ex eo aliqs termin⁹ ẽ subm:qz ẽ totale extremũ recipiẽs suppositionẽ ante v̄bũ principale: qz dicendo bõ aial nõ ẽ:ly aial:ẽ totale extremũ recipiẽs suppositionẽ ante v̄bũ ꝑncipale:ꝛ tñ nõ ẽ subm:ſz ꝑdicatũ. ¶ Secundo sequit̃. Oz nõ ex eo aliqs termin⁹ ẽ ꝑdicatũ: qz ẽ totale extremũ recipiẽs suppositionẽ post v̄bũ pricipale (ꝑz dõo) videt̃ bõ ab asino.ly bõ recipit extrema suppositionũ post v̄bũz: ꝛ tamẽ est subm.dicat̃ g̃ qꝫ ex eo aliqs termin⁹ ẽ subiectũ ꝓpõnis:qz rõne ipsius fit cõpositio vel diuisio: vt de eo aliqd dicat̃:ꝛ ex eo aliqd ẽ ꝑdicatũ:qz rõne ei⁹ fit cõpõ: vel diuisio:vt istud dicat̃ de aliquo.vñ ꝓferẽdo illũ terminuz bõ in ordine ad hoc cõplexũ est aĩal profero subz: nõ qz de eo aliqd dicat̃: sed qz respectu ei⁹ cõpositio fit vt de eo aliquid dicat̃: ꝛ ita cũ actus ꝓferẽdi ẽ sup illũ terminũ aial:ille termin⁹ aial:ẽ ꝑdicatũ:nõ qz de aliquo dicat̃:ſz qz respectu eius cõpositio fit vt dicat̃ de aliquo.

His suppositis respõdet̃ ad rõnez:qꝫ q̃libet ꝓ positio vocalis est:ꝛ qñ dr̃ quãdo subm ẽ:copula nõ est. g̃ nunqꝫ ꝓpõ vocalis ẽ: nõ valet ꝓña:qz de rõne successiuoꝝ est:qꝫ ꝑteritũ nõ maneat cũ futuro:nec e3:sicut.n.successiuũ ẽ:vt tps vel mot⁹:q̃diu aliquid eius est:sic ꝓpõ vocalis est: q̃diu aliquid eius sit:verũ qñ subm ẽ ꝓpõ vocalis ẽ:ꝛ qñ copula:vel ꝑdicatũ ẽ: eadem ꝓpõ ẽ:ſz nunqꝫ sint simul subm ꝛ predicatũ: qñ g̃ icipit ꝓpõ vel aliqua ei⁹ pars ꝓferri:cõcedit̃ qꝫ illa ꝓpõ erit: ꝛ quãdo desinit ꝓferri aliqua pars eius:verũ ẽ qꝫ ista propositio fuit:sed dũ proferr̃ nec fuit nec erit ſz ꝯtinue sit ita qꝫ ista ꝓpõ est:sicut a principio huius boze presentis vsque nũc ꝯtinue fuit:ita qꝫ ista boza ẽ:ſz ista boza nunqꝫ fuit:nec vnqꝫ erit:sed aliqñ fuit:ita qꝫ ista boza erit:ꝛ aliqñ erit: ita qꝫ ista boza fuit. Deinde cũ dr̃: qꝫ ista propositio nõ ẽ vera nec falsa:qz ꝑdicatũ nõ dr̃ vere de subo:nec predicat̃ false de eodẽ:nego ꝯñam:sufficit.n.qꝫ si simul maneret ꝑdicatũ vere diceret̃ de subiecto:aut qõ subordinet̃ vni mẽtali in qua ꝑdicatũ vere dicit̃ de subiecto. ¶ Notanduz tñ qꝫ ſz propõnis vocalis subm nõ maneat cũ predicato:tñ bñ rñdet̃ dicẽdo propõnẽ vocalẽ hr̃e subm ꝛ predicatuz: qz oẽs rñsiones sũt retorquẽde ad vnũ istas.i.taliter respõdẽduz est:ac si oĩa manerẽt pro eodẽ instãti:vñ ꝯcedit̃ bene rñdẽdo:qꝫ ille due vocales:tu es:tu nõ es successiue ꝓlate sunt inuicẽ ꝺictoria:ꝛ tamẽ nõ sũt ꝺictorie:qz sint simul: sed dico illas esse ꝺictorias:qz in disputatiõe dz rñderi: ac si oĩa essent pro eodez instãti:ꝛ nullũ foret successiuũ. ¶ Ex ista respõsione sequit̃:qꝫ aliqd est:ꝛ tñ poterit esse: qꝫ illud nunqꝫ fuit:qz ista propositio ẽ:hõ est aĩal:quãdo act⁹ proferẽdi ẽ solũ supra subiectũ:ꝛ poterit eẽ qꝫ hec propõ nunqꝫ fuit:qz potero nõ proferre copulã:vel ꝑdicatũ:q̃re ꝛc̃.

¶ Capitulũ de propositionibus ꝺictoryis cõcedẽdis: vel negandis in arte obligatoria.

Vadecimo ꝑncipalr̃ ad q̃stionẽ arguit̃ sic:supponendo qꝫ .A. sit vna propõ quã ꝑm⁹ istituens ꝓposuit adequate significare boĩez eẽ aĩal in lĩgua latina:ꝛ boĩem esse asinũ in lingua nõ latina:ꝛ ꝓponat̃.a.tam latino q̃ nõ latino: ꝛ ꝑz qꝫ latinus cõcederet eã bene respõdẽdo ꝛ non latinus negaret eam bene respondendo:qz nõ videtur ratio:quare vnus bene responderet potius q̃ alius: ar guo g̃ sic.qlibet illoꝝ bene respõdet: vn⁹ ꝯcedẽdo ꝛ alter negãdo:g̃.a.ẽ cõcedẽdũ ꝛ negãdũ:ꝛ per idẽ verũ ꝛ falsum: qz adeq̃tũ significatũ.a.ẽ verũ.videlz boiez eẽ aĩal ꝛ adeq̃ tũ significatũ.a est falsũ:videlicet boiez eẽ asinũ. q̃re ꝛc̃.

Ad solutione huiꝰ argumẽti pono q̃tuor ꝯclones:q̃rũ ꝑma ẽ ista. Duo ꝺicto ria inter se ꝺicẽtia:in eodẽ tpe obligatiõis sũt cõcedẽda: ꝓbatur:ꝛ pono tibi illã:tu es.ꝛ sorti illã:tu nõ es:te demõstrato:isto posito ꝛ admisso:tu es:ꝛ tu nõ es: sũt ꝺictoria: quoꝝ ꝑmũ nũc est cõcedẽdũ ate:qz positũ ꝛ admissuz ate: secũdũ aũt cõcedẽdũ ẽ asorte: qz sibi positũ ꝛ admissũ ab eo.g̃ ꝯclo ꝝ. ¶ Ex ista ꝯcloe seq̃t̃ ꝑ. Oz duo ꝺictoria iter se ꝺicẽtia ĩ eodẽ tpe obligatiõis sũt negãda.pz:nã ista: tu nõ es:ẽ ate negãda.ꝛ ista tu es:ẽ asor.negãda:ĩ casu supponi. Item ꝺpono tibi illã.tu es: ꝛ pla.illã tu,ñ es:gbus admissis (ꝑz qõ illa sũt ꝺictoria) tu es:ꝛ tu nõ es: quarũ ꝑma ẽ ate negãda:qz tibi deposita:ꝛ ate admissa. Scda ꝝ ẽ apla rone negãda:qz sibi deposita ꝛ ab eo admissa: ꝛ ſz sint due obligationes:fiunt tñ in eodẽ tpe:incipiẽtes eq̃ ꝑmo:ꝛ desinẽtes eq̃ ꝑmo. ¶ Scdo segt̃. Oz repugnãs posito ẽ ꝯcedendũ:ꝛ repugnãs deposito ẽ negãdũ.ꝑz: nã tu nõ es ẽ cõcedẽda:ꝛ ipsa repugnat posito: videlicet huic:tu es.g̃ ꝛc̃.similiter tu nõ es:ẽ neganda in depositione facta platoni:et ipsa ẽ repugnãs deposito.videlicet:huic tu es: que est tibi deposita.g̃ ꝛc̃. ¶ Scda ꝯclo ẽ ista. Duo ꝺictoria inter se ꝺicẽtia:in eodẽ tpe obligationis:sunt ab eodẽ cõcedẽda: probat̃:ꝛ pono sorti illã.tu es:ꝛ platoni illã.tu non es: ꝛ qꝫ tu respõdeas pro quolibet illoꝝ: gbus positis ꝛ admissis: ꝑz qꝫ tu es est ate ꝯcedẽdũ:qz est cõcedẽdũ asorte:ꝛ tu debes rñdere sic̃ rñderet sor.g̃ ẽ ẽt ate ꝯcedẽdũ.ẽt tu nõ es: ẽ ate cõcedẽdũ:qz istud ꝯcederet plato:ꝛ tu habes respõdere oĩno sicut plato.ergo ꝛc̃. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̃ correlarie.qꝫ duo ꝺictoria inter se ꝺicẽtia in eodẽ tpe obligationis sunt ab eodẽ negãda.ꝑz de illis.tu es: ꝛ tu nõ es: ex quo ꝑma esset negãda aplatõe:ꝛ secunda asorte. Item depono illã sorti tu es.ꝛ platoni illã: tu nõ es: ꝛ qꝫ tu respõdeas: sicut ipsi responderẽt bene respondendo. Istis depositis ꝛ admissis illa duo cõtradictoria.tu es ꝛ tu nõ es: sunt ate neganda:qz neganda foret̃ asorte ꝛ aplatone. ¶ Secũdo sequitur.qꝫ eadẽ ꝓpõ in eodez tẽpore obligationis est ate concedẽda:ꝛ ate neganda.ꝑz.nã illa tu es:est ate cõcedenda ꝛ ate neganda:qz cõcederet̃ a sorte vel platone: ꝛ negaretur ab alio. ¶ Notãdũ tamẽ qꝫ duo ꝺictoria inter se ꝺicẽtia:nõ sunt ꝯcedẽda ab eodẽ in eodez tẽpore: ꝛ respectu eiusdẽ obligationis.ꝛ isto modo nõ sunt neganda: nec opp̃m positi concedẽdũ:nec ꝺictoriuz depositi neganduz: quare ꝛc̃. ¶ Tertia conclusio est ista. Te esse rome est ate concedendũ:ꝛ tamẽ nulla talis est vera:tu es rome:probatur:ꝛ pono tibi illaz:tu es rome:qua posita ꝛ admissa arguitur sic:illa est ate concedẽda:ꝛ illa adequate significat te esse rome.ergo te eẽ rome est ate cõcedendũ:quo cõcesso.propono tibi hec est vera:tu es rome: ꝛ patet qꝫ illa est neganda:qz falsa ꝛ impẽtinẽs.stet ergo oppositũ illius cum priori cõcesso:ꝛ habet̃ cõclusio. ¶ Ex ista cõclusione sequitur ꝑmo.qꝫ te nõ esse rome est ate neganduz:ꝛ tamẽ hec ẽ vera:tu nõ es rome:ꝑz vt prius. ¶ Secũdo sequit̃. qꝫ iste consequẽtie nõ valent:iste ꝓpõnes sunt concedẽde ate: ꝛ vna est vera:ergo ꝛ reliqua. iste ꝓpositiones sunt negãde ate:ꝛ vna est falsa:ergo ꝛ alia:quia tu es homo: ꝛ tu es rome:sunt ate concedẽde:ꝑma qz vera ꝛ impẽtinẽs.scda quia posita ꝛ ate admissa:tamen ꝑma est vera: ꝛ secũda est falsa. Etiã iste sunt negãde:tu nõ es homo:ꝛ tu non es rome: prima:quia falsa ꝛ impertinens. secunda vera quia repugnans:ꝛ tamen prima est falsa:ꝛ secunda va. ¶ Quarta ? est ista. Nõ si ly hõ ponit̃ ad significãduz asinũ: ita est qꝫ ly homo significat asinũ:probatur.nam si pono te currere

verū ē te currere: g̃ p idē nō si ipono ly hō significare asinū ita ē q̄ ly hō significat asinū (pz ꝟña) qz non magis ipono veritatē in re q̄ pono: cū oīs impositio ē positio. Cōfirmat nō si iponit ly homo significare hominē ⁊ nō hominē; ita ē q̄ significat hoīez ⁊ nō hoīez: g̃ apari: nō si iponit ipsaz si
Coꝛᵐ gnificare asinū: ita ē q̄ significat asinū. ¶ Ex ista ꝟne seq̄t p. Oz ista ꝟña nō valet: p̄mus istituēs iposuit. a. ꝓpōnē adeq̄te significare hoīez eē asinū. g̃. a. ꝓpō significat: vel significauit adeq̄te hoīez eē asinū: nec seq̄t ipse iposuit. a. significare adequate hoīez eē aīal: g̃. a. significat vel significauit hominē eē aīal: qz cuiuslibet istarū oppoᵐ ꝟñtis stat cū ante. Sic etiā nō sequit: p̄mus instituēs iposuit q̄. a. significaret adequate aliquē hoīez esse asinuz: ⁊ q̄ adequate significaret nullū hoīez eē asinū: g̃. a. siguificat vel significauit adequate aliquē hominē eē asinū: ⁊ adequate nullū hoīez asinum: antecedēs. n. ē possibile ⁊ cōsequēs īpossibile: qz nō ē possibile aliquā ꝓpōnez significare adequate cōtradicto-
Coꝛᵐ ria. ¶ Secūdo sequit. Oz ista ꝟsequētia nō valet per. a. ꝓpositionē soꝛ. cōcipit adequate hoīez esse asinū: g̃. a. ꝓpositio significat adequate hoīez eē asinū: posito q̄. a. significaret adequate hoīez esse aīal: ⁊ q̄ soꝛ. cōciperet per. a. solum hominem esse asinum.

His visis respōdet ad rōnē: admisso supposito ꝟcedendo q̄. a. est cōcedendū a latiuo: ⁊ idem. a. est negādū a nō latino: rōne duplicis īpositionis facte ō. a. ⁊ ex hoc nō sequit q̄. a. est verū ⁊ falsuz. cū latinus bēat semp dicere. a. esse verū: ⁊ alter. s. nō latinus hebeat dicere. a. esse falsuz: bene respōdēdo: sicut in arte obligatoria eadem ꝓpō cōcedit ad vno: ⁊ negat ab alio bene respōdēdo ⁊ eadez dicit ab vno eē vera: ⁊ ab alio eē falsa bene rñdendo: ⁊ ex B nunq̄ sequit: q̄ illa sit simul vera ⁊ falsa. Et cuz dicitur. a. ꝓpō significat adequate hoīez eē hoīez: ⁊ significat adequate hoīez eē asinū (negat) qz ꝛz primū hz latinᵘ cōcedere: ⁊ scōm nō: latinᵘ bene respōdēdo: tñ glibet illoꝝ duoꝝ hz negare: q̄. a. significat adequate illa duo significata: ⁊ si dicit p̄mus instituēs sic iposuit: g̃ ita est vel fuit (negatur ꝟña vt docuit) quarta cōclusio cū suis corrolarijs. ¶ Notādū tñ q̄ si cōcederet. a. ꝓpōnez eē verā ⁊ falsam: ex hoc nō tñ haberet q̄ eadē ꝓpō est vera ⁊ falsa: qz dicerem q̄. a. nō ē ꝓpō vna: sed plures: cū sit equiuoca pluribᵘ subordinata mentalibus: ⁊c.

¶ Capitulum de significatione terminoꝝ: tam naturali q̄ ad placitum: vel ex impositione.

Duodecimo arguit ad qōnez p̄ncipaliter sic. Nec ꝓpō hō est aīal ē vera ⁊ eadez ē falsa. g̃ q̄stio va. tz ꝟña cū p̄ma parte añtis: ⁊ secūdā ꝓbo: illa significat adequate talem terminuz homo esse talē terminū aīal: ⁊ hoc est falsum. igitur illa ē falsa: ꝟña tz cū minori: ⁊ maiorem ꝓbo: subiectū significat adequate illū terminuz hō: ⁊ copula significat adequate illū terminū esse: ⁊ predicatuz significat adequate illū terminū aīal: ⁊ tota ꝓpō significat iuxta cōpositionē suoꝝ termīoꝝ: g̃ tota ꝓpō significat adeq̄te illū terminū homo eē illū terminū aīal. ꝟña tz cū minori: ⁊ maiorē ꝓbo sic: ille terminus hō significat ad placitū hominē: ⁊ significat seipsuz nāliter: sed significat adequate hoīez: g̃ a fortiori significat aedequte seipsuz: pz ꝟña: ga significatio nālis potior ē q̄ ad plactū. Et ita arguit de illo verbo est: ⁊ de illo p̄dicato aīal: q̄ enim ly hō significat seipsuz nāl'r pz: qz est ens nāle nāl'r imutās potetiā visiuā vel auditiuā: quare ⁊c.

Pro solutione huius argumēti pono quatuoꝛ ꝟnes: quarū p̄ma est ista. Omis termin⁹ significās ad placitū significat nāl'r: ⁊ eꝟ. ꝓbat p̄ ma pars. ille termin⁹ hō significat ad placitū hoīez: ⁊ significat nāl'r se: g̃ significat ad placitū ⁊ nāl'r: ⁊ añs ꝓbatur: ly hō significat ad placitū hoīez: ⁊ nāl'r se. igitur ad placitū ⁊ nāl'r. pz ꝟña cū maiori: ⁊ minorē ꝓbo sic. quodlibet qō ꝟi netur sub obiecto alicuiᵘ potētie: ⁊ significat se nāl'r: significat se: sed ly hō in scripto cōtineᵗ sub obiecto potentie visiue: ⁊ in voce sub obiecto potētie auditiue: g̃ significat nāliter se. Scōa ps ꝓbat sic. oīs terminus significās nāl'r significat ex ꝟuersiōe potētie cognitiue ad ipsuz: vel suū obiectū: sz oīs talis ꝟuersio ē ad placitū: qz potētia ad placitū indifferēter pōt se ꝟuertere: g̃ oīs terminᵘ significās nāl'r: significat ad placitū. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit p̄. Oz oīs terminus vocalis vl'scriptᵘ: significat nāl'r: qz significat nāl'r se. ¶ Scōo sequtur. Oz oīs terminus mētalis significat ad placituz: quia ad placitū potētie cōuersiue ad ītellectum. ¶ Tertio seq̄t. Oz omis ꝓpō significat nāl'r ⁊ ad placitū. pz: qz nulla ꝓpō significat nisi sicut sui termini: aut ex ꝟpositione suoꝝ terminoꝝ. ¶ Tertia ꝟcl'o est ista. Omis terminᵘ significās ex īpositiōe significat ad placitū: nō. tamē eꝟ: oīs terminᵘ significās ad placitū significat ex īpositiōe: p̄ma pars pz p p̄mā ꝟcl'onē: qz oīs terminᵘ significat ad placitū: sz omne significās ex impositiōe ē terminus: g̃ oīs terminᵘ significās ex īpositione significat ad placitū. Secunda pars ꝓbat. oīs terminᵘ mētalis significat ad placituz: sed nō oīs terminᵘ mētalis significat ex īpositione: g̃ non oīs terminᵘ significās ad placitū significat ex īpositiōe: patet ꝟña: ⁊ añs sil'r intuēti. ¶ Ex ista ꝟcl'one seq̄t p. Oz ista ꝟña nō valet. A. terminᵘ vel. b. ꝓpō significat ad placitum p̄mi instituētis: g̃. a. terminᵘ vel. b. ꝓpō significat ex īpositiōe: qz dato q̄. a. terminᵘ vel. b. ꝓpō fuisset pure mētalis nāl'r significās: fuisset añs verū sine ꝟñte. ¶ Secūdo sequtur. Oz ista ꝟña nō valet. p̄mᵘ instituēs īposuit. a. terminū vel. b. ꝓpōnez significare: g̃. a. ꝓpō vel. b. terminus significat vel significauit ex īpositione: dato. n. q̄. a. fuit in mente pure nāliter significās: potuisset añs eē verū ⁊ ꝟñs falsuz sic significādo. ¶ Tertia ꝟcl'o ē ista. Licet aliqs terminᵘ significat nāl'r ⁊ ex īposit ōe: nō tñ idez terminus significat idē nāl'r ⁊ ex īpositiōne. p̄ma pars ē manifesta: naz ille terminᵘ hō significat nāl'r: cū sit ens nāle: ⁊ significat ex īpositione: qz significat aliqd qō nō significasset: nisi fuisz p̄ma īpositio. Scōa pars ꝓbat q̄ñ ly hō aliqd significat nāl'r: ⁊ aliud significat ex īpositiōe. significat eniz se nāl'r: ⁊ hominez ex īpositiōe. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit p̄mo. Oz aliquis terminᵘ iponebat ad significādū q̄ñ ipse nō fuit: ꝓbat: iste terminᵘ hō qui nūc p̄mo ē significat ex īpositiōe: ⁊ nō ex īpositiōe que ē: qz iam nō iponit ad significādū: g̃ ex īpositione que fuit: ⁊ per ꝟñs īponebat ad significāduz: ⁊ tñ tunc nō fuit vt pz: g̃ ⁊c. ¶ Scōo sequit. Oz primᵘ instituēs īposuit istū terminū hō significare: q̄ñ nō distincte itellexit eū. pz. nā primᵘ istituēs īposuit omnē talē terminū hō futurū significare: sed iste terminᵘ hō qui est ⁊ nō fuit: tūc fuit futurus: g̃ tūc imposuit istū ad significādū: nō tñ distincte ītellexit eū: qz iste terminᵘ in nullo mouebat eū: sicut nō aliqd itelligebat q̄ nō fuit: ita aliqd īponebat significare q̄ nō fuit. ¶ 4° ꝟcl'o est ista. Aliqs terminᵘ in ꝓpōne supponēs significat aliqd pro quo nō supponit. ꝓbatur. nā ly hō in ista ꝓpōne: oīs hō ē aīal: significat antexp̄m: ⁊ tñ nō supponit pro añxp̄o: qz nō supponit nisi pro illo pro quo cōpositio fit: sz nulla cōpositio fit pro añxp̄o: ex quo añxp̄s nō est: g̃ ly hō nō supponit pro añxp̄o. Etiā ly albuz in ista: albuz ē colozatū significat albedinez: ⁊ nō supponit pro illa: qz nō fit cōpositio respectu illius. sz solū albi cuz colozato. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit p̄mo. Oz aliqs terminᵘ significat nāl'r aliqd: ⁊ nō significat adequate illud: pz: qz ly hō in mente significat nāl'r añxp̄m nō tñ adequate: qz tūc ista ē falsa: oīs homo ē: sil'r ly albū ī mēte significat nāliter albedinē ⁊ nō tñ adequate: qz tūc bec esset īpossibilis: albū est colo-

Cor^m ratum:sicut ista albedo est colorata. ¶ Scdo sequitur. Or aliqs terminus significās nāliter.a.t ex impositione.b.significat adequate.b.t nō.a.probat̄.ly hō in ista ꝓpone.hō ridet vocali:vel scripta significat nāl'r se ꝙ sit.a.t ex ipositione hominē qui sit.b.t nō significat adequate.a. qr tunc hoc eēt ipossibilis:hō ridet.sicut t ista ly homo ridet.g̃ videt ꝙ significet adequate.b.ex quo pro.b.fit cōpositio:t ratione.b.est ꝓpō vera.

His visis faciliter respōdet̄ ad rōnē: negādo ꝙ illa homo est aial:significat adeq̃te ly hō eē: esse ly aial:t nego ꝙ ly hō significet adequate aliquē talez terminū hō:t ad rōnez significat adequate hoiez. g̃ apari: illū terminū hō.nego ꝯnaz:qr lz significet se nāl'r:t hoiez ex ipositione:tn̄ nō fit cōpositio ꝓ se: sic̄ ꝓ hoie nllo aduenīte limitante ad suppositionē pro se: vnde ly homo supponit pro hoie respectu huius verbi est:nullo alio adueniente:sed nunq̃ supponit pro se nisi adueniat signū materialitatis:vel termin^ secūde intētionis. Et si dicitur quare cū formaī:hō est:nō fit cōpositio pro illo termino hō:sicut pro illo hoie qui est for.vel pla. dicit̄ ꝙ in voce vel in scripto:hoc est ex ipositione t determinatione volūtaria: sed in mente hoc est nāliter:qr lz ly hō in mēte significat se: t hominē:tn̄ ꝓncipalius hoiez q̃ se: qr ꝓ significare hoiez ꝓncipaliter facta est talis intētio: t quotiēscūq; intelligit̄ ille terminus homo:intelligitur homo:lz non econtra:sal tem distincte.quare tc̄.

¶ Capitulum de qualitatibus denominantibus aliquid esse album vel nigrum.

Tertiodecimo ꝓncipaliter ad q̃stionē arguit̄ sic. ista ꝓpō est vera.Deus est: t chymera est: t eadē ē falsa.g̃ questio vera.tz ꝯna: t añs arguit̄.illa ꝓpō tātū hz de veritate q̃tū de falsitate:t ecōtra.g̃ nō ē magis vera q̃ falsa nec ecōtra:sed oēs dicūt ipsaz esse falsaz: ergo per idē t ipsaz esse verā.ꝯna tz:qr si esset vnū corpus: cuius vna medietas esset alba:t alia nigra: illud corp^ nō esset albū nec nigrū:vel si esset albuz:p idē esset nigruz: et ecōuerso:sed ꝓpō assignata tantū hz de veritate quātū de falsitate:t ecōuerso.g̃ illa ꝓpō nō est vera:nec falsa: vel si sit falsa:oportet ꝙ eodem medio sit vera: t qualitercunq; dicatur habetur intentum.

Circa materiaz huius argumenti pono q̃tuor cōclusiones: quarū ꝓma ē ista

ꝓ? Ad hoc ꝙ aliquod sit albū:nō requirit̄ partē quālibet illius esse albā(ꝓbatur)multa aialia sunt alba:t tn̄ nullius illorum q̃libet pars est alba.g̃ ꝯna vera. tz ꝯna t añs arguit̄ similiter:qr multi hoies sunt albi.t nulli^ hois q̃libet pars est alba: qr nec sanguis ē albus:nec quelibet pars carnis.

Cor^m ¶ Ex ista ꝯcl'one sequit̄ corrolarie ꝓmo. Or ad hoc ꝙ aliquid sit albū: nō requirit̄ ꝙ maior pars q̃ medietas ꝫ se t quodlibet sui sit alba(ꝫ) qr aliquis hō ē albus: t tn̄ nō quelibet pars huius medietatis quacūq; assignata ē alba

Cor^m ꝓpter sanguinē.t alias partes carnis nō albas. ¶ Secundo sequit̄. Or ad hoc ꝙ aliqs hō sit albus:non requirit̄ ꝙ plusq̃ medietas faciei sit alba fm se t q̃libet eius partez: qr tu es albus: t tn̄ nō q̃libet pars alicuius medietatis tue

ꝓ? faciei est alba(vt ꝫ) de sanguine t oculo:t alys partibus faciei. ¶ Scda ꝯcl'o ē ista. Ad hoc ꝙ aliqs hō sit alb^:requiritur t sufficit maiorē partē superficialē eē albā fm se:t qlibet sui(ꝫ)qr penes aliqd:aliqs hō ē albus: t nō videt penes aliud. Judicam^.n.hoiez esse albū: cū ei^ pellis faciei est alba.nec opportet ꝙ tota pellis faciei sit alba:sz sufficit maiorē partē fm se totaz esse albā. ¶ Ex ista ꝯcl'one segt̄

Cor^m ꝓmo.Or for.est albus:t pla.niger:t tn̄ plato hz in q̃druplo maiorē partē albā q̃ for. ꝓbat̄(t pono)ꝙ for.habeat faciem albā t residuū totū superficiale nigrū. plato vo hz faciē nigrā:t totū superficiale residuū albū:t habeī cor^m. ¶ Secundo sequit̄. Or for.nō est albus:sz erit albus: t tn̄ ꝓtinue maxima sua albedo remittet̄:ꝓbat̄ (t pono) ꝙ medietas superficialis faciei sortis fm se totā sit alba t alia nigra: t ꝙ ps alba cōtinue remittet̄ fm se totā.sed tn̄ velocit^ rarefiet:sic ꝙ in fine ore occupabit totaz faciē sortis. isto posito pz cor^m intuenti. ¶ Tertia ꝓ. Sortes ē albior pla. t tn̄ nō hz intēsiorez albedinē q̃ bēat pla: ꝓbat̄. t pono ꝙ tota superficies faciei sortis sit alba. vt.8.t ꝙ tres q̃rte faciei pla. sint albe: vt.8.t reliqua q̃drupla nigra.isto posito pz secunda pars ꝓnis.sz ꝓmā ꝓbo sic.sortes ē alb^: vt.8.t plato vt .6.solū.g̃ tc̄.añs ꝓbo:tota superficies faciei for. est informis alba ꝓ to^m vt.8.g̃ for.est albus vt.8.sed ꝓbo ꝙ pla. solū vt sex.qr solum tres quarte sūt albe:vt.8.quarū q̃libet denominat totū albū vt duo.g̃ pla.est albus vt.6.pz ꝯna. qr ter duo faciunt sex:t añs silr qr in ea ꝓportione pars denoiat totuz intēsuz:in qua ē minor toto:sed q̃libet illarū quarta ruz est sub q̃drupla ad totū.t q̃libet alba vt.8.g̃ q̃libet illarum so^m.vt duo denoiat totū. ¶ Ex ista ꝓne sequit̄ p°. Or for.ē albior pla.t tn̄ pla. hz intēsiorē albedinē q̃ bēat for. ꝓbatur.t pono:ꝙ tota pellis faciei for.sit vniformiter alba vt.16.t tres quarte faciei pla. sint vniformiter albe vt .20.t alia nigra.isto posito:pz scda ps ꝯcl'ois.t primā ꝓbo. for.ē albus vt.16.t pla.vt.15.ergo for.ē albior pla.ꝯna patz cū prima pte añtis. t aliā ꝓbo sic. pla.solū hz tres quartas albas.g̃ nō est magis albus q̃ ille denominēt:sz q̃libet illarum solū denoiat vt.5.ergo tres simul denoiat vt.15.mior pz:qr q̃libet istarū quartarū ē vt.xx.t est sub q̃druplo ad totū.ergo in sub q̃drupla denoiat totū:t per ꝯns solū vt.5.

Cor^m ¶ Secūdo sequit̄. Or for.t pla.sunt eque albi: t tn̄ pla.hz intēsiorē albedinē q̃ bēat for.pz vt prī^: ponēdo ꝙ for.bēat totā pellē faciei vniformiter albam vt.15.pla.vo solū tres q̃rtas bēat albas: sz vniformiter vt.xx.isto posito pz cor^m.

Cor^m ¶ Tertio sequit̄. Or ad hoc ꝙ aliqs sit sūme albus:negatur ꝙ tota superficies faciei sue fm se: t qōlibet sui sit sūme alba:probatur.nā si soluz sufficeret ꝙ plusq̃ medietas: sic̄ ad hoc:ꝙ aliqd sit sūme albū:sequit̄ ꝙ aliqd sit albi^ summe albo:dato ꝙ sortes habeat sūmā albedinē per totā superficiē faciei:t pla.solū per tres quartas.isto posito pz ꝙ for.est albior pla.qr hz vnā quartā denoiatā gradu sūmo: quā nō hz pla. q̃re tc̄. ¶ Quarto sequit̄. Or nō idē sufficit denoiare aliquid eē albū:t sūme albū: qr plusq̃ medietas faciei superficiei hois fm se totā sufficit aliquē hominē esse albū:t nō sūme albū vt ponit tertiū cor^m:quare tc̄. ¶ 4^a ꝯcl'o est ista. Ad hoc ꝙ aīatū non hō piloſuz vel pēnoſum sit albū:requirit̄ t sufficit maiorē partez extremalē piloz vel pēnarū fm se totā esse albā.pz.qr nō penes aliud iudicem^ hō aialia esse alba. lz enī vnū aial brutū haberet pellem albā: t pilos vel pēnas nigras:nō diceret̄ istud albuz sed nigrū:t ep̄. ¶ Ex ista ꝯcl'one sequit̄ primo. Or ad hoc qō brutū nō piloſuz nec pēnoſuz sit albū. requirit̄ t sufficit maiorē partē extremalē fm se totā esse albā.pz. quia non penes aliud dicit̄ piscis albus. ¶ Secundo sequit̄. Or ad ꝫ ꝙ inaīatuz seu aīatuz vegetatiue solū sit albū: requirit̄ t sufficit maiorē partē superficialē fm se totā esse albaz.pz. qr nō penes aliud iudicamus lapides esse albas seu arbores:t plantas. Et notanter dico fm se totaz: qr si.a.inaīati medietas eēt alba fm totaz superficiē suā:t alia nigra.a.ñ esset albuz:nec nigrū:t tn̄ plusq̃ medietas esset alba:quia aggregatuz ex medietate alba:t vna parte medietatis nigre esset album:ideo tc̄.

His premissis respōdet̄ ad rationē ꝙ copulatiua ꝓposita ē falsa.t cū dicit̄ tātū hz de vitate q̃tū de falsitate:g̃ nō ē rō quare magis dicat falsa q̃ vera:nego ꝯnam, t ad ꝓbationez rñdeo:ꝙ nō est

similitudo: qm̃ penes aliud dicit̃ aliquid albuz esse vel ni/
grũ: z penes aliud verũ vel falsuz. dicit̃ en⁹ aliqd esse albũ
vel nigrũ ꝼm seriẽ cõplexionũ: sed aliqd verũ vel falsuz di
citur: qz suũ adequatũ significatũ est verũ vel falsuz si est
cathegorica: Et si ypothetica ꝼm aliud: z aliud añs ꝼm di/
uersitatẽ specificã: vt patet in summilis.

¶ Capitulũ de cõiunctione copulatiua pronoĩe demõstra
tiuo z aduerbio numerali.

Quartodecimo principaliter ad
questionẽ argui
tur sic. ista ꝓpõ ẽ vã. Duo boies sũt vn⁹ ho/
mo: z cadẽ falsa: g̃ questio vã. tz ꝟña z ante/
cedẽs arguit̃. ꝓmo. ꝑ ꝓma parte arguit̃ sic:
sortes ẽ vn⁹ hõ: z pla. ẽ vn⁹ hõ. z sor. z plato
sunt duo boies. g̃ duo boies sunt vn⁹ hõ. pz
ꝟña: qz sic cõiter ꝓbat̃ plurale ꝑ singulare. vnde optime se
quit̃: in. a. instãti tu fuisti hõ: z in. b. instãti tu fuisti hõ: z. a. z
. b. fuerũt duo instãtia. g̃ in duob⁹ instãtib⁹ tu fuisti hõ. Se
cũda pars añtis ꝓbat̃. nã sequit̃ duo boies sunt vn⁹ hõ. g̃
vn⁹ hõ ẽ duo boies. pz ꝟña ꝑ cõuersionẽ simplicem: z cõse
quens falsum igitur z antecedens.

2ª ꝓ Ꝺro solutone huius argumẽti pono quatuor ꝛ
nes quarũ ꝓma est ista. Cõiũctio
copulatiua collective vel diuisiue sũpta ĩabilis est ad sup/
positionẽ cõfusiuaz tm̃: ꝓbat̃ ꝓmo: qz collectie ñ cõfundit
cõfuse tm̃: qz nõ terminũ ĩmediatũ. g̃ a fortiori nec media/
tuz. ꝟña tz. z añs arguit̃: qz in ista sortes z asin⁹ ẽ asin⁹: non
stat ly asin⁹ ꝓmũ cõfuse tm̃: qz licet descẽdere disiunctiue:
qz bene segtur sor. z asin⁹ est asin⁹ z isti sunt oẽs asini: g̃ sor
tes z iste asin⁹ est asin⁹: vel sor. z iste asin⁹ est asin⁹. z sic de
singulis est asin⁹. Scõo ꝓbat̃ q diuisiue nõ ꝟfundat: qz ly
et diuisiue sũptũ in cathegorica est illatiuũ sibi similis in
copulatiua: ꝛz ly et copulatiue sũptũ nõ cõfundit. vt pz idu
ctiue. g̃ nec diuisiue. pz ꝟña: qz aliter a termino stãte ꝟfuse
tm̃ ad similẽ stãtẽ determinate respectu eiusdez sincatbe/
Lor^m gorematis valet ꝟña: qõ ẽ falsuz. ¶ Ex ista ꝛcl̃one sequit̃
ꝓmo. Oz ista ẽ falsa. sor. z pla. ferũt lapidez: dato q. a. lapiõ
ferat sortez. z. b. lapidẽ distinctũ ab. a. ferat pla. segtur enĩ
sor. z pla. ferũt lapidẽ. g̃ aliqs lapis ferit̃ a sor. z pla. qz ly la/
Lor^m pidẽ vtrobiqz stat determinate. ¶ Scõo sequitur. Oz ista
est falsa: hic z rome vendit̃ piper: qz nullũ piper vẽdit̃ hic
2ª ꝛ z rome. ¶ Scõa ꝛcl̃o ẽ ista. Pronomẽ demõstratiuũ plu
ralis numeri: collective vel diuisiue inabile est ad suppositionẽ ꝟfusiuã (ꝓbat̃) nõ potest distribuere nec ꝟfundere
cõfuse tm̃. g̃ nõ põt cõfundere. ꝟña tz cũ ꝓma parte añtis
z secũdã ꝓbo: si. enĩ ꝓnomẽ demõstratimũ ꝟfunderet: er/
go vel terminũ ꝓpinquũ vl̃ remotũ. nõ terminũ ꝓpiquũ:
qz stat discrete: ergo nec remotũ. pz ꝟña: ex eo q si aliquis
terminus habẽs solã vim ꝟfundendi cõfuse tm̃: quãtũ põt
in remotũ: tãtũ põt in ꝓpinquũ: vt pz in modalib⁹ officia/
Lor^m lib⁹: z hꝫ. ¶ Ex ista ꝛne segtur ꝓmo. Oz ista ẽ falsa. isti sci/
unt grãmaticã demõstrando te z me: qz nulla grãmatica
scit̃ ab istis. nõ enim illa quã tu scis scitur ab istis: nec illa
Lor^m quã ego scio: scitur ab istis. ¶ Scõo sequit̃. Oz ista ẽ falsa
isti diligũt aliquẽ hominẽ: supposito q glibet istoꝝ diligat
se: z nõ diligat aliũ a se: sequit̃ enĩ: isti diligũt aliquẽ boiez.
g̃ aliqs hõ diligit̃ ab istis. ꝟñs ẽ ꝟ casuz. ꝟña tz: qz ly boiez
stat vtrobiqz determiate. Et ñ segt̃. iste diligit aliquẽ boiez:
z iste diligit aliquẽ boiez. g̃ isti diligũt aliquẽ boiez: sed bñ
segt̃: igit̃ ipsi diligũt aliquẽ boiez: vl̃ aliqs boies: nec segt̃
glibet istoꝝ diligit aliquẽ boiez: g̃ isti diligũt aliquẽ boiez
qz ly boiez in añte stat cõfuse tm̃: z nõ in ꝟñte: sed determi
3ª ꝛ nate. ¶ Tertia ꝛ est ista. Noĩa numeralia nõ sũt apta na/
ta cõfundere cõfuse z distributiue: nec cõfuse tm̃. pz ꝓmũ:
qz dicẽdo duo boies currũt. ly boies nõ distribuit̃: cũ non
supponat pro oib⁹ boĩbus: qz sunt duo copulatiue. nõ etiã
cõfundit̃ cõfuse tm̃: qz licet sub eo vl̃ descẽdere disiũctie.
ergo isti duo boies currũt: vel isti duo: z sic de alijs: nec ꝓt
dici: q cõfundit terminũ remotũ: qz si nõ cõfundit ꝓpin/
quũ: a fortiori nec remotũ. ¶ Ex ista ꝛcl̃one sequit̃ ꝓmo. Lor^
Oz q̃libet istarũ ẽ falsa. duab⁹ vicib⁹ comedi panẽ: tribus
vicibus bibi vinũ: qz nullũ panẽ comedi bis: nec aliquod Lor^m
vinũ bibi ter. Et tm̃ bene cõcedo q duab⁹ vicib⁹ comedi
carnes z tribus vicibus comedi pisces: qz ly carnes vel pi/
sces supponit determinate: nõ tm̃ pro vno solo: ꝛz pro duo/
bus. ¶ Scõo sequit̃. Oz iste sunt falsi. in duobus locis est Lor^
corpus: duo boies sunt vnus hõ: qz nullus hõ ẽ duo boies:
nec aliqꝺ corp⁹ ẽ in duobus locis: loquẽdo de locis adeq̃/
tis. ¶ Quarta ꝛcl̃o est ista. Aduerbia numeralia aptitudi 4ª ꝛ
nez habẽt cõfundẽdi cõfuse tm̃. ista ꝛcl̃o ẽ cõis regula loy
ce: iõ nõ idiget ꝓbatione: tm̃ põt sic pstaderi: qualez virtu/
tez hz aduerbiũ q̃titatis ꝛtinue: talẽ videt̃ habere aduer
biũ q̃titatis discrete: sed aduerbia q̃titatis ꝛtinue: cõfun
dunt cõfuse tm̃. g̃ z aduerbia q̃titatis discrete: que sũt ad/
uerbia numeralia. pz ꝟña cũ ꝓma parte añtis: z scõa falsa:
qz ly semp: ab eterno in eternũ cõfundit ꝟfuse tm̃ vt asse/
runt oẽs loyce tractatores. ¶ Ex ista ꝛcl̃one sequit̃ ꝓmo Lor^
veritas taliũ ꝓpõnũ. Oz bis comedi panẽ: ter bibi vinuz.
qz tũc comedi panẽ: z tũc comedi panẽ: demõstrãdo disti/
cta instãtia ĩter que nõ comedi panẽ. ergo bis comedi pa/
nem. pz ꝟña: qz hꝫ aduerbia cõfundũt cũ ĩterruptione tẽ/
poris. ¶ Scõo segtur. Oz iste ꝓpões nõ conuertunt̃. bis Lor^
comedi panẽ: z duab⁹ vicib⁹ comedi panẽ: cũ ꝓma sit vã:
qz ly panẽ stat cõfuse tm̃: z scõa falsa: qz stat determinate.
sed iste conuertuntur: bis comedi panez: z duab⁹ vicibus
comedi panem vel panes.

His vsis respõdet̃ ad rõnez negãdo illã. duo homi
nes sunt vn⁹ hõ: z ad ꝓbationẽ nego cõse
quẽtiã: qz arguit̃ a plurib⁹ suppositionibus determinatis:
ad vnã determinatã. Et ad ꝓbationẽ cũ or̃: ista ꝟña ẽ bo/
na in. a. instãti tu fuisti hõ. z in. b. instanti tu fuisti hõ: ergo
in duobus instantibus tu fuisti homo. ergo per idez z alia
est bona. nego ꝟñam: quia prima tz per hoc mediuz. tam
in. a. quã in. b. fuisti idẽ hõ: vnde nõ sequit̃ a simili in. a. in/
stãti fuit hõ: z ĩ. b. instãti fuit hõ. z. a. z. b. fuerũt duo instãtia:
ergo in duob⁹ instãtibus fuit hõ: sed bene seqt̃ g̃ in duob⁹
instãtib⁹ fuit hõ: vel fuerũt boies: qõ cõcedit̃: quare ꝛc.

¶ Capitulũ de mobilitatione z imobilitatione termioꝝ.

Quintodecimo arguit̃ principa/
liter ad questio/
nẽ sic. ista ꝓpõ ẽ vã. Tm̃ hõ ẽ ois hõ: z hec
eadez est falsa. g̃ questio vera. tz ꝟña cũ se/
cũda parte añtis: qm̃ seqt̃: tm̃ hõ ẽ ois hõ.
ergo hõ ẽ ois hõ: pz ꝟña ab exclusiua ad su/
um ꝓiacẽs: seu ab exposita ad alterã suarũ
exponentiũ: z ꝟñs falsuz. g̃ z añs: sed iam ꝓbat̃ ꝓma pars
sic: qm̃ sequit̃: tm̃ hõ est sortes: ergo tm̃ hõ ẽ ois hõ: pz ꝟña
ab inferiori ad suũ supi⁹ nõ distributũ affirmatiue (qõ sic
ꝓbat̃ in ista) tm̃ hõ ẽ hõ: supponit ꝑdicatũ cõfuse z distri
butiue. ergo p aduẽtũ signi distributiui supra ipsuz poten
tis ipsuz de per se distribuere: stabit ly hõ aparte ꝑdicati
nõ cõfuse z distributiue. pz ꝟña per illã regulã: qcqd mobi
litat ĩmobilitatũ: ĩmobilitat mobilitatũ. Cõfirmat̃ sic. ista
ꝟña est bona. tu differs a sorte. ergo tu differs ab oi hoie.
ergo apari z ista ẽ bona. tm̃ hõ ẽ sor. ergo tm̃ hõ est ois hõ.
pz ꝟña: qz vtrobiqz fl̃r arguit̃: sicut enĩ ly hoie in añte stat
non distributiue virtute duoꝝ signoꝝ precedentiũ ita vi
det̃ q ly homo aparte predicati in exclusiua.

3ª ꝓ Ꝺro solutione huius argumẽti pono quatuor
ꝛcl̃ones: quarũ ꝓma est ista. Ali ꝓ
quis terminus supponit distributiue: z tm̃ sibi aduenium
duo signa distributiua (patet) nã ly hõ in ista. ate differt

ois hõ.supponit distributiue.ꝛ tñ sibi aduenĩũt duo signa distributiua.g̃ ꝛc.ꝺña tenet cũ maiori:qꝛ tã ly differt q̃ ly ois ẽ signũ distributiuũ.ꝛ maiorẽ ꝓbo sic: nã ly differt nõ distribuit nisi ablatiuũ casũ:g̃ ẽt ñ ĩpedit nisi ablatiuũ casũ a distributiõe:sed ly hõ ẽ rectꝰ:ergo ñ ipedit sua distributio ab illo signo differt. ¶ Exiª ꝺne seq̃ corrolarie.Oꝛ i q̃libz ista ꝓ.tu es fortior q̃ hõ:Isto ꝓ ẽ fortissimꝰ ois hõ: ly hõ suppõit distributiue:lz sibi adueniant duo signa distributiua:qꝛ terminꝰ ꝓpatiõis distributionẽ i recto ñ ipedit sicut nec eidẽ ꝺfert ad eãdẽ. ¶ zª ꝺ.ẽ iª.Aliqs termius distribuit:ꝛ tñ aduẽiũt sibi duo signa paria distributia:q̃ ñ q̃libz vĩ bẽt ĩ ipm(ꝓbaf̃)nã ly aial i ista:qlibz hõ ñ ẽ al:distribuit̃ ꝛ tñ sibi aduẽiũt duo signa paria distributia quoꝝ q̃libz bz vĩ ĩ ipm.ergo ꝛc.tenet ꝺña cũ maiori:qꝛ illa equalet huic.nullꝰ hõ ẽ aial:vbi ly aial distribuit̃,et mio rẽ ꝓbo:nã li qlibz sine negatiõe bz vi ꝺfũdẽdi:ly aial:ꝛ ly nõ:absqz ly qlibz bz vi distribuẽdi eũdẽ termiꝰ.g̃ q̃libz illoꝝ signoꝝ sine alio:bz vĩ supꝫ illũ termiꝰ aial. ¶ Exiª ꝺ ne seq̃.Oꝛ lz i ista.tu differs ab oi hoie:ly hoie non stet distributiue tñ i ista. ate ſoꝛ.differt oi mõ:ly mõ distribuit̃:qꝛ differt bz vĩ distribuẽdi:ꝛ ipediẽdi ablatiuũ cãuz rectũ mediãte ista ꝓpõne ab:sed ablitiuũ aliomõ rectũ ñ distribuit: nec ipedit licet cõfũdat ꝺfuse tñ. ¶ zª ꝺ ẽ ista.aliqs termiꝰ suppõit distributiue: et tñ sibi aduẽiũt duo paria sigª distributiua quoꝝ q̃libz ꝑ se distribueret ipsũ:ꝓbatur sic bꝰ ꝓpõnis:Ois asinꝰ cuiuslibz hois currit:ly hois distribuit̃:et tñ aduenĩũt sibi paria sigª distributia:quoꝝ q̃libz ꝑ se distribuerit ly hois:ergo ꝺcl̃o vª.tenet ꝺña cũ ꝑma pte añcedẽtis:nã gnãl̃r seq̃ .ois asinꝰ cuiusliz hois currit: ergo asinꝰ cuiusliz hois currit:et ly hois distribuit̃ i ꝺñte: ergo ꝛ i añcedẽte.pz ꝺña:qꝛ a termio stãte ꝺtermiate:vl̃ cõfuse tñ:ad eũdẽ stãtẽ distributiue:ñ valet ꝺña nisi forte gr̃a mãe. zª ꝑ ꝓbo sic ĩ hac ꝓpõne:ois asinꝰ hõinis currit:ly hois distribuit̃:ꝛ i iª sil̃r asinꝰ cuiusliz hois currit.ergo q̃lz illoꝝ signoꝝ ꝑ se illũ terminũ hois sufficit distribuẽ. ¶ Exiª ꝺne seq̃ corrolarie.Oꝛ ĩ q̃lz illaꝝ:tñ hõ ẽ oẽ aial: tñ hõ ñ ẽ aial:ly aial stat distributiue:ñ obstãte qꝰ sibi adueniunt signa paria distributiua:quo ꝛũ quodlibz ꝑ se distribueret illũ terminũ aial:nam ex ꝑma segtur:qꝰ hõ ẽ omne animal et ex ƀa:qꝰ hõ ñ ẽ aial.mõ ly aial vtrobiq̃ distribuitur. ¶ Quarta cõclusio est ista . Signa paria distributiua inuicem applicata ꝛ in idem per se potentia distributiue concurrere:eiusdem distributionem valent impedire:pz. quoniam ly homine in ista .tu differs ab omni homine:nõ stat distributiue: qꝛ inuicem applicantur ly differt: ꝛ ly omni:quorum q̃libz sufficeret distributiue ly homine.

¶ Item in ista.non omnis homo currit supponit determinate ly homo.Et consimiliter in illa:nõ nullus hõ currit. et ƀ ꝓp cãm dictam. ¶ Ex ista ꝺne segtur corrolarie. Oꝛ duo signa negatia mediate applicata i idẽ:ꝑ se põ distribuitiue cõcurrere:eiusdẽ distributionẽ valẽt ĩpdire.vt nullus hõ nõ ẽ aial:vbi ly aial stat cõfuse tñ:qꝛ equalet isti ĩ figura:qlibz hõ ẽ aial :lz.n .negationes ille nõ immediate applicentur:tamen virtutes ipsarũ distributiue inuicem applicentur.vt patet: qꝛ quacunqz illarum remota negatur verbum principale.

His presuppositis pz rñsio ad rõnẽ: negã° illã:tñ hõ ẽ ois hõ:ꝛ ad ꝓbõnẽ:tñ hõ ẽ soꝛ.g̃ tñ hõ ẽ ois hõ:nego ꝺñtiã: qꝛ arguit ab i feriori ad suũ supiꝰ distributiue .ꝛ cũ dr̃ ly hõ ñ stat distributiue ꝑ illã regulã:qcqd mobilitat ĩmobilitatũ:ĩmobilitat mobilitatũ(dr̃) qꝰ illa ẽ falsa ƀ vtute ꝛmõis tñ ad boᵐ intellectũ ẽ vª.vz. oẽ signꝰ imediate distributiuũ ẽ impeditiuũ distributiõis ꝛ ƀ ẽ vex̃ iuctiue q̃rẽdo:ꝛ dico notãter imediate distributiuũ:qꝛ dictio exclusiua ẽ distributiua ꝛ ñ imediate:tõ ñ ipedit distributionẽ:vt patuit ĩ corrolario tertie ꝺnis.Ulteriꝰ ꝺcedo illã ꝺñaz:tu differs a sorte.igit̃, tu differs ab oi hoie:qꝛ supiꝰ ñ distribuit̃:ꝛ nego illã:tñ hõ ẽ soꝛ.g̃ tñ hõ ẽ ois hõ:qꝛ supiꝰ distribuit̃.Et si dicit̃ q̃re potius distribuit̃ ĩ vna q̃ ĩ alia:dr̃ qꝰ ĩ vna signa affirmatiua ĩuicẽ applicãt̃ q̃ sufficiũt ĩpedire distributionẽ:ĩ alia ãt elõgantur sic:qꝰ vnũ aliud non ĩpediat.quare ꝛc.

¶ Laplm de virtute signoꝝ supꝛa terminũ ꝓcedentem.

Sextodecimo ad qõnẽ ꝓncipalr arguit̃ sic:ista ꝓpõ ẽ vª.Differẽs ab ente ñ ẽ ens:ꝛ hec eadẽ ẽ falsa.igit̃ qõ vª:tenet ꝺña cũ ꝑma ꝑte añt] qꝛ suũ ꝺdictoriũ ẽ falsũ. ſ.oẽ differens ab ente ẽ ens:cũ illõ ĩplicet ꝺdictionẽ. ꝛ zam ꝑtẽ ꝓbo .nã segt̃ differẽs ab ente ñ ẽ ens:ꝛ ois hõ ẽ ens. ergo differẽs ab hoie nõ ẽ ens:pz cõsequẽtia a supiori distributo ad suũ ĩferiꝰ cũ ꝺbito medio.ꝛ ꝺña est falsũ.ergo ꝛ añs .sed mãifestũ ẽ secũdã ꝑtẽ nõ eẽ falsã .g̃ ꝑma ps ẽ falsa:qꝰ ꝺña sit falsũ manifestũ ẽ:qꝛ suũ ꝺdictoriũ ẽ verum.vz. Omne differens ab hoie ẽ ens:vt patet per exponentes.

Pro solutione huius argumẽti pono q̃ttuoꝛ ꝺnes quaꝝ ꝑma ẽ ista.Aliqs terminꝰ distribuit̃ ĩmobiliter:et tamẽ a nullo ĩmobilitatur:ꝓbat̃ ĩ ista ꝓpõne.Uidẽs oẽm hoiem nõ ẽ aial:ly hominẽ distribuit̃ ĩmobiliter:et a nullo ĩmobilitat̃ :ergo ꝺ vera .tenet consequẽtia:ꝛ añcedẽs arguit̃ :ꝛ primo ꝑ ꝑma ꝑte:nã qꝰ distribuit̃ manifestũ ẽ:qꝛ distribuit̃ in ista.vidẽs oẽm ẽ aial . ergo ꝛ i ista vidẽs oẽm hoiem ñ ẽ aial:pz ꝺña. qꝛ illa sũt subcõtraria:sed qꝰ ĩmobilitet̃ ꝓbo:qꝛ nõ licet descẽdere:vñ nõ segtur:vidẽs oẽm hoiem nõ est aial:ꝛ tu es hõ:ergo vidẽs te nõ ẽ aial.qꝛ añcedens est verũ: ꝛ ꝺña falsũ:vt pz ex ꝺdictoriis illaꝝ negatiuaꝝ: hec.n.ẽ vera.oẽ vidẽs te ẽ aial:et hec ẽ falsa.omne videns omnem hoiem est animal:qꝛ nihil videt omnem hoiem. iaz probatur qꝰ a nullo ĩmobilitat̃ ly hoiem :qꝛ nõ assigno vniuersali:qꝛ seclusa negatione:contingit descendere copulatiue: nec anegatione:qꝛ secluso signo affirmatiuo sub eodẽ ly hominez cõtingit descendere disiũctiue ergo ꝛc. ¶ Ex ista ꝺcione segtur corrolarie.Oꝛ ĩ ista ꝓpõne :differẽs ab ente nõ ẽ ens li ente distribuit̃ ĩmobilr:ꝛ non ab aliquo signo:qꝛ quocũ qz illoꝝ secluso altero remanẽte cõtigit descendere sub ly ente copulatiue vel disiũctiue. ¶ Scda ꝺ° ẽ ista.Aliqs terminꝰ priꝰ suppõebat distributiue mobilr:ꝛ ꝑ aduentũ negatiõis distribuit̃ ĩmobilr:ꝛ tamẽ nõ ĩmobilitat̃ a negatiõe:ꝓbat̃:ꝛ assigno illã scriptaz ꝓpõnẽ. differẽs ab ente ẽ ens:ly ens cõtinue distribuit̃ mobilr:ꝛ nũc ꝑmo volo qꝰ sibi addat̃ hec negatio ex q̃:ꝛ residuo fiat hec.differẽs ab ente nõ ẽ ens et hẽt̃ ĩtẽtũ. ¶ Ex ista cõclusiõe segtur corrolarie.Oꝛ aliqs terminꝰ cõtinue supposuit determinate:ꝛ tñ ꝑ aduẽtũ signi distributiui mobilr nõ supponit distributiue mobilr:ꝓbat̃:ꝛ capio illã ꝓpõnẽ scriptã:videẽs omnez hominem non est animal cui primo addatur ly omnez ad illum terminum hominem: ꝛ patet : qꝰ ly hominem continue stetit determinate:et sibi additur signum distributivum mobiliter:qꝛ lz nõ mobilitat:tamen adhuc ẽ distributiuũ mobilr ꝛ tamẽ ly hominẽ nõ distribuit̃ mobiliter: qꝛ nõ lz descẽdere vt pz. ¶ Tertia conclusio ẽ ista.Aliqs terminꝰ imobilitat̃ duobus signis:quorum vnum exercet vi ĩ illũ terminum:et aliud nullam habet vim in illum: ꝑbatur:nam ly ente in illa propositione.differẽs ab ente nõ ẽ ens immobilitatur :ꝛ non a primo nec a secũdo signo:vt patuit .ergo videtur qꝰ ab ambobus:ꝛ qꝰ vnum illoꝝ signoꝝ exercet vim in illũ terminũ ente.et aliud nõ:pz: qꝛ li differens distribuit illum terminum ente:ꝛ negatio sequens:nullam habet vim supꝛa terminum precedentẽ. Jdez dico de ly hominem i illa: videns omnem hominez

nō est aial :qz imobilitaī ab illis duob⁹ signis sil' z a nullo diuisiz:z q⁹ distribuit a signo vniuersali affirmatiuo:z ane
Lor^m gatiuo nihil recipit. ¶ Ex ista cōclusiōe seq̄ corrolarie. Oz subiectū exceptiue nō imobilitaī a dictione exceptia:sed ab eadē z signo vniuersali. ut ois hō p̄ter sortē currit:z si aliq̄ dixi:q⁹ dictio exceptiua aut negatio imobilitat:itel ligo q⁹ cōcurrit ad imobilitationē:sicut i ista.nullus hō nō ē aial:cōfūdit cōfuse tm̄ ly aial :z nō ab aliqua negatione precedēte :qz cōfūdere ꝯfuse tm̄;nō ē officiū negatiōis:sed ab ambabus simul cōfūdit:ita q⁹ quelibz illaꝝ negatiōuz
4^a ꝑ cōcurrit ad cōfusiōez illā ñ tm̄ ꝯfūdit aliq̄ illaꝝ. ¶ Quarta ꝯ° ē ista .Aliq̄ ē ꝯña bōa i q̄ arguit sub iferiozi ad suuz supi⁹:sine aliq̄ signo:z tm̄ e ꝯ° distributo supiozi :ñ segtur i feri⁹ distributū cū debito medio: ꝓbaī:nā ista ꝯña ē bōa. vidēs sortē est animal.ergo vidēs boiez est animal.z tam̄ non sequitur .videns omnem hominem non est animal: et sor.est homo.ergo vidēs sor.non est animal:antecedēs enim est verum.z consequens falsum :dato q⁹ sor.videaī.
Lor^m ¶ Ex ista conclusione sequitur corrolarie. Oz aliqua est cō sequentia bona in qua arguit ab inferiozi ad suū supius si ne signo: et tamen ad alietatem vel differentiam superio ris cum debito medio:non sequitur alietas inferiozis:nā bene sequitur asor . est ens .ergo ab ente est ens.z tamen non sequitur :aliud ab ente non est ens :z sor .ē ens.ergo aliud a sorte non est ens:vbi tamen argueretur mobiliter esset bonum argumentum:quoniam bene sequitur aliō ab ente est ens:sed sor.est ens .ergo aliud a sorte est ens. etiam sequitur:videns omnem hominem ē animal z pla to est homo.ergo videns platonē ē aial:quare ꝛc.

His uisis faciliter rñdet ad rōnē:ꝯcedēdo illā.dif ferēs ab ente nō ē ens:z ad iprobatiōem: nego cōsequētiā:qz a supiozi distributo imobilr:ad suū ife ri⁹ fallit cōsequētia:vt alias oñdi:z clari⁹ iferi⁹ oñdā:sed ly ente stat imobiliter vt exp̄ssit prima conclusio.cum suo corrolario quare ꝛc.

¶ Capitulum de suppositione termini compositi:ex catbe gorēatico :z sincathegorēatico.

Decimoseptimo p̄ncipalī ad qō nem arguit sic. ista ꝓpō ē vera. Aial ē ois hō:z hec eadez est falsa.ergo qō vera .ꝯña tenet cū z^a pte añtis:qz segt:aial ē ois hō:z hec sūt oia aia lia.ergo hoc aial ē ois hō:vel hoc aial ē ois hō:vel sic de singulis:ꝯñs falsū:p q̄libz e⁹ pte.ergo z añs.primā ptē antecedētis p̄ncipaľ ꝓbo sic.ista ꝓpō ois hō ē aial: ē vera:qz p̄dicatuz stat ꝯfuse tm̄ .si.n.sta ret determinate:ipa eēt falsa:sed ēt i ista:aial est ois hō:ly aial stat cōfuse tātū .ergo z ista ē vera . cōsequētia tenet:z ꝓbo minorē:subiectū hui⁹ : tm̄ aial ē ois hō:stat confuse tm̄:sed idē ē subiectū isti⁹:tm̄ aial ē ois hō.z isti⁹ aial ē ois hō.qz idē ē subiectū exclusiue:z sue p̄iacētis:ergo sbiectū huius aial ē ois hō: stat cōfuse tm̄:cōfirmaī sic.hec ꝓpōsi tio aial ē ois hō:ē vna affirmatiua:cui⁹ p̄dicatū z subiectū si mul supponūt ꝓ eodē.ergo ipa ē vera:ꝯña tenet: et añs si milr qz subiectū supponit ꝓ oi hoie distributiue:z p̄dicatū silr qz stat determinate.igiī ꝛc.

Prosolutione b⁹ argumēti pono q̄ttuor p̄mes quarū p̄ma ē ista. Aliqua ē ꝓpō de tertio adiacēte cui⁹ subiectū z p̄dicatū:nec vniformiter nec diffozmiter supponunt: ꝓbaī: ista ꝓpō ē de tertio adi acēte. i Bistāti ē ois hō.cui⁹ p̄dicatū nō supponit.ergo con clusio vera.tenet cōsequētia cū p̄ma ꝓte añtis.z secūdā ꝓ bo:nā si p̄dicatū qō ē ly ois hō supponit :vl' ergo ꝓsonaliť vl' māliť.nō māliť:qz ibi nullū ē signū mālitatis:nec termi nus secūde itentionis vel ipositiōis.nec ēt ꝓsonaliť suppo nit.qz si sic'. vel ergo discrete confuse tm̄: cōtinue distri butie vel determiate.nō discrete:qz nō ē nomē ꝓpriū:nec determinaī apzonoie demōstratiuo.nec cōfuse vel distri butiue qa nullo signo cōfusiuo determinaī:nec ēt determi nate:qa nō cōtigit descēdere sub ly ois hō.deberet.n.sic descēdi i hoc istāti ē ois hō:et isti sūt oēs boies.ergo i B istā ti ē iste ois h:vel i hoc istati ē iste ois hō:vel sic de singlis: cōsequēs falsū:vt pz ꝓ q̄libz singulari:qz ex illa segt: q⁹ ali gd ē ois hō:z tm̄ añs ē verū:qō pz ꝓ exponē maiozū:q̄re ꝛc. ¶ Ex ista ꝯne segtur p̄mo. Oz aliq̄ ē ꝓpō affirmatiua vera de tertio adiacēte:et tamē subiectū et p̄dicatū nec ꝓ eodē nec ꝓ eisdē supponūt :pz ō ista:nūc ē ois hō:ex q̄ p̄dicaᵐñ i suppōit.p̄dicaᵐ ē.n.aggregaᵐ ex catbegorēate z sincathego amate :solū sincathegorema nō supponit:nec suppositiōez recipit .vī ēt q⁹ nec aggregatū illō: lz ly hō distribuaī. z segt:q⁹ i nulla istaꝝ p̄dicatū suppōit :aial ē ois hō:hō ē ois hō .aliqua fenix ē ois fenix.z ex quo p̄dicatū ē agrregatuz ex catbegorēmate et sincathegorēmate. ¶ Scōa ꝯ ē ista: Aliqua ē idefinita affirmatia:c⁹ subz et p̄dicatū sūt termi ni cōes et tm̄ subm suppōit determiate:z ñ p̄dicatū: pz de ista.i istāti p̄ti ē oē aial:ipa.n.ē vera:z eēt falsa:si p̄dicatū supponeret determinate:seu quacūqz alia suppositione. ¶ Ex ista ꝯne segtur. Oz aliqua ē exclusiua affirmatiua ꝓ mi ordinis:cui⁹ p̄dicatū ē termin⁹ cōmunis z tm̄ nō suppo nit distributiue:pz de ista. tm̄ i istāti p̄ti ē oē ens :aut de ista:tm̄ aial ē ois hō. ¶ Scōo segtur. Oz aliqua ē vlis :c⁹ p̄dicatū ē terminus cōis nō determinatus apzonomine d mōstratiuo.z tamen non supponit confuse tm̄:nec distribu tiue:pz de q̄libz illarū :qlibet hō est omnis hō.nullus hō ē omnis homo. ¶ Tertia conclusio ē ista .Aliq̄ sunt ꝓpōsi tiones eiusdē denominatiōis oīno:quarū subiecta:z p̄dica ta supponūt oīno:z p̄cise ꝓ eisdē:z tm̄ vna ē vera:z reliqua falsa .ꝓbaī:z pono:q⁹ ois hō ꝓmittat ⁹nariū nullū dena riū promittēdo: isto posito:ista ē vera:ois hō ē ꝓmittens denariū:z ista ē falsa .ois hō ē denariū ꝓmittēs:z tm̄ ambe sūt eiusdē denominatiōis oio:qz vniuersales affirmatiue:z subiecta supponūt oīmode:z p̄cise ꝓ eisdē:z p̄dicata silr:vt pz:qz ly denariū vtrobiqz stat cōfuse tm̄. ¶ Ex ista ꝯne se gtur corrolarie p̄mo. Oz hec .ois hō ꝓmittit denariū:nō ē vera ex eo qz ly denariū stat cōfuse tm̄ :qz hec ē falsa: om nis hō denariū ꝓmittit: tamē ly denariū stat cōfuse tm̄:q⁹ illa sit falsa manifestū ē:qz sequit:ois hō denariū ꝓmittit. ergo hō denariū ꝓmittit:ab vniuersali ad suā p̄iacētē:z cō sequēs falsū.ergo et antecedēs. ¶ Secūdo segt q⁹ h.ois homo est aial:nō ē vera:quia ly aial stat cōfuse tm̄:qz hec est falsa:tm̄ aial ē ois hō:et tamē ly aial stat cōfuse tm̄:q̄re ꝛc. ¶ Quarta cōclusio ē ista.Aliqui termini significāt idē et p̄cise supponūt solūmodo ꝓ eodē aut ꝓ eisdez:et tamen nō iuicē cōuertuntur:pz de p̄dicatis harū vniuersaliū.ois hō ē promittēs denariū ois hō ē denariū ꝓmittēs :q⁹.n.p cise significēt idē ꝓbaī:qz qōlibet eoꝝ significat ꝓmittēs denariū: nō tamen cōuertuntur qz nō sequitur:hoc est p mittēs denariū.ergo hoc ē denariū ꝓmittēs lz e⁹ teneat consequentia. ¶ Ex ista cōclusiōe segtur corrolarie p̄mo. Oz ista cōsequētia nō valet .nihil ē denariū ꝓmittens.er go iste terminus ꝓmittēs denariū nō significat denariū ꝓ mittens.aut nō supponit pro denariū ꝓmittente :sicut nō segtur.nihil ē hominē cognoscens .ergo iste termin⁹ boiez cognoscens non significat boiem cognoscēs: seu nō suppo nit pro illo. ¶ Scōo segt. Oz lz ꝓmittēs denariū signifi cet p̄cise denariū ꝓmittēs: nō tm̄ significat adequate:ꝯse cūdarie:qz solū ly denariū ꝓmittens significat adequate denariū promittens:z ly ꝓmittēs denariū:solū significat adequate promittens denarium.

His uisis patet responsio ad rationem:q⁹ ista:om nis homo est animal non est vera.quia ly animal stat confuse tantum :sed quia omnis homo est

animal:ꝛ illa sic adequate significat: potest tamen dici:ꝙ illa ē vera:qz ly aial stat confuse tm̄ rōne illi⁹ signi ois.sic ꝛ illa: omnis homo ꝓmittit denariū ratione illi⁹ verbi ꝓ mittit:ꝛ tūc pz solutio illius :animal est omnis homo:qz ly animal:et si stat ꝯfuse tm̄:hoc est ratione dictionis exclusiue:et non signi vniuersalis .similiter illa :omnis homo denarium promittit:est falsa:qz ly denarium supponit virtute signi vniuersalis:ꝛ non verbi promissionis. ¶ Ad cōfirmationem responsum est:ꝙ predicatum illius animal est ois hō:non supponit:iō non supponit nec determiate: nec alio modo. quare ꝛc.

¶ Capl̄z de virtute signorū officiabiliū:ꝛ ꝯditiōaliū supra terminum precedentium.

Decimooctauo ꝓncipaliter ad qōnē arguitur sic:ista ꝓpō ē vera .Animal est si hō est.Et eadem est falsa:ergo qō vera.tenet cōsequentia cū ꝓma pte añtis:quoniā illa ē vna cōditionalis affirmatiua cui⁹ ꝯdicto/riū cōsequētis formal̄r repugnat añti: hec enī formal̄r:repugnāt nullū aial ē:ꝛ hō est. Secūda pars antecedētis probaī sic:nā si illa cōditionalis ē vera:q̄ro qūo supp̄oit ly aial.si dicaī ꝙ distributiue:Cōtra.nll̄o signo distributio determiaī:ergo ñ stat distributiue. ¶ Itē concesso ꝙ stet distributiue arguiī sic.aial ē si hō ē:ꝛ tu es aial. ergo tu es si hō ē. cōsequēs falsū:cū sit vna cōditionalis cui⁹ añs ē necessariū ꝛ cōsequēs cōti ngēs:ergo ꝛ añcedēs. nō mior:ergo maior:si āt dr̄:ꝙ ly aial stat determiate:ergo cōtigit disiūctiue descendere:arguiī ergo sic .aial ē si hō ē: et hec sūt oīa animalia.ergo hoc aial ē si hō ē.:vel hoc aial ē si hō ē: vel sic de singulis:ꝯs falsū:qz ē vna disiunctiua: cuius q̄libet cōditiōalis ē falsa.ergo ꝛ añs.nō mior.ḡ maior.Si āt dicaī ꝙ ly aial stat cōfuse tm̄ . ergo cōtingit disiuncti descēdere:arguiī ergo sic:aial ē si hō ē:ꝛ hec sunt oīa aialia.ergo hoc aial vel ℔ aial vl̄ ℔ aial ꝛ sic ō singulis ē si hō ē:ꝯs falsū:qz ē vna ꝯditiōalis cui⁹ añs ē necessariū:ꝛ cōsequens contingens.ergo ꝛ antecedēs:nō scōa pars.ḡ ꝓ q̄ erat probandum.

Pro solutione b⁹ argumēti pono q̄ttuor ꝓpo/nes quaꝝ ꝑ⁹ ē ista. Aliquis termin⁹ officiabilis seu modal̄ hz vi cōfūdēdi cōfuse tm̄ terminū p̄cedēt̄ ī ordie ad cathegoricā:pbaī:nā ly aial stat cōfuse tm̄ i ista.aial eē homine ē necessarium.ꝛ nō ni si virtute termini officiabilis subsequētis . ergo cōclusio vera:ꝯs tenet:ꝛ añs arguiī.nā ly aial nō stat discrete:nec distributiue pp̄ carētiā:ꝓnomis ōmōstratiui ꝛ signi distributiui:nec ēt determinate:qz nō licz ōscēdere disiūctie.re liquiī ergo ꝙ supponit cōfuse tm̄. ¶ Ex ista cōclusione segtur primo.Oz ista cōsequētia nō valet:nullū signū distributiuū hz vim supra terminū p̄cedēt̄ . ergo nec aliqō signū cōfusitiū.añs.n.ē verū :vt pz iductiue ꝛ ꝯs falsum. ¶ Scōo segī.Oz illa cōsequētia nō valet.termin⁹ officiabilis vel modalis in sensu diuiso nō cōfūdit añ se. ergo nec i sensu cōpositio:antecedēs.n.ē vex vt patet iductiue ꝛ cōsequēs falsū:ꝛ cā est ista :qz in sēsu cōposito determinat ac ꝺ nominat totā ꝯpositionē:sed i sēsu diuisio nō determiat nisi ptē ꝯpositionis:vt hō necessario ē aial. ¶ Scōa ꝯclusio ē ista.nullus termin⁹ hz vim cōfūdēdi mobil̄ terminū p̄cedēt̄: sz bene imobil̄r ī ordie ad totā cathegoricā. ꝓma ps ē cuidēs discurrēdo ꝑ oēs terminos potētes mobiilitare vel imobilitare . Secūda pars ꝓbaī:nā dicēdo hō est aial necessario:tā ly hō q̄z ly animal stat confuse tm̄ rōne modi sūpti ī sensu cōposito sz nō stat mobiliter aliquo mō q̄nō licz descendere nec copulatiue :nec disiūctiue: nec disiuncti:nec copulati:qualitercūqz enī descēderetur:foret antecedēs verū ꝛ cōsequens falsū. ¶ Ex ista conclusiōe seq̄t ꝓmo.Oz ista cōsequētia non.valet.istās eē ē necessariū:ꝛ hoc ē oē istās. ergo hoc eē ē necessariū demōstrādo istās ꝓnīs.qz ly istās suppōit cōfuse tm̄ imobil̄r sub quo nō ꝓtigit descendere. ¶ Zª segī.Oz ista cōsequētia nō valet. hoc eē ē cōtigēs ꝛ hoc ē hō.igī hoiem esse est contingens: quia iterum ly hominem stat confuse tm̄ imobiliter:sub quo non contingit descēdere. ¶ 3ª concl̄o ē ista. Signa illatiua cōfūdūt cōfuse tm̄ immobiliter ante se ī ordine ad ypothetica:ꝓbaī:aial ī illa:aial ē si hō ē:suppōit ī ordie ad conditionalem:ꝛ non discrete:determiate:vel distributiue vt oñdebat rō:ergo ꝯfuse tm̄:sed nō ꝯfuse tm̄ mobil̄r qz nō licz descēdere. ergo cōfuse tātū imobiliter.idē dico de subiecto añtis:vel ꝯntis hui⁹ rōnalis:hō currit:ergo hō mouetur qō stat cōfuse tm̄ imobil̄r. ¶ Ex ista ꝯne segī ꝑ Oz signū illatiuū hz vi imobilitādi terminū distributuz tā p̄cedēt̄ q̄z sequēt̄ ī ordie ad ypothetica:pz .qz ñ segī: ois hō currit si ois hō currit ꝛ sor.ē hō.ḡ sortes currit si ois hō currit. nec segī.igī ois hō currit si sor.currit. ¶ 2ª segtur.Oz signū illatiuū nō ē distributiuū:pz:qz ñ ē rō q̄re pl⁹ distribuit subiectū añtis q̄z subm ꝯntis:sed nō distribuit subm ꝯntis vt asserunt oēs.ergo nec subm añtis:ꝛ lz ista ꝯña ē bōa:si hō currit:aial currit:ergo si iste hō currit:aial currit.nō segī ꝓp hoc ꝙ subm añtis stet cōfuse ꝛ distributiue qz tenet rōne ꝯntis necessary. ¶ 4ª ꝯª ē ista . Signa illatiua nō cōfūdūt añ se nec p⁹ se mobiliter nec imobil̄r ī ordie ad cathegoricā:pz:nā tā ly hō q̄z ly aial ī ista cōditionali:aial currit si hō currit:suppōit determiate ī ordie ad cathegoricā cui⁹ ē ps:qui a respectu illi⁹ ꝓtigit descēdere. ¶ Ex ista ꝯclusione segī primo.Oz signa illatiua nō i mobilitant terminum distributum in ordine ad suam cathegoricam:patet:quia ly homo tam ī antecedente quam in cōsequente huius conditionalis:si omnis homo currit omnis homo currit:supponit distributiue mobiliter ī ordine ad suam cathegoricam: quia respectu illius contingit descendere. ¶ Secundo sequitur ꝙ ista consequentia nō valet.hic arguitur a superiori distributo mobiliter ad suū inferius cum ōbito medio:ergo ista cōsequentia est bona: probatur: et facio illam consequentiam.omnis hō currit si omne risibile currit:sed tu es homo.ergo tu curris si oē risibile currit:patet:ꝙ non valet.et tamen arguitur a superiori distributo mobil̄r ad suum inferius:sed bene segtur hic arguitur a superiori distributo mobiliter et nō imobiliter ad suum inferius cum debito medio.ergo est bona cōsequentia:sed ī ꝓposito ly homo distribuitur mobiliter ꝛ immobiliter .mobiliter in ordine ad cathegoricam:ꝛ immobiliter in ordine ad ypotheticam conditionalem.

His suppositis facil̄r rñdeī ad rōnē concedēdo illā . Aial ē si hō ē:ꝛ dico ꝙ ly aial stat determinate ī ordie ad catebgoricam: ꝛ i ordine ad illā licz descendere .nā bñ segī aial ē:ꝛ hec sunt oīa aialia.igī ℔ aial ē vel hoc animal ē:ꝛ sic de singulis:ꝛz in ordie ad cōditionalē supponit cōfuse tm̄ imobil̄r:ꝛ ex hoc nō licz descēdere:quare ꝛc.

¶ Capl̄m de veritate ꝛ falsitate conditionalium.

Decimonono ꝓncipal̄r ad qō nē arguitur sic. ista ꝓpō cōditiōalis ē vera.Si ante xp̄s ē nullus de⁹ ē:ꝛ hec eadē ē falsa .ergo qō vera.tenet cōsequētia cū minori:qz añs illi⁹ cōditionalis ē pol̄e ꝛ cōsequēs ipossibile: ergo cōditionalis falsa .ꝓbaī tm̄ ꝙ illa cōditionalis ē va:qz aliqñ ipsa erit vera sic adequate significādo:et ipsa iā ē. ergo ipsa iā ē vera:ꝯña tenet:qz ois cōditionalis vera ē necessaria:ꝛ ois falsa ē ipol̄is:sicut ois ꝯña bona ē necessaria:ꝛ ois mala ē ipol̄is:añs arguiī.ſ.ꝙ illa cōditiōal aliqñ erit va qz aliqñ añs erit ipol̄e sic signi

ficãdo:ergo tũc erit vera:pz cõsequẽtia qz ex ipoli seqt̃ qõ libz:et añs ẽ mãifestũ:qz p⁹ corruptionẽ antechristi erit impossibile antechristum eẽ.

Pro solutione b⁹ argumẽti pono q̃ttuor ꝯnes quarũ ꝑma ẽ ista. Ad veritatẽ cõditionalis ñ regrit̃ q añs ñ possit eẽ verũ sine ꝯsequẽte: qz hec ꝯditionalis ẽ vera si hõ ẽ:aial ẽ:z tamẽ añs ꝑt esse verũ sine ꝯsequẽte:cũ añs.possit eẽ nullo ꝯsequẽte exĩte.

Loz⁹ ¶ Ex ista ꝯclusione seqt̃ ꝑmo. Qz ad veritatem ꝯditionalis ñ requirit̃ q nõ sit pole añs eẽ verũ: z cõsequẽs falsũ: qz hec ꝯditionalis ẽ vera:si hõ ẽ:aial ẽ:z tamẽ possibile est q antecedens sit verum z consequens falsum .qz possibile ẽ q cõsequens cõuertat̃ cũ vno falso añte significante:

Loz^m vt pri⁹. ¶ Scõo seqt̃.Qz ad veritatẽ cõditiõalis nõ regritur q nõ sit pole añs eẽ verũ:ꝯñte exĩte falso:sine noua ipositiõe:qz hec cõditiõalis eẽt falsa:si añxps eẽt albus añ xps curreret:z tamẽ nõ ẽ pole añs eẽ verũ: cõsequẽte existẽte falso sine noua ipositiõe:qz nõ ẽ pole illud añs eẽ verũ nec illud cõsequẽs eẽ falsũ cũ nullũ illoꝝ sit ꝑpõ vel

z^a ♀ possit eẽ. ¶ Scõa ꝯ ẽ ista .Ad veritatẽ cõditiõalis ñ regrit̃ q si ita ẽ sicut ẽ significabile ꝑ añs:necesse ẽ sic eẽ sicut ẽ significabile ꝑ cõsequẽs:qz hec cõditiõalis ẽ vera: si tu es hõ:tu es aial:z tam̃ ita ẽ sicut ẽ significabile ꝑ añcedẽs z nõ ẽ necesse sic eẽ sicut ẽ significabile ꝑ cõsequens:qz te

Loz^m eẽ animal ẽ ꝓcise cõtigẽs. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̃ ꝑ⁹. Qz ad veritatẽ cõditiõalis nõ requirit̃ q nõ sit pole sic eẽ: z sic nõ eẽ demõstratis significatis añtis z cõsequẽtis: quia hec cõditiõalis ẽ vera:si tu es hõ tu ñ es asinus:z tamẽ sic ẽ:z sic nõ ẽ:demõstratis significatis añtis:z cõsequẽtis:qz aliqd vel aliq̃liter ẽ:te eẽ bomiez:z nihil nec aliq̃lr ẽ te ñ

Loz^m eẽ asinũ:cũ illud nõ sit suba nec accidẽs. ¶ Scõo sequit̃. Qz ad veritatẽ cõditiõalis nõ regrit̃ q nõ sit pole sic eẽ:et sic nõ eẽ:demõstratis significatis añtis:z oppositi ꝯsequẽtis:qz hec cõditionalis ẽ vera:si tu es aliud ate tu ñ es tu. et tam̃ sic ẽ et sic nõ ẽ.demõstratis significatis añtis z oppositi ꝯsequẽtis:qz sic ẽ demõstrãdo te eẽ te:z sic nõ ẽ demõ

3^a ♀ strãdo te eẽ aliud a te. ¶ 3^a ♀ ẽ ista. Ad veritatẽ cõditiõalis nõ requirit̃ q ꝯñs itelligat̃ i añte: qz hec cõditiõalis ẽ vera:si tu es hõ tu es al':z tamẽ ꝯñs nõ itelligit̃ i añte:qz añs

Loz^m nõ significat istud ꝯñs. ¶ Ex ista ꝯcl'one seqt̃ ꝑmo. Qz ad veritatẽ cõditiõalis ñ regrit̃ q adeq̃tũ significatũ ꝯñtis i telligat̃ i añte:qz ista cõditiõalis ẽ vera:si tu es aliꝺ ate baculs stat i ãgulo:et tamẽ adeq̃tũ significatũ ꝯseqnẽtis nõ itelligit̃ i añte cũ istud nõ significet̃ ꝑ antecedẽs: nec per

Loz^m aliq̃ ei⁹ ptẽ. ¶ Scõo segtur. Qz ad veritatẽ ꝯditionalis nõ regrit̃ q nõ stet itelligi sic eẽ sicut significat̃ ꝑ añs:nisi itelligat̃ sic eẽ sicut significat̃ ꝑ ꝯñs:qz hec ꝯditiõal' ẽ bona:si tu es aliud ate tu ñ es tu:z tam̃ nõ itelligit̃ sic eẽ:sic significatur ꝑ añs :nec itelligitur sic eẽ sicut significatur ꝑ

4^a ♀ ꝯñs:sed itelligit̃ oppositũ. ¶ 4ª cõclusio ẽ ista. Ad veritatẽ ꝯditional' ñ regritur q ꝯdictoriũ ꝯsequẽtis repugnet añti:ꝓbat̃:z pono ñ esse aliq̃ ꝯditionalẽ nisi illã vel ꝓtez ei⁹:si tu es hõ tu es aial:q̃ posito illa ẽ va z tñ nullũ oppo^m ꝯñt̃ repugnat añti.qz nullũ oppo^m ꝯñtis est. ¶ Ex ista cõ

Loz^m clusiõe sequitur pri⁹. Qz ad veritatẽ ꝯditiõalis non regritur q ex opposito cõsequẽtis:seqtur oppositũ añtis: patz

Loz^m vt pri⁹. ¶ Secũdo seqtur. Qz ad veritatẽ ꝯditiõalis non requiritur q ex añte z opposito consequẽtis sic significãti b⁹:possit fieri copulatia ipolis: qz ista ꝯditional' ẽ falsa:si adã nõ fuit baculs stat i ãgulo.aliqñ.n.fuit falsa.g̃ mõ est falsa :z tñ ex añte z oppo⁹ ꝯsequẽtis fit vna copulatia impossibilis:qz añs ẽ ipole.dicatur g̃:q ad veritatẽ ꝯditionalis regritur z sufficit q añs idicatie sũptũ sit aptũ natũ repugnare ꝯdictorio ꝯñtis:qz dato q ꝯdictoriũ ꝯñtis non sit:tamẽ ꝑt eẽ :ideo añs ẽ aptũ natũ repugnare illi:z voco illa iuicẽ repugnare:ex qb⁹ sic ꝓcise significãtib⁹ non põt: non potuit fieri copulatia polis:vt tu es hõ:z tu nõ es aial. tu es asin⁹:z baculus stat i angulo. ¶ Jtẽ notãdꝝ q i hoc ꝓcipali non facio mẽtionẽ nisi de ꝯditionali denoiata a ly si affirmatia ypothetice ꝓbabili et significãte solũ ex añtis et ꝯsequẽtis ꝯpositione : qz ꝯditionalis denoiata a ly nisi:ꝓbat̃:q ꝯditionalẽ denoiatã a ly si:z ꝯditional' negatia ꝓbat̃ q affirmatiuã :z ꝯditional' modal' ꝓbatur catbegorice: et conditionalis significans aliter quam sue partes .probatur per illam cui subordinatur mentaliter. quare ꝛc.

His uisis respõdet̃ ad rõnem negando illã ꝯditionalẽ si ante xps ẽ:nullus de⁹ ẽ:z dico q nũq̃ ert bona:z ad ꝓbõnẽ aliquãdo erit añs ipole.ergo aliqñ illa cõsequẽtia erit bona:nego cõsequẽtiã:qz oꝝ fore illõ ipole q se:qõ nõ ẽ uerũ:qz erit ipole q accidẽs:ex quo ñ seqt̃ qõlibet:sed ex solo ipoli q se:qz ipole q se cuilibz repugnat:ipole vero per accñs non cuilibet repugnat:qz licz ex eo forte ex ea:z alia ꝓpositione nõ possit fieri copulatiua polis:potuit tamen fieri z hoc sufficit vt tollatur repugnãtia duarum propositionum ꝛc.

¶ Cap^m de iceptionibus:z densitionibus.

Vigesimo ꝓcipaliter ad qõnẽ arguitur sic.ista cõsequentia ẽ vera. Ois hõ desinet eẽ qñ ñ ois hõ ẽsinet eẽ z hec eadẽ est falsa.ergo qõ vera:consequẽtia tenet: z probatur prima pars antecedentis sic.iste hõ desint eẽ qñ nõ ois hõ desinet eẽ :z ista hõ ẽsinet eẽ qñ nõ omnis hõ desinet esse:et sic de singulis:et isti z iste sunt vel erunt omnes homines.ergo omnis homo desinet esse quando non omnis hõ desinet eẽ:pz ꝯsequẽtia a singularib⁹ sufficienter enumeratis ad suã vniuersalẽ cũ ẽbito medio.z antecedens est verũ.ergo z consequẽs .secunda pars añtis ꝓbat̃.sic.ois hõ desinet eẽ quãdo nõ omnis hõ desinet eẽ. ergo i aliquo istãti ois hõ desinet eẽ .z i eodẽ istanti non ois hõ desinet eẽ .pz cõsequẽtia a tẽporali ad copulatiuã cũ determinatione istãtanea .vñ sequit̃ general'r.sor.erit quando pla.nõ erit.ergo i aliquo istãti sor.erit z i isto pla. nõ erit,sed cõsequẽs ẽ falsũ.s.q in aliquo istãti ois hõ desinet eẽ et in eodẽ istãti nõ omnis hõ desinet eẽ.ergo z añs qõ fuit proposito proposita.

Pro solutione huius argumenti pono q̃ttuor cõclusiones quarũ prima ꝑ⁹ est ista:Sor.icipit moueri qñ nõ ipe icipit moueri: ꝓbat̃:z pono q sor.icipiat moueri ꝑ remotionẽ ꝺ ꝑsenti:isto posito arguit̃ sic:sortes nõ mouet̃ qñ ipe nõ icipit moueri:z i mediate post istãs ꝑsens mouebit̃ qñ ipse nõ icipit moueri:ergo sor. icipit moueri qñ ipe nõ icipit moueri :pz ꝯña ab vna cã veritatis ad ꝓpositionẽ bñtẽ illã.z añs pz ituẽ

Lo^a ti ꝑ assignationẽ cõtradictoꝝ assũpte negatie. ¶ Ex ista cõclusiõe seqt̃ ꝑmo. Qz aliqs hõ icipit currere :qñ nullus hõ incipit currere: ꝓbat̃ z pono q sortes icipiat currere: z q nullus hõ currat:isto posito seqt̃ corrolariũ. ¶ z⁹ seq Lo^a tur .q tu icipis eẽ p⁹ ꝑ^m istãs tui eẽ: ꝓbat̃:z pono:q tu nũc ꝑmo sis:isto posito arguit̃ sic:tu nõ es p⁹ ꝑ^m istãs tui eẽ:z i mediate p⁹ istãs ꝑns tu eris:p⁹ ꝑ^m istãs tui eẽ:g̃ ꝛc. ¶ z^a ♀ z^a ♀ ẽ ista. Tu desines eẽ qñ tu nõ desines eẽ: ꝓbat̃:i.a.istanti tu desines eẽ qñ tu nõ desines eẽ:ergo tu desines eẽ qñ tu nõ desines eẽ:pz cõsequẽtia z añs ꝓbo.i.a.istãti tu nõ eris qñ tu nõ desines eẽ:supposito q.a.erit primũ nõ eẽ tui:z i mediate ante.a.tu eris quando tu non desines esse :ergo in.a.tu desines esse quando tu non desines esse. ¶ Ex ista L^a conclusiõe seqtur primo q aliqd ẽsinet eẽ quando nihil desinet eẽ:probat̃:z pono: q sor .desinet esse in.a. instanti

ꝛ per totā hoꝛā ꝓteritā īmediatā. a. īstanti nihil desīmet eē. Cor^{m} isto posito: ꝑz corꝛelariū. ¶ 2° segt̄. Oꝛ tu desines eē añ ꝑ^{m} nō eē tui: ꝑz: qꝛ ī. a. instāti tu desines eē añ ꝑmuz nō eē tui qm̄ ī. a. instāti tu nō eris añ ꝑmū nō eē tui. ꝛ īmediate ante 4^{a} ꝑ^{o} .a. instās pns tu ers añ ꝑmū nō eē tui. ¶ 3^{a} ꝑ^{o} est ista. Adā incepit eē postq̄z ipe incepit esse. ꝓbat̄: ꝛ pono. q;. a. fuit ꝑ^{m} instans eē ade. isto posito arguit̄ sic. in. a. instāti adā nō fuit postq̄z ipe icepit eē. ꝛ īmediate post. a. adam fuit postq̄z icepit eē. igitur ī. a. istanti adam fuit postq̄z ipe incepit esse. Cor^{n} ergo adā icepit eē postq̄z ipse icepit eē. ¶ Ex ista ꝯne segt̄ cōrelarie ꝑ: Oꝛ si aligd icepit moueri q; illō icepit moueri postq̄z mouebit̄: ꝑz: qꝛ q̄cūq; istāti dato ī q̄ soꝛ. vl̄ aligd aliō icepit moueri ī illo istāti non mouebat̄ postq̄z mouebat̄. ꝛ imediate p^{o} illō istās mouebat̄ tale postq̄z mouebat̄: vt ꝑz Cor^{o} ꝓponētes. ¶ 2° segt̄. Oꝛ si aligd icipiet currere vel moueri: istō icipiet currere vl̄ moueri postq̄z curret vl̄ moue- 4^{a} ꝑ^{o} bit̄: ꝑz vt pri^{o}. ¶ 4^{a} ꝑ^{o} est ista. Antex̄ps desinet eē añq̄z ipe desinet eē. ꝓbat̄: ꝛ pono: q;. a. erit ꝑmū nō eē añx̄pi. isto posito arguit̄ sic. in. a. instāti añx̄ps non erit añq̄z ipe desinet eē. ꝛ īmediate ante. a. añx̄ps erit anteq̄z ipse desinet eē. igr̄ in. a. instāti añx̄ps dsinet eē añq̄z ipse dsinet eē ꝛ vltra. ergo Cor^{p} añchristus desinet eē anteq̄z ipse desinet esse. ¶ Ex ista cō clusiōe seq̄t̄ ꝑmo. Oꝛ si aligd desinet moueri: ipm desinet moueri anteq̄z ipm desinet moueri. ꝛ si aligd desinet currere ipm desinet currere anteq̄z ipm desinet currere. patet istud corꝛelariū ex ꝯclusione. ¶ 2° segtur. Oꝛ ista ꝯña non valet. tu desines esse vel moueri anteq̄z tu desines esse vl̄ moueri. ergo anteq̄z tu desines esse vel moueri tu desines esse vel moueri. quia in antecedente aduerbium non ē ꝓt mus terminus ꝓbabilis. ideo antecedens est de tēpoꝛato extremo: ꝛ ꝯsequens temporalis: quia aduerbium est ꝓti mus terminus mediatus.

His uisis patet: q; omnis hō desinet eē: qñ nō omnis homo desinit eē. ꝛ ad improbationē nego illā ꝯñam. ois homo desinet eē: qñ nō ois homo desinet eē. ergo in aliquo istanti omnis homo desinet eē: ꝛ in eodē nō ois homo desinet eē. ꝛ tūc ad regulā adductā cōcedo eam: ex qua nō seqtur ꝯñam negatā valere: qꝛ ꝓpositio ꝓpositā nō ē tpalis: sed de tēpoꝛato extremo. Eodē mō ꝯceditur q; ois homo moꝛietur quādo non omnis homo moꝛiet̄: ꝛ q; vtrunq; istoꝝ erit verum: quando nō vtrunq; istoꝝ erit verum demōstrando duo ꝯdictoꝛia contingentia ex quoꝝ ꝑmo nō sequitur: q; quādo nō omnis hō moꝛiet̄: ois hō moꝛiet̄. nec ex 2° segt̄: q; quādo nō vtrūq; illoꝝ erit ve rū: vtrū q; illoꝝ erit ve. ꝝ ꝓpter cām dictam ꝛc.

¶ Capitulum .v. de limitationib^{9} ꝛ restrictionib^{9} terminoꝝ.

Vigesimo primo principal̄r ad qōnē arguit̄ sic. ista ꝓpō est va. Omnis homo albus est albus. ꝛ hec eadez est falsa. ergo qō vera. ꝯña tenet cum ꝑma parte antecedētis. qꝛ homo albus est alb^{9}. ꝛ nihil est homo albus gn istud sit albuz. ḡ omnis homo alb^{9} est albus. patz ꝯña ab exponētib^{9} ad expositā. 2ª pars añcedētis ꝓbatur sic. qm̄ sequit̄. omnis homo albus ē albus: sed ethiops est homo. ḡ ethiops albus est albus: ꝯñs falsum: ergo ꝛ añs. nō minoꝛ: ergo maioꝛ. ꝛ ꝯña patet: qꝛ arguit̄ a superioꝛi distributo ad suū iferi^{9} cū debito medio: qō pꝛobo sic. ly homo distribuitur pro omni homine. ꝛ ethiops est homo. ergo distribuit̄ pro ethiope. antecedens arguitur. nam si non distribuerētur pro omni homine: sed solum ꝓ omni homine albo: hoc esset: quia restringeret̄ a ly albus: sed hoc non: quia omne adiectiuum significat per dependentiam ad substantiuuz suum. ꝛ per consequens: presupponit significationem sui substātiui. nō ḡ impedit nec restrigit eum. Cōfirmat̄ ī ista ꝓ pōne. hō alb^{9} ē alb^{9}: ly hō supponit distribuētiue ꝓ oi homīe. ergo distributum stabit copulatiue ꝓ oi hoīe: ꝛ ꝓ ꝯñs ī ista ois hō albus est albus. ly hō distribuitur ꝓ oi hoīe: ꝯña tenet: ꝛ antecedēs arguitur: qꝛ sub illo termino hō contingit descendere ad oīa sua supposita disiunctiue: vñ optime sequit̄: hō albus est albus: ꝛ isti sūt oēs hoies: ḡ iste hō albus est albus demonstrando albū: vel iste hō alb^{9} est alb^{9} demōstrando nigrū: vel sic de singulis.

Prosolutione huius argumenti pono quatuoꝛ ꝯclusiōes: quaꝝ ꝑma ē ista. Solū terminus plura hns supposita pōt restringi seu ad suppositionē limitari: ꝓbatur: nam restrictio est limitatio alicuius termini: vt pro aliquo supposito nō supponat ꝓ quo supponeret deducta limitatiōe: sed hꝫ limitatio non fieret vbi nō subiunguntur plura supposita termio cōi: ergo ꝯ va: consequētia tenet: ꝛ antecedens arguitur inductiue: qm̄ in ꝓpositiōe ois sol calefaciens calefacit. ly sol ite supponit pro oi sole sicut sine adiectiuo aliquo: ꝛ hoc ideo: qꝛ non hz nisi vnum suppositum. Idem ꝑz de isto termio luna ī ista: ois luna frigefaciēs frigefacit: supponit. n. pro oi luna: ac si sibi nullum adderet̄ adiectiuū: sed ly hō ī ista: ois hō alb^{9} currit restringitur: qꝛ pro plurib^{9} supponeret sine illo adiectiuo: q̄z cū eodē. ¶ Ex ista cōclusione sequit̄ corꝛelarie ꝑmo. Oꝛ hz non sint plures duꝝ: sed solū vnus deus: adhuc ly deus pōt restringi: qꝛ hz tria supposita: hec enim ꝓpositio est falsa: ois deus ē pater diuinus: qꝛ ly deus distribuitur ꝓ tribus ꝑsonis: qꝛ nec filius: nec spiritus sanct^{9} est pr̄ ꝛ hec est vera: ois ds generās est pater diuin^{9}: iō ly pr̄ ꝓ ly generās restringitur. ¶ 2° segt̄. Oꝛ restrictio termini pōt fieri sic aparte ante: sicut aparte post: exēplū ꝑmi: glibz hō est vnus homo. exēplū secūdi: ois hō masculus ē vnus hō: ¶ Scda ꝑ. ē oē adiectiuum ꝑdicabile de aliquo pluriumꝝ suppositoꝝ nō cōdictional̄r affirmatiue est eiusdē aliqua liter restrictiuū: ꝑz: nam ly albū est restrictiuum huius termini al̄: qꝛ non si al̄ est illud est album. ꝛ nigrum est restrictiuum istius termini homo vel asinus: qꝛ non si homo vl̄ asinus est homo vel asinus est niger. ¶ Ex ista conclusione sequitur corꝛelarie primo. Oꝛ risibile non ē restrictiuū isti^{9} termini hō: nec collocatū illi^{9} termini aial: qꝛ si aligd ē hō istud est risibile: ꝛ si aligd ē aial illō ē colocatuz. ¶ 2° segt̄. Oꝛ licz ly hō albus sit inferi^{9} ad ly hō: nō tñ ly hō risibilis ad ly hō: nec ly aial colocatū ad ly aial: sumendo inferius large pro eo q; ē illatiuū alterius ꝛ nō ē ꝑ: vnde forma liter sequitur: homo ē risibilis: ḡ homo ē: ꝛ ē ꝑ: animal est: ergo aial colocatū est: ꝛ ē ꝑ: sed non sequit̄: hō est: ḡ hō alb^{9} est: sed ē ꝑ fit formalis ꝯña: ꝛ si allegeret̄ hec regula: omne se hns per modum additiōis respectu alterius est iferi^{9} eo. dico q; n on tenet: vbi additū probatur conditional̄r affirmatiue de illo cui addit̄: qual̄r est ī ꝓposito. ¶ 3^{a} ꝑ^{o} est ista oē adiectiuū adiectiue sūptū significat per dependentiaz ad suū substantiuū: ꝑz: qꝛ adiectiuū per se sūptum nihil logicaliter significat: sed so^{m} vt ordinatur ad substantiuum: vnde cuz dicitur: ois homo albus currit: significat ly alb^{9} hominez albū. Et ī ista omnis asinus alb^{9} currit: significat asinum album. ¶ Ex ista conclusione sequit̄ ꝑmo. Oꝛ ista consequentia non valet: homo est albus: ꝛ nihil est homo quin istud sit album: ḡ ois hō est albus: añs. n. est verū: supposito q; omne animal sit albū: ꝛ cōsequēs falsum: cum ex ipo sequatur: q; ois hō est homo albus. ¶ 2° segt̄. Oꝛ ista ꝯña nō valet: ois hō erit: ergo omnis homo est futurus: qꝛ añs ē verum: ꝛ ꝯñs falsum: cum ipm asserat oēz hoiez fore masculū rōne adiectiui masculini generis: bñ tñ ꝯcedo: q; glibet hō ē futur^{9}: ꝛ ois hō ē futuꝝ: ita q; neutrū gen^{9} ōser uiat vtriqz sexui. Notāter dixi ī cōclusiōe adiectiue sūptū: qꝛ adiectiuū ī neutro gñe substātiuatū nō significat per dependētiā ad suū substātiuū: vt albū currit: seu oē albū dispu tat. ¶ 4^{a} ꝑ^{o} est ista: Nō oē adiectiuū suppōibil̄r sumptum

Cor^{m} 2^{a} ꝑ^{o} Cor^{n} Cor^{o} Cor^{p} 3^{a} ꝯ^{o} Cor^{m} Cor^{m} Cor^{m} 4^{a} ꝯ^{o}

ꝑ dependentiã supponit ad suũ substantiuũ. ꝓbaꝫ: naz aliquãdo substãtiuũ supponit distributiue: ꝛ adiectiuũ ꝯsuetũ. vt ois hõ ẽ albꝰ. aliqñ substãtiuũ supponit determiate: Lozᵐ ꝛ adiectiuũ distributiue: vt aligs hõ nõ ẽ albꝰ. g̃ ꝛc. ¶ Ex iª ꝑne seqꝫ̃ ꝓmo. Oꝛ magis dependet relatiuũ: q̃z adiectiuũ ad iectie sũptũ: pz: qꝛ relatiuũ cathegorice relatũ ad aliqd̃ añs nõ variat suppõnez ab isto: cꝰ ꝑ oppᵐ se hz adiectiuũ. ¶ zª Lozᵐ seqꝫ̃. Oꝛ nõ oẽ adiectiuũ ꝯiũctũ substãtiuo ẽ relatiui illatiuũ ꝯiũcti eidẽ: qꝛ nõ seqꝫ̃. ois hõ risibilis ẽ hõ. g̃ ois hõ g est risibilis ẽ hõ. vl' ois hõ q̃ ẽ risibilis ẽ hõ. aut ois hõ qd̃ ẽ risibile ẽ hõ: posito. n. qꝫ nõ foꝛet aligs hõ: eẽt ꝑme ꝯñe añs vez: ꝛ ꝯñs falsũ. ꝛ dato qꝫ non foꝛet aliq̃ hõ eẽt scde ꝯñe añs vez: ꝛ ꝯñs falsũ. sed tertie cõsequẽtie relatiuũ icongrue sumiꝫ̃: iõ negaꝫ̃ illa. ¶ 3ª scqꝫ̃. Oꝛ oẽ adiectiuũ nõ distributũ Lozᵐ est illatiuũ sui vl' sibi silis distributiue sũpti: pz: nã seqꝫ̃. ois hõ ẽ albꝰ. ergo ois homo albꝰ ẽ hõ albꝰ: vbi ly albus stat cõ 4ª ꝑ fuse tñ i añte: ꝛ i ꝯñte distributie. ¶ 4ª seqꝫ̃. Oꝛ a supiori distributo: ad snũ iferiꝰ ꝓ accñs affirmatie: sine aliquo medio explicito ẽ bona ꝯña: qm̃ formaliꝫ seqꝫ̃. oẽ aial est albũ. ergo oẽ aial albũ est albũ. ois hõ currit. ergo ois homo currens currit: ꝛ sic de alys.

His uisis respõdeꝫ̃ ad rõnem ꝯcedẽdo illã. ois hõ albus ẽ albus: ꝛ dico qꝫ non distribuiꝫ̃ pro oi boie: sed solũ ꝑ boie albo: qꝛ restringitur a suo ꝓximo adiectiuo. adiectiuũ eni remotũ restrigere nõ põt. Et ad improbationẽ concedo: qꝫ adiectiuũ significet per dependentiam ad suũ substantiuũ: ꝛ presupponit significationẽ illiꝰ: quam non valet impedire: tñ restringit eius suppõnez: ita qꝫ signũ distributiuũ ꝑ paucioꝛibus distribuit: substãtiuuz annexũ adiectiuo: q̃z sine illo. ¶ Ad ꝯfirmationẽ dico siliꝫ qꝫ ĩ illa. hõ albus ẽ albꝰ: supponit solũ ꝑ boie albo. ꝛ cuz dꝫ ꝯtingit descẽdere ad boiem: oẽs disiunctiue. ergo supponit ꝑ omni homine disiũctiue. nego ꝯñam: qꝛ non licet sic descẽdere per se ꝛ imediate: sed solũ per accidens ꝛ mediate: qꝛ hꝫ disiũctiua: vbi disiũguñ: tam albi q̃z nigri. seqꝫ̃ formaliter ex disiũctiua: vbi disiũgũꝫ̃ albi solũ: q̃ quidẽ disiũctiua est formalis descẽsus illius ĩdefinite: hõ albus est albus. vñ in ista. homo est: ly homo stat determinate. ꝛ tamñ cõtingit descẽdere copulatiue. vt hõ est: ꝛ isti sũt oẽs boies. ergo iste hõ est. ꝛ ista hõ est. ꝛ sic de alys. ꝛ hoc iõ: qꝛ consequens hoc seqꝫ̃ formaliꝫ ex zª ꝑte añtis. q̃re ꝛc.

¶ Lapliz ꝺ resolutõe relatiui: tã affirmatie q̃z negatie sũpti.

Vigesimo secũdo principaliꝫ ad qõnẽ arguiꝫ̃ sic. Ista ꝑpõ est ꝛa. Chymera que est nõ intelligiꝫ̃. ꝛ eadez ẽ falsa. ergo questio vera. cõsequẽtia pz cũ ꝓma parte antecedẽtis: qꝛ suum contradictoꝛiũ est falsum. s. omnis chimera que est intelligitur: cum ipsa asserat aliquam chymeram esse: qualiter esse est impossibile. zª pars antecedẽtis ꝓbatur sic. illa ꝑpositio est de termino relatiuo. ergo infert vnam istarũ. chymera est: ꝛ ipsa non itelligitur. aut chymera ẽ: vel ipsa nõ intelligitur. patet ꝯsequentia: qꝛ relatiuum non confusũ est resolubile in pronomen relatiuũ: ꝛ notam copulationis: aut in pronomen relatiuum: ꝛ notam disiunctionis. sed quãcuncq̃z illarum ypotheticarum inferat: sequitur illam esse falsam. chymera que est non intelligitur. prima enim ypothetica est falsa: quia est vna copulatiua cuiꝰ prima pars est falsa: ꝛ secunda ẽ vna disiunctiua: cuiꝰ q̃libz pars est falsa. prima enim pars est falsa: vt patet: ꝛ secunda similiter: quia omnis chymera intelligitur: per illuz terminum chymera: aliter enim non cognoscerem illam esse falsam. chymera potest eẽ: ꝛ illam esse veram. omnis chymera est intelligibilis: nisi omnis chymera intelligeretnr.

Prosolutione huius argumenti pono quatuoꝛ ꝯclusiones: quaruz prima est ista

Nullus relatiuum nominis confuse limitatum: est in ꝓnomen relatiuum: ꝛ notam copulationis vniuersalite resolubile: pz: quia non sequitur tu es foꝛtioꝛ animali qꝺ est musca: ergo tu es foꝛtioꝛ animali: ꝛ illud est musca. omnis homo est animal qꝺ est rõnale: ergo omnis homo est aial: ꝛ istud est rationale: ly hõ q est significat primo hominem q est: g̃ ly hõ qui ẽ significat ꝓmo hominẽ ꝛ ille ẽ. ¶ Ex ista conclusione seqꝫ̃ primo. Oꝛ aliquis terminꝰ significat chymerã que ẽ: aut añxꝑm qui fuit. ꝛ tñ nulla chymera est nec aliquis añxꝑs fuit: ꝓbatur sic: ille terminꝰ chymera que ẽ significat chymeram que est: ꝛ ille terminus añxꝑs q fuit significat añxꝑm qui fuit: tñ nec chymera est: nec etiam añxꝑs fuit: vt pz: ergo conclusio uera: tz ꝯña: ꝛ añs arguitur: nã illa propositio chymera q̃ ẽ currit: significat chymerã q̃ est currere: ergo aliquis terminus eius significat chymeri q̃ ẽ: sed ñ videꝫ̃ aligs nisi ly chymera que ẽ: ergo ꝛc. Silr illa propositio añxꝑs qui fuit legit: significat añxꝑz q fuit legere: ergo aliquis eius terminus significat antexꝑz q fuit ex quo illa significat ibi iuxꝝ compositionẽ suoꝝ terminoꝝ sed nullus nisi ly añxꝑs qui fuit: ergo ꝛc. ¶ zº seqtur. Oꝛ: aliquid significat qꝺ non significat: quia ille termin: qꝫ nõ significat: significat qꝺ non significat: ꝛ ille terminꝰ est aliquid: ergo coꝛrelarium verum: ꝯña tenet: ꝛ añs arguitur. nã ly qꝫ nõ currit: significat qꝫ nõ currit: ergo ꝑ idẽ ly qꝫ nõ significat: significat qꝫ nõ significat. Silr illa ꝑpõ aligd qꝫ nõ significat ẽ: significat aligd qꝫ nõ significat esse: ergo vꝫ qꝫ aliquis terminus eiꝰ significat: qꝫ nõ significat: ꝛ non nisi ille terminus qꝫ nõ significat: q̃re ꝛc. ¶ zª ꝓ ẽ ista. Oꝛ oẽ relatiuũ nois affirmatiue sũptũ: nec cõfuse limitatũ ẽ in ꝓnomẽ relatiuũ: ꝛ inotã copulationis vlr resolubile: pz: qm̃ seqꝫ̃: hõ q currit mouet: ergo hõ currit. ꝛ iste mouet: soꝛ. ẽ cuius est asinus. ergo soꝛtes est ꝛ illiꝰ ẽ asinus. ¶ Ex illa ꝓ ne seqꝫ̃ ꝓmo. Oꝛ aliquis terminꝰ significat chymerã q̃ ẽ: ꝛ tñ nullã chymerã q̃ ẽ significat aligs terminꝰ. ꝓma ps ẽ ꝓbata ĩ prima ꝓne: ꝛ scda probatur: qꝛ suũ oppositũ ẽ falsuz: vz: chymerã q̃ ẽ significat aligs terminꝰ: cũ ex illo seq̃ qꝫ chymerã significat aligs terminꝰ: ꝛ illa ẽ qꝺ ẽ falsũ ꝑ zª parte. ¶ zº seqꝫ̃. Oꝛ aligs terminꝰ suppõit ꝑ añxꝑo q fuit: ꝛ tñ ñ ꝑ añxꝑo q fuit supponit aligs terminꝰ prima ps pz: qꝛ subz huiꝰ añxꝑs fuit: supponit ꝑ añxꝑo q fuit: rõne vbi ꝓncipal preteriti tꝑis: ꝛ zª est manifesta ex quo nullus añxꝑs fuit. ¶ 3ª ꝺ ẽ ista. oẽ relatiuũ negatiue suppositũ: ꝛ non ꝯfuse limitatũ: ẽ ĩ ꝓnomẽ relatiuũ: ꝛ ĩ notã disiũctiõis: vel est resolubile: ꝓbaꝫ̃ iductiue: qm̃ seqꝫ̃ vl'e soꝛ. q currit nõ mouet: ergo soꝛ. nõ currit: vel ipe nõ mouet: chymera q̃ legit non disputat. ergo chymera nõ legit vl' ipa nõ disputat. Et notãter nego q̃libet ꝑtẽ disiũctiue: qꝛ nõ seqꝫ̃ añxꝑs q ẽ nõ erit ergo añxꝑs est vel ipe nõ erit: ꝯñs ẽ falsũ ꝓp cuiuslibet sue partis principalis falsitatẽ: ꝛ añs est verũ: qꝛ suũ ꝓdictoꝛiuz est falsum. vz. ois anteꝝ̃ps qui est erit: cum ex ipo sequitur añxꝑm eẽ. ¶ Ex illa conclusione sequitur ꝓmo. Oꝛ propositio relatiui diffoꝛmiter negatiua cum vna disiũctiua vniuersaliter cõuertitur: vñ sequitur generaliter: chymera q̃ currit non mouetnr: ergo chymera non currit: vel ipa nõ monetur: ꝛ eꝺ. voco aũt propositionez relatiui diffoꝛmiter negatiuam: cuius verbũ principale negatur: ꝛ non ꝯfarium: ꝛ vniformiter negatiua cuius qõlibet verbũ negatur. Similiter disiunctiuam voco diffoꝛmẽ: cuius partes nõ sunt sil' q̃titatis: q̃litatis. ꝛ vniformẽ cuiꝰ ꝑtes sũt silis q̃litatis. ¶ zº seqꝫ̃. Oꝛ ꝓpositio relatiue vniformiter negatiua cũ diffoꝛmi disiunctiua vniuersaliter conuertitur: vñ non sequitur: adam qui non fuit non intelligiꝫ̃. ergo adam non fuit vel ipe non intelligitur: quia añs est verum: vt patet in suo contradictoꝛio: ꝛ ꝯñs falsũ ꝓpter quãlibet partem falsaz. Similiꝫ non sequitur. aliqꝺ instãs non erit: vel ipm nõ ẽ: g̃ aliqꝺ istãs qꝺ nõ erit nõ ẽ: añs ẽ vez: ꝛ ꝯñs falsũ: qꝛ oẽ istãs

qđ nõ erit est:ꝛ rõ q̃re hꝫ ꝟñtie non valẽt ẽ: qz diſiũctiua ꝛ catbegozematica vniformiter ſumũtur. Jdeo bñ ſequitur adam q nõ fuit:nõ itelligitur.ḡ adã fuit: vl ipſe nõ intelligitur:ꝛ eꝫ. Etiam ſegtur :aliqđ inſtãs erit:vel ipz nõ ẽ.ḡ aliqđ inſtãs: qđ nõ erit nõ eſt:ꝛ eꝫ. ℂ 4ª ꝟ eſt iſta. ꝓnomẽ relatiuũ copulatiue ſũptũ:ẽ illatiuuz vl nominis relatiui (ꝑbaꝫ inductiue) qm̃ ſegtur.ſoz.currit:ꝛ ille mouet.ḡ ſoz. q currit mouet.aliqđ aĩal eſt aſin⁹:ꝛ iſtud ẽ bõ.ḡ aliqđ aĩai qđ ẽ aſinus eſt homo. ꝓmitto tibi denariũ:ꝛ illũ tibi nõ ꝓmitto.ḡ ꝓmitto tibi denariũ quem tibi non ꝓmitto. glibz homo eſt aĩal.ꝛ ille eſt vnus homo.ergo quilibet homo q eſt vnus homo eſt aĩal:ꝛ ſic de alys gbuſcũqz. ℂ Ex iſta cõ Cor⁹ cluſione ſequitur primo. Oꝛ illa ꝟña ẽ bona:ly homo ſignificat ꝑmo hoiem:ꝛ ille eſt.ḡ ſignificat ꝑmo hoiem qui eſt.ꝛ ſicut ꝟñs eſt falſũ:ita ꝛ añs ꝓ ſcõa parte.qm̃ ipſa aſſerit:ꝙ ille homo quem ꝑmo ſignificat ly hõ:ꝛ B eſt falſuz.qm̃ nullum hoiem ſignificat ꝑmo ly homo eſt. ℂ 2º ſequitur. Oꝛ Corᵐ q̃libet iſtarum ꝟñarum valet.aliqs homo eſt:ꝛ qlibet hõ ẽ ille:igitur aliquis homo eſt q eſt qulibet homo.aliqđ colo ratũ eſt:ꝛ oẽ album eſt illud.ḡ aliquod colozatũ eſt: qđ eſt omne album.

His viſis patet reſponſio ad rõnem concedeudo illã.chymera que eſt non intelligitur:ꝛ vltes rius dico:ꝙ non infert aliquã illarũ ypotheticaꝝ aſſignatarum.qz diſformis negatiua catbegozica vniformẽ infert ypotheticã: Jdeo ex illa :chymera que eſt :nõ intelligitur: debet inferri.illa chymera nõ eſt:vel ipſa non intelligitur: quam ego concedo ratione prime partis ꝛc.

ℂ Capitulum de poſitiuo gradu.

Vigeſimo tertio prĩcipalr ad qõnem arguit ſic. iſta ꝓpoſitio ẽ vera. Tu fuiſti ita magn⁹ ſĩc tu fuiſti.ꝛ hec eadẽ eſt falſa.ḡ qđ vera.tenet ꝟña.ꝛ ꝓbatur ꝑma pars añtis:qm̃ tu fuiſti magn⁹:ꝛ tu nõ fuiſti maioꝛ:q̃z tu fuiſti.ḡ tu fuiſti ita magn⁹ ſicut tu fuiſti.ꝓz ꝟña ab exponẽtib⁹ ad expoſitã.ꝛ maioꝛ eſt manifeſta:minoꝛ ãt ꝓbaꝫ:qz nec ĩ tpe nec ĩ iſtãti fuiſti maioꝛ q̃z tu fuiſti. 2ª ps añtis ꝓbaꝫ ſic . quia ſi tu fuiſti ita magn⁹ ſĩc tu fuiſti.ḡ ĩ aliquo iſtãti fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti.ſit ḡ illđ inſtãs.a.ꝛ.b.meᵐ iſtãs ĩter.a.ꝛ B iſtãs pñs.iſto poſito arguit ſic. Jn.a.iſtãti tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti.ſz i.b:inſtanti tu fuiſti magnus.ḡ ĩ.a. inſtanti tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti ĩ.b.ꝟñs ẽ flm:ſuppoſito ꝙ ꝟtinue fuiſti auct⁹ vſq̃ ad B iſtãs.

Pro ſolutone hui⁹ argumẽti pono q̃tuoꝛ ꝟnes. q̃z pª ẽ iſta. Tu fuiſti ita magn⁹ ſicut tu fuiſti.ꝛ tñ nec ꝙ tps nec ꝙ iſtãs tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti. Prĩa ps pz cũ vltima ꝙ rõnez factã.qz ĩ toto tẽpoze vite tue tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti.ſed ĩ nullo iſtãti tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti. ſed ꝙ per nullũ tempus fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti ꝓbatur:quia ſi per aliquod tempus ſit:ſit illud.a.ꝛ prima medietas.b.ꝛ ſecunda.c.Et arguitur ſic.per.a.tẽpus tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti.ergo per.b.medietatem tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti.ſed tu fuiſti magnus per.c. medieratem .ergo per .b.fuiſti ita magnus ſicut per.c.ꝟſequens falſum.qz ĩ quolibet inſtanti.c.fuiſti maioꝛ:q̃z in aliquo inſtanti .b. vt ſuppono ꝓꝓ ꝟtinuũ augmẽtũ. ℂ Ex iſta concluſione ſequitur Corᵒ corrolarie.Oꝛ per nullum tempus tu fuiſti ita magnus ſĩc tu fuiſti.ꝛ tamen in infinitis temporibus tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti.quia in quolibet tempoze termĩato ad hoc iſtans tu fuiſti ita magn⁹ ſicut tu fuiſti:ꝛ ĩfinita fuerũt 2ª ꝟ tẽpora terminata ad hoc ĩſtans. quare ꝛc. ℂ 2ª ꝟ eſt iſta. tu fuiſti maioꝛ q̃z tu fuiſti in aliquo inſtanti:ꝛ tñ in nullo inſtãti tu fuiſti maioꝛ q̃z tu fuiſti ĩ aliquo inſtanti (ꝑma pars ꝓz) qz tu fuiſti magn⁹ ĩ aliquo iſtãti:ꝛ in nullo iſtãti tu fuiſti ita magn⁹ ſicut tu fuiſti ĩ aliquo iſtãti:ḡ ꝛc. Cõſequẽtia pz:ab exponẽtib⁹ ad expoſitũ:ꝛ minoꝛ ſilr:qz ſuũ ꝟdictoꝛium eſt falſũ. 2ª pars concluſionis ẽt pz:qz quocũqz iſtanti dato in quo tu fuiſti magn⁹ ĩ aliquo poſterioꝛi tu fuiſti maioꝛ:q̃z tu fuiſti ĩ pozi aſſignato. ℂ Ex iſta ꝟclnſiõe ſeqt̃ coꝛ Corᵐ relarie. Oꝛ tu fuiſti maioꝛ q̃z tu fuiſti ĩ aliquo iſtãs:ꝛ tñ tu ñ fuiſti maior teĩpo ĩ aliquo inſtanti.prima pars ponit̃ in cõcluſionc:ꝛ ſecũda ꝓbatur:qz ſi tu fuiſti maioꝛ teĩpo in aliq̃ iſtanti.ḡ aliqñ fuit ita ꝙ tu es maioꝛ teĩpo in aliquo inſtãti conſequens falſuz:ꝛ conſequẽtia tenet:qz antecedẽs eſt ꝓ poſitio ſingularis ĩ terminis ſimplicibus requirens coꝛreſpondentem de pñti. Jtẽ ſi tu fuiſti maioꝛ teĩpo in aliquo iſtãti.ḡ ĩ aliquo inſtãti fuiſti maioꝛ te in aliquo iſtanti. ꝟñs falſum ꝛ ꝟña tenet:qz conſequens ẽ ꝓpoſitio ſingularis in terminis ſimplicibus:certum exigens inſtans ꝓ ſui verificatione. ℂ 3ª ꝟ ẽ iª.tu es ita magn⁹ ſĩc tu fuiſti:ꝛ aliqñ nõ fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti:ꝛ tñ tu non ĩcipis nec icepiſti 3ª ꝟ eſſe ita magnus ſicut tu fuiſti:prima ps eſt manifeſta: ꝛ ſecunda ꝓbatur:ꝛ primo ꝙ tu non incipis eẽ ita magnus ſicut tu fuiſti:qz tu es ita magnus ſicut tu fuiſti: ꝛ imediate ante inſtãs pñs tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti:ḡ tu non incipis eſſe ita magnus ſicut tu fuiſti.conſequentia pz:ab vna cauſa veritatis ad ꝓpoſitionẽ habentem illã:añs claret per exponentes ſecũde partis. 2º ꝓbatur ꝙ tu non ĩcepiſti eẽ ita magn⁹ ſicut tu fuiſti:qz ĩ nullo inſtanti ĩcepiſti eẽ ita magnus ſicut tu fuiſti:pz ꝟña:qz ex oppoſito ſequit̃ oppoſitum cum verba inceptionũ:ꝛ deſitionũ ſemper exigant inſtans pro ſui verificatõe:ꝛ antecedens arguit̃:qz in nullo inſtanti tu fuiſti ita magnus ſicut tu fuiſti:ḡ in nullo iſtanti incepiſti eẽ ita magn⁹ ſicut tu fuiſti pz ꝟña:qz ex oppoſito ſeqt̃ oppoᵐ. ℂ Ex iſta ꝟne ſeqt̃ correlarie. Oꝛ tu nõ Coꝛᵐ es ita magn⁹ ſĩc tu eris:ꝛ aliqñ eris ita magn⁹ ſĩc tu eris:ꝛ tñ tu ñ ĩcipis nec incipies eẽ ita magn⁹ ſicut tu eris. pz ſuppoſito ꝙ continue augmentaberis vſq̃ ad primũ non eſſe tui: tñ in caſu iſto concedo:ꝙ tu deſines eẽ ita magn⁹ ſicut tu eris.vz.in primo inſtanti non eſſe tui:quare ꝛc. ℂ 4ª ꝟ eſt 4ª ꝟ iſta. per totam horam preteritam fuit ita ꝙ tu incipis eſſe maioꝛ q̃z prius fuiſti:ꝛ tñ nũq̃z incepiſti eẽ maioꝛ q̃z priꝰ fuiſti.prima pars probatur ſic: iſta conſequentia fuit bona: per totam horam preteriram tu es maioꝛ q̃z prius fuiſti:et non fuiſti maior q̃z prius fuiſti .ergo tu incipis eſſe maioꝛ q̃z prius fuiſti:ꝛ per totam illam horam fuit ita ſicut ſignificatur per antecedens: ergo per totam eandem horam fuit ita ſicut ſignificatur ꝙ ꝟñs. 2ª pars probatur ſic:tu nũ q̃z fuiſti maioꝛ q̃z prius fuiſti:ḡ tu non incepiſti maioꝛ eẽ q̃z prius fuiſti:pz ꝟña:qz ex oppoſito ſequit̃ oppoſitũ ꝛ añs de ſe pz. ℂ Ex iſta cõcluſione ſegtur corrolarie. Oꝛ incipis eẽ maior q̃z priꝰ fuiſti:ꝛ deſinis eẽ maioꝛ q̃z prius fuiſti ſuppoſito cũ primo caſu ꝙ tu incipias diminui ꝙ remotionem de pñti:iſto poſito ſic arguit̃.tu es maioꝛ q̃z prius fuiſti:ꝛ ñ imediate añ iſtãs pñs tu fuiſti maioꝛ q̃z prius tu fuiſti: nec imediate poſt iſtãs pñs tu eris maioꝛ q̃z priꝰ fuiſti:ḡ tu incipis ꝛ deſinis eẽ maioꝛ q̃z tu prius fuiſti.

His premiſſis pz rñſio ad rõnẽ cõcedẽdo illaz:tu fuiſti ita magn⁹ ſĩc tu fuiſti:ꝛ nego illã ꝟñaz.ḡ ĩ aliq̃ iſtãti tu fuiſti ita magn⁹ ſĩc tu fuiſti: qz ꝓ põ vbi ſubſtãtiui de ꝑterito vl de futuro ĩ termis ꝟpoſitis ñ exigit iſtãtia ꝓ ſui vificatiõe:oppoᵒ tñ bꝫ ac plĩuz aliozꝝ ĩ B ꝑncipali alꝫ ſubſtinui:ſz nõ ẽ vis:qz ĩ variatiõe libzoruz licet ſnĩas variare:quare ꝛc.

ℂ Capitulum de compatiuo gradu.

Vigeſimo q̃rto ad qõnez arguit̃ ſic. iſta ꝓpõ eſt va. Soz.erit maioꝛ pla.ꝛ eadẽ ẽ falſa.ḡ itẽtũ. ꝟña tenet ꝛ añs arguitur:poſito ꝙ ſortes ſit bipedal⁹: ꝛ plato pedalis:ꝛ ꝙ vnifõmiter augmẽtabũ

turvsq̄ ad tripedalē q̄titatē exclusiue:ita q̄ ī fine hore qñ quilibet eor̄ deberet hr̄e tripedalē q̄titatē:glibz eor̄ desinat eē.isto posito:pz:q̄ sor.erit maior platone:qz ī quolibet istāti isti⁹ hore ipse hēbit maiorē q̄titatē q̄z hēbit plato.p eodē istanti:tñ ꝓbat̄ q̄ illa ē falsa.sortes erit maior plato.qz ex ipa segt̄:q̄ pla.non erit tantus q̄tus erit sor.tanq̄z ab exposita ad vnā suar̄ exponētiū:r ꝟñs falsū:qz q̄tācunqz q̄titatem habebit sortes:tantam habebit plato e3. ergo plato erit tantus q̄tus erit sortes.

Prosolutione b⁹ argumenti pono q̄tuor ꝟnes.q̄r̄ p⁹ ē ista.Quādocūq̄z sortes erit: ipse erit maior platone:r tamē ipse nūq̄z erit maior q̄z erit plato.ꝑma pars patet.nā qñcūq̄z sor.erit:ita erit q̄ ipse est maior platone.ḡ qñcūq̄z ipse erit:ipse erit maior pla. patet ꝟña.ex quo illa ꝓpositio.sortes erit maior pla.ē singularis ī terminis simplicib⁹.scōa pars ꝓbatur.sortes nō habebit maiorē q̄titatē q̄z habebit plato.ḡ sortes nō erit maior q̄z erit plato.pz ꝟña:r añs arguit̄ sic.sor.habebit solū omnez q̄titatē citra tripedalē:r oēm talē hēbit plato:r non maio
Cor^m rez.ḡ rc. ℂ Ex ista ꝟcl̄one segtur corrlarie. q̄ sor.erit maior platone:r tñ plato erit tant⁹ sicut erit sor.patet:qz ī quolibet instāti istius hore sortes erit maior platone.r in tota hora plato erit tant⁹ sicut erit sortes.si q̄ritur ergo qualiter debet ista ꝓpositio exponi. sortes erit maior platone: dico:q̄ non debet exponi:sed resolui.ꝑmo per demonstratiua instantis vel tēporis sic. In.a. instanti sortes erit maior platone.ergo sortes erit maior platone.r añs sic exponitur:in.a.instanti tam sortes q̄z plato erit magnus: r in.a.instanti plato non erit tantus sicut erit sortes ī eodem instanti.ergo rc.Sed hec. sortes erit maior q̄z erit plato: immediate exponitur:qz est ī termis cōpositis nō exigēs aliqd.p
z^a ꝟ^o sui verificatōe. ℂ z^a ꝟ ē ista.Tu eris maior q̄z erit añr̄ps: r tñ tu nō eris maior añr̄po.ꝓbat̄:r pono:q̄ tu nunq̄z eris sil'cū añr̄po:sed tu eris q̄dripedalis q̄titatis:r añr̄ps solū pedalis:isto posito:pz ꝑma pars ꝑ exponētes.qz tu eris magnus:r añr̄ps sil'r:r añr̄ps nūq̄z erit tāt⁹ q̄tus tu eris.ḡ rc. z^a ps ēt pz:qz si tu eris maior añr̄po.ḡ aliqñ erit ita:q̄ tu es maior añr̄po.ꝟña tenet:qz añs est ꝓpō singularis ī terminis simplicib⁹:r ꝟñs falsū:qz tu nō eris sil'cū añr̄po.ḡ r
Cor^m añs. ℂ Ex ista ꝟne segt̄ corrlarie:Q̄ iste ꝓpōnes nō conuertūtur.tu eris maior añr̄po.r tu eris maior q̄z añr̄ps:qz ī casu istius scōe ꝟcl̄onis ē ꝑma falsa:r scōa vera.cū ipsa cōuertunt̄ cū hac.tu eris maior q̄z añr̄ps erit:r ī casu ꝑme cō-
z^a ꝟ clusionis eēt ꝑmā ꝟa r scōa falsa ꝑ eandē cāz. ℂ z^a ꝟ ē ista. Plato erit maior q̄z ē sortes:r tñ nūq̄z erit ita:q̄ ipe ē tāt⁹: sicut ē sor.ꝑma ps est euidēs:qz sortes est bipedalis q̄titatis solū:r pla. erit maioris q̄titatis q̄z bipedalis.ḡ pla. erit maior q̄z ē sor. z^a ps ꝓbatur.nā qñcūq̄z plato erit:ipse erit minor sorte.ergo nunq̄z erit ita:q̄ ipse est tantus sicut sor. est.patet ꝟña:r añs est superius ꝓbatum. ℂ Ex ista ꝟne se
Cor^m quitur corrlarie:q̄ plato incipiet eē tant⁹ sicut est sortes: r tamen nūq̄z erit ita q̄ plato incipit eē tātus sicut est sor. Prima pars patet.qñ in isto instanti in quo plato erit ꝑmo bipedalis q̄titatis ipe icipiet esse tantus sicut est pla. vt patet exponendo ꝑmo modo. z^a pars etiam est manifesta:qz nunq̄z erit ita q̄ plato est tantus sicut ē sor.iō nūq̄z erit ita q̄ pla.incipit eē tantus sic ē sor.pz ꝟña.qz ex opposi
4^a ꝟ to sequitur oppositum. ℂ 4ª ꝟcl̄o est ista.Aliqñ erit ita:q̄ tu es maior q̄z ē añr̄ps.r tamē tu nunq̄z eris tantus:q̄tus ē añr̄ps.pz:dato q̄ tu eris maior añr̄po:r q̄ añr̄ps non sit: vel ponatur q̄ antichristus sit quadripedalis quantitatis r q̄ tu nunquaz eris nisi tripedalis:r q̄ antichristus diminuetur vsq̄z ad pedalem quantitatem non mutato:isto posito:pz prima pars:qñ aliqñ erit ita:q̄ tu es tripedal'q̄titatis:r añr̄ps solū bipedalis q̄titatis:ḡ aliqñ erit ita q̄ tu es maior q̄z est añr̄ps.z^a ps ēt pz.nā añr̄ps est quadripeda lis:r tñ tu nūq̄z eris nisi tripedalis:ḡ tu nūq̄z eris tant⁹:quā tus ē añr̄ps. ℂ Ex ista cōclusiōe segt̄ corrlarie.Q̄ aliqñ Cor erit ita q̄ tu icipis eē maior q̄z est añr̄ps:r tñ tu nūq̄z icipies eē maior q̄z ē añr̄ps:ꝓbat̄:addēdo casui:q̄ in isto instanti ī quo añr̄ps erit tripedalis quātitatis:tu incipies parum augeri:nō tñ ad quadripedalē quātitatē:isto posito:pz ꝑma pars:qz tūc hec copulatiua erit ꝟa:tu non es maior q̄z ē añr̄ps r imediate p⁹ istās eris maior q̄z añr̄ps ē.ex quo segt̄ q̄ tu icipis eē maior q̄z ē añr̄ps.z^a ps ē mānifesta:qz tu nūq̄z eris maior q̄z ē añr̄ps:ḡ tu nūq̄z icipies eē maior q̄z ē añr̄ps.

His premissis rñdet̄ ad rōnē cōcedēdo illam.sor. erit maior pla:r ad ꝟobatōes:sor. erit maior platone:ḡ plato non erit tāt⁹ q̄tus erit sor.nego ꝟñtiā:nec arguit̄ ab exposita ad vnā suar̄ suaz exponētiū qz añs nō est exponibile sed resolubile.p̄ demōstratiua instantis vel tpis vt corr^m notificauit ꝑme ꝟnis:q̄re rc.

ℂ Capitulum de positiuo r comparatiuo gradu admixto cum inceptione r desitione.

Vigesimo quinto principaliter ad q̄stionem arguitur sic.ista

propositio est vera:Quilibet hō est tantus quantus ipe est:r eadem est falsa:ergo questio vera:tenet cōsequentia:r antecedens arguitur pro prima pte:nā qlibet hō hz tātam q̄titatez q̄tā ipemet habet:ḡ quilibz homo est tātus quātus ipe est:pz ꝟñtia ab vno conuertibili ad reliquū. Itē quilibet hō est magnus:r nullus est maior nec minor seipo:ergo quilibet homo est tantus quant⁹ ipe ē.tenet ꝟña ab exponētibus ad expositum.r si non immediate saltem reducibiliter.z^a pars añtis probatur:naz si quilibet homo est tātus quātus ipe est:ergo quilibet hō est equalis sibi:consequens est falsum:qz equalitas est relatio proprie dicta que non reperitur nisi inter duo extrema adinuicē distincta.r per cōsequens si aliquis est equalis sibi ipe distinguitur a se sicut si aliquis est pater ille distinguitur a filio vel a filia:quare rc.

Prosolutione hui⁹ rationis pono quatuor conclusiones.quaz pria ē ista: Sortes fuit tantus quantus fuit plato:r e3:r tamē sortes r plato nūq̄z fuer̄t eq̄les:ꝓbat̄ r pono:q̄ sor.ī principio isti⁹ hore fuit bipedalis: r pla.solū pedalis r ābo fuerint augmenti vniformiter vsq̄z ad instans presens inclusiuę:sic q̄ sor. semper fuit maior platone:r nunc primo sint equales:isto posito patet prima pars:nam quātancūq̄z quantitatem habuit sortes tantam habuit plato:r e3. ergo sortes fuit tantus sicut fuit plato r econuerso.Scōa pars probatur sic: sortes semper fuit maior platone:ergo nūq̄z fuerunt equales:tenet cōsequentia:qz ex opposito sequitur oppositum. ℂ Ex ista conclusione sequitur corrlarie.Q̄ imediate añ Cor instans presens plato fuit tantus:sicut imediate ante istās presens fuit sortes:r tamē plato nūq̄z fuit equalis sorti:p^a pars patet per exponentes:similiter r z^a probatur: quia sequitur:plato fuit equalis sorti:ergo in aliquo instanti. consequentia tenet:quia antecedēs est propositio singularis i termtnis simplicibus:r cōsequens falsum:quia in quolibz instāti istius hore plato fuit minor sorte:item si plato fuit equalis sorti:ergo non nūc primo est equalis sorti.ꝟ^a tenet r añs r̄pugnat casui. ℂ z^a ꝟ ē ista. Plato ōsinit eē maior sor. z^a
r tñ pla. ē tāt⁹ sic ē sor.r imediate añ istās qō ē pñs fuit tāt⁹ sic fuit sor.p^a ps ꝓbat̄:plato ñ ē maior sor. qz ē eq̄l' sibi:r imediate añ istās pñs fuit maior sor.vt pz ꝑ exponentes:ḡ pla.ōsinit eē maior sor.pz ꝟña ab vna cā vitatis ad ꝓpōnē hñtē illā cāz.z^a ꝟo ps ꝟnis pz ꝑ casuz:r ꝑ ꝑmā ꝟnē. ℂ Ex ista ꝟne segt̄ corrlarie.Q̄ pla.icipit r ōsinit eē eq̄lis sorti: r tñ plato ē tāt⁹ sic ē sor.r imediate añ istās pñs fuit tāt⁹ q̄ t⁹ fuit sor.r imediate p⁹ istās pñs pla.erit tāt⁹ sic erit sor.pz.dato

q̄ sortes ꝛ pla. incipiāt diminui per remotionē de p̄senti: ꝛ ꝯtinue p totā horā futurā diminuent̄ ꝑm illū ordinez ꝑm quē augmētabātur in hora p̄terita. isto posito pz totū cor^{m} voleti aduertere expositiones ꝓpositionū eiusdē. ¶ Tertia ꝯclō ē ista. Sortes desinit eē equalis alicui: ꝛ tñ nullus homo desinit eē equal' sorti; ꝓbaf̄. ꝛ pono q̄ sortes in p̄ria parte ꝓportionali horę p̄terite fuerit equalis alicui hoi q̄ nō fuerit in scōa parte ꝓportionali: ꝛ in scōa fuit eq̄lis alicui qui nō fuit in tertia: ꝛ sic in ifinitū versus hoc instās in quo ipse nō sit equalis alicui: isto posito: pz p̄ma pars ꝑ exponētes: ꝛ scōa sil'r: qz nullus hō qui fuit in p̄ma pte ꝓportionali desinit eē eq̄lis sorti: qz ille iā desinit esse: nec aliqs qui fuit in scōa parte ꝓportionali: qz ille etiā diu ante hoc desinit esse: ꝛ sic de ceteris aliarū partiū ꝓportionaliū. ergo ꝛc̄: nec pōt dici: q̄ sortes desinat esse eq̄lis sibi: qz ipe nō pōt eē equalis sibi ꝑ ipsi: ꝛ tñ si cōcedif̄ oppositū: pono q̄ sit equalis sibi: ꝛ sequit̄ q̄ ipse nō desinit eē equalis sibi ꝛ ꝯtinue fuit: ꝛ erit equalis sibi. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄ corre- Cor^{a} larie. Qz sortes icipit eē eq̄lis alicui hoi: ꝛ tñ nullus hō incipit esse eq̄lis sorti: pz ponēdo q̄ sor. se habebit in hora futura respectu hoim equaliū sibi: sicut in hora p̄terita: cōtinuādo vt p̄us partes ꝓportiōales maiores ad hoc instās p̄sens: isto posito. patet corrolarium. ¶ Quarta cōclusio est Infiniti homines inceperunt ꝛ desiuerunt esse equales sorti: ꝛ tamen sortes nō incepit nec desinit eē equalis alicui hoi. p̄ria pars est manifesta: qz duo ꝛ tres: ꝛ sic in ifinitū inceperūt ꝛ desiuerūt esse eq̄les sorti. videlicet ille qui fuit i p̄ria parte ꝓportionali: ꝛ ille qui fuit in secūda ꝛ sic in ifinitum. Scōa pars ꝓbaf̄. nā sortes cōtinue fuit eq̄lis alicui homini. ḡ nō desinit esse eq̄lis alicui hoi. pz ꝯña: qz ex op- Cor^{b} posito sequit̄ oppositū. ¶ Ex ista ꝯclone segtur corrolarie. Qz ifiniti hoies icipiēt ꝛ desinēt esse equales sorti: ꝛ tñ sor. nō incipiet nec desinet eē equalis alicui hoi. pz in casu corrolary tertie ꝯclusionis: quare ꝛc̄.

Ad rationem concedo: q̄ qlibet hō est tāt⁹ quā⁹ tus ipse est: ꝛ nego ꝯña. ergo qlibet homo ē eq̄lis sibi: ad hoc. n. q̄ añs sit verū sufficit q̄ qlibet hō habeat tātā quātitatē quātā ipse hz: sed ad hoc q̄ ꝯñs sit verū illud requirit̄: ꝛ cū hoc q̄ distinguat̄ a se sicut enim nihil est pater suiipsius: ita nihil est equale vel simile sibipsi: vt clare ostēdit ratio: quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de positiuo ꝛ cōparatiuo gradu.

Vigesimosexto ad q̄stionē p̄ncipaliter arguitur sic. ista ꝓpō est vera. Tu es maior aliq̄ pars tui: ꝛ eadē est falsa. ergo q̄ō vera. tz ꝯña cū maiori iuxta cōe principiū. oē totū ē maius sua parte: ꝛ minorē ꝓbo sic: qm̄ sequit̄. tu es maior aliqua parte tui: sed aīa tua est pars tui: ergo tu es maior aīa tua: ꝯñs falsuz: qz aīa tua nec est magna: nec ē parua: cū ipsa sit indiuisibilis: nec nō ipartibil'r multiplicata ad quālibet partē tui corporis. Itez tu es equalis alicui parti tui. ḡ tu nō es maior aliq̄ parte tui: ꝯña tz. ꝛ añs arguit̄: qz tu es eq̄lis toti corpori tuo: q̄ō est maxima pars cōpositi concurrēs ad constitutionez tui.

Pro solutione huius argumēti pono quatuor ꝯnes: quarū p̄ria est ista. Omis terminus cōparatiue distribut⁹ solū in ordine ad positiuū suscipit distributionē: ꝓbaf̄. nā cōparatio nō fit nisi respectu positiui. ergo solū respectu eius fit distributio. pz ꝯña in simili. nā ex eo q̄ ly quilibet est masculini generis non distribuit nisi pro masculis: ꝛ lz ly oīs sit distributiuū vtriusq̄ sexus: tñ illū terminū hō cōiunctū illi termino albus solū pro hoībus albis distribuit: ita in ꝓposito: lz cōparatiuus gradus sit oīuz hoium distributiuus: tñ ipsuz nō distribuit nisi p respectū ad suū positiuū. verbi grā. tu es albior hoie: nō supponit ly hoie pro oī hoie: sed solum ꝑ hoie albo. sed in ista tu es fortior hoie: supponit ly hoie ꝑ oi homine: qz oīs hō est fortis. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄ ꝑ. Qz lz ista ꝯña sit bona. A. ē fortius hoie: sortes est hō. ergo. a. est fortius sorte: hec tñ ꝯña nō valet. a. ē albius hoie: ꝛ sor. est homo. ḡ. a. è albius sor. qz si sor. ē hō: sor. ē fortis: sz nō si sor. est hō: sor. ē ens albū: ideo deberet sic argui. a. ē albi⁹ hoie ꝛ sor. ē hō albus. ḡ. a. est albi⁹ sorte. ¶ Scōo sequit̄. Qz nō valet ista ꝯña. a. ē maius aliqua parte tui: sz aīa tua ē pars tui. ḡ. a. ē maius aīa tua. nec arguit̄ cuz debito medio: qz ly parte tui: nō distribuit̄ pro oī parte tui: sz solū pro oī parte magna tui: iō debuit eē tale mediū: aīa tua ē magna ps tui. ¶ Scōa ꝯclō ē ista. Lz tu nō scis maiora aliqua parte tui: tñ tu es maior aliqua parte q̄ntitatiua tui. prima pars ē ꝓbata in scōa deductione argumēti. ꝛ scōa ꝓbaf̄. nam tu es magn⁹: ꝛ aliqua pars q̄ntitatiua tui ē magna: ꝛ nulla pars ē ita magna sicut tu es. ḡ tu es maior aliqua parte q̄ntitatiua tui. pz ꝯña ab exponētib⁹ ad expositū. ¶ Ex ista ꝯcl'oe seq- Cor^{a} tur corrolarie. Qz si tu es maior aliqua parte quātitatiua tui: ꝑ aliqd excedis q̄libet partē quātitatiuā tui: qz per te ipsuz excedis q̄libet talem partez. ¶ Scōo sequit̄. Qz lz Cor^{b} excedis quālibet partē q̄ntitatiuā tui ꝑ aliqd adequate: ꝑ nihil tñ adequate excedis quālibz ptē q̄ntitatiuā tui. p̄ma pars pz: qm̄ tu excedis aliquā partē quātitatiuā tui ꝑ aliquid adeq̄te: ꝛ nulla ē pars q̄ntitatiua tui ḡn illā excedas per aliqd adequate: qz per totū residuū q̄ nullaten⁹ includitur in illa parte. ḡ ꝛc̄. Scōa pars ꝓbaf̄. naz oīs excessus ille dat⁹ ē diuisibilis: ꝛ ꝑ ꝯñs ille includit̄ in aliqua parte quātitatiua sortis: iō ꝑ illū excessuz adeq̄te: tu nō excedis alquā partē q̄ntitatiuā tui: ḡ ꝛc̄. ¶ Tertia ꝯclō ē ista. Quā- 3ª ꝑ tācūq̄ q̄ntitatē tu būisti: tantā habuit aliq̄ pars q̄ntitatiua tui: ꝛ tñ tu fuisti maior q̄z fuit aliqua pars q̄ntitatiua tui: ꝓbaf̄ (ꝛ pono) q̄ cōtinue fuisti augmētat⁹ vsq̄ ad hoc instās. Isto posito pz p̄ria pars: qz si nō signo ḡ aliquā q̄ntitatez quā būisti: ꝛ nō tantā būit aliq̄ pars q̄ntitatiua tui: q̄ sit .a. ꝛ q̄ntitas quā mō habes sit. b. ꝛ arguit̄ sic. iter. a. ꝛ. b. fuerunt ifinite q̄ntitates maiores: a quarū q̄libet contradebat licui parti tui. ḡ tātā q̄ntitatē quāta fuit. a. ꝛ maiorē habuit aliq̄ pars q̄ntitatiua tui: q⁹ fuit ꝓbādū. Scōa ps etiaz pz ꝑ exponētes: qz tu fuisti magn⁹: ꝛ q̄libz pars q̄ntitatiua tui fuit magna: ꝛ nulla fuit tāta q̄nta tu fuisti: q̄re ꝛc̄. ¶ Ex ista Cor^{c} ꝯne sequit̄ p̄rio. Qz q̄ntācunq̄ q̄ntitatē tu būisti: tāta z būit alius hō ate: ꝛ tñ nullus hō ali⁹ ate fuit ita magnus sicut tu fuisti: ꝓbaf̄. ꝛ pono q̄ in p̄ria parte ꝓportionali horę ꝑterite fuit aliqs hō alius ate ita magn⁹ sicut tu fuisti ꝑ illa parte: q̄ nō fuit i scōa parte ꝓportionali: ꝛ i scōa vn⁹ alius q̄ tecū augmētabat̄: ꝛ fuit ita magn⁹ sicut tu fuisti in illa: qui tñ nō fuit pro scōa parte: ꝛ sic in ifinitū ꝛsus ꝟ instās ꝑsens: isto posito pz p̄ria pars: qz oēz q̄ntitatē quā būisti illā habuisti aliq̄ pte ꝓportionali: ꝛ i eadē fuit aliqs homo ita magnus sicut tu fuisti in illa. ergo ꝛc̄. Scōa ꝟo ps etiā sequitur ex casu: qz nec ille q̄ fuit i prima parte ꝓportionali: fuit ita magn⁹ sicut tu fuisti: nec ille q̄ fuit in scōa: ꝛ sic de singulis: ꝛ nō fuerunt aliq hoies q̄z designati in casu vt suppono. igit̄ ꝛc̄. ¶ Scōo sequit̄. Qz quātācūq̄ q̄ntitatez tu hēs Cor^{d} tantā hz aliqs hō alius a te: ꝛ tñ nullus hō alius ate est ita magn⁹ sic̄ tu es (pz) dato q̄ oēs hoies partiuz ꝓportionalium de⁹ ꝑseruasset vsq̄ nūc ic̄lusiue: cuz sola q̄ntitate acqsita in parte ꝓportionali assignata in casu isto: nec iste q̄ augmētabat̄ tecū in prima parte ꝓportionali ē ita magnus sicut tu es: nec ille q̄ augmētabat̄ in scōa parte ꝓportionali: nec sic de alijs. ergo nullus ali⁹ ate ē ita magn⁹ sic̄ tu es. ¶ Quarta ꝯclō est ista. In infinitū minor te est aliqua ps 4ª ꝑ q̄ntitatiua tui: ꝛ tñ nō in ifinitū maior tu es aliqua ptē q̄ntitatiua tui (p̄ria pars pz) qz plusq̄ i duplo minor te est aliqua pars tui: ꝛ plusq̄ in triplo minor te est aliqua pars q̄nti

tatiua tui:ꝛ sic in ifinitū.ergo ꝛc̄.añs pz ītuēti. Scōa pars similr probaf̄:qz non in duplo es maior aliqua parte tui: seu loquamur de parte essentiali:seu de quātitatiua: ergo nō i ifinitū maior tu es aliqua parte tui.ꝺña tenet ꝛ añs si
Cor^m militer:qz suū ꝺdictoriū est falsum. ¶ Ex ista ꝺcl̄one seq̄tur p̄mo.Oz infinita modica pars est in te:ꝛ tī nulla pars in te est in infinitū modica.p̄ma pars pz:qz aliquātuz modica pars est i te:ꝛ nō est ita modica pars in te gn illa alia minor sit in te.scōa pars ꝓbaf̄ (qz quacunqz parte data) minor illa est in te:videlicet sua medietas.ergo illa nō est
Cor^m in infinitū modica. ¶ Secūdo sequif̄. Oz infinitā ꝓporti onē habes ad aliquā partē tui: ꝛ tī ad nullā partē tui bēs infinitā ꝓportionē (p̄ma pars pz) qz duplā ꝓportionē habes ad aliquā partē tui:ꝛ triplā:ꝛ sic in ifinitū. ꝛ scōa pars ꝓbaf̄:qz nulla pars tui ē ifinite modica: nec tu es infinite magnus.

Dis suppositis respōdetur ad rōnē negando illaz tu es maior aliqua parte tui non ꝓpter primum augmentū de anima intellectiua: qz illa non est magna:sed ꝓpter augmentuz de corpore maximo tui:quod est equale tui. ꝛ ad cōmune p̄ncipiū adductuz:ꝺico qꝺ loquif̄ de parte itegrali vel quātitatiua: ꝛ nō essentiali:ꝛ sic exp̄mif̄ ad verū itellectū:omne totū ē maius sua parte quātitatiua:ꝛ hoc ē cōcedēduz:quare ꝛc̄.

¶ Capituluz de quātitate cōtinua ꝛ q̄ntitate discreta.

Vigesimoseptimo principaliter argui sic.ista ꝓpō est vera.Ois quātitas est quātitas discreta:ꝛ eadem est falsa. ergo q̄stio vera.ꝺña tenet:ꝛ añs arguif̄ p̄mo pro p̄ma parte sic. Ois quātitas cōtinua ē quātitas discreta: ꝛ ois quātitas discreta ē quātitas discreta.ḡ ois q̄ntitas est q̄ntitas discreta.ꝺña tz cū maiori ꝛ maiorē ꝓbo sic.omnis numer⁹ ē quātitas discreta: sz ois q̄ntitas ꝺtinua ē numerus.ḡ ois quātitas ꝺtinua est quātitas discreta:ꝺña tz cū maiori: ꝛ miorē ꝓbo.ois q̄ntitas ꝺtinua ē numer⁹ binari⁹:ḡ ois q̄ntitas ꝺtinua est numer⁹.añs arguif̄.ois q̄ntitas ꝺtinua est due medietates.ḡ ois q̄ntitas ꝺtinua ē binari⁹ duarū medietatū.pz ꝺña ꝛ añs:suppositoꝙ totū nō distinguaf̄ a suis partib⁹ simul sumptis:nec numerus a rebus numeratis.iā ꝓbaf̄ secūda pars añtis p̄ncipaliter sic:qm̄ sequif̄.ois q̄ntitas est q̄ntitas discrera:sz q̄ntitas ꝺtinua est q̄ntitas.ḡ ois quātitas continua ē q̄ntitas discreta.ꝺñs est ꝺ Aristotelē in p̄dicamētis diuidentē q̄ntitatez:in cōtinuū.ꝛ discretū mō diuidētia de seipsis inuicē verificari nō possunt:cōfirmaf̄:si ois quātitas eēt q̄ntitas discreta:sequereī qꝺ ly quātitas nō esset gen⁹ ad ly discretū: ꝺñs ē iterū ꝺ Aristotelē vbi p̄i⁹.ꝛ ꝺña tz:ex quo p̄dicatur vlr ly q̄ntitas discreta de ly quātitas ꝛ ecōuerso.

p^a ? **Pro solutione** huius argumpti pono q̄tuor ꝓpnes:quarū prima est ista. Ens oē ens sit vnū trāscēdēter:nō tī oē ens est numeraliter vnū. p̄ma pars patet: qz ens ꝛ vnū trāscendēter sumptū inuicē cōuertunt̄:ꝛ scōa pars ꝓbaf̄:qz oē vnū numeraliter sumptū.s.vt est principium numeri est ens p se exīs: sed nō oē ens est per se existens.ḡ nō oē ens ē vnuz numeraliter sūptuz.ꝺña tz cū minori:ꝛ maior colligif̄ ex sīa aristotelis i
Cor^m libro p̄dicamētoꝝ ꝛ methafisice. ¶ Ex ista ꝺcl̄one sequif̄ corrolarie p̄.Oz tz quelibet pars cōtinui sit vna ꝛ vnū trāscēdēter: nulla tī est vnū numeralr.p̄ma pars pz: qz queli pars ꝺtinui est vnū ens.secūda vero ē manifesta: qz nulla
Cor^m talis est p se exīs. ¶ Scōo sequif̄. Oz tz sortes vel pla.sit pars alicui⁹:tī quilibet eorū ē vnū tā trāscendēter: q̄z uumeraliter.p̄ma pars est cuidēs: qm̄ tā sor.quā pla.ē pars mundi:ꝛ scōa silr: qz tam sor.q̄z plato est ens p se existens.
2^a ? ¶ Secūda ꝓ est ista.Aliqua sunt duo trāscēdēter sūpta:q̄ tī nō sunt duo numeraliter accepta: ꝓbaf̄.nā due medietates cōtinui sunt duo trā scēdēter sūpta:qz sunt duo entia:nī tī sunt duo numeralr accepta: qz nullū eoꝝ per se existit.
¶ Ex ista ꝺcl̄one sequif̄ p̄mo.Oz ex nullis partib⁹ conti Cor^m nui resultat aliqs numerus seu q̄ntitas discreta: ꝓbaf̄: naz ex nullis resultat numer⁹ seu q̄ntitas discreta: nisi illa sint p se exīstia:sed nulla pars cōtinui per se existit: qz est pars alicui⁹:qꝺ est p se vnū.ergo nulla talis cōcurrit ad numeruz vel ad q̄ntitatē discretā. ¶ Secūdo sequif̄.Oz ex solis Cor^m vnitatib⁹ numeralib⁹:ꝛ per se exīntib⁹ resultat numer⁹ seu q̄ntitas discreta:probaf̄.nā ex aliqbus resultat numer⁹: vt ex duob⁹ binarys:ꝛ ex trib⁹ trinarys:sed nō ex his que de per se nō existūt:qz illa nō cōcurrūt ad cōstitutionē numeri:sed vnitatis solū:ergo solū ex his q̄ per se existūt:causaf̄ numer⁹:seu quātitas discreta. ¶ Tertia ꝺcl̄o est ista. Nul 3^a ? la q̄ntitas continua est quātitas discreta:nec eꝰ: ꝓbaf̄.ois quātitas ꝺtinua formaf̄ in esse ex his que nō per se exīstūt sed ois q̄ntitas discreta ꝺstituif̄ in esse ex vnitatib⁹ p se existentib⁹.ḡ ꝺcl̄o vera:cui⁹ veritas etiā pz p aristotelē in superiori allegatione. ¶ Ex ista ꝺcl̄one sequif̄ p̄mo. Oz aliq Cor^m sunt numerus binarius:que diu post hoc erūt:ꝛ tamen nō imediate post instās p̄sens erūt aliqs numerus.pz.dato qꝺ illa sint inuicē separata:ex qbus imediate post instās presens fiet vnū ꝺtinuū. ¶ Secundo segf̄. Oz.a.ꝛ.b.ita bene Cor^m sunt duo sicut unq̄ erūt:ꝛ tī imediate post instās presens erūt numerus binari⁹: ꝛ tī nō sunt numer⁹: nec quātitas discreta: ꝓbaf̄:dato qꝺ.a.ꝛ.b.sint vnū ꝺtinuuz: ꝛ imediate post instās presens inuicē diuidentī:sic qꝺ nulluz illoꝝ erit pars alicuius qꝺ per se erit vnuz. ¶ Quarta conclusio est 4^a ? ista. Nulla quātitas cōtinua potest esse quātitas discreta: nec ecōuerso: ꝓbaf̄.nā cōtinuū ꝛ discretū sūt dīie imediate diuisiue generis:ꝛ ꝺstitutie spēi.ḡ nec de ieē: nec de posīt iuicē affirmatie p̄dicari.ꝺña pz iductie.nā qz corporeū ꝛ icorporeū imediate diuidūt ly ſba: ꝛ rōnale ꝛ irrōnale ly aial.iō nullū corporeū p̄t eē icorporeū: nec eꝰ.et nullū rōnale pōt eē irrōnale nec eꝰ.ita i ꝓpposito ex q̄ ꝺtinuū: ꝛ discretū immediate diuidūt illū terminū q̄ntitas:ꝺ se iuicē nō p̄t vificari. ¶ Ex ista ꝺne segf̄.Oz illa ꝺña nō valz.a.ꝛ.b. Cor^m p̄t eē q̄ntitas discreta:ꝛ.a.ꝛ.b.sūt q̄ntitas ꝺtinua. ḡ q̄ntitas ꝺtinua p̄t eē q̄ntitas discreta.dato.n.qꝺ.a.ꝛ.b.sint due medietates ꝺtinui:ē añs vex ꝛ ꝺñs falsuz:sz ex illis p̄missis solū segf̄: qꝺ aliq̄ q̄ sūt q̄ntitas ꝺtinua p̄t eē q̄ntitas discreta.
¶ Scōo segf̄. Oz ista ꝺña nō valet. Ista duo pedalia p̄t Cor^m eē q̄ntitas cōtinua ꝛ ista duo pedalia sūt q̄ntitas discreta: ḡ q̄ntitas discreta pōt eē q̄ntitas cōtinua: dato.n.qꝺ.a.ꝛ.b.sūt duo pedalia p se exīntia:ex qb⁹ aliqñ fiet vnuz bipedale.ē añs verū ꝛ ꝺñs falsuz:sed bñ sequif̄ ex illo añte: qꝺ aliqua que sūt q̄ntitas discreta p̄t eē q̄ntitas ꝺtinua:ꝛ hoc cōcedi tur sicut ꝛ antecedens.

Dis uisis pz solo ad rōnē negādo illā.ois q̄ntitas est q̄ntitas discreta: ꝛ q̄ntibz illarū:ois q̄ntitas ꝺtinua ē q̄ntitas discreta: ꝛ ois q̄ntitas ꝺti^a ē numer⁹: ꝛ ois q̄ntitas cōtinua ē numerus binari⁹:ꝛ ad ꝓbationē vltime ois q̄ntitas ꝺtinua ē due medietates:ḡ ois q̄ntitas ꝺtinua ē numerus binari⁹ duarū medietatū:nego ꝺñaz:qz añs ē veruz:ꝛ ꝺñs iplicās ꝺdictionē:si enī aliq̄ sunt numer⁹ binarius:illa nō sunt due medietates: ꝛ ecōuerso:vt pz ex dictis in principali:quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de magnitudine ꝛ paruitate.

Vigesimooctauo principaliter arguitur sic. ista ꝓpō est vera. Ois numerus est q̄ntus ꝛ eadem ē falsa.ergo questio vera.cōsequētia tenet cū prima parte antecedētis:ex eo qꝺ illa ꝓpō est vniuersalis affirmatiua:in q̄ predicatur generalissimū de sua specie: sed

secūdā partē ꝓbo (qz segt̄) oīs numerus ē q̄tus: sz. a. ē numerus. g̊. a. ē q̄tus: ꝯñs est falsuz: dato ꝙ. a. sit numer⁹ triū pūctoꝝ: g̊ t añs: nō minoz: g̊ maioz: ꝙ ꝯñs sit falsuz (ꝓbo) qz segt̄. a. ē q̄tus. ergo. a est magn⁹: ꝯña tz: qz oē q̄tū ē magnū: t e⁹. sz ꝯñs falsū: qz segt̄. a. est magnū: t omne. a. ē tria puncta: ergo tria puncta sunt magna: tenet ꝯña ī q̄rto. z^c. figure: t ꝯñs falsuz: qz nullus pūct⁹ ē magn⁹: cū sit idiuisibilis: g̊ t añs: nō minoz: g̊ maioz: qō erat ꝓbandū.

Pro solutione bu⁹ argumēti pono q̄ttuoz ꝯclusiones: quaꝝ ꝑma ē ista. Sic̄ aliqd ē paruū t nō magnū: ita ꝯtingit dare magnū: t nō puuz: ꝑma pars pz de puncto: qz ē paruū ens cū sit idiuisibile: t p tinēs ad q̄titatē: cū sit ꝓncipiū q̄titatis cōtinue. z^a. ꝓbat̄ ex hoc: qz ēm positionem theologoꝝ: deus pōt facere coz pus infinitū: quo facto: illud esset magnū: t nō paruū: qz nihil posset eē maius illo. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄ primo. Oz ista ꝯñtia non valet. a. est maius. b. ergo. b. ē minus. a. ꝓbatur: t pono: ꝙ. a. sit coꝛpus ifinitū: t. b. coꝛpus finitū. isto posito: añs est vez ꝑ exponētes: t ꝯñs falsuz: si enī. b. est min⁹ a: segt̄: ꝙ. a. ē paruū: ꝯñs falsuz: qz nihil pōt eē maius. a. z^o. segt̄ ꝙ ista ꝯña nō valet. a. ē. minus. b. g̊. c. ē maius. a. ꝓbatur: t pono: ꝙ. a. sit vnus punctus: t. b. coꝛpus finitū. isto posito: ꝑma pars ē vera per exponētes: t ꝯñs falsuz: ex quo. a. non est magnū: cū nihil possit esse minus. a. ¶ Secūda ꝓ est ista. Sicut aliquis numerus ē paruus t nō magnus: ita contingit dare numeꝝ magnū: t nō paruū: ꝑma pars pz: de numero binario qui est paruus: t nō magnus: cū non possit habere numeꝝ minoꝛē se. z^a. pars pz ēt: dato ꝙ eēt numerus ifinitus: ille nāq; eēt magn⁹: t nō paru⁹: qz nō possz hr̄e numeꝝ maioꝛē se. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑmo. Oz numer⁹ binarius quocūq; alio nūero finito ē minoꝛ: t tñ nullus nūerus finit⁹ binario ē maioꝛ: p^a. pars pz de se: t z^a. silr ex quo nullus binarius ē magnus. ¶ Secundo segt̄. Oz numer⁹ infinitus quocūq; ternario: vel q̄ternario ē maioꝛ: t tñ nō ē maioꝛ aliquo binario: pz vt ꝑus: qz quilibz numer⁹ ternarius vel quaternarius: aut qcūq; alius: inter numeꝝ binarium: t ifinitū numeꝝ est magn⁹: t paruus: magn⁹ nāq; respectu minoꝛis: t paruus respectu maioꝛis: sz nūerus binarius nō hz aliquē numeꝝ infra se: ideo ille est paruus: t nō magn⁹: qz ꝛc. ¶ Tertia ꝓ ē ista. Lz ꝯtingat dare coꝛp⁹ magnū t nō paruū: nō tñ ꝯtingit dare paruū t non magnuz: p^a pars pz de coꝛpoꝛe infinito: t secūda ꝓbat̄: nā si aliqd ē coꝛpus: illud hz medietatē: t ꝑ ꝯñs maius ē illa medietate: g̊ ē magnuz. ¶ Ex ꝑma ꝓne sequit̄ ꝑmo. Oz ista ꝯña ē bona. a. est aliquātū paruuz: t nihil est minus. a. g̊. a. est paruū: t nō magnū. Sz ista nō valet. a. ē aliquātū magnuz: t nihil ē maius. a. ergo. a. est magnū t nō paruuz: ꝑma pars pz: qz añs ē impossibile: eo ipso enī ꝙ a foꝛet aliquantū paruū: aliqd foꝛet min⁹. a. z^a pars ꝓbat̄: qm̄ vltima spera ē coꝛpus aliq̄tū magnū: quo nihil est maius: t tñ est magnū t paruū: magnū nāq; respectu minoꝛis t parnuz respectu maioꝛis: non qz actualr existit: sz per assignationē. ¶ Secūdo segt̄. Oz possibile ē aliquid esse intēsum: t nō remissuz: sed nō ē possibile aliquid eē remissuz: t nō intēsuz: ꝑma pars pz: dato ꝙ deus ꝓduceret ifinitā albedinē itēsiue. z^a silr: qz si aliqd est remissuz: illud distat a nō gradu sue latudinis: t ꝑ ꝯñs ē dare gradū remissioꝛē: quare segtur: ꝙ ꝑmus assignat⁹ gradus est intēsus. ¶ Quarta ꝓ est ista. Aliq̄ ꝓportio maioris inequalitatis nō ē habitudo maioꝛis ad minus: ꝓbat̄: naz coꝛpus infiniti ad coꝛpus finitū: t numeri ifiniti ad numerum finitum: ē ꝓportio maioꝛis iequalitatis: t tñ non ē habitudo maioꝛis ad min⁹: qz nihil ē minus cōpoꝛe infinito: nec aliqs numerus ē minoꝛ numero ifinito: cuz numerus finit⁹ nō sit paru⁹: nec modicū sit coꝛp⁹ ifinitū. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑmo. Oz aliqua ꝓportio minoꝛis iequalitatis nō est habitudo minoꝛis ad maius: pz: nā binary ad ternariū ē ꝓportio minoꝛis iequalitatis: et tñ nō ē habitudo mioris ad mai⁹ qz ternari⁹ nō ē numerus maioꝛ binario: cum binarius nō sit numerus magn⁹. ¶ Secūdo sequit̄. Oz alique sunt due ꝓportiōes eiusdē rōnis omnino: quaꝝ vna est habitudo maioꝛis adminus: t nō alia: ꝓbat̄: t assigno duas ꝓportiones: quaꝝ vna fit octonary ad quaternarium: t alia quaternary ad binariū. isto posito: quelibet istaꝝ ꝓportionum est ꝓportio dupla: ergo sūt eiusdē denominatōis omnino: t ꝑma est habitudo maioꝛis ad minus: qz tam octonarius q̄z quaternarius ē magnus: t paru⁹ nūerus: sz scōa nō ē hītudo maioꝛis ad minus: qz binari⁹ nō ē magn⁹: qz ꝛc. Coꝛm

His visis pz responsio ad rōnē ꝯcedēdo illā: omnis numer⁹ ē q̄tus: t illā silr. a. numer⁹ ē quātus. sz nego illā ꝯñaz. a. numerus ē quātus: g̊. a. numerus ē magnus: t nego ꝙ oē q̄tū ē magnū: t e⁹: lz ꝯcedā: ꝙ omne quātuz ꝯtinuū ē magnū: cōcedo tñ ꝙ numerus trium punctoꝝ ē magnus. t ad improbationē quādo sic arguit̄. a. est magnū: t omne. a. ē tria puncta: g̊ tria puncta sunt magnuz: nego ꝯñaz: nec ē sillus ī quarto tertie figure: q z nō ꝯcludit̄ur maioꝛ extremitas de minoꝛi: vnde magnū ī prima proportione ē numeri singularis: t respicit illum terminuz. a. ī ꝯclusione vero ē numeri pluralis: t respicit illum terminū tria: t ideo ꝺ oeberet sic concludi: ergo tria puncta sunt maguum. a. seu magnus numerus: qō cōceditur: quare ꝛc.

¶ Capitulū de terminis transcendentibus.

Vigesimo nono ꝓncipalr ad qōnē arguit̄ sic. ista ꝓpositio ē vera. Oīs q̄titas ē ens: t eadē ē falsa. g̊ qō va: tz ꝯña cum ꝑma parte añtis: qz termin⁹ trās scendens ē verificabilis vlr de omni generalissimo: vt pz ꝺuctiue: hec enī ꝓpositio ē vera: oīs suba ē ens: t hec silr. oīs qualis est ens: t sic de singulis: g̊ etiaz videt̄ ꝙ hec ꝺebeat esse vera. oīs q̄titas ē ens. z^a pars añtis ꝓbat̄: qm̄ sequit̄: oīs quātitas ē ens: sz oīs numerus ē q̄titas: g̊ oīs numer⁹ ē ens: ꝯñs flz qz nūer⁹ ex sorte t pla. nō est ens: cū sor. t pla. nō sint aliqd: g̊ aliq̄ ꝑmissaꝝ. non minoꝛ. g̊ maioꝛ: qz oīs numerus est quantitas ꝺiscreta: ergo maioꝛ qō erat ꝓbandum.

Pro solutione bui⁹ arguñti pono q̄ttuoꝛ ꝓnes: quaꝝ ꝑma ē ista. Nō solū ī recto t singulariter repit̄ termin⁹ transcēdēs: sed etiā in recto t obliquo: t pluraliter aligs ꝺenoiat̄ talis: ꝓbat̄: nā sic̄ hec ē ꝑdicatio trāscēdēs: soꝛ. est ens: ita videt̄ ista: soꝛ. est entis: t hec ēt soꝛ. t plato sunt ētia. g̊ sicut ly ens est termin⁹ transcēdēs: ita ly entis t ly ētia obliq̄ t plr̄aliter sumpta. ¶ Ex ista ꝓne sequit̄ ī ꝑmo. Oz plures q̄z quinq̄ginta sunt termini trāscēdētes nō coincidētes in mō significadi: pz: qm̄ isti gnāq; sunt termini trāscēdētes: aliqd: res: vnū: veꝝ: pfectū: t eoꝝ casus tam singl̄ariter q̄z pluraliter sumpti. ¶ Secūdo segt̄ ꝙ vltra centū sūt generalissima gnā: nō coincidētia in modis significādi: pz: qm̄ decē sunt ī recto: t singulariter ꝑdicabilia: ac ēt eoꝝ casus singl̄ariter: t pluraliter sumpti. vt satis liq̄t ītuēti. ¶ z^a ꝓ ē ista. De omni gnālissimo ē verificabile vl̄e trāscēdēs ꝑ se vel ꝑ accidēs: pz ista ꝓ ꝺuctiue: qz oīs suba ē ens: vel entia: t oīs q̄titas: vel qualitas ē ens: vel entia: t sic de alys: voco aūt trāscendēs ꝑ se terminum trāscēdētē: trāscendēter ꝑdicabilē singularē t ī recto. transcendentē vero ꝑ accidēs voco eiꝰ alios casus singularis: t pluralis numeri trāscēdenter ꝑdicabiles: vt entis: entia: entibus. t bꝰ. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑmo. Oz lz de ly numer⁹ nō ꝺistinguēdo numeꝝ a reb⁹ numeratis ñ verificet̄ ly ens: vel ly aliqd: tñ de eodē verificat̄ entia: vel aliq̄: pz: qz licet hec nō sit vera. numerus est ens: vel aliqd. ꝟ tñ est vera numer⁹ ē entia: t aliq̄. ¶ Secūdo segt̄. Oz non de quocūq; ē verificabile vnū trāscendentiū: de eodē ē verificabile reliquū: pz: qz de ly numerus verificat̄ ly entia: t non ly ens: t

Coꝛm

Coꝛm

Coꝛm

Coꝛm

Coꝛm

Coꝛm

Coꝛm

Coꝛm

3ª ꝑ de ly deus: verificaꝫ ly ens: ⁊ nō ly entis. ¶ 3ª ꝑ est ista. Ly qōlibz ly aliqd: vel ly res: sit terminus trāscendēs: nō tamē quodlibz ly ens est hꝫ: ꝑma pars pz ĩductiue: ⁊ scōa silr: qz ly ens participialr sumptū nō est terminꝰ trāscēdens: qz cō uertiꝫ cū ly existēs: solū eni ens noialiter sumptū: in tali de Corm noiatione ē trāscēdens. ¶ Ex ista ꝑne seqꝫ ꝑmo. Oz ly ens: ⁊ ly aliqd: ꝟuertūꝫ: ⁊ ly ens: ⁊ ly aliqd: nō ꝟuertunꝫ (pz) qz ly ens: ⁊ ly aliqd: transcēdenter sumpta ꝟuertunꝫ: sz ly ens participialr sumptū: ⁊ ly aliqd nō ꝟuertūꝫ: etiā ly ens: ⁊ ly ens noialr sumpta cōuertūꝫ: sed nō diffozmiter sūpta: vnū Corm participialiter. ⁊ reliquū noialiter. ¶ Secūdo seqꝫ. Oz oīs numerus: ⁊ oīs q̄ntitas ē ens participaliter sumptū (pz) qz Corm oīs numerus: ⁊ oīs q̄ntitas est existēs. ¶ Tertio sequiꝫ. Oz aliqs numerꝰ ē ens: ⁊ idez nō ē ens: sūmendo ly ens diffoz- Corm miter: ĩ affirmatiꝫ ꝓticialr: ⁊ ĩ negatiua noialr. ¶ Quarto seqꝫ. qꝫ ista ꝟña nō valet. Iste numerꝰ est ens: iste numerus ē soz. ⁊ pla. ḡ soz. ⁊ pla. sunt ens: qz ly ens ꝓticialr sumptū: est adiectiuū in antecedēte respiciēs illū terminū nūerus: ⁊ ĩ ꝟñte illud copulatuz soz. ⁊ pla. sed deberet inferri. ḡ 4ª ꝑ soz. ⁊ plato sunt numerus ens: seu numerꝰ existēs. ¶ 4ª ꝑ ē ista. Sumendo numex ꝓut distinguiꝫ a rebꝰ numeratis: oīs numerꝰ: ⁊ omnis q̄ntitas ē aliqd: ⁊ ens nominaliter: seu trāscēdenter sūmptū (pz) nā sicut oīs quātitas ꝟtiª est aliquid: qz est accidēs quo copulantꝫ partes inuicē ꝟtinui. ita omnis q̄ntitas discreta videꝫ eē aliqd: quia est vnū accidēs quo aliq̄ mālr separantꝫ. ¶ Ex ista ꝑne sequiꝫ ꝑmo. Oz aliquod accidēs est ĩ duobꝰ boībus. nō tū ĩ duplici subo (pz) nā numerꝰ binarius duoꝝ boīuz est in duobꝰ boībꝰ: ĩ qbus est accidentaliter fundatus: sz isti duo homines nō sunt ni- Corm si vnū subiectū istiꝰ accidētis. ¶ Secundo sequiꝫ. Oz aliq̄ forma indiuisibilis ē in aliquo subiecto q̄to: ⁊ nō ĩ aliq̄ parta eius (patet) nā numerus binariꝰ: seu qscūqz alius ꝓut distinguiꝫ a rebꝰ numeratis ē in subo discreto: ⁊ nō in aliqua parte eius: ex quo nullā partē denoiat: exēplū bētur in forma circuli. q̄ ē indiuisibilis exūs ĩ toto circlo. ⁊ ĩ nulla eius pte: ꝟ tū nō sūt hic nisi tangēda: qm̄ ꝓtinēt ad scias altioꝛē.

Dis visis faciliter rndeꝫ ad rōnē ꝟcedendo q̄libz illaꝝ: oīs q̄ntitas est ens: oīs numerus est ens: sumēdo ly ens participialr. ⁊ distinguēdo numeꝝ a rebꝰ numeratis. ⁊ nō tenēdo noialiter: ⁊ tūc dicitꝫ: qꝫ numerꝰ sortis ⁊ platonis: nō ē sortes ⁊ plato. Si aūt ly ens teneꝫ noialiter ⁊ trāscendēter: nō distinguēdo numeꝝ a rebus numeratis: nego illā. oīs q̄ntitas est ens (et ad ꝓbationē dico) qꝫ ly de quolibz generalissimo verificeꝫ transcendens: nō ozꝫ qꝫ illud sit ly ens. sz sufficit qꝫ iꝑz sit ens vel entia. Ideo cō cedo qꝫ oīs quātitas ē ens vel entia: quare ⁊c.

¶ Capitulum de corpore predicamēti quantitatis ⁊ predicamenti substātie.

Igesimo ꝓncipaliter ad q̄stionē arguiꝫ sic: ista ꝓpositio ē vera. Oē corpꝰ ē suba. ⁊ eadē est falsa. ḡ q̄stio vera: tz ꝟña cū ꝑª parte' añtis. qz illa ē ꝓpositio vlis affirmatiua: ĩ qua ꝑdicatꝫ generalissimū de sublaterno: ⁊ zª ps añtis (ꝓbatꝫ) qm̄ arguiꝫ sic: oē corpꝰ ē suba: sed aliq̄ q̄titas ꝟtinua ē corpus. ḡ aliq̄ q̄titas ꝟtinua ē: ꝟñs flm: distinguēdo q̄titatē are q̄ta: qz sic sumēdo q̄titatē ipsa nō ē nisi accūs. ḡ aliq̄ ꝓmissaꝝ ē falsa: nō minoz. ḡ maioz: qꝫ minoz nō sit falsa (pz) ꝑ Aristo. ĩ ꝑdicamēto q̄titatis diuidēte cōtinuū: in lineā: supficiē: corpꝰ: locū: ⁊ tꝑs. Itē dato qꝫ q̄tas nō distinguaꝫ are q̄ta: arguiꝫ sic: oē corpꝰ ē suba: sz aliq̄ albedo ē corpꝰ. ḡ aliq̄ albedo ē suba: ꝟ ē ipossibilis. ḡ vna premissaꝝ ē falsa: sed non minoz: qz albedo est longa: lata: ⁊ ꝓfunda. ḡ maioz qō erat ꝓbādum.

ꝑª ꝑ **Pro solutiōe** buiꝰ ꝟnis pono q̄ttuoꝛ ꝟnes: quaꝝ ꝑma ē ista. Li corpus sumptū ĩ sua maxima cōitate nō ē terminꝰ ꝑdicamētalis: sz terminꝰ equocus (pz) qz ly corpus cōissime sumptū ꝑdicaꝫ taz de substātia q̄z de accīte: ⁊ taz de corꝛe ꝑdicañti sube: q̄z de cōpe ꝑdicamēti accītis. ḡ nō ē ĩ aliq̄ ꝑdicañto (pz ꝟña) qz nlis terminꝰ ꝓ se ē ĩ duplici ꝑdicamēto: sic nec ly ens: qz ꝑdicaꝫ de oibꝰ ꝑdicamentis nec ly accūs: qz ꝑdicaꝫ de oibꝰ ꝑdicamētis accītiū: qꝫ āt ly corpus sic sumptū sit terminꝰ equocus (ꝓbaꝫ) qz ꝓz diuersas rōnes ꝑdicatur: vificaꝫ nāq̄z de suba: vt ꝟposita ē ex mā ⁊ forma: ⁊ de accīte ꝓut bz trinaz dimēsionez. vz. lōgitudinē: latitudinē: ⁊ ꝓfunditatē. ¶ Ex ista ꝟne seqꝫ ꝑmo. Oz ly corpus nō ē ꝑdicamēti sube subalternū: nec spēs ꝑdicamēti q̄ntitatis (pz) qz nō est terminus ꝑdicañtalis. ¶ Scōo seqꝫ. Oz q̄libet istaꝝ ē ipossibilis: oē corpꝰ ē substātia: oē corpꝰ est q̄ntitas: qz cuiuslz eaꝝ de aliq vificaꝫ subz de quo nō vificaꝫ ꝑdicatū. ¶ zª ꝑ est ista. ly corpus vniuoce sumptū ē terminus ꝑdicamētalis: nō tū ꝓtinēs ad duo ꝑdicamenta: ꝑª pars ē manifesta: ꝑ aristotilē in ꝑdicamētis ponētē corpus in ꝑdicamēto substantie: ⁊ itez ly corpus ĩ ꝑdicamento q̄titatis. zª. pars ꝓbaꝫ sic: nullūly corpꝰ qō est ꝑdicamēti sube est ꝑdicamēti q̄titatis nec ḡ ly corpꝰ non ē pertinens ad duo ꝑdicamenta (pz ꝟña) ex quo nō ponitꝫ corpus in aliquo ꝑdicamento: nisi in predicamento q̄titatis vel sube: ⁊ añs arguiꝫ: quia nullū vniocū est in duobus ꝑdicamentis. ¶ Ex ista ꝟne sequitꝫ ꝑmo. Oz ly corpus. ⁊ ly cōpus nō ĩuicē cōuertunꝫ: sz sunt termini disperati (ꝓbaꝫ) illi duo termini nō ꝟuertunꝫ: sed sunt dispērati: quoꝝ vnus solū de suba verificaꝫ: ⁊ alius de accīte: sz ly corpus ꝑdicamenti sube: solū de substātia verificaꝫ: ⁊ ly cōpus ꝑdicamēti q̄titatis: solū de accīte: ⁊ hoc distinguendo q̄titatē are quāta. ¶ Secūdo seqꝫ. Oz ly corpꝰ ē subalternū pñti sube: ⁊ ly corpus non est subalternuz predicamēti substantie (pz) ex quo sunt duo ꝑdicamēta ĩ quoꝝ subalternaꝫ ly ꝟtiᵐ ⁊ ĩ alio ly cōpus. Et ita dicitꝫ de ꝑdicamento quantitatis quia ly corpus ē spēs ꝑdicañti quātitatis: ⁊ ly corpus nō ē species eiusdē. ¶ Tertio seqꝫ. Oz q̄libz istaꝝ ē nēcia. qōlibz corpꝰ ē suba: qōlibz cōpus ē accūs: supposito. n. qꝫ ĩ ꝑª subyciaꝫ terminꝰ ꝑdicamti sube. ⁊ ĩ zª terminꝰ ꝑdicamēti q̄titatis. ¶ 4° seqꝫ. Oz hec ꝑdicatio ē ipossibil. oē cōpꝰ ē corpꝰ: dato qꝫ subyciaꝫ terius ꝑdicañti sube: ⁊ ꝑdicet terminus ꝑdicañti q̄titatꝫ: aut eꝛ. tū cū ꝓponitꝫ oz ꝟcedi: qz ꝑm cōem modū loquēdi vniformiter sūmitꝫ apte vtriusq; extremi: q̄re ⁊c. ¶ 3ª ꝑ ē ista. Ponendo quātitatē distinctaz are quāta possibile ē aliqd eē boīez: ⁊ nullā oīno brē dimēsionem ꝓbaꝫ (⁊ pono) qꝫ deus anihilet oēm quātitatē sortis: remanente mā sortis cū actuatione sue forme. isto posito: sor. esset hō: qz esset substātia ꝓ se existēs ꝟposita ex materia: ⁊ forma: nō tū hret aliquā dimensionez: ex quo in eo oīs q̄titas esset anihilata. ¶ Ex ista ꝟne seqꝫ ꝑmo. Oz est possibile corpꝰ esse: ⁊ nō lōgū: latū: ⁊ ꝓfundū (ꝓbaꝫ) nā in casu ꝟclonis: sor. eēt cōpus: qz esset hō: ⁊ aial: ⁊ nō eēt longus: latus: nec ꝓfundus: ex quo nō hret quātitatē. ¶ Secūdo seqꝫ. Oz ꝟ diffinitio: lōgitudo: ⁊ latitudo: cū ꝓfūditate ē diffinitio cōpozis ꝑdicañti sube: sz ꝑdicañti q̄titatꝫ (pz) qz possibile ē eē corpꝰ ꝑdicañti sube sine hꝫ demēsiōibꝰ: sz non est possibile esse corpus ꝑdicamenti q̄titatis sine illis. ¶ 4ª ꝑ ē ista. Cōtingit aliqō totū esse ⁊ brē partes: ⁊ nullā sui parte esse maius (pz in casu isto) sor. habere partes cētiales. vz. materiā: ⁊ formā: ⁊ ex hoc esset quoddaz totū: nō tū aliqua sui parte esset maius: qz nullā haberet magnitudinem: nec partez quātitatiuā. Et si dicitꝫ qꝫ superiꝰ in vno ꝓncipali cōcessiuz est: omne totū eē maius sua parte q̄titatiua: dicitꝫ qꝫ vexꝝ ē: tū possibile ē oppositū: vel dicaꝫ qꝫ vbi sumitꝫ totū vt hz respectum ad suas partes quātitatiuas: ⁊ non ad partes simplr. ¶ Ex ista ꝟne sequitꝫ ꝑmo. Oz non si ab equalibus equalia demas cetera que remanebūt erūt eq̄lia: ꝓbaꝫ (⁊ pono) qꝫ. a. ⁊. b. sint duo pedalia: que nunq̄

post hec habebũt aliquã quantitatẽ:sed remanebunt cum simplici materia:ꝛ simplici fo3ma.isto posito.a.ꝛ.b.sunt eq̃ lia:q3 sunt pedalia:aquib⁹ demen̄t equalia:q3 due pedalitates:ꝛ tñ cetera que manebunt non erunt equalia: q3 non erũt quãta:ꝛ sꝫ dr̄ q⁹ hoc est oppositũ vnius p̄ncipij.dicitur qd istud p̄ncipiũ sic itelligit̄:si ab equalib⁹ equalia demas: Lo^m cetera q̃ remanẽt quãta:sunt eq̃lia. ¶ Secũdo sequit̄. Or possibile ẽ aliqd q̃tum esse:ꝛ ad suã medietatez nõ habere ꝓportionẽ duplã: ꝓbat̄ (ꝛ pono) q⁹.a. sit vnum bipedale: cuius vna quarta imediate post hoc nõ habebit aliq̃ quãtitatẽ.isto posito.a.imediate post hoc erit quãtũ: q3 plusq̃ sua medietas erit quãta:ꝛ tñ ad suã medietatẽ nõ habebit ꝓportionẽ duplã (ꝓbat̄) nã nihil ad suam medietatem bz ꝓportionẽ duplam:nisi excedat illã per aliaz medietatem equalẽ:sed illa medietas cui⁹ vna pars est quãta:ꝛ alia nõ: non est equalis alteri medietati totaliter quanto: cum illa non sit quanta:cum sola eius medietas sit q̃ta:quare ꝛc̃.

His visis p3 solutio ad rationẽ dicendo.q⁹ illa ꝓpositio est vera:omne corpus est substantia: si subycitur corpus p̄dicamẽti subẽ. Et ad rationẽ dico:q⁹ si in minori corpus sumitur eodẽ mõ:nego illã:si vero diffo3miter:nego c̃ñaz. Et ita ad c̃firmationẽ dicat̄:si autem in p̄cipio sumitur subiectuz ꝓpositionis ꝓpositꝫ vt species p3edicamenti quãtitatis:nego illã: ꝛ c̃ñter q⁹ p̄dicetur genera lissimum de suo subalterno:quare ꝛ cetera.

¶ Capitulũ de supi3ri:ꝛ iferi3ri:cũ negatiua ꝛ distributõe.

Rigesimo p̄mo p̄ncipaliter arguitur sic: ista ꝓpositio. Tu nõ es aliqd vbi sol ẽ:est vera:ꝛ eadẽ ẽ falsa. g̃ q̃stio vera:c̃ña tz cum p̄ma parte añtis:q̃ñ arguitur sic:tu nõ es vbi sol est:ergo tu non es aliquid vbi sol est (pc̃ña) q3 ex opposito sequit̄ oppositꝫ:ꝛ añs est vex vt p3. ergo ꝛ c̃ñs. z^a pars añtis ꝓbat̄ sic (nam seq̃t) tu nõ es aliquid vbi sol est.ergo tu nõ es sciens vbi sol ẽ (p3 c̃ña) quia arguitur a superiori distributo negatiue:ad suum inferius: ꝛ c̃ñs falsuz:q3 tu scis vbi sol ẽ vt suppono.g̃ ꝛ añs.

Pro solutione huius argumẽti pono quattuo3 ꝯnes:quaꝝ p̄ma ẽ ista.a superiori ad suũ iferius nõ distributiue nõ valet c̃ña:nisi forte gratia materie (patet) quia nõ seq̃t:aial currit:ergo hõ currit: nec sequit̄:aial nõ currit.g̃ hõ nõ currit:ꝛ notanter dico nisi gratia materie:q3 optime sequit̄:tu es aial:ergo tu es hõ: demonstrãdo hominez.aliqua ꝓpositio scitur:ergo aliqua ꝓpositio vera scitur:aliqs homo est albus.g̃ aliquis homo Lo^m albus est albus:ꝛ sic de ifinitis. ¶ Ex ista ꝯne sequitur primo. Or a superiori ad suũ inferius negatione p̄posita:nõ valet arg^m:q3 nõ seq̃tur.nõ nullũ aial currit:ergo non nullus hõ currit:nõ omne aial mouet̄.g̃ nõ qlibz hõ mouet̄; sicut nõ valẽt iste:quib⁹ equalẽt aliqd animal currit: ergo aliqs homo currit.aliquod animal nõ mouetur.g̃ aliquis hõ nõ mouetur: quare ꝛc̃. ¶ Secundo sequit̄. Or a superiori ad suũ inferi⁹ negatõe distribuẽte:supius ꝛ inferi⁹:nõ valz cõsequentia:q3 nõ seq̃tur:animal nõ mouet̄;ergo hõ non currit:hic nãq̃ arguit̄ a superiori ad suũ inferi⁹ rõne vtriusq̃ extremi:ꝛ ratione p̄mi nõ arguit̄ distributiue:sz rõne secũ- z^a di. Ideo fallit c̃ña rõne p̄mi:ꝛ nõ rõne secũdi. ¶ Secũda c̃clo est ista a supi3ri distributo negatiue ꝛ imobiliter ad suum inferi⁹ rõne totius extremi nõ valz c̃ña. vnde nõ sequitur:non incipit homo esse:ergo nõ icipit for.esse:tu nõ incipis esse albus:ergo tu non incipis esse coloratus. ¶ Ex ista Lo^m ꝯne sequit̄ p̄mo. Or nulla istaꝝ c̃sequẽtiaꝝ valet:nõ cõtingenter hõ est hõ:ergo nõ contingenter tu es hõ. ly homo nõ significat p̄mo animal: ergo non significat p̄mo hominez: hec contingit.q3 terminus distributus negatiue immobiliter distribuitur. ¶ Secundo sequitur. Or nulla istarũ cõ Lo^m sequentiaꝝ valet.sortes non inquantũ animal ẽ risibilis.g̃ sortes non inquantũ homo est risibilis.si nullũ aial mouetur:nullũ animal currit:g̃ si nullus homo mouetur:nullus aial currit.cõtinue enim arguit̄ distributiue immobiliter. ¶ z^a c̃ est ista a superiori distributo negatiue mobiliter ad suũ inferi⁹ rõne partis extremi solũ:nõ valet c̃ña:q3 nõ sequitur:tu non es aliqualis asinus:ergo tu nõ es apparens asinus:tu nõ es ens platonis:ergo tu nõ es domin⁹ platõis: q3 lz ly aliq̃lis:fit superi⁹ ad ly apparẽs:ꝛ ly ens ad ly dominus:nõ tñ ly aliqualis asin⁹:ad ly apparẽs asinus:sicut nec ly ens platonis: ad ly dominus platõis. ¶ Ex ista c̃nis seq Lo^m tur p̄mo. Or ista c̃ña nõ valet. Tu nõ es aliqd vbi sol est: g̃ tu nõ es sciens vbi sol est:q3 arguit̄ rõne partis solus ꝛ non rõne totius extremi:nec etiã illa p̄ma valet. nõ aimali current risibile currit:ergo nõ homie currẽte risibile currit: quia hic non arguitur ratione totius extremi:nec rõne partis exeo q3 ablatiu⁹ absolute sumpt⁹:nõ se tz ex aliq̃ parte ꝓpositõis. ¶ 4^a c̃ ẽ ista a supiori distributo ad suũ iferius negatiue mobiliter:rõne toti⁹ extremi:frequẽter fallit cõ sequentia:patet:q3 non sequit̄:nullũ animal disputat:ergo nullus homo currit.nullum colo3atum tangitur:ergo nullum albuz videtur. ¶ Ex ista c̃ne sequitur p̄mo. Or ista cõ Lo^m sequentia non valet de forma.nullum animal currit: ergo nll̃s hõ currit:q3 alia sibi similis i forma nõ valz. hꝫ vz.nulluz aial currit:ergo nullus homo disputat. ¶ Secũdo seq Lo^m tur. Or a superiori distributo negatiue mobiliter ad suũ iferius:nõ vniuersaliter valz c̃ña de forma:i 3° adiacente:sed bene in 2° adiacẽte:q3 hec est formal̃:ꝛ de forma:nnllũ aial est:ergo nullus homo est:dicat̄ ergo:q⁹ a superiori distributo negatiue mobiliter:ad suũ inferius:rõne toti⁹ extremi: quolibet alio nõ variato:ꝛ cum debito medio:est bonũ argumentũ:hꝫ tamẽ mediũ non requirit̄ nisi i terminis modalibus:vel officialibus:q3 bene segtur:nullũ animal currit:ergo nullus homo currit:sed non segtur:nullũ hominẽ scis non esse:ergo nullũ antechristũ scis nõ esse: dato enim q⁹ quẽlibz hominẽ scias esse:ẽ añs vex:ꝛ consequẽs falsuz: sz bene seq̃t cũ tali medio antexps est homo.

His visis p3 solutio ad rationẽ cõcedendo illã: tu nõ es aliquid vbi sol est:ꝛ ad imprabationez: nego c̃sequẽtiã: q3 arguit̄ distributiue negatiue:rõne ptis extrẽi. ¶ Notãda tñ ẽ differẽtia iter istas ꝓpositões:vbi sol est:tu es sciẽs:ꝛ tu es sciẽs vbi sol ẽ:p̄ma enũ significat assertiue:q⁹ loc⁹ i quo sol ẽ:est locus i quo tu es sciẽs: ꝛ hoc ẽ falsum:iõ p̄ma ẽ falsa:sed z^a significat cõuertibiliter q⁹ tu es sciẽs locũ i quo sol ẽ:ꝛ hoc ẽ vex:iõ secũda ẽ vera: ꝛ non mix quare vna ẽ vera:ꝛ alia falsa:q3 vna ẽ localis.v3.p^a:ꝛ alia de locato extremo.s.z^a. Et ex hoc sequitur q⁹ ista consequẽtia nõ valet vbi sol ẽ:tu nõ es sciẽs.ergo tu nõ es sciẽs vbi sol ẽ:q3 iaz añs ẽ vex:ꝛ c̃ñs falsuz:nec etiã ec̃ sequit̄:tu nõ es sciẽs vbi sol ẽ.ergo vbi sol ẽ tu nõ es sciens:dato enim q⁹ tu esses vbi sol ẽ:ꝛ scires istã ꝓpositionẽ:hõ ẽ aial:sed ne scires vbi esset sol:foret añs vex:ꝛ c̃ñs falsuz:q̃re ꝛc̃.

¶ Capitulũ de supi3ri ꝛ iferi3ri:cũ distributõe affirmatia.

Rigesimo secundo p̄ncipaliter ad questionem arguit̄ sic: Ista p3opositio ẽ vera. Tu es omne aial: ꝛ omnis homo currẽs:ꝛ eadem est falsa:ergo questio vera:tenet cõsequẽtia:ꝛ añs arguitur:ꝛ pono q⁹ tu sis omnis homo currens. isto posito:ꝓbat̄ prima pars sic:tu es aial:ꝛ omnis homo currens:ꝛ nihil est animal ꝛ omnis homo currens:quin tu es istud:ergo tu es omne animal:ꝛ omnis homo currens:p3 cõsequentia ab exponentibus ad expositã: antecedens est vex:ergo ꝛ c̃sequens:q⁹ tamen illa sit falsa arguitur sic:tu es omne animal:ꝛ omnis homo currens: sz aliquis asinus est animal:ergo tu es asinus:ꝛ omnis homo currens:patet consequẽtia a superiori distributo ad suum

iferius cū debito medio: ꝛ consequens falsuꝫ vt satis ꝟstat. ergo ꝛ antecedens: quod fuit ꝓbandum.

ꝑ^a ꝟ **Pro solutione** huius argumēti pono quattuoꝛ ꝟnes: quarum prima est ista. A superiori distributo affirmatiue ad suū inferius non valet ꝟsequētia nisi forte gratia materie: pz: qꝛ nō sequit̄: omnis homo currit: ergo tu curris: qꝛ ꝟtradictoriū ꝟsequētis stat cū antecedēte: nec sequit̄: omne aīal ē aīal. g̃ aliqs homo ē aīal: qꝛ añs ē necessariū: ꝛ ꝟñs ꝟtingēs. iterdū tñ valet ꝟña a superiori distributo ad suū inferius affirmatiue gr̃a materie: qꝛ bene sequit̄: omnis ꝓpositio scitur. ergo omnis ꝓpositio vera scitur: omnis est impossibilis. ergo omnis propositio falsa ē impossibilis. ℂ Ex ista ꝟne sequit̄ ꝑmo. Qꝛ a superiori distributo affirmatiue: ad suū iferius ꝑ se vl̄r sine medio tz argumētuꝫ: nā bene sequit̄: omne aīal currit. g̃ omnis hō currit (ꝓbat̄) nā ꝟtradictoꝛium ꝟñtis repugnat añti. hec. n. rapugāt: omne aīal currit: ꝛ homo nō currit: qō ꝓbo sic: omne aīal currit: ꝛ hō non currit: ergo hō nō ē aīal: tenet ꝟña i q̄rto secūde figure: ꝛ ꝟcl̓o ē impossibilis: ergo ꝑmisse repugnant. ℂ Secundo sequit̄. Qꝛ a superiori distributo affirmatiue ad suū inferi⁹ per accīs non valet argumentum sine medio: nisi forte gratia materie: seu certe cōpositionis subiecti ad p̄dicatū: vnde non sequit̄: ois hō currit: ergo ois hō albus currit: qꝛ oppo⁹ ꝟñtis stat cū añte: tñ bene seq̄t̄: omne aīal ē album: ergo omne aīal albū ē albū: omnis homo currit: ergo omnis hō currēs currit: voco iferius ꝑ se illud ex quo ꝛ suo supiori resultat ꝓpositio affirmatiua necessaria: vt homo dicit̄ inferi⁹ per se ad ly aīal: qꝛ hec est necessaria: homo est animal: ꝛ inferius per accidēs: voco illud ex quo ꝛ suo superiori resultat ꝓpositio affirmatiua contingēs: vt hō albus respectu huius termini homo: qꝛ hec ē contingens: hō albus est homo. ℂ Secūda ꝟ est. A superiori distributo affirmatiue imobil̓r ad suum inferi⁹ cum debito medio non valz ꝟña. vñ non sequitur: necessario omne aīal est: sed tu es aīal: ergo necessario tu es. incipit omne ens esse: sed tu es ens: ergo tu incipis esse: ꝛ hoc ideo: qꝛ superi⁹ distribuitur imobiliter. ℂ Ex ista ꝟne sequitur ꝑ. Qꝛ a supiori distributo affirmatiue ꝛ ōtermiate ꝑ terminū officiabilem: seu conditionalem cū debito medio: non valz ꝟña: qꝛ nō seqtur: ly ois homo ꝑmo significat omnez hominem: ꝛ sortes ē hō: ergo ly ois hō significat ꝑmo sortē. si ois hō currit omne risibile currit: sed sortes ē homo: ergo si sortes currit omne risibile currit. ℂ Secūdo sequit̄. qꝰ a superiori distributo affirmatiue ꝛ determinato ꝑ terminuꝫ habētez causas veritatis ad suū iferi⁹ cū debito medio nō valet ꝟña: qꝛ nō sequit̄: tu desinis scire omnē ꝓpositionē: ꝛ. a. ē ꝓpositio: ergo tu desinis scire. a. omni aīal currēte omne aīal currit: ſz sortes ē aīal: g̃ omni aīali currente sortes currit: quare ꝛc̄. ℂ z^a ꝟ est ista. A supiori distributo mobiliter affirmatiue ad suū inferi⁹: cū ꝟstātia superioris de inferiori nō valet ꝟña: qꝛ nō seq̄t̄: ois hō alb⁹ currit: sortes ē homo: ergo sortes albus currit: tu es albior asino: brunellus ē asinus. g̃ tu es albior brunello. ℂ Ex ista ꝟne sequit̄ ꝑmo. Qꝛ ois termin⁹ distributus: distribuit̄ ꝑ oī suo supposito: non tamen ꝓ omni suo inferiori (patet) nam cuꝫ dicit̄ ois hō albus currit: distribuit̄ ly homo ꝑ omni hoīe albo: ꝛ omnis hō albus ē suū suppositū: sed nō supponit ꝑ sorte (dato) qꝰ sit niger: nō obstāte qꝰ ly sortes sit iferior ad illū terminum homo. ℂ Secundo sequit̄. Qꝛ suppositum: ꝛ iferius: se habent ſm ordinem predicamentalem: qꝛ sequit̄: hoc est suppositum: ergo hoc ē inferius: ꝛ non ec̄. vñ ly antechriſt⁹ est inferius ad aliquē terminuꝫ: ſz ille terminus nō supponat ꝑ antechriſto. ℂ Quarta cōcl̓o ē ista. A supiori distributo mobiliter affirmatiue: ad suum inferius cū debito medio: est bonuꝫ argumentum: vt omnis hō currit: sor. ē hō. g̃ sor. currit: voco aūt debitū mediū: ꝓpositionē in qua cōiungit superius suo inferiori eque ample: vel stricte: cū altera premissa ꝛ: verbi gratia: in hac ꝓpositione ois hō currit: supponit ly hō ꝑ omni hōine exīte: nō limitatū plus ad vnuꝫ: q̄z ad aliū: iō hoc ē sufficiēs mediū sor. ē hō: ſz i ista: omnis hō albus currit: limitat̄ ly hō: ideo hoc nō ē sufficiens mediuꝫ sor. ē hō: qꝛ hic non limitat̄ ly hō: sed hoc ē sufficiens: sortes ē hō albus: vbi ita stricte sumit̄ sicut i ꝓpoꝛi. ℂ Ex ista ꝟne sequitur ꝑmo. Qꝛ ista ꝟña non valz: tu es hic omnis homo: plato ē homo. g̃ tu es hic pla. qꝛ ly homo i ꝑma supponit solum ꝑ homine existēte hic: ꝛ i secūda indifferēter diſiūcte ꝑ omni homīe. ℂ Secūdo sequit̄. Qꝛ nec etiā valz ista ꝟña. aliquādo omne aīal fuit in archa noe: tu fuisti aīal aliquādo g̃ tu fuisti in archa noe: qꝛ ly aīal in maioꝛi supponit solū ꝑ aīali: qō fuit tēpoꝛe noe: ꝛ i minoꝛi indifferēter diſiūctiue: ꝑ omni aīali qō fuit aliquo tēpoꝛe: iō deberet sic arguī: aliquādo omne aīal fuit i archa noe: ꝛ tūc tu fuisti aīal: ergo tu fuisti in archa noe: ℑtez tu es hic ois hō: ꝛ plato est homo hic: ergo tu es hic plato: consequentia bona: sed antecedens nō est possibile: quare ꝛc̄.

His visis ꝓz solutio rōnis ꝟcedendo istaz: tu es omne aīal: ꝛ omnis hō currens: si distributio ꝑmi signi cadit supra totum copulatum (ꝛ ad ꝛobatōez) nego cōsequentiam: quia nō arguit̄ cum debito medio: qꝛ in prima limitatur ly animal per ly omnis homo: ꝛ nō in secūda: iō dēret sic argui: tu es oē aīal: ꝛ ois hō currēs: ſz plato ē aīal ꝛ ois hō currēs. g̃ tu es plato: ſz minoꝛ negat̄ i casu illo: si autē dicitur in principio: qꝰ distributio ꝑmi signi nō fertur supra totum copulatum: sed solum supra primā partem: nego illā: tu es omne animal: ꝛ omnis homo currens: (ꝛ ad ꝓbationē) nego consequentiaz: nec arguitur ab exponentibus ad expositum: quoniam illa sic sumpta debet isto modo exponi: tu es animal: ꝛ omnis homo currens: ꝛ nihil est animal quin tu es illud ꝛ ois homo currens: quaꝛuz z^a ē falsa: vt ꝓz inſpiciēti suū cōtradictoꝛiū: quare ꝛc̄.

ℂ Caplm̄ de inceptōibus reduplicatis ꝑ terminū relatiuū.

Rigesimo 3° ꝑncipaliter ad qōnē arguitur sic. ista propositio ē vera. ℑu icipis eē alb⁹ aliquo gradu albedinis: ꝛ eadē est falsa. g̃ q̄stio vera: ꝟña tenet: ꝛ añs arguit̄: ponēdo qꝰ tu icipias eē albus ꝑ remotionē de p̄ti: isto posito (patet ꝑ^a pars añtis) qm̄ nūc tu nō es alb⁹ aliquo gradu albedis: ꝛ īmediate ꝓ⁹ istās pñs tu eris alb⁹ aliquo gradu albedis. g̃ tu icipis esse alb⁹ aliquo gradu albedinis: ſz ꝓbat̄ scōa pars sic: tu nō icipis eē albus isto gradu albedis: nec icipis eē alb⁹ isto gradu albedis: ꝛ sic de singulis. ꝛ isti erūt oēs gradus albedis ꝗbus tu eris alb⁹. g̃ tu nō icipis eē albus aliquo gradu albedis: ꝓz ꝟña a singularib⁹ sufficiēter enumeratis ad suū terminū cōez cū debito medio: ꝛ añs ē vex. g̃ ꝛ ꝟñs: qō est ꝯdictoꝛiuꝫ ꝓpōnis ꝓpositę ſz qꝰ añs sit vex (ꝓbat̄) qꝛ ē vna copulatiua cui⁹ q̄libz ꝑs ē vera: quacūqꝛ. n. data vex ē: qꝰ tu nō icipis eē alb⁹ isto gradu albedis. qꝛ iter istū gradū datuꝫ: ꝛ nō gradū albedis nisi eē albi sub quo es mō erūt ifiniti gradus quox quolibz ꝑ⁹ eris alb⁹ q̄z isto gradu assignato. g̃ tu nō icipis ſz aliq̄ icipies eē alb⁹ isto gradu albedis. qō fuit ꝓbandū.

Pro solutiōe hui⁹ argumēti pono q̄ttuoꝛ ꝟnes. quaꝝ ꝑma ē ista. Jā icipit eē ista ans qō post hōc icipiet eē (ꝓbat̄) nūc non ē instās qō post hoc icipiet eē. ꝛ īmediate post hoc istās pñs erit instās qō post hoc icipiet eē. g̃ icipit eē instās qō post hoc incipiet eē (ꝓz ꝟña) ꝛ añs sil̓r ꝑ assignationē ꝯdictoꝛij ꝑme partis ꝛ expositionē scōe. ℂ Ex ista ꝟne seq̄t̄ coꝛrelarie. Qꝛ tā icipit aliq̄ ꝑs eē ꝑtransita: q̄ ꝑ tp̄s post hoc z^m se totā erit ꝑtrāsemda. ꝓbat̄ (ꝛ pono) qꝰ iā icipiat aliq̄ spaciū pertrāsiri ꝓmotiōez de p̄ti. isto posito arguit̄ sic. nūc nō ē aliq̄ ꝑs ꝑ

trāsita:q̄ p tp̄s post hoc erit ptrāseūda.ꝛ imediate p⁹ istās
pn̄s erit aliqua pars ptrāsita:que p tēpus post hoc erit per
trāseūda.g̃ iaz icipit aliq̄ pars eē ptransita q̄ p tp̄s post hoc
erit ptrāseūda:tz ꝟnia cū ꝑma pte añtis:ꝛ minorē ꝓbo:post
istās pn̄s erit aliq̄ ps ptrāsita q̄ p tp̄s post hoc erit ptrāseū-
da:ꝛ nullū erit istās post hoc istās pn̄s:quī iter istud ꝛ istās
pn̄s erit aliq̄ pars pertrāsita:que p tp̄s post hoc erit ptran-
seunda.g̃ ꝛc̄ (pz ꝟnia cum añte) qz quocūq; instāti dato in-
ter illud ꝛ instās pn̄s cadit tēpus mediū i cuius secūda par
te aliqua pars erit ptransita:que p ꝑmā partē erit ptrāseū-
2ª ♁ da. ℂ 2ª ♁ ē ista. Jam incipit aligs punctus moueri:g per
tp̄s p⁹.hoc gescet:ꝓbaf̄ (ꝛ pono) q; aliquod corp⁹ incipiat
rarefieri per partē ante partē p remotionē de pn̄ti:quo po
sito arguit̄ sic:iaz nō mouet̄ aliquis p̄ctus: qui p tp̄s post
hoc gescet:ꝛ imediate post instās pn̄s mouebit̄ aliquis p̄-
ctus:qui p tp̄s post hoc gescet.g̃ ꝛc̄.2ª pars pz:qz quocunq;
instāti dato p⁹ hoc iter istud ꝛ istās pn̄s cadit tp̄s mediuz in
cuius 2ª parte mouebit̄ aligs punct⁹:qui gescet i ꝑma pte.
Cor ℂ Ex ista ♁ne segt̄ corrolarie.Qz.b.aque incipit aliq̄ ps
eē calida:que nō definit eē frigida:ꝓbaf̄ (ꝛ pono) q; aligs
ignis icipiat agere succesliue i.b.aquā:que iaz ē totalr frigi
da:isto posito arguit̄ sic.b.aque icipit aliq̄ pars eē calida ꝛ
.b.aque nulla pars desinit eē frigida:g̃ corrolariū vez (pz
ꝟnia cū ꝑma parte añtis per exponētes) ꝛ scōam ꝓbo.nam
quacūq; parte data illa nūc ē frigida:ꝛ imediate post istās
pn̄s ipsa erit frigida:qz nō subito in eius medietate itrodu-
3ª ♁ ceret̄ caliditas.g̃ nulla desinit eē frigida. ℂ 3ª ♁ ē ista.Sor
tes icipit ifinite tarde moueri:ꝛ tn̄ icipit velocius moueri
q; ipemet incipit moueri:ꝓbaf̄ (ꝛ pono) q; sor.incipiat mo
ueri ñ gradu latitudinis motus: p renouationem de pn̄ti:
isto posito (pz ꝑma pars ♁nis) qz infinito gradu remissiōis
mouebitur sor.Et secunda probo:qz sor.nunc non mouebi
tur velocius q; ipse incipit moueri:ꝛ imediate post instans
pn̄s mouebit̄ velocius q; ipe incipiat moueri:ergo ꝛc̄. Pa
tet ꝟnia simlr ꝛ añs:dādo ꝟtradictoriū ꝛ exponēdo secūdā
Cor parte. ℂ Ex ista ♁ne segt̄ corrolarie.Qz vterq; istoz demō
stratis sor.ꝛ platone icipit in infinitū tarde moueri:ꝛ tamē
sor.incipit in infinitū velocius moueri q; pla.incipit moue
ri:ꝛ e♁ ꝓbaf̄ (ꝛ pono) q; qlibz eoz icipiat moueri anō gra-
du latitudinis motus:isto posito (pz ꝑma pars ex ♁ne) ꝛ se
cūda ꝓbaf̄:sor.nō mouet̄ in infinitū velocius q; pla. icipit
moueri:ꝛ imediate p⁹ istās pn̄s sor.mouebit̄ in ifinitū ve-
locius q; pla.icipit moueri.g̃ ꝛc̄.pz ꝟnia cum ꝑ⁹ pte añtis:qz
sor.nō mouet̄:ꝛ scōaz ꝓbo sic:imediate p⁹ istās pn̄s sor.mo
uebit̄ aliquo gradu certe velociter:ꝛ pla.icipit in ifinitum
tarde moueri.g̃ sor.imediate post istās pn̄s mouebit̄ velo-
4ª ♁ cius in ifinitū q; pla.icipit moueri pz ꝟnia ituēti. ℂ 4ª ♁ est
ista.Jaz icipit qlibet istoz punctoz moueri in ifinitū velo
citer:quoz qlibz icipit i infinitū tarde moueri (ꝓbaf̄) ꝛ di
uido horā futurā in ptes ꝓportōales bimēbres vsus istans
pn̄s:i cui⁹ q̄libz pte pari intēdēt.a.ꝛ.b.pūcta in ifinitū mo-
tus suos:ꝛ i q̄libz pte ipari remittēt motus suos vsq; ad nō
gradū:isto posito:pz ♁ exponēdo p remotiōez de presenti.
Cor ℂ Ex ista ♁ne segt̄ corrolarie. Qz.d.pūct⁹ incipit i ifinituz
velociter moueri:ꝛ i infinitū tarde moueri: ꝛ oīno gescere
(ꝓbaf̄) ꝛ signo vt ꝑus horā futurā diuisaz i ptes ꝓportiōa
les minores vsus hoc istās pn̄s: cū ista ꝑ⁴ ps ꝓportiōal'erit.
a.ꝛ.b.3ª.c.4ª.a.5ª.b.6ª.c.ꝛ sic circulariter i ifinitū: ita q;.d.
pūct⁹ sp i.a.itēdet motū suū i ifinitū:ꝛ i.b.remittz vsq; ad ñ
gradū:i.c.vo oīno gescz:isto posito:pz corm exponē⁹ vt pri⁹.
His visis pz solo rōnis ꝟcedēdo illā: tu icipis eē alb⁹
aliquo gradu albedinis (ꝛ ad iprobationē
nego ꝟniaz) qz asingularibus ad terminū distributū iobilr
nō valet ꝟnia q̄lr ē in ꝓposito:qz in illa ꝓpōne:tu nō incipis
eē alb⁹ aliquo gradu albedinis:supponit ly gradu distribu
tue vtute negatiōis: ꝛ immobilr ỹtute iceptōis. Uñ i filī nō

segt̄:nō necessario iste hō ē aīal:ꝛ nō necessario iste homo ē
aīal:ꝛ sic de singulis:ꝛ isti sunt oēs homines:ergo nō neces-
sario homo est animal:quare ꝛc̄.

ℂ Capitulum de veritate ꝛ falsitate propositionum: de pre
terito ꝛ futuro.

Trigesimo quarto.ad qōnē p̄ncipa
liter arguit̄ sic.ista ꝓpo
sitio ē vera. Necesse ē deū sciuisse añxp̄z fo
re:ꝛ eadez ē falsa.g̃ q̄stio vera:ꝟnia tz: ꝛ añs
arguit̄ p ꝑma parte sic:hec ꝓposito ē nēcia
deus scinit añxp̄m fore:ꝛ ipsa adeq̄te signi-
ficat deū sciuisse añxp̄z fore. ergo necesse ē
deū sciuisse añxp̄z fore:ꝟnia tz cū minori:ꝛ maiorē ꝓbo sic:
illa ꝓpō ē de ꝑterito va nō dependēs afuturo.g̃ ē nēcia:cōse
quētia tz cū antecedente:quo ad hoc q; illa ē va de ꝑterito:
sz ꝓbo ipsaz nō dependere afuturo:qz nō segt̄:de⁹ scinit an-
texp̄m fore:ergo antexp̄s erit: nec segt̄:antexp̄s non erit.g̃
deus nō scinit antexp̄m fore (dato enim) q; antexp̄s esset
corruptus:eēt antecedēs vez:ꝛ ꝟsequēs falsum.

Pro solutione huiⁱ arguñti pono quattuor cō-
clusiones quaz ꝑma ē ista.Aliq̄ ꝑ⁹ ♁
ē ꝓpositio affirmatiua vera de ꝑterito:nō dependēs afutu
ro:ꝛ tn̄ ipsa sic significādo p̄cise aliquādo erit falsa: ꝓbatur
(ꝛ pono) q; sortes sit tripedalis q̄titatis:ꝛ tāte precise cō-
tinue fuerit:ꝛ cōtinue erit:plato vero sit:ꝛ fuerit bipedalis
soluz:ꝛ aliquādo erit quadripedalis:isto posito (capio istā
ꝓpositionem) sor.fuit maiō q̄z plato:que sit.a.(ꝛ patet) q;
.a.ꝓpositio ē ꝓpositio affirmatiua vera de ꝑterito: nō de-
pēdēs afuturo:qz eius veritas nō respicit futuz:sz solū pre
teritum:ꝛ q; aliquādo erit falsuz (patet) qz postquā plato
erit quadripedalis quātitatis:hec erit falsa:sor.fuit maior
q̄z plato. ℂ Ex ista ♁ne sequit̄ corrolarie. Qz nō ois ꝓpositio affirmatiua va de ꝑterito:nō dependens afuturo ē necessaria:sz aliqua ē ꝟtingēs (patz) qz.a.ē h♁ (dico tamē) q; q̄-
libet ꝓpositio de ꝑterito va affirmatiua i terminis simpli-
cib⁹:tam iplicite:q̄z explicite nō dependens afuturo ē nēcia:
vt tu fuisti hō vel alb⁹ vel currēs:ꝛ sic de singulis. ℂ 2ª ♁ ē 2ª ♁
ista.Aliq̄ ē ꝓpō affirmatia de futuro falsa: q̄ aliqñ erit va:
ꝓbaf̄:ꝛ pono:q; sor.sit tripedalis q̄titatis:ꝛ nec erit maio-
ris nec miorīs:plato vero sit q̄dripedalis: ꝛ diminuaf̄ vsq;
ad pedalē q̄titatē:nec vnq̄z āpli⁹ augebit̄:isto posito:sumo
hāc ꝓpōez:sor.erit maior q̄z plato:ꝛ pz q; ipsa ē affirmatia
de futuro falsa:ꝛ tn̄ aliqñ erit va.vz.ꝟtinue p⁹ depditiōem
tripedalitatis. ℂ Ex ista ♁ne segt̄ corrolarie. Qz nō q̄libet Corm
ꝓpō de futuro affirmatia falsa ē ifaliblr talis:pz de ꝓpōne
ꝓposita:ꝛ si dr̄:q; illa ē regla:dico:q; itelligit̄ i termis sim-
plicib⁹:ꝛ non ꝟpositis iplicite nec explicite.h.n.sor.erit ma
ior q̄z pla.dr̄ de termis ꝟpositis:qz subordinaf̄ isti mentali:
sor.erit maiō q̄z erit pla.sz ista:adā erit hō:aut ista:istās pn̄s
erit ē falsa:ꝛ ppetuo erit falsa. ℂ 3ª ♁ ē ista. Aliq̄ ē ꝓpō va 3ª ♁
de ꝑterito:cui nō cōrñdebat aliq̄ vera de pn̄ti:pz de ista:tu
fuisti minor q̄z tu es:hec.n.est va:vt liq̄t:ꝛ tn̄ nūq̄z fuit aliq̄
talis vera:tu es minor q̄z tu es. ℂ Ex ista ♁ne sequit̄ corre Corq
larie.Qz aliq̄ fuit ꝓpō de pn̄ti va:cui nō corrñdet nec vnq̄z
corrñdebat aliq̄ va de ꝑterito:pz de ista:tu es maior q̄z ꝑus
fuisti:q̄ fuit va:ꝛ nūq̄z fuit aliq̄ taⁱ va:tu fuisti maior q̄z ꝑus
fuisti. ℂ Nōduz tn̄ q; q̄libz ꝓpō ō ꝑterito va i terīs simpli
cib⁹:taz iplicite q̄z explicite:potuit hr̄e vnā de pn̄ti verā: ꝛ
e♁.sic̄.n.hec est va:tu fuisti hō:ita h̄ fuit vera:tu es hō: ꝛ e♁
ꝛ ita de alys. ℂ 4ª ♁ ē ista.Aliq̄ ē ꝓpō vera de futuro: cui 4ª ♁
nō corrñdet nec vnq̄z corrñdebit aliq̄ de pn̄ti.pz de ista:tu
eris maior q̄z tu es:q̄ e va:ꝛ nulla taⁱ ē vel erit va:tu es ma
ior q̄z tu es. ℂ Ex ista ♁ne segt̄ corrolarie.Qz aliq̄ ē ꝓpō de Corm
ꝑsenti vera:cui nō corrñdebat aliq̄ de futuro va:pz de ista:
tu es minor q̄z tu eris q̄ ē vera:supposito q; sis i ꝟtinua au-
gmētatione: ꝛ tn̄ nūq̄z fuit aliqua talis vera:tu eris minor

q̄ tu eris: vt p̄z ꝑ exponētes: verūtamē cuilibet ꝓpōni vere de futuro in terminis simplicibus: correspondebat aliq̄ vera de p̄senti. Sicut. n. hec est vera: Antexp̄s erit hō: Ita hec aliquādo erit vera. Antexp̄s ē homo. Silr cuilibet positiōi vere de p̄senti i termis simplicibus correspondebit vna vera de futuro: hec enim est vera: tu es. ꝛ hec etiaz aliquando fuit vera: tu eris.

His visis. Respondebit ad rōnē negādo illā ꝓpōnē: necesse ē deū sciuisse antexp̄m fore: ꝛ nego ꝙ illa sit necessaria: deus sciuit añ xp̄m fore (ꝛ ad ꝓbationē) illa ē vna ꝓpositio de ꝓterito affirmatia vera nō dependens a futuro. ḡ ē nēcia: p̄z ex p̄ª ꝑne: ꝙ ꝟña nō valz: tū nego añs (ꝛ dico) ꝙ illa deus sciuit antexp̄z fore dependet a futuro: nō ꝓꝓ hoc: qz sequaī: deus sciuit antexp̄m fore: ergo antexp̄s erit. aut antexp̄s nō erit: ergo deus nō sciuit antexp̄m fore: sz qz scientia dei qua deus scit antexp̄m fore: aut veritas illius ꝓpōnis: deus sciuit antexp̄z fore: solū futuꝝ respicit obiectiue: nō aūt p̄sens: aut preteritū: vt cōstat intuēti: quare ꝛc.

¶ Capitulum de necessitate: ꝛ contingentia: tam nominaliter: q̄z aduerbialiter sumpta.

Rigesimo quinto p̄ncipaliter arguit̄ sic ad q̄stionē: ista ꝓpō ē va. Cōtingēter deꝰ sciuit te fuisse: ꝛ eadē ē falsa. ḡ qō vera: ꝟña tz: ꝛ ꝓbaī p̄ª pars añtis sic: deꝰ sciuit te fuisse: ꝛ p̄t eē ꝙ deꝰ nūq̄z sciuit te fuisse: ergo contingēter deus sciuit te fuisse. ista cōsequētia ē bona ab exponētibꝰ ad expositam: ꝛ añs ē vex. ḡ ꝛ ꝟñs: ꝙ antecedēs sit verum ꝓ p̄ª pte (p̄z) sz zam ꝓbo sic arguēdo: tu nō fuisti. ḡ deus nō sciuit te fuisse: ista ꝟña ē bōa: ꝛ añs fuit pole. ḡ ꝛ ꝟñs: ꝛ si sic: potuit eē ꝙ ōs nō sciuit te fuisse. zª ps añtis ꝓbaī sic: nēcio deꝰ sciuit te fuisse. ḡ nō ꝯtingēter: añs arguit̄. ꝟ ꝓpō ē nēcia. deus sciuit te fuisse: cū sit affirmatia vā de ꝓterito: i termis simplicibꝰ ñ dependēs a futuro: ꝛ ipsa adeq̄te significat deū sciuisse te fuisse. ḡ neče ē deū sciuisse te fuisse: ꝛ ꝓ ꝟsequens nēcio deus sciuit te fuisse.

p̄ª ꝑ **Pro solutione** huiꝰ argumēti pono q̄ttuꝝ ꝯclones: q̄rū p̄ª ē ista: neče ē te fuisse: ꝛ tū ꝯtingenter tu fuisti. p̄ª ps ꝓbaī sic: ista ꝓpō ē nēcia tu fuisti: q̄ adeq̄te significat te fuisse. ḡ neče ē te fuisse: p̄z ꝟña ab officiātib ad officiatū. zª ps arguit̄ sic: tu fuisti: ꝛ potuit eē ꝙ tu ñ fuisti. ḡ ꝯtigēter tu
Lozm fuisti: p̄z ꝟña ab exponētibꝰ ad expositū. ¶ Ex ista ꝑne seq̄tur ꝑ. Oz ꝯtingēter deꝰ sciuit te fuisse: ꝛ tū neče ē deū sciuisse te fuisse (p̄z) ꝓ exponē ꝑme: ꝛ officiationē sc̄de.
Lozm ¶ zº seq̄tur. Oz sz ly neče sit terminꝰ supioz ad ly nēcio: nō tū ly ꝯtigēs ad ly ꝯtingenter (ꝓbaī) qm̄ seq̄t: nēcio tu fuisti. ḡ neče ē te fuisse: ꝛ nō eꝑ: sz ñ seq̄t: ꝯtigēter tu fuisti. ḡ ꝯtigēs ē te fuisse.
zº ꝑ ¶ zª ꝑ ē ista. Neče ē deū fuisse cām huiꝰ: demōstrādo aiaz tuā: ꝛ tū nō nēcio deꝰ fuit cā huiꝰ (p̄ª ps p̄z) qz hec fuit nēcia deꝰ ē cā huiꝰ: q̄ adeq̄te significauit deū fuisse cāz bꝰ. ḡ neče ē deū fuisse cām huiꝰ: zª ps ꝓbaī sic: potuit eē ꝙ deꝰ nō fuit cā huiꝰ. ḡ nō nēcio deus fuit cā huiꝰ: p̄z ꝟña ab vna
Lozm cā vitatis ad ꝓpōnē habētē illā cām. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t ꝑ. Oz neče erit deū eē cāz huiꝰ: demōstrādo aiaz añxp̄i: ꝛ tū nō nēcio ōs erit cā bꝰ: zª ps ē mānifesta (ꝛ p̄ª ꝓbaī) ꝛ facio istā ꝟñaz: hoc ē. demōstrādo aiaz añxp̄i. ḡ ōs ē cā bꝰ: ista ꝟña sp erit bōa: ꝛ aliq̄n añs erit nēciuz. ḡ tūc ꝟñs erit nēciuz: sz tūc adeq̄te significabit deū eē cāz huius. ḡ neče erit deū eē cāz
Lozm huius. ¶ zº seq̄t ꝙ ista ꝟña nō tz: tūc erit neče deū eē cām huius: ꝛ tūc hoc erit aia añxp̄i. ḡ tūc neče erit deū eē cāz aie añxp̄i: qz sz neče erit hoc eē: nō tū neče erit aiaz añxp̄i esse.
3ª ꝑ ¶ 3ª ꝑ ē ista. Nēcio ōs scit te fuisse: ꝛ tū ipse scit. solū ꝯtigēter te fuisse (p̄ª ps ꝓbaī) qz ōs scit te fuisse: ꝛ ñ p̄t eē ꝙ ipe sciat te fuisse. ḡ ꝛc. ꝟña tz cuz p̄ª pte añtis. ꝛ zª ꝓbaī ex hoc qz nō p̄t eē ꝙ vex ꝛ nēcium sit te fuisse. zª ps ꝓbaī sic: ista ꝓpositio scit a deo solū: ꝯtingenter tu fuisti: ꝛ ipsa sic adeq̄

te significat. ḡ ōs scit solū ꝯtingēter te fuisse. ¶ Ex ista ꝑne Lo
seq̄t ꝑmo. Oz nō qualr cūq̄ deus scit te fuisse: talr sciuit te fuisse: qz nēcio scit te fuisse: ꝛ p̄cise ꝯtingēter sciuit te fuisse.
¶ zº sequit̄. Oz nulla istaꝝ ꝟñaꝝ valz: nō ꝯtingēter ōs scit Lo
te fuisse. ḡ ꝯtingenter ōs nō scit te fuisse: nō nēcio ōs sciuit te fuisse. ḡ nēcio ōs non sciuit te fuisse. qz vtriusq̄ istaꝝ ꝟñarū ē añs vex: ꝛ ꝟñs falsuz (vt p̄z ex dictis) cū ex ꝑ ꝟñte seq̄tur: ꝙ ōs nō scit te fuisse: ꝛ ex zº ꝙ nō sciuit te fuisse: tāq̄ ab expolita ad vnā suaꝝ exponētiū. ¶ 4ª ꝑ ē ista. Tu scis ne 4ª ꝑ
cessario deū eē: ꝛ tū ꝯtingēter scis deū eē (ꝓbaī ꝑª ps sic) ꝟ ꝓpō ē scita ate. nēcio ōs ē: ꝛ ipsa sic adeq̄te sigificat. ḡ ꝛc. zª pars ꝓbaī sic: tu scis deū eē: ꝛ pōt eē ꝙ tu nō scias deum eē: qz pōt esse ꝙ tu nō sis. ḡ tu ꝯtingēter scis deū eē: p̄z ꝟña: ab exponētibꝰ ad expolita. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t ꝑmo. Oz tu Lo
scis nēcio deū eē: ꝛ tu nō scis nēcio deū eē: ponendo in ꝑma modū determiare oꝝonē ifinitiuā: ꝛ in zª verbū ꝑncipale.
¶ Secundo seq̄t. ꝙ tu scis ꝯtingēter deum esse:: ꝛ non scis Lo
contingenter deum esse: datō: ꝙ modus in ꝑma determinet verbum ꝑncipale: ꝛ in secunda oꝝonē ifinitiuā: nec illa sunt ꝟdictoria: qz modus diffozmiter determiatie sumit̄.

His visis facile respondetur ad rōnem seu argumentū ꝯcedēdo illā: ꝯtingenter deꝰ sciuit te fuisse: ꝛ negādo istam. Nēcio deꝰ sciuit te fuisse: ꝛ ad pbationē ꝯcedo ꝟñaz ꝑmā qua īferī: ꝙ necesse ē deū sciuisse te fuisse: ꝛ ꝟñs illatū etiā ꝯcedo: sed vlterius cum ex illo concluditur: ꝙ necessario deus sciuit te fuisse: nego ꝯsequētiā: qz arguitur quodāmō a superiori ad suum īferius affirmatiue: ꝛ sine signo distributiuo: quare ꝛc.

¶ Capilz de nāli sigificatōe: ac suppōne termiozꝝ mentaliū.

Rigesimo sexto p̄ncipaliter arguit̄ sic: ista ꝓpositio est vera. Omne ens ē ens: ꝛ eadē ē falsa: ergo q̄stio vera: tenet ꝟña cum ꝑma parte añtis inductiue ꝛ exponibiliter: ac etiā qz terminus transcendēs vniuersaliter ꝛ affirmatiue de se ipso vere p̄dicaī: zª ps ꝓbaī: ꝑ aliq̄ supponit subiectū: ꝑ quo nō verificaī p̄dicatū: ergo ꝓpositio falsa: ꝟñz tenet: ꝛ añs arguit̄ pro antexpo supponit subm. ꝛ ꝑ nullo antexpo verificaī p̄dicatū. ḡ ꝛc. minor p̄z: ꝛ maiorē ꝓbo sic: ly ens in simplici apprehēsione distributū: distribuitur ꝑ omni homie p̄ti: ꝑterito: futuro: ymaginabili: ꝛ possibili. ḡ distributū in ꝓpositione: distribuitur ꝑ omnibus illis: p̄z ꝟsequētia: qz omnis terminus naturaliter significans idē penitus significat in ꝓpositione: ꝛ extra ꝓpositionē: qz nō potest absolui a sua significatōe: ꝛ ꝑ cōsequēs distribuit̄ ꝑ añxpo: ꝛ supponit qō eo: qō ē intētum.

Pro solutione huius argumēti pono quattuoꝝ ꝑnes quaꝝ ꝑma est ista. Nullus p̄ª ꝑ
terminus nāliter significās pōt absolui a sua significatiōe: patet: nā ista ē differētia iter terminū significantē ex ipositiōe: ꝛ significantē nāliter: qz ꝑmus absolui pōt a sua significatōe: ꝛ nō secūdus. ¶ Ex ista ꝑne sequit̄. Oz ly ens mentale: Lo
ꝑmo ista significat oia ētia possibilia ī ꝓpositōe ista: ens ē ens: sicut in simplici apprehēsione: p̄z: qz significat nāliter omnia entia possibilia. ¶ Secundo sequitur. Oz in illa ꝓ Lo
positōe omne ens ē ens: significat ly ens antexp̄m: qz quicquid significatur per subalternum significatur per vniuersalem: ꝛ consequēter quicquid significat subiectum indefinite significat subiectum vniuersalis: sed subiectū indefinite significat antexp̄z. ergo ꝛ subiectuz vniuersalis. ¶ Ter- Lo
tio sequitur ꝙ ly homo mentale materialiter supponens significat omnem hominem: quia in simplici apprehensione significat omnem hominem: sed non potest absolui a sua significatione naturali: ergo materialiter supponens significat adhuc omnem hominem. ¶ Secunda cōclusio est ista. Oē naturaliter terminus mentalis significat: tam nāliter in ꝓpositione supponit (ꝓbaī) nā terminꝰ mētalis

in propositione supponit:⁊ non ex impositione:qz omni voluntario secluso supponeret:ergo nāliter supponit. ¶ Ex illa conclusione sequitur primo. Oz licet termino nāliter significanti:sit innata significatio nō tñ termino nāliter supponenti est innata suppositio:patet:qz ly ens cū primo formatur:significat:licet non supponit. ¶ Secundo sequitur Oz licet terminus naturaliter significans non possit absolui a sua significatione:tñ termin⁹ nāliter supponens ꝑt absolui a sua suppositione(pz)qz quocūqz extrinseco circunscripto:terminus mentalis preseruat significationez:⁊ am mittit suppositionē. ¶ Tertia ꝓ est ista. Ois terminus nāliter significans ab intrinseco hz suā significationem:⁊ ois terminus nāliter supponens ab extrinseco hz suā snppōnē (prima pars pz)nam quocūqz termino dato nāliter significante:non stat ipsum esse:⁊ non habere saltē significationem habitualē. 2ª pars probatur:nā aliquis termin⁹ supponit naturaliter coniunctus cum aliquo:qui per se nullo modo supponeret:g̃ huiusmodi suppositionem hz ab alio. ¶ Ex ista conclusione sequitur pri°. Oz in ista ꝑpōne ly ens omne ens est: supponit solū pro ente qō est(probatur)naz supponit extrinsece ꝑ habitudinem ad verbū:sed verbum solū presentialiter ꝯsignificat:ergo ⁊c̄. ¶ Scō sequit̄. Oz in ista ꝑpositione.omne ens est ens:ly ens non supponit ꝑ antexp̄o:qz non supponit nisi pro his que sunt: ita ꝙ ñ supponit pro aliquo qō nō est:sed antexp̄s non est:ergo nō supponit ꝑ antexp̄o ly ens. ¶ Quarta ꝓ ē ista. Oz naturaliter supponit ly ens in.a.ꝑpōne:tam nāliter supponit ly ens in .b.propōne:⁊ eꝓ:⁊ tñ in.a.supponit ly ens pro antexp̄o:⁊ nō in.b(pz)dato ꝙ.a.sit illa mentalis:omne ens erit ens:⁊.b. illa:omne ens est ens. ¶ Ex ista ꝓne seqtur ꝑ. Oz omni mō quo se habebit.a.in.b.instanti:iā se hz:⁊.a.in.b.instāti supponet pro antexp̄o:⁊ tñ iaz ñ supponit:pro illo(pz)dato ꝙ .a.sit subiectū illius omne ens ē ens:⁊.b.erit ꝑm instans esse antexp̄i:ita ꝙ nulla fiet mutatio in.a.nec subiecto inhesionis eiusdē. ¶ Secundo seqtur. Oz q̄tecūqz potentie est ℔ verbuz est tante erit in.b.instāti:⁊ eꝓ.⁊ tñ in.b.instanti erit sufficicus mouere:aut supponat pro antechristo:⁊ iam nō est sufficiens vt idem.a.supponat pro eodē(pz)qz ly antechristus tūc erit ens:⁊ ly ens vl̄r subycietur: sz iam ly antechristus nō subycitur:nec de eo vificat̄ respectu illi⁹ vbi ē.

His suppositis (pz solutio)rōnis cōcedendo illam:omne ens est ens:⁊ nego ꝙ subiectū eius supponat pro antexp̄o:⁊ vlterius concedo ꝙ subiectū eius significat omnem hoiem p̃item:preterituz: ⁊ futurum:⁊ possibilem:⁊ distribuitur pro omni tali: sicut in simplici apprehensione:non tñ supponit pro omni hoie preterito:vl̄ possibili.distributionē nāqz habet asigno quā ita haberet extra propositionem:sicut in propositione.suppositionem vero hz a verbo:iuxta consignificationez:⁊ cōtinentiam eiusdem:⁊ qz verbuz illud non consignificat nisi p̃tialiter. ideo subiectuz non supponit pro antechristo: sed solum pro bis que sunt: quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de suppositione terminoꝝ respectu verborum preteriti ac futuri temporis.

Vigesimo septimo principal̄r ad q̄stionez arguitur sic. ista propositio est vera. Omne instās fuit.⁊ eadem est falsa:g̃ q̄stio vā: ꝯña tenet:⁊ ꝓbat̄ prima pars añtis sic:aliqō instās fuit:⁊ nullum instans fuit ꝙn istud fuit: g̃ oē instans fuit(pz ꝯña)ab exponētib⁹ ad expositaz:⁊ ꝙ sic arguit̄(ꝓbat̄)quoniā in illa vl̄i oē instās fuit: suppo nit ly instās solū pro instāti qō fuit:⁊ sic exponit̄ i suis expo nentib⁹:g̃ ⁊c̄. ꝯña tenet cū minori:⁊ maiorē probo sic:nō obstante ꝙ ly instās significet oīa instātiā:p̃terita:futura:aut possibilia:adhuc distributū respectu hui⁹ verbi ē nō suppo nit nisi pro eo qō est:sz eque preteritiue significat hoc vbū fuit:sicut hoc verbū est p̃sentialiter:⁊ eꝓ:g̃ ly instans distributum respectu hui⁹ verbi fuit:solū supponit ꝑ instanti qō fuit:vel detur ratio diuersitatis. 2ª pars añtis arguit̄ sic: Omne instās fuit sz instans p̃s est instās:g̃ instans p̃s fuit:discursus tenet i tertio prime:⁊ ꝯña est falsa:ergo aliqua p̃missarū.non minor:ergo maior:qō erat probandum.

Pro solutione huius argumenti pono quatuor ꝓnes:quaꝝ prima ē ista. Omne verbū p̃ter verbū substantiuuz p̃tis tp̃is est resolubile in verbū substantiuum. ista ꝓ pz inductiue qm̃ sequitur: socurrit:g̃ socurrens ē.plato disputabit:g̃ plato ē disputaturus.adā fuit:g̃ adaz est p̃terit⁹.antechristus erit: g̃ antexp̄s est futurus.a.pōt esse:g̃.a.est potēs esse.⁊ patēt hec oīa per Ari.ꝑ peryermenias dicentē:ꝙ idē est ambulare hoiem:⁊ hominē ambulātē esse. ¶ Ex ista ꝓne sequitur primo. Oz terminus distributus respectu hui⁹ verbi currit: supponit nō solū pro eo qō currit:sed pro eo ꝙ est:⁊ nō currit(patet in ista)qlibet homo currit:ex eo enim est falsa:qz subiectū supponit pro oī hoie ꝙ est:⁊ nō qlibet hō qui est currit. Secundo sequit̄. Oz terminus distribut⁹ respectu hoꝝ vborū fuit:vel erit:non solū distribuitur pro eo qō fuit:vel erit: sz ēt pro eo qō est:⁊ nō fuit:nec erit(patet in istis)oē instans fuit:⁊ omne instans erit.subiectum enim huius:omnis hō currit:supponit ꝑ oī homine ꝙ est solum rōne resolutiōis illius verbi currit:in suz es est.sed eque bñ resoluunt̄ illa vba erit:fuit:in suz:es.est.sicut illud verbū currit.ergo ⁊c̄. ¶ Secūda ꝓ ē ista.licet eque resolubiliter tā verba amplia tiua:q̃ non ampliatiua ꝯtineant verbū substantiuū p̃tis temporis.non tñ eque illatiue ꝯtinent(prima pars pz)ex ꝯclusiōe ꝑoꝛi.qm̃ taz verbū ampliatiuū: q̃ nō ampliatiuū resoluit̄ in verbū substātiuū p̃tis temporis. 2ª pars probatur.qz ex verbo non ampliatiuo resolubili:sequitur ly ē de secūdo adiacēte:sz nō ex verbo ampliatiuo. sequitur.nō omis homo currit.ergo omnis homo est.sed non sequitur.oē album erit.ergo omne album est. ¶ Ex ista cōclusione sequitur primo.ꝙ licet nullus currens esset:adhuc subiectū illius:omne currēs fuit:supponeret pro currente qō est: qz supponeret respectu verbi includentis resolubiliter ℔ verbum est:vnde dato:ꝙ nullus homo preter sortem curreret: adhuc ly homo in illa propositione:homo currit: supponeret pro omni homine:non copulatiue:sed disiunctiue ita cum dicitur:omnis homo fuit:seu omne currēs erit:supponunt subiecta pro eo ꝙ est:⁊ ꝙ verbū cū significat disiūctiue:seu disiūctim:qz hec ꝑpositio omne currēs erit:significat ꝯuertibiliter:ꝙ oē qō ē vel erit currēs erit. ¶ Secundo seqtur. qq̃libet istaꝝ ꝯñaꝝ est bona:oē albū erit: sz.a.ē albū:g̃.a.erit:oē instās fuit:⁊.b.ē instās:g̃.b.fuit ex quo ambo subiecta supponūt ꝑ his q̃ sunt:si tñ solū supponerent ꝑ his q̃ erūt:aut fuerūt: ñ valeret aliq̃ illaꝝ ꝯñaꝝ. ¶ Tertia ꝓ ē ista. Aliqua ē vl̄is cui⁹cuilibz supposito subi cōrespōdet vna singularis:q̃ ꝑpetuo erit vā:sic significādo:⁊ tñ illa vl̄is ꝑpetuo erit falsa:⁊ ipossibilis(pz de illa)oē instās fuit q̃ ē.⁊ semꝑ erit ipossibilis.⁊ cuilibet suppo sito subiecti correspondet vna singularis:⁊ quelibet talis singularis p̃ter vnā respiciētē p̃s instās ē vā(vt pz intuēti)⁊ eadē ꝑtinēs ad instans p̃s perpetuo erit vera.cum alijs veris pro hoc instanti. ¶ Ex ista conclusione seqtur ꝑ. Oz aliq̃ est vl̄is q̃ semper fuit impossibilis: cuius cuilibet supposito subiecti correspondet vna singularis: ⁊ tamen nulla est singularis eius.quin illa semꝑ fuit vera(patet de ista)omne instans erit.quelibet enim eius singularis:que iam respicit instās futurum.semper fuit vera.⁊ etiam ista que respicit instās presens. ¶ Scō seqtur. Oz aliqua est vl̄is falsa.cui correspondebant ⁊ correspōdebūt infinite singulares falsa.⁊ tñ non est possibile ꝙ sibi non correspondebat.nisi vna falsa:

(ꝑz de qualibet istarum) omne instans fuit: omne instans erit: nunc̄ enim fuit: aut erit falsa aliqua istarum nisi ꝓ vna singulari: ꝛ quia prima fuit falsa: ꝓ quolibet instanti
4ª ? preterito: ꝛ secunda ꝓ quolibet instanti futuro. ¶ Quarta conclusio est ista. Aliqua est vniuersalis necessaria que sic significando adequate perpetuo erit necessaria: ꝛ tamē aliqua eius singularis sic significando adequate perpetuo erit impossibilis (ꝑz de ista) omne instans ē cuius hec singularis: hoc istans ē demōstrando istās pñs: semp erit ipossibil'.
Corm ¶ Ex ista ꝯne seq̄t ꝑ. Oꝛ aliq̄ ē vl'is q̄ ꝑpetuo erit impossibilis: sic ꝓcise significādo: ꝛ tñ q̄libet ei⁹ singularis sic adeq̄te significādo aliq̄n erit va (ꝑz de ista) nullū instās ē cui⁹ q̄libz tal' singularis hoc istās nō est: pñti seu futuro demōstrato: aliq̄n erit vera.
Corm ¶ Scdo seq̄t q̄ aliq̄ ē vl'is va: q̄ būit: ꝛ bēbit infinitas singulares vas: ꝛ tñ nō est possibile: q̄ bēat nisi vnā verā (ꝑz de ista) oē instās ē cui nūc̄ correspōdet nisi vnū instās: licet infinita sibi correspondebant: vel correspondebunt.

His visis ꝑz rñsio ad rōez negādo illā: oē istās fuit: (ꝛ ad ꝓbationē nego ꝯnaz) nec arguitur ab exponēt: bⁱ ad expositā: q̄ ly instās i exposita: supponit ꝑ oī instāti: q̄d ē: vel fuit: distributiue. Et i exponēte negatiua seⁿ ꝑ instāti q̄d fuit. iō bñ seq̄t: aliq̄d instās fuit: ꝛ nullū ē: vel fuit instās: q̄n istud fuit: q̄ oē istans fuit. ꝯna ē bona: ꝛ negat minor. Et ad rōnez ꝓbantē q̄ ly istās in exposita solū supponit ꝑ instāti q̄d fuit: negat ꝯna: ꝛ rō diuersitatis est ista: q̄ hoc vbū ē nullo mō ꝯtinet aliud vbū: cū sit vbū imediatissimū: ꝛ q̄libz aliud ꝯtinet ipz: vt patuit i pª ꝯne. q̄re ꝛc.
¶ Capl'z de necitate: ac ꝯtingētia ꝓpōnis: ac sui significati.

Trigesimo octauo ad q̄stionem ꝑncipal'r arguit sic. Aliq̄ ꝓpō ē necia. ꝛ ꝯtingēs est eadē: q̄ possibile est eandē ꝓpōnez ē vaz ꝛ falsam: ꝯna tenet: añs arguit. Ista ꝓpō: nō est aial ē necessaria: ꝛ eadē ē ꝯtingēs: q̄ aliq̄ ꝑ positio ē necia: ꝛ ꝯtingēs (ꝑz ꝯna) cū pª ꝑte añcedentis: q̄ boiez esse aial ē necius: ꝛ ipsa sic adequate significat: q̄ ipsa ē necia. ꝑz ꝯna a ꝓpone officiabili cū vna officialiū ad aliā (ꝛz iaz ꝓbat') q̄ ista ē ꝯtingēs: q̄ illa ꝓpō pōt eē ꝛ nō esse: q̄ ē ꝯtigēs. Itē nullū necius ē illa ꝓpō ꝛ aliq̄d ē illa ꝓpō: q̄ aliq̄d ꝯtigēs ē illa ꝓpō: ꝛ ꝑ ꝯna illa ꝓpō ē ꝯtigēs: ꝑz ꝯna ꝑ ꝯuersionē simplicē. Sil'r boiez eē aial ē cōtingēs: ꝛ ipsa sic adequate significat: q̄ ipsa ē cōtingēs (ꝓbat' sic) boiez eē aial est boiez sedere: sed boiem sedere ē contingēs: ergo ꝛc.

ꝑª ? **Pro solutione** hui⁹ argumēti pono q̄natuoꝛ cōclusiones: quaꝝ pª ē ista. Aliqua ē ꝓpositio necia: ꝛ illa ē ꝯtingēter (ꝓbat') illa ꝓpō ds est: est necessaria: ꝛ illa ꝯtingēter ē: ergo ꝛc. añs arguit sic: suū adequatū significatū ē necessariū: q̄ ipa ē necessaria: ꝛ q̄ ipa cōtingēter ē (patz) q̄n ipsa pōt eē: ꝛ nō esse indifferēter: q̄ ꝛc.
Corm ¶ Ex ista ꝯne seq̄tur ꝑ. Oꝛ aliqua ꝓpō ē necessaria: q̄ tñ nō ē aliq̄d necessariū (patet de illa) ds ē: cui⁹ adequatū significatū est necessariū: iō ipsa ē necessaria: nō tñ ipsa ē aliquod
Corm necessariū: cū eadē aliq̄n non erit. ¶ Scdo seq̄tur. Oꝛ aliq̄ ꝓpositio est aliq̄d ꝯtingēs: q̄ tñ non ē ꝓpositio contingens
Corm (patet) de q̄libet illaꝝ vt ꝑus: de⁹ est: hō ē: ¶ Tertio seq̄t Oꝛ aliqua ꝓpō est cōtingēs ꝛ eadē est nō ꝯtigēs (ꝑz) sumēdo ly cōtingēs in ꝑma in neutro genere: ꝛ i zª adiectiue ad
zª ? illū terminū ꝓpō. ¶ Scda ꝯ est ista. Necessariū est boiez esse aⁱ: ꝛ tñ nullū necessariū est boiez esse aial: pª ꝑs ꝑz: q̄ ℔ est necessariū: hō est aial: ꝛ ipsa adequate significat boiem eē aial. zª pars ēt ꝑz: q̄ quocūq̄ necessario (dato) istō nō
Corm est boiez esse aial. ¶ Ex ista ꝯne sequit ꝑ. Oꝛ aliq̄d ꝯtingēs est boiem esse aial: ꝛ tñ boiez esse aial nō ē cōtingens: ꝑma pars ꝓbat' sic: hoc est boiem eē aial: ꝛ hoc est aliquod ꝯtin
Corm gēs: demōstrando te: q̄ aliq̄d ꝯtingēs ē boiez eē aial. ¶ Secunda vo pars ē manifesta: ex quo boiez esse aial ē necessariū. ¶ Secūdo sequit q̄ hoiez eē aial ꝯtingēter est: ꝛ tñ hominē esse aial nō contingēs est (ꝑma ꝑs ꝑz) q̄ hoc cōtingēter est demonstrando te: ꝛ hoc est hoiem esse aial: q̄ ꝛc. Secunda pars ēt ꝑz: q̄ hoiem esse aial necessariū est. ¶ Ter-
3ª ? tia ? ē ista. Aliqua ꝓpō est necessaria: ꝛ tñ suū adequatum significatū est aliqualiter esse: qualiter esse est contingens (probatur) hec ꝓpō est necessaria deus ē: cuius adequatū significatū est deū esse: ꝛ deū esse ē deus ꝓducere ℔ instās:
Cor qualiter eē cōtingēs est (vt patet) q̄ ? vera. ¶ Ex ista ꝯne
? sequit ꝑ. Oꝛ ista cōsequētia nō valet: deū ꝓducere hoc instās est cōtingēs: ꝛz q̄cquid ꝛ qualitercūq̄ ē deus ꝓducere hoc instās est deū eē: q̄ deus esse ē cōtingēs: añcedens enim ē verum: ꝛ ꝯns falsus (vt ꝑ officiantes patet) ꝛz bene sequit: q̄ deū esse: ē aliqualⁱr esse: qualiter eē est ꝯtingēs. ¶ Scdo se Cor
quit. Oꝛ ista ꝯna nō valet: solē esse ē necessariū: ꝛz quicqd ꝛ qualitercūq̄ est solē esse: ē solem illuminare hanc domuz: q̄ solē illuminare hāc domū est nēciuz. itez antecedens est verū: ꝛ ꝯns falsus (vt ꝑ officiātes ꝑz) ꝛz bene sequit: q̄ solē illūinare hanc domū est aliq̄liter eē: qualⁱr esse ē nēcium. ꝛ hoc cōcedit q̄ solez illuminare hanc domū est solē esse: qualⁱr esse ē necessariū. ¶ Quarta ? ē ista. Aliqua ꝓpō est 4ª ? Corm
ꝯtingēs: cui⁹ adequatū significatū est aliqualⁱr esse: qualⁱr esse est necessariū (ꝓbatur) ista ꝓpositio ē ꝯtingens. deus est cā tui: cui⁹ adequatū significatū ē deū esse cām tui: ꝛz deum esse causaz tui: ē deū esse qualiter eē ē necessariū: q̄ ? vera.
Cor ¶ Ex ista ꝯne segtur primo. Oꝛ ista cōsequētia nō valet: deum esse ē adequatū significatū illi⁹ ꝓpōnis de⁹ ē: sed q̄cqd ꝛ qualitercūq̄ ē deū esse: ē deū esse cām tui: q̄ deū esse cām tui ē adequatum significatū illi⁹ ꝓpositionis deus ē: ꝛz bñ segtur: q̄ deū esse cām tui est aliqualiter esse: q̄liter esse est adequatū significatū illius ds ē. ¶ Scdo segtur. Oꝛ ista cō Cor
seq̄ntia non valet: hoiem esse ē significatū secundariū isti⁹ ꝓpōnis hō ē aial: ꝛz quicqd ꝛ qualitercūq̄ ē hoiem esse: est hoiem esse aial: q̄ hoiem esse alⁱ ē significatū secūdariū illi⁹ hō ē aial (ꝑz. n. cuilz intelligenti) añs esse verū: ꝛ ꝯns flm ꝛz solū segtur: q̄ hoiem esse aial ē aliqualⁱr esse: qualiter eē ē significatū secūdariū illi⁹: hō est aial: ꝛ hoc conceditur.

His visis respondet ad rationē negando illā esse cōtingentē: hō est aial: ꝛ ad ꝑmā ꝓbationem nego ꝯsequentiā: sed bene segtur: q̄ ista ꝓpositio hō ē aial cōtingenter ē: seu aliq̄d contingens ē. ¶ Ad secūdā rōnez cū dicitur vltimo: aliquod cōtingens ē illa ꝓpositio: ergo illa propositio ē cōtingens: concedo ꝯnam: ꝛ ꝯns: si ly contingens in neutro genere sumitur substantiuato vbi aūt adiectiue dependenter negarem ꝯnam. Ad tertiam nego q̄ hominem esse aial ē contingens: Et ad ꝓbatione nego ꝯnaz sed ista consequentia est bona: boiem sedere ē contingens: sed quicquid: ꝛ qualitercunq̄ ē hominem sedere est boiez esse animal: ergo hominem esse aial est aliqualiter eē: qualiter esse est contingens: conceditur consequentia: ꝛ consequens: ex quo nunc̄ sequitur: q̄ hominem esse animal sit contingens: quare ꝛc.

¶ Capitulum de ly immediate aduerbialiter sumpto.

Trigesimo Nono ad questionem principaliter arguitur sic. ista propositio ē vera. Immediate post hoc tu eris: ꝛ eadē est falsa: ergo questio vera: consequentia: tenet: ꝛ probatur pª pars antecedentis: post hoc tu eris demonstrando semper presens instans: ꝛ nullum erit instans post hoc quin inter illud ꝛ hoc tu eris: ergo immediate post hoc tu eris: tenet consequentia ab exponētibus ad expositam: ꝛ antecedens est verum: ergo ꝛ consequens. zª pars antecedentis probatur: quoniaz segtur: ímediate post hoc tu eris: q̄ ante oē instans futuruz tu eris: ꝯna tz ab vno conuertibili ad reliquū: ꝛ ꝯsequens falsuz: q̄ ꝛ antecedens:

q; ꝯñs sit falsum:ꝓbaꝫ sic:cõsequns est vna ꝓpositio resolubilis rõne illius termini ante:ꝑ ꝓbabilis:cui⁹ vna illarũ resoluentiũ ẽ falsa.ſ.tũc tu eris:ꝛ tũc ẽ vel erit añ oẽ ĩstãs futurꝫ:qõ ꝓbaꝫ sic:nã ꝙ ly tũc demonstraꝫ ĩstãs ꝓñs vel futurũ.si ĩstãs ꝓñs:ꝑma ꝑs ẽ falsa:qz ĩstans ꝓñs nũqꝫ erit si futurꝫ erit. z^a ꝑs ẽ falsa:qz quocũqꝫ instãti futuro dato:inter illõ ꝛ instãs ꝑsens:erunt ĩfinita instãtia:quoꝝ qõlz erit añ datũ ĩstãs futurꝫ:g̃ illõ ñ ẽ:nec erit añ oẽ ĩstãs futurꝫ.

¶ Prosolutione huius argumẽti pono quatuoꝛ cõclusiões:quaꝝ ꝑma ẽ ista. Immediate post hoc tu eris:ꝛ nõ eris ĩmediate post hoc. ꝑma ꝑs ꝓbaꝫ sic:post hoc tu eris:ꝛ nullũ erit instãs post hoc gn interillud ꝛ hoc tu eris:g̃ ĩmediate post hoc tu eris. z^a ꝑs ẽt ꝓbaꝫ:qz si eris ĩmediate post hoc:ergo ĩ aliquo instãti eris ĩmediate post hoc:ꝙ ꝯña ex quo nõ est añs de termino cõplexo vbaliter:nec significãte rẽ successiuã:sed ꝯñs falsuz: ergo ꝛ añcedẽs:q; ꝯñs sit falsuz(ꝓbaꝫ)qz si in aliquo ĩstãti tu eris ĩmediate post hoc:segt̃ q; istud instãs subito erit: ꝯñs falsuz:qz instãs ꝑsens nõ subito erit:qz non erit:nec aliquod istans futurꝫ:qz quocũqꝫ dato:ĩfinita erunt instantia añ istud:puta oĩa intermedia:ĩter instãs ꝓñs:ꝛ illõ. ¶ Ex ista ꝯne segtur ꝑmo.Oꝛ ĩmediate añ hoc tu fuisti:ꝛ tñ nihil potuit fuisse ĩmediate añ hoc(ꝙ ꝑma ꝑs per exponẽtes) ꝛ z^a silr:qz aliter duo instãtia potuissent eẽ ĩmediata:qõ est ipossibile. ¶ Secũdo segtur.Oꝛ ĩmediate post hoc erũt infinita instãtia futura:ꝛ ĩmediate añ hoc fuerũt infinita instãtia ꝑterita:ꝛ tñ nullũ instans fuit ĩmediate ante hoc:nec aliqõ instans erit ĩmediate post hoc(ꝑma pars ꝙ exponẽtes)ꝛ z^a.silr iterũ:qz nullũ instãs põt esse alteri ĩmediatum. ¶ Scõa ꝯ est ista.ĩmediate ante hoc tu fuisti: demõstrando instãs ꝑsens:ꝛ tñ nõ ĩmediate ante instãs ꝑsens tu fuisti(ꝓbaꝫ cõclusio sic)ista ꝯña non valet:ĩmediate ante hoc tu fuisti:ergo ĩmediate añ instãs ꝑsens tu fuisti:demõstrãdo instãs qõ iaz ẽ ꝓñs:qz post mille ãnos erit añs verũ ꝛ ꝯñs falsũ.stet ergo oppositũ ꝯñtis cũ añte:ꝛ habeꝫ ꝯclio. ¶ Ex ista ꝯne segtur ꝑmo.Oꝛ ĩmediate post B tu eris:demõ strãdo instãs ꝑsens:ꝛ tñ non ĩmediate post instãs ꝑsens tu eris(ꝓbatur)ista ꝯña nõ valet:ĩmediate post hoc tu eris: ergo ĩmediate post instãs ꝑsens tu eris:demõstrãdo semꝑ instans qõ ẽ ꝓñs: qz ante mille annos fuit añs verũ ꝛ ꝯñs falsũ.stet ergo oppositũ ꝯñtis:cũ añte ꝛ habeꝫ coꝛ^m. ¶ Secũdo segtur:ꝙ nulla istaꝫ ꝯñaꝫ valet.ĩmediate post istãs ꝓñs tu eris:ergo ĩmediate post hoc tu eris:demõstrãdo instans qõ ẽ ꝓñs.ĩmediate ante instãs ꝓñs tu fuisti:ergo ĩmediate ante hoc tu fuisti:demonstrãdo istãs ꝙ ẽ ꝓñs(pononãqꝫ)ꝙ ꝙ ly tu ĩ ꝑma demonstreꝫ ãteꝛꝑs ꝛ ĩ z^a adã:ꝛ ꝑz ꝙ ꝑma ꝯña nõ valet:qz ĩ ꝑ instãti eẽ anteꝛꝑi:erit añs verũ: ꝛ ꝯñs falsuz. z^a ẽt nõ valet:qz in ꝑmo nõ esse ade:fuit añs verũ:ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ z^a ꝯ ẽ ista ĩmediate post hoc tu eris:ꝛ tñ nõ ante oẽ instãs futurꝫ tn eris:ꝛ demonstro ꝙ ly hoc instans ꝓñs(ꝓbaꝫ)ista ꝯña non valuit ante mille ãnos:ĩmediate post hoc tu eris:ergo ante oẽ istãs futurꝫ tu eris. stet ergo oppositũ cõseqntis cũ añte ꝛ bẽtur ꝯ. ¶ Ex ista ꝯclusione segtur ꝑ.Oꝛ ĩmediate ante hoc tu fuisti: demõstrãdo instãs ꝓñs:ꝛ tñ non post oẽ instãs ꝑteritũ tu fuisti(ꝓbaꝫ) post mille ãnos ista ꝯña nõ valebit:ĩmediate ante B tu fuisti:ergo post qõlibet instãs ꝑteritũ tu fuisti: stet g̃ oppositũ ꝯñtis cũ añte:ꝛ habeꝫ coꝛ^m. ¶ Secundo segtur. Oꝛ si ĩmediate post hoc tu eris añ oẽ instans futurꝫ post hec tu eris: ꝛ si ĩmediate ante B tu fuisti:post qõlibz instãs ꝑteritũ añ hoc tu fuisti(ꝓz)qz nullo casu ẽ añs verꝫ sine cõseqnte. Et hoc tenẽdo ly ante vt ẽ ꝓpositio:ꝛ nõ aduerbiũ(qz sic)nõ ẽ terminus ꝓbabilis. ꝛ ĩcipit ꝓbatio ꝓpositiõis assigno vlĩ. verũtñ ꝯcedo q̃libet illaꝫ consequentiaruz. Immediate post instãs ꝑsens tu eris:ergo ante omne futurum tu eris. Immediate ante instans presens tu fuisti:g̃ post oẽ instãs ꝑteritũ tu fuisti:ꝛ hoc tenẽdo ly ante vt pri⁹:qz sic nllo cãu ẽ añs verꝫ:sine ꝯseqnte. ¶ Quarta ꝯ ẽ ista añ oẽ instãs futurũ tu eris:ꝙ ly ante ẽ ꝓpõ:non tñ ante oẽ instãs futurꝫ tu eris:ꝙ ly ante ẽ aduerbiũ:ꝑma ꝑs ꝓbaꝫ sic:ante aliqõ instãs futurꝫ tu eris:ꝛ nullũ erit istãs futurũ:qn ante istud tu eris:ergo ante oẽ istãs qõ ẽ futurũ tu eris(ꝓz ꝯña ab exponẽtib⁹ ad expositã)z^a vo ꝑs ꝓz ꝙ rõnem: qm̃ sumẽdo ly ante vt ẽ aduerbiũ:est illa ꝓpositio resolubilis: q̃ resoluta semꝑ est vna exponentiũ falsa. ¶ Ex ista ꝯne segtur ꝑ°.Oꝛ post oẽ instãs ꝑteritũ tu fuisti.ꝛ nõ post oẽ instãs ꝑteritũ tu fuisti.tenẽdo ly post ĩ ꝑma ꝓpositionalr.ꝛ in scõa aduerbialiter(ꝙ ꝑus) ¶ Secũdo segtur:Oꝛ q̃lz istaruz est va.tu fuisti ante instãs ꝑsens.tu eris post instãs ꝑsens(dato)q; ly ante ꝛ ly post:sint ꝓpones.ꝛ q̃libet illarũ ẽ falsa.si ly añ ꝛ ly post sint aduerbia.ꝑ^a eniz significat.q; tu fuisti antecꝫ ĩstans ꝓñs fuit.ꝛ hec ẽ falsa.qz ex ipsa segtur ꝓñs instãs fuisse. z^a vo significat:q; tu eris postcꝫ ꝑsens istãs erit.ex q̃ sequit̃:q; ꝑsens instãs erit.iõ añs ẽ falsuz sicut ꝯseqns. qñ ãt ly ante tenet̃ ꝓpositiue:no �herz aliũ modũ ꝓbãdi.cꝫ ꝙ sensuz aut ꝙ itellectũ:isto mõ.hoc instãs ẽ:ꝛ tu fuisti.g̃ ante hoc instãti tu fuisti.hoc istãs fuit mediũ instãs hesterne diei:ꝛ tu fuisti in ꝑ instãti hesterne diei.g̃ tu fuisti ante hoc instanti. eodẽ modo dr̃ de futuro.vt.a.instans est.ꝛ tu eris.ergo tu eris.post.a.instãs erit mediũ crastine diei.ꝛ tu eris in fine eiusdem diei.ergo tu eris post.a.instanti quare ꝛc̃.

¶ His presuppositis ꝑz sufficiẽter responsio ad rõnẽ ꝯcedẽdo illã. Immediate post hoc tu eris(ꝛ ad ĩprobationẽ)g̃ añ oẽ instãs futurũ tu eris.nego ꝯñam qualitercũqꝫ teneaꝫ ly ante.sz bñ segtur.g̃ ante oẽ instãs futurũ post hoc tu eris.ꝛ isto modo arguit̃ ab vno cõuertibili ad reliquũ.vbi ly ante sit ꝓpositio.si autem sit aduerbium.nego consequentiam. qz antecedens ẽ veruz:ꝛ ꝯñs falsuz.ꝑꝓ resolutionẽ fiendã.q̃re ꝛc̃.

¶ Capitulũ de necessitate:ꝛ ꝯtingẽtia:ac modis entium.

¶ Quadragesimo ad q̃stionẽ prin cipaliter arguit̃ sic.ista ꝓpõ ẽ vera.Necessario oẽ ens est. ꝛ hec eadẽ ẽ falsa.g̃ q̃stio vera.tenet ꝯña cũ ꝑma parte añtis.qz oẽ ens ẽ.ꝛ non põt esse quin oẽ ens sit.g̃ necessario oẽ ens ẽ.patet ꝯña ab exponẽtib⁹ ad expositã. sz ꝓbatur z^a pars sic.necessario oẽ ens est. g̃ aliquomõ oẽ ens ẽ(ꝓz ꝯña)ab iferiori ad suũ supi⁹ affirmatiue ꝛ sine impedimẽto. vñ illi termini necessario:ꝯtingẽter:videnr̃ esse iferiores ad ly mõ(ex quo segt̃)necessario tu es.g̃ aliquomõ tu es ꝛ nõ eꝯ.silr ãteꝛꝑs ꝯtingẽter erit.g̃ aliquomõ anteꝛꝑs erit ꝛ nõ eꝯ.sz ꝯñs illatũ ẽ falsum.g̃ ꝛ añs.q; ꝯñs sit falsũ ꝓbaꝫ sic.Aliquomõ oẽ ens ẽ.sz tu es ens:ꝛ de⁹ ẽ ens g̃ aliquomõ deus ẽ.ꝛ eodẽmõ tu es.sz oĩs modus quo de⁹ ẽ:est modus necessari⁹.g̃ mõ necessario tu es.silr oĩs mod⁹ quo tu es ẽ ꝯtingẽs.ꝛ ds ẽ eodẽmõ quo tu es(ꝙ ꝯcessuz)g̃ mõ contingenti deus est.quodlibet istorum consequentium est ipossibile.ergo ꝛ antecedens ex quo ipsum sequitur.

¶ Prosolutione hui⁹ argumẽti pono q̃tuoꝛ ꝯnes. quaꝝ ꝑ^a ẽ ista.Tu es aliquomõ oẽ ens.sz tu nõ sis oẽ ens aliquomõ. ꝑ^a ꝑs ꝓbaꝫ sic.tu isto modo es oẽ ens:ꝛ iste mod⁹ ẽ aliꝙs mod⁹.g̃ tu es aliquomõ oẽ ens.tz ꝯña cũ minoꝛi.ꝛ maioꝛẽ ꝓbo.tu es istomõ omne ens.ꝛ nihil ẽ istomõ ens:qn tu es istud:semꝑ demõstrãdo modũ singlarẽ:quo tu es.g̃ tu es istomõ oẽ ens.ꝑz ꝯña ab exponẽtib⁹ ad expositã. z^a ꝑs ꝓbaꝫ sic.qz si nõ:deꝫ oppo^m ꝙ tu es oẽ ens aliq̃mõ(ꝛ segt̃)ꝙ nihil ẽ ens aliquo° qn tu es istõ(ꝓz ꝯña)ab exposita ad vnã suarũ exponẽtiũ.ꝛ ꝯñs falsũ g̃ ꝛ añs. ¶ Ex ista ꝯne segt̃ ꝑ.Oꝛ tu es aliquo° oẽ ẽs:ꝛ tñ nllo mõ tu es oẽ ẽs.ꝑ^a ꝑs ẽ ꝓbata.ꝛ z^a ꝓbaꝫ.qz si aliq̃mõ tu es oẽ ens.ꝛ sit g̃ a mod⁹ ille.quo tu es oẽ ens.ꝛ arguitur

sic.a.modo tu es omne ens:g̃ nihil est ens quin tu es illō.a. modo(ꝯña tenet)ab exposita ad vnā suaꝫ exponentiū: ꝛ
Corᵐ ꝯñs é falsuz:ergo ꝛ añs. ¶ Scō̃o segtur.Or tu es oé ens.a. mō ꝛ.a.modus é aligs modꝰ:ꝛ nō tu ñ es oé ens aliquomō: taz p̃ma:q̃z scōa ps habet̃ ex p̃dictis:vnde in ista ꝓpositio ne:tu es oé ens aliquomō nō stat ly mō determiate:nec cō fusse tñ:sed distributiue:qꝛ é determinatio illius termini
ꝛᵒ ꝫ ens. ¶ Scōa ꝫ est ista.sic̃ oé ens é aliquo modo:ita aliqno mō oé ens est.prima pars patet p exponẽtes:ꝛ secūda pro/ bat̃ isto mō:oé ens é:demonstrādo modū quo sortes est:ꝛ iste modus é aligs modus:ergo aliquo mō oé ens é(pz cō seq̃ntia)ab inferiori ad suū supins sine īpedimẽto: ꝛ maio rẽ ꝓbo sic.Isto mō oé ens é sor.g̃ isto mō oé ens é(pz ꝯña) a 3ᵒ adiacẽte ad scōm adiacẽs affirmatiue ꝛ sine termio di strabẽte:sz añs ꝓbat̃ sic:isto mō ens é sor.ꝛ isto mō nihil é ens gn illud sit sortes:ergo isto mō oé ens é sortes(pz ꝯña) ab exponẽtibꝰ ad expositā. Itẽ sortes est isto mō oé ens.g̃ istomō oé ens é sortes(pz ꝯña)p̄ uersionẽ simplicẽ:ꝛ añs
Corᵐ é prius ꝓbatū. ¶ Ex ista ꝫne segtur p̀mo.Or mō necio oé ens est:ꝛ mō cōtingẽti oé ens é:p̀ma pars ꝓbat̃ sic.istomō oé ens est:ꝛ iste modus est necessarius:demōstrādo modū quo deus est:g̃ mō necessario omne ens é(pz ꝯña)cū mio ri:ꝛ maiorẽ ꝓbo sic.isto mō omne ens é deus:g̃ p̄ mō omne ens est(pz ꝯña)ꝛ antecedẽs vt prius.z̄ vero pars consiłr ꝓbat̃.isto mō oé ens est:demōstrando modū quo tu es:ꝛ iste é modus cōtingẽs:g̃ mō cōtingenti oé ens est:maior ꝓ bat̃ sic.istomō oé ens est tu:g̃ isto mō omne ens é(pz ꝯña)
Corᵐ ꝛ añs ex cōclusiōe. ¶ zᵒ sequit̃.Or nlla ista ꝯñaꝫ valet: mō necio oé ens est:ꝛ tu es ens.g̃ mō necio tu es. mō cōtin genti oé ens est:ꝛ deus é ens:g̃ mō cōtingenti deus é:qꝛ nō sumit̃ debitū mediū:ex quo vtrobiq̄ restringit̃ ly ens. Jō p̀me cōseq̃ntie hoc deberet esse mediū tu es ens:mō necio
ꝫᵒ ꝫ ꝛ sc̄de deus é ens:mō cōtigẽti:quoꝫ q̄ōlz negatur. ¶ Ter tia ꝫ est ista. Necessario oia entia sunt:ꝛ tū nullomodo oia entia sunt:p̀ pars ꝓbatur sic:oia entia sunt:ꝛ nō p̄t esse:gn oia entia sunt:g̃ necio oia entia sunt(pz ꝯña)ab exponenti bus ad expositā.zª ps pz:qꝛ nll'o mō duo entia sunt: modꝰ .n.quo vnum ens é:nō pōt esse modus quo aliud ens é.Et hoc loq̄ndo de mō intrinseco rei:quo ens dicit̃ hoc aliquid
Corᵍ ¶ Ex ista ꝫne segtur p̄.Or cōtingẽter sor.ꝛ pla.sunt:ꝛ tamẽ nullomō sor.ꝛ plato sunt:prima ps pz p exponẽtes:ꝛ zª per
Corᵐ ꝫnem. ¶ Secundo segtur.Or si necio:vel cōtingẽter:aliq̄ sunt:ista aliquo vel aliquibꝰ modis sunt pz ꝓcessu inducti/
4ª ꝫ uo. ¶ Quarta ꝫ é ista.Oī mō nulla chyª est:ꝛ tñ nō contin gẽter nlla chyª.é:p̀ª ps probat̃ sic:nullomō chyª est.aliq̄ aca chyª é.g̃ oī mō nlla chyª é:pz ꝯseq̃ntia:cū negatio postposi ta faciat ꝛc̄:añs sil'r.qꝛ suū ꝯdictoriū est falsuz. zª pars ꝓ batur:qꝛ det̃ oppositū:contingẽter nlla chyª est:g̃ p̄t esse q̄ aliq̄ chyª est: pz ꝯña: ab exposita ad vnā suaꝫ exponentiū:
Corᵐ ꝛ ꝯñs falsum:g̃.ꝛ añs. ¶ Ex ista ꝫne sequit̃ p̄.Or omni mō antexp̄s nō est:ꝛ tñ non necessario antexp̄s nō est:p̀ª pars pz:vt prius:qꝛ nullo mō antexp̄s est:ꝛ secunda sil'r: qꝛ suuz ꝯdictoriū est falsum:cū ex ipso sequat̃:q̄ non pōt esse q̄ añ
Corᵐ chꝛistus sit:ab exposita ad vnā exponẽtium. ¶ Secundo segtur.Or nulla istaꝫ cōsequentiaꝫ valet.mō contingenti nulla chyª est:ergo cōtingenter nulla chyª é.mō necessario antexp̄s nō est:g̃ necessario antexp̄s nō est:qꝛ tam prie: q̄z secūde consequentie:añs est verū:qꝛ suū ꝯdictorium non est vex:ꝛ consequens falsum:vt pz intuenti.

His visis patet responsio ad rōnez concedẽdo q̄lz illaꝫ:necessario oé ens est:aliquo mō oé ens é:nō qꝛ ly mō sit terminus supior ad ly necessario:aut ly cōtingẽter:qꝛ ly necessario:ꝛ ly cōtingẽter sunt aduer/ bia:ꝛ ly mō nomẽ:sz qꝛ quelz eaꝫ é necessaria:ꝛ tūc ad im probationẽ:aliquomō oé ens est:ꝛ tu es ens:ꝛ deus é ens:g̃ aliquomō deus est:ꝛ eodẽ mō tu es:nego ꝯñtiaz:b.n.ꝓpo/ sitio aliquomō omne ens é:é resolubilis:q̄ resoluta:argua/ tur p̄ sub ly ens:cū eadẽ restrictione:ꝛ tūc minoꝛ erit falsa: vel ꝫ nō erit inconueniẽs:vt ostendit coꝛrelariū scōz: secū de conclnsionis:quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de possibilitate:ꝛ impossibilitate propositio num:habentium reflexionem supra se.

Quadragesimo primo ad qōnez principaliter ar/ guit̃ sic.Aliqua ꝓpositio é possibilis:ꝛ eadẽ est ipossibilis:ergo possibile est eandẽ ꝓpo/ sitionẽ esse verā ꝛ falsam:ꝯseq̃ntia tz.ꝛ añs arguit̃:hec ꝓpositio.nulla ꝓpositio é nega tiua est possibilis ꝛ impossibilis: g̃ habeo in tentū:p̀ma pars ꝓbat̃ sic:nullā ꝓpōnez esse negatiuaz est possibile:ꝛ ipsa sic adeq̄te significat:g̃ é possibilis:pz ꝯña.ꝛ añs est vex:ergo ꝛ ꝯñs. Jam probatur zª ps:q̄ illa q̄ sit.a. gratia exẽpli sit ipossibilis.a.eniz nō pōt esse verū:sic signi/ficādo adeq̄te:ergo.a.est impossibile.ꝓbo ꝯñaz:qꝛ ex oppo sito segtur oppositū:segtur eniz.a.est possibile: ergo possi bile neccessariū:vel possibile cōtingẽs:si possibile necessa/rium.a.est verū:si possibile cōtinges.a.pōt esse verū: qꝛ cō tingẽs ꝓpositio é illa:que īdifferenter pōt esse vera vel fal sa: ꝓbata cōseq̃ntia:probo q̄.a.non pōt eẽ verū:sic adeq̄te significando:qꝛ si sic:pono ergo q̄.a.sit verū sic adequate significādo:ꝛ arguo sic.a.est verū:ꝛ adeq̄te significat nullā ꝓpositionẽ esse negatiuā:ergo nulla ꝓpositio é negatiua:ꝛ p cōseq̄ns nulla ꝓpositio negatiua est vera:tunc sic: nulla ꝓpositio negatiua est vera:sed.a.é ꝓpositio negatiua:qꝛ si gnificat adequate negatiue:ergo.a.non est verum.

Pro solutione huius argumẽti pono q̄tuoꝛ con clusiones:quaꝫ p̀ma é ista.Aliq̄ ꝓ/ ꝓpositio mere cōtingẽs:q̄ sic adequate significādo non pōt esse falsa:ꝓbat̃:hec ꝓpositio é mere cōtingens:aliqua ꝓpositio é:qꝛ cōtingẽs est ad vtrūlibet: aliquā ꝓpositionẽ esse:ꝛ eadẽ sic adequate significādo:nō pōt esse falsa:qꝛ nō q̄ esset:nec q̄ non esset:nō.n.q̄ esset:qꝛ tunc aliqua ꝓpo sitio foꝛet:ꝛ sic adequate significaret:ergo q̄diu eẽt:eẽt vꝛa semꝑ:nec quādo non esset:qꝛ tunc non esset vera nec falsa.
¶ Ex ista ꝫne segtur p̄.Or aliqua ꝓpositio é possibilis q̄ nō pōt esse vera sic adequate significando:pz de hac:nulla ꝓ positio est q̄ non p̄t eẽ vera:qꝛ non ipsa existẽte:nec ipsa nō existente:ꝛ tñ ista é possibil':qō ꝓbatur:qꝛ ipsa é cōtingẽs: g̃ est possibilis:añs pz:qꝛ suū ꝯdictoriū é cōtingẽs p cōclu sionẽ. ¶ Scōo segt̃.Or nō ex eo aliq̄ ꝓpositio é necessaria qꝛ q̄ncunq̄ ipsa formabit̃ erit vera:nec ex eo aliqua é ipos sibil'qꝛ q̄ncunq̄ formabit̃ nō poterit esse vera:p̀ma ps pz de ista:aliq̄ ꝓpositio est:ꝛ secūda de ista:nulla ꝓpositio est.
¶ Scōa ꝫ est ista Aliq̄ é ꝓpositio cuius adequatū significa tum pōt esse verū:ꝛ tñ illa non pōt eẽ vera:pz de qualz illa rum.ois ꝓpō é falsa:nulla ꝓpō est vera:nulla.n.istaꝫ sicſi gnificādo.pōt esse vꝛa.qꝛ ambe sūt catbegoꝛice īsolubiles: ꝛ sua adeq̄ta significata possunt eẽ vꝛa.qꝛ tā oēz ꝓpōnez falsaz:q̄z nullā ꝓpōnez esse verā.pōt eẽ verū. ¶ Ex ista cōclusione segtur p̄.Or aliq̄ est ꝓpō:cuius adequatū significa tum p̄t eẽ falsuz:ꝛ tñ illa non p̄t eẽ falsa:pz de qualz istaꝫ aliqua ꝓpō est vera.aliq̄ ꝓpō nō est falsa. ¶ Scōo segtur Or non ex eo aliqua ꝓpositio p̄t eẽ vera ꝛ falsa īdifferẽter qꝛ ipsa é cōtingẽs:hec enim.hoc est falsuz.se ipso demōstra to est contingẽs.ꝛ tñ non pōt esse vera.similiter hec: hoc é verū se ipso demonstrato é contingens.ꝛ tamen nō potest esse falsa.idẽ assero in alijs dictis propositionibus. ¶ Ter tia ꝫ est ista.Aliqua est propositio que indifferenter potest esse vera ꝛ falsa:ꝛ tamen sua ꝯdictoria non pōt īdifferẽter eẽ vera ꝛ falsa.probat̃.ꝛ pono q̄ .a.sit ista propositio hoc est.b.vero ista:hoc non est.vtrobiq̄ demonstrando.b.isto posito.patet q̄.a.ꝛ.b.sunt contradictoria.ꝛ.a.potest esse vꝛ

rum ⁊ falsum indifferenter: quia iam est verum. ⁊ quando .b. nō erit: ipsum erit falsuz: tñ .b. non pōt esse verū (vt pz)
Cor⁴ nec ipso exīte: nec ipso non exīte. ¶ Ex ista ꝯclusione seq tur ꝑmo. Oz aliq̄ ꝓpones inuicē ꝯuertunt: ⁊ tñ vna pōt esse vera: ⁊ alia nō (probat) ⁊ suppono q̄. a. sit illa. hec ñ ē ⁊. b. illa. bec nō est ꝯtinue demonstrādo. b. quo posito. a. ⁊. b. cō uertūtur: qz cuiuslibet eaz ꝯdictoriū alteri repugnat: ⁊ tñ .a. pōt esse verū. b. nō exīte. b. ⁊ nullatenus ꝑt esse verum
Cor⁵ (vt pz). ¶ Scōo segtur. Oz aliq̄ propones iuicē ꝯuertūt: ⁊ vna illaz pōt esse falsa: ⁊ non reliqua: ꝓbat (⁊ capio istas duas) boc est: ⁊ hoc ē: quaz prima sit. a. ⁊ z⁹. b. ⁊ i qualibet demōstret. b. isto posito (pz) q̄. a. ⁊. b. ꝯuertunt ⁊. a. pōt eē falsuz ꝓp̄ desitionē. b. sz ipz. b. nō pōt esse falsuz. qz nec qñ ē
4ª ꝑ nec qñ non est. ¶ Quarta ꝑ ē ista. Aliq̄ est ꝯña bona ⁊ foz malis: cui⁹ añs pōt esse vez: ⁊ ꝯñs nō pōt esse verū: ⁊ itelli go sēp fic adeq̄te significādo: ⁊ ꝓbo sic. ois ꝓpositio ē affir matiua: g̃ nlla ē negatiua: qz ꝯdictoriū ꝯñtis formal⁹ repu gnat añti: ⁊ añs pōt eē verū (vt pz) qz possibile ē q̄ nulla ꝓ positio fit ꝑter illā: vel partē eius ois ꝓpositio ē affirmati
Cor⁷ iua: ꝯñs vero nō pōt esse verū vt supius ē ostensū. ¶ Notā dū tñ q̄ licet huius ꝯñe: añs pōt eē veruz sine ꝯsequēte: nō tñ ē possibile: q̄ añs eiusdē sit vez sine ꝯñte: semper significā do iuz cōmunē significationē: qz q̄z diu illa ꝯña ē: tā añs:
Cor⁸ q̄z ꝯñs ē falsuz. ¶ Ex ista ꝑne segtur ꝑmo. Oz aliq̄ sunt iui cem ꝯpossibilia: q̄ tñ nō possunt sil'eē vera (pz de istis) ois ꝓpositio ē affirmatiua: ⁊ nulla ꝓpositio ē negatiua: q̄ ista nō possunt eē sil' vera (pz) ⁊ ꝓbo q̄ illa sint cōpossibilia: qz ista ꝯña nō valet: ois ꝓpositio ē affirmatiua: g̃ aliq̄ propositio ē negatiua: tūc sic: ꝯdictoriū ꝯñtis est: g̃ ꝯdictoriū ꝯñtis
Cor⁹ est cōpossibile añti. ¶ Scōo segtur. Oz aliq̄ copulatiua est possibilis: cui⁹ partes ꝑncipales nō possunt eē sil'es in veri tate: nec sil'es in falsitate (pz de tali) ois propositio ē nega tiua: ⁊ aliqua ꝓpō est: cui⁹ ꝑma pars nō pōt esse vera: nec se cūda pōt esse falsa: ergo non possunt esse sil' vere: nec simul false: q̄ añt illa copulatiua sit possibilis (pz) qz partes sūt inuicē cōpossibiles (q̄ patet) inferēdo ex ꝑma ꝯdictoriuz secunde: in consequentia mala: quare ⁊c̄.

His uisis patet responsio ad rōnez negādo illā eē im possibilē: nlla ꝓpositio ē negatiua (⁊ ad im probationē) ipsa nō pōt esse vera: ergo ē impossibilis: nego ꝯñam (⁊ dico) q̄ ex opposito nō segtur oppositū. ⁊ ad ꝓba tionē (ꝯcedo) q̄. a. est possibile ꝯtingēs: ⁊ nego ꝯ⁹ ergo. a. pōt eē verū. nec illud vr ꝯtingēs q̄ pōt esse verū ⁊ falsum idifferenter: sz illa ꝓpō est ꝯtingēs: vel possibilis: cui⁹ adeq̄ tum significatū est ꝯtingēs: vel possibile: ⁊ ista propositio ē necessaria: vel impossibilis: cuius adequatum significatuz est necessarium vel impossibile: quare ⁊c̄.

¶ Laplm de significatiōe ꝑmaria: ⁊ secūdaria terminoruz.

Quadragesimo secundo princi paliter ad q̄stio nem arguit sic. ista ꝓpō ē vera. Al'ē asin⁹: ⁊ eadē est falsa. igit q̄stio va (ꝯña tenet) cū maiori: qz asin⁹ ē al': ergo al'ē asin⁹ (ꝯña pz) ꝓ ꝯuersionē simplicē: ⁊ añs ē verū: g̃ ⁊ ꝯñs:
Cor¹⁰ minor vo ꝓbatur sic. ista ꝓpositio. al'est asi nus. ē vna in⁹efinita affirmatiua: cui⁹ sz significat ꝑ hoiez ⁊ copula ꝑ eē. ⁊ ꝑdicatū primo asinū. ⁊ tota ꝓpō significat ꝑ inz cōpositionē suaz partiū: ergo tota illa ꝓpositio ſsignifi cat ꝑmo hoiem eē asinū. sz hoiem esse asinū ē falsum: ergo illa ꝓpositio est falsa. al'ē asin⁹ (añs totū pz) ꝑter quo ad il lam particulā ly al'significat ꝑ hoiez: quā ꝓbo sic ly al'signi ficat hoiem. ⁊ ñ secūdarie: ergo ꝑmarie (pz ꝯña) cū maiori. ⁊ minorē ꝓbo. qz si secūdarie ly al'significat hoiez: sit ergo iste modus secūdarius. a. ⁊ tūc arguit sic. a. mō ly al'signifi cat hoiez: ergo. a. mō ly al'significat al' (pz ꝯña) ab inferio ri ad suū supius affirmatiue: ⁊ sine ipedimēto. tūc sic. a. mō ly al'significat al': ⁊. a. modus ē secūdari⁹ ⁊ ex ꝯñti: ergo mō secundario ⁊ consequenti ly al'significat al': qō est falsum ⁊ contra doctrinam omnium logicoruz.

Prosolutione huius argumenti pono quatuor ꝯclusiōes. quaz prima ē ista. Ly ꝑª ? al'significat al': ⁊ omne al'significat idē termin⁹ al' (prima pars pz ex grāmatica) ⁊ z⁹ ꝓbat. ly al'significat te. ⁊ nō est maior rō de vno q̄z de alio ali: ergo qōlibet al'significat ly al'. ꝯña tz. ⁊ añs arguit. qz si nō: detur oppositū: ⁊ segtur ista ?. q̄ aliq̄ ē ꝓpositio singularis affirmatiua vera ī recto nu meri singl'aris hūs sūz ⁊ ꝑdicatū ⁊ tñ ñ ꝑ eodē suppōit sūz pro quo supponit ꝑdicatū. probat (⁊ assigno illā) tu es al': ⁊ arguit sic ?. ꝑdicatuz pro nullo supponit: ergo ? vera (ꝯña tenet) ⁊ añs arguit. ꝑdicatū nihil significat: g̃ pro nullo sup ponit (pz ꝯña) a superiori distributo negatiue ad suū iferi⁹ mobil'r: añs vero pz ꝑ rōnez oppositā. qz te istud ꝑdicatum nō significat. ergo ꝑ idē nec aliqd aliud. ¶ Ex ista ꝑne seq Cor¹¹
tur ꝑ⁹. Oz nō plura significat ly al': q̄z ly hō. qz infinita signi ficat ly hō. ⁊ nō plura q̄z infinita significat ly al': ergo ⁊c̄. mi nor patet. ⁊ maior ꝓbat sic. oēz hoiez possibilē significat ly hō. ⁊ infiniti sunt possibiles hoies: ergo ifinita significat ly homo. ¶ Scōo segtur. Oz ly hō ē spēs respectu illi⁹ termi Cor¹²
ni adā: vel antexps. ⁊ ly aial ē genus respectu isti⁹ termini ch⁹ª. ꝑma pars ꝓbat sic. ly hō significat antexps vel adaz ⁊ nō ꝑ. nec tanq̄z supius. ergo tanq̄z iferius: ⁊ est spēs. ergo ē spēs respectu cuiuslibz illoz. Eodē modo ꝓbat z⁹ ps sic. ly al'qō ē genus significat ch⁹ª⁹ ⁊ nō ꝑ. nec tanq̄z supius. ergo tanq̄z iferi⁹. ⁊ ꝑ ꝯñs ē genus ad ly ch⁹ª. ¶ Scōa ? ē ista. ly z⁹ ? al'significat primo al'. nō tñ aliqō al'significat ꝑ (prima ps pz) de cōmuni mō loq̄ndi. ⁊ scōam ꝓbo sic. qz si aliqō al'ly al'significat ꝑmo. ꝑ idē omne al'ly al'significat ꝑmo. ⁊ tunc segtur ? impossibilis. q̄ ꝓpositio necessaria significat pri⁹ hoiez esse asinū. ꝓbatur (⁊ capio illā ꝓpositionē) al'est al' (⁊ patet) q̄ illa ē necessaria (sed probo) q̄ ipsa significet ꝑmo hoiem esse asinū. qz ipsa ē vna indefinita affirmatiua cui⁹ subiectū significat ꝑ hoiem. ⁊ copula esse. ⁊ ꝑdicatum ꝑmo asinū. ⁊ tota ꝓpositio significat ꝑmo iuz ꝯpositionez suaz partiū: ergo tota ꝓpositio significat ꝑmo hoiem esse asinū (pz) cū minori. ⁊ maior habetur ab opposita respon sione. ¶ Ex ista ꝑne segtur ꝑ. Oz si aliqd ly aial significat. Cor¹³
illud significat solū scōarie ⁊ ex ꝯñti (ꝓbat) nā li aial nihil significat nisi aial. sz qōlibet aial significat secundarie. ⁊ ex ꝯñti: ergo ⁊c̄. maior ē euidēs. ⁊ minorē ꝓbo. qm̄ ly aial signi ficat quodlz aial ꝑ ?nez primā: ⁊ nullū aial significat ꝑmo. ergo quodlz aial significat secūdarie. ⁊ ex ꝯñti. ¶ Secūdo Cor¹⁴
segtur. Oz ly aial significat ꝑmo aial. ⁊ significat te ñ ꝑmo: non tñ significat prius te aial. q̄z te. qz in quocūq̄z instāti si gnificat: aial: in eodē instāti significat te (ꝯcedo tñ q̄ ꝑus) nā significat aial: q̄z te. quia prius nā est aial q̄z te. ⁊ sicut se hz res ad esse. ita se hz ad cognosci. z° metbafisice. ideo ly aial prius nā significat aial. q̄z te. ¶ Tertia ? est ista. quali z⁹ ? cunq̄z mō significandi ly aial significat aial. tali mō signifi cat hoiez. non tñ qualitercūq̄z ly aial significat aial: taliter significat hoiem. prima pars probatur (qz dato opposito) sequitur q̄ ly aial infinitis modis significaret. qm̄ alio mō te ⁊ alio modo me. ⁊ sic infinitum. qō est absurdū. z⁹ pars ꝓbat sic. qm̄ si qualitercūq̄z ly aial significat taliter signifi cat hominem. sed primarie significat animal. igitur prima rie significat hominem (patet consequentia) qz sic vniuer saliter sillogizatur cuz istis signis vniuersalibus. aduerbia libus. ⁊ conclusio est falsa. ergo aliqua premissarum. ⁊ non minor. ergo maior. ¶ Ex ista conclusione sequitur primo. Cor¹⁵
Oz tam modo primario q̄z mō scōario ly al'significat: ⁊ tñ vnico modo significat ly animal. prima pars probatur qm̄ tam primarie q̄z secundarie significat ly al': ergo modo pri mario: ⁊ mō secūdario significat ly al'. Scōa ps: pz: ex quo

non significat pluribus modis: vnde idē modus significā/
di illius termini alī: est primarius: ⁊ secundarius. Prima/
rius in significando animal. ⁊ secūdarius ī significādo ho
Cor^m minem: vel asinum. ¶ 2° sequit. Q̄ modo primario ly alī
significat hoīem: ⁊ modo secundario significat hominem
ly alī: non tñ primarie significat hoīez: nec secundarie signi
ficat alī: ꝑma pars ꝓz. qz vnico modo significat ly alī: oīa sua
significata. 2ª pars ꝓz: qz aliter propositio necessaria signi
ficaret primarie impossibile: ⁊ propositio impossibilis signi
ficaret primarie neccessarium: qō non est admittendū. vbi
aūt alibi dicerem: q ly alī nō significat modo primario ho/
minem: intelligo ly modo primario aduerbialiter: ⁊ nō no
4ª ꝟ minaliter: qualiter sumo ī ꝓposito. ¶ 4°. ꝟ. est ista. Ly hō
eqz secundarie ⁊ ex ꝯñti significat alī: sicut te: ⁊ tñ non eque
distincte significat illa: prima pars ꝓz: ⁊ 2ª probatur: qz ly
alī ponitur in diffinitione hois: ⁊ non ly tu: nec aliquod eius
Cor^m suppositū formaliter: nec virtualiter. ¶ Ex ista ꝟne sequi/
tur. primo. Q̄ ista propositio. homo est hō: significat asser
tiue hoīem esse alī: ⁊ non te esse hominē: ꝓz: qz illa significat
hoīem esse aīal: ⁊ sequitur formaliter hō est homo: g̃ homo
ē aīal: ergo ipsa significat assertiue hoīez esse aīal: sed qz ea
dem propositio significat te esse hoīem: ⁊ non sequitur for
maliter: hō est homo: ergo tu es homo: ideo illa propositio
Cor^m significat nō assertiue te esse hoīem. ¶ 2°. sequitur. Q̄ nō
quicqd ⁊ qualitercūqz signnificatur per vnū ꝺictorioꝝ
assertiue opposito modo: significat̄ per reliquū: qz prima ꝓ
positio nullus hō est homo: significat assertiue me non eē
te: qz sequitur formaliter nullus hō est homo: g̃ ego nō sum
tu: ꝓz ista: aliquis homo est hō: nō significat assertiue me eē
te: cū non sequatur: aliqs homo est hō: ergo ego sum tu.

His visis respondetur ad rationē concedendo illā: Alī est asinus: ⁊ nego q sm̄ significet pri°
hoīem: ⁊ dico: q ly alī significat p̄. alī: ⁊ secundarie hominē:
vnico tñ modo: ⁊ cū dicitur: g̃ modo secūdario ⁊ ex ꝯñti ly
alī: significat alī: ꝺcedo. ꝺ^q: ⁊ conseqns: nec hec est cōtra do
ctrinam oīum logicoꝝ: tenendo ly mō noīaliter: vt vocali
ter sonat: tenendo tñ aduerbialiter mō primario. i. prima/
rie: ⁊ modo secūdario. i. secundarie: non concederē illam: ⁊
sic sumēdo: procedit cōtra doctrinā oīuz logicorū. ¶ No/
tandum tñ q li primo non sumit̄ hic cōpatatiue: sed officia
biliter: ⁊ conuertibiliter cum ly primo adequate ⁊ officiat̄
sic. ly. hō significat primo hoīez: ly homo significat indefi/
nite oēm hoīem: sub rōne q̄ est homo: ⁊ non significat nō
hoīem. Item ly risibile significat p̄ risibille. similiter offi/
ciabiliter: ly risibile significat indefinite omne risibile sub
ratione qua risibile: ⁊ non significat non risibile. Itē ista li
ois homo significat primo oēz hoīem: sic officiat̄: ly ois hō
significat vl̄r oēm hoīem: sub ratione q̄ homo: ⁊ non signi
ficat non hoīem. Itē. ly non hō: significat p̄ non hoīem: sic
debet officiari. ly. non hō significat infinite non hoīem: sub
rōne qua non hō: ⁊ non significat hoīez. ēt modo ꝯsimili of
ficiatur ly adequate: ⁊ primarie: quare ⁊c̄.

¶ Capitulū de existentia ⁊ vītate significati propositionis.

Quadragesimo tercio ad q̄stōnē principaliter ar/
guitur sic: ista propositio est vera. Antex̄ps
est: ⁊ cadē est falsa: ergo questio vera: tenet
conseqntia: cū minori: ⁊ maiorē probo: sup/
posito q. a. fit ista: antex̄ps est: quo supposi/
to arguitur sic. a. propositio significat preci
se sicut est: g̃. a. propositio est vera: ꝯña tenz: ⁊ añs arguitur
. a. propositio significat precise hoīem esse: ⁊ hoīem esse ē si
cut est: ergo. a. propositio significat precise. sicut est tenet
ꝯña: cum minori: ⁊ maiorem probo sic. a. propositio est vna
singularis affirmatiua de scō adiacente: cuius sm̄ signi/
ficat precise hoīem: ⁊ copula significat precise esse: ⁊ tota. a.
propositio significat iuxta compositionē suoꝝ terminorū:
ergo. a. propositio significat precise hoīem esse: ꝓz ña: quia
modo ꝯsimili probatur illā significare p̄: antechristū eē: ꝓz
añs arguitur quo ad istud: qō sm̄ significet p̄cise hoīem: ⁊
argno sic. ly antex̄ps significat p̄cise antex̄pm: ergo ly ante
x̄ps significat p̄cise hoīem: ꝓz ña: ab inferiori ad suū supe/
rius affirmatiue dictiōe exclusiua addita eisdē: vnde bene
sequitur: tñ antechristū significat ly. antex̄ps: ergo tñ ho
minē significat ly antex̄ps ēt aparte predicati. tu vides p̄ci
se hoīem: ergo tu vides p̄cise alī. tu percutis p̄cise antechri
stum: ergo tu percutis precise hominem.

Pro solutione huius argumenti pono quatuor ꝯnes: quaruz prima est ista. Ali/ ꝟ
qua propositio aliqualr esse significat adequate qualiter ē:
⁊ tñ suum adequatū significatū non est. probatur ista ꝓpo
sitio. Adā est significat adequate adaz esse: ⁊ taliter ē: ergo
⁊ cetera: ꝯña tenet: cū prima parte añcedentis: ⁊ scōaz pro/
bo: taliter est qualiter fuit adā esse: ergo taliter est. patet cō
sequentia: qz taliter significat illa secunda pars. vnde sicut
hec copulatiua: aliqualis fuit adā: ⁊ tu es talis: non signifi/
cat q aliqualis fuit adā: ⁊ tu es adā: ꝓz significat q aliq̄lis
fuit adam: ⁊ tu es talis qualis fuit adaz: ita hec copulatiua
ly adam est: significat adequate adā esse: ⁊ taliter est signifi
cat assertiue q ista ꝓpositio significat adā esse: ⁊ q taliter
est: qualiter fuit: vel potuit esse adam esse: qz actus signifi/
cādi ferī vsqz ad ymagiabilia: q āt adequatū significatū il
lius adā est: non sit: ꝓz: qz adam esse non est. ¶ Ex ista ꝟne Cor
sequitur primo. Q̄ aliqua propositio significat aliq̄liter eē
adequate: ⁊ taliter esse est verum: ⁊ tñ adequatū significa
tum eius nō est veruz: ꝓz de ista: antex̄ps est cuius adequa
tum significatū non est verū. ſ. antex̄pz esse: ⁊ tñ ipsa signi/
ficat adequate antex̄pm esse: ⁊ taliter esse est verū: qz te eē
est verū: ⁊ te esse est taliter: q̄liter erit antex̄pm esse. ¶ Se Cor
cundo segtur. Q̄ aliqua propositio significat aliqualiter es
se adequate: q̄liter est: ⁊ taliter est verū: ⁊ tñ illa propositio
non est vera: ꝓz de qualibet ista ꝝ: adam est: antex̄ps est: te
eniz esse: aut sortē esse est: ac etiā est veruz: ⁊ te esse: seu sor.
esse est taliter: q̄liter fuit adā esse: ⁊ taliter qualiter erit an
tex̄pm esse. ¶ Secūda ꝟ ē ista. Aliqua est ꝓpositio que ꝟ
aliq̄liter esse adequate significat: qualiter esse est falsum: ⁊
tñ suum significatū adequatū non est falsum: patet de ista:
antex̄ps erit: cuius adequatū significatum est verū: ⁊ ipsa
adequate antex̄pm fore significat: qualiter eē est falsuz: qz
adā fore est falsuz: ⁊ adam fore est: vel fuit taliter: qualiter
est vel erit antex̄pm fore: ergo ⁊c̄: ꝓz conseqntia: qz ly flm:
bz vim ampliatiuā ad preteritū: ⁊ futuꝝ. ¶ Ex ista ꝟne se Cor
quitur primo. Q̄ aliq̄ propositio significat aliqualiter esse
q̄liter esse est verum: ⁊ taliter esse est falsum: ꝓz de ista: an/
christus erit: que significat antex̄pm fore: ⁊ taliter est falsa:
qualiter erit antex̄pm fore: vt adam fore: ⁊ taliter est ver:
qualiter erit antex̄pm fore. vt platonez fore: dato q plato
erit. ¶ Secundo sequitur. Q̄ aliqua est propositio vera ⁊ Cor
necessaria: que aliqualiter eē adequate significat: ⁊ taliter
esse est falsum ⁊ impossibile: ꝓz: qm̄ ista propositio homo ē
aial: est vera ⁊ necessaria: que hoīem esse adequate signifi
cat: ⁊ taliter esse est falsum ⁊ impossibile qz Chy^ma esse al
est falsum ⁊ impossibile: ⁊ chymeram esse animal si esset:
esset taliter esse: qualiter eē est hoīem esse animal: g̃ ⁊c̄ ꝓz
ña: qz ly falsum: ⁊ ly impossibile ampliant vsqz ad ymagi
nabilia. ¶ Tertia ꝟ est ista. si ly sicut equiualet huic com/ ꝟ
plexo: aliqualiter q est non ois ꝓpositio vera significat si
cut est: patet: qz nulla chy^a est: ē propositio vera: ⁊ tñ non si
gnificat sicut est: qz nō significat aliqualiter qō est: ex eo q
nullam chymeram esse non est. ¶ Ex ista ꝟne sequitur pri Cor
mo. Q̄ si ly aliter q̄z est equiualet huic complexo: aliqual
q non est: ita chy^a est: non significat aliter q̄z est: quia nō si

gnificat aliqualiter: ꝙ nõ eſt. ¶ 2° ſequit. Q̃ ſic é ꝙ nulla chimera é: ⁊ tñ nullã chimerã eſſe nõ é ſicut é: nec aliter q̃z eſt (ꝑma pars pz) qr vex̃ ẽ nullam chimerã eſſe ⁊ ſecunda ſimiliter quia nullam chymeram eſſe non eſt aliqualiter.

4ª ꝛ ¶ 4ª ꝛ eſt iſta. Si ly ſicut é equalet huic incõplexo vex̃: ⁊ ly aliter q̃z é: huic incõplexo falſuz: q̃libet ꝓpõ vera ſignificat adequate ſicut é: ⁊ q̃libz falſa: aliter q̃z é (pz) qr quelibet ꝓpõ vera ſignificat adequate vex̃: ⁊ q̃libet falſa: ſignificat adeq̃te falſum. ¶ Ex iſta ꝛne ſequit ꝑmo. Q̃ hec añs ꝓs é ſignificat eſſe hõiez preciſe: ⁊ ita é ꝙ homo é: ⁊ tñ nõ ſignificat ꝑciſe ſicut é (ꝑma pars pz) ꝙ rõnez factã in ꝓncipio tñ ſpecialr ſic arguit. Illa ꝓpoſitio antexps é ſignificat hõiez eẽ: ⁊ non ſignificat nõ hoiez eẽ. g̃ illa ſignificat ꝑciſe hõiem eſſe. pz ꝛña ab exponẽtibus ad expoſitũ: ⁊ añs é verũ (vt claret intuẽti) g̃ ⁊ ꝛñs. 2ª pars ẽt é manifeſta: qr antexps é: ſignificat falſum. g̃ nõ ꝑciſe ſicut é. ¶ 3° ſequitur. Q̃ nullã chimerã eẽ é ſicut é: ⁊ aliquã chimeraz eẽ eſt aliter q̃z ſicut eſt: qr nullã chimerã eẽ é vex̃: ⁊ aliq̃z chimerã eſſe eſt falſum: magis tñ eſt in vſu ſignificatio 3ꝯ ꝛnis: q̃z quarte.

His preſuppoſitis pz ſolo ad rõnez negãdo illã: añxps é. ⁊ ꝛcedo ꝙ ipſa ſignificat ꝑciſe hominẽ eẽ: nõ tñ ꝑciſe ſignificat ſicut é: qualitercũq; ſumat̃ ly ſicut eſt (⁊ ad probationẽ) nõ valz ꝛña. vnde nõ ſeq̃t: tu vis ꝑciſe hominẽ eẽ papã: ⁊ ita é ꝙ hõ é papa. g̃ tu vis ꝓciſe ſicut é. ꝓpono namq; ꝙ nõ velis aliqd aliud ꝑter te eſſe papã: ſit tñ alius a te papa. iſto poſito: añs eſt verum: ⁊ conſequens falſum: quare ⁊c.

¶ Capitulum de taliter ⁊ qualiter.

Quadrageſimo quarto principaliter ad queſtionez arguit ſic. iſta ꝓpõ é vera. Contigẽter aliqs hõ põt currere: ⁊ hec eadẽ eſt falſa: igit̃ queſtio vera (ꝛña tenet) ⁊ ꝑmo ꝓbat̃ ꝑma ꝓs añtis ſic: qualitercũq; aliquis hõ currit: taliter aliquis hõ põt currere: ſed cõtingenter aliqs hõ currit: ſuppoſito ꝙ aliqs hõ currat: ergo ꝛtingẽter aliqs hõ põt currere (pz ꝛña cũ minori) ⁊ maiorez ꝓbo: aliqualiter aliqs hõ currit: et taliter põt currere. ⁊ non aliq̃liter alqs homo currit qn taliter poteſt currere. g̃ q̃litercũq; aliqs hõ currit: talr aliqs hõ põt currere (pz ꝛña) ab exponẽtib⁹ ad expoſitũ: ⁊ añs é vex̃ ex hoc: qr nlls é modus quo aliqs hõ currit: qn illo eodẽ ipſe poſſit currere: quare ⁊c. iaz probat̃ 2ª pars ꝓncipalis añtis ſic: nec̃io aliqs põt currere: ergo nõ ꝛtingenter aliqs hõ põt currere (pz ꝛña) ⁊ añs arguit: aliqs hõ põt currere: ⁊ nõ ꝑt eẽ quin aliqs hõ põt currere. g̃ neceſſario aliqs hõ põt currere (pz ꝛña) ab exponẽtibus ad expoſitũ: ⁊ añs ſimlr intuenti: ſicut. n. neceſſe é: ꝙ aliqs hõ põt eſſe: ita nec̃e eſt: ꝙ aliqs hõ poſſit currere.

Pro ſolutiõe pz huiꝰ arguméti pono q̃ttuor ꝛnes: quaꝝ ꝑma é iſta. Omni mõ quo aliquis hõ currit: aliqs hõ põt currere: nõ tñ q̃litercũq; aliqs hõ currit: talr aliqs hõ põt currere (ꝑma ꝓs pz) ꝙ exponentes non. n. é aliquis modus: quo aliqs hõ currit: qn iſto eodẽ aliqs hõ poſſit currere: ſicut nullo gradu: aliquis hõ currit qui iſto eodẽ aliqs homo poſſit currere. 2ª pars (pz ẽt) qr cõtingẽter aliqs hõ currir: ⁊ nõ ꝛtingẽter aliquis homo põt currere: ꝙ rõnẽ ſupius adductã. g̃ ⁊c. ¶ Ex iſta ꝛne ſequitur corrolarie. Q̃ ꝑciſe modo ꝛtingẽti aliqs hõ põt currere ⁊ tñ nec̃io aliqs hõ põt currere. 2ª pars pz ꝙ exponentes: ⁊ ꝑma ſilr ꝓbat̃ ſic. mõ cõtingẽti aliqs hõ ꝑt currere: ⁊ nullo mõ ꝛtingẽti aliqs hõ ꝑt currere. g̃ ⁊c. (pz ꝛña) ab expoꝛ nẽtib⁹ ad expoſitũ: ⁊ añs ſilr: qr quocũq; mõ: quo aliqs hõ põt currere: ille ẽ vel ꝑt eſſe modus cõtingẽs. ¶ 2ª ꝛ é iſta. Aliqualiter é hoc inſtãs: nõ qualr põt eẽ aliqd inſtans (ꝓbatur) ꝛtingẽter é hoc inſtãs: ⁊ nõ ꝛtingẽter põt eẽ aliqd inſtãs. g̃ ꝛ vera: ꝛña tz: cũ ꝑma parte añtis ꝙ exponẽtes: ⁊ faz ꝓbo

ſic: nec̃io põt eẽ aliqd inſtãs. g̃ non ꝛtingenter: ꝛña tz: ⁊ añs ſilr ꝙ exponentes. ¶ Ex iſta ꝛne ſequit corrolarie. Q̃ hoc inſtãs eſt omne inſtans: ⁊ tñ aliqualiter agit deus hoc inſtãti nõ qualiter põt agere aliqd inſtãs: pz: qr deus agit cõtingẽter hoc inſtãti: ⁊ nõ cõtingenter: ſed neceſſario deus ꝑt agere aliquod inſtãs. Corᵐ

¶ 3ª ꝛ eſt iſta. Aliqualr oĩs homo é: non qualiter aliqs hõ é: ꝓbat̃: neceſſario oĩs homo é: ⁊ nõ neceſſario aliqs homo é. ergo ꝛ vera: ꝛña tz: cuz ꝑª parte añtis ꝙ ariſto. ꝑmo poſterioꝝ ponẽtez: ꝙ ſpẽs ſunt eterne ⁊ neceſſarie: qr demoſtratões non fiũt niſi ex neczys: ⁊ ipoſſibilibꝰ aliter ſe habere. Scõa vero pars eſt mãifeſta: qr poteſt eẽ ꝙ non ſit aliqs hõ: poteſt. n. eẽ ꝙ vna mulier ſit oĩs hõ: que ſit ꝓgnãs cuz fetu maſculino: ĩ quo caſu non foret aliqs hõ: ſed oĩs hõ in qua muliere ꝑſeruaret̃ ſpẽs humana: q̃ in maſculino ꝑſeruari non põt: nec in muliere carẽte fetu maſculino. 3ª ꝛ

¶ Ex iſta ꝛne ſequit corrolarie. Q̃ qualitercũq; ſor. é: taliter aliqs homo eſt: nõ tñ qualitercũq; berta eſt: taliter aliqua hõ eſt: ꝑma pars pz: qr ꝑciſe contingẽter ſortes eſt: ⁊ taliter aliqs homo é. 2ª pars eſt euidẽs: quoniã cõtingẽter berta é. ⁊ nec̃io aliqua homo é. Corᵐ

¶ 4ª ꝛ eſt iſta. Aliq̃liter oĩs agit ſortẽ: nõ qualr agit: nec agere poteſt: ꝓbat̃: ꝛtigẽter oĩs agit ſortẽ: ⁊ ꝓciſe neceſſario deus agit: ⁊ agere põt. ergo ꝛclio vera: ꝛña tz: cũ ꝑma parte añtis. ⁊ ſcõaz ꝓbo: qr deus agit: ⁊ agere põt: ⁊ non poteſt eẽ qn ipſe agat: ⁊ agere poſſit. ergo ⁊c. 4ª ꝛ

¶ Ex iſta ꝛne ſeq̃t corrolarie. Q̃ qualitercũq; oĩs ꝓduxit adaz: taliter ꝓducet añxꝑm: ⁊ e ꝛ. ⁊ tñ aliqualr deꝰ ꝓduxit adam: non qualiter poterit ꝓducere antexꝑz: patz iſtud corrolariũ: qr ꝑciſe ꝛtingẽter deus ꝓduxit adã. ⁊ ꝑciſe ꝛtingenter ꝓducet añxꝑz: ſz non ꝛtingenter poterit producere antexꝑz: ĩmo neceſſario: qr deꝰ poterit ꝓducere antexꝑz: ⁊ non poterit nõ poſſe ꝓducere eũ. Corᵐ

¶ Notãdũ tamẽ ꝙ non ſine cauſa cõtinue negationẽ ꝑpono relatiuo ac termino modali aduerbialiter ſumpto: ego. n. non concedo illam: deus aliq̃liter agit hoc ĩſtans: qualiter non agit: ſi enim deus aliq̃liter nec̃io vel contingẽter non agit: ſeq̃t ꝙ deus nõ agit: tanq̃z ab expoſita ad vnam ſuarum exponentium: hec enim: contingẽter deus non agit: ſic exponitur: ex quo modus non negat̃: deus non agit: ⁊ põt eſſe ꝙ deꝰ agat. Itẽ neceſſario deus non ꝓducet antexꝑm: ſic exponit̃: deꝰ non ꝓducet antexꝑz: ⁊ nõ poterit eẽ ꝙ deus ꝓducat antexꝑz: ⁊ hoc negat̃: tanq̃z impoſſibile.

His viſis pz ſolutio ad rõnẽ negãdo illã: ꝛtingenter aliqs hõ põt currere: licz forte ꝛcederet̃ a nãli: ꝙ aliqs hõ ꝛtingẽter poteſt currere: qr ipſe ꝑt non poſſe currere: ſicut ꝑt non poſſe eſſe: corrupto enĩ homine: non amplius ꝙ nãz eẽ ꝑt: Et ad ꝓbationẽ: nego maiorẽ: ⁊ faz exponẽtẽ: ⁊ dico: ꝙ licet nullo mõ aliqs homo currat: qn illo modo ipe poſſit currere: non tñ q̃litercũq;: quare ⁊c.

¶ Capitulum de relatiuo poſſeſſionis.

Quadrageſimo quinto ꝓncipaliter ad q̃ſtionẽ arguit̃ ſic. iſta ꝓpoſitio é vera. Oĩs homo ẽ aliqd ꝛpoſitũ ex oĩbꝰ ſuis partibꝰ: ⁊ hec eadez eſt falſa: igit̃ q̃ſtio va: ꝛña tz: ⁊ ꝓbat̃ ꝑª pars añtis ĩductiue ſic. Iſte homo eſt aliqd ꝛpoſitũ ex oĩbꝰ ſuis partibꝰ: ⁊ iſta homo eſt aliqd ꝛpoſitũ ex oĩbꝰ ſuis ꝑtibꝰ: ⁊ ſic de alys: ⁊ iſte ſũt oẽs hoies. g̃ oĩs hõ é aliqd ꝛpoᵐ ex oĩbꝰ ſuis ꝑtibꝰ. pz ꝛña aſingularibꝰ ſufficiẽter enũeratis: ad ſuã vlem: ⁊ añs é vex̃. g̃ ⁊ ꝛñs. ſcõa ꝓs antecedẽtis ꝓbat̃ ſic. oĩs hõ é aliqd ꝛpoſitũ ex oĩbꝰ ſuis partibus. g̃ oĩs homo é aliqd ꝛpoſitũ ex oĩbus partibꝰ alicuius ꝛpoſiti: ſeu oĩs hõ eſt aliqd ꝛpoſitũ ex oĩbꝰ partibus alicuius hõis: pz ꝛña: qr illud relatiuũ ſuis nõ poteſt referre niſi vnum illoꝝ terminoꝝ: homo: vel compoſituz: ſed cõſequẽs eſt falſum pro qualibet parte: ſeq̃t enim: omnis homo eſt aliqd compoſitũ ex omnibus partibꝰ alicuiꝰ

compositi:sed tu es homo.ergo tu es compositus ex omnibus partibus alicuius compositi:tunc vltra.asinus habens partes est vnum compositum.ergo tu es aliquod cōpositū ex oibus partibus asini:ꝯns falsuz(ꝛ pz ꝯña)ab supiori distributo mobiliter ad suū iferius cū debito medio. eo mō (iꝓbaf)z^{a} ps.vz.ois homo ē aliqd ꝯpositū ex oibus ptibus alicui^{9} hominis:deducēdo ex illa mō ꝯsilī(vt ꝑus)qꝫ tu es compositus ex oibus ptib^{9} ſor.(dato)qꝫ ſor.sit:ꝯns falsum. ergo ꝛc.

Pro solutione hui^{9} argumēti pono q̄ttuos conp^{a} ? clunes:quaꝝ ꝑma ē ista.Signū vl'e affirmatiuū collectiue sumptū:terminū ꝓpinquū distribuit collectiue:ꝛ remotuz ab ipo distribuit diuisiue rectū ab illo:ꝓbaf(ꝛ pono)qꝫ.a. b.c.sint oēs vnitates.d.numeri.isto posito: capio istā ꝓpōnē.a.b.c.sunt oēs vnitates alicui^{9} numeri:sumendo ly oēs collectiue:quo posito(patet)qꝫ ly vnitates distribuit collectiue sicut ī ista.a.b.c.sūt oēs vnitates.d.numeri:ꝛ tamē ly numeri distribuit diuisiue(qm̄ optime seqf).a.b.c. sūt oēs vnitates alicuius numeri:sed ois numerus octonari^{9} ē aliquis numerus.g̊.a.b.c.sunt oēs vnitates alicui^{9} numeri octonary:cōsequens falsuz:ꝛ pz ꝯña:a supiori distributo mobl'r diuisiue ad suū inferius:vñ nullus terminus distribuit collectiue:nisi sit pluralis numeri:sed ly numeri ē singularis nūeri.ꝛ distribuit. g̊ distribuit diuisiue. ℂ Ex ista
Corm ꝯne sequit cōrelarie. Oꝛ q̄libz istaꝝ ē falsa. ſor.ē aliqd compositū ex oibus partibus alicuius compositi: plato ē aliqd ꝯpositū ex oibus ptibus alicui^{9} hominis:qꝛ tam ly hōis q̄z ly cōpositi distribuit diuisiue:vñ optime sequit: plato ē aliqd ꝯpositus ex oibus ptib^{9} alicuius hominis:sortes ē hō.g̊ plato ē aliqd ꝯpositū ex oib^{9} partibus sortis:ꝯns falsum.g̊
2^{a} ? ꝛ antecedēs. ℂ 2^{a} ? ē ista. Signū vl'e affirmatiuū collectiue sumptū non distribuit diuisiue terminū remotū:nisi in cōparatione ad terminū ꝓpinquū:verbi gra ī ista ꝓpositione.a.b.c.sunt oēs vnitates alicuius rei: nō distribuit ly rei ꝙ omni re:sed solū ꝙ re habēte vnitates: qꝛ nō seqf.a.b.c. sunt oēs vnitates alicuius rei:sz deus ē aliqua res. g̊.a.b.c. sunt oēs vnitates dei:qꝛ deberet sumi talis minoꝛ:deus est
Corm res habēs vnitates. ℂ Ex ista ꝯne sequit. Oꝛ ista ꝯña non valet:sortes ē aliqd composituz ex oibus partibus q̄titatiuis alicuius hominis:ꝛ plato ē hō.g̊ sortes ē aliquod compositū ex oibus partibus q̄titatiuis platonis:dato enim qꝫ sortes ꝛ plato eēnt oēs homines:ꝛ qꝫ ſor.esset quātus:ꝛ plato non eēt q̄tus:esset aīcedēs vex:ꝛ ꝯns falsuz.ideo debeꝛet esse talis minoꝛ:plato ē hō hns partes q̄titatiuas:quaz ego ī hoc casu negarē:verūtn̄ bene sequit:ſor.est cōpositus ex oib^{9} partibus alicuius hominis: ꝛ plato ē homo.g̊ ſor.ē
3^{a} ? ꝯpositus ex oibus partib^{9} platonis:nec oportet dicere:plato ē homo partes hns:qꝛ si plato ē homo:ipse hz ꝑtes. ℂ 3ª ꝯclio ē ista. Nullū aīs alicuius relatiui ē ponēdū ꝯfusius loco eiusdē:q̄z supponat idē relatiuū.ista ? pz iductiue: vñ iste nō conuertit̄:aliqs hō ē:ꝛ qlibet homo ē ille: aliqs hō ē:ꝛ quilibet hō ē aliquis homo:qꝛ ly ille stat determinate:ꝛ
Corm ly hō positū loco eiusdē supponit ꝯfuse tm̄. ℂ Ex ista conclusione sequit. Oꝛ ista ꝯña non valz:sortes ē aliqd cōpositus ex oibus suis ptib^{9}.g̊ ſor.ē compositū aliqd ex oib^{9} partibus alicuius ꝯpositi:qꝛ relatiuū supponit determinate: sicut suū aīs.ſ.cōpositū qd̄ suppo^{o} esse suū aīs:ꝛ ly compositi loco relatiui positū:stat ꝯfuse ꝛ distributiue.iō bene seqtur:ſor.ē aliqd cōpositū ex oibus suis ptibus.g̊ ſor. ē aliqd
4^{a} ? ꝯpositū ex alicui^{9} cōpositi oibus ptib^{9}. ℂ 4^{a} ? ē ista. Relatiuū reciprocū supponens cōiter nō ē in aīs suū ꝯuertibile illatiue:sz ē ad singula referibile singulariter: ꝛ discrete: pz ista ? qm̄ non seqtur.ois homo videt se.g̊ ois homo videt oēz hominē:nec ad veritatē aītis requirit veritas cōsequentis:sed requirit:ꝙ iste homo videt se:ꝛ iste hō vidz
Corm se:ꝛ sic de alys. ℂ Ex ista ꝯne sequit corrolarie. Oꝛ ista ꝯña non valet:ois homo ē ex oībus suis ptibus.g̊ omnis homo ē ex oibus ptibus alicuius hominis:qꝛ ly suis distribuitur non absolute:sed referendo singl'a singl'is.istom^{o}: iste hō ē ex oībus suis ptibus:ꝛ ista hō ē ex oib^{9} suis ptibus:ꝛ sic de alys(ꝛ tunc optime sequitur) iste homo ē ex omnib^{9} suis partibus ergo iste homo est ex omnibus partib^{9} istius hominis: ꝛ sicut ē antecedens vex:ita ꝛ consequens.

His suppositis pz rnsio ad rōnē ꝑncipalez concedēdo illā:ois hō ē aliqd ꝯpositū ex oib^{9} suis ptib^{9}:ꝛ ad īꝓbatōez nego ꝯñaz:qꝛ relatiuū aut refert ly cōpositū:aut ly homo:si ly cōpositū: arguitur a termio stāte confuse tm̄: ad secū conuertibilē stātem continue:ꝛ distributiue.ideo bn̄ seqf:ois homo ē aliqd cōpositū ex oib^{9} suis ptibus.igit̄ ois hō ē aliqd compositū ex alicuius compositi oībus ptibus:si aūt relatiuū refert illū terminū homo pz ex p̄dictis:qꝫ ꝯña non valet:qꝛ nō distribuit̄ relatiuū absolute:sz respectiue:referendo singula singl'is:vt dictū ē:ex illo tm̄ añte posset concludi:vt ꝑius:qꝫ ois homo ē aliquod compositū ex alicuius hominis omnibus partibus:qd̄ vt ꝑius concedit̄ sicut antecedēs: qd̄ patet:ꝙ singulares:ꝛ exponentes:quare ꝛc.

℄ Capitl'z de possibilitate:ꝛ ipol'itate aduerbial'r sumptis.

Quadragesimo sexto ꝑncipal'r arguit̄ sic ad qd̄ nez: ista ꝓpositio ē vera. Impossibiliter ds non ē:ꝛ hec eadē ē falsa.igit̄ q̄stio vera:consequentia tz:cū ꝑma parte añtis:qꝛ suū ꝯdictoriū ē falsuz.vz.possibiliter deus non ē:sicut eni illa sunt ꝯdictoria:pol'e ē deū nō ē:ꝛ ipol'e ē deū n̄ eē:ita ꝛ illa: possibil'r de^{9} nō ē:ꝛ ipossibil'r ds non ē:pz ꝯña:qꝛ sicut possibile:ꝛ ipossibile faciūt ꝓpositōez modalez:ita possibil'r:ꝛ ipossibil'r.z^{a} ps añtis ꝓbaf sic: qm̄ sequit̄:ipossibil'r de^{9} non ē.g̊ deus non est: pz cōsequentia exposita ad vnā suaꝝ exponentiū qd̄ ꝓbo sic:istius necessario de^{9} non est.ꝑma exponens est illa:deus non ē.sed ly impossibiliter est.ita aduerbiū modale:sicut ly necessario vel ꝯtingēter.g̊ etiā hz exponi:ꝛ pcōsequēs hui^{9} ipossibil'r de^{9} nō est.p^{a} exponens est ista deus nō est.qd̄ erat ꝓbandū.

Pro solutione hui^{9} argumēti pono quattuor p^{a} ? ꝯnes quaꝝ ꝑma ē ista. Licz necessario:ꝛ contingenter.sint modi oppositi.non tm̄ sunt modi ꝯdictoriū.ꝑma ps pz.qꝛ ex vno eoꝝ sequit̄ ꝯdictoriū alterius.vñ sequit̄.cōtingenter tu curris.g̊ non necio tu curris.etiaz seqf.necio deus est.g̊ non contingenter de^{9} est.z^{a} pars est etiā euidens.qm̄ sepe ī qualibet suaꝝ ꝓpositionuz causant falsitatē:q̄libet eni ista ē falsa necio aīrps est:cōtingēter aīrps ē:ꝛ ēt q̄libet ista:necio tu non es:contingēter tu non es. ℂ Ex ista ꝯne seqf ꝑmo. Oꝛ vere:ꝛ false:non sunt termini ꝯdictoriū.q̄ꝫ sunt termini oppositi:patet:qꝫ q̄libz illaꝝ ē falsa:vere anterps ē:falsē aīrps est. ℂ z^{o} seq tur. Oꝛ possibiliter:ꝛ ipossibiliter nō sūt termini ꝯdictorii licz sint termini oppositi ꝛ repugnātes:pz ꝑma pars: qd̄libet istaꝝ est falsa:possibiliter chimera ē:ī possibiliter chimera ē:cū ex q̄libet eaꝝ sequat̄ chymeram esse.z^{a} pars tenet ex hoc:qꝛ ex vno illoꝝ seqf cōtradictoriuz alterius:vt possibiliter tu es:g̊ non impossibiliter tu es: impossibiliter chymera ē.g̊ non possibiliter chymera ē:quare ꝛc. ℂ z^{a} ? ē ista. Uex ꝛ falsuz q̄libet opponūt̄:sed necius ꝛ ꝯtingēs: solum contrarie repugnant:pz ꝑma pars:qm̄ nec simul vere:nec simul falsē:possunt dictis similibus applicari:eo enim qꝫ hec sit vera:antechristū esse ē falsuz:hec ē falsa: anterps esse est vex:ꝛ e? .z^{a} pars etiā patet:qꝛ necessariū: ꝛ contingens:nō simul vere:sed simul falsē: dictis similib^{9} possunt applicari:vnde hec nunq̄z possunt simul esse vera: sic significando:anterpm esse hominez ē contingens:ꝛ anterpz ei hom inē est necessarium:sed bene simℓ falsa: ꝛ qꝫ illa repu

gnāt manifestū ē:qz ex quolibet eoz sequit formaliter op
Cor[a] positū alterius (vt pz ituenti) ¶ Ex ista ꝓne sequit ꝑmo.
Oz possibile:z ipossibile: tam contrarie q̄z contradictorie i-
micem opponūtur (patet) qz nec simul vere:nec simul fal-
Cor[b] se:dictis similib⁹ possunt applicari. ¶ 2° segtur.qꝑ istud ar
gumentū nō valet:possibile:z impossibile sunt ꝯdictoria. ḡ
possibiliter:z impossibiliter parifozmiter contradicunt:qz
possibile:z ipossibile sunt nomina:z modi officiabiles. sed
possibiliter:z impossibiliter:sunt aduerbia:z modi exponi-
3ª ꝓ biles. ¶ 3ª ꝓ ē ista. Sicut termini officiabiles causant repu
gnantiā contradictionis affirmatiuā:sic z exponibiles mo
dales contrarietatē negatiuā (ꝑma pars pz) qm̄ illa repu-
gnant cōtradictozie:ipossibile ē te esse: z possibile ē te esse:
quoz qlibet ē affirmatiuū. 2ª pars etiaz oñditur: qm̄ ista
possibiliter tu nō es:z ipossibiliter tu non es cōtrarie repu-
Cor[a] gnāt:non obstāte qꝑ ambo sint negatiua. ¶ Ex ista ꝓne se-
quitus ꝑmo. Oz nec possibiliter deus nō ē: nec ipossibiliter
deus nō ē:qz ex cuiuslibet istoz opposito:sequitur qꝑ deus
Cor[m] non ē. ¶ 2° sequit. Oz nec vere tu non es: nec false tu non
es:si enī vere vl̄ false tu nō es:segtur qꝑ tu non es.z ita con-
cedo:qꝑ nec vere:nec false:anteꝛps ē:qz si vere:vel false:an
teꝛps ē.ḡ aliqualr anteꝛps ē:ꝯñs falsuz:vt patet intuenti.
4ª ꝓ ¶ 4ª ꝓ ē ista: Sicut ly mō contingenti:z ly cōtingēter nō
conuertunt iuicē:ita nec ly modo ipossibili: z ipossibiliter.
ꝑma pars pz:qm̄ nō sequit:modo contingenti tu non es. ḡ
contingēter tu nō es. 2ª ꝑs etiā oñditur:qm̄ non sequitur
modo ipossibili tu nō es.ḡ impossibiliter tu non es:añs enī
5ª ꝓ ē verū:ex quo nullo mō ipossibili tu es:z ꝯñs falsum:qz ex
ipso sequit te non esse:ab exposita ad vnaz suaz exponen-
tiuz. Dec.n. impossibiliter tu nō es: sic exponit: tu non es.
z impossibile ē te non eē:z qz iste exponentes iplicant ꝯtra
Cor[n] dictionē.ideo ꝯsimiliter iplicat expositū. ¶ Ex ista ꝓne se
quitur ꝑmo. Oz mō possibili tu nō es:z tm̄ nō possibiliter tu
non es: ꝓbat sic ꝑma ꝑs isto mō:tu non es demonstrando
modū quo ego sum: z iste ē aliquis modus possibilis.ergo
modo possili tu non es.2ª ꝑs ꝓbat:qm̄ si non detur oppo-
sitū:z sequit possibbilr tu nō es.ḡ tu non es:ab exposita ad
vnā suaz exponentiū:illa.n.sic exponitur:tu non es:z possi
Cor[o] bile ē te non esse. ¶ 2° sequitur. Oz mō vero:z mō falso ds
non ē:non tm̄ vere aut false deus non ē. ꝑma ꝑs pz: qm̄ isto
mō deus non ē:z iste ē modus verus:demonstrādo modū
quo illa ē vera:homo ē.ergo z cetera. Similiter isto modo
deus nō ē:demonstrādo modū quo illa ē falsa: chymera ē:
z iste ē aliquis modus. ergo ꝛc. 2ª vero pars patet ꝓꝓ expo
sitionē sui ꝯtradictozy:ista enī:false deus non ē.sic exponi
tur:deus non est.z falsum est deum non esse. similiter ista
vere deus non est.sic exponitur.deus non est. z verum est
deū non eē.mō patet qꝑ vtriusq exponētes implicāt. ḡ ꝛc.
Contingenter vero z necessario postposita negatōe supe-
rius exponunt:tm̄ vt habeāt oēs modi exponēdi (dico) qꝑ
illa nēcio de⁹ nō ē:sic exponit:de⁹ nō ē:z ipossibile ē deum
eē.z illa:ꝯtingēter deus nō ē:sic exponit deus non ē: z pos-
sibile est deū eē.q̄re ꝛc.

His ꝓsuppositis rñdet ad rōnē negādo illā.
Impossibiliter de⁹ nō est:z illā silr possibilr de⁹ nō ē:nec illa
sūt ꝯdictoria:qz ambo exponibilia z ambo falsa. z ad ꝓba
tionē:ista sunt ꝯdictoria. Impossibile est deū nō esse: z pos-
sibile est deū non eē.ḡ z illa:negat ꝯña. Et rō negatiōis ba
betur in 2° corrolario secunde conclusionis:q̄re ꝛc.
¶ Lapz de ꝯuertibilitate termini ignoti cū termīo noto.

Quadragesimo septimo ꝑncipa
liter ad q̄stionē arguitur sic. Ista ꝓpositio est vera.a. ē eq̄-
le.b.z eadem est falsa. ḡ questio vera (ꝯña
tenet) z añs arguitur:z pono:qꝑ.a. conuer-
tatur cum illo termino cōpositō:aliqua ꝑs
q̄ntitatiua sor.z.b. cum illo termino sortes.isto posito:pz qꝑ
hec ē falsa.a.est equale.b.sicut sua cōuertibil'.s.aliqua pars
quantitatiua sortis ē equalis sorti: vt supius fuit oñsum:tm̄
ꝓbat:qꝑ illa sit vera sic arguendo:si aliqd ē cuius q̄libz ꝑs
q̄ntitatiua ē equalis alicui ꝑti q̄ntitatiue.b.z econtra: istud
ē equale.b.sz.a.ē aliqd cuius q̄libet ꝑs q̄ntitatiua ē equalis
alicui ꝑti q̄ntitatiue.b. z econtra.ergo.a.ē equale.b'. ꝯña tz
cū maiozi:cū illud cōe sit ꝑncipiū z facile ꝑ intelligentē de
monstrabile:sz minoz ꝓbat sic:q̄libet ꝑs q̄ntitatiua.a.ē eq̄-
lis alicui ꝑti q̄ntitatiue.b. z q̄libet pars q̄ntitatiua.b.ē eq̄lis
alicui ꝑti q̄ntitatiue.a.igit'.a.ē aliqd cuius q̄libet ꝑs ē eq̄lis
alicui ꝑti q̄ntitatiue.b.z eꝯ.ḡ ꝛc.pz ꝯña: qz ꝯñs ē vna copu-
latiua:cuius ꝑma ꝑs cōuertitur cū ꝑma ꝑte añtis: z 2ª simi
liter:antecedens autem est manifestum inspiciendo termi
nos conuertibiles:tam.a.q̄.b.

Ꝓ solutiōe huius argumīti pono q̄ttuoz ꝓnes:
quaz.ꝑma est ista. A est equale.b.z 1ª ꝓ
tm̄ nullū.b.ē equale.a. ꝓbo:z pono:qꝑ.a. ꝯuertat' cū illo ter-
mino:queliꝫ ꝑs q̄ntitatiua soz.z cū ab illo aliqua ꝑs q̄ntitati
ua soz.isto posito pz qꝑ.a.est equale.b.qz quelibet ꝑs q̄ntita
tiua sortis ē equalis alicui ꝑti q̄ntitatiue sortis:sed nullū.b.
ē equale.a.qz nulla ꝑs q̄ntitatiua sortis ē equal' cuilibz ꝑti
q̄ntitatiue sortis. ¶ Ex ista ꝓne segt' ꝑmo. Oz.a.ē.b.z tm̄ nul Cor[m]
lū.b.ē.a.pz:qz q̄libz ꝑs q̄ntitatiua sortis:ē aliq̄ ꝑs q̄ntitatiua soz
tis:sz nlla ꝑs q̄ntitatiua soz.ē q̄libz pars q̄ntitatiua sortis. ¶ 2° Cor[v]
segt' Oz.b.differt ab.a.z tm̄ nullū.a.differt a.b.pz:qz aliq̄ ꝑs
q̄ntitatiua soz.differt aqualibet ꝑte q̄ntitatiua soz.nō tm̄ q̄li-
bet ꝑs q̄ntitatiua sortis differt ab aliqua ꝑte q̄ntitatiua soz-
tis. ¶ 4ª ꝓ ē ista. Quelibet pars q̄ntitatiua.a.ē pars q̄ntitati 2ª ꝓ
ua.b.z eꝯ.z tm̄.a.nō ē.b.nec equali.b. ꝓbat' ista ꝓ in casu ar
gumēti sic:q̄libet ꝑs q̄ntitatiua alicuius ꝑtis q̄ntitatiue soz.
ē pars q̄ntitatiua soz.z quelibet ꝑs q̄ntitatiua soz.ē ꝑs q̄ntita
tiua alicuius ꝑtis q̄ntitatiue soz.ergo q̄libet ꝑs q̄ntitatiua.a.
est aliqua ꝑs q̄ntitatiua.b.z eꝯ:pz ꝯña:ab vno ꝯuertibili ad
reliquū:z añs silr ꝑ suas exponētes:quare ꝛc.qꝑ añt.a.non
sit.b.nec equale.b.pz.qz nulla pars q̄ntitatiua sortis est soz-
tes:aut equalis illi. ¶ Ex ista ꝓne segt' ꝑmo. Oz si q̄libz ꝑs Cor[m]
q̄ntitatiua sortis est eq̄lis alicui ꝑti q̄ntitatiue platōis:z eꝯ:
sortes ē equalis platoni:nō tm̄ si quelibz ꝑs q̄ntitatiua.a.est
equalis alicui parti q̄ntitatiue.b.z ecōuerso.a.est equale.b.
ꝑma pars ē cuidēs:z 2ª sequitur ex ꝓne z nō mix:qz condi
tionalis ꝑme partis cōparat finitū ad finitū:sed conditiōa
lis secunde partis ꝯparat ifinitū ad infinitū:qz ly soz. soluz
vnū suppositū hēt:z similiter ly plato:sed.a.seu pars q̄ntita
tiua infinita bz supposita. ¶ 2° segtur. Oz ista ꝯña nō valz Cor[m]
q̄libet pars.a.ē eq̄lis alicui parti q̄ntitatiue sortis:z eꝯ.ḡ.a.
ē aliqd cui⁹ quelibet pars q̄ntitatiua ē equalis alicui parti
q̄ntitatiue sortis:z ecōtra (qz ipliciteargui') atermino stā-
te ꝯfuse tm̄ ad eūdē stantē determinate:stat.n.ly.a.ī 2ª par
te añtis iplicite cōfuse tm̄:z ī 2ª parte ꝯñtis stat determina
te:vt pz ī suis conuertibilibus. ¶ 3ª ꝓ ē ista. Oō est equale 3ª ꝓ
.b.z idez.a.est inequale.b. ꝓbat' sic:retento casu ꝑme ꝓnis
.s.qꝑ.a.ꝯuertat' cum illo termino quelibet ꝑs quantitatiua
sortis:z.b.cum isto aliqua pars quantitatiua sortis:quo po
sito:arguit' sic:quelibet pars quātitatiua sortis est equalis
alicui parti q̄ntitatiue sortis.ergo.a.est equale.b. Item que
libet pars quantitatiua sortis est inequalis alicui ꝑti q̄ntita
tiue sortis.ḡ idem.a.ē inequale.b.patet q̄libet ista ꝯñtia-
rum:z añs est ver.ergo z ꝯñs. ¶ Ex ista ꝓne sequit'. Oz.a. Cor[m]
excedit.b.z tm̄.b.non excedit' ab.a.patet:qz quelibet pars
quātitatiua sortis excedit aliquā partez eius:z nulla pars
quātitatiua sortis exceditur aqualibet parte quantitatiua
sortis. ¶ 2° sequitur. Oz inter.a.z.b.est aqualis ꝓꝓportio:z Cor[m]
tm̄ inter.b.z.a.nulla est ꝓꝓportio.ꝑma pars pz:qz inter quā-
libet partem quantitatiuā sortis:z aliquā partem q̄ntitati-
uā eiusdem est aliqualiter proportio. 2ª etiā est cuidens:qz

inter nullam partem quantitatiuaz ſortis:ꝛ q̄libz ptez q̄ꝫ/
4ª ♌ titatiuā eiuſdē eſt aliqualis ꝓportio. ℂ 4ª ♌ eſt iſta. A. eſt
equale.c.ꝛ.b.eſt equale eidē.c.ꝛ tñ.a.nō ē equale.b.nec e♌:
ꝓbatur(ꝛ pono)ꝙ taz.a.q̄ꝫ.b.ꝟuertaꝫ cū illo termino que
libet pars quātitatiua ſortis.c.vero cū iſto termino aliqua
pars quātitatiua ſortis.iſto poſito:patet ꝑma pars ♌nis:qz
quelibet ps q̄ꝫtitatiua ſortis ē equalis alicui pti quātitati/
ue ſortis.ꝛ zª etiā liquet:qz nulla pars q̄ꝫtitatiua ſortis eſt
Loꝛm equalis cuilibet pti q̄ꝫtitatiue eiuſdē ſortis. ℂ Ex iſta ♌ne
ſequiꝫ ꝑmo. Oꝛ.a.ꝛ.b.ſunt q̄ꝫta ꝛ nō ſunt equalia: nec ineq̄
lia:ꝑma pars pz:qz q̄libet ps q̄ꝫtitatiua ſoꝛ.ē quāta.zª ſimi/
Loꝛm liter:qz nec.a.ē eq̄le.b.nec e♌:p ♌cl'onē. ℂ zº. ſeqꝫ. Oꝛ nll'a
iſtaꝝ ♌ñtiaꝝ valet: tam.a.q̄ꝫ.b.ē equale.c.ꝛ nō.a. ꝛ.b. ſunt
Loꝛm equalia inter ſe:ergo aliqua ſunt equalia vni. ℂ 3º que nō
ſunt equalia inter ſe.a.ꝛ.b.ſunt q̄ꝫta:ꝛ nō ſunt equalia:neq̄
ieq̄lia.ḡ aliqua ſunt q̄ꝫta ꝛ nō ſunt eq̄lia:nec ineq̄lia ergo.
aliq̄ ſunt quanta que non ſunt equalia nec iequalia:añs.n
eſt veꝝ:ꝛ ♌ñs falſuz: vt pz:ex ſuis conuertibilib⁹.

His viſis pz ſolutio ad argumētuz negando illā.a.ē
equale.b.ꝛ ad ꝓbatōez nego mínoꝛē:ꝛ tūc
ad argumētuz quelibz ps q̄ꝫtitatiua.a.ē equalis alicui par
ti q̄ꝫtitatiue.b.ꝛ q̄libet ps q̄ꝫtitatiua.b.ē equalis alicui par
ti q̄ꝫtitatiue.a.ḡ.a.ē aliqd cuius q̄libet ps quātitatiua ē eq̄
lis alicui pti q̄ꝫtitatiue.b.ꝛ e♌:nego ♌ñaz(ꝛ ad ꝓbationez)
nego ꝙ ꝫa ps ♌ñtis ꝟuertaꝫ cuz ꝫa pte añtis:qz ꝫa ps añt'
eſt vera(vt pz)ꝛ ꝫa pars ♌ñtis falſa ē:qz ſubordinaꝫ huic
falſe alicui pti q̄ꝫtitatiue.a.q̄libz pars q̄ꝫtitatiua.b.ē eq̄lis:
ꝛ ꝙ ſubordinet iſti pz:qz ſicut ly.a.ī ꝑma pte ſtat determi/
nate:ita ꝛ in conuertibili cum ſecūda ſtare debet:ex quo ſe
cunda in ſignificando dep̄dет ap̄ma.quare ꝛc.

ℂ Capitulum de finito ꝛ infinito.

Quadrageſimo octauo ad que/
ſtionē ꝑncipal'r
arguiꝫ ſic:iſta ꝓpoſitio ē vera. A. ē q̄ꝫtū:ꝛ ea
dez ē falſa.ḡ qō vera(♌ñtia tz)ꝛ añs argui
tur:ponēdo ꝙ.a.ſit ifinitū:iſto poſito pz ꝙ
.a.ē q̄ꝫtū:qz.a.ē infinitū:ſed ꝓbo aliā partē
videlicet:ꝙ.a.non ē q̄ꝫ''':qz ſi.a.ē q̄ꝫtū:aut.ḡ
reſpectu maioꝛis:aut minoꝛis:aut eq̄lis:non maioꝛis:qz ni
bil ē maius ifinito:nec reſpectu mīoꝛis:qz nullum ifinitū ē
puuz:nec ēt reſpectu equal':qz ſi ab vno ifinito auferreꝛ
vnū pedale:ꝛ a reliquo ſemipedale vnū ifinitū altero eſſet
maius:qō ē falſuz(ꝛ ꝓbaꝫ ♌ñtia)qz ſi ab equalibus iequa
lia demas:cetera remanent inequalia.

Pro ſolutione hui⁹ argumēti pono q̄ttuoꝛ ♌cl'o
nes:quaꝝ.ꝑma ē iſta. Sicut cō/
tingit dare ifinitū ſimpl'r:♌tingit dare ifinitū ꝫz gd(ꝑª ps
pz)qz ♌tingit dare corp⁹ ifinitū ſecundū longitudinez:lati
tudinē:ꝛ ꝓfunditatē:ꝛ ꝫm omnem differētiā poſitionis:ꝛ
tale eēt infinitū ſimpl'r. zª pars etiā pz qz ♌tingit dare infi/
nituz ꝫm longitudinē:ꝛ nō ſcōz latitudinē:vel ꝓfunditatē:
Loꝛm ꝛ qōlibet illoꝝ eēt ifinitū ꝫm gd. ℂ Ex iſta ♌ne ſeqꝫ ꝑmo.
Oꝛ poſſibile ē vnū infinitū altero ifinito eſſe maius: qz poſ
ſibile ē duo corpoꝛa eſſe ifinita:quoꝝ vnū ſit ifinitū ſimpli
citer:ꝛ reliquū ꝫm gd:ꝛ ī tali caſu ifinitū ſimpl'r ifinito ꝫm
Loꝛm gd eſſet maius. ℂ zº ſeqꝫ. Oꝛ poſſe eſt vnū ifinitū altero eē
minus:ꝛ alteri eq̄le(ꝓbaꝫ)qz poſſe eſt ꝙ ſint duo infinita
ſcōz longitudinē:quoꝝ vnū ſit pedal'r latū:ꝛ aliud bipeda
liter. Sil'r poſſe eſt ꝙ ſint duo ifinita:quoꝝ qōlibz ſit ſoluz
pedaliter latū ī ꝑmo caſu ifinitū ꝙ eēt pedaliter latuz: in fi
nito bipedaliter lato foꝛet minus.ꝛ ſi aliqī dixi:nullū ifini
tuz eē paruū:itelligo de ifinito ſimpl'r.ī ꝛo vo caſu illa duo
ifinita eēnt eq̄lia. Et ſi dr̄:ꝙ Ari.ꝑ ce.ꝛ zº phyſicoꝝ dic̄.Oꝛ
nullū ifinitū eſt maiº:vel miº reliq̄:aut eq̄le(dico)ꝙ ve
zª ♌ rū ē:ꝫz rōnez ifinitatis:non tñ ꝫm rōnez finitatis. ℂ zª ♌ ē
iſta. De poſſibili aliq̄ ſunt ifinita ſcōm gd:quoꝝ nullū ē al/
tero maiº:vel miº reliquo:aut equale illi pz dato ꝙ.a.eēt
vnū corpⁿ ifinitū ꝫm qd:ꝛ.b. vna linea ifinita ꝫm quid.in
iſto eni caſu.a.ꝛ.b.nō forent comparabilia qz diuerſaꝝ rō/
nuz. ℂ Ex iſta ♌ne ſeqꝫ ꝑmo. Oꝛ ſi vna linea ifinita ē alte/ Lo
ra ifinita maioꝛ vel minoꝛ illa:ī nulla rōnali ꝓportione eſt
maioꝛ vl' minō. pz:qz nec ī dupla ꝓportiōe:nec ī tripla:nec
ſic ō ſingulis. ℂ zº ſeqꝫ. Oꝛ zmoēz ꝓportionē poſſe ē vnū ifi Lo
nitū corpⁿ:altero corpoꝛe ifinito eē maiº: pz:qz corpⁿ ifini
tū ꝫz longitudinē:ꝛ bipedaliter latū eēt duplū: ad corpus
ifinitū ſcōz lōgitudinē pedaliter latū ſolū:nō qdē ꝫz rōnez
ifiniti:ſz ꝫz rōnez finiti:ſil'r corpⁿ ifinitū tripedaliter latuz
foꝛet ī triplo maius coꝛpoꝛe ifinito ꝫm longitudinē pedali
ter lato:ꝛ ſic aſcēdendo ad ifinitas ꝓportōes. ℂ 3ª ♌ ē iſta. 3ª♌
Licet ex lica finita nō poſſent ifinita ꝓduci:tñ ex ſupficie
oīno finita p̄ñt ifinita cōſtitui. (ꝑª ps pz)qz nō vr̄ modⁿ:q
ex finita linea poſſet fieri ifinita. zª ps ꝓbaꝫ: ꝛ pono: ꝙ.a.
ſit vna ſupficies pedalis:taz ſcōz longitudinē:q̄ꝫ ſcōz latitu
dinē.ꝛ ꝙ deus ī ꝑma ꝑte ꝓportōali hoꝛe future ♌tinuabit
ꝫaz ꝑtem ꝓportionalē.a.ꝑme ꝑti eiuſdē ꝫm lōgitudinē ꝛi
zº ♌tinuabit. 3ª♌ ſcōe ꝑti eiuſdē ꝫm eundē modū:ꝛ ſic con
tinue ī qualibet ꝑte ꝓportōali.iſto poſito pz ꝙ.a. ē ſuperfi
cies ſolū finita:ꝛ ex ea fiet ſupficies ifinita:qz illa ſupficies
q̄ erit ī fine hoꝛe erit infinita.q̄re ꝛc. ℂ Ex iſta ♌ne ſeqꝫ ꝑ. Lo
Oꝛ ex coꝛpe oīmode finito pōt fieri corpⁿ ifinitū ſcōm lon/
gitudinē ꝛ latitudinē pz dato ꝙ.a.ſit.i.coꝛpus bipedal'r lō/
gū:ꝛ pedal'r latū.ꝛ ꝙ deⁿ ī ꝑma ꝑte ꝓportōali hoꝛe future
diuidet ꝫaz ꝑtē ꝓportōalē.a. ꝫz lōgitudinē ꝛ latitudinem:
quaꝝ vnā cōtinuet ꝑme parti ꝫm lōgitudinē:ꝛ aliā eidem
pti ꝫm latitudinē: ꝛ ſic agat ♌tinue de alys ptibⁿ ꝓportiōa
bilibⁿ. ℂ zº ſeqꝫ. Oꝛ ex ſupficie ifinita p̄t fieri ſupficies fi/ Lo
nita:ꝛ ex coꝛpe ifinito p̄t fieri coꝛpus finitū:ſil'r pz: dato ꝙ
deⁿ reducat ꝑtes diuiſas ad eſſe ꝑmū. ℂ 4ª ♌ ē iſta. ꝓſſi 4ª♌
bile ē aliqd eē q̄ꝫ''':ꝛ nō hēre maius:nec minus: nec eq̄le:pz
dato ꝙ.a.eēt corpⁿ ifinitū ſimpl'r:aut linea infinita ſimpl'r:
aut ſuperficies ifinita ſimpliciter'. ℂ Ex iſta ♌ne ſeqꝫ coꝛ Lo
relarie ꝑmo. Oꝛ aliqō totū q̄ꝫlibz partē ſuā q̄ꝫtitatiuā ꝙ ali/
qd excedit:ꝫz nulla ſui parte in ꝓportione rōnali ſit maius
(ꝑma pars pz)qz quacūq̄ parte data coꝛporis ifiniti ſim/
pl'r illaꝝ:tale corpⁿ ꝙ totū reſiduuz excedit. z⁴ ps ēt pz:qz
q̄cūq̄ ꝑte coꝛporis data ifiniti ſimpl'r: illa iſtud corpⁿ non
eſt maius ī ꝓportōe dupla:nec tripla:nec ſic de alys. ℂ zº Lo
ſeqꝫ ꝙ corpus infinitū ſimpliciter qualibet ſua parte quā/
titatiua ē maiº ī ꝓportione irrōnali:qz ꝙ aliqō excedit ſuā
partem. Et ille exceſſus nō trabiꝫ ex aliquo numero. ḡ ꝛc.

His premiſſis rñdeꝫ ad rōnem ♌cedēdo illā.a. ē
quātū(ꝛ cū dr̄)nec reſpectu maio
ris:nec reſpectu mīoꝛis:nec eq̄lis:dr̄ ꝙ poſſe ē qōlibet hoꝝ
triū ī quāto ifinito ꝫm gd:vbi tñ.a.eēt ifinitū ſimpl'r:nego
illā ♌ñtiaz.a.ē quātū.ḡ reſpectu maioꝛis:minoꝛis: vel eq̄l:
ſed bñ ſeqꝫ.a.ē q̄ꝫ''' finitū.ḡ reſpectu maioꝛis:minoꝛis: vel
eq̄l'. ℂ Nōdū tñ ꝙ nō ſeqꝫ.a.ē q̄ꝫ''' finitū reſpectu maioꝛ.
ḡ aliqd ē maius.a.qz vltima ſpera iā ē quanta reſpectu ma
ioꝛis ſpere:nō qdē q̄ ſit:ſz q̄ poſſet eē per dei potentiā:tñ be
ne ſeqꝫ.a.ē quātū finitū reſpectu minoꝛis.ergo aliquid eſt
minus.a.qz ſine illud fuerit quātū diſcretū:ſeu ♌tinuū nō
ſtabit añs veꝝ eſſe ſine conſequente:quare ꝛc.

ℂ Capitulum de ſcientia ꝛ qualitate.

Quadrageſimo nono ad queſtio
nem ſic ꝑncipa
liter arguitur.iſta ꝓpoſitio eſt vera. Om/
nis ſcientia eſt qualitas:ꝛ eadem eſt falſa.ḡ
queſtio vera:♌ñtia tz cum ꝑma parte ante/
cedentis:qz ibi predicatur terminus ſupioꝛ
de inferioꝛi:vniuerſaliter ꝛ affirmatiue. zª
pars ꝓbaꝫ ſic arguēdo.omnis ſcientia eſt qualitas: ſed om
nis homo eſt riſibilis ē ſciētia: q̄ eſt ♌cluſio demōſtratiōis.

ergo ois homo est risibilis ē q̃litas: ꝑ est falsa. g̃ aliqua pre/missaꝝ: nō minor. ergo maior. q̃ ꝛcl̃o sit falsa: ꝓbatur: qm̃ segtur: illa ꝓpositio ois hō est risibilis ē qualitas. g̃ ipsa est aligd: ois falsuz: qr nulla ꝓpositio ē aligd: sed aliqua sicut numer⁹ triū: vel quattuor hoīuz: vel lapidū nō ē aligd: sed aliq̃: ꝛfirmat̃ sic: nā segt̃ ois sciētia est qualitas: sed de⁹ est sciētia. g̃ deus est qualitas: ꝛñs itez est ipossibile. ergo ꝛ antecedens: sed minor ē vera. g̃ maior est falsa.

¶ Pro solutione hui⁹ argumenti pono quattuor ꝑ ꝑ ꝑnes: quaꝝ ꝑma ē ista. ¶ Possibile est aliquē hoīez esse sciētificū: ꝛ nullaz penitus hr̄e ꝓpō nez vel scire: ꝓbat̃: naz possibile ē q̃ aligs magnus doctor sit sōno fortiss̄: me alligat⁹: sic: q̃ nullū actū penitus hr̄et: ꝛ non ē possibilis sine actu ꝓpō. g̃ ꝑ vera: ꝛ ꝛña cū maiori: ꝛ minor ē manifesta: qm̃ in omni ꝓpositōe exigit̃ actus ꝓpo/ Lor^m nēdi vel diuidendi. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑmo. Qr nulla ꝓpō ꝓprie dr̄ sciētia: sed act⁹ scie dz denoīare: qr non ꝓpe idem Lor^m scit̃: ꝛ ē scia: sed ꝓpō scit̃. g̃ nō est scia. ¶ 2° segt̃. Qr h̄ ꝓpositio ois hō ē risibilis demonstrata vel demōstrabilis non ē scia: pz: qr scia non scit̃: ꝛ hec ꝓpō scit̃. g̃ ipsa non est scia: vñ scia ē habit⁹ itellectus quo sciens ꝑmpte se ꝑt reducere in ꝛ ꝑ actū sciēdi: ꝛ huiꝰ actus non ē nisi ꝓpō. ¶ ꝛ ꝑ ē ista. ly sciē tia i sua maxia cōitate nō ē termin⁹ ꝑdicamētalis: sed ē ter minus equocus: nec nō ē anologus: ꝓbat̃: nā ly scia maxie coiter sumptū verificat̃: tam de suba q̃ de accidēte: ꝛ ꝓius de scia dina: q̃ humana: ꝛ scōm aliā ꝛ aliā rōnem: qr de scia dei verificat̃ vt ē causa rez: ꝛ de scia hūana vt causat̃ a re/ Lor^m bus. g̃ ꝑ vera. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑmo. Qr ly scia non ē ter/ min⁹ ꝑdicabīli q̃litatis: nec genus: vel spēs ꝑdicamēti r̄/ Lor^m nis: vt pz: qr nō ē termin⁹ ꝑdicabīlis. ¶ 2° segt̃. Qr h̄ ꝑdica tio ē ipossibilis. ois scia est qualitas: qr de aliquo verificat̃ ꝛ ꝑ subiectū: de quo non verificat̃ ꝑdicatū. ¶ ꝛ ꝑ ē ista ly scia scōz nāz actuitatis maxie cōiter sumptuz ꝓtinet ad plura ꝑdicamēta: ꝛ ē terminus equocus: pz: qr ly scia pōt eē tam i ꝑdicamento relationis: q̃ q̃litatis ſm ꝓpz i ꝑdicamētis: ꝛ est i ꝑdicamento relationis: vt refert̃ ad scibile. in ꝑdicabī to ät q̃litatis vt ē act⁹ ꝓfectiu⁹ subi. g̃ ē termin⁹ pluriū ꝑdi Lor^m camēto ꝓ: ꝛ termīus equoc⁹. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑ. q̃ ly scia ē subalternū ꝑdicamenti qualitatis: ꝛ ly scia nō ē subalter/ nū ꝑdicamēti qualitatis: pz a sili: qr sunt duo ꝑdicamenta. Lor^m quoꝝ qōlibet subalternāter ꝓtinet ly corpus. ¶ 3° segtur. Qr q̃libet istaꝝ ē vera. ois scia est qualitas: ois scia est rela tio seu relatiuū: dato q̃ subm ꝑme sit terminus ꝑdicamēti qualitatis: ꝛ subiectuz secunde terminus predicamanti re ꝛ ꝑ lationis. ¶ 4ª ꝑ ē ista. Sicut de aliq̃ verificat̃ ly q̃litas: ꝛ non ly ens trāscendēs: ita de aliquo vere dr̄ ly qualitatis: ꝛ non ly aligd secū ꝛuertibile: ꝑma pars pz de nūero: ꝓput nō distiguit̃ areb⁹ nūeratis: vificat̃. n. q̃litas gnālissimū illi⁹: nō tñ ly ens vt al's patuit. ꝛª ps ꝓbat̃. nā ꝺ illo termio scia vl'r sumpto vificat̃ ly q̃litas: qr ē gen⁹ illius: nō tñ ly aligd: qr h̄ nō est vā: ois scia ē aligd: scia. n. geometrica aggregata ex oibus habitib⁹ ꝑnū: ꝓpōnuz: ac ꝑncipioꝝ eiusdē scie est q̃litatis nō tñ ē aligd: sīc nec aggregatū ex duplici albedi Lor^n ne: quaꝝ vna iberet sorti: ꝛ altera platōi ē aligd. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑ. Qr aliq̃ est q̃litas q̃ nō est i aliquo subiecto: pz: nā scia duoꝝ boīuz est qualitas: ꝛ tñ non est i aliquo subo: ſz i plurib⁹ subiectis: ꝛ hic loquor de scia totali: qr ois scien Lor^m tia ptialis vnius ꝓpositiōis bñ est i aliquo subiecto. ¶ 2° segt̃. Qr non ois scientia ē habit⁹ itellectiuus pz qr talis sciē tia geome^ca nō ē i vno ſz i plurib⁹ vt suppono. g̃ nō ē hit⁹ in tellectiuus siue alicuius intellectus: sed est habitus intelle ctus seu plurium intellectuum.

His premissis pz: rñsio ad rōnez negādo illā. ois scientia est q̃litas: si ly scia sumit maxie cōiter: si āt vt vniuocat̃ i ꝑdicabīto q̃litatis: ꝛcedo ēt: ꝛnego ꝓprie loquendo: q̃ illa ois homo est risibilis est scientia: sed est actus scie: ꝑt tñ ꝛcedi loq̃ndo de scia large: ꝛ ꝛñter ꝛcedo: q̃ ē qualitas. ꝛ nego illā ꝛñtiā. ista ꝓpositio est qualitas. g̃ est aligd ſm determinationez quarte ꝑnis. Ego tñ ꝛcedo: q̃ ois ꝓpō est aligd: qr ois ꝓpō hz suū forma le quo denoīat̃ aligd: sicut enīz ꝛposituz ex mā ꝛ forma est aligd: rōne vnionis forme ad māz: sic ois ꝓpō ē aligd ratio ne vnionis iplicite vnius ad reliquū (qō patet) tam in pro positione ꝓpothetica: q̃z cathegorica: quare ꝛc.

¶ Capitulum de participijs verborum ampliatiuorum.

Quinquagesimo ꝛ vltio ad q ō/ nē arguit̃ sic. ista ꝓpō ē vera. Antexps erit ens: ꝛ hec ea/ dē est falsa. g̃ q̃stio vera: ꝛña tenet cuz ꝑma ꝑte añt̄: qr añxps erit hō. igr̄ añxps erit ēs. Itē si añxps ē: ātexps ē ens. g̃ ꝓfozmiter: si añxps erit: añxps erit ens. ſz añxps erit. igr̄ añxps erit ens: qō erat ꝓbādū. ꝛª ps ꝓbat̃ sic: ātexps erit ens. g̃ antexps ē. ista ꝛña est bona: ꝛ ꝛñs falsum. g̃ ꝛ añs: q̃ illa ꝛña sit bona: arguit̃ sic. ista ꝛña est bona. antexps est fu turus. ergo antexps erit: qr ꝑdicatū ē participiū futuri tem poris. ꝛ h̄ ꝛña ē bōa: añxps ē ꝑterit⁹. g̃ añps fuit: qr ꝑdicatū ē ꝑticipiū tpis ꝑteriti. g̃ ꝑ idē ista ē bona: ātexps erit ens. g̃ añxps ē: qr ꝑdicatū antecedentis est ꝑticipiū ꝑsentis tpis:

¶ Pro solutiōe vel sinon: det̃ cā diuersitatis. hui⁹ rationis pono quattuor ꝑnes: ꝑ ꝑ quaꝝ ꝑma ē ista. Aliqua ē ꝓpō affirmatiua vera: cuius pre dicatū est ꝑteriti tpis: ꝛ tñ nullius sibi cozrñdentis de ꝑte/ rito ē illatiua: pz: qm̃ non segt̃: ātexps erit ꝑteritus. g̃ ante christus fuit: ꝛñs. n. ē falsuz (vt pz) ꝛ añs verū: nam aliquā do erit ita q̃ añxps est ꝑterit⁹. g̃ iaz ē ita q̃ ipse erit ꝑterit⁹ (pz ꝛña) qr vl'r tenet talis modus arguēdi i terminis sim/ plicibus. ¶ Ex ista ꝑne segt̃. Qr aliqua ē ꝓpō affirmatiua Lor^m vera: cuius ꝑdicatū est futuri tempozis: ꝛ tñ siue cozrespon/ dentis de futuro nō ē aliqualiter illatiua: pz: qr nō sequit̃. Adam fuit futurus. ergo adaz erit: cū añs sit vez: ꝛ ꝛñs fal sum. ¶ 2° segt̃. Qr nulla istarū ꝛñtiaꝝ valet: añxps ē futu/ Lor^m rus. ergo añxps erit: antexps erit ꝑteritus. ergo antechrist⁹ fuit (ista de causa) qr ꝑdicatū est participiū ꝑteriti: aut fu turi tempozis: qr multe sunt ꝓpones affirmatiue de ꝑdica/ tis ꝑteriti: aut futuri tpis: q̃ nō sunt illatiue aliqual'r sibi coz respondētiū de ꝑterito: aut de futuro (vt superius patuit) ¶ ꝛª ꝑ est ista. Aliq̃ ē ꝓpositio de ꝑsenti affirmatiua vera: ꝛª ꝑ cuius ꝑdicatū ē parricipiū ꝑsentis tēpozis: q̃ nō est illatiua sibi cozrespondentis de ꝓsenti: ꝛ de secundo adiacēte: pz: qr nō segtur: antexps pōt esse ens. g̃ antexps ē: nec sequit̃. antexps ē potens eē. ergo añxps est: tenēdo taz ly ens q̃z ly potēs participial'r. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑ. Qr ſz sequat̃ ante/ Lor^p xps ē lectur⁹. ergo añxps erit: nō tñ segt̃: añxps erit legēs. ergo antexps ē: ꝑma ꝑs pz: qr si añxps ē lecturus: añxps le get: ꝛ si añxps leget: añxps erit. ergo a ꝑmo ad vltimū: si an texps ē lectur⁹: añxps erit. ꝛª ps pz etiā: qr ꝛña ē falsuz: vt liquet ituēti: ꝛ añs vez: qō ꝓbat̃ sic: añxps leget. ergo ante xps erit legēs: pz ꝛña: ꝑ resolutōez illius verbi leget: ꝛ añs ē vez vt suppono. ergo ꝛ ꝛñs. ¶ ꝛ ꝑ segtur. Qr ſz ista ꝛña sit Lor^m bona: añtexps ē futur⁹: ergo añxps erit: non tñ segt̃: añxps erit ens. ergo antexps est: tenendo ly ens participial'r: ꝑma pars pz: qr arguit̃ ab vno cōuertibili ad reliquū: ꝛ ꝛª ꝓbat̃: qr añs est vez. ꝛ ꝛñs falsum: q̃ añs sit vez: ꝓbat̃: qr aliquā do erit ita: q̃ antexps ē ens. ergo iam est ita q̃ ipse erit ens pz ꝛña: qr vl'r tz talis modus arguendi i terminis simplici b⁹. ¶ ꝛª ꝑ ē ista. Nullū ag gregatū ex verbo ptis tēpozis: ꝛª ꝑ ꝛ participio nō ampliatiuo: subordinatur alicui verbo sim/ plici mentali consignificanti naturaliter. ista cōclnsio patz inductiue: nam hoc complexum est ens: non subordinatur alicui verbo simplici mentali naturaliter consignificāti: sed actui componendi: ꝛ intentioni trāscendendi: nec ob/

stat si dicatur: q3 hoc aggregatuz est currēs: subordinatur huic vbo simplici mētali currit: q2 t si reperit ly currit in mēte: simplex illud nō significat nāliter: sz ex ipositione. t subordinat vni cplexo nāliter significāti: ex actu cōponēdi t itentione cursus. ¶ Ex ista ꝑne seqt̄ ꝑ. Q2 nullū aggregatū ex vbo ꝓteriti vel futuri tpis et pticipio ꝑsentis tpis nō ampliatiuo: subordinat̄ alicui vbo simplici mētali nāl'r cplexo significāti (pz) q2 hoc aggregatū erit legēs. t si subordinatur illi vbo leget: illud tm̄ nō cplexo significat nāliter: sz ipm cum ꝓpri cplexo subordinat̄ actui cōponēdi futuritiue: t intentōi q̄ ē ly legēs cplexo significāti nāl'r. ¶ 2° seqt̄. Q2 nullū aggregatū ex vbo preteriti vel futuri tpis: t pticipio eiusdē tpis subordinat̄ alicui verbo simplici mētali (pz) q2 hoc aggregatuz fuit preteritus: nulli vbo simplici subordinat̄: nec ēt illud erit futurū: vt pz ītuenti. ¶ 4ª ꝑ ē ista. Aliqō aggregatū ex verbo presentl tpis substātiuo t pticipio ampliatiuo: subordinat̄ vni verbo simplici mētali nāliter cplexo significāti (pz) nam hoc aggregatū ē potēs: subordinat̄ huic vbo pōt simplici mētali nāliter significāti: sic.n. illa vba: ē: fuit: erit sūt vba simplicia mētalia nāl'r cplexo significātia: ita t illud verbuz potest. ¶ Ex ista ꝑne seqt̄ ꝑmo. Q2 aggregatuz ex verbo presenti: t participio ꝓteriti vel futuri: subordinat̄ vni vbo simplici mentali nāl'r cplexo significāti (pz) q2 hoc aggregatum ē futurū: subordinat̄ huic vbo erit. t illud aggregatū ē preterituz: subordinat̄ huic vbo fuit. ¶ 2° seqt̄. Q2 aliqō aggregatū ex vbo presentis tpis: t pticipio ꝓteriti vel futuri tpis: subordinat̄ vni aggregato nāli mentali: ex vbo futuri tpis: t participio presentis tpis (pz) q2 hoc cōplexū est lecturus: subordinat̄ huic mentali: erit legens: quare ꝛc.

Cor^m

Cor^m

4ª ꝑ

Cor^m

Cor^m

His visis pz: solutio rationis cōcedendo illaz: añ ꝑs erit ens: qualitercunq3 sumat̄ ly ens (t ad ītrobationē) nego cplexa. t cū dr illa cplexa est bona: antechristus ē futurus. g̃ antechristus erit: q2 ꝑdicatū erit participiū futuri tpis. g̃ p idez t alia ē bona. nego añs. vnde illa cplexa nō ē bona: q2 predicatū ē participiū futuri tpis: sz q2 cōpositū ex vbo t participio: subordinat̄ vni vbo simplici t mētali futuri tpis: q2 idez ē significatiue: ante ꝑs ē futurus: t antechristus erit: quare ꝛc. Finis.

Tabula terty duby in quo sunt. 50. principalia: quorum quodlibet quatuor munitur conclusionibus t totidez aut pluribus correlarys.

Capitulum primum agit de difformitate vniuersaliū t singularium quo ad veritatem t falsitatē earundē.

Capitulum secunduz de idemptitate qualitatum: t quantitatum propositionum: ac conuertibilitate earundem.

Capitulum tertium de illatione: t sequella singularium ex suis vniuersalibus.

Capitulum quartum de predicatione eiusdem de se ipso: t conuertibili de conuertibili.

Capitulum quintum de origine materialis suppositionis: t personalis: ex diuersa situatione termini.

Cap^m 6^m de ꝑpōib9 cedēdis. t negādis i arte obligatoria.

Capitulum septimum de suppositionibus in ordine terminorum: ad notas conditionalium.

Capitulum octauum de suppositionibus relatiuorum: ac probationibus suarum propositionum.

Capitulum nonum de expositione dictionis exceptiue. negatiue: t conuertibilitate eiusdem cum exclusiua.

Capitulum decimum de illatione termini distributi: ex suis terminis singularibus.

Capitulū vndecimū de dictiōe exclusiua modal'r sumpta.

Capitulum duodecimum de significatione t conuertibilitate terminorum ignotorum: cum terminis notis.

Cap^m 13^m de nota copulatōis: termino modali coniuncta.

Capitulum 14^m de inferioritate t superioritate terminorum: tam proprie: q3 improprie dicta.

Capitulum 15^m de pronomine demonstratiuo pluralis numeri: demonstrante commune t singulare.

Capitulum 16^m de illatione affirmatiue: de predicato infinito: ex negatiua de predicato finito.

Capitulum 17^m de propositionibus asserentibus se esse falsas: vel impossibiles: vel necessarias: vel contingentes.

Capitl'z 18^m de cplexa cuius cplexus demonstrat̄ per antecedēs.

Capil'z 19^m de illatiōe v'lis ex sua idefinita: vel particulari.

Capitulum vigesimum. de veritate: t falsitate propositionum: t de extremo disiuncto.

Capitulum 21^m de mutua relatione localiuz relatiuorum.

Capitulum 22^m de negatiuis pregnantibus: t non pregnātibus ac ipsorum sequella.

Capitulū vigesimumtertiuz de negatione veritatis: ac p3 p2y actus in tempore obligationis.

Capitulum vigesimumquartum de relatiuo diuersitatis partitiue: t relatiue sumpto.

Capitulum 25^m de varia demonstratione pronominis demonstratiui: ac responsione ad propositionem eiusdem.

Capitulum vigesimumsextum de scientia consequētie: cuius consequens non est dignuz responsione antecedētis.

Capitulum vigesimumseptimum de inceptione: t desitione propositionis insolubilis.

Capitulum vigesimumoctauum de propositionibus contradictorys: in diuersis tēporibus cedendis: ac illatione vni9 ptis disiūctie ex disiūctiua: cū dictorio ptis alteri9.

Capitulum vigesimūnonū de negatione veri t falsi concessione: extra materiam oblgotionum: t insolubilium.

Capitulum trigesimum de origine veritatis t falsitatis: ex varia situatione illius termini negatiui.

Capitulum trigesimumprimum de suppositione materiali orta ex aduentu illoꝝ terminoꝝ: negatum: t negandū.

Capitulum trigesimumsecundum de concessione: vel negatione propositionis: per orationem infinitiuam.

Capitulum trigesimumtertium de modis cadentibus super relatiuum: t orationem infinitiuam.

Capitulum trigesimūquartum de differentia vel alietate coniuncta illi trmino immediate.

Capitul'z 35^m de ꝑpositiōib9 significātib9 iferribilia ex eis.

Capitul'z 36^m de credulitate officiabil'r: t modabil'r sūpta.

Capitulum trigesimūseptimum de cōuertibilitate terminorum: ac illatione eorundem.

Capitulum 38^m de esse t posse illatiuis inuicem.

Capitulum trigesimūnonum de varietate sillogismi quo ad tempus: t ampliationem.

Capitulum quadragesimum de veritate significati t falsitate signi: t econtra.

Capituluz quadragesimūprimū de difformitate vniuersalium: t singularium: quo ad possibilitatem: t impossibilitatem: necessitatem: t contingentiam.

Capitulum quadragesimūsecundum de illatione propōtionis de. 2° adiacente ex propositione de 3° adiacente.

Capitl'm 43^m de falacys: t vitate sillogismoꝝ obliq casus.

Capitulum quadragesimumquartum de restrictione verbi: t determinatione eiusdem.

Capitulum 45^m de coītate verbi: t singularitate eiusdem.

Capituluz quadragesimumsextum de nomine demonstratiuo comunitate eiusdem.

Capitulum quadragesimum septimum de signis distributiuis simpliciter: t respectiue: vel secundum quid.

Capitulū 48^m de diuersitate spēꝝ realiuz t intentiōaliū.

Capitulum 49^m de origine distributionis t actione ipsius.

Capitulum quinquagesimuz t vltimū de restrictione sue virtutis per libertatem intellectus: vel voluntatis.

¶ Tertium dubium: ꝛ eiusdem capitulum primum de diformitate vniuersalium: ꝛ suarum singularium: quo ad veritatem ꝛ falsitatem earundem.

Determinato du

bio secundo: sequitur tertium determinare. vt in initio fuit promissuz. ſ. vtrum duo termini disperati: de se inuicē possint verificari: ad qō probādū arguit sic. Dō est asinus. ḡ q̄stio est vera: ꝓña tz: qz bō ꝛ asin⁹ sunt termini disperati: añs arguit mltipliciter. ꝛ p̄ sic. tu es asinus. ḡ bō est asinus. añs arguitur sic. ł ꝑ ppō ē vera. tu es asinus: q̄ adeq̄te significat te eē asinū: ḡ tu es asin⁹ (ꝓña tenet cū minori) ꝛ maiorē ꝑbo sic: quelibet singularis alicuius vlis ē vera: ſz ista. tu es asin⁹: ē singlaris alicui⁹ vlis. ḡ ista tu es asinus ē vera (tz ꝓña cū minori) ꝛ maiorē ꝑbo sic: q̄libet singularis isti⁹ vlis ē vera: demōstrādo istaz: ois bō est aīal: ḡ q̄lz singularis alicui⁹ vniuersalis est vera (pz ꝓña) ab inferiori ad suū supius nō distributū affirmatiue: qō probo sic: qz si argueret distributiue: hoc eēt qz ly vlis ī ꝓñte stat distributiue: Sz ꝛ. signū vle affirmatiuū non bēt vim distribuēdi terminū mediate sequētez: ſz ly vniuersalis ē termin⁹ mediate seq̄ns signū vle affirmatiuuz: nullo alio sincbategoremate adueniente. ḡ non stat distributiue (ꝓña tenet cū minori) ꝛ maiorē ē nota. Confirmat sic: alicuius vlis q̄libet singularis ē vera: ſz tu es asin⁹ ē singularis. ergo alicui⁹ vlis tu es asin⁹ ē vera (pz ꝓña) a superiori distributo ad suū iferius cū debito medio: ꝛ maior ꝑbat sic. istius vlis. q̄libet singularis ē vera demonstrādo priorē: ergo alicui⁹ vlis q̄libet singularis ē vera (ꝓña tenet) ab inferiori ad suū supius nō distributū affirmatiue (ꝛ ꝑbat sic añs) istius vlis: aliqua singularis ē vera: ꝛ isti⁹ vlis nulla ē singularis quin illa sit vera: ḡ isti⁹ vlis q̄libet singularis ē vera. (pz ꝓña) ab exponētib⁹ ad expositū: ꝛ añs ē verū. ḡ ꝛ ꝓñs.

Pro solutione

buius argumēti pono quatuor ꝓnes: quaꝝ ꝑ⁹ ē ista. Nō si aliq̄ vniuersalis ē vera: q̄libet ei⁹ singularis ē va (ꝑbat) possibile ē aliquā vniuersalē eē verā: ꝛ nullā eius singularē esse verā. ergo ꝓ vera (ꝓña tz) ꝛ añs arguit. qz possibile ē aliq̄ vniuersalē eē verā: ꝛ nll'az penit⁹ singularē eē. ¶ Ex ista ꝓne segtur ꝑ. Cor. non si aliq̄ vlis est falsa: aliqua sua singularis ē falsa (pz) qz possibile ē aliquā vniuersalē eē falsam: ꝛ nullā penitus singularē eē. ¶ ꝛ⁰ segtur. Cor. non si quelibz singularis alicuius vlis est va: illa vniuersalis ē vera (pz) qz possibile ē q⁹ illa ꝑpō ipossibilis. oē ens ē asinus nō bēat nisi vnā singularē: in q̄ ōmōstret asin⁹: quo posito (ꝛ admisso) illa vniuersalis eēt falsa: ꝛ quelibet sua singularis vera. ¶ ꝛª ꝓ est ista. Aliqua vniuersalis ē vera: ꝛ cuilibet suppositi tibi correspondet certa singularis: ꝛ tū q̄libet sua singularis ē falsa: ꝑbat (ꝛ pono) q⁹ iste sint oēs singlares. ista ꝑpō singularis ē falsa. ista ꝑpō singularis ē falsa: continue se demonstrādo. isto posito (pz q⁹ q̄libet) singularis illa ꝛ ē falsa: cū sit cathegorica insolubilis: ꝛ tū ista ꝑpō vniuersalis ē va non bns nisi supposita illa ꝛ singulariū. vz. ois ꝑpō singularis ē falsa. Cor⁹ ¶ Ex ista ꝓne segtur. Cor. aliqua vniuersalis ē falsa: ꝛ cuilibet supposito tibi correspōdet vna singularis: tū quelibet singularis ē vera (pz) dato q⁹ illa eēt ois vniuersalis. vz. ois ꝑpō vniuersalis ē falsa: ꝛ hec eēt ois singularis ista ꝑpō vniuersalis ē falsa. isto posito: illa vlis ē falsa qz falsificat se, ꝛ q̄libet sua singularis ē vera: qz significat solummō verū: ꝛ ipsa singularis ē oē suppositū tibi vlis. ḡ ꝛc. ¶ ꝛ⁰ segtur. Cor. ab vli ad suas singulares cuz solo medio demonstratiuo non valet argumētū. nec ecōtra: qz nō seq̄t ois ꝑpō singularis ē falsa: ꝛ iste sunt oēs ꝑpōnes singulares. ḡ ista ꝑpō singularis ē falsa: ꝛ ista ꝑpō singularis ē falsa (pz) p ꝓnē: nec segtur ista ꝑpō ē falsa ꝛ ista ꝑpō ē omnis propositio vlis. ḡ ois ꝑpō vlis ē falsa (vt pz p correlarium ꝑ⁹). ¶ Notandū tū q⁹ si aliq̄ vlis ē vera: ꝛ cuilz suppositi tibi corrūdet vna singularis non falsificās se: q̄lz sua singularis ē va. Et si alicui⁹ vlis nō falsificātis se: q̄lz singularis ē va: ꝛ cuilz suppositi tibi corrūdet vna singularis. illa vlis ē va: ꝛ tūc ab vli ad suas singlares: ꝛ e ꝓ. cū medio demōstratiuo ē bonū argu⁹. ¶ ꝛª ꝓ ē ista. Signū vle affirmatiuum terminū seq̄ntē se imediate distribuit p se: ꝛ aliquē mediate seq̄ntē distribuit p accns (pz) in ista. glz asinus bois currit: vbi ly asinus distribuit p se pp ꝓueniētiā recti cū recto: ꝛ ly bois distribuit p accns: rōne p̄cedētis termini aquo regit: qz secluso recto: obliquus casus nūq̄z distribuit a signo vli affirmatiuo. vñ terminū sequētē se mediate p̄t triplici ter distribuere: ꝑ q̄ regit a termino p se distributo. ꝛ⁰ q̄ ē determinatō ei⁹. ꝛ⁰ q̄ in significatiōe dep̄dēt ab eo. exē plū p̄mi: glz asin⁹ bois currit: ly bois distribuit: exēplū scōi oē aīal albū currit: ly albū distribuit. exēpluz tertij: glz bō ē: ꝛ ille ē risibilis ly ille distribuit. ¶ Ex ista ꝛclusione segtur ꝑ. Cor. signū vniuersale affirmatiuū aliq̄ distribuēs terminū mediate ꝛ imediate sequētē: distribuit p se terminū mediate sequentē: ꝛ p accns terminū imediate seq̄ntez: vt glibz bois asin⁹ currit: distribuit. n. p se ly asin⁹: ꝛ per accns ly bois. qz equalet huic: quilibet asinus bois currit. ¶ ꝛ⁰ sequit. Cor. signū vniuersale affirmatiuū terminū remotū distribuit: ꝛ ꝓpinquiorē cōez non distribuit. quocūq̄z alio sincathegoremate secluso (pz in ista) glibet bō ē aīal g est risibilis. vbi ly aīal stat confuse tūm: ꝛ ly g distribuitiue. ¶ 4ª ꝓ ē ista. Aliq̄ est vniuersalis affirmatiua cuius q̄libet ps sibi ē terminus comūis: nō tū quelz talis distribuit (pz ō ista) cuiuslibet vniuersalis aliqua singularis ē vera. vbi ly singularis non distribuit. qz ē terminus sequēs signū vniuersale affirmatiuum: ꝛ non dependet a priori: nec est determinatio eius: nec regitur ab eodem. ¶ Ex ista ꝛclusione segtur primo. Cor. aliqua sunt contraria. ꝛ tū in vno totū subiectum distribuitur. ꝛ non in alio (pz de istis) cuiuslibet vniuersalis aliqua singularis est vera: ꝛ nullius vniuersalis aliqua singularis est vera: vbi ly aliqua singularis distribuit in negatiua: ꝛ nō ī affirmatiua. ¶ Scōo seq̄t. Cor. aliq̄ sunt ꝛdictoria in figura: ꝛ tū nullibi nec īplicite: neq̄ explicite sīm distribuitur (pz de istis) cuiuslibet vniuersalis aliqua singularis est vera: alicuius vniuersalis: nulla singularis ē vera. vbi hoc complexū vniuersalis aliqua singularis nullibi distribuitur. sed sufficit in ꝛdictorijs: q⁹ termin⁹ distributus ī vna: non distribuatur in alia. de hoc tū alias diffusius locutus sum. ideo transeo gratia breuitatis.

His visis

respondeō ad rōnez negando quālz illaꝝ: bō est asin⁹. tu es asinus: quelz singularis alicui⁹ vlis ē vera: ꝛ ad ꝑbationē istius vniuersalis: nego ꝓñaz. qz arguitur distributiue. Et cum dicitur: signum vniuersale affirmatiuum non distribuit terminum sequentez mediate: dico: q⁹ verum est per se. per accidens autem potest ipsum distribuere in multis casibus. vt docuit ꝛª conclusio. Ad confirmationem nego consequentiam. ꝛ cū dicitur: q⁹ ibi arguitur a superiori distributo ad suum inferius cum debito medio: nego. qz ly singularis non distribuitur pro omni singulari: sed soluz pro alicuius vniuersalis quālibet singulari. Ideo sic deberet argui: alicui⁹ vniuersalis quelibet singularis est vera: sed tu es asinus est eiusdē vniuersalis aliqua singularis. ergo tu es asinus est vera: consequentia bona: sed antecedens est falsū pro minori q̄re ꝛc.

¶ Capitulum de idemptitate quantitatum: ⁊ qualitatum propositionum: ac conuertibilitate earundem.

Secundo pricipaliter arguit sic. Tu es aliqd: ḡ tu es asin⁹. ɔ̃ña est bona: ⁊ añs ẽ verũ: ḡ. ⁊ ɔ̃ñs: ꝙ ɔ̃ña sit bona (ꝓbat) qz arguit ab vno cõuertibili ad reliquũ: ergo ɔ̃ña bona: añs ꝓbat sic: subiecta sunt eadẽ: ⁊ copule sil'r: ⁊ ꝑdicata cõuertunt: ⁊ ꝓpones sũt eiusdẽ qualitatis: ⁊ q̃titatis: ḡ ille propones ɔ̃uertunt. s. tu es aliqd: ⁊ tu es asinus (ɔ̃ña tz) cũ añte preter hoc: ꝙ ꝑdicata cõuertunt (qõ ꝓbo sic) aliqd ⁊ ly asinus ɔ̃uertunt: ſz aliqd ⁊ ly asinus sunt ꝑdicata: ḡ ꝑdicata ɔ̃uertunt ɔ̃ña videtur bona: ⁊ añs ꝓbat ꝓpria ꝓte sic: ly rudibile: ⁊ ly asinus ɔ̃uertunt: ⁊ ly rudibile ẽ aliquid: ḡ aliqd ⁊ ly asinus ɔ̃uertunt (pz ɔ̃ña) ab inferiori ad suũ supius affirmatiue: ⁊ sine impedimẽto: ⁊ añs est verum. ḡ ⁊ ɔ̃ñs. z⁹ pars añtis ꝓbat sic: ly aliqd ⁊ ly asin⁹ sũt ꝑdicata: ḡ aliqd: ⁊ ly asinus sunt ꝑdicata (tenet cõsequntia vt prius) ⁊ añs est verum. ergo ⁊ consequens.

p⁹ ꝙ Pro solutione huius argumẽti pono q̃tuor cõclusiones: quaꝝ pria est ista. Quz aliqua entia sint eadem spẽ vel genere: nulla tñ entia sunt eadẽ (p⁹ pars ꝓbat sic) sor. ⁊ plato sunt idẽ spẽ: ⁊ hõ ⁊ asin⁹ sunt idẽ genere: ḡ ꝑma ps ꝯnis vã: ɔ̃ña tenet: ⁊ añs sil'r: qz õ sor. ⁊ platone verificatur spẽs: ⁊ de boie ⁊ asino vificat genus. z⁹ ps ɔcl'onis ꝓbat: si enim aliqua entia sũt eadẽ: sunt ḡ sor. ⁊ plato (⁊ arguit sic) sor. differt a platone. ḡ sor. ẽ ñ idẽ platoni: ⁊ ꝑ ɔ̃ñs nõ ẽ idẽ platoni (ꝑa ɔ̃ña tz) ab inferiori ad suũ supius: ⁊ z⁹ sil'r: qz ɔ̃tradictoriũ ɔ̃ñtis repugnat añti.

Corm ¶ Ex ista ɔcl'one seqtur ꝑ. Qz nulle ꝓpones sunt de eisdem subiectis: nec aliq̃ sũt de eisdẽ ꝑdicatis: nec copulis (pz) qz

Corm nulli termini sũt idẽ inuicẽ. ¶ z⁹ segtur. Qz nulle ꝓpones sunt eiusdẽ qualitatis: nec aliq̃ sunt eiusdẽ q̃titatis: qz nulle ꝓpones sunt eadẽ: nec aliq̃ qualitates: seu quantitates. ¶ Notandũ tñ ꝙ aliqñ dicim⁹ aliqua dua ee eadẽ: qz sũt eadẽ genere: vel spẽ aut qz snnt silia: ⁊ sic intelligendo nõ

z⁹ ꝯ ɔ̃dicit cõclusioni: nec suis correlarys. ¶ Secũda ꝯ ẽ ista. Aliq̃ sunt ꝓpones ɔsil'is qualitatis: ⁊ q̃titatis oino: ⁊ de cõ similib⁹ sbis: ⁊ ꝑdicatis: ⁊ copulis: quaꝝ vna ẽ vã vel neꝯia ⁊ alia falsa: vel impossibilis: pz de istis: ois hõ ẽ vn⁹ hõ: glz hõ est vn⁹ hõ: quaꝝ p⁹ est falsa ⁊ impossibilis: ⁊ z⁹ vã. idem

Corm pz de istis: ois hõ est spẽs: oẽ hõ est spẽs. ¶ Ex ista ɔclusiõe seqtur ꝑ. Qz ly hõ: ⁊ ly hõ: non inuicẽ ɔuertunt: pz: qz ly hõ

Corm mãl'r sumptũ: nõ ɔuertit cũ ly hõ ꝓsonal'r sumpto. ¶ z⁹ sequit. Qz alig termini sunt inuicẽ ɔuertibiles. q tñ nõ inuicẽ ɔuertunt: pz: qz ly hõ: ⁊ ly hõ: mãliter sumpta: ⁊ ꝓsonal'r: nõ inuicẽ ɔuertunt. ⁊ tñ sunt ɔuertibiles. qz possunt inuicẽ mã

3⁹ ꝯ liter sumi: ⁊ inuicez ẽt ꝓsonal'r. ¶ 3⁹ ɔcl'o est ista. Aliq̃ ꝓpones sunt ɔsil'is q̃litatis: ⁊ q̃titatis: ⁊ ɔsimiliũ extremoꝝ: ac oio ꝑ eisdẽ supponentiũ. q tñ nõ inuicẽ ɔuertunt. ꝓbatur: ⁊ pono: ꝙ ois hõ sit masculus. quo supposito ⁊ admisso. capio istas duas ꝓpones. ois hõ ẽ vnus hõ: ⁊ qlibet hõ ẽ vn⁹ hõ (⁊ pz) ꝙ nõ inuicẽ ɔuertunt: ⁊ tñ sunt ɔsil'is qualitatis: ⁊ q̃titatis: ac ɔsimiliũ extremoꝝ: ⁊ ꝙ supponãt ꝑcise ꝑ eisdẽ (pz) qz nõ supponũt nisi ꝑ hoibus masculis: vt pz intuẽ

Corm ti. ¶ Ex ista ɔcl'one sequit. Qz ista ɔña non valet. a. ⁊. b. termini supponũt precise ꝑ eisdẽ: ergo inuicẽ cõuertunt (pz) qz ly hõ: ⁊ ly hõ in dictis ꝓpositionib⁹ supponũt pro eisdez

Corm ꝑcise: non tñ ɔuertunt. ¶ z⁹ segtur. Qz aliq̃ sunt due ꝓpones singularis numeri: quaꝝ vna ẽ vlis affirmatiua: ⁊ alia particularis negatiua de ɔsimilib⁹ extremis: ac supponentibus ꝑcise pro eisdẽ: ⁊ termin⁹ ĩ vna distributus: ĩ alia non distribuit: ⁊ eꝯ: ⁊ tñ non sunt ꝯdictoria (pz de illis) ois hõ est vnus hõ: ⁊ aliqs hõ non est vnus hõ in casu. Cõsimiles ꝯnes pñt reduci ꝯ alias regulas ꝓpositionũ existentiũ ĩ fi

4⁹ ꝯ gura: quas reducẽdas dimitto studẽti. ¶ Quarta cõclusio est ista. Aliqne sunt ꝓpones ɔsimilis qualitatis: ⁊ q̃titatis quaꝝ extrema ɔuertunt: ⁊ tñ ille non inuicez ɔuertuntur. (pz de istis) cuiuslibet bois asinus ẽ currens: ⁊ qulibet hominis asinus ẽ currens: qz supposito ꝙ vtrobiqz subyciat ly bois asinus. ¶ Ex ista ɔcl'one segtur ꝑ. Qz aliq̃ sunt pro ꝓpones ɔsil'is qualitatis: ⁊ q̃titatis: ac ɔsimiliũ signoꝝ oino quaꝝ subiecta: ⁊ predicata conuertuntur: ⁊ tñ ille ꝓpositiones non inuicẽ ɔuertunt (pz de istis) qlibet hõ non necessario est aial: ⁊ qlibet hõ necessario non ẽ aial: quaꝝ prima est vera: ⁊ z⁹ falsa. ¶ z⁹ sequit ꝙ alique sunt ꝑ ꝓpones cõsimilis qualitatis: ⁊ q̃titatis: quaꝝ extrema cõuertunt: nec determinant nisi vno ɔsimili signo: ⁊ tñ non inuicẽ cõuertuntur (pz de istis) oẽs apostoli sunt duodeciz: oẽs apostoli sunt duodecim: tenendo in vna ly oẽs collectiue: ⁊ in alia diuisiue. Dicatur ḡ. ꝙ si alique sunt ꝓpones ɔsimilis denominationis oino: quaꝝ extrema cõuertuntur: nec interme niant signa specifice distincta: nec disil'r disposita: ille ꝓpones inuicem conuertunt: nec contra banc regulã ꝓcedut ɔclusiones: seu correlaria ꝑmissa.

His visis rñdetur ad rõnem negãdo ɔ̃ñam. ⁊ nego ꝙ arguit ab vno ɔuertibili ad reliquũ (⁊ ad ꝓbationẽ) nego: tã añs: q̃z ɔ̃ñam: si tñ fiat hoc argumentum: añs ⁊ ɔ̃ñs illi⁹ ɔ̃ñe sunt consimilis denoiationis oino: quaꝝ subiecta ⁊ predicata ɔuertunt: nec iterueniũt signa specifice distincta: nec dissimiliter disposita: ḡ ɔuertuntur: ɔcedo ɔ̃ñam: ⁊ nego ꝙ ꝑdicata ɔuertuntur: ⁊ ad ꝓbationẽ aliqd: ⁊ ly asinus: ɔuertunt: aliquid ⁊ ly asin⁹ sunt ꝑdicata. ḡ predicata ɔuertunt: nego ɔ̃naz. qz ex puris idefinitis: vel particularib⁹ nihil sequit. ĩmo nec valet illa ɔ̃ña. ly aliqd: ⁊ ly asin⁹ conuertunt. ⁊ ly aliqd ⁊ ly asinus sunt ꝑdicata. ḡ ꝑdicata conuertuntur. posito enim ꝙ ly aliquid in voce: vl in scripto: ɔuertereꝯ cũ ly asinus. ⁊ in mẽte esset trãscẽdẽs: ⁊ ꝙ illa ꝑdicata essẽt in mẽte (pz) añs verũ esse sine ɔ̃ite. sed bene sequitur: ille terminus aliquid: ⁊ ly asinus cõuertuntur. ⁊ ly idẽ terminus aliqd: ⁊ ly asinus sunt predicata. igitur predicata conuertuntur. sed negat añs: quare ⁊c.

¶ Capitulũ de illatione: ⁊ seq̃la singulariũ: ex suis vlibus.

Tertio principaliter ad qõnẽ arguitur sic. Iste asinus ẽ asinus te ostrato. ḡ tu es asinus: tz ɔ̃ña: ⁊ añs est verũ: ḡ ⁊ ɔ̃ñs. ꝙ aũt añs sit verũ arguo sic. ois asinus ẽ asinus. igit iste asin⁹ ẽ asinus. semper demonstrãdo te: tz ɔ̃ña: ab vli ad suã singularẽ. ⁊ añs est verũ. ḡ ⁊ ɔ̃ñs. sed ꝙ illa sit singularis illius vlis. arguo sic: ad hoc ꝙ aliqua sit singularis alicuius vniuersalis sufficit ꝙ subiecta ⁊ predicata sint similia: ⁊ pro eodẽ: aut ꝑ eisdem precise supponentia: ⁊ ꝙ subiectum determinetur signo demonstratiuo. sed sic est ꝓposito. qz ly asinus non supponit in aliqua illarũ nisi ꝑ asino. ⁊ in singulari determinatur signo demõstratiuo. igitur ⁊c. ⁊ si dicitur ꝙ ab vli ad suam singularem non valet argumentn. Contra. bene sequitur negatiue. ois asinus non est asinus. igit iste asinus non est asinus: quocũq̃ demonstrato. igitur per idẽ segtur affirmatiue. ois asinus ẽ asin⁹. igitur iste asinus est asinus: vel detur cã diuersitatis.

p⁹ ꝙ Pro solutione huius argumenti pono q̃tuor cõclusiones. quarum prima ẽ ista. Ab vniuersali affirmatiua ad q̃libet suam singularem per se necessariam est bonum argumentũ. Iz nõ formale. quia bene sequitur. omnis sol lucet. igitur iste sol lucz. omnis deus est. igitur iste deus est. ⁊ fundantur iste consequentie cũ regula super illo dicto consequentiarum: necessarium segtur ad quodlibet. ¶ Ex ista conclusione sequitur ꝑmo. Qz ab vli affirmatiua ꝑ se ꝯpossibili: ad q̃libet suarum singularium est bonum argumentum: quia bene sequitur: omnis homo est asinus. igitur iste homo est asinus. ⁊ fundatur

hoc argumentum cum regula super altero dicto consequentiarum: ex impossibili sequitur quodlibet. ¶ Secundo sequitur. Or ab vli affirmatiua ad suaz singularem per accidens necessariā non valet argumentum: qz non sequitur: omnis homo fuit: igitur tu fuisti: hec enim consequentia aliqñ non valuit. ḡ nec iā valet. vñ nēcium p accidens. nō sequtur ad quodlibet. nec ex ipossibili p accidēs sequtur qōlibet. ¶ Tertio sequtur. Or ab aliqua singulari affirmatiua ad suā vlem ē bonū argumētū: qz bñ sequtur: iste sol lucet. igit ois sol lucet. iste hō ē asinꝰ: igit ois hō ē asinꝰ. ¶ Scōa exclusio ē ista. Ab vli affirmatiua ꝺ subiecto demōstratiuo ad ḡlibet suaz singulariū ꝺtingētiū est ꝺña bona z forma lis: vñ optie sequtur: glibet istoz currit: igit iste istoz currit. Cor. ergz istoz sedet. igit iste istoz sedet. ¶ Ex ista ꝺne sequtur primo. Or aliq ē vlis affirmatiua ꝺtigēs: q̄ ꝺuertit cū suis singularibꝰ ꝺtingētibꝰ: oī deducto medio. pz. qz bñ sequtur. iste istoz currit: z iste istoz currit: igit vterqz istoz currit: z e2. ¶ 2us sequtur. Or aliq ē vlis affirmatiua ꝺtigens: q̄ ꝺuertit cū qualibet sua singulari (pz) nā bñ sequit: oē qō ē iste hō currit. igitur hoc qō ē iste hō currit: z e2. ¶ 3a 2 est ista. Ab vli affirmatiua nō ipossibili: nec de subiecto demōstratiuo: ad ḡlibet suaz singulariū ꝺtingētiuz non valet argumētum: pz: qz non sequit: ois hō ē al: igit iste hō est aial: qz añs ē necessariū: z ꝺñs ꝺtingēs: nec sequtur: ois hō currit: igit iste hō currit: qz ꝺdictoriuz ꝺñtis stat cū añte. ¶ Ex ista 2ne sequ ꝺmo. Or ois hō ē al: z tñ nec iste hō est aial: nec illa homo ē aial: z sic de singulis (pbaz) ista ꝺña nō valet: ois homo ē aial. igit iste hō est al: vel ista hō est animal: vel sic de singulis: qz añs ē nēciū: z ꝺñs ꝺtigēs: stet igit oppositū ꝺñtis cū añte: z habetur correlariū. ¶ 2us sequtur: qꝺ iste hō currit: z iste hō currit: z sic de alys. z tñ non glibz hō currit: probaz: nā ista ꝺña nō valet: iste hō currit: z iste hō currit: z sic de alys: igit glibet hō currit: stet igit oppositū ꝺñtis cū añte: z habetur correlariū: qꝺ illa ꝺña non valet: pbo: z pono: qꝺ ois hō currat: z qꝺ ois q currit curret p totū istū diē: sz qꝺ īmedietate huiꝰ diei generabit vnus hō non currēs: isto posito: immediate diei erit añs verū: z ꝺñs falsū: igitur ꝺña non valz. ¶ Quarta ꝺclusio ē ista. Aliter ab vli negatiua ad ḡlibz suam singularē est bonū argumētū: qz bñ sequtur: nullus hō currit. igitur iste hō nō currit: qz ex opposito sequtur formaliter oppositū: tanqz ab iferiori ad suuz supius affirmatiue z sine ipedimēto. ¶ Ex ista conclusione sequtur p°. Or ista ꝺña non valet: glibet hō al non ē: igit iste hō nō ē aial te demōstrato: qz añs ē verū: z ꝺñs falsū: nec illa ē sua singularis qz ly aial distribuit ī singulari: z nō in vli: sz illiꝰ vlis ē illa singularis: iste hō aial nō ē: z istiꝰ singularis: iste hō aial ñ ē: illa vlis ois hō non ē aial: seu illa nullus hō ē aial. ¶ 2° sequit. Or ista ꝺña non valz: nullus hō nēcio est aial: igit iste hō nēcio non ē aial: qz añs ē verū: z ꝺñs falsū: nec ꝺñs ē singularis añtis: qz in vniuersali negat ly nēcio: z non ī singulari. iō huic: nullus hō nēcio est aial: correspōdet talis singularis. iste hō non nēcio ē aial. z isti hō nēcio non ē aial: correspōdet hec vlis: glibet hō necessario non est animal.

His presuppositis (patet) solutio rationis negādo illā ꝺñam: ois asinꝰ ē asinus: ḡ iste asinus ē asinꝰ: quocūqz demonstrato asino: qz ab vli necessaria vel ꝺtingēti de sbo non demōstratiuo: ad suus singulares collectiue: vel diuisiue: non valet argum ni ficā debito medio: assignato in itroductorio tractatu suppositionū: deinde demōstrato non asino. dico qꝺ illa non ē sua singularis (z ad pbationē) dico: qꝺ non sufficit B: sz cū hoc requirit: qꝺ non demonstretur nisi cū supposituz subiecti vniuersalis q̄liter non ē in ppōsito (z si dr) q̄ est singularis illiꝰ vniuersalis (dico) qꝺ vna ista z: ois homo asinus est asinus: omnis homo qui est asinus est asinus: quaruz q̄libet ita falsa est: sicut illa singularis: quare zc.

¶ Capitulum de predicatione eiusdem de seipso: z conuertibilis de conuertibili.

Quarto pncipaliter ad q̄stionē arguitur sic. hec ppositio ē va. Tu es asinus: z ipsa adequate significat te esse asinū: igit tu es asinus (tz ꝺña cuz minori) z maiorē pbo sic. Idē pdicat de se ipsa: igit illa maior ē vera (tz ꝺña) p boeciū dicētez qꝺ nulla ppositio ē verior illa in qua idē pdicat de se ipso. antecedēs pbo sic (z pono) qꝺ. a. sit illa asinus est asinus. b. vo illa: tu es asinꝰ (quo posito arguit sic) qcquid pdicat in. a. pdicat in. b. sz idē de se ipso pdicat i. a. ḡ idē de se ipso pdicat in. b. (ꝺña tz cū maiori) qz ly asinus pdicat in. a. z ēt pdicat in. b. (z minor pz) qz ly asinꝰ ē sbm z ly asinus est predicatum: quare zc.

Pro solutione huius argumenti pono quatuor ꝺnes: quaz pria ē ista. Lz idē terminus sit sbm z pdicatū: non tñ ē possibile idē de se ipso pdicari: p° pars pbat sic: z assigno istā ppositionē: deꝰ ē: deꝰ est hō: homo ē: in q̄ sunt tres ptes: quaz q̄libet ē ppō: prima est illa: deꝰ est. 2°. deꝰ est hō. 3°. hō est (vbi pz) qꝺ ly hō pdicatur in 2°. z subicit in 3°. 2°. pars ꝺnis pbata ēt in altero pncipali: qm si aliqua ppō bz sbz z pdicatū: nō bz illa vt vnū: sz vt distincta: z qz nō ē possibile vnū ee aliud ideo non est possibile idē de se ipso pdicari. ¶ Ex ista conclusione sequtur primo. Or in aliq ppositiōe subicit aliqs terminus: ḡ nō est sbm: nec pdicatū illiꝰ ppōnis (pz) nā in ista ppōne: deus ē homo ē subicitur: z predicat ly homo: sz vt dictuz est ly hō non ē subiectū: nec pdicatū: illius ppōnis: qm sōz illius est ly deus: z pdicatū illa ppō: homo est. ¶ 2° sequtur. Or aliq ē ppō demonstratiua: in q̄ subicit terminꝰ cōmunis sine aliquo signo (pz de ista) hoc ē: hō est: te demonstrato: in q̄ subicitur ly hō sine signo. ¶ Notādū tñ qꝺ itellectus ppōnis idefinite sanus ē cuz dr: ppō indefinita ē ista: in qua subycitur zc. qz sic oz glosari: ppō indefinita ē illa: in qua sbz ē terminus cōis sine signo exñte aliqd eiꝰ: z ita intelligant diffinitiones aliaz q̄ztitatū. ¶ Secūda cōclusio ē ista. Lz nullus terminus predicet de se: tñ aliqs terminus de suo simili: vel secū ꝺuertibili verificat (primaꝰ ps ē ostensa) z 2a est euidens. qz in hac propōne hō est homo. ē pdicatio sili de sibi sili. seu ꝺuertibilis de ꝺuertibili. ¶ Ex ista 2ne sequtur ꝺmo. Or in nulla ppōne ly hō subycitur z pdicat: qz si ī aliqua: videt qꝺ in ista: hō est hō. sz nec ly hō qō est sbz subicit z predicat. nec ly hō qō ē predicatū: subycit z pdicatur. ḡ ī nulla ppōne ly hō subycit z pdicat. ¶ 2°. sequtur. Or illa ꝺña non valet ly hō ē sbm. a. ppōnis: z ly hō est pdicatū eiusdē. ḡ idez pdicat de se ipso (pz supius ex alio) ¶ 3a 2. est ista. Aliqua ē ppō affirmatiua falsa z ipossibilis. in qua pdicat sile de sili. seu ꝺuertibile ꝺ ꝺuertibili (pz) de qualibet istarum chyª. est chyª. deus malus est deꝰ malus. ¶ Ex q̄ 2ne sequtur p. Or aliqua est ppō affirmatiua sine aliquo signo: q̄ est falsa in qua pdicatur superius de inferiori (pz de illa) chyª est sba. ¶ Secundo sequitur. Or aliqua propositio ē falsa z impossibilis. cuius quelibet pars principalis predicati est verificabilis de principali parte subiecti. z e2 (pz ꝺ ista) aial incorporeum est animal indiuisibile. ¶ Quarta conclusio est ista. Aliqua ē propositio affirmatiua falsa: cuius subiectum z predicatum sunt termini conuertibiles: z simules: z hñtes sua significata ex natura rei (pz de istis) omnis homo: omnis homo ē: omne animal: omne animal est: vbi ī prima non subicitur: nec predicatur: nisi ly homo: in secunda autem ly animal. ¶ Ex ista conclusione sequitur primo. Or alique sunt exclusiue primi ordis affirmatiue de extremis similibus z conuertibilibus ac omnimode supponentibus: quarum vna est vera: z alia falsa (patet de istis) tantum homo homo est: tantum homo

ois hō ē:l gb⁹ ñ ē extremū nisi ly hō:ꝛ apte ſbi ſupponit cō
Lozᵐ fuſe tñ:ꝛ apte p̄dicati cōfuſe ꝛ diſtributiue. ℂ 2° ſeq̄t. Oꝛ
aliqua ē ꝓpoſitio affirmatiua vera:in qua p̄dicaᷓ termin⁹
ſingularis nūeri vl̄r ſumpt⁹:ꝛ pro pluribus ſupponēs (pz ꝺ
iſta) tantū hō eſt hō. vbi ly homo apte p̄dicati ſtat ꝯfuſe di
ſtributiue:ꝛ per conſequens vniuerſaliter.

Dis ſuppoſitis (pz) ſolutio ad rōnez negando
q̄ iſta ſit va:tu es aſin⁹ (ꝛ ad ꝓ
bationē idē) p̄dicaᷓ ꝺ ſeipſo igit̄ ꝓpō va:nego añs ꝛ ꝯña:
ꝛ ad boeciū rn̄deo:q̄ ſua ē vna ꝓpō negatiua va. Jō ꝯcedo
q̄ nulla ꝓpoſitio ē verioꝛ illa:tu es aſinus:nec aliqua falſi
oꝛ illa:tu es hō:qꝛ ſua oppoſita ſunt falſa. Jſte tñ erat itelle
ctus boecij:q̄ illa affirmatiua ē veriſſima:cui⁹ ſbm ꝛ p̄dica
tū ſūt termini ſil̄es ꝛ ꝯuertibiles:hñtes ſignificatū:vl̄ ſigni
ficata ex nā rei:non iterueniēte ſincathegozemate: nec cō
poſitione terminoꝝ. Et ſi dr̄:q̄ ibi hec oia ꝯcurrūt (nego)
q̄ ſbz'ꝛ p̄dicatū ꝯuertūt̄:ꝛ ad ar'''':gcgd p̄dicaᷓ i.a.p̄dicaᷓ i
.b.ꝛc̄ (nego tā maiozē q̄z minozē) qꝛ nihil de ſe ipo p̄dicaᷓ:
nec aliqd ē ſōm:vel p̄dicatū duaꝝ ꝓpoſitionū. Dec rn̄ſio
non total̄r euacuat argum̄tuz:qꝛ pōt ſic fozmari:gcgd p̄di
caᷓ in.a.p̄dicaᷓ i.b.vel ſecū conuertibile:ſed ſil̄e deſil̄ p̄di
caᷓ in.a:igit̄ ſil̄e de ſil̄ p̄dicaᷓ in.b.vl̄ ſecū conuertibile. iā
pz ꝯña in 3°,p̄me:ꝛ añs ē verū:igitur ꝛ ꝯñs:dr̄ negādo ꝯñaz
qꝛ i minozi aliqd addit̄ p̄dicato:qꝺ nō itelligit̄ in ſbo maio
ris:nā ly de ſimili i miozi neceſſario ſe tenet apte p̄dicati
aliter ꝓpō fozet intelligibils: ꝛ nō itelligitur i ſbo maiozi.
Jdeo ſic deberet argui: gcgd p̄dicatur in.a.p̄dicatur in.b.
vel ſecū conuertibile:ſz ſimile p̄dicatur in.a.igitur ſimile
predicatur in.b.vel ſecum conuertibile.conſequentia ē bo
na:ꝛ conceditur conſequens:ſicut ꝛ antecedens:quare ꝛc̄.
℔ Capitulum de origine materialis ſuppoſitionis: ꝛ perſo
nalis ex diuerſa ſituatione termini.

Quinto principaliter ad q̄ſtionē argu
tur ſic. Tu es nō hō: igitur tu
es aſinus:pz ꝯña:qꝛ non ē maioꝛ rō de vno
p̄dicāte de te:q̄ ē non hō: q̄z de alio (deide
ſequtur) q̄ q̄ſtio ſit vera:qꝛ tu ꝛ non hō ſunt
termini diſperati:añs aūt ꝓbatur ſic:nō hō
vere ꝛ affirmatiue p̄dicatur de te.igit̄ tu es
non hō:ꝯña videtur bona:ꝛ añs arguitur ſic:ille terminus
hō vere ꝛ affirmatiue p̄dicatur de te:ꝛ ille termin⁹ homo ē
non hō:ḡ non homo vere ꝛ affirmatiue p̄dicatur de te (pz
ꝯña) areſoluēt̄ib⁹ ad reſolutū:ℒō firmatur:tu es homo:igi
tur tu non es non hō (pz ꝯña) ab īferiozi ad ſuū ſupius af
firmatiue ꝛ ſine ipedimēto (ꝓbatur) qꝛ non hō ē termius
ſupioꝛ ad illuz terminū homo:qꝺ ſic arguit̄: ille terminus
al̄ ē ſupioꝛ ad illū terminū homo:ꝛ ille termin⁹ al̄ ē nō hō.
ḡ non hō ē ſupioꝛ ad illū terminū homo:pz ꝯña vt prius.

Pro ſolutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ cō
2ª ꝯ. cluſiones:quaꝝ ꝑma ē iſta. Sic
affirmatio ꝛ negatio:ita ꝛ p̄dicatio in ſolis terminis reppe
ritur: ꝓbatur:qꝛ dato oppoſito ꝑnis: ſequtur: q̄ aliq̄ ē ꝓpō
affirmatiua vel negatiua:cui⁹ ſbm ē rome:ꝛ p̄dicatū pari
ſius: vt ſoztes nō ē plato:dato:q̄ ſoztes ſit rome: ꝛ pariſius
ſit plato:ſz ꝯñs falſum:qꝛ tūc res q̄ non ſunt termini poſſēt
ꝯfundi ꝛ diſtribui:mobilitari:ꝛ imobilitari:moze termino
Lozᵐ rū:qꝺ ē abſurdū. ℂ Ex iſta ꝑne ſequtur cozrelarie. Oꝛ nec ꝺ
hoie p̄dicaᷓ al̄:nec aliqd p̄dicaᷓ de te:ꝓbaᷓ:qꝛ quocūq̄z al̄i
demonſtrato:illud de hoie non p̄dicatur:cū nullū al̄ poſſit
eē p̄dicatū:ēt nihil p̄dicaᷓ de te:qꝛ tu non potes ſubuci i ali
2ª ꝑ qua ꝓpone. ℂ 2ª cōcluſio ē iſta. Materialis ſuppoſitio rō
ne terminoꝝ ſecūde itentionis non fit aparte p̄dicati:ſed a
parte ſbi:patet:qꝛ i iſta hō ē nomen:ſupponit ly hō mā̄l̄r:ſz
in hac ſpē ē hō. ly hō ſupponit pſonaliter:ꝛ nō miꝝ:qꝛ pti
cipiū apte p̄dicati hz viz diſtrahēdi verbū ſubſtātiuū:ſed a
Lozᵐ parte ſbi ſupponit ſine diſtractione. ℂ Ex iſta cōcluſione
ſequtur. Oꝛ de te p̄dicatur ly aliqd:ꝛ de hoie p̄dicatur ly al̄
patet qꝛ ly de te:ꝛ ly de hoie hz ſuppōnez mālē:ꝛ ad iſtū in
tellectū ſepe ꝯcedunt̄ ille:aliqd p̄dicatur de te:de hoie p̄di
catur aial. nulla tñ iſtaꝝ ē concedēda:de hoie p̄dicatur al̄.
aial p̄dicatur de hoie:qꝛ in ꝑia ly aial ſupponit pſonaliter
ꝛ i 2ª ly hoie. ideo q̄lz illaꝝ ē falſa:ſed ꝯcedit̄ q̄ aial p̄dicaᷓ.
de ly hō:ꝛ de hoie p̄dicaᷓ ly aial:ita q̄ apte p̄dicati ſuppōit
termin⁹ māliter:rōne ſigni mālitatis ex quo rōne termini
ſcde itentionis ſic nō pōt ſupponere. ℂ 3ª concluſio ē iſta.
Aliquid nō hō de te vere ꝛ affirmatiue p̄dicaᷓ:non tñ non
hō de te vere ꝛ affirmatiue p̄dicaᷓ:ꝑma ꝑs patet: qm̄ hō de
te vere ꝛ affirmatiue p̄dicatur:demonſtrādo illū terminū
hō:ꝛ hoc ē aliqd non hō:igitur aliqd non hō vere ꝛ affirma
tiue p̄dicatur de te:pz ꝯña: areſoluēt̄ib⁹ ad reſolutū 2ª ꝑs
pz:qꝛ ſi non hō vere ꝛ affirmatiue de te p̄dicaᷓ: vel igit̄ te
nēdo ly non negatiue:aut ifinite:non negatiue: qꝛ tūc ipſe
cōuertibiliter ſignificat:q̄ nullū hō de te vere ꝛ affirma
tiue p̄dicatur:qꝺ ē falſuz:nec ēt infinite: qꝛ illa aſſerit q̄ ly
hō de te vere ꝛ affirmatiue p̄dicatur:qꝺ ē falſuz. ℂ Ex iſta
concluſione ſequtur cozrelarie. Oꝛ i iſtis aliqd non hō de te
p̄dicatur:ꝛ non hō de te p̄dicatur. ly nō hō:diffozmiter ſup
ponit:qm̄ in ꝑma ſupponit pſonaliter:ſicut termin⁹ trāſcē
dens:in 2ª aūt material̄r:rōne verbi ſecūde intētionis:ꝛ ſi
tenēdo negationē infinite:qꝛ ipaz tenēdo negatiue nō ſup
ponit aliquo mō ly non hō:ſz ſolū ly hō:lz ꝯtinue materia
liter. ℂ 4ª concluſio ē iſta. Ad illū terminū hō eſt ſupius
non aial:non tñ non aial ē ſupius ad illū terminū hō: ꝑma
ꝑs pz:qꝛ ad illū terminū hō:ē ſupius aliqd q̄ hō ē aial. vz.
ille termin⁹ aial. 2ª pars ꝓbaᷓ:qꝛ ſi non aial eſt ſupius ad
illū terminū hō:vel igitur tenēdo ly non negatiue:aut infi
nite.non ifinite:qꝛ ſic ſumēdo ſignificat ꝯuertibiliter:q̄ ly
non aial ē ſupius ad illū termnū homo:qꝺ ē falſum:nec ēt
negatiue qꝛ ēt illomō ſignificat aſſertiue: q̄ nullū ly al̄ eſt
ſupius ad illū terminū homo:qꝺ ē falſum. ℂ Ex iſta cōclu
ſione ſequtur q̄ iſta ꝯña non valet, ly aial ē ſuperi⁹ ad illum
terminū homo:ꝛ idē ly aial ē non aial:ḡ nō aial ē ſupius ad
illā terminū homo:qꝛ ſi negatio tenet̄ negatiue in conſeq̄n
te:ꝯñs eſt vl̄is negatiua:q̄ nō ē reſolubiliter inferēda: ſi aūt
ifinite:itez non valet ꝯña ꝓp mutationē ſuppōnis: qꝛ ly ñ
hō in añte tenet̄ pſonal̄r:ꝛ in ꝯñte māliter: ſz bñ ſequtur: q̄
aliqd non aial ē ſupius ad illū terminū hō:ꝛ hoc ꝯceditur.

Dis viſis rn̄detur ad rōnē negādo illā:tu es nō hō.
ꝛ illā ꝯcedo non hō vere ꝛ affirmatiue p
dicaᷓ de te:qꝛ nullū hō vere ꝛ affirmatiue p̄dicatur de te:
ſz nego illā:non hō vere ꝛ affirmatiue de te p̄dicatur:tenē
do ly non ifinite:ꝛ ad rōnē ly hō vere ꝛ affirmatiue de te p̄di
catur:ꝛ idē ly hō ē non hō:igit̄ ꝛc̄. nego ꝯñaz:qꝛ ly non hō i
añte ſtat pſonaliter:ꝛ in ꝯñte māliter:ſz bñ ſequtur: q̄ aliqd
non hō vere ꝛ affirmatiue de te p̄dicaᷓ:qꝺ eſt verū. Et ad co
firmationē tu es hō. igitur tu es non hō:nego ꝯñaz: ꝛ cū ꝑ
non homo ē ſupius ad illū terminū homo:ꝯcedo:qꝛ nullus
homo ē ſupius ad illū terminū homo:vbi tñ limittarē ꝛ
gatio ad ifinitationē:nego eā:ꝛ ad ꝓbationē:nego ꝯñaz q̄
ly non homo non vniformiter ſupponit. ex illo.n. añte ſequ
tur: q̄ aliqd non homo ē ſupi⁹ ad illū terminuz hō. ꝛ iſta
ꝯñs nō hō ē ſupi⁹ ad illū terminū hō: ꝺz iferri ex tali mino
ri. ly aial eſt ly non homo. vbi ſeruetur ſimilis ſuppoſitio:
ſed negatur minoꝛ ſicut concluſio: quare ꝛc̄.
℔ Lapl'z ꝺ ꝓpōnib⁹ ꝯcedēdis ꝛ negādis i arte obligatoꝛia.

Sexto principaliter ad queſtiunem ar
guitur ſic: ꝛ pono:q̄. A. connec
tatur cum iſto termino homo:ꝛ hoc diſiun
ctum.a.l̄.b, cuz illo termino aſinus:iſto po
ſito:propono tibi illā:tu es aſinus:ſi ꝯcedis
habeꝛ ītētū. ſi negas:ꝺ. tu es.a. igit̄ tu es aſi
nus, iſta ꝯña ē bona:ꝛ añs eſt verum: ergo

ꝛ ꝯñs:ꝙ consequentia sit bona:arguit sic:tu es.a.igit tu es .a.vel.b(ꝑz ꝯña)aparte diſiũcti ad totũ diſiũctũ nõ determiatũ ꝑ signũ ꝑcedẽs:tũc vltra:tu es.a.vl̃.b.igit tu es asin⁹ (ꝑz ꝯña)ab vno ꝛuertibili ad reliquũ:igit a ꝑ ad vltimũ: tu es.a.igit tu es asinus:ſz ꝓbat añs sic:tu es hõ:igit tu es a.ñtia ẽ bona:ꝛ añs ẽ verũ:igit ꝛ ꝯñs:ſz ꝯñs adeq̃te significat te es asinum:igitur tu eẽ asinus.

Pro solutione huius argumẽti pono q̃tuoꝛ cõclusiones:quaꝝ ꝑma ẽ ista.Aliqua ẽ ꝓpõ simplr̃ ipossibil̃ q̃ bñ respondẽdo ꝯcedit eẽ va: ꝓbat̃ (ꝛ pono)ꝙ iste due deus ẽ:ꝛ hõ ẽ asin⁹:ꝛuertant̃:isto posito:ꝓpono hec est va: deus ẽ(ꝛ ꝑz)ꝙ illa ẽ ꝯcedẽda: qꝛ verũ ꝛ ipertinẽs:deinde ꝓpono hec ẽ va:hõ ẽ asinus(oꝛ cõcedere qꝛ seq̃ns)vñ ſequtur:ille cõuertunt̃ deus ẽ: ꝛ hõ est asin⁹:ꝛ ꝑ⁹ ẽ vera:igit̃ ꝛ ꝛª(tũc arguit sic)hec hõ ẽ asin⁹ bñ rñdendo ꝯcedit eẽ va:ꝛ rei veritas ẽ ꝙ ipsa est impossibil̃ simplr̃:q̃ ꝛ va. ¶ Ex ista ꝛ ne ſeq̃t coꝛrelarie.Qꝛ aliq̃ ẽ ꝓpositio nec̃ia simplr̃:q̃ bene rñdendo ꝯcedit eẽ falsa:ꝓbatur (ꝛpono)ꝙ illa:de⁹ ẽ:ꝛuertat̃ cũ falso.isto posito:ꝓpono tibi illã:de⁹ est:ẽ falsa(ꝛ ꝑz)ꝙ ẽ ꝯcedendũ:qꝛ ſequẽs ex posito:bñ.n.ſequtur:de⁹ ẽ cõuertit̃ cũ falso.igit ipsa ẽ falsa:tũc arguit sic:illa de⁹ est bñ rñdendo cõcedit eẽ falsa:ꝛ ipsa in rei vitate ẽ nec̃ia simplr̃:qꝛ ꝓ meã positionez nõ mutauit significationẽ:q̃ ꝛc. ¶ Secũda ꝛ est ista.Aliqua ꝓpõ ẽ penitus cõcedẽda:q̃ tñ bene rñdendo dr̃ eẽ negãda:ꝓbat̃ (ꝛ pono)ꝙ ille ĩuicẽ ꝛuertant̃:hõ ẽ:ꝛ chy⁹ est: quo posito(arguo sic)hõ ẽ:ꝛ chy⁹.ẽ:inuicẽ ꝛuertunt̃ : ſz chy⁹ ẽ:est penit⁹ negandũ:igit̃ ꝛ hõ ẽ:est penit⁹ negãduz:tz ꝯña cuz maiori: qꝛ ẽ casus:ꝛ miꝛ ẽ ꝯcedẽda:qꝛ va ẽ ꝛ ipertinens:igit̃ ꝛ ꝯñs ẽ cõcedendũ.vz.ꝙ hõ ẽ:est a te negãdũ:ꝛ tñ ℔ hõ ẽ tibi ꝓposita semꝑ ẽ ate ꝯcedẽda:qꝛ nec̃ia ꝑ se:igit ꝛ va. ¶ Ex ista ꝛ ne ſequtur ꝙ aliqua ẽ ꝓpõ ad quã nõ ẽ aliter q̃ negatiue respondẽdũ:ꝛ tñ cõcedendũ ẽ ipsaz eẽ cõcedendã:ꝓbatur:ꝛ pono:ꝙ tu scias illã chy⁹ ẽ:ꝛuerti cũ vno ate ꝯcedẽdo.isto posito:ꝑz:ꝙ illa infinities proposita ẽ negãda:ꝛ tñ concedendũ ẽ ipsaz eẽ cõcedendã.Sequtur.n.tu scis illã cõuerti cũ vno ate cõcedẽdo:igit̃ illa ate ẽ cõcedẽda:ꝯña bona scita ate eẽ bona:ꝛ añs ẽ cõcedendũ ate:igit̃ ꝛ ꝯñs qõ erat ꝓbãdũ. ¶ Tertia ꝛ ẽ ista.Aliqua ꝓpõ ſequtur ex posito ꝛ bñ admisso:ꝛ tñ nõ est cõcedendũ illã ſeq ex posito ꝛ bene admisso:ꝓbat̃:ꝛ pono:ꝙ ois hõ currat:quo posito:ꝛ admisso: ꝓpono tu curris ẽ ipertinẽs:cõcedendũ ẽ:qꝛ verũ nõ repugnãs:deinde tu es hõ:cõcedendũ ẽ ꝑ eandẽ cãz.deide ꝓpono tu curris cõcedendũ ẽ:qꝛ seq̃ns ex posito cõcesso: qꝛ bñ seq̃t ois hõ currit:tu es hõ:igit̃ tu curris:tunc sic:hec tu curris:ſequtur ex posito ꝛ admisso: ꝛ tñ negãdũ ẽ illa ſeq ex posito ꝛ admisso.ḡ ꝛ va, tenet ꝯña cũ maiori:ꝛ miꝛ ẽ probo:qꝛ ſequtur:illa ẽ ipertinẽs.ḡ nõ ſequtur ex posito ꝛ admisso:añs.n.ẽ cõcedendũ ate:ḡ.ꝛ ꝯñs:ꝛ si sic:ḡ ſuũ ꝯdictoriuz ẽ negandũ. ¶ Ex ista ꝛ ne ſequtur coꝛelarie.Qꝛ aliqua ꝓpõ repugnat posito ꝛ cõcesso:ꝛ tñ negandũ est illã repugnare: ꝑz:i priori casu de illa:tu nõ curris q̃ repugnat illis : ois hõ currit:ꝛ tu es hõ:tñ negandũ ẽ illã repugnare:qꝛ concedendũ ẽ illã esse ipertinentẽ.sic̃ ſuũ ꝯdictoriũ. ¶ Quarta ꝛ est ista.Aliqua ꝓpõ ẽ ipertinẽs posito.ꝛ tñ cõcedendũ ẽ illã ſeq ex posito : ꝓbat̃:ꝛ pono:ꝙ illa tu es hõ ſequtur ex posito: isto admisso:ꝑz ꝙ illa:tu es hõ est ipertinẽs posito:qꝛ nõ ſequit̃:nec repugnat.ꝛ tñ cõcedendũ ẽ ipsaz ſeq ex posito.qꝛ positũ ẽ ꝛ admissuz ipsã ſeq ex posito. ¶ Ex ista cõcl̃one sequit̃.Qꝛ aliqua ꝓpõ ẽ ipertinẽs posito.ꝛ tñ ꝯcedẽdã ipsaz repugnare posito.ꝓbat̃.ꝛ pono ꝙ ista.tu nõ es hõ sit repugnãs cuilibet posito.isto admisso:ꝑz ꝙ illa:tu nõ es hõ est ipertinẽs.qꝛ non ſequtur nec repugnat.ꝛ tñ concedendũ est ipsaz repugnare posito ꝓp positionẽ et admissionẽ factaz.

Ad vltis respondetur ad rationem admittendo casum ꝛ nego illaz.tu es asinus:ꝛ ad probationem:tu es.a.igitur tu es animal.b.concedo consequentiam ꝛ ꝯñs:si.a.ꝛ.b.sunt termini ignoti sic̃ pronoia demonstratiua(ꝛ ad ꝓbationẽ)tu es.a.vel.b.igit̃ tu es asinus.nego ꝯñam:sic̃ eã negassem exꝫ tps obligatiõis(ꝛ ad ꝓbationez)hic arguit̃ ab vno ꝛuertibili ad reliquũ: igit̃ ꝯña bõa (ꝯcedo)ꝙ illa ꝯña ẽ bona.tñ quotiẽscũq; proponitur illa nego eã.Et si arguit̃ sic.illa ꝯña ẽ bona:ꝛ añs est vꝫ. igit̃ ꝛ ꝯñs(ꝯcedo totũ)tũc sic.ꝯñs est vꝫ:ꝛ ipm adeq̃te significat te eẽ asinũ:igit̃ tu es asin⁹:nego minoꝛẽ tãq; repugnantẽ(ſequtur enī)illa ẽ va tu es asin⁹ ꝛ nõ tu es asin⁹:igit̃ ipsa ñ significat te eẽ asinũ.Si ãt supponit̃ ĩ cãu ꝙ.a.ꝛ.b.sint termini noti.sicut hõ ꝛ asin⁹:nego illã:tu es.a.sic̃ eã negassem exꝫ tps ꝓp suã ipossibilitatẽ ꝛ ad rõnẽ:tu es hõ: igit̃ tu es.a. nego ꝯñam ꝛ concedo ipsaz esse bonã(ꝛ si dr̃)añs ẽ verũ: igit̃ ꝛ ꝯñs:ꝯcedo totũ(ꝛ nego ꝯñter)ꝙ ipsa significat adequate te eẽ.a.tãq; repugnãs posito.Et si q̃rit̃:qõ ẽ suũ significatũ adequatũ:respondet̃ ꝙ stat ꝙ.a.vel.b.nõ ẽ determinãda ista qõ:ſz exꝫ tps rei vitas est fatenda:q̃re ꝛc.

¶ Capitulum de suppositionibus terminoꝛum ĩ oꝛdine ad notas conditionalium.

Septimo principaliter ad q̃stionem arguit̃ sic.Si tu es al̃ tu es asinus.sed tu es al̃.igit̃ tu es asin⁹.ꝛz ꝯña a cõditionali cũ suo añte ad cõſeq̃ns eiusdẽ. ꝛ minoꝛ ꝑz.ſz maioꝛ ꝓbat̃.si tu es hoc aial demonſtrãdo asinum tu es asin⁹. ḡ si tu es aial tu es asin⁹.ꝑz cõſeq̃ntia ab iferiori ad ſuũ ſupius affirmatiue ꝛ ſine ſigno distributiuo aut icludẽte negationẽ:Unde alie note ypothetbica ꝫ nõ impediũt assensũ.ḡ nec nota coditionis ꝑz ꝯña asufficiẽti silitudine. añs arguit̃.qñ fõmalr̃ ſeq̃t̃.tu es ℔ al̃.ꝛ tu es asin⁹.ḡ tu es al̃.ꝛ tu es asin⁹.ẽt ſeq̃t̃.tu es ℔ al̃ vel tu es asinus.igit̃ tu es animal vel tu es asinus.

Pro solutione hui⁹ argumẽti pono quatuoꝛ cõclusiones quaꝝ ꝑma ẽ ista.Nll's termin⁹ cõmunis exist̃ẽs ꝑs conditionalis denotate a ly si deteriate supponit ĩ oꝛdine ad conditionalẽ.ꝓbat̃ hui⁹ cõditionalis:si homo non currit risibile non currit.nec ly hõ nec ly risibile stat deteriate ĩ oꝛdine ad conditionalẽ.igit̃ nec alteri⁹ conditionalis terius cois supponit deteriate in oꝛdie ad conditionalẽ.ꝑz consequntia ꝛ antecedẽs arguit̃. ꝛ ꝑmo ꝙ ly hõ non stat deteriate:qꝛ nõ lz descẽdere disiunctiue.non.n.ſequtur:si homo non currit:risibile non currit: ꝛ isti sunt oẽs hoies.igit̃ si iste hõ non currit:risibile nõ currit vel si homo non currit risibile nõ currit ꝛ sic de alys:qꝛ añs ẽ verũ:ꝛ ꝯñs falsuz(vt ꝑz)ꝑ q̃libet ꝑte. Scõo ꝓbat̃. Qꝛ ly risibile non stat deteriate ĩ oꝛdine ad cõditionalez illam ꝑ eandẽ cãz:qꝛ nõ lz descẽdere disiunctiue: vñ nõ sequit̃:si hõ nõ currit ribsiile nõ currit.ꝛ hec sũt oĩa risibilia: igit̃ si hõ nõ currit ℔ risibile non currit: vl̃ si hõ non currit boc risibile non currit:vel sic de singulis:qꝛ añs ẽ verus . ꝛ ꝯñs falsuz:qꝛ q̃libet ei⁹ ꝑncipalis ꝑs est vna ꝯditionalis falsa(vt patet)ꝑ cõpossibilitatẽ añtis cum ꝯdictorio ꝯñtis. ¶ Ex ista ꝛ ne ſequtur coꝛelarie.Qꝛ lz ly hõ:ꝛ ly risibile ñ supponant determinate ĩ oꝛdine ad cõditionalẽ:non tñ ab eis tollit̃ determinata suppositio in oꝛdine ad suas cathegoricas(ꝑz)qꝛ in oꝛdine ad illas sub quolibet istoꝫ contingit descẽdere disiũctiue. ¶ zª ꝛ ẽ ista.Nullus terius exñs ꝑs alicui⁹ conditionalis solũ signũ conditionale respiciens distributiue supponit(ꝓbat̃)nullũ signũ ẽ distributiuũ nisi icludat negationẽ:ſz nota conditionis non icludit negationẽ:ḡ nota conditionis nõ ẽ signũ distributiuũ(ꝑz ꝯña)cuz minoꝛi:ꝛ maioꝛ ꝓbat̃ inductiue. ¶ Ex ista ꝛ ne seq̃t̃ coꝛrelarie.Qꝛ lz ista ꝯña sit bona:si hõ currit:aial currit: ḡ si iste homo currit:aial currit:non tñ ly homo supponit distributiue:qꝛ ẽt ista ꝯña est bona:iste hõ est homo:igit̃ iste homo

Coꝛª

ꝑª ꝛ

Coꝛª

zª ꝛ

Coꝛª

est iste hō:ꝛ tm̄ ly hō non stat distributiue:tz enim hec ꝟña gratia materie:qz contradictoziū ꝟn̄tis repugnat añti:alia
3ª ꝟ añt:qz ꝟn̄s est necessariū. ¶ Tertia ꝟ est ista. Dis terminꝰ cōiter supponēs solū signū; ꝟditionale respiciēs: supponit ꝟfuse tm̄ imobilr in ordine ad totā ꝟditionalē (ꝓbaf) huius ꝟditionalis:si homo currit:risibile currit:tā ly hō q̄z ly risibile supponit ꝟfuse tm̄ i ordine ad totā ꝟditionalē:igit ꝛ cuiuslibz alterꝰ ꝟditionalis (pz ꝟña) ꝛ añs arguit. ꝛ pzꝰ q̄ supponit ꝟfuse tm̄:qz supponit cōiter:ꝛ non determiate nec discrete:nec distributiue p ꝑmā ꝛ secūdaz ꝟnes:igitur supponit ꝟfuse tm̄. 2ꝰ arguit q̄ imobilr: qz nō licet descē dere divisiūctiz:Unde nō segtur:si hō currit:risibile currit: ꝛ ista sunt oia risibilia:ḡ si hō currit:hoc risibile:vel hoc ri sibile:vel sic de singulis currit:añs.n.est vex:ꝛ ꝟn̄s falsuz: qz ꝟdictoziū ꝟn̄tis stat cū añte.de illo termino hō nō facio mētionē:qm̄ sub eo copulatiue:ꝛ divisiūctiue:copulatiz:ꝛ cō
Corm ditionatim:licz descēdere gra māe. ¶ Ex ista ꝟne segt coz relarie. Oz nō cuiuslibet ꝟditional affirmatiue subiectum añtis cōiter supponēs quocūq; alio sincathegozēate dedu cto:supponit distributiue mobilr:vt alig asserūt (ꝓbatur hui⁹ cōditional) si hō albus currit: hō albus non sedet.ly hō albꝰ:nō distribuit mobilr:q̄ ē subiectū añtis:igit cozre lariū veruz:ꝟña tenet:ꝛ añs arguit:qz nō segtur:si hō albꝰ currit:hō albus nō sedet:sz sortes ē hō albus:igit si sortes currit:hō albus nō sedet:añs.n.ē verū:ꝛ ꝟn̄s falsuz:qz ꝟdi-
4ª ꝟ ctoziū eiusdē cū añte stat. ¶ Quarta ꝟ ē ista. Nullus termi nus distributꝰ existēs pars alicuius cōditionalis mobiliter distribuit in ordine ad illā cōditionalē (ꝓbatur iductiue) q̄m huius ꝟditionalis:si ois hō currit:oe risibile currit: taz ly hō:q̄z ly risibile distribuitur imobilr:qz n̄ licet descēdere: cū q̄libet talꝭ cōditionalis sit ipossibilꝭ:si iste hō currit: oe ri sibile currit:si ois hō currit:hoc risibile currit. Jtē huiꝰ cō ditionalis:si nullus risibile currit:nullus hō currit: tam ly risibile:q̄z ly hō imobilitat rōne cōditionalis: nō obstante q̄ sit bona illa:si nullū risibile currit:nullus hō currit: ḡ si
Corm nullū risibile currit:iste hō nō currit:qz ꝟ ē gra māe. ¶ Ex ista ꝟne segtur cozrelarie. Oz ois terminus distributꝰ i con ditionali:distribuit mobilr ꝛ imobiliter (patet) qz i ordi ne ad suā cathegozicā distribuit mobilr:ꝛ respectu illiꝰ cō tingit descendere copulatiue:ꝛ i ordine ad ꝟdictionalē di stribuit immobiliter:qz respectu illiꝰ nō ꝟtingit descēdere.

Dis visis (pz) solutio rōnis negādo illā:si tu es alꝭ: tu es asinus (ꝛ ad ꝓbationē) nego ꝟñam qz arguit ab inferiori ad suū supiꝰ imobilitatū p notā ꝟdi tionalis (ꝛ cū dicit) alie note ypotheticax nō impediūt assē sum:ergo nec nota ꝟditionis: nego ꝟñam (sicut nō segt) dictio exclusiua nō impedit assensum:ḡ nec dictio exceptiua vl reduplicatiua sincathegozematica.n.spē distincta: dissi milia bn̄t officia:ac virtutes:spē distinctas:quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de suppositionibus relatiuoruz: ac probatio nibus suarum propositionum.

Ctauo principaliter ad questionē ar guitur sic. Si aliqua ꝓpō est vera:tu es asinus:sed aliq̄ ꝓpō ē vera: ḡ tu es asinꝰ (ꝟña tenet) aconditionali cuz suo añte ad ꝟn̄s eiusdē:ꝛ minoz ē manifesta: sz maioz ꝓbaf sic:aliq̄ ꝓpō ē:ꝛ si ista ē vera: tu es asinꝰ:ḡ si aliq̄ ꝓpō ē vera:tu es asinus (pz ꝟña) qz sic significat ꝟuertibiliter: 2ª ps añtis ꝓbaf ꝓp relationē ad illū terminū aliq̄ ꝓpō:ꝛ añs arguit sic: ista ꝓpositio ē:demōstrādo illā mētalē:tu es asinꝰ nāliter signi ficātē:ꝛ si ista ē vera:tu es asinꝰ:ḡ aliq̄ ꝓpō ē:ꝛ si illa ē vera tu es asinꝰ (pz ꝟña) ab iferiori ad suū supius affirmatiue ꝛ sine impedimēto:ꝛ añs ē manifestū:qm̄ si ista ē vere ī mēte: tu es asinus:ipsa non aliter q̄z te esse asinuz significat ade quate:ꝛ per consequens tu es asinus.

Pro solutione huius argumenti pono q̄tuoꝛ ꝟ nes:quax ꝑma est ista. Nullus relatiuū relatū ad aliqd añs suppōit magis ꝟfuse q̄z suū an cedēs (pz) qm̄ dato opposito hec eēt vera:aliqs hō est:q libet hō ē ille:ꝛ hec eēt falsa:aliquis homo ē:ꝛ tu nō es ille: ꝑª.n.significaret q̄ aliqs hō ē:ꝛ qlibet hō ē aliqs hō:ꝛ scda significaret:q̄ aliqs hō ē:ꝛ tu nō es aliqs hō. ¶ Ex ista ꝟne L segtur ꝑ coꝛrelarie. Oz ista ē va. aliqd aīal ē:ꝛ si tu es illd tu es asinꝰ:qz hec ē illa vna copulatiua affirmatiua cuiꝰ ꝑª ps ē euidēs:ꝛ scda significat ꝟuertibiliꝛ. q̄ aliqd aīal si tu es:tu es asinꝰ q̄ ē vera:sicut.n.relatiuū supponit determinate:sic ꝛ añs positū loco sui debet supponere: ¶ Scdo segt. Oz L hec similiter ē vera.aliq̄ ꝓpō est.ꝛ si illa ē vera tu es asinꝰ, 2ª eni ps significat ꝟuertibiliꝛ:q̄ aliq̄ ꝓpō si ē vera: tu es asinus:ꝛ hoc est verum de illa mētali.tu es asinus. ¶ Se cunda conclusio est ista. Aliqua est ypothetica asola nota 2ª ꝟ ypothetice sumens denominationem que est cathegorice ꝓbabilr (pz de ista) hō currit ꝛ disputat.q̄ est resolubilr isto mō:hō currit ꝛ disputat.ꝛ hoc ē hō.igit hō currit ꝛ disputat: nō.n.illa ꝓpō significat ꝟuertibiliꝛ:q̄ hō currit.ꝛ hō dispu tat.sz q̄ hō currit ꝛ idē vl eadē hō disputat. ¶ Ex ista ꝟne Corª segtur ꝑ. Oz sicut aliq̄ ypothetica ē resolubilr ꝓbabil: sic ꝛ aliq̄ vl exponibilis:ꝑª ps patuit:ꝛ secūda ostēdit i hac:ois hō currit ꝛ disputat:q̄ ē copulatiua:ꝛ tm̄ ē ꝓbāda more vl um affirmatiuax:rā inductiue: q̄z expōibilr. ¶ Scdo seq Corª tur. Oz ois ypothetica cuius vna ps dependet ab alia ē cata thegozice ꝓbabil (ꝓbaf) q̄m ꝓbatio totiꝰ dependet ex pro batōe cathegozice idependētis.sz q̄lz cathegozica idependēs ē cathagozice ꝓbabil:ergo ꝛc̄. ¶ Tertia ꝟ ē ista. Oē relati 3ª ꝟ uum ypothetice relatū ad aliqd añs bn̄s aliud extremū:re fert ipm i ꝟpatiōe ad istud extremū (pz) qm̄ alr iste eēt vere:aliqs hō ē latro.ꝛ tu es ille.aliqd alꝭ ē asinꝰ.ꝛ tu es illd ꝟn̄s falsuz (ꝛ ꝓbaf ꝟña) q̄m ꝑª copulatiua significaret cō uertibiliꝛ q̄ aliqs hō ē latro.ꝛ tu es aliqs hō. 2ª vero signifi caret q̄ aliqd alꝭ ē asinꝰ.ꝛ tu es aliqd aīal.quox q̄libet est verū. ¶ Ex ista ꝟne ꝛ ꝓzi segtur ꝑ. Oz aliqd alꝭ ē hō: si istd Corª ē asinꝰ (ꝓbaf) hoc alꝭ ē hō si istd ē asinꝰ.ꝛ B ē aliqd alte vl asino demōstrato.ḡ aliqd alꝭ ē hō:si istud ē asinꝰ (pz ꝟña) ꝛ ꝟn̄s ē resolubilr ꝓbabile.ꝛ minoz euidēs.ꝛ maioz ꝓbatur. B alꝭ ē hō:si B alꝭ qd ē hō est asinꝰ.ḡ B alꝭ ē hō si illud ē asinꝰ: pz ꝟña: qz relatiuū refert añs ad aliqd extremū.ꝛ añs ē ve rū:vt pz:qz ē vna cōditionalꝭ:cuiꝰ ꝟn̄s formalr segt ex añte ¶ Scdo segtur. Oz cuiuslz cōditionalꝭ affirmatiue cuiꝰ vna Corª ps dependet ab alia:sic supponūt illi termini ī ordine ad cō ditionalez:sic in ordine ad cathegozicas suas:pz:qm̄ i ista aliqd alꝭ ē homo:si ipsum est asinus.tā ly alꝭ:q̄z relatiuū sup ponūt determinate in ordine ad conditionalem. ꝛ in ista oē alꝭ est hō si illud est asinus.tā ly alꝭ.q̄z ly illud supponit di stributiue mobilr in ordine ad cōditionalē.ꝛ si dr q̄ oppo sita istox cōcessa sunt ī alio ꝑncipali:dico:q̄ ibi locutꝰ sum de cōditionalibꝰ:quax nlla ps ab altera dependet. ¶ 4ª ꝟ 4ª ꝟ est ista. Aliqua ꝓpositio est vera si ipsa est falsa. ꝛ aliqua falsa si ipa est vera:prima pars probatur sic:hec propositio tu curris est vera si ipsa ē falsa.ꝛ hec est aliqua propositio. ergo ꝛc̄. Maioꝛ ꝓbatur sic.hec tu curris ē vera si hec que est vera est falsa.igitur hec est vera si ipsa est falsa: pz ꝟña: qz añs refertur in comparatione ad aliud extremuz.2ª ve ro pars ꝟnis probatur eodē modo. ¶ Ex ista conclusione Corª sequitur primo. Oz aliqua propositio est vera si sua ꝟtradi ctoria est vera.ꝛ q̄ aliqua propositio est falsa si sua ꝟdicto ria est falsa:pz qz quelibet harum probatur resolubiliter: vt prius: ¶ Secundo sequitur. Oz aliqua ꝓpō est nec̄ia ꝛ i Corª possibilis si sua ꝟdictoria est contingens:pz: qz hec tu es nē necessaria ꝛ impossibilis si sua cōtradictoria est contingēs: probatur:nam hec tu es est necessaria ꝛ ipossibilis si istius necessarie ꝛ impossibilis contradictoria ē ꝟtingēs: q̄re ꝛc̄.

His visis ꝑz resp̃sio ad rõnẽ negãdo illã. si aliqua ꝓpõ est vera tu es asinus: ꝛ ꝯcedo illã copulatiuã. aliqua ꝓpõ ẽ ꝛ si illa ẽ vera tu es asin⁹: ꝛ nego q̃ significat scõa pars: q̃ si aliqua ꝓpõ ẽ vera: q̃ tu es asinus: q̃ relatiuũ supponit determinate: ꝛ ly ꝓpõ positũ loco relatiui stat cõfuse tñ ĩmobiliter: ideo scõa pars significat idẽ ꝯuertibiliter cũ ista. aliqua ꝓpõ si est vera tu es asin⁹: que est vera: vt patet ꝑ suas exponẽtes: quare ꝛc̃.

¶ Capitulũ de expositione dictionis exceptiue negatiue ꝛ cõuertibilitate eiusdem cum exclusiua.

Arg⁹ ꝓncipal᷑r ad questionẽ arguit̃ sic. Tu nõ differs ab asino: ꝛ tu es: ꝛ asinus est. g̃ tu es asinus: ꝑz ꝯña: ꝛ ꝓbat̃ prima pars añtis sic. tu nõ differs nisi acapra. g̃ anullo alio acapra differs: ꝑz ꝯña: ab exposita ad vnã suarũ exponentiũ tũc sic: anullo alio acapra differs: sed oĩs asin⁹ ẽ alius a capra. igitur anullo asino tu differs. ꝑz ꝯña in scõo ꝓme figure. tũc sic: anullo asino differs. igit̃ tu nõ differs ab asino. ꝑz ꝯña: q̃ ex opposito ꝯñtis sequitur oppositũ añtis formal᷑r: ꝑz añs ꝓncipale ꝓbat̃. videlicet: tu nõ differs nisi acapra: ga tu differs acapra: ꝛ tu nõ differs ab alio acapra. igitur tu nõ differs nisi acapra. tz ꝯña: ab exponẽtib⁹ ad expositũ: ꝑz minorẽ ꝓbo: q̃ suũ ꝯdictoriũ ẽ falsuz. ꝛ. tu differs ab alio acapra ꝓpter falsitatẽ tertie exponẽtis q̃ ẽ ista: tu nõ es aliud acapra: quare ꝛc̃.

Pro solutione huius argumẽti pono q̃tuor cõclusiones: quarũ ꝑ⁹ est ista. Nullius ꝓpõnis exponibilis termin⁹ aliqs põt cõfusius supponere: q̃ in aliqua exponẽtiũ. ꝑz ista ꝯcl̃o iductiue ẽt ex alio q̃ a termio stãte determinate: ad eũdẽ stantẽ cõfuse distributiue: valeret ꝯña formaliter: ꝛ de forma q̃ ẽ flm. ¶ Ex ista cõcl̃one sequit̃ ꝑmo. Q̃ hec tu nõ differs nisi ab asino: nõ dz hr̃e talẽ negatiuã exponẽtẽ: anullo alio ab asino differs: q̃ ly ente iclusum in exponibili stat determinate: ꝛ inclusuz in subiecto negatiue stat distributiue. ¶ Scõo sequit̃ q̃ hui⁹ tu nõ differs nisi ab asino: negatiua exponẽs ẽ ista tu nõ differs ab alio ab asino: seu ista q̃ est magis ꝓpria. tu nõ differs a nõ asino. ꝑz: q̃ ly ente inclusuz in exponẽte negatiua stat determiate: sicut ĩ exponibili rõne duox signoruz ꝓcedẽtiũ. ¶ Scõa ꝓ̃ est ista. tu nõ differs nisi ab asino tu differs acapra. zª pars est euidẽs. ꝑma ꝑbat̃ sic. tu differs ab asino: ꝛ tu nõ differs a nõ asino: igit̃ tu nõ differs nisi ab asino. ꝑz ꝯña ab exponẽtib⁹ ad expositũ. zª pars antecedẽtis ostẽdit̃ ꝑ suũ ꝯdictoriũ: cuius tertia exponẽs est falsa. ¶ Ex ista ꝓ̃ne sequit̃ ꝑmo. Q̃ nulla istarũ ꝯñarũ valet. tu differs a capra: ꝛ capra est nõ asinus: igitur tu differs anõ asino: tu differs a lapide: ꝛ oĩs lapis est aliud ab asino: igit̃ tu differs ab alio ab asino: arguit̃ enim quodãmõ ab inferiori ad supius distributũ. ¶ Scõo sequit̃ q̃ hec ꝯña nõ valet: nec aliqua ꝯsimilis. tu nõ differs nisi ab asino: capra est aliud ab asino. igitur tu non differs a capra. arguit̃ enim quodãmõ a supiori nõ distributo ad suũ iferius. Ũñ hec ꝑ positio. tu nõ differs nisi ab asino: equalet isti. tu nõ differs ab aliquo nisi ab asino: vbi ly aliquo non stat distributiue: vt satis liquet. ¶ Tertia ꝯcl̃o ẽ ista. Aliqua est exceptiua vera sicut suũ ꝓpiacẽs: ꝛ tñ parti eꝝ capte correspõdet aliqd in re. ꝑz de ista: tu nõ differs nisi ab asino q̃ ẽ vera. ꝛ hec sil᷑r ẽ vera. tu differs ab aliquo. ẽt hec est vera. tu differs ab oĩ boie preterq̃ ate ꝛ hec sil᷑r ẽ vera. tu differs ab oĩ homine. ¶ Ex ista ꝓ̃ne sequit̃ ꝑmo. Q̃ ab exceptiua negatia: ad exclusiuã affirmatiuã de ꝯsimilib⁹ terminis: nõ tz vl᷑r arg⁹. ꝑz: q̃ñ nõ sequit̃ tu nõ differs nisi ab asino. g̃ precise ab asino differs. añs eni est verũ: ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Scõo sequit̃. Q̃ huic exclusiue tñ ab asino differs: corrñdet hec exceptiua: anullo nisi ab asino differs. ꝑz: q̃ñ illi exclusiue non correspõdet aliqua exceptiua: ꝛ nõ videt̃ alia q̃ illa. igr̃ ꝛc̃. ¶ Quarta ꝯcl̃o est ista. ab asino ꝛ a capra differs: ꝛ anullo alio q̃ a capra ꝛ ab asino differs: ꝛ tñ falsuz ẽ q̃ anullo nisi ab asino ꝛ a capra differs. ꝑma pars ẽ euidẽs: ꝛ scõa similiter ꝓbat̃: q̃ si ab alio q̃ ab asino ꝛ a capra differs. igit̃ aliud ẽ ab asino ꝛ a capra: ꝛ per ꝯñs: asin⁹ ꝛ capra sunt aliquid q̃ ẽ falsuz. ꝫª vero pars ꝓbat̃ sic: ab aliquo q̃ nõ ẽ asinus nec capra differs. g̃ falsuz est q̃ a nullo nisi ab asino ꝛ a capra differs. ꝑz ꝯña ꝛ añs sil᷑r: q̃ a leone differs: ꝛ nullus leo est asinus vel capra. ¶ Ex ista ꝓ̃ne sequit̃ ꝑmo. Q̃ dato ꝑ ymaginationẽ q̃ nõ forent plura q̃ tria alia. ſ. tu: asinus: et capra. hec foret ipossibilis anullo aiali nisi ab asino ꝛ capra differs. q̃ sue exponẽtes iplicarẽt ꝯdictionẽ. sequit̃ enim ab asino ꝛ a capra differs. igit̃ ab asino differs: qui nõ est asin⁹ ꝛ capra: ꝛ ꝑ ꝯñs ab aliquo aiali nõ asino ꝛ capra differs: q̃ est oppositũ exponẽtis negatiue. ¶ Scõo sequit̃. Q̃ in eodez casu hec foret vera: anullo aiali nisi ab asino vel acap differs: q̃ oẽs sue exponẽtes forẽt vere. ſ. ab asino vel a capra differs: ꝛ anullo aiali nõ asino vel capra differs. q̃re ꝛc̃.

His visis claret solutio argumẽti negãdo illã. tu nõ differs ab asino. ꝛ ad ꝓbationẽ: tu non differs nisi a capra. ergo anullo alio q̃ a capra differs. nego cõsequẽtiã. nec ꝯñs est exponẽs añtis: vt patuit in ꝑma ꝓ̃ne. sed ex illo antecedẽte bene sequit̃ q̃ nõ differs ab alio ab asino que cõceditur sicut ꝛ antecedẽs: quare ꝛc̃.

¶ Capitulũ de illatiõe termini distributi ex suis terminis singularibus.

Decimo ꝓncipal᷑r arguit̃ sic. Omne aliud ab asino ẽ asinus: tu es aliud ab asino. g̃ tu es asinus. ꝯña tz cũ minori: ꝛ maiorẽ ꝓbo sic. aliud ab asino est asinus. g̃ oẽ aliud ab asino ẽ asinus. tz ꝯña: q̃ ab ĩdefinita in terminis subalibus ad suaz vniuersalẽ est bonũ argumetũ. nã bene sequitur. hõ est hõ. g̃ oĩs hõ est hõ: ꝑz añs arguit̃ sic. aliud ab isto asino est asinus: ꝛ aliud ab isto asino est asin⁹ ꝛ sic de singulis. ꝛ isti sunt oẽs asini. g̃ omne aliud ab asino est asinus. ꝑz ꝯña: q̃ arguit̃ a singularib⁹ illius termini asinus. ad eundẽ stantẽ distributiue mobil᷑r: vñ optime sequit̃. tu es aliud ab isto asino: ꝛ tu es aliud ab isto asino. ꝛ sic de singul᷑: ꝛ isti sunt oẽs asini. igit̃ tu es aliud ab asino. ista ꝯña est bona: vt satis liquet. igitur ꝛ alia.

Pro solutione huius argumẽti pono quattuor ꝯcl̃ones q̃rũ ꝑma est ista. ¶ A singularib⁹ alicui⁹ termini sufficiẽter enumeratis: ad illuz terminũ mobiliter distributũ respectu diuersox termiox nõ valet ꝯña: vñ nõ sequit̃. aliqs hõ est iste hõ: ꝛ aliqs hõ ẽ iste hõ: ꝛ sic de alys: ꝛ isti sunt oẽs hoies masculi. igit̃ aliqs hõ est qlibet hõ: q̃ añs est verũ ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Ex ista cõclusione sequit̃ ꝑmo. Q̃ ista ꝯña nõ valet: fortius isto aiali est aial: ꝛ fortius isto aiali: ꝛ sic de singulis: ꝛ ista sũt oĩa alia. g̃ fortius aliquo aiali ẽ aial. supposito enim q̃ foret infinita aialia: añs eẽt verũ: ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Scõo sequit̃ q̃ ista ꝯña nõ valet: vidẽs istũ hoiem ẽ hõ. ꝛ vidẽs istuz hoiez est hõ: ꝛ sic de singulis: ꝛ isti sũt oẽs hoies. g̃ vidẽs oẽz hoiez ẽ hõ. dato enim q̃ nihil videat oẽm hoiem: ꝛ nihil videat hominẽ nisi hõ: est añs veruz: ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Scõa ꝓ̃ ẽ ista. A singularibus sufficiẽter enumeratis ꝛ collectim sũptis ad suũ terminũ mobil᷑r distributũ respectu eiusdẽ suppositi nõ valz arg⁹. ꝑz: q̃ nõ sequit̃. tu differs ab isto ente: ꝛ ab isto: ꝛ sic de singulis: ꝛ ista sunt oĩa entia. igit̃ tu differs ab ente. añs eni ẽ verũ. vt ꝑz ꝑ exponẽtes: ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Ex ista ꝯcl̃one sequit̃ ꝑ. Q̃ ista ꝯña nõ valet: tu es fortior isto boie: ꝛ isto boie ꝛ sic de singulis: ꝛ isti sunt oẽs boies. igitur tu es fortior aliq̃ boie: q̃ añs ẽ vex ꝛ ꝯñs falsuz. ꝑª. n. pars añtis exponit̃ sic. tu es fortis: ꝛ iste hõ: ꝛ iste hõ: ꝛ sic de sin-

gulis sunt fortes ꝛ nō iste hō: ꝛ iste homo. ꝛ sic de singulis. sūt ita fortes sicut tu ꝛ hec tertia est vera qꝛ sunꝫ ꝯdictoriū
Corm ē falsuꝫ. ¶ Scdo sequit. Oꝛ tu es minoꝛ fortе ꝛ platone: ꝛ tamē tu es maioꝛ fortе: ꝓbaꝫ (ꝛ pono) qꝫ tu sis maioꝛ fortе ꝛ minoꝛ platone. isto posito (patet secūda pars) ꝛ ꝑmaꝫ ꝓbo sic. tu es paruus: ꝛ fortes ꝛ plato sunt parui: ꝛ non fortes ꝛ plato sūt ita pui sic̄ tu. igit̄ tu es minoꝛ fortе ꝛ pla. pꝫ ꝯña ab exponētib⁹ ad expositū: ꝛ ꝫª pars exponētis pꝫ per
3ª ? suū ꝯdictoriū. ¶ Tertia ? ē ista. A termio distributo mobiliter ad suas singulares catꝫegoꝛice sumptas: fallit argm vñ nō sequit̄. tu es maioꝛ aliqua ꝑte q̄titatiua tui: ꝛ iste sūt oēs partes q̄titatiue tui. igit̄ tu es maioꝛ ista: ꝛ ista. ꝛ sic de singulis: qꝛ añs ē verū ꝛ ꝯñs falsuꝫ. qꝺ ꝓbo sic: qꝛ sequit̄: tu es maioꝛ ista parte quātitatiua: ꝛ ista: ꝛ sic de singulis: ꝛ ista ꝛ illa: ꝛ illa ꝛ sic de singulis sūt tu. igit̄ tu es maioꝛ teipso: cō
Corm sequēs falsuꝫ. igit̄ ꝛc̄. ¶ Ex ista ?ne sequit̄ ꝑmo. Oꝛ ista ꝯña nō valet. tu es aliud ab asino: ꝛ isti sunt oēs asini. igit̄ tu es aliꝺ ab isto asino: ꝛ ab isto: ꝛ sic de singul'. añs. n. est ve verū ꝛ ꝯñs falsum. qm̄ ex illo ꝯñte sequit̄ qꝫ iste asinꝰ ꝛ ille
Corm ꝛ sic de singulis sunt aliquid qꝺ ē falsuꝫ. ¶ Scꝺo sequit̄. Oꝛ tu differs ab boie ꝛ ab asino: ꝛ tm̄ tu nō es aliud ab asino ꝛ ab boie: qꝛ hō et asinus nō sunt aliqd: semp sumendo
4º ? collectiue. ¶ Quarta ꝯclo ē ista. A singularibꝰ sufficiēter ēnumeratis ad suū terminū distributū mobiliter copulatiue: ꝛ respectu eiusdē suppositi ē bonū argum. Uñ bene sequit̄. tu es iste hō: ꝛ tu es iste hō. ꝛ sic de singulis. ꝛ isti sunt
Corm oēs boies. igit̄ tu es ois hō. ¶ Ex ista ?ne sequit̄ ꝑ. Oꝛ hoc ē iste hō: ꝛ ista hō: ꝛ sic de singulis: ꝛ tamē hoc non ē ois hō (pꝫ) vbi per ly hoc demōstret̄ numerus oiuꝫ boium: non
Corm distinguēdo numerū arebus numeratis. ¶ Scꝺo sequit̄ Oꝛ hec differt ab boie: ꝛ isti sūt oēs boies: ꝛ tm̄ ß nō differt ab isto boie: ꝛ ab ista: ꝛ sic de singulis. pꝫ vt ꝑꝛ de numero. qꝛ hec nō ē homo: sed iste homo: ꝛ ista hō: ꝛ sic de singulis.

His visis patet respōsio ad rōnē negādo quālibet illarū. oē aliud ab asino est asinus: aliud ab asino est asinus. ꝛ ad ꝓbationē scē nego ꝯñam (ꝛ cū dicitur) qꝫ arguitur a singularibꝫ sufficiēter enumeratis ad suum terminū distributū mobiliter: igit̄ argm bonū. nego cō sequētiā: qꝛ arguit̄ respectu diuersoꝝ suppositoꝝ. vñ queli bet pars añtis cōtinue ꝑ alio ꝛ alio supposito verificat̄: ꝫ deberet argui sic hic ē asinus: ꝛ hoc ē aliud ab asino: igitur aliud ab asino ē asinꝰ. consequētia bona: sed antecedens ē falsum quocūqꝫ demōstrato: quare ꝛc̄.

¶ Capitulnz de dictione exclusiua modaliter sumpta.

Decimo pricipaliter arguit̄ sic. Tm̄ tu es asinus. g̃ tu es asinꝰ (pꝫ ꝯña) ab exposita ad vnā suaꝝ exponētiuꝫ. añs ē verū. igitur ꝛ ꝯñs. qꝫ añs sit verū ꝓbaꝫ: qꝛ si añs ē falsuꝫ. Cōtra añs est falsum ꝛ illud est tm̄ tu es asinꝰ. igit̄ tm̄ tu es asinꝰ ē fl'm. ꝯña tꝫ: ꝛ ꝯñs est falsuꝫ: g̃ ꝛ añs: qꝫ ꝯñs sit falsuꝫ. ꝓbaꝫ: qm̄ sequit̄: tm̄ tu es asinꝰ ē fl'm. igit̄ nihil nō tu es asinꝰ ē falsuꝫ: ꝯñs falsuꝫ: igit̄ ꝛ añs (ꝛ pꝫ ꝯña) ab exposita ad vnā suarū exponētiū qꝫ ꝯñs sit falsuꝫ. ꝓbaꝫ: qm̄ seqū: nihil nō tu es asinꝰ est falsuꝫ: ſꝫ tu es capra est aliqd nō tu es asinꝰ: g̃ tu es capra nō ē falsuꝫ. tꝫ argm: in quarto prime: ꝛ conclusio est falsa. ergo aliqua premissarū. non minoꝛ. ergo maioꝛ: qꝺ erat probandum.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ conclusiones: quaruꝫ prima est ista. ¶ Uerū ē tm̄ deū eē deū: ꝛ tm̄ nō tm̄ deū eē deū ē verū. tenēdo ly tm̄ exclusiue. in scꝺa parte. ꝓbaꝫ ꝑma pars sic. hec ꝓpō est ꝙa. tm̄ deus ē deus: ꝛ ipsa adeq̄te significat tm̄ deū eē deū. g̃ verū ē tm̄ deū eē deū (pꝫ ꝯña) ab officiātibꝰ ad officiatū. ꝛ añs ē verū: igit̄ ꝛ ꝯñs. ꝫª pars ꝓbaꝫ sic. aliqd non deū eē deū ē vex: g̃ nō tm̄ deū eē deū est verū (pꝫ ꝯña) ab vna cā vitatis ad ꝓpositionē habēt̄ illā causam: ꝛ añs sic arguit̄. hoc ē verū demōstrādo illā. tu es: ꝛ hoc ē aliqd nō tm̄ deū eē deuꝫ. g̃ ꝛc̄. ¶ Ex ista ?ne sequit̄. Oꝛ ista ꝯña non Lo valet. hec ꝓpō tm̄ deus ē deus est ꝙa: ꝛ ipsa adeq̄te significat tm̄ deū esse deuꝫ: igit̄ tm̄ deū esse deū ē verus: nec arguit̄ ab officiātibꝰ ad officiatū: qm̄ ꝯñs nō est officiabile: sed exponibile: tenēdo ly tm̄ exclusiue. ¶ Scꝺa ꝯclo ē ista. Tm̄ deū eē deū ē verū: ꝛ tamē aliqd nō deuꝫ eē deuꝫ ē verū: tenēdo ly tm̄ de excluso extremo. ꝫª pars ē ꝓbata. ꝛ ꝑª ꝓbatur sic. hec ꝓpō ē ꝙa: tm̄ deus est deus: ꝛ ipsa adeq̄te significat tm̄ deū eē deū. g̃ tm̄ deū eē deū est verū (pꝫ ꝯña) ab officiātibꝰ ad officiatū. Uñ ista nō sunt ꝯdictoria. tm̄ deū eē deū est verū: ꝛ nō tm̄ deuꝫ eē deū est verū: tenendo ly tm̄ diffoꝛmiter. ꝑma. n. ē ꝙa: tenēdo ly tm̄ de excluso extremo ꝛ scꝺa silr tenēdo exclusiue: ꝛ illā cāliter ꝓbādo. ¶ Ex ista Lo ?ne sequit̄ corꝛelarie. Oꝛ nō q̄libet ꝓpō affirmatiua ꝙer tit̄ cū seipsa dictiōe exclusiua addita p̄dicato: qm̄ nō seq̄t: verū est deū eē. igit̄ verū est tm̄ deū eē. añs. n. ē verū ꝛ ꝯñs falsuꝫ (vt pꝫ) ex suis officiātibus. ¶ Tertia ? est ista. ꝙa ꝑ suꝫ est tm̄ tu es asinꝰ: nō tm̄ tm̄ tu es asinꝰ est falsuꝫ: tenēdo ly tm̄ in scꝺa exclusiue. ꝑma pars ꝓbaꝫ sic. hec ꝓpō est falsa. tm̄ tu es asinꝰ: igit̄ aliqꝺ falsuꝫ est tm̄ tu es asinꝰ: ꝛ ꝯñs falsuꝫ est: tm̄ tu es asinꝰ. ꝫª pars sic arguit̄. aliqd nō tu es asinus est falsuꝫ. g̃ nō tm̄ tu es asinꝰ est falsuꝫ (pꝫ ꝯña) ab vna causa veritatis ad ꝓpositionē habēt̄ illā causam: et añs est verū. qꝛ hec tu es capra: q̄ ē aliqd: nō tm̄ tu es asinꝰ est falsa: g̃ ꝛ ꝯñs. ¶ Ex ista ?ne sequit̄. Oꝛ ista ꝯña nō valꝫ. Lo hoc est falsuꝫ: ꝛ hoc ē tm̄ tu es asinꝰ: g̃ tm̄ tu es asinꝰ est flꝫ: nec arguit̄ aresoluetib⁹ ad resolutū: qm̄ ꝯñs nō est resolubile ſꝫ exponibile: tenēdo ly tm̄ exclusiue. ¶ Quarta ? est 4ª ? ista. Tm̄ tu es asinus ē falsuꝫ: ꝛ tamē nō oē falsuꝫ est tm̄ tu es asinus: tenēdo ly tm̄ de excluso extremo. ꝫª pars est euidens. ꝛ ꝑma ꝓbat̄ sic: aliqꝺ tm̄ tu es asinꝰ est falsuꝫ: igitur tm̄ tu es asinus est falsuꝫ (pꝫ ꝯña) aparticulari ad suā idefinitā: ꝛ añs ē verū (vt pꝫ) ꝑ suas resoluētes. igitur ꝛ cōsequēs. ¶ Ex ista ?ne sequit̄ ꝑmo. Oꝛ illa nō opponūtur. tm̄ Lo tu: es asinꝰ ē falsuꝫ: ꝛ nō tm̄ tu es asinus ē falsuꝫ: tenēdo ly tm̄ diffoꝛmiter. ĩmo simul ambo sunt vera: tenēdo ly tm̄ ꝑma de excluso extremo. ꝛ in ꝫª exclusiue. ¶ Scꝺo segt̄. Lo Oꝛ illa ꝯña nō valꝫ. aliqd nō tu es asinꝰ ē flꝫ. g̃ nō tm̄ tu es asinꝰ ē falsū. añs. n. ē vex: ꝛ ꝯñs flꝫ: tenēdo ly tm̄ exclusiue.

His visis pꝫ solutio rōnis negādo illā: tm̄ tu es asinus: ꝛ cōcedo qꝫ ipsa est falsa: ꝛ tunc ad rōnem. illa ē falsa: ꝛ illa ē tm̄ tu es asinus. g̃ tm̄ tu es asinꝰ est falsuꝫ. cōcedo ꝯñtiā ꝛ ꝯñs si fuerit idefinita: cuiꝰ subiectū sit ly tm̄ tu es asinus. ꝛ ad rōnē: tm̄ tu es asinus ē falsuꝫ: igit̄ nihil nō tu es asinꝰ ē falsuꝫ. nego ꝯñam: nec arguit̄ ab exposita ad vnā suarū exponētiū: quoniā añs sic sumptū nō est exponibile sed resolubile. Si aūt hec tm̄ tu es asinꝰ ē falsū fuerit exclusiua: nego illā ꝯñam. ß ē falsuꝫ: ꝛ hoc est tm̄ tu es asinꝰ. g̃ tm̄ tu es asinus est falsum: nec arguit̄ aresoluētibus ad resolutū: qm̄ cōsequens sic sumptū nō est resolubile: sed exponibile (vt satis ex priorib⁹ liquet: quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de significatione ꝛ cōuertibilitate terminoꝝ ignotoꝝ: cum terminis notis.

Decimo ꝑncipaliter arguitur sic. ꝛ pono qꝫ ā. sit illa propositio tu es asinꝰ: ꝛ b. illa disiūctiua tu es asinꝰ: vel deus ē. quo posito arguit̄ sic. omne. b. ē necessariū: sed. a. ē. b. g̃. a. ē necessariū. ꝛ oē. a. est illa tu es asinus. igit̄ ista tu es asinꝰ est necessariū (tꝫ ꝯña cū maiori) qꝛ b. est vna disiūctiua neccia: ꝛ minoꝛ ꝓbo sic. a. est pars. b. igit̄ a. est. b. pꝫ ꝯña a silī. a. est pars bois. igit̄. a. est bois. Cōfirmatur eadē minoꝛ sic. a. est illa ꝓpō tu es asinꝰ vel deꝰ est: ꝛ b. est eadē: igit̄. a. est. b. pꝫ ꝯña cū minori per casuꝫ: ꝛ maioꝛ

ꝓbo sic.a.ē ista ꝑpō tu es asinus.igit̄.a. est illa ꝑpō tu es asinus:vel deus ē.pz[a] aparte disiūctiue affirmatiue ad totam disiūctiuā:ꝛ añs ē verū per casū:g̃ ꝛ ↄñs.quare ꝛc̄.

Pro solutione huis argumēti pono q̄tuor ↄclusiones.q̄rū p̄a ē ista. ¶ Alig termini sunt oīno sil'es:g tñ nō sunt adinuicē ↄuertibiles. pz: nā ly.a.ꝛ ly.a.sūt oīno sil'es:ꝛ tñ nō sunt adinuicē cōuertibiles: dato ꝙ vnus illoꝝ sumat̄ in recto ꝛ alius in obliquo.

Cor[m] ¶ Ex ista ꝺne segtur ꝑmo. Oz hec copulatiua ē possibilis. tu es.a.ꝛ tu nō es.a.dato ꝙ.a.ↄuertat̄ cū illo termino bō:ꝛ in p̄a sumat̄ in recto:ꝛ in z[a] in obliquo. ¶ z° sequit̄. Oz iste sillogism[9] nō valet.oē.a.ē bō: sz ois asin[9] ē.a. g̃ ois asin[9] est bō.supposito ꝙ ly.a.in minori sit genitiuus. ¶ 3° segt̄. Oz ista ↄña nō valet.a.ē asin[9]:igr̄ aliqō.a.ē asin[9]: dato: ꝙ sūat̄ ly.a.i añte ī genetiuo casu:sz bñ seqt̄:igit̄ alicui[9].a.est asin[9].

Cor[m] ¶ 4° segtur. Oz hec ↄña nō valet.nullū.a.ē asin[9]:g̃ nullus asin[9] ē.a.nec ē ↄuersio simplex.sz si ly.a.sumit̄ in ↄñte ī genitiuo casu nō bñ segtur nullū.a.ē asin[9]: igit̄ nullus asinus

z[a] ? est aliqō.a.ꝛ ita ↄcedo ↄñs sicut añs. ¶ z[a] ? est ista. Si.a.ꝛ b.sūt termini noti:nō ē pol'e.a.eē boiez:nec.b.eē asinū. ꝓbatur:qz si.b.ꝛ.a. sunt termini noti:ipsi significāt solū nō tales voces:vel tales lr̄as.a.ꝛ.b.sz īpol'e ē aliquā vocē vel lr̄am

Cor[m] esse boiez vel asinū.g̃ ꝛc̄. ¶ Ex ista ꝺne segtur ꝑmo ꝙ nō ē pol'e.a.eē illā ꝑpōnē tu es asin[9]: nec.b.eē illā disiūctiuā tu es asin[9]:vel de[9] est(pz)qz nō ē pol'e aliquā litterā eē ꝑpō-

Cor[a] nē. ¶ z° segtur. Oz ista ↄña nō valet.aliq̄ ꝑpō vocat̄.a.vl' b.g̃ aliq̄ ꝑpō ē.a.vel.b.sicut nō segtur.aliqs bō vocat̄ asin[9]

Cor[m] vel capra:igit̄ aliqs bō ē asinus vel capra. ¶ 3° segtur. Oz ista ↄña nō valet.bō ꝛ.a.ↄuertūtur:sz tu es bō:g̃ tu es.a. sic nō sequit̄:bō ꝛ asinus cōuertūtur:sz tu es bō: g̃ tu es asin[9].

Cor[m] ¶ 4° sequit̄. Oz aliqua ꝑpō ꝛ.a.cōuertūtur:ꝛ oē.a.ē lr̄a: et tñ nulla ꝑpō ē littera(pz)dato ꝙ illa tu es ꝛ.a.cōuertant̄.

3[a] ? ¶ 3[a] ? ē ista. Si.a.ꝛ.b.sint termini iguoti sicut ꝓnoia demōstratiua:pol'e ē.a.eē boiem:ꝛ.b.eē asinū. ꝓbat̄:nā si.a.ꝛ b.sint termini ignoti sūt termini indifferētes ad quecunq; entia:sicut ꝓnoia demōstratiua:sz demōstrato boie per ly boc.ↄcedo ꝙ hoc ē bō:ꝛ demōstrato asino:ꝑ ly hoc. ↄcedo:

Cor[m] ꝙ hoc ē asin[9].g̃ apari'si īponit̄.a.significare boiem: ꝛ.b.asinū.cōcedēdū est.a.eē boiez:ꝛ.b.eē asinuz.ꝛ isto mō ꝓcedit ꝓma ? cū suis corrolarys. ¶ Ex ista ꝺne segtur ꝑmo. Oz si a.īponit̄ p̄cise significare boiez:cōcedēdū ē.a.eē boiez:non tñ si.a.īponit̄ cōuerti cū illo termino bō:cōcedēdū ē.a.esse boiez.ꝑma pars pz:qz idē ē iudiciū de termio ignoto ꝛ pronoie demōstratiuo. z[a] pars ꝓbat̄:qm̄ dato opposito: segt̄: ꝙ.a.ē bō:ꝛ ꝙ.a.ē asinus:ꝛ tñ vnū.a.est oē bō: ꝓbat̄:ꝛ pono: ꝙ bō ꝛ asinus cōuertātur:cū.a.quo posito.sic̄tu ↄcedis istā a.est bō:rōne ↄuertibilitatis. ita bēs cōcedere illā.a.ē asinus:ꝛ habeb̄ intētū. ¶ Scō segtur.Oz.a.ꝛ asinus ↄuertūtur:ꝛ tñ oē.a.ē bō. ꝓbat̄:ꝛ suppono.oē.a.significare boiem quo supposito pono:ꝙ.a.cōuertat̄ cū ly asinus:ꝛ habeb̄ intentū sicut ē ista stāt simul ly hoc ꝛ ly asiuus cōuertūtur:ꝛ

4[a] ? nihil ꝑter te est hoc. ¶ 4[a] ? ē ista. A.ē ista disiūctiua tu es vel bō ē:ꝛ tñ.a.nō ē aliq̄ disiūctiua. ꝓbat̄: bō ē: igr̄.a.ē ista disiūctiua tu es:vel bō ē.pz ↄña:aparte disiūctiue affirmatiue ad totā disiūctiuā affirmatiuā: supposito ꝙ ꝑ ꝓnomē demōstratiuū nō demōstretur nisi illa cathegorica.tu es:ꝛ

Cor[m] ita habetur ꝓma pars.z[a] aūt relingtur ex casu. ¶ Ex ista ꝺne segtur ꝑmo. Oz.a.ē ista disiūctiua tu es asinus: vel deus est:ꝛ idē.a.nō ē ista disiūctiua.tu es asinus:vel deus ē(pz) supposito ꝙ in ꝓma demōstretur solū ꝓma cathegorica: et

Cor[b] in ↄda tota disiūctiua. ¶ Scō segtnr. Oz.b.est ista cathegorica:tu es asin[9] vel deus est:ꝛ idē.b.nō ē ista cathegorica tu es asinus vel deus ē.patet:quoniā quelibet pars ē vna disiunctiua:cuius secūda pars ē vera.

His visis patet solutio rōnis concedēdo illā.oē.b. est necessariū: dato:ꝙ.a.ꝛ.b.sint termini ignoti:ꝛ nego illā.a.ē.b.sī sumit̄ ly.b.in recto:ꝛ nego ↄñaz a.ē ꝑs.b.igit̄.a.ē.b. Et ad sil'itudinē dico ꝙ nulla ē sil'itudo qz diffoꝛmiter sumit̄.b.ī añte ꝛ ↄñte:ꝛ nō iy bois. Si autez ly.b.in obliquo casu:nego ↄñam:qz medi[9] termin[9] si sumit̄ in recto in maiori ꝛ in minori cōsil'r dz sumi(ad cōfirmatiōnē)cū dr̄.a.ē illa ꝓpō tu es asinus vel deus ē:cōcedo illā: si.a.ē disiūctiua:ꝛ nego ꝙ.b.ē eadē.si aūt ē de p̄dicato disiūcto:ita ꝙ demōstret̄ tota disiūctiua:ↄcedo ꝙ.b.ē illa tu es asin[9]:vel de[9] ē:ꝛ nego ꝙ.a.sit ista:qz repugnat casui.q̄re ꝛc̄.

¶ Capitulū de nota copulatiōis termino modali ↄiūcta.

Tertio decimo principal'r arguit̄ sic.Ali quod falsum est ipossibile: ꝛ tu es asinus:igitur tu es asin[9](pz ↄña)acopulatiua ad alterā eius partē:ꝛ arguit̄ añs sic. hoc ē ipol'e:ꝛ tu es asin[9]:demōstrādo illā copulatiuā chymera ē:ꝛ tu es asin[9]:ꝛ hoc ē ali quod falsuz.g̃ aliqō falsuz ē ipol'e:ꝛ tu es asinus(pz ↄña)ab iferiori ad suū supius affirmatiue ꝛ sine impedimēto.ꝛ maiorē ꝓbo sic:hoc ē hoc īpol'e: ꝛ tu es asinus demōstrādo ꝑ secūdū hoc illā:chymera ē:igit̄ hoc ē ipossibile ꝛ tu es asin[9]:pz ↄña vt ꝑpus:añs aūt est manifestū: qm̄ ista copulatiua ē falsa.chymera ē:ꝛ tu es asin[9] ē b̄:ꝛ hoc:demōstrādo illā.chymera ē:ꝛ illā tu es asin[9].Cōfirmatur sic. nō pol'e ē falsuz:ꝛ tu es asin[9]:igr̄ īpol'e ē fl'z:ꝛ tu es asin[9]:ꝛ ꝑ ↄñs tu es asin[9].p̄a ↄña tz ab vno cōuertibili ad reliquū: qz īpol'e ꝛ nō possibile cōuertunt̄ ꝑ Aristotelē.z.ꝓyermenias.

z[a] aūt tz a copulatiua ad alteram eius partez.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuor cō- p̄[a] ↄ[o]
clones: q̄ruz ꝑma ē ista. Omis ꝑfecta copulatiua suis partib[9] supaddit notā copulatiōis. pz inductiue:hec enī:tu es bō: ꝛ tu es aial:nō soluz ponit illas duas cathegoricas.tu es bō:tu es aial:īmo etiā notā copulatiōis. ¶ Ex ista ꝺne segtur ꝑmo. Oz hec copulatiua: Coz[m]
chymera ē:ꝛ tu es asin[9]: nō est iste cathegorice chymera ē tu es asin[9]:sz ē ille: ꝛ nota copulatiōis:qz nota copulatiōis ē eque bñ pars copulatiue:sicut cathegorica aliq̄: lz nō sit pars ꝓncipalis. ¶ Scō segtur. Oz.a.ꝛ.b.sūt due copulati Coz[9]
ue oīno ↄuertibiles:ꝛ de partib[9] oīo sil'ib[9] ꝛ cōuertibilibus ꝛ tñ.a.ē sue cathegorice:ꝛ non.b. ꝓbat̄:ꝛ pono: ꝙ.a.sit añs istius sillogismi:oīs bō ē aial: tu es bō: igit̄ tu es aial.b.vo añs istius.oīs bō est aial:ꝛ tu es bō:igr̄ tu es aial.isto posito pz corrolariū: ex quo ꝓmi sillogismi nota copulationis nō ē pars:ꝛ secūdi ē pars aliq̄:bz nota. ¶ Scōa ? ē ista. Aliq̄ z[a] ? ?
copulatiua ē verū ꝛ falsuz:ꝛ tñ nō ē va ꝛ falsa. ꝓbatur:ꝛ capio añs huius sil'i.oīs bō ē asinus:ꝛ tu es bō: igit̄ tu es asinus:ꝙ sit.a. arguitur sic.a.ē veruz ꝛ falsuz: ꝛ.a.ē illa copulatiua.igit̄ ꝛc̄.añs aūt pz:qz.a.ē ille due oīs bō ē asin[9]: tu es homo. z[a] vo pars ēt.pz:qm̄ illa copulatiua q̄ ē.a.nō est copulatiua va:ꝛ copulatiua falsa. ¶ Ex ista ↄcl'one sequitur ꝑmo. Coz[m]
ꝙ.a.ē īpol'e:ꝛ tu es bō:ꝛ tñ tu nō es bō.pz:dato ꝙ tu nō sis: ꝛ.a.sit añs p̄dicti sil'i. ¶ Scō segtur. Oz aliq̄ talis.a.ē im Coz[9]
possibile:ꝛ tu es bō:nō ē ꝓpō copulatiua:sz de copulato extremo.pz:qz hec ↄña nō valet.a.ē ipol'e:ꝛ tu es bō:igr̄ tu es homo:ꝛ ꝑ ↄñs:añs nō est copulatiua: qz si sic valeret ↄña. ¶ Tertia ? est ista.Aliqua ē ꝓpō cathegorica idepēdēs q̄ z[a] ?
fiet copulatiua:sine additiōe alicui[9] ad ipsaz. ꝓbatur: ꝛ pono ꝙ ꝑ totā istā diē hui[9] ꝓpōnis.a.ē ipol'e:ꝛ tu es bō: nota copulabit solū ly īpol'e:cū illa tu es bō:cras vo copulabit illas cathegoricas.a.ē ipol'e:tu es bō.isto posito pz ↄña: qm̄ .a.per totā istā diē erit ꝓpō cathegorica de copulato extremo:ꝛ cras erit ꝓpositio ypothetica copulatiua. ¶ Ex ista Coz[m]
ↄcl'one sequitur ꝑmo.Oz.a.est impossibile:ꝛ tu es homo: ꝛ non.a.ē impossibile:ꝛ tu es homo:dato ꝙ ꝓma sit cathegorica:ꝛ secūda sit copulatiua negatiua:nec sunt ↄdictoria:qz copulatio diffoꝛmiter sumitur. ¶ Scō segtur. Oz si.a. Coz[m]
est impol'e:et tu es homo: tu es bō:ꝛ nō si.a.est impossibile

ꝛ tu es homo: tu es homo(patet) dato q̄ antecedens pri-
me cōditionalis sit copulatiua: ꝛ añs scō̄e sit de copulato
extremo:nec iste ꝯditionales opponūtur(vt ꝓz ꝑ diffoꝛmi
'4ª ♀ tatē copulationis. ¶ Quarta ♀ ē ista. Nec poſ̄e est falsum:
ꝛ tu es asinus:nec ipoſ̄e ē falsuz:ꝛ tu es asin⁹(ꝓz)qm̄ q̄libz
istarū copulatiuarū est falsa ꝛ ipoſ̄is:poſ̄e est falsuz ꝛ tu es
asinus.ipoſ̄e ē falsuz ꝛ tu es asin⁹.ꝛ iō earū ꝯdictoꝛia sūt ve
Coꝛᵐ ra. ¶ Ex ista ꝯcl̄one seq̄t̄ ꝑmo. Oꝛ nō semꝑ ipoſ̄e ꝛ nō poſ̄e
ꝯuertunt̄:qꝛ non seq̄tur.non poſ̄e ē falsuz:ꝛ tu es asinus. g̃
ipoſ̄e ē falsuz:ꝛ tu es asinus.nec ēt sequit̄ e♀.ipoſ̄e ē falsuz:
ꝛ tu es asinus.g̃ nō poſ̄e ē falsuz:ꝛ tu es asinus.añs.n.ē ve-
Coꝛᵐ rum ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Scō̄o sequit̄.Oꝛ nō semꝑ necesse non
ꝛ ipoſ̄e ꝯuertūtur:qꝛ nō seq̄tur:necesse non ē ꝯtingens:ꝛ tu
es hō̄: igr̄ ipoſ̄e ē ꝯtigēs ꝛ tu es hō̄.añs.n.ē verū: qꝛ est vna
copulatiua:cuius quelibet pars principalis est vera: ꝛ ꝯñs
falsum propter falsitatem prime partis.

Hꝫ visis (patet) solutio rōnis ꝯcedēdo illaz: aliq̄ō
falsuz est ipoſ̄e: ꝛ tu es asinus:si fuerit ca-
thegoꝛica:qm̄ añs huius silli.ois asinus ē hō̄: ꝛ tu es asin⁹.
igit̄ tu es hō̄ ē ipoſ̄e:ꝛ tu es asinus. Et ad argumētū qñ ꝯclu
ditur:q̄ tu es asinus:nego argumētū:nec arguit̄ acopulati
ua ad alterā eius partē:qꝛ añs nō ē copulatiua. Si aūt op-
ponēs voluerit q̄ illa sit copulatiua:nego illā:ꝛ q̄libet illa
rū hoc est ipoſ̄e:ꝛ tu es asinus:hoc est hoc ipoſ̄e: ꝛ tu es asi-
nus(ꝛ ad ꝓbationē)ista copulatiua chymera ē: ꝛ tu es asi
nus:est hoc ꝛ hoc.g̃ illa copulatia ē hoc ipoſ̄e ꝛ tu es asin⁹.
nego ꝯñaz:qꝛ añs ē de copulato extremo:ꝛ ꝯñs copulatia.
Ad ꝯfirmationē nego ꝯñaz.ꝛ ad ꝓbationē rñsuz ē: q̄ non
semꝑ ꝯuertūtur:nō poſ̄e ꝛ ipoſ̄e:ſz soluz q̄ñ modalr tenen-
tur:ꝛ nō plus se extēdit vnus modus q̄z ali⁹:nec etiā nega-
tio:vt nō possibile est soꝛ.currere.ꝛ ipossibile ē soꝛ.currere:
sed in ꝓposito: illi modi possibile ꝛ ipossibile nō tenentur
modaliter:ꝛ in vna negatio cadit sup̄ notā copl̄atiōis: quā
non determinat aliquis modoꝝ.quare ꝛc̄.

Capitulum de inferioꝛitate ꝛ superioꝛitate terminoꝝ tam
ꝓprie q̄z impꝛoprie dicta.

Quarto decimo ꝑncipalr ad qōnē argu
itur sic. Tu es aliq̄d asini:g̃ tu
es asinus. ꝯña ꝓz:ꝛ añs arguit̄ sic.tu es dñs
asini.g̃ tu es aliq̄d asini.ꝓz ꝯña ab inferioꝛi
ad suū supius affirmatiue ꝛ sine ipedimen
to:qꝛ ly dñs ē terminus iferioꝛ ad ly aliq̄d.
ꝛ añs ē verū (dato) q̄ habeas vnū asinuz
igit̄ ꝛ ꝯñs.nec valet si dr̄ q̄ lz ly dñs sit iferioꝛ ad ly aliq̄d:
nō tñ ly dñs asini ad ly aliq̄d asini: qm̄ asin⁹ bois ē iferius
ad ly aliq̄d bois.igit̄ parifoꝛmiter ly dñs asini: ad ly aliq̄d
asini(ꝓz ꝯña)vel det̄ cā diuersitatis.añs aūt ē manifestū:
qm̄ si aliq̄d ē asin⁹ bois:illō ē aliq̄d bois: ꝛ tñ e♀. Cōfirmat̄.
nā asin⁹ ē aliq̄d tui:qꝛ ē possessio tui. igit̄ p idez tu es aliq̄d
asini:qꝛ tu es possessoꝛ illi⁹. ꝓz ꝯña:vel det̄ cā diuersitatis.

P⁹ ♀ Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ cō-
siones q̄rū ꝑma est ista: Aliquis
termin⁹ ē altero cōioꝛ: q tñ non ē de eo affirmatiue verifi-
cabilis.ꝓz de isto termio non hō̄:q ē cōioꝛ:q̄z ly hō̄:qm̄ plu-
ribus cōpetit:ꝛ tñ nō ꝑdicat̄ de isto:qm̄ hec ꝑdicatio ē im
Coꝛᵐ possibilis:hō̄ est nō hō̄. ¶ Ex ista ♀ne seq̄tur ꝑmo .Oꝛ alīq
termini sunt gnā gnālissima: quoꝝ vnus ē altero cōioꝛ.ꝓz
de illis:suba ꝛ habit⁹:quoꝝ suba ē cōioꝛ q̄z habitus: qꝛ vbi
cunq̄z reperitur habitus:ibi repitur suba: ꝛ nō econuerso:
Coꝛᵐ ¶ Scō̄o seq̄tur. Oꝛ aliqui termini sunt species specialissi
me:quoꝝ vnus est altero cōmunioꝛ:ꝓz de illis: homo ꝛ al
bū:que sunt spēs specialissime.ſ.ly homo ꝑdicamēti sb̄e:
ꝛ ly albuz ꝑdicamēti q̄litatis: ꝛ tñ ly albus est cōius q̄z ly
homo:qbuscūq̄z eniz potest cōuenire ly homo:potest cōue
'ꝛ° ♀ nire ly albū ꝛ non econuerso. ¶ Scō̄a ꝯcl̄o est ista.Aliquis
terminus est altero cōmunioꝛ: ꝛ de eo vniuersaliter affir-
matiue verificabilis:qn tñ non ē illo supioꝛ(ꝓz)de illo ter
mino coloꝛatū:q est cōioꝛ q̄z ly aīal:ꝛ de eo vlr affirmatiue
vificabilis:qm̄ hec ē necessaria:oē aīal est coloꝛatū:cū tñ ly
coloꝛatuz nō est supius ad ly aīal:qm̄ ly aīal ē termin⁹ ꝑ-
dicamēti sube:ꝛ ly coloꝛatū ꝑdicamēti q̄litatis. ¶ Ex ista Coꝛᵐ
♀ne sequit̄ primo.Oꝛ nullus illoꝝ terminoꝝ:soꝛtes:plato:
est termin⁹ inferioꝛ ad illū terminū risibile(ꝓz)qꝛ illi ter-
mini:soꝛtes ꝛ plato:sunt termini ꝑdicamēti sube:ꝛ ly risibi
le ꝑdicamēti q̄litatis:ꝛ in scō̄a spē q̄ dicit̄ nālis potētia vel
ipotētia. ¶ z° seq̄tur. Oꝛ nullū indiuiduū ꝑdicamēti sube Coꝛᵐ
est termin⁹ inferioꝛ ad illū terminū rōnale:qꝛ nullū indiui
duū ꝑdicamēti sube dicit aliq̄d distinctū a suo formali et
principali significato:sed ly rōnale ꝯnotat aliq̄d puta intel
lectū vel rōnē distictā aquolibet idiuiduo ꝑdicamēti sbe.
¶ ꝫª ♀ est ista. Ly alicui⁹ termini cōplexi q̄libet ps ꝓtineat ꝫª
ꝓprie ꝛ ꝑ se ad aliq̄ō ꝑdicamētū:nullus tñ terminus cōple
xus ē ꝓprie:ꝛ ex ꝑ se alicui⁹ ꝑdicamēti:ꝓz ꝑma pars:qm̄ vo
lius termini aīal albū:ꝑmus termin⁹ ꝓtinet ꝑ se ad ꝑdica
mentū sube:ꝛ scō̄us ad ꝑdicamētū q̄litatis.zª pars etiā est
manifesta:qm̄ diffinitio ꝓp hoc nō ponit̄ in ꝑdicamēto:qꝛ
est termin⁹ cōplexus:ꝛ rō̄ est ista.qm̄ nullus termin⁹ alicu-
ius ꝑdicamēti dicit nisi vnā nām:ꝑ aristotelez in thopicis:
sed diffinitio dicit duas nās: ꝛ fere oīs termin⁹ cōplexus:
vt ꝓz inductiue.g̃ ꝛc̄. ¶ Ex ista ꝯclusiōe seq̄tur ꝑ°. Oꝛ nul Coꝛᵐ
lus illoꝝ termioꝝ:coꝛp⁹ aiatū:aut iste hō̄ ē ꝓprie in ꝑdica-
mēto sube:qꝛ q̄libet illoꝝ ē tetminus cōplexus:ponunt̄ tñ
ꝓpter carētiā terminoꝝ simpliciuz:q̄b⁹ illi coꝛrñdēt. ¶ z° Coꝛᵐ
seq̄tur.Oꝛ ille termin⁹ asinus soꝛtis ꝓprie nō ē iferioꝛ ad ly
asinus bois: nec ly vidēs boiem ad ly vidēs aīal:qꝛ oēs illi
termini sunt cōpositi:quoꝝ nullus ē ꝓprie ī ꝑdicamēto:ſz
nullus illoꝝ est ꝓprie in ꝑdicamēto:vt patuit:ꝛ ꝑ ꝯns nul-
lus eoꝝ ē ꝓprie iferioꝛ aut supioꝛ ad reliquū:qm̄ superioꝛi
tas ꝛ iferioꝛitas nō repitur ꝓprie nisi in ꝑdicamēto. ¶ 4ª 4ª
ꝯclo ē ista. Dꝫ termin⁹ vlr affirmatiue cathegoꝛēatice et
ꝯditionalr dealiquo verificabil:ꝛ nō ecōtra:cōter vel ꝑpe
pōt dici termin⁹ supioꝛ ad reliquū(ꝓz)qꝛ ly ens ē termin⁹
supioꝛ ad quēlibet terminū alicui⁹ ꝑdicamēti:nō q̄dē pro
prie:qꝛ nō ē in aliquo ꝑdicamēto:sed cōiter qꝛ vlr cathego
rēatice ꝛ ꝯditionalr ē affirmatiue verificabile de quolibz
tali ꝛ nō ecōuerso.vñ oīs suba ē ens ꝛ nō econuerso.ꝛ si ali-
q̄d est suba illud ē ens:ꝛ nō ecōuerso. ¶ Ex ista ꝯclone seq Coꝛᵐ
tur ꝑmo.Oꝛ ly vidēs boiez cōiter vel large ē terminus ife-
rioꝛ ad ly vidēs aīal:ꝛ ly asinus bois ad ly aliq̄d bois(ꝓz)
qꝛ si aliq̄d ē vidēs boiez:illud ē vidēs aīal:ꝛ nō ecōuerso.ꝛ
si aliq̄d ē asin⁹ bois:illud ē aliq̄d bois: ꝛ nō ecōuerso. ¶ z° Coꝛᵐ
seq̄tur.Oꝛ ly apparēs asinus:nullo mō ē iferius:ad ly aliq̄-
lis asin⁹:nec ly dñs asini:ad ly aliq̄d asini(ꝓz)qꝛ non si ali-
quid est apparens asinus : illud est aliqualis asinus: nec si
aliq̄d ē dñs asini: illud est aliquid asini.

Hꝫ visis faciliter respōdet̄ ad rōnē negādo illā: tu
es aliq̄d asini.ꝛ ad eius ꝓbationē:nego cō
sequētiā:qꝛ ab inferioꝛi ad suū supius rōne partis extremi
fallit ꝯña.ꝛ ad ꝓbationē: qm̄ arguit̄ q̄ assensus fit rōnen
tius extremi:qꝛ ly dñs asini:est iferi⁹ ad ly aliq̄d asini: hoc
ego nego.ꝛ tūc ad argumētū ly asin⁹ bois est iferius ad ly
aliq̄d bois.g̃ parifoꝛmiter ly dñs asini ad ly aliq̄d asini:ne
go ꝯñaz:qꝛ ly aliq̄d bois ē verificabile vlr cathegoꝛemati-
ce ꝛ cōditionaliter affirmatiue:de ly asin⁹ bois: ꝛ nō ly ali
quid asini:de ly dñs asini. Ad cōfirmationē dicit̄: q̄ ista cō
sequētia est bona:asinus est possessio tui:g̃ asinus ē aliquid
tui:ꝛ ista nō valet:tu es possessoꝛ asini: ergo tu es aliq̄d asi
ni.ꝑmo qꝛ arguit̄ in ꝑma ab inferioꝛi ad suū supi⁹ affirma
tiue ꝛ sine ipedimēto:ꝛ nō sic arguit̄ in secūda. z°quia in ꝑ
ma arguit̄ ab vna causa veritatis ad ꝓpōnez habentē illā
causam: ꝛ nō in secūda. vnde hec ꝓpō.a.est aliq̄d.b.verifi
cat̄ vno istoꝝ modoꝝ:aut qꝛ.a.est pars.b.aut qꝛ.a.est acci

dens.b.aut qz.a.est possessio.b.z.a.qualibet istarū causarū ad illā.a.est aliquid.b.est bonū argumentū:z nō ecōuerso. vbi patet qꝫ tertius modus reperitur in prima consequentia:qui non repitur in secunda.quare zc̄.

¶ Capitulū de ꝓnomine demōstratiuo pluralis numeri: demōstrante cōmune z singulare.

Quinto decimo ad questionē p̄ncipaliꝫ arguit̄ sic(Et pono)qꝫ.A.conuertat̄ cuz isto disiuncto homo vel asinꝰ:et significet p̄cise idez qꝫ istud disiunctū. Isto posito arguit̄ sic.vterqz istoꝝ est asinus demonstrādo brunellū.z.a.tu es alter istorū. igitur tu es asinus.pz ꝯña in tertio prime:z maiorē ꝓbo sic.brunellus ē asinus:z.a.est asinꝰ.igit̄ vterqz istoꝝ ē asinus.pz ꝯña cū minori:qz homo vel asinus est asinus.igit̄.a.ē asinus.pz ꝯña ab vno cōuertibili ad reliquū. q̄re zc̄. Jam ꝓbat̄ minor p̄ncipaliꝫ probanda.s.qꝫ tu es alter istoꝝ:qz tu es.a.igit̄ tu es alter istorum.pz ꝯña:qz per ly istorum demōstrat̄.a.z añs arguit̄ sic.tu es homo vel asinus. igit̄ tu es.a.patet cōsequentia iterū ab vno conuertibili ad ad reliquum.quare zc̄.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuor cōclusiones:quarū prima est ista. Demōstratio ꝓnois demōstratiui per quā nihil simpliꝫ demōstrat̄:ē sepissime dubia z incerta. ꝓbatur:naz si ꝓponatur hoc currit.quero qd demōstras per ly hoc: si certificas qꝫ demōstras me:nego hoc: si aūt qꝫ aliū quē scio currere: cōcedo eandē:si autez dicis:qꝫ demostras hominem nō determinando te ad hūc:vel ad aliuz.dubito illaz: qz dubito quis est quē demōstras. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p°. Qz si.a.ponitur significare idez oīno:qꝫ ille terminus homo.hec est dubitanda.vterqz istoꝝ sedet:demōstrādo te sedētem: z.a.qz adhuc dubitat̄:qꝫ ē illud.a.qō demōstrat̄ ꝑ ly istoꝝ sic dubitat̄ qs ē alīs hō demōstratꝰ ꝑ ꝓnomē demonstratiuuz. ¶ Scdo sequitur.Qz in casu argumēti hec ē a me dubitāda vterqz istoꝝ ē asinꝰ: qz lz sciam demostrari.a.dubito tn̄ qꝫ est istud qō demostrat̄:q z dubito qs ē iste secūdus demōstratꝰ qui ē hō vel asinus. ¶ Scda ꝓ ē ista. Oppinabile est qꝫ ꝓnomē demōstratiuū distributū respectu alicuius communis distribuat̄ pro quolibet cōtēto sub illo cōi: vbi gra: cū dicit̄ vterqz istoꝝ currit demōstrādo in cōi hoiem z asinuz:pōt rōnabiliter opinari:qꝫ illa ꝓ ꝑ sit illatiua isti°,oē qō ē homo vel asinus currit: vbi distribuit̄ ly homo ꝑ oī qō ē homo vel asinꝰ:z pro omni tali distribuit̄ ꝓnomē demostratiuū ꝓpōnis ꝓpositę. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ ꝑ. Qz in casu argumēti hec ꝓ ē falsa z penitꝰ negāda. vterqz istorū ē asinꝰ:qz ipsa ē illatiua hꝰ ꝯpolis.oē qō ē brunellus vel.a.ē asinꝰ:seqt̄.n.oē qō ē brunellꝰ vl̄.a.ē asinꝰ: tu es brunellus vl̄.a.igit̄ tu es asinus. ꝯña ē ꝯpolē:igit̄ z añs. ¶ z° seqt̄.Qz ista ꝯña non valz.brunellus ē asinꝰ:z.a.ē asinꝰ.igit̄ vterqz istoꝝ ē asinꝰ:demōstrādo brunellū:z.a.sic ñ seqt̄:brunellus ē asinꝰ:z.a.ē asinꝰ:igit̄ oē qō ē brunellus vl̄.a.ē asinꝰ: qz ly a.in añte stat determinate: z ī ꝯñte distributie rōne signi relatiui limitātis ad suppōnē distributiuā. ¶ Tertia ꝓ ē ista.Sbstētabile ē qꝫ ꝓnomē demōstratiuū distributuz respectu alicuiꝰ cōis nō distribuat̄ pro omni supposito illius. verbi gra.Dicēdo vterqz istoꝝ currit:demōstrādo in communi hominē z asinū:pōt rōnabiliter sustineri: qꝫ illa ꝑ positio nō ē illatiua istius.oē qō ē hō vel asinus currit: sed ē cōuertibilis cū ista hō z asinus currūt. ¶ Ex ista conclusōe seqt̄ ꝑ. Qz ista ꝓ vterqz istoꝝ ē asinus:in casu argumenti ē va:z penitꝰ cōcedēda: pz:qz brunellus z.a.ē asinꝰ: et quo brunellus ē asinꝰ:z hō vel asinus est asinꝰ. ¶ Scdo sequit̄.Qz ista ꝯña non valet.vterqz istoꝝ ē asinus: tu es alter istoꝝ:igitur tu es asinus.sicut nō sequit̄ : omnis brunellus vel bono ē asinus:sed tu es brunellus vel homo.igitur tu es asinus(dato)qꝫ ly bono nō distribuat̄ in maiori: sed deberet eē talis minor.tu es brunellus:z inferri illa: tu vel homo es asinus.z tūc negēt̄ minor. ita in ꝓposito dz sic argui.vterqz istoꝝ ē asinus: tu es alter istoꝝ.igit̄ tu vel.a.est asinus.cōsequētia ē bona:z ita concedit̄ ꝯclusio sicut concesse sunt premisse. ¶ 4ª ꝓ ē ista. Uterqz istoꝝ ē asiuus.demōstratus vt prius:z tn̄ nō tn̄ asinus ē alter istoꝝ.ꝑma ꝑs pz per tertiā ꝯcl̄onē:z scda ꝓbat̄.aliqd nō asinꝰ ē alter istoruz.ergo nō tn̄ asinꝰ ē alter istoꝝ.pz ꝯña: z antecedēs silr. hoc ē alter istoꝝ:demōstrato.a.z hoc ē aliqd nō asinꝰ. ꝙ zc̄. ¶ Ex ista ꝓne segtur ꝑmo.Qz aliqua affirmatia ē vl̄is:cui nō correspondet aliqua exclusiua.pz de illa: vterqz istoꝝ ē asinꝰ:z ratio ē: qz ly istoꝝ in vl̄i distribuit̄ soluz pro specie z vno indiuiduo:sed in exclusiua distribuit̄ ly istoꝝ pro oī cōtento sub.a.ē enī quo ad hoc maioris vtutis dictio exclusiua q̄z ly vterqz. ¶ Scdo sequit̄.Qz ista nō sunt ꝯdictoria. vterqz istoꝝ ē asinus:z alter istoꝝ nō ē asinus:qz ambo sūt vera:z hoc cōtingit:z qz vl̄is affirmatiua z particularis negatiua nō ꝯdicunt:qñ distributio nō cadit in oīa singularia ꝯtenta sub subiecto distributo: sed dz dari per negationez ꝓpositā toti:z hec ꝯclusio cum suis correlarys inberet mō respondēdi tertie conclusionis.

His visis respōdetur ad argumētū tripliciter. ꝑmo dubitādo illā.vterqz istoruz ē asinus:qz dubito qꝫ.a.demostretur. zᵒ negādo illā: qz ex ipsa sequit̄:qꝫ omne qō ē brunellus: aut homo vel asinus ē asinꝰ:qō ē falsuz. ꝫᵒ cōcedo eandē. z tunc dicit̄ qꝫ non sic exponit̄ alter istoꝝ ē asinus:z nō ē alter istoꝝ qn ille sit asinꝰ: qz ly istorū in vniuersali negatiua:magis distribuit̄ q̄z in affirmatiua. sed scda exponēs ē ista.nihil ē brunellus qn istud z.a.sit asinus:qō cōcedit̄. Varuz aūt respōsionū quelibet ꝓbabilis ē:tn̄ ꝑma ē de intētione ꝓpria:z alie ꝑm beneplacituz volētium variare.quare zc̄.

¶ Capituluz de illatione affirmatiue de predicato infinito:ex negatiua de predicato finito.

Sexto decimo ad questionē p̄ncipaliter arguit̄ sic:ista ꝓpō ē vera. Tu es asinus z ipa adequate significat te eē asinū. igit̄ tu es asinus.ꝑmā partē añtis ꝓbo sic:z sit.a.illa tu es asinus.tūc sic.a.ē verū: cuiꝰ ꝯdictoriū ē falsuz.ꝙ.a.est verū.añs arguit̄:qz suuz ꝯdictoriū ē falsuz.s.a.nō ē verū cuiꝰ cōtradictoriū ē falsuz:qz sequit̄.a.nō ē verū cuius ꝯdictoriuz ē falsuz.z.a.ē.igit̄.a.ē non verū:cuiꝰ ꝯdictoriū ē falsuz.patz ꝯña anegatiua de p̄dicato finito ad affirmatiuā de p̄dicato infinito cū cōstātia subiecti:sz ꝯñs ē falsuz.igit̄ z añs: qꝫ ꝯñs sit falsuz ꝓbat̄: qz sequit̄.a.ē nō verū: cuiꝰ ꝯdictoriū ē falsuz:igit̄.a.ē falsuz:cuius ꝯdictorium ē falsuz.pz ꝯña: ab vno cōuertibili ad reliquū:qz non verū z falsuz ꝯuertunt̄ z consequēs falsuz:igit̄ z añs.quare zc̄.

Pro solutione huius argumēti pono quatuor ꝯclusiones:q̄rū ꝑma ē ista. Anegatiua de p̄dicato finito: ad affirmatiuam de p̄dicato infinito:cū cōstātia subi z ī numero plāli: nō valz argm̄.ꝓbat̄: qz nō seqt̄:ista ītelligētia ñ ē boies:z ista ītelliª ē.ꝙ ista ītelligētia ē nō boies.añs enī ē verū z ꝯñs falsuz: cū ex ipso sequat̄:qꝫ ista ītelligētia ē aliqua:tanq̄ ab inferiori ad suum supiº sine ipedimēto. ¶ Ex ista ꝯcl̄one sequit̄ ꝑmo.qꝫ ista consequētia nō valet:nō sortes z plato sūt hō:z sortes z plato sunt:igit̄ sor.z pla.sunt nō hō.añs enī ē verū: z cōsequēs falsuz cū ex ipso sequat̄:qꝫ sortes z plato sunt aliqd. ¶ Scdo cūdo sequit̄.qꝫ ista cōsequētia nō valet.nō sortes z brunellus sunt boies:z sortes z brunellus sunt: ergo sortes z brunellus sunt nō homines: antecedēs enī ē verus: z ꝯsequēs falsuz:qz ex ipso sequit̄ qꝫ sortes ē nō homo:qō ē falsuz supposito qꝫ sortes sit homo. ¶ Scda ꝓ est ista.Anegatiua de

predicato finito ad affirmatiuā de p̄dicato infinito cū ꝯstā
tia subieati: ꝛ in terminis obliqs fallit ꝯña. ꝓbaf̄: qz nō seq
tur. deus non ē hoīs: ꝛ deus ē. igit̄ deus ē nō hoīs. añs enim
est verū ꝛ ꝯñs falsuz: qz ex ipso sequit̄ q deus ē alicui⁹: qđ
Loꝛᵐ ē falsuz. ℂ Ex ista ꝑne sequit̄ ꝑmo. Oꝛ ista ꝯña non valet:
istius non ē hō ꝛ istud ē. ḡ istius ē nō hō: demōstrādo vnuz
pūctū indiuisibile. añs enī ē verū ꝛ ꝯñs falsuz. cū ex ipso se
Loꝛᵐ quaf̄ q istius ē aliqd. ℂ Scōo seqt̄. Oꝛ ista ꝯña nō valet.
adeo nō ē homo: ꝛ deus ē. ḡ adeo ē non homo: dato enīz q
adeo nihil foꝛet. esset antecedēs verū ꝛ ꝯsequēs falsū. sem
per enī segtur adeo ē non hō. igit̄ adeo ē aliqd: qđ eēt ꝯtra
3ª ꝑ casuz. ℂ Tertia ꝑ ē ista. anegatiua de p̄dicato finito ad af
firmatiuā de p̄dicato infinito: in terminis rectis: ꝛ in singu
lari numero cū cōstātia subiecti carētis vbo ꝯsimili seu de
termīatione maioꝛis fallit argumētū: vñ nō sequit̄: hoc
instās non fuit homo: ꝛ hoc istans ē. ḡ hoc istas fuit. nō hō:
nec segtur de nēcitate: tu non es asinus: ꝛ tu es. igit̄ de ne
cessitate tu es nō asinus. cuiuslibet enī istarū consequētia
rum ē añs verū: ꝛ ꝯñs falsuz: qz hoc istās non fuit: demon
Loꝛᵠ strādo p̄ñs. nec necessario tu es. ℂ Ex ista ꝑne sequit̄ ꝑmo.
Oꝛ nulla istarū ꝯsequētiarū valet. hoc istās p̄sens non erit
homo: ꝛ hoc instans p̄sens ē. igit̄ hoc instās p̄sens erit non
homo. hoc instans p̄sens non poterit esse asinus: ꝛ ß instās
presens ē. ḡ hoc instās p̄sens poterit esse nō asin⁹: ß suppositō:
to: q verba substātiua p̄sentis: pꝛeteriti: aut futuri tp̄is: ꝛ
Loꝛᵐ hoc verbū pōt sint verba īmediata. ℂ Scōo seqt̄. Oꝛ nul
la istaruz ꝯñaruz valet: non cōtingētes deus ē de⁹: ꝛ de⁹ ē.
igitur cōtingēter deus ē nō deus: isto mō deus non ē deus
ꝛ deus ē. igit̄ isto mō deus ē nō deus: demōstrādo modū
quo tu es (ꝑz enīz) cuiuslibet istarū cōsequētiarū antece
4ª ꝑ dens eē verū sine ꝯsequēte. ℂ Quarta ꝑ ē ista. Anegatiua
de p̄dicato finito ad affirmatiuā de p̄dicato infinito in ter
minis rectis: ꝛ in singulari numero: cū ꝯstātia subiecti sine
dissimilitudine verboꝝ: ac determinatione: fallit sepe ꝯña
vnde nō segtur: tu aīal nō es: ꝛ tu es. igit̄ tu nō es aīal. ante
Loꝛᵐ cedēs. n. ē verū: ꝛ cosequēs falsuz. ℂ Ex ista cōclusiōe seq
tur p̄mo. Oꝛ ista ꝯña nō valet. hō vel chymera nō est hō: ꝛ
ois hō vel chymera ē. igit̄ hō vel chymera ē nō hō: añs enī
2ª ꝑ est verū: ꝛ cōsequēs falsuz. ℂ 2° seqt̄. Oꝛ ista ꝯsequētia nō
valet. brunellus nō ē homo: ꝛ brunellus ē. igit̄ brunellus ē
nō homo. dato enī q ly non homo: significet idē cōuertibi
liter cū isto termino capza: añs ē verū: ꝛ ꝯñs falsum. Dicat̄
ergo q anegatiua de p̄dicato finito distributo: si fuerit ca
pax distributionis ad affirmatiuā de suo p̄dicato infinito:
infinite significāte: nō ambob⁹ extremis existētib⁹ formā
libus: vel equalētib⁹ pluralis numeri cū debito medio: est
bonū argumētū: vñ ꝑ pꝛima ꝯclusione bene sequit̄. ista in
telligētia nō ē hoīes: ꝛ ista itelligētia ē aliqua. ḡ ista itelligē
tia ē nō hoīes (etiā seqt̄) nō socrates ꝛ plato sūt hō: ꝛ socrates ꝛ
plato sunt aliqd. igit̄ socrates ꝛ plato sunt nō homo. argumē
tū tn̄ aūt secūdi cozrelary excludit̄ in regula cū dicit̄: nō am
bobus extremis existentib⁹ formal'r vel virtual'r pluralis
numeri. ℂ Pꝛo scōa cōclusione (dico) q bene segtur. de⁹
nō ē hoīs: ꝛ deus ē alicuius. igit̄ deus ē nō hoīs. etiā sequit̄
istius non ē hō: ꝛ istius ē aliqd. igit̄ istius ē nō hō. Jtē adeo
nō ē hō: ꝛ adeo est aliqd. igit̄ adeo ē nō hō. ℂ Pꝛo tertia ꝑ
ne optime sequit̄: hoc istans nō fuit hō: ꝛ hoc istās fuit. igit̄
hoc istans fuit nō hō. hoc instās nō erit hō: ꝛ hoc istās erit.
igit̄ hoc istās erit nō hō. hoc istās nō poterit esse hō: ꝛ ß in
stās poterit eē. igit̄ hoc istās poterit eē nō hō. Jtē segt̄. nō
ꝯtingēter deus ē de⁹: ꝛ cōtingēter de⁹ ē. igit̄ ꝯtingēter de⁹
ē nō de⁹. de necessitate tu nō es asin⁹: ꝛ de necessitate tu es:
igit̄ de necessitate tu es nō asin⁹. isto mō deus nō ē deus: ꝛ
isto mō de⁹ ē. igit̄ isto mō de⁹ ē nō deus. ℂ Pꝛo q̄rta ꝑne
optime segtur: hō vel chymera nō ē hō: ꝛ hō ꝛ chymera ē.
igit̄ homo vl chymera ē nō homo. Argumēta aūt ꝯclusio
nis ꝛ secūdi cozrelary: excludunt̄ in regula: qz in negātiua
p̄dicatū distribuibile non distribuit̄: ꝛ. termīnus īfinit⁹ nō
infinite significat. in oībus enī his argumentis: vbi arguit̄
cū debito medio. ꝑz miozē eē falsaz: sicut cōclusionē.

His visis (ꝑz) solutio argumēti: negādo q. a. ē vez
cuius ꝯdictoziū est falsuz: ꝛ ꝯcedo suū ꝯdi
ctoziū. ꝛ ad ꝓbationē. a. non ē verū: cui⁹ ꝯdictoziū ē falsuz:
ꝛ. a. ē. igit̄. a. ē non verū: cui⁹ ꝯdictoziū ē falsuz. hic pōt dici
negādo ꝯñam: qz nō arguit̄ p regulā: qz illud cōplexū vez
cuius ꝯdictoziū: ē falsuz: non ē termin⁹ finitus: nec suū ꝯdi
ctoziū terminus īfinit⁹: qz vtrūq; ē cōplexū verbale. aliter
dicit̄ ꝯcedēdo totū. Tūc ad argumētū. a. ē nō vez: cuius ꝯ
dictoziū ē falsū. ḡ. a. ē falsuz: cui⁹ ꝯdictoziū ē fl'z. nego ꝯñaz:
nec acōuertibili ad ꝯuertibile semp valet ꝯña: ꝛ p̄cipue qñ
non arguit̄ rōne totius extremi: q̄liter ē in ꝓposito. vñ lz
falsuz ꝛ nō verū ꝯuertant̄: non tn̄ falsuz: cui⁹ ꝯdictoziū est
falsuz: ꝛ nō verū cuius ꝯdictoziū ē falsuz. vñ non sequit̄: tu
es sciēs istū hominē eē. igit̄ tu es sciēs istū hoīez eē risibilē:
non obstāte q hō ꝛ risibile ꝯuertunt̄: qz sciēs istū eē hoīez:
ꝛ sciēs istū esse risibilē: non ꝯuertūtur: ratione quoꝝ argui
tur: tanq̄z ratione totius extremi. quare ꝛc̄.

ℂ Capitulū de ꝓpōnib⁹ asserētibus se esse falsas: ꝛ īpossi
biles: necessarias: ꝛ contingentes.

Decimo septimo pꝛincipal'r arguitur:
ꝛ pono tibi illā disiūctiuam.
Tu es asinus: vel hec disiūctina ē impossi
bilis que sit. a. si admittis eaz. arguit̄ sic: tu
es asinus. vel hec disiūctiua ē īpol'is: ſz hec
disiūctiua nō ē īpossibilis: qz ē tibi posita et
ate bene admissa. ḡ tu es asin⁹. tz ꝯña: a dis
iūnctiua cū destructione vni⁹ partis ad alterā partē. ꝛ an
tecedēs ē concedendū ate. igit̄ ꝛ ꝯñs: si aūt non admittis il
lam disiūctiuā (dicēdo) q ē īpossibilis arguit̄ sic. illa disiū
ctiua ē ate concedēda. igit̄ illa disiūctiua ē ate admittēda:
añs ꝓbaf̄ sic. ista disiunctiua ē īpossibilis. ḡ tu es asin⁹: vel
ista disiunctiua ē īpossibilis. ista ꝯña scit̄ ate eē bona: qa be
ne scis q arguit̄ aparte disiūctiue ad totā disiūctiuā. ꝛ añs
est concessuz ate bene rūdēdo: ꝛ nō es obligat⁹. ḡ ꝯñs ē ate
cōcedēdū. ꝛ ꝯñs ē. a. igit̄. a. ē ate cōcedēdū: ꝛ p̄ ꝯñs admittē
duz. ꝛ rūdes nō admittēdo: ḡ male.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝝ ꝑ
nes: quarū ꝑma est ista. Ois p ꝑ
positio asserēs se solūmō esse verā: aut se nō esse falsaz est
vera. ꝑz de q̄libet istarū: ista ꝓpō est va: ista ꝓpō nō ē falsa.
cōtinue per ꝓnomē demōstratiuuz ꝓpōnez demōstrādo:
cuius illud ē pars: sed nulla istarū ē va. ois ꝓpositio ē vera:
nulla ꝓpositio ē falsa: qz non asserit solūmodo se esse verā:
aut se nō esse falsaz. vt ꝑz intuēti pꝓ multitudinē aliarū ꝓ
positionū. ℂ Ex ista ꝑne seqt̄ ꝑ. Oꝛ quelibet ꝓpō asserens Loꝛ
solūmō se esse necessariā ē necessaria. ꝑz de q̄libet tali. ista
ꝓpō ē necessaria. sicut enī ista ē vera. hoc ē verū se demon
strādo: qz asserit ꝑmo se esse verum: ita videt̄ q illa ꝑmo ē
necessaria: qz significet ꝑmo se eē necessariā. ℂ 2° seqtur. Loꝛ
Oꝛ hec disiūctiua ē necessaria. hō est asinus: vel hec disiun
ctiua ē necessaria: qz scōa pars ē nēcia ꝓꝓ reflexionē: quaz.
vltimo bz ad se. cū 2ª pars significat illā disiūctiuā asserti
ue esse nēciaz: ꝛ nō ꝑ ꝑma parte. igit̄ ꝑ seipsa. ℂ 2ª ꝑ ē ista. 2ª ꝑ
Ois ꝓpō asserēs se esse falsaz: aut se nō esse veraz est falsa.
ꝑz de istis. ista ꝓpō est falsa: ista ꝓpō non ē vera: ꝑ ꝓnomē
demonstratiuū demōstrādo ꝓpōnē: cui⁹ ē pars: nā demō
strādo aliquā illaruz: vel est vera vel falsa. si falsa habeo i
tentuz: si vera: ꝛ asserit se esse falsaz. igit̄ ita ē sicut asserit: ꝛ
per ꝯñs est falsa. ℂ Ex ista ꝯclusione seqt̄ ꝑ. Oꝛ ois ꝓposi Loꝛ
tio asserens se solaz esse īpossibilē: est īpossibilis. ꝑz de qua
libet tali. ista ꝓpositio ē impossibilis demonstrata seipsa q̄
est impossibilis: qz non est necessaria: nec contingens. igit̄

est ipossibilis.q̄ non sit nec̄ia(p3)r q̄ non sit ꝯtingēs(probaf)qz si est ꝯtingēs:r ipsa adequate significat se esse iposs sibilē.igit̄ pol'e est ipsaz esse ipossibilez:sed ipsa nūc significat totalr sicut tunc significaret.r tunc foret ipol'is p̄ acci Cor^m dens(vt p3)g̃ iam est ipol'is. ℂ z°segt̄.Oz hec disiūctiua è ipol'is.bō est asin⁹ vl'hec disiūctiua est ipol'is:qz p^a pars est ipol'is:r scōa fil'r:qz asserit se vltimo esse ipossibilē.igit̄ asse rit quālibet partez esse ipossibilē.r ipsa est scōa pars.igit̄ se z^a ♈ asserit esse ipossibilē:r p̄ ꝯñs est ipol'is. ℂ z^a ♈ è ista.Sicut aliqua p̄pō est vera aut falsa falsitate terminoz̄:aut veritate:ita aliq̄ est nec̄ia:vel ipossibilis: necessitate vel impossibilitate consurgēte ex terminis.patet de ista.hoc è verū se demonstrato:que est vera non rōne alicuius significati: q̄ō non sit ipsa:sz solū rōne terminoz̄:q̄bus signlficat asserire se esse verā.Cōsiliter dicit̄ de alijs:vt hoc est falsuz:ℏ est impossibile:hoc est necessariuz:q̄ p̄ma non dicit̄ falsa ratione significati distincti ab ipsa:nec secūda impossibilis aut tertia necessaria:p̄pter candez causaz:sed q̄libet earū Cor^m dicit̄ esse talis ex concursu suoz̄ terminoz̄. ℂ Ex ista ♈ne segt̄ correlarie.Oz aliqua p̄positio est necessaria:r aliq̄ impossibilis:quarū adeq̄ta significata sunt contigētia(p3 de istis)ista p̄positio est necessaria:ista p̄positio est ipossibilis:contigens est eniz primā esse necessariā:r secūdā ipos Cor^a sibilē. ℂ Scōo segt̄.Oz ista ꝯña non valet:istud significatum est cōtingens:r istud significatuz est hec p̄pō.igit̄ ista propositio è contigens:sed bene sequit̄.igit̄ ista p̄pō est significatū ꝯtingēs(nec sequit̄)hoc significatū est contigēs r hoc significatū est p̄positio impossibilis:igitur p̄positio impossibilis est cōtingens:sed bene sequit̄ q̄ p̄pō impol'is est significatuz contingens: vñ regule al's date de veritate:r falsitate p̄pōnuz:seu de possibilitate:r ipossibilitate: cōtingentia:r necessitate earuz:intelligūtur de p̄positionib⁹ q̄ 4^a ♈ non dicuntur esse tales ex consurgentia terminoz̄. ℂ 4ª ꝯclusio est ista.Sicut est aliqō per se necessariū qō è negādum:ita aliquod per se ipossibile est concedendū. p̄ma p3 patet de hac.ista p̄positio è necessaria:admissa illa.ista propositio est necessaria.z^a pars patet etiā de ista.hec p̄pō est impossibilis:que quotiēscunq̄ p̄ponit̄ est concedēda:nō obstāte q̄ sit ipossibilis per se:qz non est ipol'is p̄ accidens: Cor^a ℂ Ex ista ♈ne sequit̄ p̄.Oz aliqō est ipossibile per se qō nō est illatiuū cuiuslibet alterius p̄positionis:r aliqō è per se necessariū:qō nō è inferibile:ex qualibet p̄positione.p^a ria pars p3:qz non sequit̄.hoc è impossibile.ergo tu es asinus. Cor^a ℂ Scōo etiā sequit̄.Oz hoc argumētū non valet.tu es hō igit̄ hec p̄positio est necessaria:r si al's videbar opposituz dicere intellexi de necessario r ipossibili simpliciter dicto. Cor^a ℂ Tertio sequit̄.Oz aliqō est p̄ se ipossiblle:cuius adeq̄tū significatū est verū.p3 de ista:hoc è ipossibile seipso demō strato:que adequate significat hoc eē ipol'e:r verū est hoc esse impossibile.

His visis (patet) reſpōſio ad argumētū:admittendo illā disiunctiuā:non obstāte q̄ sit p̄ se impossibilis:quia huius per se impossibilitas non est ex significato aliquo:qō nō sit ista p̄positio sed ex solo ꝯcursu terminoruz:r ad argumentū nego maiorē.s.ista disiūctiua non è ipossibilis.quia suum cōtradictoriuz sequitur ex opposito:quia bene sequit̄ tu es asinus.vel ista disiūctiua est ipossibilis.ergo ista disiunctiua est ipossibilis:quia cōsequens sequitur ex qualibet parte antecedētis.r tunc ad argumentū.illa disiūctiua est tibi posita:r ate bene admissa: ergo nō est ipossibilis.nego argumētū.impossibilē enī per se er impossibilitate sui significati non est admittenduz:vt homo est asinus:sed impossibile per se ex sola compositione terminoruz est admittendum ī positione:r extra obligationē semper propositum cōcedendū est. quare ꝛc.

℄ Capitulū de ꝯña cuius ꝯñs demonstratur per añs.

Decimo octauo p̄ncipaliter ad q̄stionē arguit̄ sic.Possibile est te eē asinū:r tu es.g̃ tu es asinus.ꝯña tz:qz nō est pol'e te esse nisi illud qō tu es.maioz arguitur sic:r factio istā ꝯñam:hec ꝯña è bona.g̃ tu es asin⁹:r demōstrato illā eandē ꝯñam. tūc illa ꝯña è bona:r añs è pol'e:g̃ r ꝯñs.patet ꝯña cū minori:qz pol'e est q̄ illa ꝯña cōuertat̄ cuz vna bona:sz maiorez p̄bo:qz ꝯdictoriū ꝯñtis non è cōpossibilē añti.igit̄ ista ꝯña è bona.añs arguit̄.nā si ꝯdictoriuz ꝯñtis est cōpossibile añti.pono igit̄ q̄ ista ꝯña sit bona:r q̄ tu nō sis asin⁹.r arguit̄ sic:illa ꝯña est bona:r añs è pol'e.g̃ r ꝯñs: maioz est ꝯcedēda tanq̄z sequēs ex posito:r mioz sil'r:quia vera r ipertinēs.vt patuit:tūc sic:ꝯñs est possibile:r illud adequate significat te esse asinū:igit̄ te eē asinum est possibile:qō erat p̄obandum.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoz cōclusiōes:quarū p̄ma sit ista. Ali p^a ♈ qua p̄positio est ipol'is:r tñ pol'e est ipsaz eē verā. p̄batur. hec est ipol'is chymera è:r tñ pol'e est eā cōuerti cuz vero: ergo aliq̄ p̄positio est ipossibilis: quā possibile est eē verā. ℂ Ex ista ♈ne segt̄ p̄.Oz aliqua est p̄pō nec̄ia:r tñ pol'e est Cor^m ipsaz esse ipol'ez.p3 de ista.de⁹ est:q̄ pōt ꝯuerti cū ista p̄ol'i: chymera est. ℂ z° segt̄.Oz aliqua è ꝯña bona q̄z possibile è Cor^m esse malā:r e♈.p̄batur:ista ꝯña è bona:tu es hō:igit̄ tu es animal:quā pol'e è ꝯuerti cū vna mala.igit̄ ꝛc.sil'r ista è mala tu es hō.igit̄ tu es asin⁹:quā pol'e est cōuerti cū vna bona. patēt hec oīa de p̄pōnib⁹ significātib⁹ ex ipositione q̄ mutare possūt significatū qō habēt. ℂ z^a ♈ est ista. Aliqua p̄ z^a ♈ positio admissa ꝯcedit̄:quā tñ expedit dicere eē falsā.probat̄:r pono tibi illā.ois hō è rome: q̄ admissa r ꝯcessa.ppono tibi:hec est falsa demōstrādo positū:r p3 q̄ cōcedēduz est ipsaz eē falsā:qz verū è r ipertinēs. ℂ Ex ista ♈ne segt̄ p°. Cor^m Oz aliqua p̄pō negat̄:que tñ concedit̄ eē vera.p̄bat̄:r de pono tibi illā.tu es:q̄ admissa negat̄ illa tu es:r cōcedēduz est ipsaz eē verā:qz extra tps ꝯcedēdū erat ipsaz esse verazr tūc est penit⁹ ipertinēs. ℂ z° segt̄.Oz ipositione admisso Cor^m añs p̄ncipalis ꝯñe cōcedēdū est illud:r negādū è illud eē verū:ita q̄ si fiat hoc arg^m.hec ꝯña è bona:igit̄ tu es asin⁹. dicēdū est ꝯñs esse ipol'e:r añs pol'e:quo admisso cōcedo illud:r si arguit̄ ista ꝯña è bona:r añs est verū.g̃ r ꝯñs:nego q̄ añs sit verū:qz falsuz r nō sequēs ipsuz esse verū. ℂ z^a ♈ z^a ♈ è ista.Aliqua est p̄pō falsa quā tñ expedit dicere esse verā. p̄batur:r pono tibi illā.ois hō est rome:qua admissa p̄pono tibi:hec adeq̄te significat oēm hoiem esse rome:ꝯcedēdū è:qz verū r nō repugnās:deide p̄ponit̄ hec è vera:ois hō est rome.oz cōcedere:qz sequēs exposito r vno ꝯcesso:r tñ res veritas est q̄ ipsa est falsa. ℂ Ex ista ♈ne segt̄ p̄.Oz añs Cor^m p̄ncipalis ꝯñtie ꝯcedēdū est esse verū:nō obstāte q̄ ipz sit falsuz.p̄batur:r pono istud:ex quo è pol'e q̄ sit.a.quo admisso:p̄pono tibi.a.significat adeq̄te q̄ ista ꝯña è bona:cōcedendū est tanq̄z verū r ipertinēs:deide p̄pono.a.è verū:concedēdū est tanq̄z sequens ex posito cū vno cōcesso: r tñ res vitas est q̄.a.è falsuz. ℂ z° segt̄.Oz ꝯñs eiusdē ꝯñtie è ꝯce Cor^m dēdū eē verū r pol'e ñ obstāte q̄ ipsuz è falsū r ipol'e:p̄batur nā sequit̄ illa ꝯña è bona significās solūmō ex significatione suarū partiū:demōstrādo p̄ncipalē gratiā. r añs est veruz r possibile.g̃ r ꝯsequēs è verū r possibile. r ita p3 eē cōcedēduz:q̄ illa tu es asinus est vera r possibilis:quo ꝯcesso negat̄ ipsam significare adequate te esse asinū tanq̄z repugnās.sequit̄ enī tu nō es asinus: r illa p̄pō tu es asinus est va:igr̄ ipa ñ significat adeq̄te te eē asinū. ℂ 4^a ♈ è ista. Ali 4^a ♈ qua ꝯña affirmatia è bona significās p̄cise ex cōpōne suaz p̄tiū:r tñ añs è pol'e:r ꝯñs ipol'e.p̄batur:r pono q̄ ista tu es hō:g̃ tu es aial:significet p̄cise q̄ tu es hō:igr̄ tu es animal: r q̄ ꝯñs ꝯuertat̄ cū vna p̄pōne ipossibili:isto posito p3 cō-

cluſio) non tñ ē possibile q̄ vna ꝯña sit bona: cuius añs sit possibile: ꝛ ꝯñs ipossibile: ꝛ q̄ tam ipsa q̄z añs. ꝛ ꝯñs stgnificet solū ex compositione suarū partiuz. ¶ Ex ista ꝯcl'one sequit̄ p̄mo. Oꝛ ista ꝯsequētia non valet: hec ꝯña ē bona significās p̄cise iuxta cōpositionē suox terminox. g̃ tu es asinus demōstrādo istā ꝯñaz. añs eni ē possibile: ꝛ ꝯñs ipol'e: admisso. n. añte semp negādo ꝯñam ꝛ ꝯñs: ꝛ ꝯcedēdo q̄ illa ē bona: ꝛ q̄ significat ista soluz ex cōpositione suarū partiū: non tñ dicā q̄ ista significat soluz iuxta significationē partiū. ¶ 2° segt̄. Oꝛ hoc argumētū non valet: hec ꝯña est bona: ꝛ hoc ꝯñs adeq̄te significat te esse asinū. igitur tu es asinus demōstrādo in maiori totā consequentiaz: ꝛ in minori ꝯsequēs eiusdē ꝯñe: q̄ añs ē possibile ꝛ ꝯñs ipossibl'e. Et si forte arguit̄ sic: si añs est pol'e (ponat̄ istud) q̄ admisso arguit̄ sic. ista ꝯña ē bona significās solūmodo iuxta cōpositionē oiuz partiū: ꝛ añs ē possibile. g̃ ꝛ ꝯñs. tūc sic. ꝯñs ē possibile: ꝛ ipsuz adequate significat te esse asinū: igit̄ possibile est te esse asinū: q̄ fuit in p̄ncipio p̄bāduz. Jō rñdet̄ negādo q̄ añs sit possibile: tanq̄z repugnās: sequit̄ eni ista ꝯña ē bona significās p̄cise iuxta cōpositionē suarū partiū: ꝛ ꝯñs ē ipossibile. g̃ añs nō ē possibile: q̄ ꝯñs sit ipossibile: segtur ex casu (segtur. n) hoc ꝯñs significat adequate te cē asinū: g̃ ꝯñs est ipossibile. ¶ Notādū ē q̄ aliud ē ꝓpositio nez significare iuxta cōpositionē suarū partiū: ꝛ aliud est ipsam significare iuxta significationē earundē: hec. n. ꝯditionalis si tu es homo: tu es aīal: iā significat iuxta ꝯpositionē suarū partiū: etiā iuxta oiuz suarū partiū significationē: si tñ ponerēt̄ ipsaz significare autētice: q̄ si tu es homo: tu es aīal: ꝛ q̄ significaret te esse asinū: ipsa significaret ex ꝯpositione oium suarū partiū: ſz non ꝑm significationē earūdē iterdū tñ sumit̄ significatio ꝑ ꝓpositione: ꝛ ecōuerso: ideo hic dicit̄ ad cautelā sophisticarū (q̄ vbi nō expedit) talis non debet fieri difficultas.

His visis patet solutio argumēti negādo illā ꝯñaz: hec ꝯña ē bona: igitur tu es asin⁹: ꝛ ꝯcedo q̄ oppositū ꝯñtis stat cuz añte: deinde admitto q̄ illa ꝯña sit bona. ꝛ cū dicit̄. illa ꝯña ē bona ꝛ añs ē possibile: igitur ꝛ ꝯsequēs. nego ꝯñam: si tñ addit̄ q̄ ista significat solū iuxta cōpositionē suarū partiuz. ꝯcedo ꝯñam ꝛ ꝯñs videlicet q̄ ista: tu es asinus ē possibilis: ꝛ nego q̄ ipa significat adeq̄te te esse asinū: tanq̄z repugnās vltimo cōcesso. Jtē si fiat hec ꝯña. hec ꝯña ē bona significās p̄cise iuxta cōpositionē ꝛ significationē oium suarū partiū. igit̄ tu es asinus. iterū nego ꝯñaz (ꝛ dico) añs esse possibile. Jtē si fiat hec ꝯña: hec ꝯña ē bōa significās p̄cise iuxta cōpositionē oiuz partiū: et hoc ꝯñs significat adequate te cē asinuz. g̃ tu es asinus. nego ꝯñam: q̄ antecedēs est possibile: ꝛ ꝯsequēs impossibile Ex hoc etiā ꝯcedo istā ꝯcl'onē: q̄ aliqua ꝓpō ē possibilis: ꝛ tñ posita ꝛ admissa: ꝛ īmediate proposita debet dici impossibilis vt in secūdo corrolario q̄rte ꝑtis patuit. quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de illatione vniuersalis: ex sua indefinita vel particulari.

Decimo nono arguit̄ p̄ncipaliter ad q̄stionē sic. Omne aīal si est rudibile est asinus: sed tu es aīal si tu es rudibilis. igit̄ tu es asinus (tz ꝯsequētia) q̄ ē sillogismus in tertio prime. ꝛ minor sil'r: q̄ est vna ꝯditionalis: cuius añs est ipossibile: et cuius ꝯdictoriuz ꝯsequētis formaliter repugnat añti: sed maiorē probo sic. aīal si est rudibile est asin⁹: ꝛ nihil est aīal q̄n istud si est rudibile est asinus. igit̄ omne aīal si ipsuz est rudibile ipsuz est asinus (p̄z ꝯsequentia) ab exponētibus ad expositū: ꝛ añs est verū: ergo ꝛ ꝯñs. Cōfirmatur sic. oē aīal est asinus: tu es aīal. g̃ tu es asinus (p̄z ꝯsequētia cū minori) ꝛ maiorē ꝓbo sic. aīal est asinus: g̃ omne aīal est asinus (patet ꝯsequētia) q̄z in necessarys nō refert enūciare vl'r: particulariter: aut īdefinite per cōmētatorē.

Pro solutione huius ꝯfirmationis pono q̄tuor ꝯclones: quarum p̄ma ē ista. p¹
Sicut particularis vel indefinita diuersox p̄dicamētorū non ē illatiua sue vl'is. sic particularis vel īdefinita eiusdē p̄dicamēti: ꝛ p̄dicationis īdirecte non ꝯuertit̄ cū sua vl'i. p̄ma pars p̄z: q̄ñ nō segtur homo ē albus: g̃ oīs hō ē alb⁹. 2ª etiā p̄z: q̄ñ hec ꝯsequētia nō valet. hō est iste hō: g̃ oīs hō ē iste hō. ¶ Ex ista ꝑne segt̄ p̄mo. Oꝛ duo ꝯraria in mā nāli sunt simul falsa (p̄z) q̄ñ illa sunt simul falsa. oē aīal ē hō. nullū aīal est homo: ꝛ q̄ sint in mā naturali (liquet) q̄z nō sunt in mā cōtingenti: nec in mā remota. ¶ 3cō sequit̄. Oꝛ duo subcōtraria in mā naturali sunt simul vera. p̄z de istis. aīal est homo: aīal nō est hō: que sūt simul vera. ¶ 2ª ꝯcl'o est ista. Aliq̄ ꝯcl'o est ista. Aliq̄ est īdefinita: vl'r particularis p̄dicationis directe: q̄ sue vl'is nō est aliqual'r illatiua (p̄z) q̄ñ nō segt̄: hō fuit aīal: g̃ oīs hō fuit aīal. dato. n. q̄ aliqs hō nūc p̄sit: añcedēs ē verū: ꝛ ꝯsequēs falsuz: ꝛ in eodē casu nō sequit. aliquis homo nō fuit aīal: igitur nullus homo fuit aīal (p̄z eni euidēter) antecedēs cē verū: ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ Ex ista ꝑne segt̄ p̄mo. Oꝛ ab īdefinita vel particulari de 3cō adiacente: ad suā vniuersalē fallit ꝯña aliq̄ñ: q̄z non sequit̄. aliquod instās fuit: igitur omne instans fuit: aliquod instans erit: igit̄ oē instās erit. aīal nō fuit: igitur nullū animal fuit. ¶ 2° segt̄. Oꝛ duo ꝯria in p̄dicatione directa: vel de secundo adiacēte sunt simul falsa (p̄z) q̄ñ ista sunt simul falsa: quilibet homo fuit aīal: nullus homo fuit aīal. q̄libet instans fuit: ꝛ nullū instans fuit. ¶ Tertia ꝯcl'o est ista. Aliq̄ est indefinita: vel particularis p̄dicationis directe ꝛ verbi de p̄senti: que non est sue vniuersalis aliqual'r illatiua (patet) q̄z non sequit̄. aliquod corpus necessario est suba: igit̄ q̄libet corpus necessario est suba. aliq̄ corpus ꝯtingēter est suba: igit̄ oē corpus ꝯtingēter ē suba. p̄z. n. q̄ añs est verum ꝛ ꝯñs falsum. ¶ Ex ista ꝑne segt̄ p̄mo. Oꝛ ab indefinita ad suaz vl'em p̄ñtis tp̄is de secūdo adiacente: seu in p̄dicatione cōuertibiliū: non valet ꝯsequētia: q̄z nō segtur: substātia necessario ē. igit̄ oīs substātia nec̄io ē. ens ꝯtingēter est ens. igit̄ oē ens ꝯtingēter ē ens. cuiuslibet. n. harū ꝯñaruz añs ē verū: ꝛ ꝯñs falsuz. ¶ 2° sequit̄. Oꝛ duo ꝯria p̄sentis tp̄is in p̄dicatiōe directa aut ꝯuertibiliū: aut de 2° adiacēte sunt sil'r falsa. p̄z de istis. oē corp⁹ nec̄io est suba: nullū corp⁹ nec̄io ē suba. oīs suba ꝯtingēter ē suba: nulla suba ꝯtingēter ē suba: oē ens nec̄io est: nullū ens nec̄io ē. nō eni ē aliqua istarū que nō sit falsa ꝓpter aliquox entiū nec̄itatem: ꝛ aliquox cōtingētiaz. ¶ 4ª ꝯcl'o est ista. Quelibet indefinita vel particularis p̄ñtis tp̄is in p̄dicatione directa: vel ꝯuertibiliū: aut de 3cō adiacēte: omni alia deducta determinatione est sue vl'is vl'r illatiua: vñ bene segtur: homo ē aīal. igit̄ oīs homo est aīal: albedo nō est albedo. igit̄ nulla albedo est albedo: hō est: ergo oīs homo ē. aliqs homo nō est: igitur nullus hō est. Jstā ꝯsequentiā vltimaz probo: q̄ qua apparebit cuiuslibet aliarū probatio: q̄ñ ex oppositō cōsequentis: sequit̄ oppositum antecedētis. ꝓbatur: nō sequitur. aliquis homo est: g̃ vel est precise vnus homo: vel aliqui homines sunt. si precise est vnus homo ille est quilibet homo: ꝛ ꝑ cōsequēs quilibet homo est si aliqui homines sunt: ꝛ non est maior ratio de vno quā de alio: sequit̄ q̄ quilibet homo est: q̄ est cōtrariū ꝯsequētis. Et isto modo duo ꝯtradictoria nunq̄z sunt simul falsa: nec duo subcōtraria simul vera. ¶ Ex ista conclusione segtur p̄mo. Oꝛ si aliq̄ albū non est: nullū coloratū est. ꝓbatur: q̄z si aliquod albū non est: aliquod coloratum non est: ꝛ si aliquod coloratum est: nullū coloratū est. ergo a p̄rimo ad vltimum: si aliquod albū nō est: nullū coloratū est. p̄ma ꝯsequentia tenet: a ꝑse inferiori: ad ꝑse sūpius. 2ª aūt ꝛ per ꝯclusionē. ¶ 2° sequitur. Oꝛ aliqua est ꝯsequētia bona: ꝛ tñ ꝯdictoriū ꝯsequētis

est imaginabile stare cum antecedēte sine cōtradictione. patet de ista:albū non est:igit̄ nullū colorat̄ū est: imaginabile est enī absq; ꝺtradictione:ꝙ albus non sit:ꝛ aliqō colorat̄ū sit:ꝫ illa non sint nāliter cōpossibilia.

His visis patet responsio ad rōnes negādo illā. Oē aial si est rudibile est asinus(ꝺato)ꝙ ꝺistribuatur totū cōditionat̄ū:ꝛ ad ꝓbationē nego ꝺnāz.nec arguitur ab exponētibus ad expositū:qm̄ ille non sunt exponentes eius:sed iste.aial si ē rudibile ē asinus: ꝛ nihil est aial si ē rudibile ꝙn istud sit asinus:quarū scōa ē falsa:quia suū ꝺdictoꝛium ē veruꝫ.ſ.aliqd ē aial si est rudibile:qō non est asinus:qꝛ hoc nō ē asin⁹: te demōstrato: ꝛ hoc est aial si est rudibile.ḡ ꝛc̄.Si aūt supponit̄ in ꝓncipio ꝙ hui⁹ conditionati soluꝫ ꝓma pars ꝺistribuat̄(cōcedo cōditionalem illā)ꝛ nego ꝺnām:qꝛ plus ꝓdicatur in minoꝛi q̄ꝫ fuerit ꝺistribut̄ū in maioꝛi.ꝺeberet ḡ sic argui.Omne aial si ē rudibile est asinus:sed tu es aial:ergo si tu es rudibilis tu es asinus.ꝺnā bona:ꝛ ꝺsequēs verū sicut ꝛ añs. Ad cōfirmationez nego illaz.omne animal ē asinus:ꝛ ad ꝓbationē: nego ꝺsequētiā:ꝛ cū dicit̄:ꝙ ī necessarys nō refert enūciare vl̄r: particulariter:ꝛ idefinite(ꝺcedo hoc)qm̄ q̄cūq; vl̄is est necessaria:ꝛ sua idefinita sil̄r.vel particularis ē necessaria: igit̄ iuicē ꝺuertunt̄: cū hoc tñ stat ꝙ nō semꝑ ab idefinita necessaria:vel particulari ad suā vniuersalē est bonū argumentum(vt patuit in ꝓma cōclusione.quare ꝛc̄.

¶Capitulum de falsitate ꝛ veritate ꝓpositionum: de extremo disiuncto.

Vigesimo ꝓncipal̄r arguit̄ sic.Omis homo vel asin⁹ est asiuns: tu es homo vel asinus. ḡ tu es asinus.patet ꝺsequētia in tertio ꝓme cuꝫ minoꝛi:ꝛ maiorem ꝓbo sic.homo vel asinus ē asinus: ꝛ nihil ē homo ꝙn istud vel asinus sit asinus. ergo oīs hō:vel asin⁹ est asinus.patet ꝺnā: ab exponētibus ad expositū. Ꝫtē iste hō vel asin⁹ ē asin⁹:ꝛ ista homo vel asinus ē asinus:ꝛ sic de singulis:ꝛ isti sunt oēs homines.igit̄ oīs homo vel asinus ē asinus(ꝓꝫ ꝺnā)singularibus sufficiēter enumeratis ad suā vl̄em:ꝛ añs arguit̄:qm̄ quacūq; singulari data:fiat hoc argumētū.asinus est asin⁹ ergo iste homo vel asinus ē asinus(ꝓꝫ ꝺnā)aparte disiuncti ad totū disiūctū sine ipedimēto. Cōfirmat̄(ꝛ ꝓpono)ꝙ istud cōplexū nō differēs ab asino cōuertat̄ cū illo termio hō.tūc sic.oē nō differens ab asino ē asinus: tu es non differens ab asino.ḡ tu es asinus.ꝓꝫ ꝺnā cū maioꝛi:ꝛ minoꝛez ꝓbo sic.tu es hō:igit̄ tu es nō differēs ab asino.patet ꝺnā:ab vno cōuertibili ad reliquū.ꝛ añs ē verū: igit̄ ꝛ cōsequēs.

Pro solutione buius argumēti pono q̄tuoꝛ cōclones:quarū ꝓma ē ista.Omis hō est homo vel asin⁹:ꝛ tñ nō oīs hō vel asinus ē asinus.prima pars ꝓꝫ:exponibiliter ꝛ iductiue:ꝛ scōa ꝓbat̄:qꝛ suuꝫ ꝺdictoꝛiū ē falsiuꝫ.ſ.oīs homo vel asinus ē asin⁹.supposito in hac ꝑne ꝓma:ꝙ totū disiūctuꝫ distribuat̄: qꝛ sua scōa exponēs est falsa.ſ.nihil ē hō vel asinus ꝙn istud sit asinus:imo aliqd ē hō vel asinus:qō nō est asinus: qꝛ tu non es asinus: ꝛ tu es aliqd qō homo ē vel asinus. ¶Ex ista ꝑne segtur ꝓmo. Oꝛ quelibet illarū est falsa.oīs ꝓpō vel eius ꝺtradictoria ē vera:oīs ꝓpō vel eius ꝺdictoꝛia est falsa.oīs homo vl̄ differēs ab boīe ē hō.oīs hō vel differēs ab boīe est nō hō: ꝙ cuiuslibet istarū secūda exponēs ē falsa semꝑ supposito ꝙ totū disiūctū distribuat̄. ¶ꝛ⁰ segtur .Oꝛ quelibet ista est falsa:iste.bono vel asinus ē homo: iste homo vel asinus ē homo:demōstrando in ꝓma hominē:ꝛ in secūda asinuꝫ. supposito ꝙ distributio ferat̄ sup totū disiunctum:nā tunc ꝓma equalet isti:hoc qō est hō vl̄ asinus est asinus: qō ē falsum:demōstrādo boiez:ꝛ secūda equalet isti:hoc qō est hō vel asinus est homo:qō iterū nō est verū: demōstrādo asinuꝫ. ¶Scōa ꝑ est ista.Oīs hō vel asinus ē asinus:ꝛ oīs homo vel asinus ē homo(ꝺato)ꝙ distributio nō ferat̄ in totuꝫ disiūctū(ꝓꝫ ꝓ exponētes)qꝛ homo vel asin⁹ est homo ꝛ nihil ē homo ꝙn istud vel asinus est homo.igit̄ oīs homo vel asinus ē hō.ꝓꝫ ꝺña:qꝛ ly ꝙn ī scōa exponente semꝑ ꝺꝫ immediate seq terminū distributū. ¶Ex ista ꝑne segt̄ ꝓ⁰ Oꝛ illa nō sūt ꝺdictoꝛia:oīs hō vel asin⁹ ē asinus.oīs hō vl̄ asinus nō ē asinus:nec illa sūt ꝺdictoꝛia:oīs hō vel asinus ē asinus:homo vel asin⁹ nō ē asin⁹:qꝛ hec oīa sunt simul va:ꝛ rō est: ꝙ nullibi distribuit̄ ly asinus qō ē pars subiecti:ꝫ hec sunt ꝺdictoꝛia:oīs hō vel asin⁹ ē asinus:oīs homo non vel asinus ē asinus.ꝛ hec sunt ꝺdictoꝛia.oīs hō vel asinus ē asinus: ꝛ hō ñ vel asinus ē asinus:quarū negatiua semꝑ ē falsa. ¶ꝛ⁰ segtur.Oꝛ ista nō sunt subalterna. nullus hō vel asinus est homo:aliꝙs homo vel asinus n nō ē hō:qꝛ tūc ista eēnt ꝺdictoria.ꝙlibet homo vel asin⁹ est hō:aliꝙs hō vel asin⁹ nō ē hō. qō nō ē verū:ex:quo sunt simul va. ¶Tertia ꝑ ē ista.Aliq̄ inuicē ꝺdicūt cōiter:quoꝝ nulli⁹ subm distribuit̄. patet de istis:ꝙlibet hō vel asinus ē asinus: aliꝙs hō nō vel asin⁹ est asinus:in ꝙbus nullibi distribuit̄ ly hō vel asinus:sed in vl̄i ly hō:ꝛ in particulari ly asinus. ¶Ex ista ꝑne segt̄ ꝑ.Oꝛ aliq̄ sunt subcōtraria q̄ꝝ subiecta nō supponūt determinate. ꝓꝫ de istis:vt aliꝙs hō vl̄ asin⁹ ē asinus::aliꝙs hō ñ vl̄ asinus ē asinus: q̄rū scōe subꝫ nō suppōit determiate:qꝛ ꝛ⁰ps subi supponit distributiue: q̄ nō ē determiatio ꝓme. ¶ꝛ⁰ segt̄. Oꝛ aliꝙs ē termin⁹ q supponit: q nō supponit distribntiue: nec ꝺfuse tñ:nec determinate:nec discrete.ꝓꝫ de subiecto huius.oīs ho vel asinus ē asin⁹:aut illius: aliꝙs hō non vel asinus est asinus. vna enī pars suoponit distributiue: ꝛ alia cōfuse tñ:vel determinate:ꝛ nulla ē determinatio alteri⁹. igit̄ totū subiectū:nulla illarū denoiationū denoiabit̄ supponere. ¶Quarta ꝑ est ista.Aliqua ē ꝓpō vl̄is affirmatia sub cui⁹ subo iu ꝓma figura nō ꝺtingit sillogistice ꝓcedere: patet:qꝛ non segtur.omnis homo vel asinus ē asinus:tu es homo vel asinus:igitur tu es asinus. ¶Ex ista ꝺcl̄one segtur ꝓmo.Oꝛ aliquis ē sillogismus in ꝓma figura optim⁹: et tñ subiectū ꝓme nec secū ꝺuertibile ꝑdicatur in minoꝛi. ꝓꝫ de isto siliogismo.ꝙlibet homo vel asinus ē asinus:tu es homo.igit̄ tu vel asinus est asinus. ¶Scōo segtur. Oꝛ aliq̄ ē vniuersalis affirmatiua:cui non correspondet exclusiua de extremis trāspositis.ꝓꝫ: qꝛ non segtur. oīs homo vel asin⁹ ē homo:igitur tñ homo ē homo vel asinus: qꝛ antecedēs est verus:ꝛ cōsequēs falsum.vt ꝓꝫ per exponētes:ꝫ neccesse est ad ꝺanduꝫ exclusiuā illius vniuersalis:qꝛ ly asin⁹ sem per se teneat aparte subiecti vt seruetur ꝺtinue eadē suppositio:huius ergo vniuersalis.oīs homo vel asinus ē homoꝛ est hec exclusiua: tñ homo vel asinus ē homo: ꝛ istius oīs homo vel asinus est asinus:hec est exclusiua:tñ ens qō vel asinus ē asinus ē homo: ꝛ sic dico ꝓꝓ euitandā nugationē.

His visis patet respōsio ad argu⁹ negando illā: oīs hō vel asinus est asinus:si ꝺistribuit̄ totū disiunctū.Et ad ꝓbationē nego ꝺsequētiā:qꝛ illa negatiua non ē exponēs illius vl̄is: ex quo totū ꝺistributū in vl̄i exponibili:nō ꝑcedtt ly ꝙn:ꝫ ista ē sua exponēs:nihil ē hō vel asinus ꝙn istud sit hō:ꝛ hoc negat̄: deinde cū arguit̄ iductiue:nego quālibet singularē:in qua demōstrat̄ hō:hec enīꝫ iste hō vel asinus est asinus:ꝺꝫ sic resolui:hoc est asinus: et hoc ē iste hō vel asinus.vbi ꝓꝫ:ꝙ ꝓma ē falsa demōstrādo boiez:si aūt in ꝓncipio supponit̄:ꝙ non ꝺistribuat̄ totū disiunctū:ꝫ solū ꝓma ꝑs:ꝺcedo illā:oīs hō vl̄ asinus ē asinus: ꝛ nego ꝺnātiā:nec ē sil̄is in tertio ꝓme:qm̄ subiectū maioꝛis nō semꝑ ꝺꝫ ꝑdicari in minoꝛi nec secū cōuertibile: ꝫ soluꝫ ꝺistributū:in ꝑ⁹ ꝺꝫ ꝑdicari in scōa vel sibi ꝓportiōale:iuxta modū loqnēdi ꝓmi correlary q̄rte ꝺcl̄onis. Ad ꝺfirmationē admitto casū:ꝛ nego illā:tu es nō differēs ab asino:ꝛ ad ꝓbationē nego ꝺnām: tu es hō, igitur tu es non differens

ab asino (& dico) q̄ est bona: & q̄ antecedēs est verū: & cōsequēs silr: ex quo nō sequit ista. tu es nō differens ab asino vt satis liquet intuenti materia obligationuz.

¶ Capitulum de mutua relatione logicaliū relatiuorum.

VIgesimo primo p̄ncipaliter ad q̄onem arguitur sic. Tu es frater asini: igr tu es asin⁹. p3 ꝟña: & añs silr: isti sūt fratres demōstrādo te & asinū: quox̄ glibz hz fratrē: igr glibet istox̄ ē frater alteri⁹. p3 ꝟña: qm̄ vlr sequit. isti sunt sil'es. igit glibet istox̄ ē sil'is alteri. isti sunt eq̄les: igit glibet istox̄ ē alteri equal': 3z antecedēs arguit sic. iste ē frater demōstrādo te: & iste ē frater demōstrādo asinū: igit isti sunt fratres: p3 cōsequētia: q2 numerus plural' p̄bat̄ p singulare. seq̄t. n. vlr iste ē hō & iste ē hō: igr isti sūt hoies. iste ē dñs & iste ē dñs: igit isti sūt dñi. & ita sil'r ī alys. ḡre ꝛc. Cōfirmatur sic idē antecedēs. isti sūt frēs aliq̄rū. igr isti sūt frēs. p3ª: q2 ex opposito sequitur oppm. sequitur enim isti nō sūt frēs: igit isti nō sūt frēs aliquox̄. ex eo: q2 q̄cūq̄ negatio negat illō negat distributiue. añs arguit. iste ē fr alicui⁹: & iste ē fr alicuius. isti sunt frēs aliquox̄. Itē seq̄t isti non sunt frēs: igr isti nō sunt frēs istox̄: demōstrādo p ly istox̄ fratrē tuū & frēz asini. p3 ꝟña: a supiori distributo negatiue: ad suū iferius: & consequēs falsum. ergo & antecedens.

p^a ? **¶ Pro solutione** huius argumēti pono q̄tuor cōclusiones: quarū p^a ē ista. Si aliqua sunt eq̄lia ista sūt eq̄lia iter se. p̄bat̄: q2 dato opposito sequitur q̄ sor. & pla. sūt eq̄les: & tñ sor. nō ē tātus quātus est plato. p̄batur: & pono: q̄ sortes sit equal' Ciceroni: & plato Joāni: sit tñ sor. mior pla. isto posito arguit sic: si aliqua sūt eq̄lia: q̄ nō sunt iter se eq̄lia hoc ē iō q2 sūt eq̄lia aligbus & nō sibypsis. sed sor. & pla. sunt equales aligbus: & nō sibypsis. q̄ ? vera. ¶ Ex ista ?ne sequitur p. Cor^m Oz si alig sunt equalia vel ineq̄lia: similia aut dissimilia: q̄libet illox̄ est eq̄le vel inequale: sil'e vel dissil'e alteri: p3: q̄m tūc staret aliquos cē sil'es: quox̄ vn⁹ nō eēt alteri silis q̄ non admittit cōis modus loquēdi. ¶ Scōo sequitur. Oz si aliqui sūt frēs: illi sunt Corm inuicē frēs: & glibet illox̄ ē frater alteri⁹ (p3) q2 aliter duo essent frēs: quox̄ vnus alteri nō attineret: imo vn⁹ eēt hō: z^a ? & alter asin⁹: q̄ nō vr vex̄. ¶ Scōa ? est ista. Alig sūt quorū glibet ē frater: & tñ illi nō sūt frēs (p3) in p̄ori casu de homine & asino q nō sūt frēs: ex quo nō sunt iter se frēs: & tñ q libet illox̄ ē frater ex quo glibet eox̄ hz fratrē: & nō sequitur si alig sunt: quox̄ glibet ē dñs: illi sunt dñi: & si aliqui sunt: quox̄ glibet ē seruus: illi sunt sui: igit p idē si alig sunt: q̄x glibet ē frater: illi sunt frēs: q2 dñs ē relatiuū suppositiōis: & suus suppōnis: que respiciūt indifferēter extremū explicituz vel iplicitū: sed frater eq̄le: sil'e: & hō: sūt relatiua equi parātie: que nō respiciūt nisi extremū explicitū. ita q̄ si aliqui sunt dñi: vel serui sufficit q̄ ipsi sunt dñi vel serui aliq̄rum vel alicui⁹. 3z hoc nō sufficit. si alig sunt frēs sil'es vel equales. 3z requirit q̄ ipsi iter se talē habeāt denoīationē.

Corm ¶ Ex ista ?ne seq̄t p^o. Oz nulla istax̄ ꝟñarū valet. isti sunt frēs aliquox̄: igr isti sūt frēs. isti nō sunt frēs aliquox̄: igit isti nō sunt frēs ꝓpter diuersaz relationē: qm̄ ly frēs ī vna Corm respicit ly isti: & in alia ly aliquox̄. ¶ Scōo sequitur. Oz 3z ista cōsequētia sit bona. frēs istox̄ sunt: igitur fratres sunt: & nō ecōuerso: tñ ly frēs: nō est superius ad ly frēs istox̄: q2 etiā ista cōsequētia ē bona. iste hō ē: igr nō hō ē: & nō econtra. & tamē ly nō homo nō est superius ad ly iste homo: q2 nō est verificabilis de eo codē mō: q2 ly frēs nō vlr verificatur de ly frēs istox̄: q2 ista nō est vera. quicunq̄ sunt fratres istox̄: sunt fratres: ideo ly fratres nō est superi⁹ ad ly z^a ? fratres istorum. ¶ Tertia ꝟcl'o est ista. Sophistice potest substineri q̄ aliqui sunt frates qui nō sunt fratres inter se: dicēdo: q̄ eadē est ratio oiuz relatiuox̄. aliqui enim sunt ꝓatres: qui nō sunt patres inter se: & aliqui sunt fily: q̄ non sunt fily inter se. igit parifozmiter aliqui sunt fratres q̄ nō sunt fratres inuicē. ¶ Ex ista ?ne sequitur p̄mo. Oz aliq̄ Lo^r equalia & similia: quox̄ quodlibet ē inequale: & dissimile alteri (p3) quia aliqua sūt ineq̄lia & dissimilia inter se: q̄ sunt equalia & similia alys. ¶ Scōo sequitur. Oz q̄diu fortes et Lo^r plato erūt: ipsi erūt eq̄les: & tamē q̄diu erūt fortes erit maior platone (p3 correlariū) ponēdo in casu secūdaz partē. ¶ Quarta ? est ista. Aliqua sunt ꝟdictoria: que inuicē con 4ª uertunt. p3: ꝑm istā viaz: qm̄ ista homo currit: & risibile currit cōuertunt inter se: & sunt ꝟdictoria aliarū. nā homo currit est ꝟdictoriū istius. nō homo currit: & risibile currit: istius nō risibile currit. ¶ Ex ista ꝟcl'one sequit p̄mo. Oz aliq̄ Lo^r conuertunt: & eadē inuicem cōtradicūt. p3 de istis. risibile currit: nullū risibile currit: que inuicē ꝟtradicūt: & tamē cōuertūtur cuz aliquibus alys. ¶ Secūdo sequit. Oz aliqua Lo^r duo sunt necessaria: & eadē formaliter repugnāt: patet: q̄ & si nō inuicē repugnant: tamē sufficit q̄ repugnent alys.

Dis visis patet respōsio ad argumētū negādo quālibet illarū. tu es frater asini: isti sunt frēs demōstrādo te & asinū. & ad p̄bationē secūde nego ꝟñaz: q2 nō sic dz iferri pluralis numerus ex singulari numero: saltem in relatiuis eq̄parātie: 3z isto mō. iste ē frater isti⁹: & iste est frater istius seipsos demōstrādo aparte vtriusq̄ extremi: igit isti sunt fratres. cosequētia bona ē: sed antecedēs ē falsum: & ad sil'itudinē patet: q̄ nulla ē: q2 ly hoies nō ē relatiuuz: & ly añs est relatiuū suppositionis: sed ly frater ē relatiuū eq̄parātie. Ad cōfirmationē respōsum ē in tertia ?ne. vnde 3z q̄cūq̄ negatio negat distributiue: adhuc non valet cōsequētia: q2 ꝟcludit suppositū in ꝟñte: q̄ nō negat negatio in añte: aliter p̄t respōderi cōcedēdo q̄ tu & asin⁹ estis fratres: ex quo nō sequit: q̄ tu es frater asini: & ita nō sequi 4ª? tur. a. & b. sunt equalia: vel similia. igit. a. est equale vel sil'e. b. ꝑz determinationē tertie & quarte conclusionis.

¶ Capitulum de negatiuis p̄egnātibus: & nō p̄egnātibz ac earum sequela.

VIgesimo secundo principaliter arguit sic ad questionē. Tu qui es asinus nō es capra. q̄ tu es asinus. Consequētiā p̄bo sic. Nā sequit. tu qui es asinus es capra. q̄ tu es asinus: rōne p̄me cōpositionis: q̄ne oino affirmat. sed eque bene affirmatur illa cōpositio in ista. tu qui es asinus nō es capra: sicut in alia: q2 negatio sequēs nō negat terminuz p̄cedētē. q̄ etiā ista negatiua rōne p̄me cōpositionis est illatiua hui⁹ tu es asin⁹. Itē sequit. q̄ tu es homo tu nō es chymera. igit tu es hō ratione p̄me cōpositionis: sup̄ quaz nō cadit negatio. ergo etiā sequit. tu qui es asinus nō es capra: ergo tu es asinus q2 p̄ma cōpositio affirmat. Jā probatur p̄ncipale añs. s. tu qui es asinus nō es capra: q2 suū contradictoriū est falsum. s. tu qui es asinus es capra. itez nullus hō qui ē asinus ē capra. igitur tu qui es asinus nō es capra. patet cōsequētia ab vniuersali negatiua ad suā singularem. & añs est verū: igitur & cōsequens.

¶ Pro solutione huius argumēti pono quatuor cōclusiones quarū prima ē ista. Quelibet ꝓpō categorica negatiua p̄gnās ē alicui⁹ affir- p^a ? matiue ponētis ī eē formaliter illatiua. p3 ꝺductiue: qm̄ seq̄t tm̄ hō nō ē asin⁹: igit q̄libet nō hō ē asin⁹: nullus hō p̄ter sortē ē sor. igit sor. ē sor. pla. iquātū hō: nō est asinus: igitur pla. ē hō. ¶ Ex ista ?ne sequit p̄mo q̄ ista ꝟña ē bona: q̄ Lo^r tu es asin⁹: tu nō es hō. q̄ tu es asin⁹: q2 añs est ꝓpō negatiua p̄gnās: que est tpalis de p̄senti: ex qua sequitur: q̄ in aliq̄ tēpore tu es asinus: & in eodez tu nō es homo: & ꝟñter q̄ tu es asin⁹: & q̄ tu nō es hō. ¶ 2° seq̄t q̄ ista ꝟña est bona vbi Lo^r tu es asinus: tu nō es hō. igit tu es asin⁹: q2 añs ē negatiua

pgnãs:ex qua sequtur q̄ in aliquo loco tu es asin⁹: ⁊ in eo/dez tu nō es hō. ⁊ ꝓiter q̄ tu es asin⁹ (vt satis ꝑz intuēti).
¶ Scōa ꝓ̄ est ista. Tu non moueris q̄n infinite velociter curris: ⁊ tamē si infinite velociter curris: infinite velociter moueris. 2ª pars est euidēs. ⁊ p⁹ ꝓbat ex hoc: q⁹ suū ꝯdicto/riū est falsum. ſ. tu moueris: q̄n infinite velociter curris: q⁹ tu nō curris. ¶ Ex ista ꝓ̄ne sequit̄ ꝑmo. Cū ista ꝓ̄ña nō valet. tu nō es hō q̄n tu es asin⁹. igit̄ q̄n tu es asin⁹ tu nō es hō: q⁹ antecedēs ē verū ⁊ ꝓ̄ns falsum (vt ꝑz) ¶ Scōo sequit̄. Cū ista ꝓ̄ña nō valet. tu non es vbi ē antexp̄s. igit̄ vbi ē añxp̄s tu nō es. añs. n. ē verū: q⁹ suū ꝯdictoriū ē falsum ⁊ ꝓ̄ns fl̄m. quasserit antexp̄m eē in aliquo loco. ¶ Tertia ꝓ̄ ē ista. Duę ꝓpōnes ponētes inse in esse repugnāt: nulle tamē ponētes in se inuicē ꝯdicūt (ꝑma pas ꝑz de istis) tu es albus: tu es niger: tu sedes: tu curris: tā ꝑme q̄z scōe inuicem repugnāt: ⁊ tamē formal̄r ponūt in esse. 2ª pars ē manifesta: q̄n dato opposito duo ꝯdictoria forēt simul falsa: q̄d nō ē posse ꝓcise ex̄ mām insolubiliū (⁊ ꝓbat ꝓ̄ña) q⁹ si aliq̄ ꝯdicerēt ponētia inesse maxime viderent̄ ista: tm̄ tu es hō: tm̄ tu nō es hō: quox q̄libet ē falsum (vt ꝑz) ¶ Ex ista ꝓ̄ne seq̄t ꝑmo. Cū ista nō ꝯdicūt. quādo tu es asin⁹: tu nō es hō: ⁊ quā/do tu es asinus tu es hō: q⁹ q̄libet ponit in eē: te eē asinum: nullibi. n. negat̄ nota tpis: q̄d regrit̄ ad verā tpaliū ꝯdictio/nez. Jō illa sunt ꝯdictoria. quādo tu es asin⁹: tu nō es hō: et nō quādo tu es asin⁹ tu nō es hō. ⁊ illa sil̄r. ſ. q̄n tu es asin⁹ tu es hō: ⁊ nō quādo tu es asin⁹ tu es hō. Cōsil̄r dico. q⁹ illa nō sunt ꝯdictoria. vbi tu es antexp̄s ē: vbi tu es antexp̄us nō est: ſz ꝑme ꝯdicit ista. nō vbi tu es antexp̄s ē. ⁊ scōe ꝯdi/cit hec. nō vbi tu es antexp̄s nō est. ¶ Scōo sequit̄. Cū nō semp negatiua est probanda per affirmatiuā: sed aliquādo ecōuerso affirmatiua p negatiuā. ꝓbat̄: nā ista ē negatiua. quādo tu es asinus tu nō es hō: que per seipsam ꝓbat̄ per demōstratiua instātis vel tēporis: ⁊ hec est affirmatiua: nō quādo tu es asin⁹ tu nō es homo: ꝓpter duplicē negationē cadentē supra verbū ꝑncipale que per aliā tēporalē ꝓbat̄.
¶ Quarta ꝓ̄ ē ista. Nulla negatiua nō pgnās ē alicui⁹ af/firmatiue ponētis inesse formaliter illatiua. patet: quoniā nō sequit̄ formaliter. tu non es: igitur deus est: ⁊ per ꝓ̄ns nec aliqua alia ꝓsequētia ē bona: cui⁹ antecedēs est ꝓpositio negatiua nō p̄gnās: ⁊ p ꝓsequēs ꝓpō ponēs in eē. ¶ Ex ista ꝓ̄ne sequit̄ ꝑmo. Cū ista cōsequētia nō valet. chyme/ra que currit nō mouet̄: igit̄ chymera currit: q⁹ cōsequens ponit in esse: ⁊ nō añs. ꝓbat̄: nā ſi antecedēs poneret in eē. sequeret̄: q⁹ duo ꝯdictoria essent simul falsa. videlicet. ois chymera que currit mouet̄: ⁊ chymera que currit non mo/uetur: ⁊ ista sint ꝯdictoria: manifestū est: q⁹ habēt oia ad ꝯ/dictionē requisita. sil̄r nulla chymera que currit mouetur igit̄ chymera q̄ currit ñ mouet̄. ꝑz cōsequētia ab vniuersa/li ad suā subalternā: ⁊ antecedēs nō ponit in esse: ex quo su/um ꝯdictoriū ponit ī esse. g̃ nec ꝓsequēs ponit in eē. ¶ Se/cūdo sequit̄. Cū ista ꝓ̄ña nō valet. tu qui es asin⁹ non es ca/pra: igit̄ tu es asinus: q⁹ añs ē verū: ⁊ ꝓ̄ns falsum. vt proba/uit ratio principalis.

Ideo ad rationē respōdet̄ ꝓbantē illā cōsequētiaz: q⁹ nulla est simlitudo: q⁹ hec ꝓpō tu qui es asinus es capra: est affirmatiua: que asserit eē q̄libet signi/ficatū per aliquā eius partē: sed ista tu q es asinus nō es ca/pra: est negatiua nō p̄gnās: que nō asserit nisi negatiue: aut nō positiue: ⁊ per hoc satis ꝑz: q⁹ ꝛz ista ꝓ̄ña sit bona: quādo tu es asin⁹ tu nō es capra: ergo tu es asin⁹: nō tamē ꝓpter hoc ista ē bona. tu qui es asinus nō es capra. g̃ tu es asinus q⁹ añs ꝑme ꝓ̄ntie ē negatiua p̄gnās nullius quātitatis: nec per suū ꝯdictoriū ꝓbāda: sed antecedēs scōe cōsequētie ē negatiua nō p̄gnās: nō ponēs in esse: ⁊ est singularis ꝓpositio probanda per suū contradictoriū: quod est istud: tu qui es asinus es capra: quod est falsum quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de negatione veritatis: ac proꝑty actus in tempore obligationis.

Vigesimo tertio ꝑncipal̄r arguit̄ sic. Uerū ē te eē asinū. igit̄ tu es asin⁹. ꝛz ꝓ̄ña: ⁊ añs arguit̄ sic. te eē asinuz est cōcedēdū ate ⁊ nō nisi q⁹ verū. igit̄ te eē asinū ē verum. ꝓ̄ña ꝛz: añs arguit̄ sic: ⁊ pono tibi illam: tu es asinus est tibi positū ⁊ a te admissum: quo admisso ꝓpono tibi. tu es asi/nus. si cōcedis: habeo intētū si negas. Contra tu negas tibi positum ⁊ a te admissū: g̃ male rñdes. añs arguit̄. tu negas istā. tu es asin⁹: ⁊ ista ē tibi posita ⁊ ate admissa. g̃ tu negas tibi positū ⁊ ate admissum. ꝓ̄ña ꝑz cū maiori: ⁊ minor est ca/sus. Item sic. oē tibi positū ⁊ ate admissum ē ate cōcedēdū: ſz tu es asin⁹ ē tibi positum ⁊ ate admissū. g̃ tu es asin⁹ ē ate cōcedēdū. ꝑz⁹: i ꝛᵉ pᵉ: ⁊ maior ē regla. mior āt ē casus. g̃ ⁊c̄.

Pro solutione hui⁹ argumēti pono q̄tuor con/clusiones q̄rū ꝑma ē ista. ¶ Aliꝗs bene rñdēdo cōcedit se negare positum ⁊ admissum: q tm̄ nō negat positū nec admissum. ꝓbat̄ in casu argumēti: nam ꝑz pro ista. tu es asinus: tu negas illā: tunc sic: tu negas illā: ⁊ illa est tibi posita ⁊ ate admissa. g̃ tu negas tibi positum ⁊ ate admissum: maiorē oz cōcedere: q⁹ ꝥa ⁊ ipertinēs. minorē: q⁹ posita ⁊ admissa. ꝓ̄ns ꝥo: q⁹ sequēs: tunc sic: te bñ rñdēte tu cōcedis te negare positū ⁊ admissum: q⁹ tm̄ rei veritas ē q⁹ tu nō neges positū nec admissum: quia illa in rei vitate tu es asinus nō est posita nec admissa: sed illa tu es asinus est tibi positū ⁊ admissum ate. ¶ Ex ista ꝓ̄ne seq̄t corrolarie. q⁹ aliꝗs bene rñdēdo negat se ꝓcedere positū ⁊ admissum: qui tamē cōcedit positū ⁊ admissum. ꝓbat̄ (⁊ pono tibi illā) ni/hil est tibi positū ⁊ ate admissum: quo admisso: q⁹ pol̄e: ꝓpo/no eandē: ⁊ ꝑz q⁹ ē cōcedēda: q⁹ possibilis ⁊ admissa: deide ꝓpono. tu cōcedis tibi positū. q⁹ ate admissum: negādū ē: q⁹ repugnās: seq̄t. n. nihil ē tibi positū ⁊ ate admissū. igr̄ tu cō/cedis tibi positū ⁊ ate admissū. tūc arguit̄ sic: rei vitas est: q⁹ tu ꝓcedis tibi positum ⁊ ate admissum. ⁊ tū bñ rñdēdo ne/gas te ꝓcedere istō ꝓꝓ repugnātiā: igr̄ habet̄ itētū. ¶ 2ª ꝓ̄ est. Aliꝗs cōcedēs se male rñdere nō male ſz bene rñdet. ꝓ/bat̄: ⁊ pono tibi illā: ois hō male rñdet: q̄ admissa: q⁹ polis ꝓpono tibi illā. tu es hō: cōcedēdū ē: q⁹ verū ⁊ ipertinēs. dei/de ꝓpono. tu male rñdes cōcedēduz ē: q⁹ sequēs ex posito cū vno cōcesso. ꝑz igit̄ q⁹ tu ꝓcedis te male rñdere: ſz bene respōdes: q⁹ cōcedis sequēs ex posito: admisso tm̄ vno ꝓces/so. ¶ Ex ista ꝓ̄ne seq̄t. Cū in casu argumēti ꝓcedēdo te ma/le respōdere nō male ſz bene rñdes. ꝓbat̄: nā concessa illa. tu negas tibi positū ⁊ admissum ꝓpono tu male rñdes. ⁊ ꝑz q⁹ hoc ē cōcedēdū: nō tamē verū ſz tamē sequēs. sequit̄. n. tu negas tibi positū ⁊ ate admissum. igit̄ male rñdes. ¶ 3ª ꝓ̄ est ista. Aliq̄ ꝓpō ē penit⁹ negāda: ⁊ tm̄ fatēdū ē ipsaz eē cō/dendā. ꝑz de ista: chymera ē: q̄ ē negāda oino ex̄ tps obliga/tiōis. ⁊ sil̄r ifra: q⁹ ē ipolis simpl̄r: ⁊ q⁹ sit fatēdū ipsaz eē cō/cedēdā: ꝓbat̄. ⁊ pono: q⁹ ille cōuertātur. de⁹ ē ⁊ chymera ē: quo posito. ꝓpono hec ē ꝓcedēda de⁹ ē (oz ꝓcedere) q⁹ ve/rū nō repugnās. deinde ꝓpono hec ē ꝓcedēda. chymera ē. hoc iterū ē cōcedēdū. ⁊ expedit cōcedere tanꝗ sequēs: seq/tur. n. ista cōuertunt̄. et ꝓ⁹ ē cōcedēda: igit̄ ⁊ 2ª. ¶ Ex ista ꝓ̄ ne seq̄tur corrolarie. Cū hec tu es asin⁹ in casu ē penitus ne/gāda: ⁊ tm̄ fatēdū est ipsam eē cōcedēdā. ꝓ³ pars ꝑz: q⁹ illa ē ipolis simpl̄r: ⁊ sc̄a ꝓbat̄: q⁹ seq̄t: tu es asinus ē tibi positū ⁊ ate bñ admissum. g̃ tu es asin⁹ ē ate cōcedēdū: ꝓ̄ña bona: et añs ē ate cōcedēdū ī casu: igit̄ ⁊ ꝓ̄ns. ¶ 4ª ꝓ̄ est ista. Aliqd est tibi positū et ate admissum: q̄d nō ē a te cōcedēdū. ꝓbat̄: et pono tibi illā: tu es asin⁹ ē tibi positū et ate admissum: q̄ po/sito et admisso: ꝓpono tu es asin⁹ ē ipol̄e simpl̄r: ꝫ ē ꝓcedē/dū: q⁹ verū et ipertinēs: deinde tu es asin⁹ ē ate negādū: hoc etiā est ate ꝓcedēdū: q⁹ sequēs: sequit̄. n. tu es asinus ē im

possibile simpliciter. igitur tu es asinus est ate negandum: tunc sic: tu es asinus: est ate negandum: ⁊ idem tibi posituz ⁊ ate admissuz. ergo tibi posituz ⁊ ate admissuz ē ate negāduz: ⁊ p̄z sequēs nō ate c̄cedēdū. ¶ Ex ista c̄clone sequit̄
Cor^m Or hec nō est regula: omne tibi positū ⁊ ate admissuz ē ate cōcedēduz: sed ista oē tibi positū ⁊ ate bene admissuz ē ate cōcedenduz: p̄z. qm̄ p̄ma ꝓpō reprobat̄: ⁊ nō secūda: tamen sumit̄ interduz vnuz pro alio. ⁊ ideo cōcedat̄ p̄ma ꝓpō sicut scōa. dūmodo ꝓponat̄ ad itellectuz regule.

His premissis patet responsio ad rōnē negando Or verū est te esse asinuz: aut concedendū est te esse asinū: ⁊ admisso casu. nego illā tu es asinus. ⁊ cōcedo vltimo: q̄ tu male respōdes nō tanq̄z veruz: sed tanq̄z sequēs. Ideo ex̄ casuz post obligationez: nullatenus cōcedo me male respōdisse in tp̄e obligationis sed bene. vñ nō est icōueniēs in tēpore c̄cedere se male rūdere: sed ex̄ tēpus admetam deductus eēt icōueniēs c̄cedere se male rūdisse in tēpore. ¶ Ad aliud: p̄z. q̄ ista est falsa: oē tibi positū ⁊ ate admissuz est ate c̄cedēdū: si tñ intelligit̄. q̄ oē tibi posituz ⁊ ate bñ admissuz est ate cōcedēduz: cōcedo istā: ⁊ nego minorē. tu es asin⁹ est tibi positū ⁊ ate bene admissuz: nec hoc est positū: qz nō ponebat̄ ly bene. Si tñ ponit̄ q̄ tu es asin⁹ ē tibi positū: ⁊ a te bñ admissuz: admitto: ⁊ c̄cedo vltīo: q̄ tu es asin⁹ ē ate c̄cedēdū nō obstāte q̄ semp nego illā: tu es asinus. ⁊ si arguit̄ sic. tu es asin⁹: ē ate c̄cedēdū ⁊ tu negas eā: igit̄ male rūdēs. possū c̄cedere c̄nīs tanq̄z sequēs. aut negare c̄nām: qz oz addere ⁊ nulla obligatio tibi fit. ¶ Itē si arguit̄ sic. tu es asin⁹: ē ate c̄cedenduz. ergo te esse asinū est ate cōcedenduz. nego c̄nītiā. sicut nō segtur tu es asinus ē verū. igit̄ te esse asinū est verū: ⁊ negat̄ consequēter: q̄ ista ꝓpō tu es asinus significat adequate te esse asinū. sequit̄. n. ista propositio est a te c̄cedēda: ⁊ te esse asinum nō est ate cōcedēduz. ergo ista nō significat adequate te esse asinum. quare ⁊c̄.

¶ Capl̄z de relatiuo diuersitat̄: ⁊ ptitiue ⁊ relatiue sūpto.

Vigesimo quarto ad questionē p̄nci/paliter arguit̄ sic. Quilibz istoz ē asin⁹: tu es alter istoz. igit̄ tu es asinus: demōstrādo per ly istoz te: ⁊ asinuz. tz c̄nīa cū minori: ⁊ maiorē ꝓbo sic. vnus istoruz est asinus: ⁊ alter istoz ē asinus: ⁊ nō sūt plures istoz. q̄ quilibet istoz ē asinus: patz c̄nīa cū minori: ⁊ maiorē ꝓbo sic. qm̄ ipsa est vna copulatiua: cuius q̄libet pars est va. p̄ma. n. est vera vt p̄z. ⁊ secūdaz arguo sic. hoc ē asin⁹: demōstrādo asinū: ⁊ B ē alter istoz. igit̄ alter istoz ē asin⁹. p̄z c̄nīa: a resoluētib⁹ ad resolutum. Itē si nō alter istoz ē asin⁹. igit̄ nullus istoz ē asinus. c̄nīs falsuz: ⁊ p̄z c̄nīa: qz negatio ꝓpōsita facit eqpollere suo c̄dictorio. quare ⁊c̄.

Pro solutione hui⁹ argumēti pono q̄tuor p̄mes q̄rū p̄ā ē ista. ¶ Demōstratis duo
p̄ā c̄ hō c̄dictorijs: vnū istoz est verū: ⁊ reliquū istoz ē vez: ⁊ tñ nō q̄libz istoz ē verū. 2ª ps est cuidēs: demōstratis illis duobus. de⁹ est: nullus de⁹ ē: z̄ p̄mā arguo sic. p̄ā pars ē vna copulatiua: cui⁹ q̄libet pars p̄ncipalis ē va. igit̄ p̄ma pars ē vera. tz c̄nīa: ⁊ aīs arguit̄. nā hec ē vera: vt p̄z: vnuz istoz ē verū. sed aliā ꝓbo sic. hoc est verū demōstrādo illā: de⁹ est: ⁊ hoc ē reliquū istoz. ḡ reliquū istoz est verū: p̄z c̄nīa. a resoluētibus ad resolutū: ⁊ aīs ē verū. ḡ ⁊ c̄nīs. ¶ Ex ista cō/
Cor^m clusione sequit̄ p̄. Or vnus istoz ē asinus: ⁊ alter eoz̄dē ē asinus: ⁊ tñ nō vterq̄ istoz ē asinus. p̄z istud corrolariuz p̄ argumētū p̄ncipale demōstrādo te: ⁊ asinū. ¶ Sc̄o segt̄.
Cor^m Or nulla istarū c̄nītiaruz valet: vnū istoz ē verū: ⁊ reliquuz est verū: ⁊ nō sunt plura istoz̄ū. ergo ista sunt vera. aut q̄libet istoz ē verū: vnus istoz est bō: ⁊ alius eoz̄dez est bō. ergo vterq̄ istoz ē bō. cuiuslibet enīz istarū c̄nītiarū antedens ē verū ⁊ c̄nīs falsuz. hec c̄clo cuz suis corrolarijs supponit illos terminos: alius: alter: ⁊ reliquis partitiue sumi ⁊ non relatiue. ¶ Sc̄a ꝑ est ista. Propositio aītis relatiui diuersitatis vniuersaliter pro aliquo ē verificabilis: pro ⁊ quo nō ē vificabilis ꝓpositio relatiui (ista c̄nīa p̄z inductiue) nā dicēdo. aliqs bō currit ⁊ alius disputat. pro aliq̄ supponit ly homo rōne cuius verificat̄ illa ꝓpositio: ⁊ pro illo non supponit ly alius: sed pro alio: rōne cuius alia ꝓpō verificat̄. ¶ Ex ista ꝑne sequit̄. Or demōstratis duobus c̄dictorijs hec copulatiua est ipossibilis. vnū istoz ē verū: ⁊ reliquū istoz est vern̄. q̄n si pro aliquo ꝓpō aītis verificat̄: necesse ē q̄ pro alio supponat relatiuū: quo dato: imediate sequit̄ ex ista copulatiua q̄ vtrūq̄ illoz ē verū: c̄nīs impossibile. ergo ⁊ aīs. ¶ Sc̄o segt̄. Or demōstratis homine ⁊ asino: hec copulatiua est ipossibilis. vnus istoz est bō. ⁊ alter istoz ē homo: qz ex ipsa sequit̄ q̄ vterq̄ istoz ē bō: q̄ ē impossibile. hec c̄clusio cū suis corrolarijs supponit/los terminos alius: alter: ⁊ reliquus: teneri relatiue. ¶ 3ª ꝑ est ista. Oīs alius istoz est homo. brunellus ē alius istoruz: tñ brunellus non ē bō: ꝓbat̄ (⁊ pono) q̄ p̄ ly istoz demonstret̄ brunellus: ⁊ sortes ⁊ plato qui sunt boues. Isto posito capio istā copulatiuā. vnus istoz ē asinus: ⁊ oīs alius istoz est homo. ista copulatiua ē vera p̄ro vtraq̄ parte: ex quo relatiuū supponit pro alio: q̄z suū ant̄s sumat̄. igitur 2ª pars: ⁊ patet c̄clo. ¶ Ex ista ꝑne sequit̄ p̄mo. Or nulla istarū c̄nīarum valet. nullus alius istoz ē asinus: brunelus ē ali⁹ istorum. igitur brunelus nō ē asinus. c̄clo ē falsa. ⁊ p̄missę sunt vere: dato: q̄ maior sit secūda pars hui⁹ copulatiue. vnus istoz ē asinus: ⁊ nullus ali⁹ istoz ē asinus. ¶ Sc̄o sequit̄. Or aliqui sunt duo syllogismi oīno sīles in voce: vel in scripto: quoz vnus valet ⁊ alius nō. p̄z. nā iste syllogismus est bon⁹. oīs alius istoz ē bō: brunellus ē alius istoz. igit brunellus ē bō: tenēdo ly alius partitiue ⁊ c̄sīlis nō valeret. tenendo ly alius relatiue. ⁊ hoc iō: qz pro alio supponit ly alius in maiori: ⁊ p̄ alio in miori. proportionētur ḡ supponēs iuicē ⁊ tenebūt sillogismi. ¶ 4ª ꝑ ē ista. Demōstratis te ⁊ asino. aliquis alius istoz est asinus. ⁊ nullus alius istoruz est asinus. p̄ma pars patet: ⁊ scōa. similiter dato q̄ ipsa sit secūda pars huius copulatiue. vn⁹ istoz ē asinus: nullus alius istoz ē asinus: vt prius: eosdē demōstrādo: nec ista sunt c̄dictoria: q̄n diffoꝛmiter quo ad suppositū supponit ly alius. ¶ Ex ista ꝑne segt̄ corrolarie p̄. Or aliō istoz ē vez: ⁊ nō aliud istoruz ē verū: demōstratis duob⁹ c̄dictorijs. p̄ā ps p̄z: ⁊ scōa sīlr: dato: q̄ ipsa sit scōa ps hui⁹ copulatiue. vnū istoruz ē verus: ⁊ nō aliud istoruz ē verus. ¶ Sc̄o sequit̄. Or oīs alius istoruz ē bō: ⁊ aliqs ali⁹ istoz nō ē bō. demōstrādo p̄cise te ⁊ asinū. scōa ps p̄z: ⁊ p̄ma sīlr: dato: q̄ ipsa sit scōa pars huius copulatiue. vn⁹ istoz ē asinus: ⁊ oīs alius istoz ē bō: vñ cō tradictoriū istius scōe partis ē fa pars huius copulatiue. vnus istoruz ē asinus: ⁊ alius istoz non ē bō: nec c̄uertit̄ cū fa parte c̄clonis: qz ibi sumit̄ ly alius partitiue: ⁊ nō relatiue: ⁊ dependet ad suum antecedens.

His visis patet responsio ad rōnē: negādo q̄ q̄libet istoruz ē asin⁹: ⁊ tūc ad ꝓbationē: nego c̄se quētiā: si ly alr teneat̄ ptitiue: si aūt relatiue: c̄cedo c̄nīam: ⁊ nego aīs ꝑ scōa ꝑte copulatiue: ⁊ ad ꝓbationez. iste ē asinus: ⁊ iste ē alter istoz. igit̄ alter istoz ē asin⁹: cōcedēdo cōsequētiā ⁊ c̄nīs: nec ex hoc ꝓbat̄ fa pars copulatiue: qz in illa tenet̄ ly alter relatiue: ⁊ in isto c̄nīte ifinite vl̄ partitiue. Si aūt supponit̄ q̄ c̄nīs hui⁹ c̄nītie c̄uertat̄ cū scōa parte illius copulatiue: nego c̄nām: ⁊ nego q̄ arguit̄ a resoluētib⁹ ad resolutū: ſz deberet sic argui. Iste ē asinus: ⁊ iste ē alter istoz ab illo qui ē asinus. igitur alter istoz ē asinus. c̄nīa ē bona: sed nego minorē tanq̄z repugnātez casui: q̄re ⁊c̄.

¶ Capitulū de varia demōstratione ꝓnois demōstratiue ⁊ responsione ad propositionem eiusdem.

Vigesimo quinto principaliter arguitur sic. Tu es B demõstrãdo asinũ. igit tu es asin⁹: ꝓña tenet: et antecedẽs arguit ꝛ pono ꝙ oẽ demõstratũ ꝑ ly boc sit asin⁹: q̃ admisso: qz pol̃e: ꝓpono tibi tu es B demõstrãdo te. vel cõcedis: vel negas: si cõcedis: arguit sic: oẽ demõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ B ẽ asin⁹: sed tu es demõstrat⁹ ꝑ B ꝓnomẽ B. igit tu es asin⁹. tenet cõsequẽtia cũ maiori: qz ẽ casus. minor ãt ꝓz ꝑ certificationẽ factã: qz di xi ꝑ ly B te demõstrari. si ãt negas illã. tu es B: arguit sic: tu negas verũ nõ repugnãs. g̃ male. añs ꝓz. qm̃ nõ sequtur oẽ demõstratũ ꝑ B ꝓnomẽ B ẽ asin⁹. g̃ tu nõ es B. qz iſtãt simł. oẽ demõstratũ ꝑ b⁹ ꝓnomẽ b⁹ ẽ asin⁹: ꝛ tm̃ tu es b⁹ vt oñsũ ẽ scdo dubio diffuse in nono principali.

Pro solutione b⁹ argumẽti dictũ ẽ sufficiẽter i dubio pricipali allegato: tamẽ pro maiori euidẽtia pono quattuor cõclusiones quarũ p⁹ ẽ ista. Nullũ possibile repugnãs alteri posito: ẽ i eodẽ tpe ꝛ ab eodẽ admittẽdũ: ꝓz: qz tũc ab vno ꝛ respectu eiusdẽ in eodẽ tẽpore foret cõcedẽda duo ꝯdictoria: qõ ꝓbaf̃. qz ego pono tibi illã añs ẽ: q̃ admissa iterũ pono suũ ꝯdictoriuz. q si admittit oz cõcedere duo cõtradictoria: qz ãbo sunt posita ꝛ ate admissa. ¶ Ex ista cõclusiõe segtur ꝓmo. Oz icasu argumẽti nõ ẽ admittẽda ista copulatiã. tu es B: ꝛ ꝑ ly B tu demõstraris: qz secunda pars repugnat posito. segt̃ enim omne demonstratũ per ly boc est asin⁹. ergo tu non demonstraris per ly boc. ¶ Secundo sequitur. Oz hec copulatiua non est admittenda: tu es boc: ꝛ per ly boc asinus demonstratur. qz prima pars est impossibilis. et consequẽter casui repugnãs. ¶ Secũda cõclusio ẽ ista. Aliqs cõcedit vel negat aliquã propositionẽ: et tamẽ bene rñdẽdo negat se cõcedere: aut negare illã: ꝓbaf̃: ꝛ pono tibi illã: tu nõ es: q̃ admissa: ꝓpono eãdẽ: ꝛ ꝓz ꝙ ẽ ate cõcedẽda: qz posita ꝛ ate bene admissa. deide ꝓpono suũ cõtradictoriũ negãdũ ẽ: qz repugnãs: tũc ꝓpono tu cõcedis positum ꝛ negas suũ cõtradictoriũ negãdũ qz repugnat: segt̃. n. tu non es. igit tu nõ cõcedis positũ vel negas suũ cõtradictoriũ: ꝛ ita ꝓz cõclusio. ¶ Ex ista cõclusiõe sequit ꝓmo. Oz admissa demõstratiõe in casu argumẽti. vz. ꝙ õmõstreris ꝑ ly boc: negãdũ ẽ te demõstrari ꝑ ly boc: qz repugnat cãui vt ꝓz. ¶ Secũdo segtur. Oz cõcessa ista tu es boc: nõ bẽs recapitulare demonstrationẽ: ꝓbaf̃: qñ recapitulata demõstratiõe segt̃ ꝙ tu es asin⁹: ꝓbaf̃ nã cõcessa ista. tu es B: q̃ro qd demõstras ꝑ ly boc: ꝛ si dicis mox opponẽtis te demõstrari: arguit sic. oẽ demõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: tu es õmõstrat⁹ ꝑ ly boc. igit tu es asin⁹. ¶ Tertia ꝛ ẽ ista. Oẽ õmõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ boc ẽ asin⁹: et tamẽ oẽ demõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ boc ẽ bõ: ꝓbaf̃: ꝛ pono: ꝙ. a. ꝛ. b. sint duo pronomina demõstratiua: quorũ qõlibz sit ly boc: ꝛ ꝙ ꝑ. a. nõ demõstretur nisi asin⁹ ꝑ. b. vero solũ demõstret̃ homo isto suppposito: ꝓz: ꝙ oẽ demõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ boc ẽ asinus demõstrãdo. a. ꝛ oẽ demõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ boc est bõ demõstrãdo. b. ꝛc. ¶ Ex ista cõclusiõe segt̃ ꝑ⁰. Oz ista cõsequẽeia nõ valet oẽ demõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ boc est asin⁹ tu es demõstrat⁹ ꝑ boc ꝓnomẽ boc. igit tu es asin⁹: ꝓz demõstrãdo i ꝑma. a. ꝛ i scda. b. ¶ Scdo sequit. Oz hoc argumẽtũ nõ valet. oẽ demõstratũ ꝓboc ꝓnomẽ boc ẽ asin⁹. igit oẽ demõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹. añs. n. ẽ verũ: ꝛ ꝯñ s falsũ i cãu ꝯnis. ꝛ nõ mirũ ꝙ nõ valet ista ꝯña qz arguit ab iferiori ad suũ supi⁹ distributiue. ¶ Quarta ꝯclo ẽ ista Oẽ demõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: ꝛ tamẽ nullũ demõstratũ ꝑ boc ꝓnomẽ boc ẽ asin⁹: ꝓbaf̃. ista cõsequetnia nõ valz. Oẽ demõstratũ ꝑ ly B ẽ asin⁹ oẽ. igit aliqõ demõstratũ ꝑ b⁹ ꝓnomẽ boc ẽ asin⁹: qz arguit a supiori distributo ad suum singulare cõtingẽs sine medio: ſt et igit oppositũ ꝯñtis cũ añte ꝛ bẽt ꝯclo. ¶ Ex ista cõclone segt̃ ꝑmo. Oz hoc õmõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: ꝛ hoc õmõstratũ ꝑ ly boc ẽ asinus ꝛ sic de singulis: ꝛ tamẽ nõ oẽ õmõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: ꝓbaf̃. ista ꝯña nõ valet: hoc demõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: ꝛ hoc õmõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: ꝛ sic de singulis: g̃ oẽ demõstratũ ꝑ ly boc ꝓnomẽ hoc ẽ asin⁹: qz nõ addit illud mediũ ꝛ hoc sũt oia demõstrata ꝑ ly boc. stet igit oppositũ ꝯñtis cuz añte ꝛ bẽtur ꝯclo. ¶ Scdo segt̃. ꝙ aliqõ demõstratũ per ly b⁹ ẽ asin⁹: ꝛ tm̃ nec b⁹ õmõstratũ ꝑ ly b⁹ ẽ asin⁹ nec b⁹ ꝛ sic õ singulis: qz ista ꝯña nõ valet aliqõ demõstratũ ꝑ ly boc est asin⁹. igit boc demõstratũ ꝑ ly boc ẽ asin⁹: vel hoc demonstratũ ꝑ ly b⁹ ẽ asin⁹. vel sic de singlis. stet igit oppoⁿ ꝯñtis cũ añte ꝛ bẽt ꝯclo. Oz ãt ista ꝯña ñ valz: ꝓz: qz ab idefinita vl̃ pticl̃ari ad suas singl̃ares disiũctie sũptas nõ tenet arⁿ nisi cũ debito medio: vt alias patuit.

Ois uisis repsõdetur ad rõnẽ negãdo illã: tu es b⁹ demõstrãdo asinũ: itelligẽdo ꝑ eã iuxta cõmunẽ modũ loquẽdi: ꝙ tu es boc ꝛ ꝙ tu demõstraris ꝑ ly boc i illa ꝓpõne: ꝛ ad ꝓbationẽ: admisso cãu cũ ꝓponit tu es boc demõstrãdo te ꝑt dici. ꝓmo⁰ non admittẽdo hãc demõstrationẽ. qz repugnat casui. Scõ⁰ dr̃ ꝯcedẽdo illã et tũc ad argumẽtũ. oẽ demõstratũ ꝑ ly b⁹ ẽ asin⁹: tu es demõstrat⁹ ꝑ ly boc. g̃ tu es asin⁹. nego miorẽ tãq̃ repugnãtẽ: ꝛ tũc ad ꝓbõnẽ dixi: ꝙ ꝑ ly boc tu demõstraris. igr̃ tu õmõstraris. nego argumẽtũ. si tamẽ assumitur ꝓ añte illa: ego te demõstraui ꝑ ly boc: nego eã itez tãq̃ repugnãtem posito: vt ꝓz ituẽti. quare ꝛc.

¶ Caplm de scia ꝯsequẽtie ꝯsequẽs non ẽ d ignũ respõsione antecedentis.

Vigesimo sexto principaliter ad questionez arguit sic. ꝛ ꝓpono tibi illã. tu es asin⁹. si cõcedis hẽo itẽtũ. si negas. Cõtra tu es B. g̃ tu es asin⁹ ex tibi dubio. ista ꝯsequẽtia ẽ bona: ꝛ ex tibi dubio añs ẽ ꝯcedẽdũ. igr̃ ex tibi dubio ꝯsequẽs ẽ ꝯcedẽdũ a te: ꝛ ꝑ ꝯñs tibi ꝓpositũ nõ ẽ ate negãdũ. cõsequẽtia tenet ꝛ añs ꝑ ꝑ⁹ pte arguitur sic. Ex tibi dubio antecedẽs ẽ ipole. qz tu dubitas an demõstretur asin⁹. g̃ ex tibi dubio ꝯña ẽ bona. ꝙ ãt añs ẽ cõcedẽdũ ate ex tibi dubio: ꝓbaf̃: qz ex tibi dubio ꝑ ly boc demõstret̃ hõ. g̃ ex tibi dubio añs ẽ cõcedẽdũ a te: ꝯña ꝓz: qz si tu õmõstrareris ꝑ ly B: hec foret a te ꝯcedẽda: tu es boc. ¶ Jtẽ si q̃rit̃ qd demõstras ꝑ ly boc: pono ꝙ õmonstret̃ asin⁹: ꝛ lateat te: tũc sic. ista ꝯsequẽtia ẽ bona: tu es boc. igitur tu es asinus: ꝛ añs ẽ tibi dubium: qz latet te quid demonstratur: per ly boc. igitur consequens non ẽ ate negandum.

Pro solutione hui⁹ argumẽti pono q̃ttuor cõclusiões q̃rũ ꝑ⁹ ẽ ista. Aliqua ꝯña ẽ bõa scita ate eẽ bõa: ꝛ añs ẽ tibi du^m: ꝛ ꝯñs ẽ ate negã^m: ꝓbaf̃: et õpono tibi illã: rex ẽ. q̃ õpoita ꝛ admissa facio istã ꝯñtiã. rex sedet: g̃ rex ẽ. ista ꝯña ẽ bõa scita ate esse bõa. et añs ẽ tibi du⁹. ꝛ ꝯñs negã^m g̃ ꝑ va. ꝯña tenet cũ ꝑ⁹ ꝑte añtis qz tu scis ꝙ arguitur ab iferiori ad suũ supi⁹ sine impedimẽto: ſz z^am ꝓbo: qm̃ dubitas regẽ sedere: ꝛ credis firmiter ꝙ añs sic adequate significat. igit añs ẽ tibi dubiũ: Tertiã vero sic arguo: cõsequẽs ẽ tibi depositz ꝛ ate admissum ergo cõsequẽs est ate negãdũ. ¶ Ex ista cõclusione sequitur primo. Oz aliqua propositio est tibi dubia q̃ tm̃ nõ ẽ ate dubitanda qz illa rex sedet: ẽ tibi dubia infra tps sic extra tempus obligationis ꝛ tamẽ non est a te dubitãda sed negãda: qz antecedit ad depositũ. ¶ Scõo sequtur. Oz aliq̃ ꝓpõ ẽ scita a te: q̃ tm̃ a te nõ ẽ ꝯcedẽda: ꝓz de illa: tu es bõ dato: ꝙ fit tibi deposita ꝛ ate admissa: ipa enim scita ẽ a te: qz scis te eẽ hominẽ: ꝛ scis ꝙ ipa sic adeq̃te significat: sed qz ẽ tibi deposita: et admissa: iõ negãda ẽ a te. ¶ Scõo

Loz^p

Loz^q

Loz^m

Loz^n

Loz^o

Loz^m

z^{a} ↄ° ↄclusio ē ista. Aliqua ē ↄña bona scita ate eē bōa cuiꝰ añs ē dubitādū ate: et ↄñs negādū: ꝓz cōclusio de negatiua aut affirmatiua significāte aliter q̄z ex cōpositiōe suarū ptiū: aut nō. rex sedet. igr̄ hō ē asinus. Etiá dato ꝙ scias illā ↄñam rex sedet: igit̄ nullus deꝰ ē cōuerti cū bōa ↄña añte ꝛ ↄñte

Coꝛᵐ significātibꝰ vt p̄ꝰ. ¶ Ex ista ↄclone seq̄t primo. ꝙ ista consequētia nō valet. a. ē vna cōsequētia q̄ scit̄ ate eē bona ꝛ ↄñs ē ate negādū: ergo ꝛ añs: qꝛ oꝫ addere: ꝙ tu scis illā eē affirmatiuā significātē solū ex cōpositiōe suaꝝ ptiū ꝛ earū

Coꝛᵐ dē significatiōe. ¶ Scdo seq̄t. Qꝛ .a. ꝛ .b. sūt due ↄñe affirmatie sīles oīno scite ate: ꝛ cumulibꝫ illaꝝ añs ē dubitādū ate: et vniꝰ illaꝝ ↄñs ē ↄcedēdū ate: alteriꝰ vo ↄñs ē ate negēdū: ꝓbaf̄: ꝛ accipio duas tīes ↄñtias: rex sedet. igr̄ hō est asinꝰ: q̄rū prima sit. a. ꝛ secūda. b. ꝛ scias .a. ↄuerti cuꝫ vna bona ↄña: ꝛ ↄñs eiusdē cū ꝓpositione negatia: añs āt scias significare vt priꝰ. b. vero cōsequētiā scias cōuerti cū bona añte ꝛ cōsequēte significātibꝰ vt priꝰ: isto posito ꝓz coꝛᵐ.

3^{a} ↄ ¶ Tertia cōclusio ē ista. Aliq̄ ē cōsequētia affirmatiua significās ꝓcise vere iuxta significationem suarū ptiū scita ate eē bōa: ꝛ añs ē dubitādū ate: ꝛ tamē ↄñs nō ē dubitādū ate nec cōcedēdū: nec negādū ate: ꝓbaf̄: ꝛ capio istā ↄñaꝫ hō currit. ergo ātropas trechi: cꝰ añs ē latinū ꝛ ↄñs grecuꝫ nō itellectū ate: credas tñ ꝙ ista oꝛo sit bōa ↄña. isto posito ꝓz ꝙ ista cōsequētia ē affirmatia significās soᵐ ex cōpositiōe suarū ptiū: cꝰ añs ē dubitāᵐ ate: ꝛ ↄñs nō ē cōcedēdū: negāᵈᵒ nec dubitāᵐ ate: qꝛ ñ itelligit̄ ate: sed ꝙ scias istam ↄñaꝫ eē boᵃᵐ: ꝓbaf̄: qꝛ illa ē bōa ꝛ credis firmiter illā esse

Coꝛᵐ bonā. igr̄ tu scis illā eē bonā. ¶ Ex ista cōcl'one seq̄t ꝑ. Qꝛ aliq̄ ē consequentia affirmatiua significās ꝓcise: quā scis eē bonā: ꝛ añs ē scitū ate: ꝛ cōcedēdū ate: ↄñs āt ñ ē scitū: nec cōcedēᵐ ate: ꝓz de supradicta: dato ꝙ scias aliquē bo

Coꝛᵐ minē currere. ¶ Scdo segtur. ꝙ aliquā consequētiā scis eē bonā: que nō scitur nec itelligitur ate: ꝓz: qꝛ ↄñs illiꝰ nō

4^{a} ↄ intelligit̄ ate. ¶ Quarta cōclusio ē ista. Si aliqua est ↄña scita ate significās solū affirmatiue iuxta cōpōnē suaꝝ partiū: ꝛ añs ē dubitādū ate: cōsequēs eiusdē nō ē negādū ate. vt rex sedet. igit̄ rex ē: primo dꝰ añs dubitādū: ꝑꝑ primaꝫ conclusionē. scdo dicit̄ significās affirmatiue ꝑꝑ z^{m} ↄnē.

Coꝛᵐ 3° dꝰ scita ate ꝑꝑ 3^{am} cōclusionē. ¶ Ex ista cōclusiōe segt̄ primo. ꝙ aliqua ē c osequētia affirmatie significās ēt quā dubitas eē bonā: et añs ē verū: ex tibi dubio: ꝛ tamē consequēs nō ē verū ex tibi dubio: ꝓbaf̄: ꝛ capio istā cōsequētiā hō currit igitur. a. ē. b. quā dubitas eē bonā cꝰ ↄñs nō itelligitur ate ꝓpter terminos ignotos. isto posito: ꝓz correla

Coꝛᵐ riū. ¶ Secūdo sequitur. Qꝛ si aliqua est ↄña affirmatiue significās ꝛc. que dubitat̄ ate: et antecedēs ē verū vel concedēdū ex tibi dubio: ↄñs ē ēt verū vel cōcedendū ex tibi dubio. vñ ista ↄña hō currit. igitur. a. ē. b. nō dubitat̄ ame ex quo nō itelligit̄ ame ꝓpter cōsequēs nō itellectū ame: cū quo stat tamē ꝙ dubitē illā eē bonā vt satis cōstat itelligenti hanc materiam.

Ihis uisis ꝓz rñsio ad argᵐ negādo illā: tu es asinꝰ: ꝛ ad īprobationē negatiōis cōsequētie ꝓz ex dictis: ꝙ ille ꝓcessus nō valet quo cōcludit̄: ꝙ cōsequēs illiꝰ cōsequētie nō ē ate negādū: qꝛ ly dubitē illā cōsequētiā eē bonā: forte tamē nō dubito ipam: dico tamē: ꝙ nō dubito eā nec dubito eā eē bonā: nec añs ē mihi dubiū aliq̄mō: qꝛ nō itelligo istud añs: ꝛ cōsequēter nō itelligo suā cōsequētiā: vsqꝫquo nō certificer qd demōstretur ꝑ ly B. Et cū dꝰ pono ꝙ asinꝰ demōstret̄ ꝛ lateat te: admitto. ꝛ tūc nego cōsequētiā: illa cōsequētia ē bona: ꝛ añs est tibi dubiū. igit̄ cōsequens non ē ate negādū. sed oportet addere ꝙ sciā illā ↄsequētiā. qđ repugnat casui: ꝛ addito illo: adhuc ñ valeret cōsequētia vt notū ē ex supradictis ↄnib⁹. Itemcū dꝰ pono ꝙ demōstretur asinꝰ: ꝛ lateat te ꝑt rñderi similr lateat te me rñdere. Et si dicitur pono ꝙ tu scias quid demonstratur per ly hoc: rñdetur: pono ꝙ tu scias qualr rñdeā ad illā ꝛ sic sophistico: tu quoqꝫ fac simile sic ars deluditur arte.

¶ Caplm de iceptiōe: ꝛ desinitione propositiōis īsolubilis.

Vigesimo septimo principaliter arguitur sic. Tu es asinus. vel ista disiunctiua est fla. sed ista disiunctiua nō ē falsa ꝙ demonstrādo illā disiūctiuā que ē prima ps añtis. ergo tu es asinꝰ. ꝛz cōsequētia a disiūctiua cū destructiōe vniꝰ ptis ad alterā ptē: ꝛ añs ē cōcedēdū ate. igit̄ et ↄsequēs. Qꝛ añs sit cōcedēdū ate ꝙ batur ꝙ prima pte: nā illa disiunctiua vel ē vera vel ē falsa si vera: ergo ē cōcedēda: ex quo nō obuiat obligatio. si falsa iterū cōcedēda ex quo se asserit eē falsā. Itē ꝓbatur ꝙ secūda ps añtis ē cōcedēda ate: qꝛ si ē negāda et suū cōtradictoriū ē. igitur suū cōtradictoriū ē cōcedēdum ate tunc sic. ista disiūctiua ē falsa. igitur tu es asinꝰ: vel ista disiunctiua ē falsa. Ista cōsequētia ē bona. ꝛ añs ē verū: qꝛ ē ate ↄcedēdū extra mām obligationū. igitur ꝛ ↄsequēs ē verū. tūc sic. cōsequēs ē verū: ꝛ nō ꝙ prima pte. igr̄ ꝙ scōa: ꝛz ipa significat assertiue ꝙ ista disiunctia ē falsa. igitur ista disiunctiua est falsa ꝛ est vera per concessum. igitur verificatio contraditionis.

Pro solutione huius argumēti pono quatuor cōclusiones: q̄rū ꝑma ē ista. Aliq̄ ē ꝓpō nō īsolubilis: que fiet īsolubilis ꝙ solā desitionē alterius ꝓpōnis: ꝓbaf̄: ꝛ pono: ꝙ. a. sit vna carta in qua sint scripte iste due ꝓpōnes: chyᵃ ē: aliqua ꝓpō ē falsa in. a. carta quaꝝ prīa sit. b. ꝛ secūda. c. Isto posito: ꝓz ꝙ. c. ē ꝓpō nō īsolubilis: qꝛ ē vera: ꝛ fiet īsolubilis: dato: ꝙ manebit pꝰ desitionē. b. qꝛ tūc falsificabit se ipam. ¶ Ex ista cōclusione segtur ꝑmo. Qꝛ aliqua ē ꝓpō caᵃ. idepēdēs: q̄ significat ꝑmo catbegorice: ꝛ aliqñ significabit ꝑmo ypothetice sine noua īpositiōe: ꝓz: de. c. qꝛ iā significat catbegorice ꝑmo: ꝛ post desitiōem. b. significabit ī ꝑmo ypothetice: qꝛ tūc erit ꝓpō īsolubil'. ¶ Secūdo segtur: Qꝛ aliqua ꝓpō iā significat ꝑcise iuxta significatiōem suarū ptiū: et aliqñ significabit aliter q̄z ex cōpositiōe suarū ptiū: ꝛ tñ nulla de nouo fiet īpositio: ꝓz: de. c. ꝙ iā significat solū ex cōpositiōe suarū ptiū: et aliqñ significabit. c. eē verū ꝙ nō resultat ex significatiōe suarū ptiū: ꝛ tamē nulla fiet īpositio: qꝛ sine tali fiet īsolubile. ¶ Scda ↄ ē ista. Aliqua ꝓpō ē īsolubilis: ꝛ fiet nō īsolubilis ꝙ solā īceptionē alteriꝰ ꝓpōnis: ꝓz: dato ꝙ pꝰ dēsitionē. b. scribet̄ vna talis. Juxta. c. nullꝰ deꝰ ē. ista eni scripta. c. fiet verū: et ꝙ cōsequens fiet non īsolubile ¶ Ex ista cōclusiōe segtur ꝑmo. Qꝛ aliqua ē ꝓpositio ypothetica q̄ significat cōiūctiue tribꝰ modis: et aliqñ ñ significabit nisi duobus modis et tamē nulla oīo erit noua impositio: ꝓz de ista copulatia deꝰ ē: ꝛ aliqua copulatia ē fla dato ꝙ ipsa sit oīs copulatiua: ꝛ post istā horā īcipiet esse vna copulatia fla q̄ erit sīl cū ista. ¶ Scdo segtur. Qꝛ aliq̄ ē ꝓpō ypothetica q̄ iā significat aliter q̄z ex cōpositiōe suarū ptiū: et aliquādo significabit ꝑcise iuxta cōpōnē suarū ptiū: ꝛ tamē nulla fiet subtractio: nec noua īpositio: ꝓz de ista disiūctiua deꝰ ē: vel aliq̄ disiūctiua ē falsa dato ꝙ ipsa sit oīs disiūctiua ꝛ post istā horā erit ꝟ disiūctiua cū illa: tu es asinus vel tu es capra simul cū illa. ¶ Tertia ↄ ē ista. Aliq̄ ꝓpō ē īsolubilis cōiūcta copulatie q̄ n ō eēt īsolubil' cōiūcta disiūctie: ꝓz de scda ꝑte hꝰ copulatie: deꝰ ē: ꝛ ista copulatia ē fla illa. n. secūda ps īsolubil' ē: qꝛ asserit se eē fłaz. sed nō eēt īsolubilis si foret secūda ps hꝰ disiūctiue: deꝰ ē vel ista copulatia ē falsa: siue demōstret̄ illa disiūctiua sive aliquid aliud licet enim foret illa falsa tamen insolubilis. ¶ Ex ista conclusione sequitur primo. Qđ aliqua propositio est īsolubilis coiuncta disiunctiue que non esset

ísolubilis cõiũcta copulatie:pz: de secũda pte hꝰ disiũctie. chymera ẽ:vel ista disiũctiua nõ ẽ vera:ipsa.n.ẽ ísolubilis vt pz:ꝛ tamẽ si eẽt pars huiꝰ copulatiue chyª ẽ:et ista disiũ
Lozᵐ ctiua nó ẽ vera :ipsa nõ eẽt ísolubilis.¶ Scõo segtur. Oz aliqua ẽ ꝓpõ ísolubilꝭ siue cõiungaꝫ copulatiue:siue disiũcti ne:pz de qualibet ístarũ.hec ꝓpõ ẽ falsa: hec ꝓpõ ñ ẽ ve
4ª ꝑ ra:seipsis demõstratis.¶ Quarta cõclusio ẽ ísta. Vlr illa disiũctiua nõ ẽ ísolubilꝭ:cꝰ vna ps ẽ ísolubilis seipam respi ciẽs:et nõ disiũctiuã:pz:qz si aliqua deberet ẽẽ:maxime vꝭ ísta chyª ẽ:vel hoc ẽ falsũ se ipo demõstrato:sed ℔ nõ:qz ñ
Lozª falsificat se vt pz ituẽti. ¶ Ex ísta ꝛclone segꝫ ꝑmo. ꝙ vniuersaliter ísta copꝫatiua ẽ ísolubilis:cuiꝰ vna ps ẽ ísolubilis seipam.ꝛ nõ copulatiuã respiciẽs:pz de ístis:deus ẽ ꝛ ℔ ẽ falsũ se ipo ꝺmõstrato:tu es ꝛ hoc nõ ẽ verũ demon strãdo illã catbegoᵐᵐ :q̃libet enĩ ístarũ ẽ ísolubilis: qz falsi ficat se rõne ptis ísolubilis falsificãtis se. ¶ Secũdo seg tur. Oz vniuersaliter nec copulatia nec disiunctiua est ínso
Lozᵐ lubilis:cuiꝰ ps appens ísolubilis reflexionẽ nõ bz ad se:nec ad ypothetícã:vt deus ẽ:ꝛ ℔ ẽ falsũ demõstrãdo illaz ꝙ bõ ẽ asinꝰ .vel ísta disiũctiua ẽ falsa demõstrãdo illã chyª est:vel asinus volat.

His uisis rñdeꝫ ad rõnẽ negãdo:ꝙ illa disiunctiua nõ est falsa.ꝛ tũc ad rõnẽ cũ dꝳ.ísta disiun ctia ẽ flã.igꝳ tu es asinꝰ:vꝫ ísta disiũctiua ẽ flã:ꝛcedo ꝛñaz ꝛ nego ípaz eẽ bonã.nec arguitꝫ a pte disiũctie seu ꝛuerti bili cũ illa ad totã disiũctiuã:qz añs nõ ẽ ꝓpõ ísolubilꝭ:nec ꝓpõ signíficãs ypotetice:sed secũda ps ístiꝰ disiũctiue est ꝓpõ ísolubilꝭ ypothetice copulatie ꝑ signíficãs.si ãt põitꝫ ꝙ añs cõuertaꝫ cũ zª pte illiꝰ disiũctie:cõcedo istud:ꝛ ne go ípaz eẽ verã:qz nũc oz dicere:ꝙ significat ypothetice assertiue .vz.ꝙ ísta disiunctiua est falsa.ꝛ ꝙ secunda pars eius est vera:qõ repugnat:quare ꝛc.

¶ Lalꝭ de ꝓpõnibus ꝛdictoꝛys :ĩ diuersis tpibꝰ ꝛcedẽdis ac illa tione vnius partis disiũctiue cum contradictorio alterius partis.

Vigesimo octauo ꝑncipaliꝫ ar guitꝫ sic.Tu es asinꝰ vel manꝰ mea ẽ clausa:sed nlla ma nꝰ mea ẽ clausa. g̃ tu es asinus: pz ꝛña:a di siũctiua cũ destructiõe vniꝰ ptis ad reliq̃z añs ẽ ꝛcedẽdũ ate.g̃ ꝛ ꝛñs:ꝙ añs sit cõce dẽdũ ate:pz:qz ꝑª ps ẽ cõcedẽda ate:dato: ꝙ q̃diu ꝓfero illã:manꝰ mea sit clausa.Secũda similiter ẽ cõcedẽda:supposito ꝙ q̃diu profero eãdẽ sint apte ma nꝰ mee. Item tu es asinꝰ:vel tu nõ es asinꝰ:sz tu nõ es asi nꝰ.igitꝫ tu es asinꝰ:pz cõsequẽtia adisiunctiua cũ ꝺdictorio vniꝰ ptis ad alterã partem:ꝛ antecedens est verum.qz est vna copulatiua cuius quelibet pars principalis est vera. ergo ꝛ consequens.

ꝑ? **Pro solutione** buiꝰ argumẽti pono q̃tuor con clusiones quarũ ꝑma ẽ ísta.Ali qua duo cõtradictoria ĩter se ꝺdicẽtia sũt cõcedẽda:nõ q̃ rũ qõlibet est dignũ cõcedi:pz de ístis:añs erit:nullus añ cbristus erit: quodlibz enim istorum est concedendum. qõlibet enĩ ístorũ cõcedeꝫ:nõ tamẽ qõlibet ístoꝝ ẽ dignũ
Lozᵐ cõcedi:qz vnũ illorũ ꝓpositũ.vz.flm negareꝫ. ¶ Ex ísta cõclusiõe segꝫ ꝑ.ꝙ aliq̃ cõtradictoria sũt negãda:ꝛ dubitã da ate:nõ q̃ꝝ qõlibz ẽ diᵐ negari:seu dubitari ate:pz:dato: ꝙ ísta cõtradictoria:ꝺs ẽ:nullꝰ ꝺs ẽ:aliqñ negabis ꝛ postea
Lozᵐ dubitabis.pz.n.ꝙ nullũ illoꝝ ẽ diᵐ negari ate ꝛ nullũ ísto rũ ẽ diᵐ dubitari ab aliqº.¶ Scõo segꝫ.ꝙ aliq̃ copulatia ẽ negãda ate cꝰ q̃libz ps ꝑncipalꝭ ẽ cõcedẽª ate:pz ꝺ iª copꝫa tia:℔ ístãs ẽ:℔ ístãs nõ ẽ:ꝺmr̃anº meᵐ ístãtis boze future. illã.n.copꝫatiuã sꝑ negabis ꝛ ꝑᵃᵐ ptẽ ꝛcedes ꝓ ísto ístãti:ꝛ eodẽ trãsacto negab. hec ꝑ cũ suis correlarys suppõit ꝛce dẽᵐ:negãdũ :ꝛ dubitãᵈ ꝙ ticipialꝭ sumi ꝓ eo ꝙ ꝛcedetur aut negabitur aut dubitabitur.¶ zª cõclusio ẽ ísta. Aliq̃ ꝓpones fuerũt:ꝛ erũt digne ꝛcedi ate q̃ tñ nõ sũt digne cõ cedi ate:pz de ístis: tu curris tu nõ curris que succssiue fu erũt ve ꝛ succssiue fuerũt false: sed iã vna ístaꝝ ẽ flã q̃ nõ ẽ digna ꝛcedi.¶ Ex ísta ꝛclusiõe segtur correlarie. ꝙ ali qua cõtradictoria ĩter se cõtradicẽtia fuerũt ꝛ erũt negan da ꝛ cõcedẽda :q̃ mõ nõ sũt negãda nec cõcedẽda :pz vt ꝑᵖ sumẽdo cõcedẽdo :ꝛ negãdo vt prio nomialiter ꝓ eo ꝙ ẽ dignũ cõcedi aut negari.¶ Scõo segtur.ꝙ nõ stat aliquã copulatiuã affirmatiuã ꝛ ypothetice ꝓbabilẽ eẽ negãdaz ꝛ nullã eiꝰ ptẽ ꝓncipalẽ eẽ negãdã sumẽº negãᵐ:vt prio: nõ eni foret negãda copulatia nisi huiꝰ negatio ꝛsurgeret ex negatiõe alicuiꝰ partis vt pz ĩductiue.¶ Tertia ꝛclusio ẽ ísta.Adisiũctia affirmatia ad alterã eꝰ ptẽ principalẽ:ꝛ ꝺ dictorio vniꝰ ptis ñ principalis :fallit ꝛña:pz:qz nõ segꝫ ne cessario tu es vel tu ñ es:sed ĩ necessario tu es.ergo tu non es.ergo ꝛc.¶ Ex ísta ꝛclone segtur ꝑº.ꝙ adisiũctiua affir matiua ad alterã eiꝰ partẽ principalẽ cũ ꝛtradictorio vniꝰ ptis principalis ñ valet ꝛña significãte disiunctia: alr q̃z ex ꝛpositione suarum partiũ. vñ ísta ꝛña non valet:tu es asi nꝰ.vel tu es capra:sed tu nõ es asinꝰ.igr̃ tu es capra:dato ꝙ illa disiũctia significat ꝛuertibilr ꝙ tu es asinꝰ vꝫ tu es bõ ptibꝰ principalibꝰ significãtibꝰ vt prio.¶ zº segꝫ .ꝙ adisiũ ctia negatia ad alterã eꝰ ptẽ cũ oppoº vniꝰ ptis q̃lrcũq̃z ar guitꝫ fallit ꝛña .vñ ñ segꝫ.nõ tu es asinꝰ vꝫ tu es capra. sz tu nõ es asinꝰ.igr̃ tu ñes capra.¶ 4ª ꝑ iª.Aliq̃ ẽ ꝓpõ disiũcti ua affirmatia coiter significãs q̃ nõ ẽ illatia alicuiꝰ sue ꝓ tis cũ destructiõe alteriꝰ: pz ꝺ iª.tu nõ es bõ:vꝫ tu nõ es asi nꝰ:nã nulliꝰ illarũ ptiũ oppoᵖ ẽ destructio eiꝰ: qz nulla pro põ ꝓprie vocari ꝑt destrnctio alteriꝰ nisi illa sit negatia.sz cuiuslibet illaꝝ ptiũ ꝺdictoriũ ẽ affirmatiuũ.q̃r ꝛc.¶ Ex iª ꝑne segꝫ ꝑ.ꝙ.a.et.b.ꝺdicũt ꝛ tñ.a.ẽ ꝺstrucº.b.ꝛ non eꝑ. pz dato ꝙ.a.sit illa vꝫ.nulꝫ ꝺs ẽ ꝛ.b.iª.ꝺs ẽ.a.n.ꝺstruit.b. qz ẽ negatia eꝰ sz.b.nõ ꝺstruit.a.qz .b.ẽ ꝓpositio affirmatia ¶ zª segtur.ꝙ aliq̃ ꝓpones iuicẽ formalr repugnãt: q̃rũ nlla ẽ ꝺstructio alteriꝰ.pz ꝺ istis tu es albꝰ.tu es niger.q̃rũ q̃ libz ẽ affirmatia. ¶ Notãᵐ ꝑmo ꝙ hic nõ sumiꝫ stricte ꝺ structio ꝓ ꝓpositi õe negatie alteriꝰ oppoª.sed sumiꝫ lar ge ꝓ oi oppoº alterꝰ ꝓpositiõis. ꝛ sic coiter sumiꝫ.¶ zº no tãdũ ꝙ nlla ꝓpõ disiũctiua cũ medio vꝫ sine medio ẽ ali cuiꝰ sue ptis illatiua :ꝛ hoc ꝓprie loquẽdo ꝛ de virtute ser monis :ꝑt, tamẽ ꝛcedi oppoᵐ ad istũ itelleᵐ:qz aliq̃ talꝫ di siunctiua ẽ alic uiꝰ sue ptis illatiua vel secũ ꝛuertibilis ꝛ iste ĩtellectus,cõmuniter vsitatur.

His uisis respodeꝫ ad rõnẽ ꝛcedẽdo ꝛñam ꝛ ne gãdo añs. vnde si aliqua manꝰ mea est clausa minor ẽ falsa ꝛ negãda .si aũt quelibz ẽ apta: maior ẽ falsa ꝛ negãda. ꝛ cũ dꝳ ꝙ quelz ps antecedẽtis ẽ cõcedẽ da :dico ꝙ verũ ẽ ꝑticipialiter sumẽdo ly cõcedẽda .sed nõ noialiter.Et ad ꝓbõnẽ quãdo dꝳ ꝙ quãdo ꝓfertur ꝑma ꝓ positio ipa ẽ cõcedẽda :ꝛ quãdo ꝓferꝫ secũda ipsa ẽ conce dẽda :dꝳ negãdo istã copulatiuã factã ex bis tpalibus.sup ponitenĩ ꝙ pro eodez instãti ꝓferaꝫ maior ꝛ mior qõ est falsũ :cõcedo tamen ꝙ quando ꝓferebaꝫ maior ipsa erat ꝛcedẽda ꝛ digna cõcedi :et simiꝫr mior. sed copꝫatiua fa cta ex illis nũq̃z fuit ꝛcedẽda sicut mõ nec ẽ. ¶ Ad aliud dꝳ ꝙ non arguitꝫ a disiũctiua cũ opposito vniꝰ ptis ad alte rã.qz si sũitꝫ oppoᵐ vniꝰ ptis dz iferri altera ps vꝫ secũ con uertibilꝭ.videlicet tu nõ es asinꝰ vt pz ituẽti. quare ꝛc.

¶ De negatione veri ꝛ concessione falsi extra materiam obligationum ꝛ insolu bilium.

Vigesimonono arguitꝫ ad qõ nẽ principaliꝫr fic.Tu es asinus :vel tu respõdes ad.a.alr̃ q̃z affirmatiue .sit.a.illa tu es asinus. sz tu

nō rñdes ad.a.alr q̄ affirmatie:ergo tu es asin⁹:pz ꝯña:cū maiozi:ꝛ minozē ꝓbo sic:tu nō rñdes ad.a.igr̄ tu nō rñ des ad .a.alr q̄ affirmatie:tz argu^m:ꝛ añs ex B qz nec ꝯce dis.a.nec negas:nec dubitas.a.cū ñ ꝓponā nec i B argu^to ꝓposuerī.a.iō forte negaf̄ maioz ꝑ z^a parte:q̄ tu ñ rñdes ad.a.alr q̄ affirmatie.Cōtra arguīf̄ sic:ꝛ ꝓpono tibi .a. si ꝯcedis hēo itētū:si negas tūc sic .tu negas.a.igitf̄ tu rñdes ad.a.alr q̄ affirmatie.ista ꝯña ē bōa:añs ē ꝯcedē^m ate.g̃ ꝛ ꝯñs:ꝛ tu negas ipm:igitf̄ tu male respondes.

Pro solutione b⁹ argumti pono. 4. ꝑnes q̄ꝑ p⁹ ē i^a. Aliq̄ ꝓpō fl'a exf̄ mām iso lubiliū ꝛ obligationū ē pītus ꝯcedēda :pz de ista:tu non loq̄ris suppoīto q̄ ipsa tibi ꝓponaf̄ te nihil dicēte ad quā rñdeas p B vbū ꝯcedo :te āt ꝯcedēte illā:illa ē falsa:ꝛ tam̄ Coz^m bñ rñdes cōcedēdo illā:igitf̄ ipa ē ate cōcedēda. ℂ Ex ista ꝑne segtur. Oz aliq̄ ꝓpō ipolis exf̄ mām obligationū ꝛ iso lubiliū ē ate cōcedēda : ꝓbaf̄:ꝛ pono tibi illā tu es asin⁹:q̄ negata ꝛ corrupta: ꝓpono tibi:tu negas.a.ꝛ pz q̄ B ē cōce dēdū ate.tūc sic. Ista ꝓpō tu negas.a.ē ate cōcedēda:ꝛ ipa ē ipossibilis:ergo ipol'e ē ate cōcedēdū:pz cōsequētia cuz maiozi ꝛ miozē ꝓbo.nā.a. ꝓpositū ꝛ iā corruptū ampli⁹ nō ꝑt eē :ergo tu nō negas.a.pz ꝯsequētia:qz tu nō negas nisi Coz^m istud qō ē. ℂ Secūdo sequitur.q̄ ista cōsequētia nō valz. Tu ꝯcedis ipossibile vel falsū qō nō ē ipol'e:nec tu es obli gar⁹.igitf̄ tu male respōdes:pz ī ꝓpōne ꝑnis seu corrolary.
z^a ꝑ ℂ z^a ꝯ⁹ ē i^a. Aliq̄ ē ꝓpō va:q̄ exf̄ mām obligationū ē ate ne gādo : ꝓbaf̄:ꝛ suppono q̄ te nihil dicēte ꝓpōaf̄ illa. tu loq̄ ris:ꝛ pz q̄ negabis eā:te igr̄ negāte ipam ipsa mō ē vera: qz mō tu loqueris:ꝛ bene respōdes:qz rñdes ꝑ istāti quo Coz^m illa ꝓponebaf̄ vel ps ei⁹ :igitf̄ illa ē ate negāda. ℂ Ex i^a ꝑ ne seq̄f̄ ꝑmo. Oz aliq̄ ē ꝓpō necessaria q̄ extra tp̄s obliga tiōis ē ate negāda pz de ista:tu nō respōdes ad.a.suppositō q̄ tibi ꝓpositi.a.ꝛ q̄ negaueris:ita:q̄ subito p⁹ negatiōez ꝓpono tibi:tu ñ rñdes ad.a.ꝛ pz q̄ tu negabis bñ rñdēdo nō obstāte:q̄ ipsa sit necessaria:qz nō ē pol'e āpli⁹ istō.a.eē Coz^m ex quo ē corruptū vt suppono. ℂ z^o segtur.q̄ ista cōsequē tia nō valet .tu negas vex̄ vel necessariū nō obligat⁹. igitf̄ male rñdes:ꝛ ℔ iō:qz talis negatio daf̄ ꝑ alio istanti q̄ ipsa z^a ꝑ met ꝓferaf̄. ℂ Tertia ꝑ ē ista. Tu negas aliq̄ ꝓpōnē ex tra tp̄s obligatiōis ꝛ bñ respōdēdo negas te negare illam: ꝓbaf̄:ꝛ suppono q̄ hodie nihil dixerī tibi:ꝛ q̄ icipiaz tecū disputare primo: ꝓponēdo illā:tu negas. a. dato q̄.a.sit il la:hō ē asin⁹:ꝛ pz: q̄ ista ē ate negāda:qz nōdū proposui.a. qua negata ꝓpono tu es asin⁹ :quo ēt negato: ꝓpono itex̄ tu negas.a.si negas te negare.a.hēo itētū.si āt cōcedis:Cō tra.tu ꝑus negasti te negare.a.et mō cōcedis te negare.a.i Coz^m eadē mā:g̃ male. ℂ Ex ista ꝯclone segf̄ ꝑmo. Oz tu ꝯcedis aliq̄ ꝓpōnē extra tēp⁹ obligatiōis :ꝛ tamē bñ rñdēdo ne gas te cōcedere illā : ꝓbaf̄:et pono tibi nihil dicēti tu cōce dis istam hō ē aīal:qua negata ꝓpono tibi: hō ē aīal. quo cōcesso ꝓpono.tu cōcedis illā hō ē aīal vel ꝯcedis: vel ne gas .si negas:hēo itētū :si cōcedis .Cōtra iā cōcedis q̄ cō cedis illā:ꝛ pri⁹ negasti te cōcedere eā.ergo male .q̄re ꝛc.
Coz^p ℂ Secūdo segtur:q̄ tā extra tēp⁹ obligatiōis:q̄ ītra tem p⁹ obligatiōis ꝓplatiōes oēs ꝛ respōsiones sūt retorquēde ad idē istās.i .sūt dande ac si oēs fierēt ꝑ eodē instanti:pz: qz aliter vn⁹ cōcederet ꝛ negaret idē quotiēscūq̄ vellet 4^a ꝑ dicēs hoc nō fore icōueniēs ī diuersis tēporib⁹. ℂ Quar ta cōclusio ē ista. Aliqs bñ respōdēdo extra materiā obli gationis asserit se negare aliquā ꝓpōnē ꝛ tamē ipe nō ne gat:nec negauit illā. ꝓbaf̄:et propono tibi illā:tu es asin⁹. qua propōita ꝛ corrupta:et postea negata ꝓpono: tu negas illā:quo cōcesso bñ respōdēdo pz ꝑma ps cōclusiōis .ꝛ z^o Coz^m ꝓbo sic:illa ꝓpō nō ē:igr̄ tu nō negas illā:nec ēt negasti il lā :qm̄ nec qm̄ fuit :nec quādo nō fuit. ℂ Ex ista cōclusiōe segtur ꝑmo. Oz aliqs bñ rñdēdo extra tp̄s obligationis as serit se cōcedere aliquā ꝓpōnē:ꝛ tamē nō cōcedit:nec con cessit illā: ꝓbaf̄:et pono tibi de⁹ ē:q̄ propōita:corrupta:et cōcessa ꝑ pono tibi tu cōcedis illā ds ē:ꝛ pz q̄ B ē cōcedē dū ate et tamē i rei veritate tu nō ꝯcedis illā nec vnq̄ cō cessisti qz ipa nō ē:nec vnq̄ fuit qm̄ respōdisti. ℂ z^o segf̄ q̄ bñ respōdēdo extra mām obligatiōis:asseris te cōcedere vel negare.a.ꝛ.b.et tm̄ tu cōcedis vel negas.a .et nō conce dis vel negas .b.patet.dato q̄.a.sit propositio scripta:ꝛ.b. fuerit vocalis.

His visis respōdeī ad rōnē negādo illā tu respon des ad.a.aliter q̄ affirmatie:ꝛ cū propōi tur.a.nego.et cū dr̄:tu negas.a.igitf̄ respōdes ad.a. alr q̄ affirmatiue cōcedo cōsequētiā ꝛ nego añs.nec ē icōueniēs negare ꝓpuz actū extra tp̄s obligatiōis dūmō in eadē di sputatiōe negata ē ꝓpō q̄ ꝑ erat fl'a et nūc ē vera:nō eni vr icōueniēs:q̄ eadē ꝓpō cōcedaf̄ ꝛ negef̄ i eadē disputatio ne et eadē mā. ℂ Notā^m q̄ ꝓpō nō ī solubilis sed fl'a ꝑ tē pore prīe platiōis extra mām obligatiōis nō ē cōcedēda. nec ꝓpō vera pro tpe prolationis ꝑme extra mām obliga tionū ē negāda:et B cōiter intelligūt loquētes de propōsi tionibus cōcedendis et negandis extra obligationū māz. Itē foret icōueniēs negare propriū actum extra mām ob ligatiōis:dūmō propō significās talē actū eēt vera:ꝛ nō ꝑ tus fuisset falsa:nec negata:quare ꝛc.

ℂ Lapl'm de origine falsitatis ꝛ veritatis ex varia situa tione istius termini negatum.

Trigesimo principalr arguitur sic. Te esse asinū est. igitf̄ tu es asinus.pz cōsequentia ꝛ añs ꝓbo sic:tu negas te eē asinū.igitur te eē asinū ē: ꝓbo cōsequētiā.qz segtur tu negas te esse asinū.igr̄ ate negatur te eē asinū.pz cōsequn tia ab actiua ad suā passinā et vltra.igitur ate negatū ē te eē asinū .pz cōsequētia ꝑ resolutionem vbi passiui et vltra ate negam^tē te eē asinū.igr̄ negam^tate ē te eē asinū igr̄ te eē asinū ēnegam⁹ate:pz ꝯña ꝑ ꝯuersionē simpli cē tūc sic.te eē asinū ē negatū ate.igitur te eē asinū ē.pz cō sequētia atertio adiacēte ad secūdū adiacēs.igr̄ a primo ad vltimū tu negas te eē asinū .igr̄ te eē asinū ē. ꝓbo añs. vz.tu negas te eē asinū.qz tu negas istā ꝓpōnē tu es asin⁹ vt suppono:q̄ adequate significat te eē asinū .igr̄ tu negas te eē asinū .pz cōsequētia ab officiātib⁹ ad officiatum.

Pro solutione b⁹ argumēti pono quattuor ꝑnes q̄rū pria ē ista . Ate ne gatū ē hominez esse asinū ꝛ tam̄ nō ate negatū est hoiem eē asinū.p^a ps ꝓbaf̄ sic.ate negaf̄ hominē eē asinū:pz ꝯña ꝑ resolutiōez vbi b⁹ negaf̄ i sū:es:ē:et i suū ꝑticipiū.p^a ps ꝓ batur qm̄ si ate negatū ē hoiem eē asinū.igitf̄ negatū ate ē hoiez eē asinū:pz cōsequētia :qz ñ refert p̄pōere et postpo nere terminū ōmōstratiuū: dūmō ñ mutetur suppositio. tūc vltra .hoiem eē asinū ē negatū ate:igr̄ hoiem eē asinū ē:pz ꝯña a tertio adiacēte ad z^m adiacēs sine distributione et ampliatiōe. ℂ Ex ista ꝑne segtur pri⁹.q̄ ista cōsequētia Coz^p nō valet.ate negaf̄ hoiem eē asinū .igr̄ ate negatū ē hoiez eē asinū .qz i pria āpliaf̄ ly hominē eē asinū:ñ i scōa suppo nēdo q̄ ly negatū sit ps ſbi nec isto mō ē resolubile aliq̄ verbū sed ī resolutiōe regrif̄ ꝑticipiū tenere se apte p̄dica ti vt nō ꝑdat actū āpliādi:vnde nō segf̄ antex̄ps erit. igitf̄ antex̄ps futur⁹ ē:si ly futur⁹ ē ps subi. ℂ z^o ꝯ⁹ ē ista.nega z^a ꝑ tū ē ate hoiem eē asinū ꝛ tamē nō ate negatum ē hoiem eē asinū. Scōa ps pz:qz suū ꝯdictoriū ē ꝑprobatum i alia ꝑne.sed prima ps ꝓbatur sic.hoiem eē asinū ate ē negatū: ergo negatū ē ate hoiez eē asinū.pz ꝯsequētia ꝑ conuersio nē simplicē:vnde sicut li verū vel fl'm āpliat apte ſbi sic apte p̄dicati: ita ly negatū dūmodo ñ limitetur nec sit ps subiecti sicut.n.concedit:q̄ falsū ē hominē esse asinū: ita

Cor^{m} videt cõcedẽdũ q; negatũ ẽ homiem eẽ asinũ. ℂ Ex ista ꝑne segt̃ corrrelarie. q; ista cõsequẽtia nõ valet. negatũ est ate hominẽ eẽ asinũ. igit̃ negatũ ate ẽ hoiem eẽ asinũ: qz ĩ pria ly negatũ ẽ subiectũ ⁊ cõseq̃ter distractiuũ verbi: ⁊ apliatiuũ ꝑdicati: sed ĩ secũda ẽ ps subiecti ob quã cãm ex

3^{a} ꝛ ercere nõ valet vi apliatiuã nec distractiuã. ℂ 3^{a} ꝛ ẽ ista. Si ly negatũ mediat iter verbũ ⁊ obliquũ tenet se apte ꝑ dicati: ꝺcedẽdũ q; ate negatũ ẽ hominẽ eẽ asinũ: qz sic sẽ/mẽdo distrahit verbũ et equalet isti. ate ẽ negatũ hoiez eẽ asinũ. Et isto mõ ꝺcedo q; añxps futur^{9} ẽ: tenẽdo ly futu r^{9} apte ꝑdicati: qz tũc equalet vni istarũ. añxps erit. añxps

Cor^{m} ẽ futur^{9}: quaꝝ quelibet ẽ va. ℂ Ex ista cõclusiõe seqtur. q; ista cõsequẽtia nõ valet. ate negatũ ẽ hominẽ eẽ asinũ: igitur negatũ ate ẽ hominẽ eẽ asinũ. qz ĩ añte ampliat ⁊ di strahit ly negatũ cũ teneat se apte ꝑdicati: ⁊ nõ ĩ cõsequẽ te: qz ẽ pars ſbi. ℂ Notãdũ tamẽ q; ſi absolute ꝓponunt illa ꝓpõ. ate negatũ ẽ hominẽ eẽ asinũ. aut illa añxps futu rus ẽ: ꝺz negari q̃libet illarũ. qz iuxta comunẽ ꝺsuetudinẽ ly negatũ et ly futur^{9} tenẽt se apte subiecti: si tñ fieret suppo sitio q; se apte ꝑdicati tenerẽt ꝑm ꝺditiõem ꝑnis ꝺcederẽt

4^{a} ꝛ quelibet illarũ scõm cõditiõem ꝺclusiõis. ℂ Quarta con/clõ ẽ ista. hominẽ eẽ asinũ ẽ negatũ ate. ⁊ tamẽ hominẽ eẽ asinũ nõ ẽ ate negatũ. pria ps pz. qz hoiem eẽ asinũ negat̃ ate. Secũda ps ꝓbat̃. nã sequit̃ hominẽ esse asinũ est ate negatũ. igit̃ hoiem eẽ asinũ ẽ: ꝺña pz. qz pticipiũ nõ distra hit si aliq̃d mediat iter ipsũ et copulã verbalẽ: vñ dicẽdo hominẽ eẽ asinũ est aliq̃ negatũ: aut añchrist^{9} ẽ añxps futur^{9}. nulla ẽ hic ampliatio vel distractio: et cõseqnẽter nec in ista hominẽ eẽ asinũ ẽ ate negatũ. Et si dicit̃ q; non refert ꝓponere ⁊ postponere terminũ demõstratiuũ: ve rũ ẽ si nõ mutaret̃ suppõ aut tolleret̃ act^{9} alicui^{9} termini

Cor^{m} exercẽdi virtutẽ suã. ℂ Ex ista cõclusiõe sequit̃. Qz hoiez eẽ asinũ ẽ negatũ ate: ⁊ tamẽ hoiem eẽ asinũ nõ ẽ vere vl̃ false: bñ vel male negatũ ate: pz: qz ex cuiuslibz istorũ op posito seqtur hoiem eẽ asinũ: cõcedo tñ q; hoiem eẽ asinũ vere ⁊ bñ negatũ ẽ ate: qz hic nõ ipedit̃ distractio: nec ãpli atio verbi. si g^{o} cõcederet̃ aliqua istarũ. hoiem eẽ asinũ est bene negatum ate. hominem esse asinum estate negatum: deberet intelligi ly bene precedere copulam: et lyte sequi ly negatum.

His uisis pz rñsio ad argumẽtũ: negãdo illã ꝺñaz tu negas te eẽ asinũ: igit̃ te eẽ asinũ ẽ: si c nõ seqt̃ tu scis nullã chymerã eẽ. igr̃ nullã chy^{am} eẽ ẽ. ⁊ ad ꝓbõnẽ ꝺcedo ꝑmã ꝺñam: ⁊ nego z^{am}. ate negat̃ te eẽ asinũ. igr̃ ate negatũ ẽ te eẽ asinũ: nec sic ẽ resolubile vbũ: sed isto mõ ate ẽ negatũ te eẽ asinũ: si tñ ly negatũ tenet se apte ꝑ dicati cõcedo illã cõsequẽtiã. ⁊ nego tertiã: ate negatũ ẽ te eẽ asinũ. igr̃ negatũ ate ẽ te eẽ asinũ ⁊ ad ꝓbõnẽ dico q; re fert ꝓnom̃ ꝺmõstratiuũ mutare: qñ ꝓp mutationẽ sui mu tat̃ suppõ alteri^{9} termini seu ꝺsignificatio vbi: q̃liter ẽ ĩ p posito: qz ĩ añte distrahit̃ istꝺ verbũ ẽ. ⁊ apliat̃ ly te eẽ asi nũ: q̃liter ñ fit ĩ cõsequẽte. Itẽ nego illã cõsequẽtiã te esse asinũ ẽ negatũ ate. igitur te esse asinũ: nec valet consequẽ tia semp a tertio adiacẽte ad secũdũ adiacẽs: ⁊ ꝑcipue vbi mutatur suppositio: ⁊ consignificatio verbi qualiter ẽ in propositio: quare ⁊c.

ℂ Laplm de suppositiõe mãli orta ex aduẽtu istorũ ter/minorum: negatum: et negãdũ.

Rigesimoprimo principa literad qõ nem arguit̃ sic ⁊ ꝓpono tibi illã. Tu es asi n^{9}. si cõcedis hẽo itẽtũ: si negas tunc sic: oẽ negatũ ate ẽ ꝓpõ: sed te eẽ asinũ ẽ negatũ ate. igit̃ te eẽ asinũ ẽ ꝓpõ: ⁊ p cõsequẽs te eẽ asinũ ẽ: pz ꝺsequẽtia: a 3° adiacẽte ad z^{m} adiacẽs sine termio ãpliatiuo: et distrabẽte qz ly ꝓpõ ñ est terminꝰ ãpliatiuꝰ. nec distrabẽs maiorẽ pricipal̃ argumẽti. sic arguo: qz tñ ꝓpõ ẽ negatũ ate. ergo oẽ negatũ ate ẽ ꝓ po^{o}. pz cõsequẽtia ab vna exponẽtiũ ad suã vniuersalẽ de termis; trãspositis. et añs pz ꝑ exponẽtes. nã ꝓpõ ẽ nega tũ ate: ⁊ nihil nõ ꝓpõ ẽ negatũ ate vt pz ituẽti. igr̃ tñ ꝓpõ ẽ negatũ ate. iã ꝓbo minorẽ pricipalẽ. s. te eẽ asinũ ẽ nega tũ ate: quoniã te eẽ asinũ negatur ate. igr̃ te eẽ asinũ ẽ ne/gatũ ate. pz cõsequẽtia ⁊ añs ex priori principali.

Prosolutione b^{9} argumẽti pono quattuor ꝓ nes: quarũ ꝑma ẽ ista. Oẽ nega tũ ate est ens: et hominẽ eẽ asinũ ẽ negatũ. ate ⁊ tñ bomiez esse asinũ nõ est ens: ꝑma ps pz: qz tãtũ ens est negatũ ate et habz videri ꝑ exponẽtes. igr̃ oẽ negatũ ate est ens. pz cõ sequẽtia ab exclusiua ad suã vl̃em. secũda ps etiã pz: quia hominẽ eẽ asinũ negat̃ ate. igitur hominẽ eẽ asinũ est ne gatũ. sed tertia ꝓbatur. qz si nõ detur oppo^{m} q; hominẽ eẽ asinũ ẽ ens ⁊ arguit̃ sic: hoiez esse asinũ est ens igit̃ hoiem esse asinũ est: pz ꝺña vt supꝰ. ℂ Ex ista cõclusiõe seqtur. q; ista ꝺña nõ valz oẽ falsũ est aliq̃d. sed te eẽ est falsũ: igitur te eẽ asinũ est aliq̃d. ꝺsequẽs enim est flm ⁊ ꝓmisse sũt vere. minor enim est vera vt pz. et maior seqt̃: qz sua exclusiua ꝺ terminis trãspositis ẽ va: ⁊ cã defect^{9} ẽ ista: qz ly flm ĩ ma iori nõ ãpliat: nec distrahit: ĩ miori aũt distrahit ⁊ am pliat sil̃r ly te eẽ asinũ ĩ minori ãpliat̃: ⁊ nõ ĩ ꝑne: iõ deberet sic fõmari arg^{m}. oẽ flm ẽ aliq̃d: sed te eẽ asinũ ẽ aliq̃d flm: igr̃ te eẽ asinũ ẽ aliq̃d. ꝺña ẽ bo^{a}: sed miorẽ fl̃a: suppo^{o} q; ly te eẽ asinũ ñ suppõat nisi ꝓsõal̃r: vl̃ si mãl̃r suppõit: q; nõ sup ꝓonat nisi ꝓ sibi sil̃i. mõ ps pz q; illa res q̃ ẽ hoiez eẽ asinũ: nõ ẽ aliq̃d fl̃z: nec illa oro ifinitia: hoiem eẽ asinũ ẽ aliq̃d: ẽ ali q̃d fl̃z. ℂ z^{a} ꝛ ẽ i^{a}. Suppo^{o} q; termin^{9} mãl̃r sũpt^{9} tã simplex q̃ cõposit^{9} possit suppõere ꝓ sibi sil̃i vel dissimili idifferẽ ter cõcedẽdũ ẽ te eẽ asinũ: ẽ aliq̃d nega^{m} ate: ⁊ hominẽ eẽ asinũ ẽ aliq̃d falsũ: pz: qz talis ꝓpõ tu es asin^{9} ẽ aliq̃d nega^{m} ate: ⁊ alia hꝫ: bõ ẽ asin^{9} ẽ aliq̃d falsũ. sic. n. seqt̃ ꝺ illo termio bõ ꝑdicatur ly aial: igit̃ de hoie ꝑdicatur aial. Ita vr̃ sequi illa ꝓpõ: tu es aliq̃d fl̃z vl̃ aliq̃d negatũ ate. igitur te eẽ asi nũ ẽ aliq̃d falsũ ⁊ aliq̃d negatũ ate. ℂ Ex ista ꝺne seqtur. Qz ista ꝺña nõ valet: te eẽ asinũ ẽ aliq̃d falsũ vel aliq̃d ne gatũ ate. igr̃ te eẽ asinũ est: qz ly te: eẽ asinũ ĩ. ante suppõit mãliter: ⁊ ĩ cõsequẽte pſõaliter pp carẽtiã termini scõe itẽ tiõis: nec arguit̃ a 3° adiacẽte ad z^{m} adiacẽs: qꝺ ẽiſtꝺ: tu es: asinus ẽ. qꝺ ẽ verũ. ℂ 3^{a} ꝛ ẽ ista. Hoiem eẽ asinũ ẽ falsũ. ⁊ tñ boi m eẽ asinũ nõ ẽ aliq̃d falsũ q̃liter cũqz sũat̃ subie^{m} secũde ꝓpõnis: ꝓbat̃: nã si nulla ꝓpõ eẽt adhuc hoiez esse asinũ falsũ eẽt sicut mõ ẽ. sed tũc hoiem eẽ asinũ nõ eẽt ali q̃d falsũ: qz seqt̃ hoiem eẽ asinũ ẽ aliq̃d falsũ: ergo aliq̃ ꝓ põ ẽ. cõsequẽs ẽ cõtra dictionẽ cãus: ⁊ pz ꝺña: qz ly falsũ ca thegorematice suppositũ nõ suppõit nisi pro ꝓpõne falsa.

ℂ Ex ista ꝺne seqt̃ corrrelarie. q; hominez esse asinũ ẽ falsũ: ⁊ tamẽ ñ hõ ẽ asin^{9} ẽ falsũ: pz: qz si hõ ẽ asin^{9} ẽ falsũ: igit̃ ali qua ꝓpõ ẽ. ĩ pria enim ly falsũ tenet̃ modaliter et sincathe gorematice. ĩ secũda vero tenetur cathegorematice reso lubiliter: ⁊ sic sẽper supponit ꝓ ꝓpõne falsa: sed ꝑmo mõ ñ suppõit imo cũ significat qz nõ ve hõ ẽ asin^{9}. ℂ Quarta cõ clusio ẽ ista. si hominẽ eẽ asinũ ẽ negatũ ate talis ꝓpõ hõ est asinus est vel fuit: pz: qz nihil nec aliqualiter est nega tũ ate vel concessum nisi propositio. vnde licet ista stent si mul hominem esse asinum est falsum: et deum esse ẽ verꝝ. tamẽ nulla propositio ẽ vel fuit. hec tamẽ non stant simul hominem esse est negatum ate. et deum esse est concessuz ate ⁊ tamẽ nulla propositio est vel fuit. vt pz ituẽti. ℂ Ex ista conclusione sequitur corrrelarie. q; hominez esse asinũ est negandum ate et hominem esse asinum non est negan dum ate: quia illa propositio homo est asinus est neganda ate: ⁊ illa oratio infinita hominem esse asinum non est ne ganda ate: quia non ẽ ꝓpositio similiter concedo q; homi

nēe aſinū ē ꝑpō:ꝛ hominem eē aſinū nō ē propō:dato ꝙ ſubm prie ſtat mālr ꝑ ſibi diſſimili:ꝛ ſubiectū ſecun de pro ſibi ſimili.

His uiſis rñdeť negāº illā ꝟñaz.oē negaᵐate ē ꝑpō. ſz te eē aſinū ē negaᵐ ate:igr te eē aſinū ē ꝑpō:qr ly negaᵍ ãpliat ꝛ diſtrahit i zª:ꝛ ñ ī pª:iō ꝺberet eē talʼ mior:te eē aſinū erit aliqꝺ negatū:q̄ ꝺz negari ſimplr absolute ꝑpoīta:qr iſtꝺ cōplexū te eē aſinū iuxta cōez mo dū loq̄ndi diſputātiū reſpectu illiº termī ãpliatiui reſolu bilʼr sū pti ñ ſuppōit niſi ꝓſonalʼr aut mālʼr ꝑ ſibi ſilī ſolū: ꝛ q̄lʼrcūqz vno iſtoꝝ modoꝝ ſuppōat:pz illā eē flam. Si ãt ꝓſuppōiť ꝙ iſtꝺ ꝟplexū poſſit mālʼr ſuppōere ꝑ ſibi diſſilī cōcediť mior:et ꝟ.ꝛ vlteriº nego ꝟñam cū iferť:igr te eſſe aſinū ē:ſz bñ ſeq̄ť:igr tu es aſinº ē. Ite ſi ꝑpōiť te eē aſinū ē negatū ate:hec ꝑpō ē ꝟcedēda ate ſimplʼr:qm̄ ly negatū sūiť hic officiabilʼr:ꝛ ñ reſoluiť vt ꝑº:ſubz iſtiº mālʼr ſuppo nit ꝑ tali propoſitione tu es aſinus:quare ꝛc.

¶ Capitulū ꝺe conceſſiōe vel negatiōe propoſitionis per orationez infinitiuam.

Trigeſimoſecundo principa liter ad q̄ ſtionē arguiť ſic:ꝛ ꝑpono tibi vt priº illaz. Tu es aſinº:ſi cōcedis:hēo ītentū.ſi negas arguiť ſic:tu negas illā ꝑpōnē:tu es aſinº: et ipſa adequate ſignificat te eē aſinū.igiť tu negas te eē aſinū. ꝟſequētia tenet ab of ficiātibº ad officiatū:ꝛ añs ē verū.igiť ꝛ cōſequēs: tūc ſic. tu negas te eē aſinū:igitur te eē aſinū ē.pz cōſequētia aſili. quoniā ſeqtur vlr:tu negas .a.igr.a.ē:tu ꝟcedis.b.igr.b.ē. ita ēt ꝺz ſeq: tu negas te eē aſinū:igiť te eē aſinū ē. Ite ſi tu negas te eē aſinū:ꝛ oē qꝺ ē te eē aſinū ē oro ifinitiua:igiť tu negas orationē ifinitiuā:cōſequēs falſū:qr nulla oratio ifi nitiua ē cōcedēda:vel negāda:igr aliq̄ ꝓmiſſoꝝ.ñ mior:ḡ maior:ꝙ mior nō ſit flā:pz:qr ſuū ꝟdictoriū ē ipoſe.vz .ali quid ē hoīem eē aſinū:qꝺ nō ē oro infinitiua.

ꝑª ? **Proſolutione** hº argumēti pono.4.ꝟcluſiōes q̄ꝝ prīa ſit iſta. Si.a. ꝑpō negať ate.a. ꝑpō ē:ꝛ tñ nō ſi.a.negať ate.a.ē.ꝓma ꝑs pz:qm̄ nihil nec aliq̄lʼr negať niſi iſtud ſit:vt pz ꝺuctīe.zª ꝑs ꝑbať:ꝛ pono:ꝙ.a.cōuertať cū hac oratiōe ifinitiua:te eē aſinum iſto poīto: pz:ꝙ.a.nō ē:qr te eē aſinū nō ē:ꝛ tñ.a.negaťate
Corᵐ qr te eē aſinū negať ate. ¶ Ex iſta ꝟne ſeqť corrᵉlarie. Qr tu negas.a.ꝛ gcqd ē.a.ē.b.et tñ tu ñ negas .b. ꝑbať:ꝛ po no:ꝙ.a.cōuertať cū hac oro ne ifinitia hoīem eē riſibilē ꝛ .b.cū illa hoīem eē aīal:ꝛ ꝙ tu negas iſtā ꝑpōnē:hō ē riſi bilis:ꝛ ñ iſtā.hō ē aīal:iſto poſito:pz:ꝙ tu negas.a.qr tu ne gas hoīem eē riſibilē:ꝛ gcqd ē.a.ē.b.qr gcqd ē hoīem eē riſibilē ē hoīem eē aīal:ꝛ tamē nō negas.b.qr tu nō negas
zª ? hoīem eē aīal. ¶ zª ? ē iſta. Si.a. ꝑpō ꝟcediť ate gcqd ē .a. ꝑpō cōcediť ate:nō tñ ſi cōcediť ate gcqd ē.a .cōcediť ate:ꝓma ꝑs pz:qr ipſa ē vna cōꝺitiōalis cº ꝟdictoriū ꝟñtis repugnat añti.ꝛ zª ꝑbať:pono nāqꝫ ꝙ.a.cōuertať cū oro ne ifinitia illa:hoīem eē:ita ꝙ nihil cōcedas:niſi illā ꝑpō
ē bō ē:iſto poīto:pz ꝙ.a.ꝟcediť ate:qr hoīem eē cōcedi tur ate:et nō tamñ gcqd ē.a.ꝟcediť ate:qr n ō gcqd ē hoīez eē ꝟcediť ate:qr hoīem eē albū ē hoīem eē:ꝛ ſoz.ꝛ pla.eſt
Corᵐ hoīem eē ꝛ tñ nullū iſtoꝝ cōcediť ate. ¶ Ex iſta ꝟne ſeq tur corrᵉlarie. Qr.a.cōceditur ate:ꝛ tñ nihil qꝺ eſt. a. cōce diť ate.ꝓma ꝑs pz qr hominē eē cōcediť ate .ꝛ zªᵐ probo ꝑciſe.iª ꝑpō bō ē ꝟcediť ate:ſz illa ꝑpō ñ ē aliqd qꝺ ē hoīez
ꝛª ? eē:igr nihil qꝺ ē hoīez eē ꝟcediť ate. ¶ ꝛª ? ē iª. Preciſe.a.ꝑ pō negať et:nihil qꝺ ē.a. ꝑpō ē hoīez eē aſinū ꝛ tñ hoīez eē aſiᵐ negaťate:ꝑbať:ꝛ pono ꝙ.a.ſit illa bō ē aſinº:quā negas ꝛ nullā aliā:iſto poſito:pz ꝓma ꝑs ꝓnis. ꝛ zª ſilr: qr ſimū cō tradictoriū ē flm.ſ.aliqd qꝺ ē.a. ꝑpō ē hoīem eē aſinū: ga hoīez eē aſinū nihil ē. ꝛª vo ꝑs pz ꝑ officiātes qm̄ ꝟ ꝑpō bō

ie aſinº negať ate et ipſa ſignificat adeq̄te hoīem eē aſinū gr hominē eē aſinū negať ate. ¶ Ex iſta ꝟne ſeqť corrᵉ Corᵐ larie. Qr iſta cōſequētia non valz nihil aliꝺ q̄z ꝑpō negať ate:ſed hoīem eē ē aliꝺ q̄z ly ꝑpoſitio.igr hominem eē ñ negať ate.pono enī:ꝙ ois talʼ hō ē ſit.b.ꝛ negeť ate ꝛ nihil ꝛ aliud poſito: pz ꝓma ꝑs añtis:ꝛ ſcꝺam ꝑbo: qr quocūqz ꝛ vato qꝺ ē hominē eē:illꝺ ē aliꝺ a.b.qm̄ nihil qꝺ ē hoīez eē ē ꝑpō.ꝛ gcqd ē.b.ē ꝑpō.ꝛ aliqd ē hoīem eē.ḡ hoīez eē eſt aliꝺ q̄z.b.ſed cōſequēs flm:qm̄ ois talis ꝑpō hō ē negať ate:ḡ hoīem eē negať ate:pz ꝟña et añs ē vez ꝑ cāuz.igiť et ꝟñs qꝺ ē ꝟdictoriū ꝓnis:ſed ex illʼ ꝓmiſſis bñ ſeqť:ꝙ ali qd qꝺ ē hoīem eē nō negať ate:ꝛ ꝳ cōcedo. ¶ 4ª ? ē iſta. Tu ꝟcedis te eē:et te eē ē oro ifinitiua:et tñ ñ ꝟcedis ali quā oronē ifinitiuā: vltia ꝑs ē māifeſta:qm̄ nihil ꝟcediť niſi ꝑpō:ſed ꝑam probo:tu ꝟcedis iſtā ꝑpōnē tu es vt ſup pono:ꝛ ipſa ſignificat adeq̄te te eē.igr tu cōcedis te eē.zam ptē ēt ꝑbo:qm̄ illa oro te eē ē oro ifinitia:ḡ te eē ē oro ifi nitia. patet ꝟſequentia propter ſuppoſitionē materialem ꝛ antecedens eſt verum .igitur ꝛ conſequens. ¶ Ex iſta ꝟ ne ſeqtur corrᵉlarie. Qr tu concedis vel negas te eē.ꝛ gc qd ē te eē ē non propoſitio:ꝛ tamen tu non concedis vel negas non propoſitionem .prima pars patet. quoniam tu concedis vel negas iſtaz propoſitionem.tu es vt ſuppo no. Secunda pars probatur:quia tu es non propoſitio: et tu es quicquid eſt te eē:ergo quicquid eſt te eſſe ē non ꝑpoſitio. Tertia vero pars eſt euidens quoniam ſi pro ponereť aliqd ñ ꝑponereť ñ ꝑpoſitio.qr iſtud ñ concede retur nec negaretur.

His premiſſis rñdeť ad rōnē negāº illā vltimā ꝟñam:tu negas te eē aſinū:igr te eē aſinū ē: qr mutať ſuppō:ſuppōit.n.ly te eē aſinū ī añte māliter vel ãpliatiue ꝛ nō ī cōſequēte. Et cū ꝺr ꝙ ſequr gnāliter:tu cōcedis vel negas.a.igiť.a.ē.nego cōſequētiā iſtā vt patuit ī prīa cōcluſiōe:tñ cōcedo iſtā ꝟñaz:tu cōce dis vel negas.a. ꝑpōnē.igr.a. ꝑpō ē:et cōſequēter ꝟcedo ꝙ ſi tu ꝟcedis vel negas te eē aſinū ꝙ tu es aſinº:vbi ly tu es aſinº ſupponit mālʼr ī cōſequēte ſicut ly te eē aſinū ī añ te. Ad aliꝺ nego:ꝙ gcqd ē hominē eē aſinū ē oro ifinitiua qm̄ nihil ē hoīem eē aſinū:ſz.n.hoīem eē aſinū ſit oratio i finitiua:tñ nihil qꝺ ē hoīem eē aſinum:eſt oratio ifinitiua vt liquet intuenti:quare ꝛc.

¶ Capitulum ꝺe modis cadentibus ſuper rlʒ:ꝛ orationē infinitiuam.

Trigeſimo tertio ad q̄ōnē ꝑn cipaliter ar guiť ſic:poſe ē te eē aſinū.ſed nō ē poſe te eē aliud q̄z mō es.ergo tu es aſinº.ſz ꝟña cū minori.et maiorē ꝑbo ſic.poſe ē ita eſſe ſicut hec ꝑpō ſignificat prīcipalʼr.ſed hec ꝑ pō ſignificat ꝙ tu es aſinus prīcipalʼr.ergo poſe ē te eē aſinū .pz ꝟña cū miori:ꝛ maiorē ꝑbo ſic. facie ꝺo hāc ꝟñaz:hec ꝑpō tu es aſinº ſignificat ꝑncipalr ꝺeū eē ens.ergo ita ē ſicut illa ꝑpō ſignificat prīcipalʼr:iſta ꝟña nō ē bōa:et añs ē poſe.ergo et cōſequēs.ꝙ añs ſit poſe:pz: ex quo iſta ſignificat ex īpoſitiōe pōt nouiter īponi ad ſi gnificāꝺū ꝑciſe ꝺeū eē ens:tūc arguitur ſic:hec ꝑpō ē poſ ſibilis. Ita ē ſicut illa tu es aſinº ſignificat ꝑncipalʼr:et ipſa adequate ſignificat ꝙ ita ē: ſicut iſta tu es aſinº ſignificat prīcipalr:ergo poſe ē ita eē ſicut iſta tu es aſinus ſignificat prīcipalr:pz cōſequētia ab officiātibº ad officiatum.

Pro ſolutione hº argumēti pono q̄ttuoꝝ con cluſiōes quarū prīa ē iſta. Poſ ꝑª sibile ē ꝙ.a. ꝑpō ſit ꝑpō que ē et tamē nulla ꝑpō que eſt pōt eē.a ꝑbatur:ꝛ pono ꝙ nullū .a.ſit ſed ī fine buiº anni erit.a. ꝑpō:iſto poſito:pz prīa ꝑs cōcluſionis:qnoniā hec ꝓ poſitio ē poſſibilis .a. ꝑpō ē ꝑpō que eſt:īmo aliq̄ erit vꝺ:

rbec adequate significat q.a. ppō ē ppō q̄ ē. igit pol'e est q.a. ppō sit ppō q̄ est. scōa vo ps pz. qz si aliq̄ ppō q̄ ē pōt eē. a: ppō. ergo aliq̄ ppō pōt eē. a. ppositio r illa ē. cōis est ꝺ casuz p scōa pte: r pz cōia p resolutionē relatiui affirmatiue supti: r sine signo ꝺfusiuo p̄cedēte. ¶ Ex ista ꝺcl'one segt̄ p̄mo. q pol'e est. a. ppōnē eē q̄ fuit: r tm̄. a. ppositō nūq̄z fuit. pz istud correlariū officiādo p̄mā pte. ¶ 2° sequit̄ q pōt esse q. b. ppō sit q̄ est: fuit: r erit. r tm̄. b. nō ē nec fuit nec erit. pz ponēdo scōam partē i casu: cū hoc q. b. poterit esse. ¶ 2ª ꝺcl'o est ista. Pol'e est. a. esse omne vex qō ē: r. b. ē verū qō est. r tm̄ nō ē pol'e. a. eē. b. pbaf̄: r pono vt p̄z: q. a. nō sit sed erit. b. aut sit vna ppō vera. isto posito pz tota ꝺ p̄z ter p̄mā partē: quā arguo sic. hec ppō est pol'is: a. est oē verū qō est: r ipa adequate significat. a. eē oē verū qō ē. si igr pol'e est. a. esse oē vex qō ē: pz cōia cū minori r maiori: dato q p aliquo istanti futuro nulla erit ppō vera nisi. a. ¶ Ex ista ꝺcl'one segtur primo: q. a. nō pōt eē aliqō verū qō ē. et tm̄ pōt eē q. a. sit oē verū qō est. scōa pars pz p officiātes: r p̄ma silr. qz quocūq̄z vero dato qō ē. a. nō pōt eē illō. ¶ 2° segtur. q ista cōia nō valet. ꝺtingēs est. a. esse vex qō ē. r. b. est vex qō erit. igit ꝺtingēs ē. a. esse. b. qz i casu priori ē cōis vex r cōis flm. nec obstat q arguit distributiue a superiori ad suū iferi° cū debito medio: qz arguit īmobilr ratione termini modalis officiabiliter supti. q̄re r̄c. ¶ 3° 2° ē ista. Pol'e est. a. esse vex. r qcqd est. a. ē flm. r tm̄ nō ē pol'e falsū eē vex. ꝓbatur r pono q. a. sit falsū: r q aliquando erit verum. isto posito patet ꝺclusio p qualibet eius parte. ¶ Ex ista ꝺcl'one segtur primo. q possibile est ita esse sicut. a. p̄o positio significat p̄ncipalr. r. a. ē ppositio falsa. r tamen nō est possibile ita esse: sicut ppositio falsa significat p̄ncipaliter. prima pars pz: qm̄ possibile est q. a. significet p̄ncipaliter deū esse: aut vnū aliud verū. alie āt ptes de se note sūt. ¶ 2° segtur. q ista cōia nō valet. pol'e est contingens eē. sē. a. ppositio significat adequate. sed. a. ppositio significat adequate deū esse. g̃ possibile ē cōtingens eē deū esse. pono nanq̄z q. a. sit illa. deus est. quo posito antecedens est vex. quia illa. deus est. potest conuerti cū vna ppositione contingenti: r solū significare contigens. r tm̄ ꝺsequens est falsum: qz deum eē nō pōt esse contingens: qz necium est deū esse. ¶ Quarta ꝺclusio est ista. Impossibile est hoc significatū esse falsū demōstrādo deum esse. r hoc significatum est significatum adequatum. a. sit. a. ista deus est. r tamen pol'e est significatū adequatū. a. esse falsum. prima pars patet r scōa ꝓbatur: qz possibile est. a. significare adeq̄te chymerā esse: sed necessario chymerā esse est falsū. g̃ r̄c. ¶ Ex ista ꝺclusione sequitur primo. q ista consequētia nō valet: Necesse est deum esse verū: sed deū esse ē adequatū significatum. a. igit necesse est adequatū significatū. a. esse verū. cōis. n. est verum: r cōis falsum. qz pōt esse q significatum adequatū. a. sit falsum. ¶ 2° sequitur. q ista ꝺsequētia nō valet. contingens est oē significatū adequatū. a. esse r fore verum. sed deū esse est. et erit omne significatū adequatū. a. igitur contigens est deum eē r fore verum. antecedens eni est vex: r ꝺsequēs falsū. qz necesse ē deū eē r fore vex.

His visis respondet̄ ad rōnem negando illam. possibile est te esse asinum: r ad probationez: nego illam. possibile ē te eē asinum: r ad ꝓbationem: nego illam ꝺsequētiā. possibile ē ita esse sicut illa ppositio principaliter significat. r hec ppositio principaliter significat te esse asinū. igit possibile est te esse asinū. sicut nō segt̄ pol'e ē boc eē albū: r hoc ē nigrū. igit possibile ē albū eē nigrū. ꝛz debuisset sic argui: significatū adeq̄tū hꝰ ppōnis ē pol'e r hꝰ ppō significat adeq̄te te eē asinū. igr te eē asinū ē possibile. ꝺsequentia est bona: sed nego maiorē: ꝛz enim possit eē q adequatum significatum illius ppositiōis. tu es asinus sit vex: necessariū: vl' pol'e: nō tm̄ significatū adequatū illi, us. tu es asinꝰ est verū necessariū: vl' pol'e. vt intuenti est satis notum. quare r̄c.

¶ Lapl'z de differentia' vel alietate: coniuncta illi termino imediate.

Rigesimo quarto ad questionē p̄n cipalr arguit sic. imediate post hoc tu eris asinꝰ. sed tu es istud idez qō imediate post hoc eris. g̃ tu es asinꝰ. pz cōia cū miori. r maiorem ꝓbo sic. imediate post hꝰ tu nō differes ab asino. r imediate post hoc tu eris. r asinꝰ imediate post hoc erit. ergo imediate post hoc tu eris asinꝰ. pz cōia. qm̄ bene segt̄ a silī. Jn. a. istāti tu eris. r ī eodē istāti asinꝰ erit. r ī. a. istāti tu nō cris asinꝰ. g̃ ī. a. istāti tu differes ab asino. patēte cōia ꝓbatur añs p illa pte q̄ idiget ꝓbatiōe. vz. imediate post hoc tu nō differes ab asino. qz si imediate post hoc tu differes ab asino. r. a. erit asinꝰ. assignādo p. a. asinū generā dū post mille ānos. igit imediate post hoc tu differes ab. a. cōis falsum. igitur r añs. r tenet cōia a superiori distributo mobiliter ad suū iferius p debito medio.

Pro solutione huiꝰ argumēti pono q̄tuor cōclusiones: quaꝝ p̄ma est ista. Immediate añ hꝰ aliqs hō fuit. r imediate añ hoc aliqs asinꝰ fuit. r nūq̄z aliqs hō fuit asinꝰ: r tm̄ non imediate ante hoc aliqs hō differebat ab asino semp demōstrādo p hꝰ hoc istās presens. ꝓbatur r diuido horā p̄teritā ī ptes ꝓportionales minores versus hoc instās ita q ī qualibet pte impari ꝓportionali fuit aliquis hō r nō aliquis asinꝰ. r ī qualibet parte pari fuerit aliqs asinꝰ. r non aliqs homo. isto posito: pz ps cōclusionis per exponētes. r 2° ꝓbaf̄: in nullo istāti istius horē. aliqs hō differebat ab asino. nec ī aliqua pte ꝓportionali eiusdē horē aliqs hō differebat ab asino: igit non imediate ante hoc aliquis homo differebat ab asino. patet cō sequentia. r antecedēs similiter: ex quo in nullo istāti istiꝰ horē: nec ī aliqua parte eiusdē fuerit simul aliquis homo r asinus. ¶ Ex ista cōclusione sequitur correlarie. q imediate post hoc tu eris. r imediate post hoc asinus erit: r nunq̄z eris asinus. r tamen nō imediate post hoc differes ab asino. probatur. r diuido horā futurā vt prius in partes ꝓportionales miores versus hoc istās pns: ita q ī qualibet parte parī. erit asinꝰ: r nō tu: r in q̄libet pte ipari tu eris r tm̄ asinus aliquis. hoc non implicat contradictionem. quia deus pōt istud facere. iō admittēdū. quo admisso. pz correlariū. ¶ 2ª cōclusio ē ista. Jmmediate post hoc tu differes ab asino. r tm̄ a nullo asino imediate post hoc tu differes. ꝓbatur. r pono. q p totā horā futurā tu eris. r p totā eandē aliquis asinus erit: sic tm̄ q nullus qui erit ī prima parte ꝓportionali erit ī 2ª. nec aliqs qui erit in 2ª erit ī 3ª: r sic de alijs partibus. r q iā non sit aliquis asinus. isto posito. pz p̄ª pe. r 2ª probaf̄. qz nō ab asino qui erit i prima parte ꝓportionali imediate post hoc differes. nec ab asino qui erit in 2ª pte ꝓportiōali imediate post hꝰ differes. r sic de singul'. igr a nullo asino imediate post hꝰ differes. pz cōia. r añs silr: qz nullus talis imediate pꝰ hꝰ erit. ¶ Ex ista cōne segt̄. q imediate pꝰ hꝰ tu differes ab isto asino: vel ab isto r sic de singulis demōstratis omibꝰ asinis q erūt ī ista hora: r tm̄ nec ab isto: nec ab illo: nec sic de singulis asinis imediate pꝰ hꝰ differes: pz ex cōclusione: cōsimiles de p̄terito p̄nt reduci cōclusiones. ¶ 3ª cōclusio ē ista. Jmmediate post hoc ab oī asino differes: r tm̄ aliqs erit asinꝰ aquo nunq̄z differes. pz 2ª ps. r p̄mā probo sic. in quolibet istāti istiꝰ horē future a quolibz asino differes. igit imediate pꝰ hꝰ aquolibz asino differes. pz cōia. r añs arguo ī isto istāti aq̄libz asino differes. demōrando mediū istās huiꝰ horē future: igit pforme ter ī q̄libz istāti istiꝰ horē a q̄libz asino differes. pz cōia. q non est maior rō de vno q̄z de alio istāti. r añs arguit sic. in

Lozm

z^a ꝺ^a

Lozm

3^a ꝺ^a

isto instanti ab aliquo asino differes.ꝛ in isto istanti nullus
erit asinꝰ gn ab illo differes.g̃ in illo instãti aquolibꝫ asino
differes:pz ꝯña:ab exponẽtibus ad expositũ: ꝛ añs ẽ verꝫ.
Corᵒ igit̃ ꝛ ꝯñs. ¶ Ex ista ꝯclone seq̃t corrolarie.qꝫ i qnolibet
istanti vite tue a quolibꝫ asino differes:ꝛ tñ nõ ab oi asino
differes i aliq̃ istãti vite tue.ꝑma ps pz ꝺductiue:ꝛ scꝺa sil'r:
4ª ʔ qꝛ suũ ꝺdictoꝛiũ ẽ fl'm. ¶ 4ª ʔ est ista.Ab aliquo asino im
mediate post hoc differes:ꝛ tñ a nullo asino differes ime
diate post hoc:ꝑma pars pz:qm̃ ab illo asino imediate post
hoc differes:ꝺemõstrãdo asinuꝫ vnũ:q imediate post hoc
erit.g̃ ab aliquo asino imediate post hoc differes:ꝯña pz:ꝛ
añs pz:ꝑ exponentes.scꝺa pars ꝯclonis pz ẽt.qm̃ si ab aliq̃
asino differes imediate post hoc:seqtur qꝫ tu eris imedia
te post hoc.pz ꝯña ab exposita ad vnã suaꝫ exponẽtiũ: fa
cta resolutõe añtis:ꝛ ꝯñs ẽ fl'z: vt oñsuꝫ ẽ zº ꝺubio i ꝑncipa
Corᵐ li.39:g̃ ꝛ añs. ¶ Ex ista ꝯclone sequitur corrolarie:qꝫ q̃cun
qꝫ imediate post hoc erũt:imediate post hoc differẽt:ꝛ tam̃
nulla talia differẽt imediate post hoc:pz:qꝛ nll'a talia erũt
imediate post hoc:ex quo nõ erũt añ oia istãtia futura.

His uisis rñdetur ad rõnez negãdo q̃libꝫ illaꝫ: im
mediate post hoc tu eris asinus:imediate
post hoc tu nõ differes ab asino:ꝛ cõcedo qꝫ imediate post
hoc tu eris:ꝛ asinus erit.ꝛ qꝫ tu imediate post hoc differes
ab asino.ꝛ ad improbatõem nego ꝯñam:qꝛ nõ arguit̃ cum
debito medio:sed sic debet argui.imediate post hoc tu dif
feres ab asino.ꝛ.a.imediate post hoc erit asinꝰ:qm̃ tu eris.
igit̃ imediate post hoc tu differes ab.a.asino.ꝛ notãter ad
do illã ꝑticulã:qm̃ tu eris: qꝛ ista ꝯclusio ẽ polis . imediate
post hoc tu differes ab asino.ꝛ brunellus immediate post
hoc erit asinus:ꝛ tñ nunq̃ differes a brunello:pz: ꝺato qꝫ i
quolibet instãti istius hore future erit aliqs asinꝰ .ꝛ in qua
libet parte pari erit brunellus.ꝛ non tu ꝛ in qualibꝫ impa
ri tu eris:ꝛ nõ brunellus:ita qꝫ nũq̃ sil'eritis: ꝛ terminent̃
ꝑtes miores ad istans pñs:vt supiꝰ ẽ recitatũ q̃re ꝛc.

¶ Capitulum ꝺe propositionibus significantibus inferibi
lia ex eis.

Rigesimo gnto ad qõnem ꝑncipa
liter arguit̃ sic. Qꝺlibet
homo ẽ asinꝰ.tu es alqs homo.igit̃ tu es asi
nus.pz ꝯña cũ minori:ꝛ maiorem ꝓbo sic.
quilibꝫ homo est aial.ergo qlibet homo est
asinꝰ.ista ꝯña ẽ bona:ꝛ añs ẽ verꝫ:igitur et
ꝯñs.qꝫ illa ꝯña sit bona arguit̃ sic. hec ꝓpõ
qlibet hõ ẽ aial asserit quẽlibet hoiem esse asinum . igitur
ipsa est illatiua istius.quilibet homo est asinus:pz ꝯsequen
tia:ꝛ antecedẽs arguit̃.hec ꝓpositio nullus hõ est aial:asse
rit nullũ hoiem esse asinũ. sed q̃litercũqꝫ asserit̃ ꝑ vnũ cõ
trariũ:ꝺrio mõ asserit̃ ꝑ reliquũ.igr̃ qlibet hõ ẽ aial: asserit
quẽlibet hoiem eẽ asinũ.pz ꝯsequẽtia cũ minori:ꝛ maiorez
ꝓbo.qm̃ seqtur formaliter.nullus hõ est aial . igit̃ nullus
homo est asinꝰ.sz q̃libet ꝓpositio significat assertiue qcqd
seqtur ad eam.igitur antecedens significat assertiue nllm
hoiem esse asinum:quod erat ꝓbandum.

Pro solutione huiꝰ argumẽti pono q̃tuoꝛ ꝑnes:
quaꝫ ꝑma est ista . Aliqua est ꝑ
positio q̃ significat aliqd qõ seqtur ad eã.ꝛ aliqua ẽ q̃ nihil
significat:qõ seqtur ad eã.ꝑma ps pz õ ista.boc ẽ verꝫ q̃ sit
.a.q̃ significat illã ꝓpõnem.hoc est verꝫ.q̃ sit.b.ꝺemonstrã
do ꝑ vtrũqꝫ hoc.b.ꝛ pz.qꝫ.b.bene seqtur formaliꝛ ex.a. zª ps
ꝓbat̃:qm̃ hec.hõ est.significat aliqd qõ sequitur ad eaz.ꝓ
batur illa ꝓpositio.homo est.nõ significat illã.aial est:que
maxime seqtur ad eã.igr̃ nec aliqd aliõ.ꝯña tenet.ꝛ añs sil'r
qm̃ itellectꝰ per illã.hõ est.nõ venit i notitiã illiꝰ.aial est.
Corᵐ ¶ Ex ista ꝯclusiõe seqtur primo.qꝫ ista hõ est nõ significat
seipaz eẽ verã:nec seipam eẽ falsã.qꝛ intellectus per illam
nõ appẽdit:qꝫ illa sit vera vl'fla:sz hoiez eẽ:aut aliqd hꝺ.

¶ zº sequit̃.qꝫ hec hõ est aial nõ significat qꝫ subm ꝛ ꝑdi
catũ supponũt ꝑ eodẽ:pz:nã illa ꝓpõ non significat nisi qꝫ
consurgit ex significatis partiũ:sed nulla eius pars signifi
cat subm:nec aliqua predicatum:nec aliqua supponere seu
suppõnẽ. ¶ Scꝺa ʔ ẽ ista.Aliqua ꝓpõ significat significa
tum adequatũ alicuiꝰ inferibilis ex ea solũ materialiter:ꝛ
aliqua non significat significatũ adequatũ alicuius iferibi
lis ex ea non formaliter:ꝑª pars pz ꝺe ista:oẽ aial currit q̃
est illatiua materialiter huiꝰ:oĩs hõ currit:cuius ẽt signifi
catũ significat̃ ab ista:qꝛ ly aial significat oẽm hoiez:ꝛ cur
rit currere.igit̃ tota ꝓpõ significat oẽm hoiem currere.zª
ꝯo pars in ista ostendit̃:nullus ꝺs est:q̃ non significat signi
ficatũ adequatũ alicuiꝰ ꝓpõnis sequẽtis ex ista mãliter:vt
pz inductiue:quacũqꝫ assignata. ¶ Ex ista cõclusione seq
tur primo.qꝫ.a.significat adequatũ.b.ꝛ tñ.a.non ẽ aliquo
modo illatium.b.pz.ꝺato qꝫ.a.sit ista ois homo est:ꝛ.b.illa
anterꝫs est. ¶ Scꝺo sequit̃. qꝫ aliqua ꝓpõ neccessaria si
gnificat significatũ adequatũ alicuius ipolis:pz ꝺe illa:hõ
est aial.que significat hominẽ eẽ asinũ:qualiter est signifi
ficatũ adequatuꝫ huius ipossibilis hõ ẽ asinus. ¶ Tertia
conclusio ẽ ista.Aliq̃ ẽ propositio que cuiuscũqꝫ ẽ illatiua
formaliter eiusꝺẽ adequatũ significatũ est assertiue signi
ficans:ꝛ aliqua est ꝓpõ que alicuiꝰ est illatiua formaliter
ꝛ eiusꝺẽ significatũ adequatuꝫ est significans aliqualiter:
prima pars pz ꝺe qualibet istarum:homo ẽ aial ẽ:nõ enim
ẽ aliqua istarũ alicuius illatiua:qn illius adequatũ signifi
catũ siguificat;vt pz inductiue. zª pars ostenditur: naz il
la tu es aliud a te ẽ illatiua istius formaliter:baculus stat
in angulo qꝫ tñ non significat baculũ stat in angulo. ¶ Ex
ista conclusione sequitur ꝑmo. qꝫ alique ꝓpõnes inuicez
conuertuntur formaliter:quarũ nulla alterius repreſẽtat
significatũ adequatũ:pz ꝺe istis:tu differs a te:brunellus ẽ
alius a brunello:quelibet enim istaꝫ aliuꝫ infert formali
ter:ꝛ tamen prima non significat brunellum esse aliud a
brunello:nec.scꝺa significat te differre a te. ¶ zº seqt̃.qꝫ
aliqua est ꝯña bona ꝛ formalis significãs affirmatiue solũ
inẽ cõpositionẽ:ꝛ significationẽ suaꝫ partiũ:ꝛ tñ ꝯñs non
intelligit̃ i añte vt pz ꝺe ista tu es:ꝛ tu nõ es:ergo baculus
stat in angulo. ¶ 4ª ʔ est ista.Quelibet ꝓpõ que ẽ alicuiꝰ
illatiua cuius eẽt illatiua si eẽt ꝓpõ ꝯtingẽs eiusꝺẽ signifi
ficatũ est significans assertiue adequatũ:pz inductiue: vñ
illa ꝓpõ homo ẽ significat assertiue aial eẽ:qꝛ ꝛ si eẽt contin
gens nõ minꝰ foret illatiua illiꝰ al'est.sed hec tu es aliud a
te est illatiua huius:baculus stat i angulo cuius nõ esset il
latiua si eẽt ꝓpõ contigens: ¶ Ex ista conclusione sequit̃
primo.qꝫ alique ꝓpõnes inuicẽ repugnãt formaliter qua
rũ quelibet significatũ adqeuatũ alteriꝰ significat assertiue.pz ꝺe istis.tu es aliõ ab hoĩe:tu es aliõ a risibili:eque.n.
ꝙuerterẽt̃ si foret ꝯtigentes:sicut mõ ꝺũ existũt ipoles et
formalẽ repugnãtiã iplicãtes. ¶ zº seqt̃.qꝫ ista ꝓpõ ꝺs ẽ
nõ asserit istũ ꝺeũ eẽ: si eẽt ꝓpõ ꝯtingẽs:nõ eẽt illatiua hꝰ
iste ꝺs ẽ:sicut nec ista:ois hõ ẽ.asserit te eẽ:qꝛ nõ ẽ illatiua
istius:tu es vt constat.

His visis rñdet̃ ad rõnẽ:negãdo qꝫ qlibꝫ hõ ẽ asinꝰ.
ꝛ ad ꝓbationem nego ꝯñam.ꝛ ꝯñr nego qꝫ
ista qlibet hõ ẽ aial:significat assertiue quẽlibet hoiez esse
asinũ:ꝛ ad ꝓbationẽ cõcedo:qꝫ nullus hõ ẽ aial:significat
assertiue nullũ hoiez eẽ asinũ:qꝛ seqt̃ formaliꝛ nullꝰ hõ est
aial.igit̃ nullus hõ ẽ asinꝰ.ꝛ añs ẽ ꝯtigẽs:ꝺeide nego: qꝫ q̃li
tercũqꝫ significat̃ assertiue ꝑ vnũ ꝺrioꝫ.ꝺrio mõ significa
tur ꝑ reliquũ assertiue:sed bñ ꝯcedo:qꝫ q̃litercũqꝫ ꝑ ꝛ ꝑin
cipaliter significat̃ ꝑ vnũ ꝺrioꝫ.ꝺrio primo ꝛ ꝑincipaliter
significat̃ ꝑ reliquũ.ẽt ꝯcedo:qꝫ q̃litercũqꝫ significat̃ ꝑ vnũ
ꝺrioꝫ.ꝺrio mõ significat̃ ꝑ reliquũ.ita:qꝫ nõ ponat̃ asser
tiue.quare ꝛc.

¶ Capm ꝺe credulitate.officiabiliꝛ ꝛ modaliꝛ sũpta.

TRigesimo sexto ꝑncipaliter arguit̄ sic. Tu ꝯcedis te esse asi
nū: ⁊ nō deciperis. igit̄ tu es asin⁹. ꝯñam ego
ꝓbo sic: nā segtur. tu nō deciperis. igit̄ non
credis flm: pz ꝯña: qz ex opposito segt̄ op/
positū: ⁊ vltra tu nō credis falsū: ⁊ credis te
eē asinū. igit̄ te eē asinū nō ē flm. ⁊ ꝓ ꝯñs te
esse asinū ē vex: ⁊ si sic: tu es asin⁹: ꝓbata ꝯña arguit̄ sic. tu
credis te eē asinū quādo nō deciperis. igit̄ tu credis te esse
asinū: ⁊ nō decipis: pz ꝯña: a tēpozali ad ꝓpōnem copulati/
uam sibi cozesp̄ōdentē: ⁊ añs ꝓbo: ⁊ suppono: ꝙ tu credis
istā tpalē. tu es asin⁹ qñ nō deciperis. ⁊ arguit̄ sic. tu credis
istā ꝓpōnē. tu es asin⁹ qñ ñ ꝺcipis. ⁊ scis ipsā adeq̄te signifi
care te eē asim qñ ñ decipis. igr̄ tu credis te eē asim qñ ñ deci
pis: pz ꝯña: ab officiātib⁹ ad officiatū. ⁊ añs ē vex: igr̄ ⁊ ꝯñs.

Pro solutione hui⁹ argumēti pono q̄tuoz ꝯnes
prima ē ista. tu credis qꝺ nec̄ium
ē te nō credere: ⁊ tñ nihil credis: qꝺ nec̄iuz ē te nō credere.
pz z⁹ ps: ⁊ ꝑma ꝓ bo. tu credis istā ꝓpōnē nec̄iuz ē qꝺ tu ñ
credis. qz multa sūt nec̄ia quoꝝ nullū credis: ⁊ tu credis il
lā adeq̄te significare: qꝺ necessariū ē te nō credere. igit̄ tu
credis qꝺ nec̄ium ē te nō credere. pz ꝯña: ad officiātib⁹ ad
officiatū. ℂ Ex ista ꝯcl̄one segtur ꝑmo. ꝙ tu credis qꝺ nō
pol̄e ē te credeī. ⁊ tñ gcgd credis pol̄e ēte credere. z⁹ ps est
euidens: ⁊ ꝑma ꝓbatur. qz tu credis istā ꝓpōnem: qꝺ non ē
pol̄e ē tu credis: ponat̄ i casu: ⁊ illā credis adequate signifi
care: qꝺ nō ē possibile te credere. ergo tu credis quod non
est possibile te credere. ℂ Secundo sequitur. ꝙ tu credis
qꝺ scis te nō credere. ⁊ tñ nihil credis qꝺ scis te nō crede/
re. z⁹ pars est nota: ⁊ ꝑma ꝓbat̄. qz pol̄e est ꝙ tu credis istā
ꝓpōnem. qꝺ tu nō credis: ponat̄ ī esse. qz ita bñ potes cre
dere ipossibile sicut pol̄e. ⁊ illā credis adeq̄te significare:
ꝙ tu scis te nō credere. ꝯ tu credis qꝺ scis te non credere.
ℂ z⁹ ꝯ est ista. Tu credis. a. eē vex: qñ credis. a. eē flm. ⁊ tñ
nō qñ credis. a. eē vex credis. a. eē flz. ꝓbat̄: ⁊ pono: ꝙ. a. sit
illa. de⁹ ē. quā credis eē falsā. ⁊ capio istā tpalē. a. ē vex. qñ
credis idē. a. eē falsū. ⁊ pz ꝙ est vā: pono. n. ꝙ tu credas eā:
⁊ bī ꝯclo ꝓ ꝑma ꝑte. ꝓ z⁹ āt ē manifesta. qz ꝓ uullo istā
ti credis. a. esse vex: ⁊ idē. a. esse flm. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑ·
ꝙ ab aliquo creditꝫ deū nō eē: qñ a nullo creditꝫ falsū. ꝓba
tur: ⁊ pono: ꝙ aliqs credat istā tēpozalem. deus nō ē. quan
do a nullo creditur falsuz. ⁊ credat ipsā sic adequate signi
ficare, isto posito pz cozzelariū. ℂ n⁹ sequitur. ꝙ ab aliquo
creditꝫ nihil esse qñ nihil decipitur: pz: ponēdo ꝙ aliqs cre
dat illā tempozalē: nihil est quādo nihil decipitꝫ. quam cre
dat sic adequate significare: isto posito pz cozzelariū. ℂ z⁹
ꝯclo est ista. Ta credis aliquā ꝓpositionē esse verā: quam
nullus hō credit esse verā. ⁊ tñ oēm ꝓpōnem quā credis
esse verā: aliquis homo credit esse veram: scōa pars patet
per exponētes. ⁊ primam ꝓbo. hec propositio creditur ate
aliqua ꝓpositio est vera: quam nullus homo credit esse ve
ram quā credis sic adequate significare. ꝯ ꝛc. ℂ Ex ista cō
clusione sequitur primo. ꝙ tu credis aliquid esse qꝺ nō cre
dis eē. qz tu credis istā ꝓpōnem: aliquid ē quod nō credis
eē. ⁊ si ex hoc cōcluditur: ꝙ aligd credis esse qꝺ nō credis
esse. nego atgumentum: quia arguitur a termino stante cō
fuse tm: ad eūdē stātem determinate respectu ꝯsimilis ter
mini ꝯfusiui. ℂ z⁹ segt̄. ꝙ tu credis mlta eē q̄ nō sūt ima/
ginabilia: nec ītelligibilia esse: pz: dato ꝙ tu credis istā pro
positionem. multa sunt que non sunt intelligibilia ⁊ magi
nabilia esse: quam credis sic adequate significare: ⁊ pz coz
relariū. ℂ 4⁹ ꝯclo est ista. Tu credis aliqualr eē: non qua
liter credis esse. probatur. tu credis istā propositionem ali
qualiter ē: non qualiter credis esse: ⁊ ipsam credis adequa
te significare aliqualiter esse: non qualiter credis esse. igit̄
tu credis aliqualr esse: non qualiter credis eē. Cōsimiliter
probatur: hoc tu credis aliquo modo eē: quomodo tu non
scis eē: que ēt sicut ꝑ⁹ conceditur. ℂ Ex ista conclusione se quit̄ primo. Oz tu credis te credere: qualiter credere ē ipos
sibile: ꝓbat̄: ⁊ accipio illā ꝓpositionē. tu credis qualiter cre
dere ē ipol̄e: ⁊ pono ꝙ tu credas eā: ⁊ ipam sic adequate si
gnificare: isto posito: pz ꝑ officiantes. ℂ Scōo sequit̄. Oz
aliqualiter credis esse nō qualiter credis eē: ⁊ aliquomodo
credis eē quomō nō credis eē. prima pars ꝓbatur sic. con/
tingenter credis eē non qualiter credis esse: ꝯ aliqualiter
credis eē non qualiter credis eē: añs arguitur. tu credis eē
non qualiter credis eē: ⁊ pōt eē ꝙ tu credis eē non qualter
credis eē: ꝯ ⁊c. pz ꝯña cum minori ⁊ maiori officiabiliter.
z⁹ pars ꝓbatur sic: ⁊ capio istam propositionez. tu credis
esse quomodo nō credis esse: ⁊ pz: ꝙ est vera per officiātes
tūc arguit̄ sic: tu credis eē quomō nō credis eē: ꝯ alquomō
credis q̄mō non credis eē: pz consequentia ꝙñ vl̄r sequit̄
tu scis. a. eē vex: igit̄ aliq⁹ tu scis: a. eē vex. tu dubitas te du
bitare. a. igit̄ aliqmō dnbitas te dubitare. a. ⁊ sic de alys.

His ūsis nego illam copulatiuā: tu credis te esse asi
num: ⁊ nō deciperis: ⁊ ad probationem: tu
credis e eē asinū qñ non deciperis: igitur tu credis te esse
asinū ⁊ non deciperis: nego ꝯñam. ⁊ nego ꝙ añs sit vna tē/
pozalis: sed de tēpozato extremo: ıō copulatiua proposita
bene sequitur ex illa tempozali: qñ tu credis te eē asinum
tu non deciperis: quā ego nego: nec est inferibilis ex priozi
de tēpozato extremo: qz arguitur quodāmodo a sensu cō/
posito ad sensum diuisū: vt pz: quare ⁊c.

ℂ Laplm de cōuertibilitate termioꝝ ac eorūdē illatiōe.

Rigesimo septimo. ad questionem
principalr argui tur sic.
Tu es ens asinus: igitur nec tu es asinus:
pz consequentia: ⁊ antecedens arguitur: tu
es homo vel nō homo asinus: igitur tu es
ens asinus. pz ꝯña: ab vno conuertibili ad
reliquū ex eo ꝙ ille terminus ens conuer
titur cū illo disiuncto homo vel non homo: ⁊ oē qꝺ ē hō:
vel nō homo est ens: sed añs arguitur sic. tu es hō: igitur
tu es homo vl̄ñ hō asin⁹: pz ꝯña: a parte disiuncti ad totū
disiunctū sine ipedimento. Confirmat̄. nā sicut illi duo ter
mini se inferunt extremaliter ⁊ per se: hō: ⁊ risibile: ita cuz
eodē addito qz sicut sequit̄ tu es ho: igitur tu es risibilis:
ita segt̄: tu es homo albns: igitur tu es risibilis alb⁹: ⁊ ꝓ con
sequens: sicut illi duo termini: ens ⁊ hō: vel non hō: conuer
tunt̄ ꝓ se: ita cū illo addito asinus ⁊ ita cōsequēter sequit̄:
ꝙ illa consequentia est bona: tu es homo: vel non homo asi
nus: igitur tu es ens asinus: qꝺ erat probandum.

Pro solutione hui⁹ argumēti pono quattuoz cō
clusiōes: qpaꝝ prima est ista. Ab
vno cōuertibili ad reliquū: aut eꝫ cū termio officiabili: fre
quēter fallit cōsequētia: ꝓbat̄: qz nō segt̄: ly hō significat p̄
hoiem: igit̄ ly hō significat p̄ risibile: nec eꝫ. Item nō segt̄
ly risibile significat secundarie hoiem. igit̄ ly risibile signi
ficet secūdarie risibile: añs. n. ē vex: ⁊ ꝯñs flm. ℂ Ex ista
ꝯne segt̄ ꝑmo. ꝙ ab aliq⁹ ꝯuertibili ad suū cōuertibile cuz
termio officiciabili ē bonū argm: ⁊ nō eꝫ: pz qz optie segt̄: ly
risibile significat risibile: igit̄ ly risibile significat hoiez: qz
non pōt itelligi posteri⁹: nisi intelligat̄ ꝑius: sz ꝓ prius nāl̄r
ē hō: quā ē risibile: ⁊ includit̄ ī ei⁹ diffinitioē: igit̄ nullus est
terminus potens significare risibile: quin ille significet ho
minem. sicut nullus terminus pōt significare hominem
nisi significat al̄: sed nō sequit̄ ly homo significat hominē
igit̄ ly homo significat risibile. quia ly homo nō significat
aliquid. qꝺ non pertineat ad suum predicamentum. sed ri
sibile vt sic non pertinet ad predicamentum subē. ergo nō
significat risibile. ℂ z⁹ sequitur ꝙ oē risibile significat ly
homo. ⁊ tamen ly homo nō signignificat aliquod risibile

prima pars pz:tã exponibil'r q̃z inductiue:ꝛ z^a ꝓbaf. qz ly
hõ non significat aligd sub ratione q̃ risibile:sic nõ signifi
z^a ɔ^o cat aligd sub rõne q̃ copulatũ. ¶ z^a ꝓ ẽ ista. Si sũt duo ter
mini ɔuertibiles:quoꝝ vn^9 ẽ ɔplexus:ꝛ alter icõplex^9 ab
vno ad reliquũ rõne ptis extremi fallit ɔña. ꝓbaf:qz nõ se
quit. a. est ɔdictoriũ. b. igit. a. ẽ ɔdictorius ɔdictory. b. ꝛ tñ
ɔdictoriũ ꝛ ɔdictoriũ ɔdictory inuicẽ ɔuertunt. qz si aligd
ẽ ɔdictoriũ: illud est ɔdictoriũ ɔdictory: ꝛ eꝓ: ꝛ qꝫ ñ valeat
ɔña: pz: suppositro qꝫ. a. sit illa. tu es asin^9. ꝛ. b. suũ ɔdictoriũ:
Coꝛ^m isto posito ẽ añs vex: ꝛ ɔñs flm. ¶ Ex ista ꝓne seqt ꝑmo.
qꝫ si sunt duo termini ɔuertibiles ɔplexi: quoꝝ vn^9 est cõ
positioꝛ altero: ab vno ad reliquũ rõne ptis extremi nõ va
let ɔña. ꝓbaf: qz nõ seqt: ɔdictoriũ ɔtingẽtis isti^9 est flm. g̃
ɔdictoriũ ɔdictory ɔtingentis isti^9 flm ẽ. ꝛ demꝛando illã.
tu es tu es hõ. añs ẽ verũ: ꝛ ɔñs flm. ꝛ qꝫ illi termini ɔuer
tant. ɔdictoriũ ɔtingentis ꝛ ɔdictoriũ ɔdictory ɔtingẽtis:
manifestũ est: qm̃ si aligd ẽ ɔdictoriũ ɔtigẽtis: illõ est ɔdi
Coꝛ^m ctoriũ ɔdictory ɔtingẽtis: ꝛ eꝓ. ¶ z^o segtur. qꝫ nulla istarũ
ɔñarum valet. tu es hõ sensibilis hic. g̃ tu es hõ hic. brunel
lus ẽ asin^9 ꝑceptibilis hic. igit brunellus ẽ asin^9 hic. nõ ob
stante qꝫ hõ: ꝛ homo sensibilis: ɔuertunt: ꝛ ẽt asin^9 ꝛ asin^9
3^a ꝓ ꝑceptibilis: ꝛ hoc iõ: qz arguit rõne ptis extremi. ¶ 3^a ꝓ ẽ
ista. Si sunt duo termini inicẽ ɔuertibiles: quoꝝ vnus in
cludit negationẽ: ꝛ nõ reliquus: ab vno ad altex rõne ptis
extremi fallit ɔña. ꝓbaf. qz nõ segt. a. est nõ vex ɔtingẽs.
g̃. a. est flm ɔtingẽs. dato eni qꝫ. a. sit illa. de^9 est: ẽ añs vex.
ꝛ ɔñs flm ꝛ qꝫ nõ vex ꝛ flm ɔuertant: pz: qz si aligd ẽ non
Coꝛ^m vex: illõ ẽ flm: ꝛ eꝓ. ¶ Ex ista ꝓne segtur ꝑmo. qꝫ si ambo
cõuertibilia includant negationem: ab vno ad reliquuz ẽ
bonũ arg^m cũ eodẽ addito. vnde bene sequit. tu es homo
vel nõ homo asinus. igitur tu es capra vl' non capra asin^9.
ex quo enim illa disiunctiua. homo vel non homo: capra
vel non capra: conuertuntur cũ illo termino ens: oꝝ qꝫ inui
Coꝛ^m cem cõuertant. ¶ z^o sequitur. qꝫ nulla istarum ɔñarũ va
let. a. est nõ substantia coꝛpoꝛea. igitur. a. est accidens coꝛ
poꝛeum: aut ecõuerso. tu es homo vel nõ homo asinus. igi
tur tu es ens asin^9: nõ obstante qꝫ accidẽs: ꝛ non substãtia
4^a ꝓ cõuertant: ꝛ ẽt ens et homo vel nõ homo. ¶ 4^a ꝓ ẽst ista.
Ab vno cõuertibili ab reliquũ ratione totius extremi: ꝛ si
ne termini officiabilis limitatione est bonũ argumentuz.
vt tu es homo. igitur tu es risibilis: ꝛecõuerso. tu es homo
vel nõ homo. igitur tu es ens: ꝛ eꝓ: dico: notãter rõne toti^9
extremi. ꝛ sine determinatione signi officiabilis: ꝓpter p̃
Coꝛ^m cedẽtes ɔcl'ones. ¶ Ex ista ɔclusiõe sequit primo. qꝫ ly hõ
ꝛ ly risibile non sunt eoꝝdem illatiua ratiõe partis extre
mi ꝛ secluso termino officiabili: patet: quia non sequitur:
tu es risibilis rome. ergo tu es homo rome. ɔsequens eniz
est falsum: ꝛ antecedens veruz: quia significat conuertibi
liter. qꝫ tu es homo babens aptitudinem ad ridendum ro
Coꝛ^m me: qõ ɔceditur: siue sis rome: siue alibi q̃z rome. ¶ z^o seq
tur. qꝫ ista ɔsequentia non valet. tu es risibilis rome. igitur
tu es rome risibilis. antecedens enim est vex: vt oñsum ẽ:
ꝛ cõsequẽs falsum. qz significat conuertibiliter. qꝫ tu es ro
me homo babens aptitudinẽ ad ridendum: qõ nõ ɔcedo.

Dis uisis respõsio patet ad rationem: negãdo illã. tu es ens asinus. ꝛ ad probationem: nego
consequentiam. ꝛ cum dicitur: qꝫ ibi arguitur ab vno ɔuer
tibili ad reliquum: cõcedo: nec valet argumentũ: qz arguit
ratione partis extremi. ꝛ ad confirmationez: dico: qꝫ lz illa
cõsequentia sit bona. tu es homo albus. igitur tu es risibi
lis albus. alia tamen non valet: quia in prima arguitur ab
vno conuertibili ad reliquum. quoꝝum nulluz est icludẽs
negationẽ. nec compositum ꝛ eisdem additum est eoꝝdẽ
adiectiuũ. in alia autẽ ɔsequentia: vnũ ɔuertibiliũ ẽ termi
nus simplex: ꝛ ñ icludẽs negatõez. reliquũ vo icludit nega
tõez: ꝛ ẽ terminus ɔpositꝰ: ꝛ eisdẽ additũ: nulli^9 eoꝝdẽ est
adiectium. ¶ Notanduz qꝫ preter ea q̃ dicta sunt põt rõ
nabiliter subsꝛineri: qꝫ nũq̃z arguitur ab illo termo ad aliũ:
nisi arguat rõne totius extremi. Ex quo sequit qꝫ cũ dicit
tu es homo vel non hõ asinus: igitur tu es ens asinus: non
arguit ab vno conuertibili ad reliquũ nec ab illo disiuncto
homo: vel non hõ: ad illũ terminũ ens: cũ ista nõ sint extre
ma: sed solum arguit ab alio cõplexo homo vel nõ homo:
asinus: ad illud cõplexũ ens asinus: que cõplexa: inuicẽ nõ
sunt conuertibilia: ꝛ ita cõsequenter dicat ad oĩa exempla
omniũ cõclusiionũ huius ꝑncipalis: quas cõclusiones po
sui iuxt cõem modũ disputandi iaz currentem ꝛ nãlem: pp
faciliozem doctrinã: iõ: elige partẽ ingenio tuo magis con
formem: quare ꝛc̃.

¶ Capitulũ de eẽ: ꝛ posse inuicem illatiuis.

Rigesimo octauo ad questionem principal'r arguitur sic
tu potes eẽ asin^9: ꝛ tu es: igitur tu es asin^9.
pz^a cum minoꝛi: ꝛ maioꝛẽ ꝓbo sic: tu potes
esse oẽ currens: sed aliquis asinus ẽ vel põt
eẽ currens: igitur tu potes esse asinus: pz^a.
asuperioꝛi distributo ad suũ inferius cũ de
bito medio: ꝛ minoꝛ similr ꝛ maioꝛ argnit: tu es oẽ currẽs
igitur tu potes eẽ oẽ currens: ista ɔña ẽ bona: qz arguit ab
eẽ ad posse: ꝛ añs est pol'e: ergo ꝛ cõsequẽs: quo posito in eẽ
habetur intẽtum. confirmatur sic: oẽ currens põt eẽ asin^9:
tu potes eẽ currẽs: igitur tu potes eẽ asinus: pz ɔña: qz ẽ syl
logismus in. 3° prime: ꝛ maioꝛ arguitur sic: omne currẽs est
asinus: igit oẽ currens põt eẽ asinus: pz ɔña vt prius: ab B
verbo est ad illud vbũ potest affirmatiue: ꝛ antecedẽs est
possibile. igitur ꝛ consequens.

Prosolutione buius argumenti pono quatuoꝛ cõclusiones. quaꝝ ꝑma est ista.
Ab eẽ ab posse diuisiue sũptũ ac determinatũ signo distri
butiuo: fallit ɔña: pz: qz non sequit: oẽ albũ ẽ hõ: igit oẽ al
bũ põt eẽ homo: oẽ currẽs ẽ asinus: igit oẽ currẽs põt eẽ asi
nus. qz añs ẽ pol'e: ꝛ ɔñs ipossibile: cũ ex illo cũ vno vero se
quat ipol'e: ſrquitur enim: oẽ albũ põt eẽ hõ: sed aliquis asi
nus põt eẽ alb^9: igit aliqs asinus põt eẽ hõ. ¶ Ex ista ɔclu
siõe sequitur ꝑ^o. Qz ista ɔña nõ valet: aliud a vero ẽ falsuz:
ergo aliõ a vero põt eẽ falsũ: qz añs ẽ verũ: ꝛ ɔñs falsũ: seq
tur. n. aliud a vero põt eẽ falsũ: igit aliud ab illo qõ ẽ vl' põt
eẽ verũ põt eẽ falsũ: pz ɔña: rõne ampliationis illi^9 verbi
põt: ꝛ ɔñs falsũ: quocũq̃z vero vel falso demonstrato: ergo
ꝛ añs. z^o sequitur qꝫ illa ɔña ñ valet: aliqõ nõ albũ est hõ.
igit aliqõ non albũ põt esse homo: quia añs est verum vt
liquet: ɔñs aũt ẽ falsũ. cũ ipm conuertibiliter significet: qꝫ
aliquod qõ nõ ẽ: nec põt eẽ albũ põt esse homo: qõ ẽ falsum
quocũq̃z homine demonstrato. ¶ 3ª conclusio est ista. ab
boc verbo est: ad istud verbũ põt diuisiue sumptũ ac deter
minatũ signo cõfusiuo ɔfuse tñ: fallit ɔña: pz: qz non sequi
tur: tantũ homo est currẽs: ergo tñ homo põt esse currẽs
supposito nãq̃z: qꝫ oẽ currẽs sit homo: ẽ añs veruz: ꝛ conse
quẽs falsũ. ¶ Ex ista cõclusione seqt ꝑmo. qꝫ ista ɔña non
valet: aliquis homo preter te est albus: ergo aliquis homo
preter te põt eẽ albus: pono nãq̃z: qꝫ tu sis niger: isto posito
ẽ añs verũ: ꝛ ɔñs falsũ: cũ ex isto sequatur qꝫ tu non potes
eẽ alb^9. ¶ z^o segt. qꝫ hec ɔña non valet: si tu es homo tu
eris homo: igitur si tu potes eẽ homo: tu eris hõ: cum añs
sit verũ: ꝛ consequẽs falsũ. ¶ Tertia ɔ^o ẽ ista. ab eẽ ad pol
se diuisũ determinatũ termino modali non valet ɔña pro
batur: qz non sequitur: contingenter aliqs homo est. igitur
contingenter aliquis hõ põt eẽ: añs enĩ est verũ: vt pz per
ponẽtes: ꝛ ɔñs falsũ: quia licet possit eẽ qꝫ null's homo sit:
non tamen põt esse quin aliquis homo possit eẽ: ex quo seq
tur: qꝫ nõ contingenter aliqs hõ põt eẽ. ¶ Ex ista ꝓne seq
tur ꝑmo. qꝫ nulla istaꝝ ɔñarũ valet: contingẽter tu fuisti.

igit cõtingenter tu potuisti eẽ.ɔtingẽter tu eris.igit cõtingenter tu poteris eẽ:qz añs est vex.ꝛ ɔñs falsũ:eo ꝙ necessario de potuit:ꝛ poterit te ad eẽ ꝓducere:cũ põ te ꝓducẽ di ad eẽ i deo nõ possit desinere eẽ. ℂ z° segtur. Oz ꝗliter cũqz tu fuisti talr eris.ꝛ eɔ.ꝛ tñ aliqualiter fuisti vel eris. non qualiter potuisti vl poteris eẽ.pz:qz cõtingẽter tu fuisti:ꝛ ɔtingenter eris:ꝛ nõ ɔtingẽter:sz necio tu potuisti esse ꝛ poteris eẽ. ℂ 4ª ꝟ est ista. Ab esse ad posse nõ limitatum nec determinatũ ꝑ aliquod signũ ꝓcedẽs ẽ bona ɔña.probatur:qz vlr segt.tu es homo.igitur tu potes eẽ hõ. tu fuisti vel eris albus.igit tu potuisti vl poteris eẽ albus. ℂ Ex ista ɔcl'one segtur primo. Oz abesse ad posse diuisum:ꝗlicũ qz signo ꝓposito est bonũ argꝝ.qñ bñ segtur.tu es ois hõ. igitur tu potes eẽ ois homo.tu es ɔtigẽter currẽs.igitur tu potes esse ɔtingẽter currens.tu es tñ aial.igitur tu potes esse tñ aial. ℂ z° segtur. Oz a quolibz esse qualitereũqz sũpto ad posse ɔpositũ ẽ bõa ɔña.pz:qñ optime segt. oẽ currẽs est homo.igit possibile est oẽ currẽs esse hoiem.contingenter aliquis homo est.igitur pole est ɔtigenter aliquem hoiem esse:tñ homo est currens.igitur pole est tñ hominem eẽ currentem.ꝛ isto modo iteligenda ẽ regula ponẽs ꝙ ab esse ad posse ẽ bona ɔña.

His premissis pz solutio ad argumentum negãdo ꝙ tu potes esse asinus:ꝛ ad ꝓbationem.tu potes eẽ omne currẽs.ꝛ asinus potest eẽ currens.igitur tu potes esse asinus.nego ɔsequentiam.ꝛ ad ꝓbationem:dico ꝙ non arguitur ab inferiori ad suum superius.qñ ly currens est in predicamento actionis vl passionis:ꝛ ly asinus in predicamento substantie. Item dato ꝙ ly currens eẽt superius ad ly asinus:non valz argumentũ. quoniam arguitur distribntiue imobiliter:sicut non segt: possibile est sortem esse omnem hominem.ꝛ pla:est vel potest esse homo.igitur possibile est sortem eẽ platonez:sicut eni imobilitaꝛ ly hoiem per ly possibile.ita ly currens ab illo verbo potest. ℂ Ad confirmationẽ ãt pz responsio ex dictis:negando ɔñam illam.omne currens est homo.igit omne currẽs põt esse hõ.qz ampliatur ly currens in ɔñte: ꝛ non in añte.Et ad regulã dico:ꝙ nõ debz inferri tale posse ex illo antecedẽte.sed istud valet.possibile est omne currens esse hominem.ꝛ hoc concedo.quare ꝛc.

ℂ Capitulum de varietate terminorum syllogismi quo ad tempus ꝛ ampliationem.

Trigesimo nono ad qõnem ꝑncipaliter arguitur sic.Oẽ currens ẽ asinꝰ.aliqõ currens põt eẽ tu.igit tu potes eẽ asinus.pz ɔña:qz est sillꝭ in 4° tertie figure.s.in dati si.ꝛ añs ẽ possibile.ergo ꝛ ɔñs.ꝙ añs sit possibile manifestuz ẽ:qz possibile ẽ ꝙ nihil ꝑter asinũ currat:ꝛꝙ tu possis currere. Itẽ ɔfirmatur sic.omne currens erit asinus.et aliqõ currens fuit tu.igitur tu fuisti vel eris asinus . patet ɔña vt prius:ꝛ añs est possibile.ergo ꝛ ɔñs . nec valet dicere:ꝙ non recte syllogizatur:qz i maiori supponit subm pro eo qõ est vel erit.ꝛ in scõa ꝑ eo qõ est vel fuit:qz iste syllꝭ ẽ bonꝰ.oẽ currẽs ꝑt eẽ asinꝰ.aliqõ currẽs erit tu.igitur tu potes eẽ asinꝰ.nõ obstãte ꝙ subm maioris supponat ꝑ eo qõ est vl põt esse.ꝛ subm minoris ꝑ eo quod est vel erit.

Pro solutione hꝰ argumẽti pono .4. ɔnes. q ꝑ ꝑ° ẽ ista. Bonitas syllꝭ nõ exigit i vtraqz ꝓmissarũ oio sillez tpalẽ suppõnẽ. ꝓbaꝛ: nã iste est sillꝭ bonꝰ.ois hõ fuit aial.sor.ẽ hõ.igit sor.fuit aial.ꝛ tñ in maiori supponit ly hõ ꝑ eo qõ fuit.ꝛ i minori solũ ꝑ eo qõ ẽ.Et iste syllꝭ ẽ bonꝰ.oẽ currẽs erit aial.sor.erit currẽs.igit sor.erit aial.ꝛ tñ ly currẽs i maiori supponit ꝑ eo qõ ẽ vel erit divisiuctie.i miori ãt solũ ꝑ eo qõ erit. ℂ Ex ista ɔne segt ꝑ. Oz nõ si aliqꝭ ãple supponit meᵐ i maiori:talr ãple dz supponere i minori:pz in predictis exẽplis.ẽt iste sillꝭ ẽ bonus:omne currẽs potuit sedere:tu fuisti currens:igitur tu potuisti sedere:vbi patet:ꝙ magis ample supponit mediũ i maiori q̃ in miori. ℂ z° sequitur. Oz sicut aiminus ãplo ad magis amplũ est bonũ argumentum.ita anon ampliato ad terminũ ampliatũ est bona ɔña.ꝑma pars pz:in sillogismo isto:oẽ currẽs poterit sedere:sed aliquis hõ erit currens:igitur aliqs homo poterit sedere:vbi pz:ꝙ ly hõ supponit i minori ꝑ eo ꝙ est vel erit:ꝛ in conclusione pro eo ꝙ est vel poterit eẽ. zª ps pz:in tali syllismo:oẽ aial põt currere:aliqõ sedẽs est aial:igitur aliqõ sedens põt currere: vbi ly sedens ampliaꝛ in conclusione:ꝛ nullo modo in minori. ℂ zª ꝟ est ista. Bonitati syllogismi repugnat mediũ ãpliari i minori:ꝛ nullatenus in maiori:probatur:qz iste syllogismus nõ valet:ois hõ ẽ aial:ois homo erit currens:igit aliquod currẽs erit animal.nec sequitur:ois homo ẽ animal. añxps põt eẽ homo:igitur añxps est aial:ꝛ hoc ideo:qz medium ampliaꝛ in minori:ꝛ nullatenus in maiori. ℂ Ex ista conclusione sequitur ꝑmo. Oz non stat in bono syllogismo mediũ in minori latius supponere q̃ in maiori:pz: qz non segt:ois hõ est aial:añxps erit hõ:ergo añxps est animal:ꝛ hoc ideo qz ly homo supponit in minori pro eo qõ erit:ꝛ nõ est.ꝛ solũ ꝑ eo qõ ẽ i maiori. ℂ z° sequiꝛ. Oz non stat in bono syllogismo medium in minori magis ample supponere q̃ in maiori.pz:qz non sequitur:ois homo erit currẽs:ante xps põt esse homo:igitur añxps erit currens. ℂ Tertia ꝟ ẽ ista. In oi syllogismo bono suppositio minoris dz eẽ similis quo ad tps suppõni maioris:vel contineri sub illa:pz inductiue:vñ iste syllogismus ẽ bonus:ois homo est animal:tu es homo:igitur tu es animal:qz suppositio minoris quo ad tempꝰ.est similis suppositioni maioris. Etiam iste syllogismus est bonus:ois homo currit:tu es homo:igitur tu curris:qz suppositio minoris continetur sub maiori:vt patet. ℂ Ex ista conclusione sequitur primo. Oz nulla istarum ɔsequentiaꝝ valet:ois homo erit currẽs:adam fuit homo. ergo adam erit currẽs:ois homo poterit sedere:adam potuit eẽ homo:igitur adam poterit sedere. ℂ Secundo segtur. qõ ista consequentia non valet.a. ẽ vnus syllogismus constans ex tribus vniuersalibus affirmatiuis:maiorẽ ex tremitatem concludens de minori i cõclusiõe:ꝛ subz ꝑme est predicatum secunde:supponeꝭ precise pro eisdẽ: igitur .a.ẽ syllogismus in ꝑmo prime figure:pz de ista: oẽ album fuit nigrum.omne sedens erit album:ꝯ omne sedens erit nigrum. ℂ 4ª ꝟ est ista.terminus supponit ꝑ eo qõ est:vel põt eẽ:ꝛ.b.terminus oino conuertibilis cum.a.supponit solum pro eo qõ ẽ:ꝛ tñ suppositio.b.non cõtinetur sub suppositione.a.pz.dato ꝙ subiectum huius:aliquod currens põt eẽ homo:sit.a.subiectũ illius oẽ currens ẽ homo:qõ sit.b. si enim suppositio.b. contineret sub suppositione.a. tunc ista ɔña eẽt bona.aliqõ currẽs põt eẽ homo:ꝛ omne currẽs ẽ asinus:igitur asinus potest eẽ homo.qõ ẽ falsum. ℂ Ex ista conclusione sequitur correlarie ꝑ. Oz.a.supponit determinate:ꝛ.b.terminus omnino conuertibilis cum.a.supponit distributiue:ꝛ tñ suppositio.a.nõ cõtinet sub suppõne .b.pz:qz tunc hec ɔña esset bona:oẽ currens est asinus :aliqõ currens põt eẽ homo:ergo hõ põt eẽ asinus.qõ ẽ falsũ. ℂ z° sequiꝛ. Oz.a.ꝛ.b.termini supponẽtes sãt inuicẽ cõuertibiles:ꝛ tñ nec cõsimiliꝛ supponunt:nec suppõ vniꝰ ɔtinet sub suppositõe alteriꝰ:pz:ex ɔclusione ꝛ correlario suo ꝑ.

His visis pz rñsio ad rõnem negando ɔñam:nec est sillꝰ in aliquo mõ alicuiꝰ figure.ex q̃ suppositio mioris nõ cõtinet sub maiori.nec ẽ sillꝭ illi q̃ ad tps. eodẽ mõ dr ad ɔfirmationẽ.Et notãter dico q̃ ad tps: qz q̃ ad suppõnẽ determiatã:vel diuisã:aliqñ suppõ maioris cõtinet sub suppõne minoris:vt pz i vltio ꝑme:ac 3°ꝛ 5°.tertie figure:quare ꝛc.

¶ Capitulum de veritate significati: ꝛ falsitate significati: ac econuerso.

Quadragesimo ꝑncipaliꝫ ad qō né arguit sic: ꝺ é polis. tu es asinꝰ: ꝛ ipa adeq̄te significat te eē asinū. igr̄ polē é te eē asinū. ꝟña tenet ex minori: ꝛ maiorē ꝓbo sic. ista ꝓpō é va. tu es asinꝰ: ꝛ ipa adeq̄te significat te eē asinū. igr̄ tu es asinꝰ. ista ꝟña é bona: ꝛ añs é polē: igr̄ ꝛ ꝟñs. qō añs sl polē arguit̄ sic. ꝑma ps é polis: ꝛ zª segtur ex ꝑma. g̃ totū añs é polē. pz ꝟña: ꝛ añs arguit̄ ꝛ ꝑ. ꝙ ꝑma sit polis: qꝛ polē é ꝙ illa. tu es asinꝰ: ꝟuertat̄ cū vo. zº ꝓbat̄: ꝙ zª seqt̄ ex ꝑª: qm̄ seqt̄. hec é va: tu es asinꝰ: demonstrādo vnā mētalē. igit̄ ipa significat adeq̄te te eē asinū. pz ꝟña: qꝛ ꝓpō mētal'ī potest absolui a sua significatione: ex quo naturaliter significet.

Prosolutione ꝺª argumenti pono q̄tuoꝛ ꝟnes. quarum ꝑma é ista. Deꝰ é ꝛ tam̄ hec nō est possibilis: nec vera: ꝺs é. ꝓbat̄: ista ꝟña nō valz. deus é. igit̄ ista é va vl' possibilis. deꝰ é. qꝛ añs é necessariū: ꝛ ꝟñs ꝛtingēs. stet igit̄ ꝟdictoꝛiū ꝟñtis cū añte: ꝛ ꝺr̄ ītētū.

Conꝛᵐ ¶ Ex ista ꝟclusiōe seqt̄ ꝑmo. Qꝛ deū eē é vex ꝛ necessariū: ꝛ tm̄ q̄libet talis ꝓpositio. deꝰ é. é falsa ꝛ ipolis: pz: dato ꝙ q̄

Conꝛᵐ libet talis ꝓpō. ꝺs é. ꝟuertāt̄ cū vno impossibili. ¶ zº seq tur. Qꝛ impossibile é hoīem esse asinū. ꝛ tamē q̄libet talis: homo est asinus: est vera ꝛ necessaria: pz: suppositō ꝙ q̄li-

zª ꝟ bet talis cōuertatur cū illa necessaria. ꝺs é. ¶ zª ꝟ est ista. Si deus est: deū esse est vex. nō tamē si ꝺs est: deꝰ est: é ve rū. ꝑma pars pz: qꝛ ipsa é vna ꝟditionalis: cuiꝰ ꝟdictoꝛium ꝟñtis repugnat antecedēti. ꝛ scḋa pz: qꝛ ipsa é vna cōditio nalis: cuiꝰ ꝟdictoꝛiū ꝟñtis stat cū añte. hec enī stāt sil'. ꝺs é.

Conꝛᵐ ꝛ nō ē: est vex: sicut ꝛ illa. deꝰ é. ꝛ nulla ꝓpō é. ¶ Ex ista cō clusiōe seqt̄ primo. Qꝛ nō q̄libz ꝓpō ꝟa ifert seipsam eē ve

Conꝛᵐ rā: cū non sequatur. tu es. igitur tu es est vex. ¶ zº sequit̄ Qꝛ nō ex qualibz ꝓpōne vera: seqtur suū ꝺictū foꝛe veruz. qꝛ nullū ꝓpōnis ꝺictū est vex vel falsū: cū sit oratio infini tiua vel ꝟiūctiua: quax q̄libet absoluit̄ a vitate vel falsita

3ª ꝟ te signi. ¶ 3ª ꝟ est ista. Alique ꝓpōnes inuicē conuertunt̄: ꝛ tm̄ vna illax pōt eē va ꝛ necessaria: ꝛ nō alia. pz ꝺ istis. tu es asinꝰ. ꝛ tu es rudibilis. quax vna est vocalis vel scripta: si gnificās ex impōne: alia mentalis: significās nāliter. illa. n. q̄ significat ex impōne: pōt mutare significationē. sz alia q̄ significat nāliter: nullatenus pōt mutare significationem.

Conꝛᵐ ¶ Ex ista ꝟclusione sequitur primo. Qꝛ aliq̄ ꝓpōnes cōuer tunt̄ inuicem. ꝛ tm̄ vna illarū potest eē falsa: ꝛtingēs vl' im possibilis: ꝛ reliq̄ nō pōt eē talis. patet ꝺe illis. deus est. pri ma causa est: quaruz vna est ī voce vel in scripto: ꝛ alia in

Conꝛᵐ mente nāliter significās. ¶ zº segtur. Qꝛ alique sūt ꝓpositiones mentales inuicem ꝟuertibiles: quax vna pōt mu tare significatū. ꝛ reliqua nō potest: patet ꝺe istis. homo est asinus. ꝛ homo est rudibilis in mente: quax vna significat naturaliter: ꝛ alia ex impositione ad modum vocaliuz vl'

4ª ꝟ scriptarum. ¶ 4ª ꝟclusio est ista. A. ꝛ. b. ꝓpositiones inui cem conuertūtur: ꝛ tm̄ ad. a. esse: sequitur ipm sic adequa te significare: ꝛ non ad. b. esse. ꝓbatur: ꝛ pono: ꝙ. a. sit illa mentalis. deus est naturaliter significans. b. vero illa. ꝑri ma cā est significans solum ex impositione. isto posito: pz prima pars: quoniam sequitur. a. est. igitur. a. significat ade quate deuz esse: quia non potest mutare suam significatio nem. ꝛ secuuda est manifesta. quoniam non sequitur. b. ē. igit̄. b. sic adequate significat: ex quo. b. potest mutare suā

Conꝛᵐ significationem. ¶ Ex ista conclusione sequitnr primo. ꝙ a ꝛ. b. sunt due propositiones demonstratiue consi. mi lis denominationis omnino: demonstrantes duo inuicez conuertibilia. ꝛ tamen. a. est contingens: ꝛ. b. impossibile: pz: dato ꝙ. a. sit illa. hoc est verum demonstrando illam. tu es asinus in voce: ꝛ. b. illa: hoc est verum demōstrando illam nāliter significantē: tu es rudibilis. isto posito: pz cor relariū. ¶ Scḋo seqt̄. Qꝛ. a. ꝛ. b. sunt due ꝓpositiones scri pte: demonstratiue eiusdem denominationis: vel cōsimi lis oīno: respicientes. c. ꝛ. d. inuicē conuertibilia: ꝛ tm̄ ad. a. sequit̄. c. eē verum: ꝛ ad. b. non sequit̄. d. eē verum: ꝓbatur ꝛ pono: ꝙ. a. sit hec ꝓpositio scripta: hoc é: in qua demōstra tur illa mentalis deus é: nāliter significās: q̄ sit. c. ꝛ. b. sit ꝺ scripta: hoc est: in qna demonstratur illa scripta: vel i voce deus est: q̄ sit. d. isto posito: pz corᵐ intuenti.

His uisis rīdetur ad rōnem: negando illam eē possi bilē: tu es asinus. Et ad ꝓbationez: cōcedo ꝟñam: ꝛ nego añs eē possibile. ꝛ ad ꝓbationē: cū ꝺicit̄: ꝑma pars é possibilis: ꝛ secūda segt̄ ex ꝑma: quero qualis ꝓpō demonstrat̄ ꝑ ꝑmā partem añtis: an ꝓpositio nāliter si gnificans: an ex impositione. si demonstratur illa: tu es asi nus nāliter significans: nego ꝑmam partē añtis eē possibi lem: ꝛ consequenter ꝺico: ꝙ illa non pōt conuerti cū vera: ꝛ concedo: ꝙ secūda pars seqt̄ ex prima: si aūt fatetur ꝙ ō monstretur propositio ex impositione significans: cōcedo primā partem eē possibilem: ꝛ nego secūdā sequi ex eaḋ: vt satis constat ex prioribus: quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de ꝺiffoꝛmitatibus vniuersaliū: ꝛ singulari um quo ad possibilitatem: ꝛ impossibilitatem: necessitatē: ꝛ cōtingentiam.

Quadragesimo primo ꝑncipaliꝫ arguit̄ sic. ꝓle est hoc albū eē asinū te demonstrato: igit̄ possibile é te eē asinū: ꝟña pz: ꝛ añs arguo sic: hec ꝓpositio est possibilis: hoc albū est asinus: semper demōstrādo idē: ꝛ ipa adeq̄ te significat hoc albū eē asinuz: igit̄ po ssi bile ē hoc albū eē asinū: pz ꝟña cū minori: ꝛ maiorem ꝓbo sic. aliqua ꝓpositio polis cū vno vero é illatiua illiꝰ: igitur ipa est possibilis: pz ꝟña: qꝛ ex possibili nō sequit̄ nisi pol'ē: ꝛ añs probo: qm̄ sequitur. oē albū é asinus: ꝛ hoc albuz ē igr̄ hoc albū est asinus: pz ꝟña: ab vl'i ad suam singularē cū de bito medio: seu a superiori ꝺistributo ad suuz inferius mo biliter: ꝛ cū ꝺebito medio. ꝛ ꝑma pars añtis est possibil'. zª vero ēt: vt satis liquet: g̃ ꝛ ꝟñs é pol'ē: qō erat ꝓbandum.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ con clusiōes: quax ꝑma é ista: aliqua vniuersalis ē possibilis: cuius q̄libet singularis est ipossibi lis: ꝛ cuilibet suppositō subi coꝛrñdet vna singularis: pz ꝺe ista. oē aīal qō est in illa ꝺomo é asinus. possibile est enizꝙ oē qō est in ista ꝺomo est asinus: ꝛ ipa sic adequate signifi cat: igitur ipa est possibilis: tm̄ quelibet talis singularis esti possibilis. ſ. hoc aīal qō est in ista ꝺomo ē asinus: suppositō ꝙ nullū aīal p̄ter hominē sit in ista ꝺomo: cundez ꝺemon strando: sequitur enī: hoc aīal qō est in ista ꝺomo est asinꝰ: igitur hoc est asinꝰ: continue demonstrādo hoīem. ꝟñs est ipossibile: igit̄ ꝛ ꝛ añs. ¶ Ex ista cōclusione seqt̄ ꝑ. Qꝛ aliq̄ ꝓpositio possibilis cū vno verbo: ē illatiua vniꝰ ipossibilis qm̄ optime seqt̄: oē aīal qō est in ista ꝺomo est asinus: ꝛ tu es aīal qō est ī ista ꝺomo: igit̄ tu es asinus non obstante ꝙ ꝟñs sit ipossibile. ꝑma ps añtis sit possibilis: ꝛ secunda va. ¶ Secūdo sequitur. Qꝛ ꝓpositio vniuersalis nō conuertit̄ cum omnibus suis singularibus simul sūptis: pz: qꝛ nullus ipossibile cōuertit̄ cū possibili: sz aliq̄ vniuersalis est possi bilis: ꝛ copulatiua facta ex oībus singularibus est ipossibi lis: vt patuit: igitur ꝛc̄. ¶ Secūda conclusio ē ista. Aliqua vl'is ē ipolis. ꝛ cuilibz suppositō subiecti: coꝛrñdet vna sin gularis: ꝛ tm̄ quelibet eius singularis ē possibilis: pz: de qua libet ista ꝙ: oīs hō ꝺefinit eē: nihil qō est homo est: ꝙ enim ille sint impossibiles manifestū ē: ꝛ ꝙ quelibet suax singu larum sit possibilis nō indiget ꝓbatione: qm̄ q̄cunqz sin

gulari demõstrata ℔ est possibilis:hoc desinit eẽ: sicut etiã ista:hoc qꝺ ẽ hõ non ẽ. ¶ Ex ista ꝺne segt̃ ꝓmo. Oz ista ꝺña nõ valet:istũ hoiez desinere eẽ est poſ'e:ꝛ istũ hominẽ desinere esse est possibile:ꝛ isti sũt oẽs hoies:igit̃ oẽz hominem desinere esse est poſ'e:nec arguit̃ a singularib⁹ ad suã vl'em: qm ꝺñs ẽ nll'i⁹ q̃titat'l:ſz ẽ ꝓpõ modal'officiabil'. ¶ 2ª segt̃. Oz ista ꝺña ñ valz:nullũ aial eẽ ẽ ipoſ'e:igr̃ ℔ aial ñ eẽ ẽ ipoſ sibile:ꝛ hoc aial nõ esse ẽ ipoſ'e:ꝛ sic ꝺ singl'is.nec arguit̃ ab vl'i ad suas singl'ares:qm nec añs:nec ꝺñs est alicuius quã titatis. ¶ 3ª ꝺ ẽ ista. Aliq̃ vl'is ẽ nẽcia: ꝛ cuilibet suppoſito subi corrñdet vna singularis:ꝛ tñ q̃libet ei⁹ singularis ẽ cõ tingẽs (ꝓz) de qualibet ista ꝛ:oĩs hõ est:omne aial est: om ne istãs est. ¶ Ex ista ꝺne segt̃ ꝓmo. Oz nulla ista ꝛ ꝺñarũ valz:oẽ istãs eẽ ẽ nẽciuz:sed oẽ istãs eẽ ẽ hoc istãs eẽ: igr̃ ℔ istãs eẽ ẽ nẽciũ. oẽz hoiez eẽ ẽ nẽciũ:ꝛ isti sũt oẽs hoies:igr̃ istũ hominẽ esse ẽ nẽciuz: ꝛ istũ hoiez eẽ:ꝛ sic de alys. ¶ 2º segt̃. Oz nulla ista ꝛ ꝺña ꝛ valet hoc istãs esse ẽ ꝺtingẽs:ꝛ ℔ istãs eẽ ẽ omne instãs:igit̃ omne istãs eẽ ẽ ꝺtingẽs:hoc aial esse ẽ ꝺtingẽs:ꝛ hoc aial eẽ est ꝺtingẽs:ꝛ hec sunt oĩa aialia: igit̃ oẽ aial eẽ ẽ ꝺtingẽs:añs eni est vex:ꝛ ꝺñs falsuz. ¶ 4ª ꝺ ẽ ista. Aliq̃ vl'is ẽ ꝺtigẽs:ꝛ cuilibz suppoſito subi corrñdet vna singularis:ꝛ tñ quelibet singularis ẽ nẽcia: ꝓbat̃ (ꝛ po no) q ꝺ oĩa corꝓora ꝓter orbes celestes sint ãnihilata: ꝛ q si milia itex ꝓducent̃. isto posito (ꝓz) q bec vl'is ẽ ꝺtingẽs: omne mobile mouet̃:ꝛ tñ q̃libet eius singularis ẽ nẽcia: ℔ mobile mouet̃:ꝛ hoc mobile mouet̃:ꝛ sic de alys:singulos orbes demõstrando:etiã hec ẽ ꝺtingẽs negatiua:nullũ aial qꝺ ẽ in ista domo ẽ asinus:ꝛ q̃libz bax singulariũ ẽ necessa ria.ſ.hoc aial qꝺ ẽ ĩ ista domo nõ ẽ asin⁹:ꝛ sic de alys (sup posito) q in hac domo omne aial sit hõ. ¶ Ex ista ꝺne seq tur ꝓmo. Oz nulla ista ꝛ ꝺsequẽtia ꝛ valet:hoc mobile mo uet̃:ꝛ ℔ mobile mouet̃:ꝛ sic de alys:igr̃ oẽ mobile mouet̃: hoc aial qꝺ ẽ ĩ ista domo nõ ẽ asin⁹:ꝛ hoc aial qꝺ ẽ ĩ ista do mo non est asinus:ꝛ sic de singulis:igr̃ nullũ aial qꝺ ẽ ĩ ista domo ẽ asinus:qz vtriusq ꝺñe añs ẽ necessariũ: ꝛ ꝺñs con tingẽs. ¶ 2º segt̃. q nõ hoc aial qꝺ est ĩ ista domo ẽ asin⁹: nec hoc aial qꝺ ẽ in ista domo ẽ asin⁹:ꝛ sic de siglis:ꝛ tñ ali qꝺ aial qꝺ ẽ in ista domo ẽ asin⁹:qz ex quo ꝺdictoriũ secun de ꝑtis:nõ segt̃ ex ꝓma (vt patuit) ĩ ꝓmo corrclario. 2ª ꝓ stat cũ ꝓma:ꝛ per ꝺñs corrclarium verum.

His visis rñdet̃ ad rõnẽ negãdo illã:possibile ẽ hoc albũ esse asinũ:te demostrato:nego etiã il lã esse possibilẽ:hoc albũ est asinus (ꝛ tũc ad ꝓbationem) aliq̃ ꝓpositio possibilis cũ vno ꝺo est illatiua illi⁹:igit̃ ipa ẽ possibilis:nego ꝺñam:nec ex hoc habet̃:q ex possibili segt̃ ipossibile:qz copulatiua facta ex illo possibili:ꝛ illo vero est ipossibilis.ſ.omne albũ ẽ asin⁹:ꝛ hoc albũ est demonstran do hominẽ:sicut ista:tu es:ꝛ tu non es:non obstante:q vna pars sit possibilis:ꝛ alia vera:quare ꝛc.

¶ Capitulum de illatione propositionis de 2º adiacenti:ex propositione de 3º adiacente.

Quadragesimo secũdo ad q̃stio nez pricipal'r ar guit̃ sic. Tñ tu es asin⁹: igit̃ tu es asin⁹ (ꝓz ꝺña) ꝛ añs arguit̃: tñ tu es ens: sed oĩs asi nus ẽ ens. ergo tantũ tu es asin⁹ (ꝓz ꝺña) a supiori distributo mobil'r ad suũ iferi⁹ cum debito me⁹:ꝛ ꝓbat̃ ꝑª ꝑs añtis sic: tñ tu es igr̃ tñ tu es ẽs (ꝓz ꝺña) ab vno ꝺuertibli ad reliquũ:ꝛ añs arguit̃ sic: tñ tu es tu: igr̃ tñ tu es:ꝓz ꝺña:a 3º adiacẽte ad 2ᵐ adiacẽs affirmatiẽ:ꝛ sine termiõ distrahẽte vl' ãpliãte: añs aũt ꝓz:ꝑ exponẽtes. Jtez ꝺfirmat̃ sic. aliquo⁹ tñ tu es ens:igit̃ tñ tu es ens:ꝓz ꝺña:qz vl'is añtis ẽ illatiua vl'is cõ sequẽtis:sequit̃ enĩ:omẽ ens ẽ tu aliquo⁹. igr̃ omne ens est tu añs arguit̃ sic: isto mõ tñ tu es ens: igit̃ aliquo mõ tñ tu es ens:ꝓz ꝺña:ab iferiori ad suũ superi⁹ affirmatiue ꝛ si ne ipedimẽto:añs vero sic ꝓbatur. isto mõ tu es ens:ꝛ isto⁹ nihil nõ tu est ens:igit̃ isto mõ tñ tu es ens: ꝓz ꝺña: ab exponẽtibus ad expositũ:ꝛ añs est vex:igitur ꝛ consequens.

Pro solutiõe hui⁹ argumẽti pono quattuor con clusiões:quax ꝓma ẽ ista. A 3º adia cẽte ad suũ ꝓpriũ ꝛ imediatũ adiacẽs secundũ: negatiue ꝛ cũ termio distrabẽte fallit ꝺña: ꝓbat̃:qz nõ segt̃: tu non es asin⁹. g̃ tu nõ es:nec sequit̃:añx̃ps est futur⁹:igit̃ añx̃ps est: voco aũt ꝓpriuz ꝛ imediatũ adiacẽs scõz:illud in quo nõ po nit̃ aliqd:gn istud:vel sibi ꝺsimile ponat̃ i ꝓpõne de tertio adiacẽte cui⁹ ẽ scõz adiacẽs:ꝛ nihil ꝑter ꝑdicatũ põit̃ i ꝓpõ ne 3º adiacẽte:gn istud:vl' ꝺsile sibi ponat̃ i ꝓpõne q̃ dr̃ ꝓ priũ ꝛ imediatũ adiacẽs 2ᵛ:vt hõ est respectu huius hõ est aial:hec eni homo ẽ:nõ ẽ ꝓpriũ 2ᵐ adiacẽs istius:aliqs hõ ẽ: ex quo non ponit̃ vbiq ly aliqs:sil'r hec ly chymera ẽ non ẽ ꝓpriũ ꝛ imediatũ adiacẽs 2ᵐ huius: chymera ẽ terminus: qz signũ mãlitatis ponit̃ in ꝓpõne de secundo adiacente:ꝛ nullũ tale i sua propõne de tertio adiacẽte collocat̃. ¶ Ex ista ꝺne segt̃ ꝓmo. Oz duax ꝓpõnuz spẽ distinctarũ idez ẽ 2ᵐ adiacẽs ꝓpriũ ꝛ imediatũ:ꝓz:qm hec:homo ẽ:ẽ ꝓpriuz ꝛ imediatũ adiacẽs:hax duax:homo est aial:ꝛ hõ ẽ currẽs ꝛ sicut loquor de duab⁹:ita de trib⁹:ꝛ quattuor:ꝛ sic vltra ẽ dicẽdũ. ¶ Scõo segt̃. Oz nulla istarũ ꝺñax valet:hominẽ esse asinũ est falsum vel ipoſ'e:igr̃ hominẽ eẽ asinũ ẽ. nullaz chymerã esse est vex ꝛ necessariũ. g̃ nullã chymerã esse ẽ. qz hꝺ termini modales sũt termini ampliatiui. ¶ Scõa ꝺ est ista. A tertio adiacente:ad suũ 2ᵐ adiacens ꝓpriũ ꝛ ime diatũ:ꝑdicato exclusionẽ recipiẽte:seu terminũ secunde in tentiõis:habẽtẽ vim i subiectũ ẽt affirmatiue fallit: ꝺña:pa tet:qz nõ segt̃:tñ hõ ẽ risibilis:igit̃ tñ hõ ẽ:nec segt̃ añx̃ps est nomẽ ꝓpriũ:igit̃ añx̃ps ẽ. Et notãter ꝺico habentẽ viz i subiectũ:qz optime segt̃:aliqs hõ ẽ nomẽ:igit̃ aliqs hõ ẽ:qz ly hõ cõtinue supponit ꝑsonal'r. ¶ Ex ista ꝺne segt̃ ꝑ. Oz lz seq̃t̃:tñ ens ẽ ens. g̃ tñ ens est:nõ tñ segt̃:tñ ent̃ ẽ ens:igi tur tñ entis ẽ:qz oro posita ꝓ ꝺñte nõ est itelligibil'. ¶ Se cũdo segt̃. Oz nulla ista ꝛ ꝺña ꝛ valz chy^am eẽ est oro ifiniti ua:igit̃ chy^am eẽ ẽ:ꝓpõ est termin⁹:igit̃ ꝓpõ ẽ:cũ cuiuslibet istarũ añs ẽ verũ:ꝛ ꝺñs falsuz. ¶ 3ª ꝺ ẽ ista. A tertio adiacẽ te ad suũ 2ᵛ adiacẽs ꝓpũ ꝛ imediatũ affirmatiẽ ꝛ imobili ter:fallit ꝺña:ꝓz:qz nõ segt̃:ꝺtingẽter deus ẽ causa tui: igit̃ ꝺtingẽter deus ẽ:oĩs homo ꝑter sortẽ ẽ currẽs. g̃ oĩs homo ꝑter sortẽ ẽ:casu.n.possibili posito:ẽ añs verũ:ꝛ ꝺñs falsuz. ¶ Ex ista ꝺne segt̃ ꝑ. Oz ista ꝺña ñ valz:oẽ ens ꝑter.a.ẽ:ẽs. g̃ oẽ ens preter.a.est:ꝺatoenĩ:q non sint pl'a ẽtia q̃ duo ĩdi uisibilia:q̃sint.a.ẽ añs vuz:ꝛ ꝺñs falsuz: vt ꝓz: ꝑ exponẽtes. ¶ Scõ segt̃. Oz nulla istarũ ꝺñtiarũ valet:verũ ẽ deũ eẽ g̃ verñ ẽ. falsuz ẽ chimerã esse:igit̃ falsuz ẽ. cuiuslibet enim istarũ est añs veruz:ꝛ ꝺñs falsuz: vt ꝓz. ꝛc. ¶ 4ª ꝺ ẽ ista. A tertio adiacẽte vl'r ad suũ adiacens 2ᵐ:mediatum vel ime diatũ ꝓpriũ: vel cõe:est ꝺña bona:ꝓz:qz sequit̃:tu nõ es asi nus:igitur mõ asinino tu nõ es:añx̃ps est futur⁹:igit̃ añx̃ps erit:hominẽ esse asinũ est falsuz. g̃ hominẽ esse asinum non est:nullã chymerã esse ẽ verũ:igit̃ vere nulla chymera est. ¶ Ex ista ꝺne sequit̃ ꝓmo. Oz quelibz istarũ ꝺsequẽtiaruz valet. tñ homo ẽ risibilis:igit̃ aliquo mõ tñ hõ est. añx̃ps est nomen propriũ:igitur ly añx̃ps est. tñ entis est ens: igr̃ aliquid tñ entis ẽ:chymerã eẽ est oro ifinitiua:igit̃ ly chy merã esse ẽ. ꝓpositio ẽ terminus:igit̃ ly ꝓpositio ẽ. ¶ Se cundo sequitur. Oz q̃libet istarũ ꝺñtiarũ est bona:ꝺtingen ter deus ẽ causa tui:igit̃ aliqualiter deus est: oĩs hõ ꝑter sortem ẽ currẽs. g̃ omnis homo nõ sortes ẽ. omne ens ꝑter .a.ẽ ens. g̃ omne ens nõ.a.est. verũ est deũ esse:igit̃ deus ẽ. falsum est chymeram esse:igitur chymera non est. ꝛ ita di citur in alys quibuscunq;.

Ad rationem Respondetur ergo negãdo conse quẽtiam:tñ tu es tu:igit̃ tñ tu es.

Et ad ꝓbationē: reſponſuꝫ eſt ꝙ̄ a tertio adiacente ad ſuuꝫ z^m adiacens ꝓpriū etiā īmediatū excluſiue fallit ɔ̄ña: ſed ad ſuū mediatū adiacēs ē ɔ̄ña bona: vñ bene ſeq̄t: tñ tu es tu: igit̄ aliq̄ mō tñ tu es. Jō rñdet̄ ad ɔfirmatōez: negādo illā ɔ̄ñaz: aliq̄ mō tñ tu es ens. igr̄ tu es ens: ⁊ ad ꝓbatōez: nego ꝙ vl̄is añcedētis ſit illatiua vl̄is ɔ̄ñtis: nec aſſignata eſt ſua vniuerſalis: ſz iſta aliquo mō omne ens ē tu: ex quo nō ſeq̄t: ꝙ oē ens ē tu: qz añs ē verū: ⁊ ɔ̄ñs falſuꝫ. quare ⁊c.

¶ Capitulum de fallacys ⁊ vitate ſillogiſmoꝝ obliq caſus.

Quadrageſimo tertio ad q̄ſtionez principaliꝫ arguitur ſic. Jn quolibet inſtāti ē aſin⁹: ſz tu es ī aliquo inſtāti. igr̄ tu es aſin⁹: patet ɔ̄ña: qz eſt ſillogiſm⁹ ī tertio p̄me: ⁊ minoꝫ eſt euidens: ſed maioꝫ ꝓbat̄ ſic: ī aliquo iſtāti eſt aſin⁹: ⁊ nullū eſt iſtās gn ī illo ſit aſin⁹. ꝯ in quolibet iſtāti ē aſin⁹: patz ɔ̄ña: ab exponentib⁹ ad expoſitū: ⁊ añs eſt vex̄: igit̄ ⁊ ɔ̄ñs: Jtē ſic: ī q̄libet iſtāti ē aſin⁹: in quolibet inſtāti es tu. ꝯ tu es aſinus: pz ɔ̄ña: qz eſt ſillus in p̄mo tertie figure: ⁊ añs pz vt p̄us. Cōfirmat̄ ſic: ī hoc iſtāti ē aſin⁹: ī hoc iſtāti es tu: igitur tu es aſin⁹: pz ɔ̄ña: qz ē ſillus demōſtratiu⁹ ī 3ª figura: ⁊ añs eſt euidens ꝑ q̄libet ei⁹ pte: igit̄ ⁊ ɔſequens: quare ⁊c.

p^a ɔ̄ Pro ſolutione hoꝝ argumentoꝝ pono q̄tuor ɔclonēs: q̄ꝝ p^a ē iſta: Premiſſe bñtes vtrobiq̄ mediū oblīq caſus nō ſūt illatie maioꝛis extrēitatis. ō minoꝛi ī ɔ̄ne pz: qz nō ſeq̄t ī p^a figura: cuiuſlibz homis eſt aſin⁹: ſed q̄libet capra eſt hoīs: igit̄ q̄libet capra ē aſin⁹: ſeu cuiuſlibz capra eſt aſin⁹: caſu.n. poſito: eſt añs vex̄: nec ɔ̄ñs falſuꝫ: nec ſeq̄t ī 3ª figura: cuiuſlbet hoīs eſt aſin⁹ currens: cuiuſlibet hoīs eſt aſinus geſcens. ꝯ aſinus geſcēs eſt aſinus currens: ſeu aſini geſcentis: ē aſin⁹ currēs: ſuppoſito enī: ꝙ qlibz hō habeat duos aſinos: vnū currentez: ⁊ aliuꝫ

Lozᵐ geſcentez: eſt añs verū: ⁊ ɔ̄ñs falſuꝫ. ¶ Ex iſta ɔ̄ne ſequit̄. Oꝛ iſta ɔ̄ña nō valet. a. ſillus cōſtat ex duabus ꝓpōnib⁹ vl̄ibus affirmatiuis: vniuerſalez affirmatiuā directe cōcludētib⁹: ⁊ illud q̄ ſubycit̄ ī vna p̄dicat̄ in reliqua: vel ſecū cōuertibile: igit̄. a. eſt ī p̄mo mō p^c figure: pz ex p̄ioꝛi exēplo.

Lozᵐ ¶ z^o ſeq̄t. Oꝛ iſta ɔ̄ña nō valet. b. ſillus conſtat ex duabus vl̄ibus affirmatiuis. particularez: indefinitā: vel ſingularē affirmatiuā directe cōcludentibus: ⁊ idez ſubycit̄ ī vtraq̄: vel cōuertibile: igit̄. b. eſt ſillus ī p̄mo tertie: pz ī ſcō exem

z^a ɔ̄ plo. ¶ z^a ɔ̄ eſt iſta. Premiſſe habentes vtrobiq̄ medium oblīq caſus: ſunt illatiue ꝓportiōabilis de ꝓportiōali maioꝛi ⁊ minoꝛi extremitatib⁹. ꝓbat̄: nā vl̄r ſequit̄: cuiuſlibet hoīs eſt aſin⁹: ſed oīs capra eſt hominis: igit̄ omne habens capraꝫ ē habens aſinū: ſeu cuiuſlibz habentis capraꝫ ē aſin⁹. etiā ſeq̄tur: cuiuſlibet hoīs ē aſinus currens: cuiuſlibet hominis ē aſinus geſcens. ergo habens aſinum geſcentez eſt habens aſinū currentez: ſeu habentis aſinū geſcentez ē aſi

Lozᵐ nus currens. ¶ Ex iſta ɔ̄ne ſequit̄ p̄mo. Oꝛ aliꝗs ē optim⁹ ſillus ī quo nō cōcludit̄ maioꝛ extremitas de minoꝛi: nec ſecū cōuertibile ī ɔ̄ne: pz: qz habens aſinū currentez: nō cō

Lozᵐ uertit̄ cū ly aſinus currens. ¶ Scō ſeq̄t. Oꝛ aliꝗs ē bon⁹ ſillus: cuius extremitates ī p̄miſſis iuicez ɔuertūt. ⁊ tamē extrema ɔ̄nis nō ſunt iuicem cōuertibilia. patet de iſta: cuiuſlibz hominis eſt aſinus. cuiuſlibz hominis eſt rudibile. igit̄ habentis rudibile eſt aſin⁹ pz. n. ꝙ ly aſin⁹ ⁊ ly rudibile

3ª ɔ̄ conuertuntur. ſed non ly aſin⁹ ⁊ ly habentis rudibile. ¶ 3ª ɔ̄ ē iſta. Premiſſe habentes mediū ī obliquo ī maioꝛi ⁊ ī recto ī minoꝛi nō ſunt illatiue maioꝛis extremitatis de minoꝛi. nec ſecū cōuertibilis ī ɔcluſiōe. pz. qz nō ſeq̄t. cuiuſlibet

Lozᵐ hoīs ē aſin⁹. ſoꝛ. ē hō. igit̄ ſoꝛ. eſt aſinus. ¶ Ex iſta cōcluſiōe ſeq̄t p̄mo. Oꝛ hꝫ p̄miſſe ſunt illatiue maioꝛis extremitat̄. de obliquo caſu minoꝛi ꝓportiōali. medio termino oblīq ſumpto: pz. qm̄ ſeq̄t formaliter. cuiuſlibet hoīs ē aſinus. ⁊

Lozᵐ ſoꝛtes ē hō. igit̄ ſoꝛtis eſt aſin⁹. ¶ Scō ſeq̄t. Oꝛ aliꝗs ē bo nus ſillus: ⁊ tñ mediū maioꝛis nō cōuertit̄ cū medio minoꝛis: pz. qz homo ⁊ hominis nō cōuertunt̄. qz aliꝗd eſt hō qđ nō eſt hoīs. ⁊ ecōuerſo. ¶ 4ª cōcluſio eſt iſta. Aliꝗs ē ſillus penitus ī recto ꝙ maioꝛez extremitatē de minoꝛi nullatenus ɔcludit: pz de iſta: oīs hō eſt: tu es hō. ꝯ tu es: ex quo.n. nō hz maioꝛez extrēitatē: nō mirū ſi eā nō cōcludit. cōcedo tñ: ꝙ iplicite maioꝛez extremitatem cōcludit de minoꝛi. ¶ Ex iſta ɔcluſiōe ſeq̄t p̄mo. Oꝛ nō oīs ſillus ſit ex tribus termīs. ſ. ex maioꝛi extremitate: minoꝛi extremitate: ⁊ medio termino: qñ forte deficit vna illaꝝ denoīationū. ¶ z^o ſeq̄t. Oꝛ aliꝗs eſt bon⁹ ſillogiſmus: ꝙ nec directe: nec idirecte cōcludit: pz: qz nec maioꝛez extremitatē de minoꝛi: nec eā cōcludit: hoc aūt explicite ⁊ nō iplicite cōtinet vitatez.

Hoīs viſis pz rñſio ad rōnez negādo ɔ̄ñaz: qz ex p̄miſſis recti ⁊ obliq caſus: nō debz cōcludi cōclſio de recto ſolū. nec de obliq̄ p̄ciſe. ſed mixta ex vtroq̄. Jō ex iſtis p̄miſſis. Jn quolibz inſtāti ē aſin⁹. tu es ī aliquo iſtāti: ſequit̄ cōcluſiue: ꝙ menſura tui ē menſura aſini. ſeu ꝙ aliꝗd ī quo tu es: eſt aliꝗd ī quo aſin⁹ eſt. qua ex cōcluſionuz q̄libz ſeq̄t ī ſillogiſmo facto ī p̄mo mō tertie figure. ac etiā ī ſillogiſmo demōſtratiuo ī cōfirmatiōe deducto. ſi āt quis vellet omnino cōcludere maioꝛez extremitatem. ſeu cōuertibile ſuū: dicat̄ ꝙ oꝛ variare mediū in p̄miſſis. ita ꝙ ſi ī maioꝛi ponit̄ obliq̄: ī minoꝛi ſubyciat̄: vel p̄dicet̄ recte: ſic arguēdo. ī quolibz iſtāti ē aſin⁹: tu es aliqđ iſtās: igit̄ ī te ē aſin⁹: ī q̄libz iſto iſtāti ē aſinus: ⁊ qđlibet iſtans ē tu. igit̄ in te ē aſinus. qlibet hoꝝ ſillogiſmoꝝ eſt euidens ⁊ formalis: ſz falſitatem patitur in minoꝛi: quare ⁊c.

¶ Capitulū de reſtrictōe verbi: ⁊ determinatione eiuſdem.

Quadrageſimo q̄rto p̄incipaliꝫ arguit̄ ſic. ad qđ nez. Oē aīal qđ fuit aliq̄ fuit aſin⁹: ſz tu fuiſti aīal qđ fuit aliq̄. ꝯ tu fuiſti aſin⁹: ſz tu es idē qđ vnq̄ fuiſti. ꝯ tu es aſin⁹: pz ɔ̄ña: p^a cū mīoꝛi ⁊ maioꝛē ꝓbo (ſupponēdo) ꝙ ī. a. inſtāti nullū fuerit aīal p̄ter aſinū: iſto poſito: arguit̄ ſic omne aīal qđ fuit ī. a. inſtāti fuit aſin⁹: igit̄ oē aīal qđ fuit aliq̄ fuit aſin⁹: pz ɔ̄ña ab īferioꝛi ad ſuū ſuperi⁹ nō diſtributū ſine īpedimēto negatōis: ⁊ ſigni īmobilitantis: ⁊ ꝙ ſic arguat̄: ꝓbo: qz ly aliq̄ nō diſtribuit̄: qđ ſuadet̄ ſic: ſignū vl̄e affirmatiuū nō diſtribuit terminū ſe ſequentē mediate niſi fuerit ſubſtātiuū eius: ſeu determiatio ſui ſubſtātiui: vt pz iductiue: ſed ly aliq̄dō nō ē in p̄dicta ꝓpōne ſubſtātiuū ſigni vl̄is: nec determiatio ſui ſubſtātiui: vt pz: quia aduerbium ē determinatio verbi: ⁊ non nominis: igitur nō diſtribuitur ly aliquando qđ erat ꝓbandum.

Pro ſolutione hui⁹ argumenti pono q̄tuor cōcluſiones: quaꝝ p̄ma ē iſta. Sic nomē ꝑ adiectiuū noīs pōt determiari: ita verbū ꝑ aduerbiū pōt limitari: p̄ma ps ē cuidēs: nā cū dr̄: oīs hō alb⁹ ē alb⁹: nō ſolū determinat̄ ly hō ꝑ adiectiuū ſuū: imo etiaz restrigit̄ ab eodē: qñ ꝑ pautioꝛibus ſupponit q̄z ſi ſolitarie ꝑ ſtribueret̄. z^a pars ɔ̄nis etiā pz: nā cum dr̄: añ ex̄ps erit tūc demōſtrādo. a. iſtās: limitat̄ verbū futuri tp̄is ꝑ aduerbiū vt nō p̄mittat ſubz ſupponere niſi ꝑ eo qđ erit ī. a. inſtanti. ¶ Ex iſta cōcluſione ſequit̄ p̄mo. Oꝛ verba ſubſtātiua p̄ſentis: p̄teriti: aut futuri tp̄is: ſunt termini cōes: qñ ſignificāt infinita tp̄a: vel inſtātia: ⁊ ad quodlibet illoꝝ: poſſunt limittari. vñ hoc verbū ē ſignificat oīa inſtātia: p̄terita: ⁊ futura: ſz nō ɔponat: niſi reſpectu p̄ñtis tp̄is. ¶ Scō ſequitur. Oꝛ ſz hꝫ verba ſupponere nō poſſunt: tñ poſſunt ſtare tamē cōiter q̄z diſcrete. ꝓbat̄: nam dicendo nullus hō erit. diſtribuitur ly erit ꝓ omni inſtanti futuro. ⁊ in hac. omnis homo fuit. cōfundit̄ ly fuit cōfuſe tñ. ⁊ diſiunctiz in hac aūt ante ex̄ps erit. ſtat ly erit determinate. ⁊ in iſta. adā fuit in. b.

instãti:accipiť ly fuit discrete.ex bis modis loquẽdi (nũq̃ seq̃ť) q̄ verbum supponat:sed q̄ nec ase ipso hz hꝫ suppositionẽ passiuã:nec ẽt ab alio. ¶ z^{a} ꝓ ẽ ista. Sicut verbũ per aduerbiũ põt restringi:ita per nomẽ ꝓpõni ꝯiunctũ: põt tẽ poꝛaliter limitari (pz) nã sicut restrigitur verbum ni ista: tu eris in.a.instanti.sic ꝛ in ista restringitur verbuz tu eris cras:aut fuisti heri:accipiť.n.ꝯtinue restricte ꝓ certo istãti aut determinato tpe. ¶ Ex ista ꝓne sequiť ꝑ. Q̃ aliq̃s termin⁹ accipiť ꝓ aliq̃:vel ꝓ aliqb⁹:q̄ tñ nõ supponit:pz ꝺ vbo tã restricto:ꝛ q̃z ñ restricto:ꝛ si ex ꝟ obyciť contra ꝺscriptõnẽ cõez asserẽtẽ:q̄ suppositio ẽ acceptio termini i ꝓpõne ꝓ aliq̃ vel ꝓ aliqb⁹ (oꝝ) q̄ ibi stricte sumiť termin⁹: ꝓ vt sub eo nõ ꝯtinet vbũ. ¶ z^{o} sequiť. Q̃ aliq̃s termin⁹ i ꝓpõne restringiť: q̄ tñ nõ supponeret largius:sine illa restrictiõe:pz: de vbo q̄ nullaten⁹ supponit ex iaz dictis. ¶ 3^{a} ꝓ ẽ ista. Lz adiectiuũ nois posset eẽ determiatio vbi:nõ tñ põt eẽ restrictio eiusdẽ:pz:qꝛ i hac propositiõe:ois hõ ẽ aial:sicut distribuiť ly hõ a signo vli:ita ꝯfundiť ly ẽ ab eodẽ signo:sicut ly ois ẽ determinatio nois substãtiui: ita est determiatio verbi copule. ¶ Ex ista ꝓne sequiť ꝑ. Q̃ lz negatio trãscendẽs possit esse imediate determiatio verbi:non tñ signa vlia affirmtia:vel negatia ꝑma ps pz:i hac ꝓpõne:tu nõ es asin⁹: vbi imediate distribuiť ly ẽ anegatione. z^{a} ãt pars:liquet i istis:ois hõ ẽ aial:nullus homo erit asinus:vbi nõ determinať verbũ nisi mediãte termino cathegorematico: q̃re ꝛc. z^{o} ¶ z^{o} seq̃ť. Q̃ licet signũ vle sit detemiatio verbi: nõ est tñ adiectiuũ eiusdem:q̄ se inicẽ respicere nõ possunt i aliqua rõne causali:nec ex bis imediate ꝯiunctis: constitui potest oro q̃liscũq̃. ¶ 4^{a} ꝓ ẽ ista. Sicut aduerbiũ ẽ determiatio verbi ꝛ restrictio:ita ꝓ ipsum põt nom̃ determiatiue supponi blr limitari:ꝑma ps pz:ꝛ z^{a} ꝑbať.nã ista ꝓpõ est vera:tu es ois homo:hꝫ demõstrando locũ adequatũ tui:vt pz: ꝓ exponẽtes:sed ipsa esset falsa sublato aduerbio locali.ḡ ly hõ per ipz determinať:ꝛ supponibiliter limitať. ¶ Ex ista ꝓne seq̃ť ꝑmo. Q̃ aduerbiũ aliq̃ taz verbũ q̃z nomẽ determinat:ꝛ nõ restrigit:iterdũ aũt determiat ꝛ restringit: exẽplũ ꝑmi:oẽ aial qõ fuit aliq̃ fuit asin⁹.i qua nõ restrigit ly aliq̃:ex quo ꝯuertiť cũ ista.oẽ aial qõ fuit:fuit asin⁹.exemplũ sc̃di:vt aliq̃ oẽ aial fuit asin⁹:vbi pz:q̄ ly aial determinať ꝛ restrigiť per ly aliq̃:sicut hoc vbũ fuit:vocať tñ adiectiũ verbi:ꝛ nõ nois. ¶ z^{o} seq̃ť. Q̃ ille due nõ cõuertũť: aliq̃ oẽ aial fuit asin⁹:ꝛ oẽ aial aliq̃ fuit asin⁹:qꝛ i ꝑ⁹ determiat ly aliq̃ ꝛ restrigit: i z^{a} ãt deteriat ꝛ nõ restrigit ꝛ eꝛ.

His visis pz solo rõnis negãdo illaz: oẽ aial qõ fuit aliq̃ fuit asin⁹.ꝛ ad ꝓbationẽ nego ꝯña: ꝛ cõcedo:q̄ ly aliq̃ distribuiť:ꝛ q̄ ẽ determinatio illius termini aial:nõ gdẽ ꝓpinq̃ sz rmota:ꝛ ita pz:q̄ aduerbiũ:ẽ determiatio vbi ꝛ nois:nõ gdẽ adiectiua nois: sz vbi.q̃re ꝛc.

¶ Capitulũ de cõitate verbi:ꝛ eiusdẽ singularitate.

Quadragesimo quito arguitur sic.Tu es omne aial:ꝛ aial ẽ asinus:igitur tu es asinus:patet ꝯña. A superiori distributo ad suũ iferiꝰ cuz debito medio:ꝛ sine ipedimento: ꝛ maiorẽ ꝓbo sic:tu es isto mõ oẽ aial.demonstrãdo modũ singlarẽ:q̄ tu es aial.igr tu es oẽ aial. pz ꝯña:qꝛ arguiť ab iferiori ad suũ superius affirmatiue ꝛ sine ipedimento: qꝛ ly ẽ isto mõ ẽ terminus iferiori ad ly est: sicut ly iste hõ:ad ly hõ (ꝑbať) nã sequiť:aliq̄d est isto mõ. ḡ aliquid ẽ:ꝛ nõ ecõtra:igiť ly ẽ:est superiꝰ aliquo mõ ad ly ẽ isto mõ (pz ꝯña) vel deť causa diuersitatis.añs aũt ꝑbať sic.s.tu es isto mõ oẽ aial:nã tu es isto mõ aial:ꝛ nihil ẽ isto mõ aial:gn tu es istud:igitur tu es isto mõ aial (pz ꝯña) ab exponẽtibꝰ ad expositũ:ꝛ añs ẽ vex:igiť ꝛ ꝯñs.

p^{a} ꝓ **Pro solutiõe** huiꝰ argumenti pono q̃ttuoꝛ ꝓnes: quaꝝ ꝑma ẽ ista.Sicut cuilibet termino singulari cõresponꝺet terminus cõis: sic cuilibz termino cõi potest coꝛresponꝺere terminus singularis: ista ꝓ (pz iductiue) nã sicut ꝓ singulares ascẽdiť ad terminũ cõmunẽ:ita a termio cõi ꝺescẽdiť ad terios singlares. ¶ Ex ista ꝓne sequiť ꝑ. Q̃ huic verbo ẽ:coꝛrñdet verbũ ꝺiscretũ ꝛ penitus singulare (pz) qꝛ ẽ termin⁹ cõis:ex quo ifinita significat:ꝛ ꝓ quolibet illoꝝ ẽ vnitiuũ subi cũ ꝓdicato:hꝫ ãt verbũ:ẽ illõ cui subordinať hoc ꝯplexũ ẽ isto mõ: aut ẽ sic. sicut.n.ly ens ẽ cõe multis per ꝓdicationez:ita ly ẽ ꝓ significationẽ ꝛ vnionẽ.ḡ sicut illi termino ens coꝛrñdet terminus singularis:ita illi verbo ẽ. ¶ Scõo seq̃ť. Q̃ lz ly ẽ non sit verbũ resolubile:ĩ verbũ alterius nature:ẽ tñ terminus mediatus (p̃ma pars ẽ euidens) ꝛ z^{a} ẽ ꝓbata:qñ habz terminũ ifra se:ꝛ ẽ terminus cõis:qñ igiť ꝯcediť: q̄ illud verbum ẽ:est termin⁹ imediatꝰ:itelligiť quo ad resolutionem generalẽ i aliud verbũ:ꝛ nõ quo ad ꝓdicationẽ:seu ꝯsignificationẽ. ¶ z^{a} ꝓ ẽ ista.Sicut nomini coꝛrñdet terminus singularis:q̄ nõ ẽ nomẽ:ita vbo coꝛrñdet terminus singularis q̄ nõ ẽ verbũ (pz) qñ ly iste hõ ẽ terminus singlaris istius termini hõ:ꝛ tñ ly iste hõ nõ ẽ nomẽ:sed ẽ terminus cõpositꝰ:ex noie ꝛ ꝓnoie.Scõa pars ꝑbať:quoniã ly ẽ isto modo aut ly ẽ sic ẽ terminus singularis illius verbi ẽ:ꝛ non ẽ verbum imo ẽ terminꝰ ꝯpositus ex ꝓnomine:ꝛ verbo: aut ex verbo:ꝛ aduerbio. ¶ Ex ista ꝓne seq̃ť ꝑ. Q̃ sicut ly iste hõ subordinať vni termino simplici diꝺiscreto mentali: ita ly ẽ isto modo subordinať vni verbo i mente:simplici: ꝛ diꝺiscreto. ¶ Scõo seq̃ť. Q̃ q̃libz ista ꝝ ẽ vera:tu.a.ois hõ:tu.b.oẽ aial (dato) q̄.a.vel.b.subordinet hꝫ verbo simplici mentali diꝺistincto:qꝛ tu.a.homo ꝛ nihil.a.hõ quin tu.a.istud.igr tu.a.omnis hõ. ¶ 3ª ꝯclio ẽ ista.Sicut ꝓnomẽ ꝺemonstratiuũ restringit terminũ cõem vt non nisi ꝓ vno supponat: sic limittat verbũ vt non nisi ꝓ vno diuidat:vel componat (p^{a} pras pz) ꝺe ly hõ in ista ꝓpõne:iste hõ currit. scõa aũt pars (pz ꝺe illo verbo) i hac ꝓpõne: tu es sic hõ:demõstrãdo modũ singlarẽ:quo tu es homo. ¶ Ex ista ꝯclone seq̄tur ꝑmo. q̄ i ista ꝓpõne tu es isto mõ ois hõ ꝺemonstrãdo modũ ꝺiscretũ:quo tu es:nõ supponit ly homo nisi pro te: qꝛ nullus termin⁹ supponit nisi ꝓ ꝺepẽdentiã ad verbũ:cũ ergo illud verbũ ẽ restringať:ꝓ ꝓnomẽ ꝺemõstratiuũ precise:modũ quo tu es ꝺemonstrantẽ:seqtur: q̄ nõ ꝺat illi termino hõ suppositionẽ:nisi ꝓ te:ꝛ ita ꝺico:q̄ in ista tu.a. ois hõ:non supponit ly homo nisi ꝓ te. ¶ Secũdo sequitur.q̄ ista ꝯña nõ valet:tu es isto modo ois hõ plato ẽ homo.ergo tu es isto mõ plato:qñ mediũ ꝺebuit esse illud:plato ẽ isto modo homo:ꝛ ita non seqtur:tu.a.ois hõ:plato ẽ homo. igitur tu.a.plato.qꝛ mediũ ꝺebuit eẽ vbuz ꝺiscretũ.s. plato.a. hõ:qõ negatur. ¶ 4ª ꝯclo ẽ ista. Aliquis terminꝰ ꝺiscretus ꝺistribuitur:qui tñ non ꝺiscrete supponit: ꝑbať : ly hõ i ista ꝓpõne:tu es isto mõ ois hõ ꝺiscrete ꝺistribuiť: qꝛ ꝑcise pro vno:ꝛ non supponit ꝺiscrete:qꝛ supponit ꝺisiũctiue:ꝺeinde nõ ẽ terminus ꝺiscretꝰ:nec adiectiuať ꝓ ꝓnomẽ ꝺemõstratum.ḡ nec ꝺiscrete supponit. ¶ Ex ista ꝯclione seqtur primo. q̄ aliq̃s terminꝰ ꝺistribuiť ꝺisiũctiue:ꝛ aliquis confuse tñ:quoꝝ nullus supponit ꝺetermiate:nec cõfuse tñ:pz: ꝺe ly hõ in vna istaꝝ:aliq̃s hõ ẽ aliquo mõ ois hõ.soꝛ.ẽ aliq̃ modo ois hõ:i ꝑma.n.ꝺetermiate:seu ꝺisiũctie ꝺistribuiť: ratione illius termini aliquo modo:ꝛ i scõa ꝺistribuiť cõfuse tñ:ꝑꝑ ꝯsimilẽ ꝺetermiationẽ:sic supponẽtẽ non tñ ꝺico q̄ ly hõ supponit sic̃ ly aliquoꝰ sz ꝺisiũctiue:vtute sui signi. ¶ z^{o} seq̃ť. q̄ ista ꝯña ñ valz:ois hõ ẽ aliquoꝰ ois.hõ:soꝛ.ẽ aliquoꝰ ois hõ:igr ois hõ ẽ aliq̃ mõ soꝛ.nec sub ly hõ aparte ꝓdicati ꝯtigit ꝺescẽdere:quousq̄ nõ ꝯpleta fuerit cuiuslibz alteriꝰ termini precedentis mediati probatio ꝓpõnis.

His visis patet solutio rationis negãdo illã:tu es oẽ aial.ꝛ ad ꝓbationẽ:tu es isto modo omne animal:igitur tu es omne aial:nego ꝯsequẽtiã.ꝛ ad ꝓbatio

nem respondeo:q̄ lz arguatur ab inferiori ad suū superius affirmatiue.ꝛ sine ipedimēto.ratione verbi substātiui: adhuc ꝯña non valet.ꝑpter defectū alibi ꝯmissum.qz ly aial non distribuitur stricte in ꝯñte.sicut in antecedente:distribuitur cnī in añte pro omni qō ē animal:isto modo.ꝛ incōsequente ꝑ omni animali absolute.

¶ Caplm̄ de noie demonstratiuo.ꝛ ꝯmunitate eiusdem.

Quadragesimo sexto ad qōnez p̄ncipal'r arguit' sic.

Qōlibet tale aial ē asin⁹:demōstrādo asinū ꝛ tu es tale aial:igit' tu es asin⁹:tz ꝯña cū maiori:qz tale aial ē asin⁹:ꝛ nihil ē tale aial ḡn illud sit asinus.ḡ qōlibz tale aial ē asinus:patz ꝯña:ab exponētibus ad expositū:ꝛ añs ē vex̄: tenēdo ly tale demōstratiue.ḡ ꝛ ꝯñs. Jtē tm̄ asinus ē tale aial.ḡ omne tale aial ē asinus:pz ꝯña:ab exclusiua ad suā vlez:añs pz:ꝑ exponētes ꝑ hoc:qz tm̄ asinus est hoc aial: demonstrando asignū.ḡ ꝑ idē tm̄ asinus ē tale aial:demonstrādo idē:iā ꝑbat' z⁹ pars añtis.ſ.tu es tale aial.nā tu es tale aial: q̄le est asin⁹.igit' tu es tale aial.pz ꝯña:qz non aliter significat ꝯñs: q̄z añs:ꝛ añs arguit' sic:tu es colorat̄ aial:ꝛ tali color̄ colorat⁹ ē asinus: igit' tu es tale aial qualis est asinus:pz ꝯña:qz sic ꝑbat':q̄ sor.ē tal' q̄lis ē plato:qz ē alb⁹:ꝛ plato est albus.

¶ Pro solutione p̄ᵃ ꝛ buiꝰ argumēti pona q̄tuor ꝓnes: quaꝝ p̄ma ē ista.Sicut ꝑnomē aliqō demonstratiue relatie ꝛ redditiue:seu ifinite p̄t teneri:sic ꝛ nomē tripl'r sūmi pōt i ꝓpōne:p̄ma pars ꝑbat': nazcū dī:ille bō currit:ly ille sumit' demonstratiē:ꝛ i ista aliqs bō currit:ꝛ iste mouet':recipit' ly iste relatiue:hec aūt:iste q currit disputat;tenet' redditiue seu ifinite.zª ps ꝑbat':q̄n sī dī:talis bō currit:stat ly talis demōstratiue:i hac āt:sor.ē aliq̄lis:ꝛ talis ē plato:tenet' ly talis relatie:ſz i ista: tu es talis q̄lis ego sum:tenet' ly talis redditiue siue infinite. ¶ Ex
Lozᵐ ista ꝓne segt' p̄mo.Qz tu es talis q̄lis ē asinus:ꝛ tu es tal' q̄lis nō ē asin⁹:ꝑbat':tu es similis ꝛ dissimilis asino: igit' cozᵐ vex̄:tz ꝯña:ꝛ añs arguit':tu es calidus:ꝛ asin⁹ ē calidus tāto gradu vt suppono:igit' tu es sil'is sibi:sil'r tu es sciēs:ꝛ asinus ē nō sciens.ḡ tu es dissimilis asino:patet ambe ꝯñe: qz
Lozᵐ ē ꝑpriū q̄litati:sil'e vel dissimile dici. ¶ zº segt'.Qz sor.ē tā tus q̄ztus ē plato:ꝛ sor.ē tant⁹ q̄ztus nō ē plato:pz:supposito q̄ sortes sit eq̄lis platoni i lōgitudine:ꝛ sibi ieq̄lis i latitudine:vel ꝓfunditate:ita q̄ sor.sit platone latior vel ꝓfundior:nūq̄z tm̄ ꝯcedo q̄ sor.ē tātus q̄zt⁹ ē plato.ꝛ idē ē nō tāt⁹
zª ꝛ q̄ztus ē plato:qz iplicat ꝯdictōez. ¶ zª ꝛ ē ista. Licet ꝑnomen demōstratiue sūptū:sit termin⁹ discret⁹:tm̄ nomen demōstratiuū taliter sūptū ē termīus cōis.p̄ª ps ē euidēs:ꝛ zª ꝑbat':nā nomen demōstratiuū recipit distributōez.ḡ ē termin⁹ cōis:ꝯña tz:ꝛ añs liquet in hac ꝓpōne:oē tale aial ē asi
Lozᵍᵛ nus. ¶ Ex ista ꝓne segt' p̄.Qz aliq̄ ē ꝓpō i q̄ subijcit' terminus cōis signo demōstratio determiat⁹ terminātē ipam sīue alio sincathegoreāte:ꝛ tm̄ nō est ꝓpō singl'aris:pz de illa talis bō currit:q̄m ē indefinita b⁹ vl'is:ois talis bō currit: ꝛ hui⁹ ꝑticularis:aliqs tal' bō currit: q̄rū oīuz hec ē singl'ar':
Lozᵐ iste tal' bō currit. ¶ zº segt'.Qz terius demōstratiu⁹ recipit distributōez:ꝛ sub eo ꝯtigit descēdere:pz ꝯña:nā ois terīus cōis recipit distributōez:ꝛ hz descēsuz:cū igit' aliqs termin⁹ cōis demōstratiu⁹ sit termīus:vt patuit:igit' ille recipit ꝺscē
3ªꝛ suz:ac distributionē. ¶ 3ª ꝛ ē ista.Qz licet cuilibet termino catheoremático nō demōstratio suffic̄ vnicū suppoᵐ:ꝛ tm̄ aliqs ē termīus demōstratiuꝰ singl'aris nūeri:cui repugnat ñ hre nisi vnū suppoᵐ:pz:supposito q̄ ly fenix:ꝛ ly tal':eēnt
Lozᵐ oēs termini. ¶ Ex ꝓne segt' p̄mo.Qz q̄libz ista ꝛ falsa.tal' sol lucz.talis fenix volat:p̄ma.n.significat:q̄ talis sol q̄lis ē iste lucz:ꝛ scōa significat q̄ tal' fenix q̄lis ē ista volat: q̄rū qō libet ē falsuz.nā p̄ᵐ suppōit duplicē solē esse:ꝛ zª duas fenices existere:ꝛ hoc supposito:q̄ talis q̄lis dicat diuersitatez extremoꝝ. ¶ zº segt' q̄ ista ꝓpō ē falsa talis aial currit:demōstrādo asinū currētē:dato q̄ nihil p̄ter asinū demōstrātū currat:qm̄ ista asserit:q̄ tale aial q̄le ē istud currit. qōē fl'z:ex q̄ nullū aial aliud ab illo asino currat. ¶ 4ª ꝯ ē ista. Tale aial currit ōmōstrādo asinū.ꝛ tm̄ nullus asin⁹ currit. ꝓbo:ꝛ pono scōaz p̄tē in casu cū hoc.q̄ sor.currat:q̄ sit silis asino i aliq̄ q̄ztitate:isto posito:pz scōa ps:ꝛ p̄maz ꝓbo:qm̄ sor.currit.ꝛ idē sor.ē tale aial q̄lis ē iste asinus.igit' tale aial currit.pz ꝯña.qz ꝯñs ñ pl's significat.nisi q̄ tale aial q̄le ē istō currit.qō ē vex̄. ¶ Ex ista ꝓne segt' p̄mo.q̄ ois tal' bō currit.ōmostrādo sortē:ꝛ tm̄ nll's sor.currit:pz suppositō q̄ ois bō p̄ter sortez currat:ꝛ q̄ ois tal' sit sil'is sor. ¶ Scōo segt. q̄ ista ꝯña nō valet oē tale aial currit:ꝛ sor.est istud aial.igit sortes currit: patet:supposito q̄ sortes non currat: ꝛ omne animal sibi simile currat.quare ꝛc.

His visis pz solutio argum̄ti negādo illā:oē tale aial ē asinus demostrādo asinū:ꝛ ad ꝓbationē: nego illas ꝓpōnes:nihil ē tale aial ḡn illud sit asinus:tm̄ asinus ē tale aial.ꝛ ad ꝓbatiōez:tm̄ asinns ē hoc aial.ḡ tm̄ asinus est tale aial:nego ꝯñam:qz arguit' ab iferiori ad suū superius distributiue. ¶ Notandū tm̄ q̄ opposita istoꝝ p̄nt rōnabiliter substineri dicendo:sicut ꝓnomen demōstratiuuz nō ē termin⁹ cōis:ita nec nomen demōstratie sumptū: nec recipit distributiōez:vex̄ ē tm̄ dicere:q̄ nō īpedit distributionē sui substātiui.ꝛ ī hoc differt a ꝓnoie demōstratio . iō ꝯcedo illā:oē tale aial est asin⁹ demōstrādo asinū: qz significat assertiue:q̄ oē tale aial q̄le qō est hoc ē asin⁹:qō ꝯcedo. ꝛ nego illā:tu es tale aial demōstrādo asinū.ꝛ ad ꝓbatōez: tu es tale aial qual' ē asin⁹.igit' tu es tale:nego ꝯñaz.qz ly tale ī añte tenet' redditiue.ꝛ ī ꝯñte demōstratie.sicut nō segt. illud qō currit mouet'.igit' istud currit.ꝑpter eandem causaz.ꝛ hūc modum loquendi cōmuniter babent loquentes. ꝛ ego pariter in meis scriptis. quare ꝛc.

¶ Capitulum de signis distributiuis simpliciter.ꝛ respectiue vel sine quid.

Quadragesimo septio p̄ncipal'r ad qōnē arguit'. sit.Qz tūlibet aial est asin⁹. tu es aliqō aial. igit' tu es asin⁹.pz ꝯña cū minori.qz ē sillus ī 3º.p̄mc.ꝛ maiorē sic arguo. ponēdo q̄ oia aialia sint eq̄lis q̄ztitatis q̄ supposito arguitur sic.aliq̄ᵐ aial ē asin⁹.ꝛ nō est aliq̄ᵐ aial ḡn tm̄ sit asin⁹.ḡ q̄ztūlibz aial est asin⁹.pz ꝯña.ab exponentibus ad expoᵐ.ꝛ añs ē vex̄ qz q̄cūq̄z aiali dato q̄zᵐ ē istō. tātū ē asin⁹ (vt pz ꝑ casuz) ḡ ꝛ ꝯñs.Cōfirmat' sic.q̄lelz aial ē asinus:tu es aliq̄le aial.igit' tu es asin⁹ (pz ꝯña cū maiori ꝓpus) ꝛ maiorē sic arguo:aliq̄le aial ē asin⁹:ꝛ nō ē aliq̄le aial ḡn tale sit asin⁹:qz q̄cūq̄z aiali dato sil'is ē asinus ī aliq̄ q̄litate.igit' qualelibz aial est asinus (pz ꝯña) ab exponētibus ad expositum.

¶ Pro solutiōe buius argum̄ti pono.4.ꝯnes:q̄rū p̄ma ē ista.Aliq̄ signa distribuūt' simpl'r ꝛ absolute:aliq̄ ꝛ ꝑz qd ꝛ respectie ꝛ copulatie ꝯfundūt:pª ps pz : de his:oīt qōlibet.Scōa āt de his:glibet:ꝛ nll's:voco āt illō signū absolute ꝛ simpl'r distribuere aliquē terminū:q̄ de nll'o ē vificabilis respcū eiusdē v̄bi:ꝑ q̄ nō distribuat hꝺ signū:ꝛ sic distribuit' ly bō ī ista:ois bō currit:ſz illud sigᵐ distribuit respectie ꝛ ꝑz qd: aliquē terminū q̄ de aliq̄ ē vificabil' respcū eiusdē v̄bi ꝑ q̄ nō distribuit:vt ī ista:qlibet bō ē vnus bō.ly bō.n.ē vificabile ꝓ berta:respcū huius v̄bi ē:ꝑ q̄ nō distribuit' ī illa ꝓpōne.igit' ꝛc. ¶ Ex ista ꝓne segt' pº. Qz hꝺ signū q̄lisz:ꝛ q̄ztuslz:nō sūt signa distributiua simpl'r:ſz respectie solū ꝛ accñtal'r:pz:nā cū dī:q̄lislz bō currit:ñ ꝺz itelligi pīl lā:q̄ ois bō vel qlibet bō currit:ſz q̄ ois bō hñs aliq̄z q̄litatē currit:ꝛ ita ꝓpoꝛtōal'r hec:q̄ztuslz bō currit:ñ significat absolutiue:q̄ qlibet homo currit:sed q̄ qlibet bō q̄ztus currit.

Cor^m ℂ z^o segt̄ q̄ iste ꝓpōnes non ꝺuertunt̄: q̄tuslibet hō currit. ꝛ tm̄ currens ē aliqs hō: qz in ꝑma nō ꝺistribuit̄ ly hō ꝑ aliq̄ nisi ille sit q̄tus. in scꝺa āt ꝺistribuit̄ ꝑ quolibet hoie: q iā ē siue ille sit q̄tus: siue non q̄tus. ℂ z^a ꝓ ē ista. Q̄tuslibz hō currit: ꝛ tm̄ aliqs hō ñ currit: ꝑbat̄ (ꝛ pono) ꝑmā partez ī casu: cū hoc q̄ sit aliqs hō nō q̄tus: q nō currat: hoc est pole ꝑ ꝺi potētiā (suppositō) q̄ q̄titas ꝺistiguat̄ are q̄ta: Cor^m isto posito ꝛ admisso: pz ꝺclo. ℂ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑmo. Qz ista ꝺña nō valz: q̄tūlz aīal ē asinus: soz. ē aliqꝺ aīal: igr̄ soz. ē asiinus (ꝺato. n.) q̄ nullū aīal ꝑter asinū sit q̄^m: ē añs verū: ꝛ ꝺñs falsum: nec ē sillus ī ꝺary: qm̄ in maiori subm supponit solū ꝑ aīali q̄to: in minori āt indifferenter. iō mediū illatm̄ illius ꝓnis ꝺz eē hoc: soz. ē aīal q̄^m: qꝺ negat̄ ī tali casu. Cor^m ℂ z^o segt̄. Qz qualislibet hō sedet: ꝛ tm̄ ois hō ꝑter sortē currit: ꝑbat̄ (ꝛ pono) q̄ tm̄ soz. sit hō hns q̄litatē ꝛ sedeat: z^a ꝓ alq aūt oēs currāt: isto posito (pz) cozrelariū. ℂ z^a ꝓ ē ista. Qi spē qualitatis aīal qualitatū ē hō: ꝛ tm̄ nō qualelm aīal ē hō (ꝑma pars pz) qm̄ aliqua spē q̄litatis aīal qualitatū ē hō: ꝛ nulla ē spēs qualitat] q̄ illa qualitatū aīal sit hō. ꝯ oī spetie qualitatis aīal qualitatū ē hō: pz ꝺña: ab exponētib^9 ad expo^m. ƀa pars ē cuidens: qz q̄libet aīal ē hō: ꝛ asin^9 est aliquale aīal. igr̄ asinus ē hō: ꝺñs falsum. igit̄ ꝛ añs: non mi Cor^m noz. ꝯ maioz q̄ ē ƀa pars cozrelary. ℂ Ex ista ꝺclusione segtur ꝑmo. Qz signa ꝺistributiua accñtiū nō ꝺistribuunt solū ꝑ spēbus: īmo ꝛ ꝑ oībus ꝺiuiduis sub illis ꝺtētis: cuius oppositū alq̄ fatent̄: pz: nā cū ꝺr̄ qualelibet currit: nō ꝺz ītelligi ꝺuertibliter q̄ ꝺe q̄libet spē qualitatis ens hns qualita- Cor^m tē currit: sz q̄ oē ens quale currit. ℂ z^o segt̄. q̄ ista sūt ꝺria: q̄tuslibet hō currit: q̄tuslz hō nō currit: ꝛ hec sunt ꝺdictoria: q̄tuslz hō currit: aliq̄t^9 hō nō currit: quoꝝ opposita fatent̄ ponētes q̄ sic adeq̄te significādo pñt esse simul vera. 4^a ꝓ ℂ 4^a ꝓ ē ista. Aliqualis hō currit: ꝛ nō ē aliq̄lis hō q̄n talis currat: ꝛ tm̄ non q̄libet hō currit: ꝑbat̄: ꝛ pono: q̄ oēs homines sint alibi: quoꝝ aliq̄ currāt: ꝛ aliq̄ sedeāt. isto posito pz ꝑma pars: qm̄ quocūq̄ hoie ꝺato: talis currit qualis ipe ē: ꝛ ƀa sili̇ter ē vera: qz si q̄lislz hō currit: ꝛ aliqs hō sedēs ē Cor^m aliq̄lis hō: igr̄ aliqs hō sedēs currit: qꝺ est falsuz. ℂ Ex ista ꝯclusione segt̄ ꝑ. q̄ ista ꝺña nō valet: qualislz hō currit: igr̄ nō est aliqualis hō q̄n talis currat: posito. n. q̄ aliqs sit ois Cor^9 hō: est añs verꝝ: ꝛ ꝺñs flz. ℂ z^o segt̄. q̄ signa ꝺistributiua accidētiū sūt exponibilia ꝑ ꝓnomē relatiuū: sicut signa ꝺistributiua subē: pz: qz nō pñt exponi ꝑ relatiuū ꝓpriū. Jō bene segt̄: aliqualis hō currit: ꝛ nō ē aliqualis hō q̄n illō currat: igr̄ qualislibet hō currit: ꝛ eꝺ: silr segt̄: aliq̄t^9 hō currit: ꝛ ñ ē aliquātus hō q̄n ille currat. ꝯ q̄tuslibz hō currit: ꝛ eꝺ^o.

His visis pz solutio rōnis negādo illā: q̄tūlibz aīal ē asin^9 ī casu illo: qz ꝺuertit̄ cū ista: oē q̄tū ē asin^9: ꝛ ad ꝓbationē: nego ꝺñaz: nec arguit̄ ab exponētib^9 ad expositū: qm̄ ƀa exponēs debuit eē illa: nō ē aliq̄^m aīal q̄n istud sit asin^9: qꝺ negat̄. Et ita ꝺr̄ ad ꝯfirmationē negādo illā: qꝺlibet aīal ē asinus: qz equalet isti: oē aīal quale est asinus: nec debita ē assignata secunda exponens: qz debuit esse ista: non est aliquale animal quin istud sit asinus: quod est falsum ꝛ penitus negandum. quare ꝛc.

ℂ Capitulū de diuersitate spērū realiū ꝛ intentionaliuz.

Quadragesimo octauo ꝑncipaliter arguitur sic. Tu es nō hō. igit̄ tu es asinus: ꝺña tz: ꝛ añs arguit̄: nullū īdiuiduū istius spēi est hō demōstrādo speciē humanā. ꝛ tu es īdiuiduū istius speciei. igit̄ tu non es hō: tenz ꝯña. cū minori: ꝛ maiorē ꝑbo sic. aliqꝺ īdiuiduum istius speciei non ē hō. igit̄ ꝑ idē. nullū īdiuiduū istius spēi est hō. tenet ꝯña. qz non ē maioz ratio ꝺe. vno q̄ ꝺe alio. ꝛ añs arguit̄ sic ß isti^9 spēi non ē hō. demonstrādo asinū. ꝑ ly ß. ꝛ ß ē aliqꝺ īdiduū. igr̄ aliqꝺ īdiduū isti^9 spēi non ē hō. pz ꝺña. a re soluētib^9 ad resolutū. vñ ꝑm^9 termin^9 ꝑbabil̄ ī ista negatiua particulari ē ly indiuiduum. sed nō est aliter pzobabile q̄ resolubiliter. ꝯ ꝛc. Item istius speciei aliqꝺ indiuiduū non ē hō. ꝯ aliqꝺ īdiuiduū isti^9 spēi non ē hō (pz consequētia) ab vno ꝺuertibili ad reliquū: qz īdiuiduū isti^9: ꝛ istius indiuiduū: ꝺuertunt̄: sed añs arguit̄ sic. Jstius spēi ß non ē asinus: demōstrādo asinū ꝑ ly hoc: ꝛ hoc ē idiuiduuz. igit̄ istius spēi aliqꝺ indiuiduū non ē hō: ꝺña tz. ab inferiori ad suū superius negatiōe postposita: ꝛ cū debito medio.

Pro solutione huiꝰ argumenti pono. 4. ꝓnes: q̄ꝝ ꝓ^a ē ista. Aliq^9 spēi oē īdiuiduū ē asinus: ꝛ tm̄ nō oē īdiuiduū alicui^9 spēi ē asin^9: ꝑma ps ꝑbatur sic. isti^9 spēi omne indiuiduū ē asinus: demonstrādo speciē asininā. igit̄ alicui^9 spēi omne indiuiduū ē asin^9: pz ꝺña: ab inferiori ad suū supius affirmatiue: ꝛ sine ipedimēto: antecedēs vo ꝑbat̄ sic: istius spēi aliqꝺ indiuiduuz ē asinus: ꝛ isti^9 spēi nullū īdiuiduū ē q̄n illud sit asin^9. igr̄ ꝛc. pz ꝺña: ab exponentib^9 ad expo^m. ƀa pars etiā ꝑbat̄: qz si omne indiuiduū alic^9 spēi ē asin^9: ꝛ tu es īdīduū alic^9. igit̄ tu es asin^9. Cor^m ℂ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q̄ ista ꝺña nō valz. Qꝺ īdiuiduū isti^9 spēi ē asin^9 ꝛ ista spēs ē aliq̄ spēs. igr̄ oē īdiuiduū alicui^9 spēi ē asinus: qz arguit̄ ab īferiori ad suū supius distributiue: vt pz. ℂ z^o segt̄. Qz ista ꝺña non valet: istius spēi omne indiui- Cor^m duū ē asinus: sed tu es aliqꝺ indiuiduū. ꝯ istius speiei tu es asinus: nec arguit̄ cū debito medio: qz ly indiuiduū supponit ꝑ pluribus ī minori q̄ ī maiori. ideo hoc debuit eē mediū: tu es isti^9 spēi indiuiduū: qꝺ negat̄. ℂ z^a ꝓ ē ista. Aliqꝺ z^a ꝓ suppo^m istius spēi ē asin^9: ꝛ tm̄ nullū indiuiduū eiusdē spēi ē asinus: demonstrādo istū terminū specificuz asinus: ꝑbat̄ ꝑma ps sic: hoc ē asinus demōstrādo bzunellū: ꝛ hoc est aliquod suppo^m istius spēi: qz ista spēs supponit ꝑ aliq̄. igit̄ aliqꝺ suppositū isti^9 spēi ē asin^9. z^a ps ꝑbat̄. nullū ē īdiuiduuz isti^9 termini asin^9: nisi terius discret^9: sz nll's asin^9 ē terius discret^9. igr̄ nll's asin^9 ē īdiuiduū isti^9 spēi: ꝛ ꝑ ꝯñs nullū īdiuiduum istius speciei: ē asinus: patet ꝯsequentia: qz semp seruat̄ ꝯsimilis suppositio. ℂ Ex ista conclusione segt̄ pzi- Cor^9 mo. Qz licz possibile sit oē suppositū istius spēi eē asinū: tamen aliqꝺ suppositū istius spēi ē nō asinus: ꝑma ps pz: qm̄ possibile ē q̄ omne ly asin^9 nō aliter q̄ personaliter supponat. ƀa pars ē euidens: qm̄ ly asinus nō supponit māliter: ꝛ ꝑ ꝯñs suū suppo^m nō ē asinus. ℂ z^o segtur. q̄ q̄tuis idez sit Cor^m suppositū ꝛ īdiuiduū: nō tm̄ ꝺuertunt̄ illi termini suppositum: ꝛ indiuiduū. ꝑma pars pz: qm̄ bzunellus ē īdiuiduuz nāe asinine: ꝛ suppositū illius termini asinus: ꝛ iste terminus bzunellus ē indiuiduū ꝛ suppositū isti^9 termī asin^9. ƀa ē etiā euidens: qz aliqs asinus ē suppositū illius termini asinus: cuius non ē īdiuiduū: ꝛ aliqs terminus ē indiuiduum eiusdē termini: cui^9 nō ē suppositū qz ꝑ ista non supponit. ℂ z^a ꝓ ē ista. Alique sunt species spāliſſime asinine: quarū z^a ꝓ vna est suppo^m alteri^9: ꝑbat̄: asineytas q̄ ē oēs asini: ē spēs spāliſſima ꝛ iste termin^9 asineytas ē spēs spāliſſima: supponēs ꝑ prima spē ī hac ꝓpōne: asineytas ē omnes asini. ꝯ prima spēs ē suppositū scꝺe. ℂ Ex ista cōclusiōe segtur ꝑmo. Cor^m q̄ lz omne īdiuiduum nāe asinine sit asinus: non tm̄ omne īdiuiduū spēi asinine ē asin^9: ꝑbat̄ ꝑma ps: ꝑ exponentes ꝛ īductiue. nullus eni terminus ē īdiuiduū nāe asinine. scꝺa ꝑbat̄. nā ille terminus bzunellus ē īdiuiduū spēi asinine. ſ. illius termini asinus: ꝛ nō ē asinus. igit̄ nō omne indiuiduum spēi asinine ē asinus. ℂ Scꝺo segt̄. q̄ omne īdiuiduū Cor^9 istius spēi est asinus: ꝛ nullū īdiuiduū istius spēi est asinus: vtrobiq̄ demonstrādo spēm asininā: pz: demostrando ī prima spēm asininā realem: ꝛ ī scꝺa spēz asininaz ītentionalē. ℂ 4^a conclusio est ista. Alique sunt spēs asinine quaꝝ vna 4^a ꝓ maioꝛē conueniētiaz habet cū spē humana q̄ ipse habēt inter se: pz: nā illi duo termini hō ꝛ asinus magis conueniunt q̄ spēs realis asinina cū illo termino asinus: qz illi sunt ac-

cidentia:ꝛ possunt inuicem cõuerti ꝛ sunt ī eodē ꝑdicamē/
to:sed iste denominationes conueniunt speciei reali ꝛ spēi
Lozᵐ intentionali. ℂ Ex ista cõclusione segtur ꝑmo. Oz aliq̄ sūt
spēs spālissime asinine:q̄ non sunt-inuicē ↄuertibiles(pz)
qz ↄuertibilitas nō ē nisi inter terminos:sz aliq̄ est spēs spe
Lozᵍ cialissima asinina que nō ē terminus.ergo ꝛc.ℂ zᵉ segt̄.Oz
aliqō ē idiuiduuz spēi asinine de quo ista nō ē vificabil̄:pz:
qz vificatio vniꝰ de alio:ē soliꝰ termini passio vl̄ ꝓprietas.

His visis pz solutio rationis ↄcedēdo illam:nullū idi
uiduū istius spēi est hō:demonstrādo spēm
humanaz intentionalem: sed demonstrando speciem rea
lem nego: ꝛ similiter illā.aliqō īdiuiduuz istius spēi nō est
hō(ꝛ ad ꝓbationē)nego ↄsequentiā:nec arguit̄ aresoluen
tibꝰ ad resolutū suum:ꝛ cū dicit̄ ly īdiuiduuz est ꝑmus ter
minus:ꝛē resolubilis(dicitur)cōcedendo q̄ ē resolubilis:
nō tñ debet ista ꝓpositio ꝓbari correspōdente ratiōe istiꝰ:
qz licet sit ꝑmus terminus in situ:non tñ in ꝓbatione: sz to
tum subiectū:sic arguendo:hoc non est homo:ꝛ hoc ē indi/
uiduū istius spēi.ergo aliquod indiuiduuz istius speciei nō
est homo:ↄña est bona:sed negatur antecedēs.Ad aliud si
militer negatur ↄsequentia:qz non arguitur cū debito me
dio: qō debuit eē illud: istius speciei hoc ē indiuiduū: qō ē
falsum in illo casu.quare ꝛc.

ℂ Capitulū de origine distributōis:ꝛ actione ipsius.

Quadragesimo nono principali
ter agitur sic.

Tantū tu es aial:ꝛ omnis asinꝰ est animal:
igitur tantū tu es asinus:pz ↄsequentia: asu
periori distributo ad suum inferius mobili
ter cum debito medio:ꝛ ꝓbo ꝑmā ptez an/
tecedētis sic:tātū sensitiuū est aial: tu es ali
quod sensitiuū:igit̄ tñ tu es aial:pz ↄña vt ꝑus:a supiori di
stributo ad suū inferius:qz ly sensitiuū supponit distributi
ue:ꝓbat̄:q̄z distributiuū: ꝛ q̄z includēs negationē est illud
signū:tātū:ois.taz distributiuū:ꝛ includēs negationem:est
illud signū tñ. sed ly omnis distribuit terminū sequentez
immediate:igitur apari ꝛ ly tñ. Itez ly tñ distribuit apar
te predicati.igitur afortiori distribuit aparte subiecti: con/
sequentia patet: qz omne agens fortius ꝛ velocius agit in
partez ꝓpinquā:q̄z in partē remotam.

Pro solutiōe huius argumēti pono q̄tuoz ꝑnes:
quaꝝ ꝑma ē ista. Nō ex eo aliqō si/
gnū ē distribūtiuū qz īcludit negationē:ꝓbat̄:illa verba: ī
cipit:ꝛ desinit:ac etiā aduerbia modalia icludūt negatōez:
vt pz:ī suis exponētibꝰ:seu causis vitatū:ꝛ tñ nō sunt signa
Lozᵐ distributiua:vt liq̄t.g̃ ꝑ vera.ℂ Ex ista ꝑne segt̄ ꝑmo.q̄ nō
ex eo signa distributiua vlia:seu dictōes exclusiue: sūt signa
distributiua : qz īcludunt negationē:si.n.ista foret ratio suf
ficiēs:ī quocunq̄z reperit̄ illa rō illud foret distributiuum:
sz ī multis terminis reperit̄ illa rō:vt pz ꝑ ↄclusionē:quoꝝ
Lozᵐ nullus ē terminus distributiuus.igit̄ rō nō ē sufficiēs. ℂ zᵒ
segt̄.Oz si nullū signū mūdi īcluderet negationē: nō minꝰ
signa vlia foret distributiua:pz:qm̄ non ex hoc signa sunt di
zᵃ ꝑ stributiua:qz īcludūt negationez.ℂ zᵃ ꝑ ē ista. Nō ex eo ali
qs terminus ī exposita distribuitur:qz ī aliq̄ suaꝝ exponē/
tium sibi correspondentiū distributiue confundit̄:pz:nam
huius ꝓpōnis contingēter: homo ē currens:tam subiectū:
q̄z ꝑdicatuz:supponūt cōfuse tñ:ꝛ tamen ī scōa exponente
sibi simili correspōdente distributiue supponit: vt pz ī ista:
potest esse q̄ nihil qō est homo ē currens:vbi taz ly homo:
Lozᵐ q̄z ly currens stat ↄfuse ꝛ distributiue. ℂ Ex ista cōclusiōe
segtur ꝑmo.Oz subiectum exclusiue stat ↄfuse tñ: ꝛ tñ ter
minus sibi cōsimilis ī exponēte negatiua stat cōfuse distri/
butīe:patz: de subiecto huiꝰ:tñ homo ē risibilis:qō stat cō
fuse tñ nō obstante:q̄ ī ista nihil non homo ē risibile ly hō
stat distributīe:qō ꝓbo sic:qz si stat cōfuse tñ mobiliter sic
ī exclusiua.ergo sub illo cōtingit descendere disiunctī:cōse
quentia tenet.ꝛ ↄsequēs falsum:qz non segtur: nihil nō hō
est risibile:ꝛ isti sunt oēs homines.ergo nihil nō iste homo
vel nō iste homo:vel sic de singulis ē risibile.añs est vex:ꝛ
ↄña falsum qz ↄtradictoziū est vex:aliqd nō iste homo:vel
non iste hō vel sic de singulis ē risibile: qz sortes ē risibilis:
ꝛ sortes ē aliqd nō iste homo:vel nō iste homo: vl̄ sic de sin
gulis. Item iste ↄuertunt̄ nihil nō homo ē risibile: ꝛ omne
ens nō homo nō ē risibile:sed ī secūda distribuit̄ ly homo.
ergo ī ꝑma.pz ↄña:cum maiozi:ꝛ minozē ꝓbo sic.ī ista.om/
ne ens nō homo ē risibile:distribuit̄ ly hō.igit̄ ꝑ idē ꝛ ī ista.
omne ens non hō nō ē risibile: pz ↄña:qz sicut ly omnis nō
īpedit distributionē ī ꝑma.ita videt̄ q̄ nec ī secūda.ℂ Se
cundo segt̄.q̄ nō semp negatio repiens terminuz distribu
tū facit ipsum stare determinate vel ↄfuse tñ:pz ī ista: ens
non homo ē risibile.vbi ly homo stat distributiue: ꝛ ī illa si
militer:nullū ens nō homo est risibile.ℂ 3ª cōclusio ē ista.
Aliquod signum distribuit:qō tamē nullam distributionē
agit.ꝓbatur.in hac ꝓpositione: omnis homo ē.ly omnis
distribuit illū terminum hō:ꝛ nullam distributionez agit.
ergo cōclusio vera:cōsequentia tenet cuz maiozi: ꝛ minozē
ꝓbo:quia si aliquā distributionē agit:ly omis:videtur q̄
distributionem illius termini homo agat:sed.Contra illuz
terminum nō agit:ꝛ ille terminus homo ē illa distributio.
igitur illam distributionē non agit.patet cōsequētia. qz ex
opposito conclusionis cuz minozi sequitur oppositum ma/
iozis.ℂ Ex ista conclusione sequitur ꝓmo.q̄ ista cōsequē
tia non valet:ly omnis facit illū terminum homo stare di
butiue:ꝛ illū terminū stare distributiue ē ille terminus:seu
illa distributio.ergo ly omnis facit illū terminuz vel illam
distributōez.sicut nō segtur:tu facis sor.currere:ꝛ sortē cur
rere ē sortes.igit̄ tu facis sortē.ℂ Scōo segt̄.q̄ nullus ter
mīus facit aliquā distributionē:nec aliquod verbū aliquā
suppōnez:licet aliqs terminus ↄfundat:ꝛ verbuz aliq̄z sup
pōnem faciat.pz ex ꝑdictis.ℂ 4ª ↄclo ē ista. Nunc ꝑmo ē
aliqua distributio:ꝛ tñ nulla distributio nūc ꝑmo ē.ꝓbat̄:
ꝛ pono:q̄ nullus terminꝰ distribuat̄ ꝑter illū terminū hō:
ꝛ q̄ īmediate ante hoc īstans ꝑsens nō distribuebat̄ aliqs
terminꝰ.isto posito:pz ꝑma pars:qm̄ nūc ē aliqua distribu/
tio:ꝛ nō īmediate ante īstās ꝑs fuit aliqua distributio.igi
tur nūc ꝑmo ē aliqua distributio:pz ↄña:ab exponētibꝰ ad
expositū.ꝫa pars ꝓbat̄:qm̄ si aliqua distributio nunc ꝑmo
ē:ꝛ ois distributio ē iste terminus hō. igitur ille terminus
homo nunc ꝑmo ē:ↄña falsuz:vt suppono: ꝛ consequentia
bona:qz est sillogismus in disamis.igitur aliqua premissa/
ruz.nō minoz.ergo maioz. ℂ Ex ista conclusione sequitur
ꝑmo . Oz ista cōsequentia non valet. Nunc primo est hec
distributio: ꝛ hec distributio est hic terminus homo.igitur
nunc primo est hic terminus homo. Sicut non sequitur:
nunc primo est hoc album:ꝛ hoc album ē sortes.igitur nūc
primo est sortes:sed ex primis premissis bene sequitur:q
nunc primo distribuitur hic terminus homo: ꝛ ex alys q
nunc primo est sortes albus. ℂ Secundo sequitur . q hec
consequentia non valz.hic terminus distribuitur:ꝛ hic ter
minus ē aliqua distributio.igitur aliqua distributio distri/
buitur:sed bene sequitur:q aliqua distributio ē terminus
distributus:sicut non sequitur:hec albedo intēditur: ꝛ hec
albedo est intensio.igitur intensio intenditur, sed solum se
quitur: q aliqua intensio est albedo intensa.

His visis patet solutio prime rationis dicendo q il
la consequentia non valet.ly hominis est
distributiuum termini immediate se sequentis.igitur ꝛ ly
tantum . ꝛ si queritur causa diuersitatis:ex quo quodlibet
illoruz est distributiuum(dico)q̄ non est alia causa diuer
sitatis: nisi impositio:seu natura rei:nemo enim sciret da
re causam:quare ly omnis ꝛ non ly aliqs distribuit:nisi im

positionem quo ad vocem:vel scripturam: ꝛ naturam rei quo ad terminos mentales. Ad aliud nego: ꝙ omne agẽs. agat fortius in partem propinquam ꝙ̃ in partem remotã sol enim fortius agit distanter ase: ꝙ̃ prope se: ꝛ adhuc ea cõcessa (non sequitur) ꝙ ly tantum potius distribuit prope se: ꝙ̃ distanter asc: quia nullum signuz est agens: vt patuit: quare ꝛ cetera.

¶ Capitulum de restrictione sue partis: per libertatem intellectus seu voluntatis.

Quinquagesimo ad qõnez pr̃ici pal'r arguit' sic. Tãtũ tu es aial: ꝛ ois asin⁹ ẽ al'. igit' tm̃ tu es asin⁹ (pz ꝟña) a supiori distributo ad suũ inferi⁹: añs ego ꝓbo (ponẽdo) ꝙ exclusio p̃ci se terminet' ad sb̃m: ꝙ si nõ admittat'. Contra. exclusio põt teriari ad p̃dicatũ: sz eque liber ẽ intellect⁹ apte sb̃ti: sic apte p̃dicati. igit' ẽt põt exclusio teriari apte sb̃ti. isto igit' admisso arguit' sic. tm̃ tu es tu. igit' tm̃ tu es al' (pz ꝟña) ab inferiori ad suũ supius ñ distributũ affirmatiue ꝛ sine ipedimẽto. vñ ly al' nõ distribuit': ex quo exclusio terminat' i sb̃m. nec ad p̃dicatũ inclusiue extẽ dit'. Itẽ non maiori rõne tu es hõ: ꝙ̃ tu es asin⁹: ꝛ tu es: ꝛ hõ est: ꝛ asin⁹ ẽ. g̃ tu es asin⁹ (pz ꝟña) ꝛ añs arguit'. q: si maiori rõe tu es hõ: ꝙ̃ tu es asin⁹. igit' aliq̃ rõne tu es asin⁹ (ꝟña pz) q: comparatiuus gradus presupponit suum positiuuz ineſſe vtriusq; extremorum.

Pro solutione pr̃ō huic⁹ argumẽti pono q̃tuor ꝓnes: q̃ꝝ ꝑma ẽ ista. Uirt⁹ signi distributiui ad sb̃m nãle mẽtale nõ ꝑt quõlz teriari (ꝓbat') naz si vtus signi distributiui possit teriare ad sb̃m nãle mẽtale (seqtur) ꝙ hec mẽtal' nãliter significãs. ois hõ est al'. ꝑt eẽ falsa ꝟñs falsũ. qm̃ ipsa posset mutare suã significationẽ nãle: qõ de terinis seu ꝓpõnib⁹ nãl'r significãtib⁹ ñ ꝟtigit: ꝛ ꝓbat' ꝟña. q: si vtus illi⁹ signi ois: põt ad sb̃m teriari (ponat' ergo) ꝛ seq̃t' ꝙ ly aial supponit determinãte: ꝛ ꝟñter ꝙ ista ꝓpõ equalet isti. al' ẽ ois hõ: sz ista ẽ falsa. g̃ ꝛ alia (seq̃retẽt) ꝙ ista mẽtalis nãl'r significãs. s. nll's õs est ens: posset eẽ va (supposito) ꝙ virt⁹ negatõis nõ diffundaret' ī p̃dicatũ: sic arguẽdo. nll's de⁹ ẽ hoc ens demõstrãdo lapidẽ: ꝛ hoc ens ẽ ens. igit' nullus õs ẽ ens (pz ꝟña) ab inferiori ad suũ superius nõ distributũ: cũ debito medio. ¶ Ex ista ꝟne seq̃t' p. Or exclusio ad sb̃z mẽtale nãle non põt quouis mõ teriari (ꝓbat') q: al'r ꝓpõ mẽtalis ipossibilis nãl'r significãs posset eẽ neẽcia (pz de ista) tm̃ de⁹ ẽ ens: dato: ꝙ exclusio nõ feratur in p̃dicatũ. ¶ z⁰ seq̃t': Or nulli⁹ signi virt⁹ ī copulã mẽtalẽ nãliter ꝟsignificãtẽ p̃t teriari (ꝓbat') q: dato oppositõ: hec mẽtal' nãliter significãs: õs nõ est ens. posset ꝟuerti cũ ista: õs ens nõ ẽ: ꝛ ita posset eẽ vera: qõ ẽ falsuz. ¶ Scõa ꝟ est ista. Uirt⁹ signi distributiui ad sb̃z vocale: vel scriptũ põt simpl'r teriari (ꝓbat') nã nullũ signũ vocale: vel scriptuz al'r significat ꝙ̃ ex ipositiõe. igit' nullũ tale signũ distribuit: vel ꝟfũdit: nisi ex ipositione. g̃ sic ipositũ ẽ autẽtice: ꝙ ei⁹ vtus ferat' tã in terminũ mediatũ: ꝙ̃ imediatũ: ita põt autẽtice ipponi ꝙ ei⁹ virt⁹ ad sb̃m terminet'. ¶ Ex ista ꝟne seqtur ꝑmo. Or hec eẽt falsa. ois hõ ẽ al': ꝛ hec eẽt vera: nullus hõ ẽ al' (dato) ꝙ signa sua solũ respicerẽt sb̃ta. ꝑma enĩ significaret ꝟuertibil'r: ꝙ al' ẽ ois hõ: ꝛ secũda ꝙ aliqđ aial nllus hõ ẽ. quoꝝ ꝑmũ est falsũ: ꝛ secũdũ verũ. ¶ Scõ se quit'. ꝙ hec eẽnt sil' vera. tu es hõ. tu nõ es hõ: dato: ꝙ distributio in verbũ ferat': ꝛ nõ ī p̃dicatũ: nec illa eẽnt ꝟdictoria: q: p̃dicatũ nullibi distribueret'. ĩmo taliũ: tu nõ es hõ: tu ñ es risibilis: vna eẽt vera: ꝛ alia falsa. nec ꝟuerterẽt' (supposito) ꝙ ī vna distribuat' p̃dicatũ: ꝛ nõ in alia. ¶ 3ª ꝟ est ista. Uirt⁹ signi distributiui ad sb̃m mẽtale ex ipositione significans p̃t vt ꝑus simpl'r teriari: ꝓbat': nã si signũ vocale: vel scriptũ põt in officiũ limitari: ꝛ hoc rõe ipositionis, cũ igit' ī qbusdã sillogismis mẽtalib⁹ ẽ ꝟsilis ipositio: sequit': ꝙ huiusmodi signa ñtalia: ẽt ī suis officys possũt aliq̃l'r restrigi: vel limitari. ¶ Ex ista cõclusione seq̃t' ꝑ⁰. Or aliq̃ sũt ꝓpõnes ꝟsilis denoiationis oino. taz rõne ptiũ: ꝙ̃ rõne toti⁹: in quaꝝ vna virt⁹ signi ad sb̃m põt teriari: ꝛ nõ in alia: pz: dato ꝙ. a. sit illa. ois hõ est al' in mẽte nãliter significans: ꝛ. b. illa mẽtalis. ois hõ est al' ex ipositione significãs. ¶ Scõo seqtur. Or ẽ possibile. a. ꝛ. b. esse in mẽte: ꝛ. c. subordinari. a. ꝛ nõ. b. aut e ꝟ: ꝓbat': ꝛ pono: ꝙ virt⁹ signi distributi in. b. terminet' ad suũ sb̃m. isto enim posito: pz: ꝙ hec ois hõ est al'. q̃ fit. c. subordinat'. a. ꝛ nõ subordinatur. b. vbi aũt signũ. c. terminaret' ad suum subiectuz sicut signũ. b. tunc signũ. c. subordinaret'. b. ꝛ non. a. ¶ 4ª cõclusio est ista. Cuiuscũq; signi distributiui taz nãl'r: ꝙ̃ non naturaliter significantis: sicut aparte p̃dicati: ita aparte subiecti potest quõlibet terminari: patet. nam sicut in ista: tu es omnis homo: terminatur virtus ad illum terminum homo. ita in ista: ens omnis homo est animal: terminatur ad consimilem: siue fuerit naturaliter significans: siue ex impositione. ¶ Ex ista conclusione sequit' p. Or virtus negationis seu dictiõis exclusiue in subiecto mentali naturaliter significanti potest terminari: pz: de ista mẽtali. aliquid qõ est nullus deus: est al': aut de ista: ens tantũ homo est aial. ¶ Secundo sequit' Or alicuius signi virtus terminatur in subiectum quez tm̃ non terminatur ad subiectum: pz: nam virtus dictionis exclusiue in hac propositione: ens tm̃ homo est aial: terminatur in subiectum: quia terminatur ad illum terminum hõ qui est in subiecto cum sit pars eius. non tamẽ ad subiectũ terminatur ex quo nõ diffunditur virtus illa supra subiectum: sed solum supra vnam partem.

His visis facilit̃ respondetur ad rationem negando illaz. tm̃ tu es animal: ꝛ ad probationẽ admitto casum. si illa propositio fuerit significans ex impositione. ꝛ consequenter cõcedo illam. tm̃ tu es animal: quã primitus negaui propter distributionem predicati: ꝛ nego vlterius illam consequentiam: tm̃ tu es aial ꝛ omnis asin⁹ ẽ animal. igitur tm̃ tu es asinus. nec arguitur distributiue. vt patet: ex quo exclusio nõ transit in predicatum. Si aũt fiat casus de propositione mentali uaturaliter significãte non admitto illum. ꝛ ad eius probationem: nego conseqn tiam. sicut non sequitur: aparte subiecti signum vniuersale facit propositionem vniuersalem. sed eque libere est intellectus aparte predicati. sicut aparte subiecti. igitur intellectus potest facere ꝙ aparte predicati signum faciat ꝓpositionem vniuersalem. Ad aliud concedo. ꝙ non maiori ratione. tu es homo: ꝙ̃ asinus. ꝛ nego consequentiam qua infertur. ꝙ tu es asinus: quare ꝛc̃.

¶ Incipit tabula quarti duby.

Tabula quarti duby in quo sunt quinquaginta principalia: quorum quodlibet quatuor munitur conclusionibus: ꝛ totidez aut pluribus corrolarys.

Primum nãq; agit de veritate ꝟdictionis ꝛ falsitate quo ad pluralem numerum.

Secundum de suppositionibus extremorum figure compositorum. ex recto ꝛ obliquo.

Tertium de diffformitate suppositionum eorũdem terminorum in figura.

Quartum de conuertibilitate terminorum compositorũ ex recto: ꝛ obliquo precedente: vel sequente.

Quintum de veritate negationis supra terminum precedentem: ꝛ sequentem.

Sextum de distributione signi cadentis super terminum diſiunctum: vel copulatum.

Septimum dē vniformi ꝛ difformi situatione signorum in partibus contradictionis.
Octauū de dissilitudine ꝛ silitudine extremorꝫ ꝯdictiōis.
Nonū de distributōe signi:cadētis supra terminū ꝯditiōatū.
Decimum de limitatiōe termini ascensu ad ipsum: ꝛ descēsu ad inferiora.
Undecimū de limitatione sbi asuo adiectiuo: ꝛ econtra.
Duodecimus de limitatiōe termini distracti:per terminū stantem discrete:vel determinate.
Tertiumdecimum de defectu sillogismi: ex parte medy termini existentis obliqui casus.
Quartūdecimū de situatiōe termī relatī in ptib⁹ ꝯdictōis.
Quintū.10ᵐ de distributōe relti simplr sūpta:ꝛ respectiue.
Sextumdecimum de variatione relatiui:quo ad suppositionem ꝛ significationem.
Decimū 7ᵐ de ꝯdictiōe terꝫꝫ modaliū:ī figura de inesse.
Decimū.8ᵐ ō ꝯuertētia.ꝛ ꝯuertibilitate rltiuorꝫ logicaliū
Decimumnonus de significatione ꝛ copulatione:iuxta cō positionem suarum partium.
Uigesimū de vnitate ꝛ falsitate ꝯdictoriorꝫ icōpositorus.
Uigesimumprimum de simultate rerum: ꝛ propositionū que immediate post hoc erunt.
Uigesimumsecundum de possibilitate: ꝛ compossibilitate:propositionum inter se.
Uigesimumtertium de partibus contradictionis:que immediate post hoc erunt vere.
Uigesimumquartum de exclusiua primi.ꝛ secūdi ordinis ꝛ qualiter est probanda.
Uigesimūquintū de excessu:quo maius excedit minus.
Uigesimūsextū de illatione terminorꝫ correlatiuorꝫ iuicē.
Uigesimumseptimum de finitate ꝛ infinitate numeri.
Uigesimū.8ᵐ de signo vlī:tā collectine:quā diuisiue tento
zoᵐ nonū de finitate:ac ifinitate horus ac entiū humanorꝫ.
Trigesimum de differentia inter significari p terminū aliquem:ꝛ significari ab eodem.
Trigesimūprimᵐ de restrictione verbi:ꝛ termini distributi.
Trigesimumsecundum de possibilitate:ꝛ impossibilitate vniuersaliū:ꝛ suarum singularium.
Trigesimumtertium de terminis equiuocis: tam vniuoce:qꝫ equiuoce sumptis.
34ᵐ.de veritate ꝛ falsitate:ꝓssibilitate ꝛ ipossibilitate:necessitate ꝛ contingentia:propositionis de inesse.
Trigesimumquintum de differentia iuter aliquādo ꝛ aliquotiens:quandocunqꝫ ꝛ quotienscunqꝫ.
Trigesimumsextum de diuersitate genitini plis numeri: quādo additur termino cathegorico:ꝛ sincathegorico.
Trigesimūseptimū de possibilitate pertrāsitionis spatij.
Trigesimumoctaunm de diuisione linee tam de presenti: qꝫ de preterito;vel futuro.
Trigesimumnonum de velocitate:ꝛ tarditate motus.
Quadragesimum de distributione illorum signorū: vterqꝫ:neuter:ꝛ huiusmodi.
41ᵐ.de ablatiuo generaliter sumendo:ꝛ ꝓbatione ipsius.
Quadragesimumsecunduꝫ de ampliatione termini respectu verborum:vel participiorum. de ꝑterito:vel futuro.
4uadragesimum.3ᵐ de prolatiōe vocis:ꝛ auditōe eiusdē.
44ᵐ.de terminis simplicibus:ꝯcludentibus cōpositionē.
Quadragesimumquintum de terminis ampliatiuis: ac p mutatione loci:ex sola conuenitone.
46ᵐ.de scia dei respectu futurorum contingentium.
Quadragesimū.7ᵐ.de necitate:ꝛ ꝯtigētia futuri ꝯtingētis
Quadragesimumoctauum de possibilitate inceptionis:ac durattionis futuri contingentis.
49ᵐ de sufficientia potentie actiuc:ꝛ potentie passiue.
50ᵐ de visiōe:ꝛ apparētia respectu obi distātis:a pō visiua.

¶ Explicit tabula quarti duby.

¶ Quartum dubium:ꝛ eiusdem capitulum primum de veritate contradictionis ꝛ falsitate:quo ad pluralē numer.

¶ Sequitur quartuꝫ determinare dubiuꝫ vt veritas pateat ꝑmitᵒ ꝓmissi:ꝛ ē istud in forma. Utrū duo ꝯdictoria possūt eē sil'vera aut sil'falsa.ad cuiᵒ ptē affirmatiuā ārguitur multiplr:ꝛ ꝑ sic.ista sūt iuicē ꝯdictoria: Deᵒ ē: ōs ē:ꝛ nll's ōs ē:deᵒ ē:ꝛ sūt sil'vera.ꝫ ꝛc.ña tz cū ꝑª pte añtis:qꝛ nihil defic̄ reqsitū ad ꝯdictionē.ꝛ sc̄az ptē ꝓbo.nā qꝫ negatiua sit vera mānifestū ē.qm ipsa ꝯuertibilr significat nullū deū eē aliquā talē ꝓpōnez ōs ē:ꝛ hoc ē verū.sz qꝫ affirmatiua sit vera(ꝓbat)qꝛ ipsa ē duo vera q̄ sūt ptes eiᵒ.quoꝝ vnū ē illa.ōs ē:ꝛ aliud ē alia sibi sil'is.s.ōs est(ꝛ ꝫ clare patuit)ꝑ ꝓncipali sc̄i duby. In oppoᵒ ꝛ ꝑ falsitate duby ē cōis aī ꝯceptio:alr.n.verteret i verum oppositum primi principy.

¶ Pro solutione huius argumenti pono q̄tuor ꝓnes:q̄ꝝ pª ē ista.Sic̄ aliq̄ ꝯdictoria sūt sil'va.ita ꝛ aliqua sūt sil'falsa.ꝑma ps ꝓbata ē i rōne añ oppoᵐ:ꝛ zª arguit sic.ista sūt sil'falsa.aliqs ōs ē chyª ē:ꝛ nullus deᵒ chyª ē:ꝛ ꝫ sūt ꝯdictoria iter se ꝯdicētia.ꝑ ꝛc.(ꝑz ꝯña cū miori)ꝛ maiorē ꝓbo.nā qꝫ affirmatiua sit falsa manifestū ē.qꝛ significat ꝯuertibilr deū eē aliquā talē ꝓpōnē chyª ē:ꝛ qꝫ negatiua sit falsa(ꝓbat vt ꝑus)qꝛ.s.ē duo falsa vꝫ nullus ōs ē:ꝛ chyª ē. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ ꝑ. Oꝛ aliq̄ sunt ꝯdcōria iter se ꝯdicētia:q̄ sūt ipossibilia(ꝑz de illis)nll's ōs est:chyª ē:aliqs ōs ē.chyª ē:q̄ꝝ pª ē duo ipossibilia:ꝛ zª.vnū ipossibile. ¶ zᵒ seqt̄.qꝫ aliqua sūt ꝯdictoria iter se ꝯdicētia q̄ sūt iuicē nēcia(ꝑz de illis)ōs ē:deus ē:nullus deᵒ ē:deus est: quaꝝ ꝑma ē duo nēcia:ꝛ zª vnū nēciū:vt ꝑz: ¶ zª ꝓ est ista.Duo ꝯdictoria iter se ꝯdicētia sūt scita ate.quoꝝ altꝫ ē nescitū ate:ꝑz de istis:nullus deᵒ ē.hō ē.aliqs deus ē.hō ē q̄ sunt tria scita ate.quoꝝ illa:aliqs ōs ē:hō ē.nescit̄ ate. cū sit falsa. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ ꝑ.Oꝛ duo ꝯdictoria iter se ꝯtradicētia sūt tibi dubia.quoꝝ altꝫ ē scitū ate:ꝑz de istis nullus papa ē:papa ē.aliqs papa ē.papa est.q̄ sūt quatuor tibi dubia.quoꝝ ꝑm ē scitū ate.qꝛ scis nullū papā esse ꝓpōnez. ¶ zᵒ seqt̄.Oꝛ duo ꝯdictoria iter se ꝯdicētia sunt ꝯtinua.quorū vnū ē necessariū:ꝛ alterū ipossibile(ꝑz ō istis)nullū currēs ē:sedēs ē:aliqō currēs ē:sedēs ē:q̄ sūt q̄tuor ꝯtinētia:sūt tñ due ꝓpōnes.quaꝝ negatiua ē nec̄ ia:ꝛ affirmatiua ipossibilis. ¶ zª ꝓ ē ista.Aliq̄ quoꝝ qōlz ē verū:sūt ꝯdctōria iter se ꝯdicētia(ꝑz ō istis)nll's ōs ē:ōs ē.nll's hō ē.aliqs hē ē: quoꝝ quodlibet est verum:ꝛ tñ illa sunt ꝯdictoria inter se ꝯdicētia. nā ꝑª ꝓpō ē duo ꝯdictoria iter se ꝯdicētia:ꝛ sc̄a sil'r:ꝫ ꝛc. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ ꝑº. Oꝛ aliq̄ sūt ꝯdictoria iter se ꝯdicētia.quoꝝ qōlz ē falsū(ꝑz de istis)aliqs deᵒ: nll's deᵒ: aliqua chymera ē nulla chyª est:ꝛ hoc suppositō: qꝫ rel'tiñ refferat ly aliqua.apte sbi ꝛ ñ ly ꝯdictoria apte ꝑti. ¶ zᵒ seqtur.Oꝛ aliqua sūt ꝯdictoria iter se ꝯdicētia:quoꝝ qōlz ē impossibile:ꝛ illoꝝ aliqō ē nēciū:ꝑz de istis:aliqs deus ē: nll's ōs ē:aliq̄ chyª ē.nulla chyª ē:ꝛ hoc suppositō:qꝫ ꝑmū rel'tiñ refferat ly aliq̄:ꝛ zᵐ ly ꝯdictoria. ¶ 4ª ꝓ ē ista. Nulla duo ꝯdictoria iter se ꝯdicētia sūt duo falsa.nec aliq̄ duo ꝯdictoria iter se ꝯdicētia: sunt duo vera(ꝑz ista ꝯclō inductiue) nam quibuscunqꝫ duobus contradictorus datis: si vnum est verum:ꝛ reliquum est falsum: ꝛ econuerso. ita qꝫ nulla sunt duo cōtradictoria inter se cōtradicentia quoꝝ vtrūqꝫ sit verum:aut vtruncꝫ sit falsum:ꝛ iste est intellectus dicētium:nulla ꝯdictoria esse simul vera:aut simul falsa: quo intellectu vtar cōiter in seq̄ntibus. ¶ Ex ista ꝯclusione seq̄t̄ prima.Oꝛ duo ꝯtradictoria inter se contradicentia:sunt sil' vera.ꝛ tamen eiusdem contradicrionis nō vtraqꝫ pars est va(prima ps patuit de illis)aliqs deus est:deus ē: nullus

deus est:deus est. 2ª pars(patet)de eisdez qualitercunqz sumatur ly vera:nõ.n.vtraqz ps istiº ꝺictionis é plura vera: nec vtraqz é vnũ verũ:ꝛc. ¶ 2º segt̃.Or aliq̃ ꝺictoria iter se contradicentia sunt duo que sunt vera. ipsa tamen non sunt duo vera(pz ex supradictis).

His igitur visis (pz)solutio rõnis:ꝺcedẽdo: qꝰ duo ꝺictoria sũt sil' falsa vel simul va:neqz ex hoc segt̃:qꝰ sunt duo falsa:vel duo va:quorũ qõlibz é falsuz:aut qõlz é verũ:ꝛ hãc significationẽ tenebo in sequentibus:quare ꝛc.

¶ Capitulum de suppositionibus extremorum figure compositorum:ex recto:ꝛ obliquo.

Secundo p̃ncipal'r ad qõnẽ arguitur sic.ista sũt sil' va in casu. Cuiuslz bois asinus currit:ꝛ alicuiº bois asinº nõ currit:ꝛ ẞ sũt duo ꝺictoria inter se ꝺicẽtia.g̃ qõ va(ꝺña tz)ꝛ añs ꝓbat̃:ponẽdo qꝰ ois hõ bẽat duos asinos:vnũ currẽtez:ꝛ aliũ gescentẽ.isto posito(pz p̃ma ps añtis) nã qꝰ affirmatiua sit vera(pz ꝺductiue)ꝛ 2ª sil'r.nã alicuiº bois asinus gescẽs nõ currit:ꝛ cuiuslz bois asinus gescens é asinus.g̃ alicuiº bois asinus nõ currit(pz ꝺña)ab iferiõi ad suũ supius negatione postposita ꝛ cũ debito medio.iaz ꝓbat̃ scꝺa ps añtis:qꝰ.s.illa sũt ꝺictoria.qz vna illaꝝ é vlis affirmatiua:ꝛ altera pticularis negatiua de ꝺsilibº extrẽis supponẽtibus p̃cise ꝓ eisdẽ:ꝛ si ꝺr:qꝰ defic̃ vna ꝺditio regsita ad ꝺictionẽ.vz.qꝰ terius nõ distributus in vna:i altera distribuat̃.dũmõ sit capax distributiõis.sz ꝺ ista sũt ꝺictoria:aliqs hõ albus nõ é albus:ꝛ qlz hõ albus é albº:ꝛ tñ nullibi ly hõ distribuit̃.qz al'r ex vero seq̃ret̃ falsũ sic arguendo.qlz hõ albº é albus:ethiops é aliqs hõ.g̃ ethiops albº é albº.ꝺña falsũ.g̃ ꝛ añs:nõ fa ps.g̃ p̃ma(ꝛ pz ꝺña)asupiori distributo ad suũ inferius cum debito medio.

Pro solutione huiº arguñti pono q̃tuor p̃nes: quaꝝ p̃ma é ista.Aliqua sũt ꝺictoria inter se ꝺicẽtia figural'r situata:quoꝝ nullũ iplicite vel explicite bz sbz distributũ(pz de istis)cuiuslz bois asinus currit:alicuius bois nullus asinº currit(supposito)qꝰ aggregatũ ex obliquo:ꝛ recto:fit sbz.i p̃ª.n.nõ distribuit̃ ly bois asinus.qz ly asinus:stat ꝺfuse tñ:nec ẽt i fa.qz ly bois stat determinate:ꝛ ex alio.qz ẽ idefinita.cuiº sbz ñ bz distribui.¶ Ex ista p̃ne segt̃ p̃.Or aliq̃ é vlis.cuius sbz nõ distribuit̃:ꝛ aliq̃ é idefinita:vel pticularis.cuius sbz nõ stat ꝺterminate(pz ex dictis)ex q̃ obliquº p̃cedẽs rectũ:ꝺtinue aliter supponit.¶ 2º segt̃.Or aliqs terius supponit:q tñ nll'o mõ supponit:loq̃ndo de mõ spẽali suppositionũ.nã ly bois asinus in vli p̃dicta supponit.qz é extremũ ꝓpõnis:ꝛ nullo mõ suppõit.qz nec discrete:nec determinate: nec ꝺfuse tñ:vl' distributiue.verũtñ ꝺcedo:qꝰ aliqbº modis supponit:ꝛ plibus suppõnibº.qz in vli supponit suppõe distributiua:ꝛ cõfusa tñ:i pticulari nõ determinata:ꝛ disiũctiua.¶ 2ª p̃ é ista. Aliq̃ sũt ꝓpõnes inuicẽ ꝺrie.i q̃ꝝ vna sbz distribuit̃:ꝛ i alia nõ distributiue ꝺfundit̃(pz de illis)cuiuslz bois asinº currit:ꝛ nullius bois asinus currit.i q̃ꝝ p̃ª nõ distribuit̃ ly bois asinus ꝛ i fa distributiue ꝺfũdit̃.¶ Ex ista p̃ne segt̃ p̃. Or aliq̃ sũt ꝓpõnes subꝺrie.in q̃ꝝ vna sbm stat determinate: ꝛ ñ alia(pz de illis)alicuiº bois asinº currit:alicuiº bois nllus asinº currit.¶ 3º segt̃.Or aliq̃ sũt ꝓpõnes inuicẽ subalterne i q̃ꝝ vna sbz stat ꝺterminate:ꝛ i alia ñ stat distributiue(pz de istis)alicuiº bois asinus currit:ꝛ cuiuslz bois asinº currit:ꝛ e3(ꝺcedẽdo)qꝰ aliq̃ sũt ꝓpositiões subalterne:in q̃ꝝ vna distribuit̃ sbz:ꝛ i alia ñ stat determinate:imo nulla suppositiõe supponit(pz de illis)nulliº bois asinus currit:ꝛ alicuius bois nllus asinº currit.¶ 3ª p̃ é ista.A.é vlis affirmatiua ꝛ.b.exclusiua affirmatiua de teris trãspositis:ꝛ p̃tum.b.distribuit̃:ꝛ nõ sbz.a(pz ꝺ istis)cuiuslz bois asinus é currẽs: ꝛ tñ currẽs é bois asinus:ꝺato qꝰ p̃ª sit.a.ꝛ fa.b.¶ Ex ista p̃ne segt̃ p̃.Or ab vli affirmatiua ad exclusiuã affirmatiuã ꝺ extremis trãspositis fallit ꝺña:qz nõ segt̃:cuiuslz bois asinus é currẽs.g̃ tñ currẽs é bois asinus:añs.n.é verũ in casu isto:ꝛ ꝺñs falsũ.¶ 2º segt̃.qꝰ idẽ terius:vel sibi ꝺsilis tz se ex eadẽ pte extremi i vli:ꝛ sua exclusiua:pz:nã exclusiua huius vlis:cuiuslz bois asinus é currẽs é ista.tñ hñs asinũ currentẽ é hõ:aut ista:tñ cuiº é asinus currẽs é hõ. vbi pz:qꝰ cõtinue apte sbi se tz ly asinº.¶ 4ª p̃ é ista.Aliq̃ sunt ꝓpõnes ꝺsilis q̃litatis:ꝛ q̃ntitatis:q̃ꝝ sbta ꝺuertũt̃:ꝛ p̃dicata sil'r:supponũtqz p̃cise ꝓ eisdẽ:ꝛ tñ vna é va:ꝛ reliq̃ falsa: pz de istis:cuiuslz bois asinº é currẽs:ꝛ qlz bois asinus est currẽs.q̃ꝝ p̃ma é va ꝛ 2ª falsa.qz significat cõuertibil'r:qꝰ qlz asinº bois currit:qõ falsũ é:ꝛ ꝺ casũ.¶ Ex ista p̃ne segt̃ p̃.qꝰ sicut signũ vl'e distributiuũ p̃us distribuit remotũ terminũ:q̃z ꝓpiquũ.ita signũ pticularis:vl' discretũ ñ ꝓpiquũ limittat sz remotũ:pz.p̃ª ps i tali ꝓpõne.qlz boi asinº currit. vbi ly asinº p̃º.ꝛ ꝓ se distribuit̃ assigno eiusdẽ cãus:sz ly bois varie:ꝛ ꝓ accñs ꝓp ꝺpẽdẽtiã:ꝛ regimẽ sui recti. 2ª ps:pz in ist'l.aliq̃ bois dies cito labit̃.iste bois asiº currit.¶ 2º segt̃. Or aliq̃ sũt signa eiusdẽ generis.q̃ꝝ qõlz addit̃ terio significãti vtrũq̃z sexũ:ꝛ tñ vnũ limittat:ꝛ nõ reliquũ: pz ꝺ istis ꝓpõnibº:qlz hõ currit:ꝛ qlz bois asinus currit.vbi ly hõ limittatur in prima:ꝛ non in secunda ly hominis ꝛc.

Ad rationem dico breuiter:qꝰ illa ñ sũt ꝺictoria cuiuslz bois asinus currit:ꝛ alicuiº bois asinus ñ currit:qz ly asinus.nullibi distribuit̃.qõ tamen oporteret:iõ dico:qꝰ ꝺictoriũ p̃c é illa.alicuiº bois nullus asinº currit:ꝛ ꝺictoriũ fe é illud:cuiuslz bois ois asinº currit:ꝛ ly asinº(ex quo)ñ distribuit̃ i vna:saltẽ i alia recipiat distributionẽ:ꝛc:vbi pz:qꝰ nec i casu isto:nec i alio: duo ꝺictoria sũt sil' va:ꝛ cũ ꝺr.illa sũt ꝺictoria.qlz hõ albº é albº. ꝛ aliqs hõ albus ñ é albº.ꝛ tñ ly hõ nullibi distribuit̃: ẞ negat̃.imo distribuit̃ i vli affirmatiua.ñ ꝓ quolz:sz ꝓ oi bois albo.iõ arm nõ valuit.nec arguit̃ cũ debito medio.qz ly hõ suppõit ꝓ aliquo in minori:pro quo non supponit in maiori:sicut alias sufficiẽter de hoc dictũ é:quare ꝛc.

¶ Lapm ꝺ differitate suppõnũ:eorũdẽ terminoꝝ i figura.

Tertio p̃ncipal'r ad qõnem arguitur sic. ista sũt ꝺcõria iter se ꝺicẽtia.Cuiuslz bois ois oculus é dexter:ꝛ alicuiº bois ois ocl's ñ é dexter.ꝛ ista sũt sil' falsa i cãu.g̃ qõ va:ꝺña tz:ꝛ ꝓbat̃ p̃ª ps añtis ꝓ ẞ.qz ibi sũt oia regsita ad ꝺictionẽ.nisi forte diceret̃:qꝰ vnũ deficit vz:qꝰ ñ ꝺz distribui idẽ teriº:vl' sibi ꝺsilis i vtroqz ꝺcõrioꝝ:sz vtrobiqz distribuit̃ ly ocl's.g̃ ñ sũt ꝺcõria.sz ꝺ:ista sũt ꝺcõria. videꝫ oẽz boiez ñ é al':ꝛ oẽ videꝫ oẽm boiez é al'.ꝛ tñ vtrobiqz distribuit̃ ly boiez.g̃ falsa é rñsio.sil'r ista sũt ꝺcõria asinº cuiuslz bois ñ currit:ꝛ ois asinº cuiuslz bois currit. ꝛ tñ tã in p̃ª:q̃z i 2ª distribuit̃ ly bois.g̃ rñsio nõ é sufficiẽs.iã ꝓbatur 2ª ps añtis:ꝛ suppono.qꝰ qlz hõ hz duos oculos iº posito affirª é falsa:vt pz:ꝛ ꝓbo aliã sil'r eẽ falsã.q̃m segt̃.alicuius bois ois oculus ñ é ꝺxter.igit̃ alicuiº bois nll's ocl's é ꝺxter (pzª)qz ois:ñ valet nll's:ꝛ ꝺñs é ꝺ suppom.g̃ ꝛ añs:q̃re ꝛc.

Pro solutione huiº arguñti pono.4.p̃nes: q̃ꝝ p̃ª é ista.Aliq̃ inuicẽ ꝺicũt quorũ sbta mobil'r supponũt.ista ꝓbat̃ sic.ista inuicẽ ꝺicũt: qlz hõ currit.ꝛ aliqs hõ ñ currit:ꝛ eoꝝ sbta supponũt mobiliter.g̃ ꝺ va(ꝺña tz)cũ p̃ma pte añtis:ꝛ 2ª z ꝓbo.nã sb cuiuslz illoꝝ sbo ꝺtigit ꝺscẽdere.g̃ ãbo sbta supponũt mobil'r (pz ꝺña)qz suppositio mobilis é receptio terini sb quo ꝺtigit descẽdere.¶ Ex ista p̃ne segt̃ corrolarie p̃.Or aliq̃ inuicẽ ꝺicũt quoꝝ sbta imobil'r supponũt(pz de istis)boiez esse aial ẽ neciũ:ꝛ nihil qõ ẽ hõ esse aial é ꝺtingẽs:imobiliter.n. ambo sba anotis modaliũ impedientibus ascensuz ꝛ descẽsum.¶ Secũdo sequitur.Or aliq̃ ꝺicunt tam in figura:

q̄ etiam non figura: quoꝝ subiecta: nec mobiliter nec immobilr supponũt. verbi gr̄a. neĉe ē sortē currere: ꝯtingēs ē sōtē ñ currer̄. tu es hō tu ñ es: hō: nl̄ libi sbz suppōit mobilr: vl̄ immobilr (ex quo) nō ē terius cōis. ¶ z^a ꝓ ē ista. Alicui^9 ꝺictiōis idē terius vel sibi ꝯsilis in vtroq; ꝺictoriorꝝ distributiue supponit (ista ꝓ pz in rōne fcā) ⁊ adducit̄ aliud ex^9. vt aliud ab hoīe non ē hō: ⁊ oē aliud ab hoīe ē hō (vbi pz) q; tā in p^a q̄ in z^a distribuit̄ ly hō anota alietatis: nec signū distributiuū ipedit: qm̄ de p se nō ē distributiuū oblīq casus. iō tale signū obliquū reperiens distributū nullomō ipsū ipedit. ¶ Ex ista ꝯclone seq̄t̄ correlarie p̄. Qz alicuius ꝺictionis idē terius vel sibi ꝯsilis ī vtroq; ꝺictoriorꝝ supponit ꝯfuse tm̄: pz de istis: p̄mittēs denariū ñ ē hō: ⁊ oē promittēs denariū ē hō: in qb^9 ly denariū stat ꝯfuse tm̄. ¶ z^o sequit̄. Qz nō sp signū vl̄e ē distributiuū oblīq casus dependētis arecto ī regimine (pz) nā ī ista ꝓpōne: qlz hoīs asin^9 currit distribuit̄ ly hoīs. ⁊ in ista oē p̄mittēs denariū ē hō ñ distribuit̄ ly denariū. Et si q̄rat̄ q̄re distribuit signū obliquū in vna: ⁊ ñ ī alia (dr̄) q; qñ rect^9 distribut^9 nō ē ꝯfusiu^9 tūc signū distribuit obliquū: qñ aūt rect^9 bz vim ꝯfūdēdi distributiue: vel altero mō: tūc signū nō īfluit ī obliquū: sz oīs influx^9 egredit̄ arecto. ¶ 3^a ꝓ ē ista. Qz null̄s terius specifice distribut^9 ī q̄lz duoꝝ ꝺdc̄oriorꝝ mobilr supponit ī q̄lz illoꝝ. ista ꝓ pz inductiue: nā ista ꝺicūt: oē vidēs oēz hoīem ē asin^9: ⁊ aliq̄ vidēs oēz hoīez ñ ē asin^9: vt pz: ⁊ tm̄ ly hoīez ī p^a distribuit̄ īmobilr. qz non lz descēdere: nō. n. seq̄t̄ oē vidēs oēz hoīez ē asin^9. sor. ē hō. g̃ oē vidēs sōtē ē asin^9: dato: .n. q; nihil videat oēm hoīez nisi asin^9: ⁊ q; sor. videat se: est añs verū: ⁊ ꝯñs falsū. idē dico de istis. qlz asin^9 cuiuslz hoīs currit: ⁊ aliqs asin^9 cuiuslz hoīs nō currit. q; sub ly hoīs in p^a. ñ lz ꝺscēdere: ēt sub illo terio ente: in illa idefinita. ꝺrñs ab ente ñ ē ens: ñ lz ꝺscēdere. ¶ Ex ista ꝓne seq̄t̄ p̄. Qz nll̄s teris specifice distribut^9 ī quolz duoꝝ ꝺdictoriorꝝ īmobilr supponit in vtroq; eoꝝ: pz ī illa: videṡ oēz hoīez nō ē asin^9 distribuit̄ ly hoīez mobilr. qz lz descēdere. sil̄r ī istis: asin^9 cuiuslz hoīs non currit. oē ꝺrñs ab ente ē ens: distribuit̄ ly hoīs ⁊ ly ēte: vt liquet: ituēti. ¶ z^o seq̄t̄. Qz terius specifice distribuit̄ ī quolz duoꝝ ꝺdictoriorꝝ. si mobilr supponit in vno: immobiliter supponit in altero illorum ⁊ econuerso. istud cor^m patet ex dictis: his āt p maxie ꝯsentio in figura de ineſſe. seu ꝯtētis sub illa. ¶ 4^a ꝓ est ista. Oīs rect^9 p̄ncipalis seu obliquus. tenēs se ex pte p̄dicati: distribut^9 ī vno ꝺdictoriorꝝ: in altero nō ꝺz distribui: ex^m p̄mi: cuiuslz hoīs oīs asin^9 currit: ei^9 ꝺdictoriū ē illud. alicui^9 hoīs asinus non currit. ex^m scōi. qlz hō quēlz asinū vidz: ꝺdictoriat̄ isti. aliqs hō aliquē asinū ñ videt. ⁊ notāter dixi rect^9 p̄ncipal̄. qz in vtroq; pt distribui rect^9 scōarius. vt ens nō hō ñ ē al̄. oē ēs nō hō ē al̄. vtrobiq; .n. distribuit̄ ly hō anegatiōe ifinitāte. cor^m ¶ Ex ista ꝯclone seq̄t̄ p̄. q; aliq̄ iuicē ꝺriant̄: ⁊ tm̄ rect^9 a parte sbi distribuit̄ ī vno: ⁊ nō distribuit̄ in altero (pz de istis) cuiuslz hoīs oīs asinus currit: nullius hoīs oīs asin^9 currit: cor^m vbi ly asin^9 distribuit̄ ī p̄ma: ⁊ nō ī z^a. ¶ z^o seq̄t̄ q; aliq̄ iuicē subcōtrariāt̄: ⁊ tm̄ aliqd distribuit̄ ī sbo vni^9: qō nō distribuit̄: nec sibi ꝯsilē ī sbo alterius: pz de istis: alicui^9 hoīs oīs asinus currit. alicuius hominis asinus non currit: in quarū p̄ima distribuitur ly asinus: ⁊ non in secunda.

His visis dico q; illa ñ sūt ꝺdictoria: cuiuslz hoīs oīs oculs ē dexter ⁊c̄. nec cā assignata fuit sufficiēs: sz ista. s. qz rectus p̄ncipalis distribut^9 ī vno ꝺdictoriorū ī altero ñ ꝺz distribui: nec sibi ꝯsilis. vñ obliquus casus seq̄ns ⁊c̄. aut rectus nō p̄ncipalis distribui p̄t ī vtroq; ꝺdictoriorꝝ. ⁊ si nō nūeral̄r tm̄ specifice: Jō ꝺdictoriorꝝ p̄me ē illa: alicui^9 hoīs occulus nō est dexter: seu alicui^9 hoīs nō oīs occulus ē dexter: ⁊ ꝺdictoriū ꝼe ē illa: cuiuslz hoīs occulus est dexter: que vera est in casu isto: quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de conuertibilitate compositorum: ex recto: ⁊ obliquo precedente: vel sequēte.

Quarto p̄ncipaliter ad q̄stionē arguit̄ sic. Nec sūt iuicē ꝺdictoria: oīs asinus hoīs currit. ⁊ aliqs asinus hoīs ñ currit. ⁊ hec in casu sūt sil̄ vera. g̃ qō va (ꝯñatz cū p^a pte añtis) ⁊ scōaz ptē ꝓbo (ponēdo) q; nihil p̄ter sortē hēat asinū. cui^9 tm̄ oīs asinus currat. isto posito: pz: q; oīs asinus hoīs currit. qz asinus hoīs currit: ⁊ nihil ē asinus hoīs q; illud currat. Sz alterā ptē ꝓbo sic. hoīs asinus nō currit. g̃ asin^9 hoīs non currit: pz ꝯña: qz arguit̄ ab vno ꝯuertibili ad reliquū. ex eo qz hoīs asinus: ⁊ asin^9 hoīs ꝯuertunt̄. q̄d ē asinus hoīs. ē ēt hoīs asinus: ⁊ ecōuerso. sz añs ꝓbat̄ sic. huius asinus non currit demōstrādo Platonē: ⁊ hoc ē hō. g̃ hoīs asinus ñ currit: pz ꝯña: ab inferiori ad suū supius cū ꝺbito medio: ⁊ negatione postposita: añs āt patet ꝑ mīori: ⁊ p mīori sil̄r. qz suū ꝺdictoriū repugnat casui. Jtē ista ꝺdicunt: alicuius hoīs asinus ñ currit. ⁊ cuiuslz hoīs oīs asinus currit: per secundum principale. ⁊ affirmatiua repugnat casui. ergo negatiua sequitur ex illo.

Prosolutione huius arguñti pono q̄tuor ꝓnes q̄ꝝ p̄ma ē ista. Qñcūq; due idefinite: vel ꝑticulares inuicē ꝯuertunt̄: sua ꝺdictoria iuicē cōuertunt̄ ⁊ econ: pz ista ꝓ inductiue: nā sic̄ iste ꝯuertunt̄: hō nō currit: ⁊ risibile nō currit. ita ⁊ iste oīs hō currit: ⁊ oē risibile currit: ⁊ e ꝓ. ⁊ sicut ille ꝯuertunt̄. hō currit: ⁊ risibile currit. ita ⁊ ille: nihil q̄ ē hō currit: ⁊ nll̄ū risibile currit. ¶ Ex ista ꝯclusione seq̄t̄ p̄. Qz ille nō ꝯuertunt̄: asinus hoīs non currit: ⁊ hoīs asinus nō currit: pz: qz sua ꝺdictoria non ꝯuertunt̄. s. oīs asinus hoīs currit: ⁊ cuiuslz hoīs oīs asinus currit. nā p̄ma ē vera ꝑ casū: ⁊ scōa falsa. ¶ z^o seq̄t̄. Qz nō sp ly hoīs asinus ⁊ ly asinus hoīs cōuertūt̄: pz in illis idefinitis negatiuis q̄ꝝ vna ē va: ⁊ reliq̄ fl̄a: vt patuit. ¶ z^a ꝓ ē ista. Nō q̄ñcq; due idefinite vel ꝑticulares ꝯuertūt̄: eaꝝ sbōria iuicē ꝯuertūt̄: pz: nā iste ꝯuertunt̄: asin^9 hoīs currit ⁊ hoīs asinus currit: ⁊ tm̄ iste nō ꝯuertūt̄. asin^9 hoīs nō currit: ⁊ hominis nullus asin^9 currit. qz p̄ma ē falsa ꝑ casū: ⁊ scōa vera. ¶ Ex ista ꝓne seq̄t̄ p̄. Qz aliq̄ idefinite: vel ꝑticulares: iuicē cōuertūt̄: quaꝝ vl̄es sūt iuicē ipūtinētes: pz: nā ille ꝯuertūt̄: asinus hoīs currit: ⁊ oīs asin^9 currit: ⁊ tm̄ ille ñ ꝯuertūt̄: oīs asinus hoīs currit: ⁊ cuiuslz hoīs asinus currit. qz p̄ma ē va in casu p̄ncipali: ⁊ scōa falsa. ¶ Secūdo seq̄t̄. Qz aliq̄ vl̄es inuicē cōuertūt̄: q̄ꝝ ꝺrie vel subalterne non iuicē ꝯuertūt̄ pz: nā ille cōuertunt̄ nullus asin^9 hoīs currit: ⁊ nulli^9 hoīs asinus currit: ꝟ ñ ꝯuertūt̄: oīs asinus hoīs currit: ⁊ cuiuslz hoīs asinus currit nec ille asinus hoīs nō currit: ⁊ hoīs nullus asinus currit. ¶ 3^a ꝓ ē ista. Si obliquus regit̄ a recto a pte post: ꝓpō oblīq p̄cedētis: ⁊ altera oblīq subseq̄ntis inuicē cōuertūtur. volo dicere: q; iste cōuertūtur. asinus hoīs nō currit: ⁊ hoīs asinus nō currit: dato: q; ly hoīs regat̄ arecto apte post: ⁊ ñ apte añ: pz ista ꝓ: qm̄ tūc q̄lz illaꝝ subordinat̄ huic mētali: asinus hoīs nō ē currēs. ¶ Ex ista cōclone seq̄t̄ correlarie p̄. Qz sic̄ verbū regit añ se ⁊ post se. ita non regē p̄t: pz: qz ī ista ꝓpōne hoīs asinus nō currit. p̄t ly hoīs regi apte añ: rectū aparte post. ¶ Scōo seq̄t̄. Qz aliq̄ tales nō inuicē cōuertūt̄. s. hoīs asinus nō currit. ⁊ hoīs asin^9 nō currit: pz: suppo^o q; in p̄ma regat̄ obliquus apte añ recti: ⁊ scōa apte post in p̄. n. casu p̄ma ē vera: ⁊ scōa falsa. ¶ 4^a ꝓ ē ista. Aliq̄ ē idefinita cū obliquo p̄cedēte cui nō correndent ꝺdictoria de signo obliquo: pz: nā istius hoīs asinus nō currit tenēdo ly hoīs apte post ñ ꝺdictoriatur ista cuiuslz hoīs asin^9 currit. nec ista cuiuslz hoīs oīs asin^9 currit. qz tc̄ ꝺdictoria forēt sil̄ fl̄a: sz ista qlz hoīs asin^9 currit equalēs isti qlz asin^9 hoīs currit: quaꝝ q̄lz ē va: ¶ Ex ista ꝓne seq̄tur p̄. Qz hui^9 hoīs asinus nō currit: ꝟ nō ē particularis: alicuius hoīs asinus non currit (pz) qz arecto denoiat̄ ꝓpō ⁊ ñ ab

obliquo:ſz ħ ē ſua particularis:aliqs boīs aſin⁹ non currit. Siī eiuſdē ħ non ē ſingularis iſti⁹:boīs aſin⁹nō currit:ſz ħ ꝛ iſte boīs aſinus non currit. ¶ 2° ſeq̄t. Q2 aliq̄ talis non eſt particularī:ſz īdefinita alicuius boīs aſin⁹nō currit(p3)tenēdo obliquū:poſt rectū.ꝺnoīaī.n.iſtomō arecto. iō ſignū deberet eē in recto:ob quā cāz(ſeq̄t)ꝙ aliq̄ talis ñ ē vīs: aiuſlz boīs aſin⁹ currit.iſti⁹boīs aſinus mouetur: itelligē do obliquū vt ꝓus. ¶ Notādū tñ ꝙ ea q̄ aſſerui ī duab⁹ p̄ mis ꝯnibus:ꝛ in 2° p̄ncipaliī alys meis ſmonib⁹ ſepiſſime ꝛ vt plīmū intelligo obliquo recto apte añ:ꝛ ñ apte p⁹:hūc ād modū loquendi:iam vltimo repi.vt ſubſtinentes viam latiozem habeant reſpondendi:quare ꝛc̄.

His viſis rñdeī ad rōnē(ꝯcedēdo)ꝙ iſta ſūt ꝺdicto ria:ꝛ nego z^am p̄tē(ꝛ ad ꝓbationē)boīs aſi nus ñ currit.ḡ aſin⁹boīs ñ currit:nego ꝯſeq̄z.ſi obliqu⁹ regi tur apte añ:ꝛ ad ꝓbationē:rñdeo: ꝙ ly boīs aſinus:ꝛ aſin⁹ boīs:in affirmatiuis ꝟuertūī:ꝛ ñ in negatiuis.ſi ād obliqu⁹ teneī apte poſt:ꝯcedo ꝯſeq̄z:ꝛ nego añs(ꝛ ad ꝓbationē p̄ mā)nego ꝯſeq̄z.nec arguiī cū debito medio:qō ꝺbuiſſet eē illud:huius aſin⁹ ē: qō ē falſū. ꝛ ad z^am ꝓbationē(ꝺico)ꝙ iſta ñ ꝺictoriaī:boīs aſin⁹ non currit:ꝛ cuiuſlibet homi nis omnis aſinus currit:ſm iſtū intellectū:ſz illi negatiue contradicit ħ.quilz hominis aſinus currit:q̄ eſt va: q̄re ꝛc̄. ¶ Lapl'z de vtute negatōis ſup̄ terminū p̄cedētē:vl' ſeq̄ntē.

Quinto p̄ncipal'r ad qōnē arguiī ſic. Il la ſūt duo ꝺictoria inuicē ꝺi cētia:qlz hō ē al':ꝛ aliqs hō ñ ē al':ꝛ hec ſūt ſil' va.ḡ ꝛc̄.ꝯña tz:cū maiozi:ꝛ minozē ꝓbo: ꝙ affirmatiua ſit va māifeſtū ē:ꝛ ꝙ negati ua ſit va(ꝓbaī ſic)aliqs hō al'ñ é.ḡ aliqs hō nō ē al'(p3 ꝯña)ab vno ꝟuertibili ad re liquū:ꝛ añs ē vūz.ḡ ꝛ ꝯñs:ꝙ.n.illa ꝟuertanī(ꝓbo)qz ſi ñ: boc videī iō qz ly al'ī añte ſtat ꝺterminate:ꝛ in ꝯñte diſtri butiue.Sz ꝺ añs ē vna negatiua ꝓp̄ō de 2° ad iacēte:ḡ ne gatio ipſius negat p̄dicatū a ſbo:ſz ꝙcqd negatio negat illō negat diſtributiue.ḡ ly al'qō ē p̄dicatū in añte negaī diſtri butiue:ꝛ p ꝯñs diſtributiue ſupponit quod erat ꝓbandū.

Pro ſolutione hui⁹ argumēti pono q̄tuoz ꝯnes: q̄z p⁹ē iſta.Sīc nullū verbū ſup ponit.ſic nllus terīus diſcretus cōez reſpic̄ ſuppōnē.p⁹ ps ē cuidēs.qm̄ verbū ſeip3 non faī ſupponere: nec aliqs aliud terīus dat verbo ſuppōnē. z^a ps ꝓbaī inductiue:taz affir matiue q̄z negatiue.ſic̄.n.in iſta.tu es hoc ñ ſupponit cōiter ſbz:nec p̄dicatū.ita nec in iſta non tu es ħ.vt p3. ¶ Ex iſta ꝯne ſeq̄ī p̄.Q2 nō quicqd negatio negat.illud negat diſtri butiue(p3)qm̄ negatio negat tā verbū q̄z terīuz diſcretū: ꝛ nullū illoz negat diſtributiue. ¶ 2° ſeq̄ī.Q2 negatio ne gat terminū cōez ſeq̄ntē:deducto īpedim̄to cuiuſcūq; alte rius ſigni diſtributiui: ꝛ tñ non negat illud diſtributiue:p3 in iſta:tu non es iſte hō demonſtrādo me. vbi ly hō ſuppo nit diſcrete. ¶ z^a ꝯ ē iſta.Sīc nullus terīus diſtribuiī aſi gno ſeq̄nte.ſic nec aliqs aduob⁹ ſignis p̄cedētib⁹ diſtribu tiue ſupponit(p⁹ ps p3)nā nullus terīus hz viz diſtribuē di terminū p̄cedētē:ꝛ z^a ps p3 inductiue:nā in q̄lz illaz nō ois hō currit.non nullus hō currit:ſupponit ly hō deteria te:ꝛ nō diſtributiue. ¶ Ex iſta ꝯne ſequiī p̄. Q2 negatio ne gat terminū ſupponētē cōiter:ꝛ nō negat illū diſtributiue (p3)in q̄lz iſtaz:ſortes hō nō ē.ſoz.non ois hō é.in q̄z nul la ly hō diſtribuiī. ¶ 2° ſeq̄ī.Q2 aliq̄ ē negatiua de ꝯſueto modo loq̄ndi:cuius p̄dicatū ſupponit cōiter: ꝛ nō diſtribu tiue(p3 de illa)ſoz non ois hō ē. ¶ 3^a ꝯ ē iſta.Aliqua ē ꝓpō negatiua cuius p̄tum ſupponit cōiter:ꝛ non ꝯfuſe.nec ꝺter minate(p3 de iſta)lapis ens ñ ē al'.tenēdo ly ens apte p̄di cati.in hac.n. ꝓpōne ly ens aīal ē p̄dicatū ꝛ ē terīus cōis:ſi ne ſigno demonſtratiuo.ḡ ſupponit cōiter. non tñ ſuppōit determiate:nec ꝯfuſe.qz vna ps ſupponit determiate: ꝛ altera diſtributiue:ꝛ nulla illaz ab altera regiī:vel ſumaī iſta.ali quis hō vel aſin⁹nō ē hō(ꝺato)ꝙ ly aſinus ſit ps p̄ti:ꝛ hoc ex^m magis oñdit ꝯnē:q̄z p⁹. ¶ Ex iſta ꝯcl'one ſeq̄ī cozrela rie p̄.Q2 aliq̄ ē ꝓpō negatiua de 3° adiacēte.q̄ non ē de con ſueto:nec in ꝯſueto mō loq̄ndi(p3 exēplariter in p̄dictis) qm̄ ī ꝓpōne negatiua ꝺ ꝯſueto mō loq̄ndi negatio p̄cedit p̄ dicatū ꝛ in iſta de inconſueto negatio ſeq̄ī p̄dicatū:ſz ī nul la ꝺictaz negatio p̄cedit:vel ſubſequiī p̄dicatū.ḡ ꝛc̄. ¶ 2° ſequiī.Q2 aliqua negatio ponīī inter ptes p̄dicati:ꝛ tñ nō eſt ps p̄dicati(p3 ī ſupradictis)vñ ñ ſp negatio ſūpta inter ptes ſbi:vel p̄dicati.teneī ifinite:ſz ſepiſſime negatiue ne gās verbū p̄ncipale.vt ē oñſuz. ¶ 4° ꝯcl'o é iſta. Sīc nega tio negat p̄dicatū aſbo:non iterpoſita illis: ſic verbū copu lat eadē ſine mediatione ſui(p3 in iſta ꝓpōne)aliqs hō al' non é:in q̄ negaī ſom ap̄dicato:ꝛ copulaī vnū cū reliq̄.non tñ iterponiī negatio:ſeu verbū ſbo ꝛ p̄to. ¶ Ex iſta ꝯne ſe quiī cozrelarie p̄.ꝙ aliqō verbū ponīī iter ptes p̄ti.ꝛ tñ nō ē ps p̄dicati:ſz vbū p̄ncipale(p3 ī iſta)ſortes albū ē aīal.ī q̄ ly albū é ps p̄ti. ¶ 2° ſequiī ꝙ ī aliq̄ ꝓpōne verbuz citius dat ſuppōnez terio ſeq̄nti: q̄z p̄cedēti(p3 in ſupradicta)ín qua p⁹ ſupponit ly aīal:q̄z ly albū.cū ſubſtātiuū p⁹ reci piat ſuppoſitionem:q̄z adiectiuum.

His ergo viſis faciī'r rñdeī ad rōnē ꝯcedēdo iſta ꝺictoria eē: ꝛ negādo negatiuaz ꝓpōnez.ꝛ ad ꝓbationē nego ꝯñaz:qz in añte nō diſtribuiī ly aīal:ꝛ ī ꝯñte ita.Et vlterius cū ꝓbaī:ꝙ ly aīal ī añte ſtat diſtributiue(ꝯcedo)ꝙ p̄tum negaī a ſbo.ꝛ ꝙ negatio ne gat iſtū terminū aīal.non ꝙdē diſtributū ſz bñ negat diſiū ctiue terminuz ſe ſeq̄ntē cōiter ſupponentē:deducto īpedi mēto cuiuſlz alteri⁹ſigni:q̄liter non eſt in ꝓpoſito:q̄re ꝛc̄. Capitulū de diſtributione ſigni cadentis ſupra terminum diſiunctum ſeu copulatum.

Sexto p̄ncipal'r ad qōnē arguiī ſic. iſta ſūt iuicē ꝺictoria. Q2libz hō vl' aſin⁹ē hō:aliqs hō vel nullus aſin⁹ ē hō:ꝛ ħ ſunt duo va.ḡ ꝛc̄(tenz ꝯña)cū p⁹ pte añtis qz ī ſe ꝯtinēt oia req̄ſita ad ꝺictionez: qm̄ vna illaz ē vīs affirmatiua:ꝛ reliq̄ pticula ris negatiua de ꝯſi'lib⁹extremis debite ſup ponētib⁹:ſupponūt.n.p̄ciſe ꝓ eiſdē:ꝛ oīs terīus rectus p̄nci palis ī vna diſtribut⁹:ī altera ñ diſtribuiī:ꝛ ꝯ.iā ꝓbo z^am parteī añtis:ꝙ.n.affirmatiua ſit va(p3)p̄ exponētes:ꝛ per inductionē.ſz ꝓbo negatiuā ſic arguēdo.nullus aſin⁹ ē hō. ḡ aliqs hō vel nllus aſin⁹ē hō(p3 ꝯña)aparte diſiuncti ad totū diſiunctū ſine ſigno ꝯfuſiuo:vel limittāte p̄cedēte no taz diſiūctionis:ꝛ añs eſt verum.ergo ꝛ conſequens.

Pro ſolutione hui⁹ arguñti pono q̄tuoz ꝯnes quaz p̄ma ē iſta. Oppinabile ē ſignū vl'e affirmatiuū diſtribuere diſiunctiz.cū q̄lz ſuo re cto:ꝓbaī:nā non maioz ē ꝯpoſitio hui⁹hō ḡ ē aīal:q̄z iſtius hō vel aſinus:ſz ſignū affirmatiuū ē diſtribu^m p̄mi.ḡ idē ſignū ē oppinabile poſſe diſtribuere z^m.ita ꝙ ly hō vel aſi nus ī hac ꝓpōne.qlz hō vel aſinus eſt hō:diſtribuiī. ¶ Ex iſta ꝯne ſeq̄ī.Q2 ħ eſt falſa.qlz hō vel aſinus ē hō.qz ex illa cū iſta vera.brunellus ē hō vel aſinus:ſeq̄ī ꝙ brunellus ē hō qō ē falſū.ꝛ ex alio. qz z^a ei⁹ exponēs ē falſa.ſ.nihil ē hō vel aſin⁹ qn illud ſit hō:cū ſuū ꝺictoriū eſt vez. ¶ Sc̄o ſeq̄ī.Q2 q̄lz talis ē falſa.iſte hō vel aſin⁹ē hō.ī q̄ demōſtraī aſinus.qz ſp vna ſua demonſtratiua ē falſa:ſignificat.n.cō uertibil'r:ꝙ hoc qō ē hō vel aſin⁹ē hō:qō ē falſū. ¶ z^a ꝯ eſt iſta.Subſtētabile ē ſignū affirmatiuū diſtribuere p̄^m rectu diſiūcti.ꝛ ſc̄m ꝯfundere apte p̄ti:ꝓbaī: nā ſubſtētabile ē ꝙ ſignū affirmatiuū non diſtribuit z^m rectū:niſi ſit deter minatio p̄mi.Sz ſc̄os rect⁹ diſiūctiz ñ ē determiatio p̄mi: ḡ ſubſtentabile eſt ſignum affirmatiuū non diſtribuere ħz rectum:ſed remittere iſtum apte p̄dicati cū ꝯfuſione nō:

nisi sit determinatio primi: g̃ substentabile est signuʒ affirmatiuum non distribuere ſm rectū: ſʒ remittere illū apte p̄dicati cū ↄfusione non distributiua: ita ꝙ huius ꝑpōnis glibet hō vel asinus ē homo: non ē ſbm totū disiunctū: ſʒ p̄ma pars solū: que distribuit̄: ⁊ scd̄s rectus (tenʒ) se apte p̄dicati ↄfuse tm̄. Corm ¶ Ex ista ↄclōne sequit̄ p̄. Qꝛ h̄ vlis est vera: glʒ hō vel asinus ē hō (pʒ) qꝛ sic sumēdo vt asserit ↄclusio: hʒ exponētes veras. s. hō vel asinus ē hō: ⁊ nullus ē hō quin ille vel asinus ē homo. Itē oēs sue singulares sūt v̄e: qꝛ non hʒ singulares nisi ī qb⁹ demonstrat̄ hō: ⁊ sua exclusiua ēt est vera. vʒ. tm̄ hō vel asinus ē aliquis homo: vt pʒ p exponētes. Corm ¶ 2° sequit̄. Qꝛ hec ↄn̄a nō valet: glʒ hō vel asinus ē homo: brunellus ē homo vel asinus. g̃ brunellus est homo. qꝛ plus p̄dicat̄ ī minori: q̃ʒ fuit ſbm maioris: ſʒ bn̄ sequit̄: glʒ homo vel asin⁹ ē homo: brunellus ē homo. g̃ brunellus vel asinus est homo: ↄn̄a ē bona. ſʒ negatur minor.

3ª ↄ̄ ¶ Tertia ↄ̄ ē ista. Non obstāte ꝙ disiunctū sit ſbm: adhuc non distribuit̄ nisi p̄m⁹ rectus: p̄ma pars ꝑbat̄ sic: in hac ꝑpōne hō vel asinus ē hō: subycit̄ ly hō vel asinus. g̃ ⁊ in ista oīs hō vel asinus ē hō subycit̄ sil̄r (pʒ ↄn̄a) qꝛ subalternantur inuicē: ⁊ an̄cedens ꝑbat̄. ista ē ↄuersio simplex: hō ē hō vel asinus. ⁊ hō vel asinus ē hō: ſʒ ly hō vel asinus fuit p̄dicatū in p̄ª. g̃ videt̄ ꝙ debeat eē ſbm in 2ª (pʒ ↄn̄a) ex q̊ aliūde nō ipedit̄. 2ª pars ↄ̄nis ꝑbatur. si. n. signū affirmatiuū distributiuū scd̄m rectū distribueret: vel igit̄ distribueret istū p se: vel per accn̄s: non p se: qꝛ nisi terminū se imediate sequentē distribuit p se: nec p accn̄s: cū nō sit determiatio primi recti. g̃ ⁊c. Corm ¶ Ex ista ↄ̄ne segtur p̄. Qꝛ ista ↄn̄a nō valet oīs homo: vel asin⁹ est hō. g̃ nihil ē hō vel asinus qn illō sit homo (pʒ) qꝛ an̄s ē verū: ⁊ ↄn̄s falsuʒ. nec arguit̄ ab exposita ad alterā exponentiū. qm̄ illud ↄn̄s non est 2ª exponēs: sed ista nihil est hō qn illud vel asinus ē homo. Corm ¶ 2° sequit̄. Qꝛ ista ↄn̄a n̄ valet glʒ hō vel asinus est hō: glʒ hō vel asinus ē asin⁹. g̃ asinus ē hō. nec ē sill̄us in p̊ tertie. qm̄ ī isto nō semp ↄcludit̄ maior extremitas de minori: ſʒ totū non distributū de toto non distributo. iō ex illis p̄missis solū sequit̄: ꝙ asinus ē hō vel asin⁹: nec hoc oʒ dicere: asin⁹ vel asinus est hō vel asinus: ꝑꝑ nugationē.

4ª ↄ̄ ¶ Quarta ↄclusio est ista. Aliq̄ sunt ↄ̄dictoria in recto ī quoꝝ nullo distribuitur ſbm: pʒ de illis: glʒ hō vel asinus ē hō: aliqs hō nō vel asin⁹ est hō. in p̄ª. n. distribuit̄ p̄mus rectus: ⁊ scd̄s stat ↄfuse tm̄: in scd̄a āt determiate supponit p̄mus rect⁹: ⁊ scd̄s distribuitur. Corm ¶ Ex ista ↄclusione segtur p̄. Qꝛ aliq̄ est vlis affirmatiua ī recto: cui nō corrn̄det aliq̄ exclusiua de extremis trāspositis (pʒ) nā h̄ est v̄a oīs hō vel asinus ē hō. ⁊ h̄ est falsa: tm̄ hō est hō vel asin⁹ (vt pʒ) ꝑ exponētes. Corm ¶ 2° sequit̄. Qꝛ vlis ⁊ exclusiue sue ī recto idē termin⁹: vl̄ sibi ↄsil̄is (tʒ se) ex eadē pte extremi: pʒ: nā huius vlis oīs hō vel asinus est homo hec est exclusiua. tm̄ homo vel asinus est homo: vbi pʒ: ꝙ in vtraqʒ ponitur ly asinus aparte subiecti.

His uisis rn̄det̄ ad rōneʒ. ↄcedēdo q̃lʒ illaꝝ. sed nego illa eē ↄ̄dictoria. ex quo nō determiat̄ nota disiūctionis p negationē p̄cedentē ī aliq̄ illaꝝ. iō ↄ̄dictoriū isti⁹. glʒ hō vel asinus ē hō: ē h̄: aliqs hō vel asinus ē hō: q̄ falsa ē: significat. n. assertiue: ꝙ aliqs hō n̄ ē hō: ⁊ ꝙ nullus asin⁹ ē hō: quod est fam̄ pro prima parte: quare ⁊c.

¶ Capitulum de vniformi: ⁊ difformi situatione signorū: in partibus contradictionis.

SEptimo principal̄r ad questionē arguit̄ sic. Ista sūt inuicē ↄ̄dictoria. hō vel asin⁹ nō ē hō: ⁊ oīs hō vel oīs asin⁹ ē hō: ⁊ h̄ duo sūt v̄a. g̃ ⁊c: pʒ ↄn̄a: cū p̄ª pte an̄tis. qm̄ vna illaꝝ ē vlis affirmatiua: ⁊ altera idefinita negatiua de extremis cōsilib⁹ ꝑ eisdē p̄cise supponētibus ⁊ debito mō. qm̄ oīs rect⁹ p̄ncipalis ī vna nō distributus ī altera distribuit̄: ⁊ eʒ: neqʒ ē aliūde aliud ipedim̄tū. g̃ ista sūt inuicē ↄ̄dictoria. Sʒ iā ꝑbo: ꝙ ista sūt duo vera: h̄. n. ē v̄a: hō vel asinus nō ē hō. qꝛ asinus nō ē hō. g̃ hō vel asin⁹ nō ē hō: pʒ ↄn̄a: apte disiūcti ad totū disiūctū. ⁊ an̄s ē verū. g̃ ⁊ ↄn̄s: altera āt sic inductiue ꝑbat̄. iste hō vel oīs asin⁹ ē hō: ⁊ iste ⁊ sic de singulis: ⁊ isti sūt oēs hoīes. ergo oīs hō vel oīs asin⁹ ē hō: an̄s āt ꝑbat̄. nā q̃cūqʒ singulari sūpta: arguit̄ vt p̄ri⁹. iste hō ē hō. ergo iste hō vel oīs asin⁹ ē homo: pʒ ↄn̄a: apte disiūcti ad totū disiūctū sine ipedim̄to: an̄s ē verū. g̃ ⁊ ↄn̄s.

Pro solutione hui⁹ argum̄ti pono q̃tuor ↄ̄nes: quaꝝ p̄ª ē ista. Cōueniēs ē in ↄ̄dictiōe formali signa cōpetentia dissil̄r affirmare: pʒ. nā ista sūt ↄ̄dictoria formal̄r: aliqs hō nō ē: ⁊ glʒ hō est. in qb⁹ affirmant̄ ābo signa. nō qdē similia: ſʒ dissimilia ⁊ alterius spēi. Idē pʒ ī yppotheticis: in qbus disiūctiua affirmatiua ↄ̄dic copulatiē affirmatiue p signa nullibi negata: voco āt ad p̄sens affirmatiuū: qd̄ ī fluxū p̄cedentis negatōnis n̄ suscipit. ¶ Ex ista cōclusione seq̄t p̄. Qꝛ alicui ꝑpōni duo imediata ↄ̄dictoria specifice distincta formal̄r corrn̄dēt: ꝑbat̄: nam isti glʒ hō ē corrn̄dent ista duo: aliqs hō n̄ ē: ⁊ nō glʒ hō est eq̄ p̄mo: ⁊ eq̄ imediate. qm̄ eque imediate subordināt̄ eidē mētali: ꝙ āt ista distiguant̄ spē: pʒ: qm̄ ↄpōnes illaꝝ ingrediunt̄ signa spē distincta. s. aliqs ⁊ glʒ. ¶ 2° sequit̄. Qꝛ alique due ꝑpōnes distīcte spē eidē eq̄ p̊ m̄tali subordinant̄ ꝑpōni: pʒ: de illis duab⁹ negatiuis quaꝝ q̃lʒ eque p̊ subordinat̄ huic m̄tali: aliqs hō non ē. ¶ 2ª ↄ̄ est ista. Non est sp cōueniēs idē signū: vel ↄsil̄e in vtraqʒ pte ↄ̄dictionis affirmare pʒ iductiue: nā ī illa glʒ hō ē. affirmat̄ signū. ⁊ ī nullo suo ↄ̄dictorio affirmat̄ idē vel ↄsimile. ī ista. n. nō glʒ hō ē: negatur signū ↄsil̄e: ⁊ in ista aliqs hō ē: lʒ affirmet̄ signū illō nō ē ↄsil̄e. ¶ Ex ista conclusione seq̄t correlarie p̄. Qꝛ ista non sūt ↄdictoria: aliqs hō vel asinus ē homo: ⁊ glʒ hō vel nll̄s asin⁹ ē homo: qꝛ q̃lʒ illaꝝ ē ꝑpō vera: ⁊ h̄. iō: qꝛ vtrobiqʒ affirmat̄ nota disiūcti: ſʒ p̄me ↄ̄dicit ista. glʒ hō nō vel asin⁹ ē hō: ⁊ scd̄e ↄ̄dicit ista: aliqs hō ⁊ asin⁹ ē homo. ¶ Scd̄o sequit̄. Qꝛ ista non ↄ̄dicūt hō vel asinus nō ē homo: ⁊ oīs hō vel oīs hō est homo: ꝑꝑ eādē cām. ſʒ p̄me ↄ̄dic̄ ista oīs hō ⁊ oīs asinus ē homo: scd̄e vero h̄: hō ⁊ asinus non ē hō. ¶ 3ª conclusio ē ista. ↄueniēs sit signū cam̄ vel sibi ↄsimile ī vtraqʒ pte ↄ̄rietatis affirmare: nō tm̄ licʒ h̄ conueniūt signo yppothetico: p̄ma ps pʒ de illis: glʒ hō est quilʒ hō non ē. 2ª ps pʒ ex h̄: qꝛ ista nō sūt ↄ̄ria: glʒ hō vel asinus ē homo: glibet hō vel nullus asin⁹ ē homo. qm̄ ambo v̄a sūt: ſʒ ↄ̄riū p̄me ē vna illaꝝ: nullus homo vel asinus ē homo: aut illa glilibet hō ⁊ nullus asinus ē homo: ↄ̄riū aūt scd̄e ē illud: glibʒ homo ⁊ oīs asin⁹ ē homo: que ē falsa. ¶ Ex ista ↄ̄ue seq̄tur correlarie p̄mo. Qꝛ aliq̄ sūt ↄ̄ria iu recto: in quoꝝ vno distribuit̄ ſbm: ⁊ non ī alio: pʒ de illis quilʒ homo: vel asinus est hō: nullus hō vel asinus ē homo. ¶ Scd̄o seq̄t. Qꝛ. a. ꝑpōni ↄ̄riant̄. b. c. ⁊ tm̄ signū. b. distribuit suū ſbm: ⁊ nullū signū. c. distribuit ipsi⁹ ſbm: pʒ: nā isti q̄ sit. a. glʒ homo vel asinus ē homo ↄ̄riant̄ iste: nullus hō vel asin⁹ ē homo: glʒ hō ⁊ nullus asinus ē homo: quaꝝ p̄ª sit. b. ⁊ 2ª. c: vbi pʒ: ꝙ signū. b. distribuit suū ſbm ꝑꝑ vehemētiā negationis p̄cedētis: ⁊ nullū signū distribuit suū ſbm. qm̄ in scd̄o sūt duo signa: quoꝝ vnū distribuit vnā ptē: ⁊ reliquū alterā. ¶ 4ª conclusio ē ista. Cuicūqʒ ꝑticulari sub ↄ̄riū ↄrn̄det de signo ↄsimili cathegorico: lʒ nō sil̄i yppothetico: p̄ma pars pʒ iductiue: nā isti: aliqs hō currit: ↄrn̄det ista: aliquis hō non currit: ⁊ sic̄ alijs. scd̄a pars ꝑbat̄. nā isti aliquis hō vel asinus non ē hō non corrn̄det aliqd̄ istoꝝ sub ↄ̄rioꝝ: aliquis homo vel asinus ē homo: aliquis hō vel oīs asinus est homo: qꝛ sub ↄ̄rium illi⁹ ē subalternū sui ↄ̄dictorij: ſʒ nullū istoꝝ subalternat̄ suo ↄ̄dictorio: vt pʒ ex dictis: Sʒ hic aliquis hō ⁊ oīs asinus ē homo: subcontrariat̄ negatiue ꝑposite: ſʒ certū est ꝙ signa yppothetica: vel coniunctiua: nō sunt similia. g̃ ⁊c.

Cor^m ¶ Ex ista ɔclōne seqꝰ p̄. ꝙ aliq̄ subɔ̄riant̄ in recto: ī quoꝝ vno distribuit̄ ps s̄bti: ⁊ n̄ in alio. pꝫ de illis: hō vel asinus
Cor^m n̄ ē hō: hō ⁊ oīs asinꝰ ē hō. ¶ 2° seqꝰ ꝙ lꝫ cuilibꝫ idefinite vel ꝑticulari affirmatiue de signo hyppothetico subɔ̄riū corrn̄deat signi ɔ̄sil'is: non tn̄ eɔ̄ sp̄ h̄ contigit. p^a ps pꝫ. qꝛ subɔ̄riū illiꝰ: aliqs hō vl' asinꝰ ē hō: ē istud. aliqs homo non vel asinꝰ ē hō. 2^a v° ps patuit: qꝛ huic. homo vel asinꝰ nō ē homo: n̄ corrn̄det aliud subcontrariū q̄ꝫ h̄ vel sibi consimile: homo ⁊ oīs homo asinꝰ ē homo.

His ergo visis facil'r soluit̄ argu^m dicēdo: vt prius: ꝙ illa n̄ sūt ɔ̄dictoria: qꝛ nullibi negat̄ nota disiūcti: sꝫ ɔ̄dictoriū affirmatiue ē illō: hō nō vel oīs asinꝰ ē homo: q̄ ē falsa. cū equaleat isti false: oīs hō ⁊ asinꝰ n̄ ē hō: asserit. n. hoiem n̄ eē hoiēꝫ. Itē ɔ̄dictoriū negatiue est illud: oīs hō ⁊ oīs asinꝰ ē hō: q̄ ē falsa: vt iducti ue ⁊ exponibiliter patet: quare ⁊c̄.

¶ Capl'm de sil'itudīe: ⁊ dissil'itudīe extrēoꝝ ɔ̄dictiōis.

Octauo ꝑncipal'r ad q̄stionēꝫ arguit̄ sic. Duo ɔ̄dictoria iter se ɔ̄dicētia sūt duo falsa. ḡ qō v̄a: pꝫ ɔ^a: ⁊ an̄s ꝓbat̄: ista sūt duo falsa. qlibꝫ hō ⁊ asinꝰ ē asinꝰ: aliqs hō ⁊ nullus asinꝰ ē asinꝰ: ⁊ h̄ iuicē ɔ̄dicūt. ḡ ⁊c̄. ɔ̄ña tꝫ. cū p̄ma ꝑte an̄tl: qꝛ negatiua asserit nullū asinū eē asinū: qō ē falsū. ⁊ scd̄aꝫ ꝑtē ꝓbo: qꝛ si ista n̄ ɔ̄dicerēt h̄ eēt: qꝛ n̄ contigit idē signū affirmari ī vtroqꝫ ɔ̄dictorioꝛuꝫ. Sꝫ ɔ̄. si illa n̄ sūt ɔ̄dictoria: det̄ ḡ ɔ̄dictoriū negatiue: ⁊ seqꝰ ꝑ ea q̄ dcā sūt ī alio ꝑncipali: ꝙ hec ɔ̄dicūt: qlibꝫ hō vel asinꝰ ē asinꝰ: aliqs hō ⁊ nullus asinꝰ ē asinꝰ: sꝫ h̄ n̄ videt̄ couenīēs. qm̄ tc̄ aliq̄ contradicerēt: q̄ n̄ eēnt de ɔ̄sil'i: vl' conuertibili subto. qō ē contra regulas contradictoriorum.

p^a ɔ^a **Pro solutione** huiꝰ argum̄ti pono q̄tuor ɔ̄nes: q̄ꝝ p̄ma ē ista. Aliq̄ iuicē ɔ̄tradicūt: q̄rū subta n̄ sūt sil'ia: nec iuicē couertūt̄: pꝫ ð istis: aliqd ē: ⁊ nihil ē. q̄rū subta sūt. ly. aliqd ⁊ ly. nihil. q̄ vt pꝫ n̄ couer
Cor^m tunt̄: nec iuicē sil'ant̄. imo repugnāt ⁊ ɔ̄dicunt. ¶ Ex ista cōclusiōe seqꝰ p̄mo ꝙ aliq̄ formal'r ɔ̄dicūt. ⁊ tn̄ s̄bta n̄ supponūt ꝓ eodē nec ꝓ eisdē. pꝫ. qm̄ li aliqd ꝓ aliq̄ supponit ⁊
Cor^m ly. nihil ꝓ nullo. ¶ 2° seqꝰ ꝙ aliq̄ iuicē ɔ̄dicūt ī figura ð iceē: ⁊ tn̄ vnū illoꝝ ē alicuiꝰ q̄ntitatis: ⁊ reliquū nulliꝰ. pꝫ. Nā illa ɔ̄dicūt. aliqd ē. ⁊ nihil ē: ⁊ p̄ma ē idefinita. 2^a āt nulliꝰ q̄ntitatis: cū subm̄ n̄ sit terminꝰ cathegorematicꝰ: subordinat̄. n. vni ɔ̄plexo ex termīo cathegorematico: ⁊ sincathe
2^a ɔ^a gorematico. s. nullū ens. ¶ Secūda ɔclō ē ista. licet alicuius ɔ̄dictionis extrema explicite ɔ̄tradicāt: eiusdē tn̄ iplicita sūt silia ⁊ couertunt̄: p̄ma ps pꝫ de illis. aliqd ē: ⁊ nihil ē. vt ē dcm̄. secūda āt de eisdē q̄ꝝ subta iplicita. sūt ly ens. qm̄ subordinant̄ illis. aliqd ē: n̄ aliqd ē. seu istis. aliqō ens
Cor^m est: nullū ens ē. q̄ sūt subta sil'ia. ¶ Ex ista ɔclōne seqꝰ primo. ꝙ aliq̄ ꝓpō nulliꝰ q̄ntitatis subordinat̄ vni mētali alicuius q̄ntitatis: pꝫ ð ista: nihil ē chimera: q̄ suordinat̄ huic. nullū ens ē chymera. nec h̄ ē iconueniēs: sic̄ n̄ est inconueniēs: ꝙ vna de scd̄o adiacēte subordinet̄ vni de tertio ad
Cor^m iacēte. ¶ Secūdo seqꝰ ꝙ aliq̄ ꝓpositiōes iuicē ɔ̄uertunt̄: q̄rū extrema formal'r ɔ̄dicūt: pꝫ de istis: nihil ē nihil. nullū ens ē nullū ens: ī p̄ma. n. subycit̄ ly nihil: ⁊ ꝑdicat̄ consil'e.
3^a ɔ^a ī scd̄a āt subycit̄ ly ens: ⁊ ꝑdicat̄ secū couertibile. ¶ 3^a ɔ^o ē ista. aliq̄ formal'r cōtradicūt q̄ruꝫ subta nec iplicite nec explicite couertunt̄. pꝫ de ill'. aliqs hō vl' asinꝰ n̄ ē asinꝰ. ⁊ qlibꝫ hō ⁊ oīs asinus ē asinus: subm̄. n. p̄me est ly homo. vl' asinus: ⁊ subm̄ scd̄e ly hō ⁊ asinus: q̄ vt liquet: n̄ iuicē conuertunt̄. Nā nihil ē hō ⁊ asinꝰ: lꝫ aliqd sit homo vel asinꝰ.
Cor^m ¶ Ex ista ɔ̄ne sequit̄ p°. ꝙ aliq̄ ɔ̄riant̄: q̄ nec iplicicite nec explicite sūt ð subt'. sil'ibꝰ: pꝫ ð istis: qlibꝫ hō vl' asinꝰ ē asi
Cor^m nꝰ. ⁊ qlibꝫ hō ⁊ nullꝰ asinꝰ ē asinꝰ. ¶ 2° seqꝰ ꝙ aliq̄ iuiceꝫ subcōtrariant̄ q̄ n̄ sūt de cōsil'ibꝰ subtis: nec iuicē couertibilibꝰ: pꝫ de istis: aliqs hō vel asinꝰ n̄ ē asinꝰ: aliqs hō ⁊ oīs asinꝰ ē asinꝰ: vt pꝫ ituēti. ¶ 4^a ɔ̄ ē ista. Cuiuslibꝫ ɔ̄tradictō 4^a ɔ^a
nis de extremis signis hyppoteticis n̄ cōiūctis iplicite vl' explicite subta sūt silia: ⁊ secū couertibilia: pꝫ ista cōcl'o in ducitiue: de oībꝰ ɔ̄dictorijs n̄ hn̄tibꝰ extrema cōiūcta ꝑ signa hyppotetica: qō dico ꝓꝑ 3^am cōclusionē: ⁊ n̄ obstāte h̄ ꝙ extrēa ɔ̄dictorioꝝ n̄ sūt sil'ia: tn̄ extrema notaꝝ hyppotheticaꝝ debēt eē sil'ia: vn̄ h̄ ɔ̄tradicūt formal'r: aliqs hō vel asinꝰ n̄ ē hō: ⁊ qlibet hō ⁊ oē rudibile ē hō: qꝛ extrēa signoꝝ hyppoteticoꝝ sūt sil'ia. vꝫ. asinꝰ ⁊ rudibile. ¶ Ex ista Cor^m
ɔclusiōe seqꝰ p̄. ꝙ ista n̄ ɔ̄dicūt: oīs hō ē aīal. ⁊ oē risibile ē aīal: qꝛ sūt de subtis simplicibꝰ n̄ sil'ibꝰ aliq̄ mō: sꝫ ɔ̄uertibilibꝰ. ¶ 2° seqꝰ. ꝙ ista ɔ̄dicūt: qlibꝫ hō ē aīal. ⁊ hō masculꝰ n̄ ē Cor^m
aīal. lꝫ subta n̄ sint sil'ia explicite: sūt tn̄ sil'ia iplicite: qꝛ ambo subordināt̄ vni ɔceptui mētali simplici: significāti solū hoīes masculos: quē voce simplici vocamꝰ ly vir. ⁊ si nom̄ simplex n̄ hēmꝰ iconueniēs nullū foret.

His igitur ꝑmissis rn̄det̄ ad rationē ɔcedēdo illa eē simul falsa. sꝫ n̄ iuicem ɔ̄dicūt: qꝛ nullibi negat̄ copulatōis nota. Et ɔcedo vlteriꝰ ꝙ subta ɔ̄dictōis n̄ sp̄ sūt sil'ia: vl' ɔ̄uertibilia: ⁊ h̄ necio fit. qn̄ fit mixtura diuersaꝝ notaꝝ hyppotheticaꝝ spē distictaꝝ: vbi āt sumeret̄ eadē: vel cōsil'is nota negata: tc̄ ī vno ɔ̄dictorioꝝ subta deberēt eē sil'ia: vt h̄. qlibꝫ hō ⁊ asinꝰ ē asinꝰ: aliqs hō n̄ ⁊ asinꝰ ē asinꝰ. qlibꝫ hō vel asinꝰ ē asinꝰ. aliqs hō n̄ vel asinus ē asinꝰ. Dicat̄ ḡ ɔcedēdo ꝙ ɔ̄dictorium p̄^e ꝓpōnis. s. qlibꝫ hō ⁊ asinus ē asinus. ē vnū illoꝝ. aliqs hō n̄ ⁊ asinꝰ ē asinus. aliqs hō vel nullꝰ asinꝰ ē asinus: ɔ̄dictoriū v° scd̄e. vꝫ. aliqs homo ⁊ nullus asinus ē asinus. ē hec. qlibꝫ homo vel asinus est asinus. quare ⁊c̄.

¶ Capitulum de distributione signi cadentis supra terminum conditionatum.

Nono ꝑncipal'r ad q̄ōnē arguit̄ sic. ista sūt duo v̄a. oē ens si currit mouetur. ⁊ aliqō ens si currit: n̄ mouet̄. ⁊ eadē ī uicē ɔ̄dicūt. ḡ. qō v̄a. tꝫ ɔ^a. ⁊ ꝓbat̄ an̄s. p̄ ꝙ vl'is sit v̄a iductiue sic. h̄ ens si currit mouet̄. ⁊ illō. ⁊ sic de singul. ⁊ h̄ sūt oīa entia. ḡ oē ens si currit mouet̄. Itē exponit̄ sic. ēs si currit mouet̄. ⁊ nl'lū ē ens qn̄ illō si currit moueat̄. ḡ. ⁊c̄. pꝫ ɔ^a. ab exponētibꝰ ad expositū. ⁊ an̄s ē v̄ꝫ. ḡ ⁊ ɔ̄ñs. Iā ꝓbat̄ negatiua sic. h̄ n̄ mouet̄ demonstrādo qescēs: ⁊ h̄ ē aliqō ens si currit. ḡ aliqō ens si currit n̄ mouet̄. pꝫ ɔ^a a resoluētibꝰ ad resolutū. patēte p̄^a ꝑte an̄tis. ꝓbo scd̄aꝫ. s. ꝙ ista ɔ̄dicūt. Nā ⁊ si affirmatiue posset dari h̄ ꝓ ɔ̄dictorio. aliqō ens n̄ si currit mouet̄. dicēdo. ꝙ n̄ dꝫ idē signū affirmari ī vtroqꝫ ɔ̄dictorioꝝ. nōdū tn̄ ē solutū arg^m. qꝛ q̄ro ð ɔ̄dictorio illiꝰ negatiue. aliqō ens si currit n̄ mouet̄. ⁊ pꝫ. ꝙ n̄ poterit dari aliō ɔ̄dictoriū q̄ꝫ assignatū. s. oē ens si currit mouet̄: qꝛ nota ɔdictōis n̄ hꝫ notā oppositāꝫ affirmatiuā. sic nota copulationis vel disiūctionis: q̄re ⁊c̄.

Pro solutione huiꝰ argum̄ti pono q̄tuor ɔ̄nes q̄ꝝ p̄^a ē ista. licet extremū hyppoteticū ab^{ſc} sūptū a signo affirmatiuo non distribuat̄: tn̄ ɔ̄ctū ab eodē recipit distributionē. p̄^a ps pꝫ. ex dc̄is. Nā ī ista: oīs hō vel asinus ē asinꝰ. n̄ distribuit̄ totū disiūctū: lꝫ sit subm̄. sꝫ solū p̄^a ps. 2^a. āt ps. ꝓbat̄ ex isto ex°. oē qō ē hō vel asinus ē hō. totū. n. disiūctuꝫ distribuit̄ rōne ɔ̄ctionis facte a relatiuo ī hac ꝓpōne. oīs hō aīal est. n̄ distribuit̄ ly aīal. ⁊ tn̄ dicēdo. oīs hō qui ē aīal ē. distribuit̄. ly. aīal ꝓꝑ ɔ̄ctionē relatiui. ⁊ ita dr̄ in ꝓposito ꝙ n̄ distribuit̄ 2^a ps extremi hyppotetici nisi ɔ̄hat̄ ꝑ limitationē ꝑcedētē. ¶ Ex Cor^m
ista ɔ̄ne seqꝰ p̄. ꝙ signū vl'e distātiꝰ distribuit cū relatiuo. q̄ꝫ sine eo: ⁊ tn̄ relatiuū n̄ agit ad distributionē: p̄^a ps ē euidēs ex ɔ̄ne: ⁊ 2ª sil'r: qꝛ relatiuū n̄ hꝫ vi distributiuā. ¶ 2° Cor^m
seqꝰ ꝙ nl'la istaꝝ ɔ̄ñtiaꝝ. vꝫ. oīs hō vel asinꝰ ē hō. ḡ oē qō ē

hō vl' asīn⁹ ē hō: oē ens si currit mouet. g oē qđ ē ens si currit mouetur: g. añs. n. ē vex: ꝛ ɔ̃ñs falsū: vñ ī q̄libet illaruz arguit a termio ñ distributo. ad terminū distributū. ex q̄ ī añte ñ distribuit extremū hypotheticū. ꝛ in ɔ̃ñte recipit distributionē. ¶ 2° ꝓ ē ista. licet alicui ꝓpōni ō extrēo hypothetico ñ copulato nō ɔ̃dicit vna ō extrēo cōsili absolute sūpto: alia tñ ɔ̃dic de hꝰ extrēo ɔ̃cto. pz. qm̄ ɔ̃dictoziū illi⁹ hō vl' asīn⁹ ñ ē asīn⁹. ñ ē ℔. ois hō vl' asīn⁹ ñ ē asīn⁹. vt patuit. tñ ꝑt eē illō: oē qđ ē hō vl' asīn⁹ ē asīn⁹: ꝛ notāter dico q ñ copulato. qz h⁹ hō ꝛ asīn⁹ ñ ē hō. ñ ꝑt eē aliō ɔ̃dicto⁹ q̄ illō. ois hō vel ois asīn⁹ ē hō. si. n. diceret oē qđ ē hō ꝛ asīn⁹ est hō. duo q̄ ɔ̃dicerēt eēnt duo falsa. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q ista ñ ɔ̃dicūt. oē ens si currit mouet. ꝛ aliq̄ ens si currit ñ mouet. qm̄ distributio ñ cadit sup̄ ꝫz ptē ɔ̃ditōati. ¶ 2° segt̄. q illa formal'r ɔ̃dicūt: aliq̄ ens si currit ñ mouet. ꝛ oē qđ ē ens si currit mouet. ꝓz. qz ex q̄ ñ ꝑt dari extremuz absolutū ī suo ɔ̃dictorio: ꝙueniēs ē q ꝺe⁹ ɔ̃ctū. ¶ 3ª ꝓ. est ista. Aliq̄ inuicē ɔ̃dicūt ī figura de icē: q̄z nullū ponit i eē. pz de ill'. oē ens si currit mouet. ꝛ aliq̄ ens ñ si currit mouet. ex nullo. n. istoz segt̄ formal'r aliq̄d vel aliq̄l'r eē fuisse: vel fore. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q aliq̄ ē ꝓpō affirmatiua de 2° adiacēte. q̄ nihil vel aliq̄l'r pōit i eē. pz de ista. añs ꝑs si ē. ē. ¶ 2° segt̄. q aliq̄ ē ꝓpositio singularis ī cui⁹ subto ē termin⁹ mediat⁹ q̄ ñ ē resolubilis: sz ē ɔ̃ditiōal'r ꝓbabilis. pz de illa. ℔ si currit mouet: q̄ ꝓbat̄ ꝑ hāc cōditionalē: si ℔ currit mouet. ¶ 4ª ꝓ. ē ista. Aliq̄ sūt ꝓpōnes ō ɔ̃ditiōato subto ɔ̃silis denomiatōis oio. q̄z extrēa eisdē mentalib⁹ subordināt̄. ꝛ tñ vna pōit i eē. ꝛ ñ reliq̄ pz de istis. oē ens si currit mouet. ꝛ oē qđ ē ens si currit mouet: p⁹. n. ñ pōit inesse. ꝛ 2ª ponit: cū ex ea seq̄t̄ formal'r aliq̄d moueri. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q nota ɔ̃ditōis ɔ̃ditōal'r sūpta: bz vi distrahēdi copulā ꝓncipalē. pz. qz ñ segt̄: añs ꝑs ē ens si currit. g añs ꝑs ē. ¶ 2° segt̄. q nota conditōis ɔ̃ditional'r sūpta: bz maiorē vi distrahēdi q̄z aliq̄ ꝑticipiū. pz. qz ꝑticipiū vt dr cōiter a ꝑte subti ñ distrahit. ꝛ ɔ̃ditio ita. vñ bñ segt̄: futurus ē añs ꝑs. g añs ꝑs ē. Sz ñ segt̄ añs ꝑs si currit ē. g ante ꝑs ē. Jtē ꝑticipiū ñ distrahit. si ali⁹ termin⁹ mediat iter eū ꝛ vbū: ɔ̃ditio ât nō ipedit. vñ lz segt̄: ātix ꝑs ē ātix ꝑs futur⁹. g ātix ꝑs ē. non tñ segtur. ātex ꝑs est colozatus: si ipse est albus. ergo antex ꝑs est.

His visis rñdet̄ ad rōez. ɔcedēdo ābo illa: oē ens si currit mouet̄: ꝛ aliq̄ ens si currit ñ mouetur: nec ista sunt ɔ̃dictoria. qz distributio nullibi cadit sup̄ notā ɔdictionis. iō ɔ̃dictoziū ꝑ⁹ ē illō. aliq̄ ens ñ si currit mouet̄. q̄ ē falsa. ꝛ ɔ̃dictoziū scđe ē illud. oē qđ ē ens si currit mouet̄. q̄ ēt ē falsa: qz ex illa ꝛ ista vā. gescēs ē aliq̄ qđ est ens si currit: segt̄ q gescens mouet̄. qđ ē falsū. Et si aliqs vellet hic sic oio arguere. oē ens si currit mouet̄. sz gescēs ē ens si currit. g gescēs mouet̄. nego ɔ̃ñaz: qz non dz ꝑ dicari ī scđa sp subz maiozis. vl' ɔsil'e. sz distributū ꝑ signo. Jō bñ segt̄. oē ens si currit mouet̄. ℔ ē ēs. g ℔ si currit mouet̄. q̄ cūq; ōmōstrato: añs ē vex. ꝛ ɔ̃ñs sil'r. q̄re ꝛc.

¶ Ca^m ō limitatōe termi ascēsu ad ip̄z ꝛ ō scēsu ad inferioza.

Decimo ꝑncipal'r ad qōnez arguit sic ista sūt duo ɔ̃dictoria. Doc sciens ꝓpōnē ē hō: ꝛ ℔ sciēs ꝓpōnē ñ ē hō. ōmōstrādo te: ꝛ cadē sūt duo vā. g itētū. pz 2° cū maiozi: qz singularis affirmatiua ꝛ singularis negatiua: de ɔsilib⁹ extrēis supponenti b⁹ ꝑ vno eodē: iuicē ɔ̃dicūt. sz miozē ꝓbo. nā q affirmatiua sit vā māifestū ē. ꝛ negatiuā sic ꝓbo. ℔ sciēs illā ꝓpositionē ñ ē hō. vel ℔ sciēs istā ꝓpōnē ñ ē hō. ꝛ sic de singul'. g ℔ sciens aliquā ꝓpositionē ñ ē hō. pz 2ª. a singularib⁹ termini supponētis ōtermiate ad eūdē. ꝛ añs ē vex: qz vna ꝑs ē vā: ℔. n. ē vā: ℔ sciēs istā ꝓpōnē ñ ē hō de mōstrādo ꝓpōnē falsā. vt pz ituēti. Jtē ꝓpōnē ℔ sciēs non ē hō. g ℔ sciēs ꝓpositionē ñ ē hō. pz ɔ̃ña acōuertibili ad cōuertibile: qz ꝓpōnē ℔ sciēs. ꝛ ℔ sciēs ꝓpositionē cōuertūt. añs āt sic ꝓbat̄. ista ꝓpōnē ℔ sciēs ñ ē hō ōmōstran⁹ ꝓpōnē falsā. ꝛ ℔ ē ꝓpositio. g ꝓpōnē ℔ sciēs ñ ē hō. pz 2°. ab inferiori ad suū supi⁹ negatōe postposita: ꝛ cū ōbito medio. cōsil'r ꝓbāt̄ illa duo. ℔ qđ ē aīal ē hō. ꝛ ly qđ ē aīal ñ ē hō. qr ꝛc

Pro solutione huiꝰ argumēti pono 4.^or ꝓnes: q rū ꝑª ē ista. Aliqs termin⁹ distribut⁹ ꝓ mlt̄is. ꝑt limitari ad solū suppositionē vni⁹. pz. nā ista ꝓpōne. ois hō currit. distribuit̄ ly hō ꝓ oi boie. ꝛ aduenīēte sibi ℔ ɔplexo. qđ ē ℔ te ōmonstrato: ñ suppōit nisi ꝓ vno solo. g ꝓva. añs pz. qm̄ dicēdo. ois hō q ē ℔ currit. ñ distribuit̄ ly hō nisi pro te. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q aliqs termin⁹ apt⁹ mat⁹ ꝓ plūbus supponē: ōtermiate supponit: ꝛ nō supponit nisi ꝓ vno. pz ī ista. aīal qđ ē ℔ est hō. ¶ 2° segt̄. q aliqs termin⁹ supponit distributiue: vl' ōtermiate: sub q̄ ñ licet descēdere copulatiue. vl' disiūctiue. pz. qz nugatoze descēderet̄. ex q̄ ñ supponit nisi ꝓ vno: ꝛ si ōscenderet̄ ad pl'a: mal⁹ foret ōscēsus. ex q̄ termius ñ suppōeret ꝓ q̄lz illorū. ¶ 2ª ꝓ ē ista. Sic̄ termius min⁹ cōis bz vires trigēdi terminū cōiorē: tā añ q̄z p⁹. ita ꝓnomē ōmōstratiuū. pª ꝑs pz. ex eo q ī q̄lz istaꝝ. aīal qđ ē hō ē rationale. hō q ē aīal ē rōnal'. supponit ly aīal solū pro boie. iō restrigit̄ ab illo termino hō. 2ª vo ꝑs pz. ī q̄libz istaꝝ. ℔ qđ ē aīal ē hō: aīal qđ est hoc ē aīal: vbi ly aīal restrigit̄ a pronomie demonstratiuo.

¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q aliq̄ ꝓpositio vlis: vl' idefinita ī ꝓpōne ɔtigēti ꝛ accidētali formal'r ɔuertit̄ cū sua singlari. pz. qm̄ formal'r segt̄. oē aīal qđ ē hoc currit. g ℔ aīal qđ est hoc currit. ꝛ eꝫ ꝛ ēt segt̄. aīal qđ ē hoc ē albū. g hoc aīal qđ ē hoc ē albū. nll'o. n. cāu eēt añs vex sine ɔ̃ñte. ¶ 2° segt̄. q aliqs termin⁹ cōis. ꝛ aliqs termin⁹ discret⁹ inuicē formal'r ɔuertunt̄. pz ō istis. hoc aīal qđ ē iste hō. ꝛ aīal qđ ē iste hō: lz iste terminus ñ possit supponere ꝓ plib⁹: tñ ñ sibi repugnat: vñ si pl'es possent eē iste hō. de q̄libz illoꝝ posset vificari. ¶ 3ª ꝓ. ē ista. Sic̄ aliq̄ propositō idefinita affirmatiua iferr̄ formal'r ex vna singulari: ita ꝛ negatiua ex altera singulari. pz. qm̄ sic̄ segt̄: ℔ aīal qđ ē hoc currit. g aīal qđ ē hoc currit: ita segt̄: hoc aīal qđ ē hoc ñ currit: igit̄ aīal qđ ē hoc ñ currit. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q aliq̄ ē ꝓpositō idefinita negatiua quā ñ lz iferri nisi ex vna singulari. pz ex ꝓdicti ex q̄ subm ñ supponit nisi pro vno. ¶ 2° segt̄. q ista ɔ° nō valz. iste hō q ē hoc aīal ñ ē hō: vl' iste hō q ē hoc aīal nō est hō: ꝛ sic de singul'. ꝛ hec sūt oia aīalia. g iste hō q ē aīal nō ē hō: añs. n. ē vex: ōmonstrādo ī vna ꝑte asinū ꝓ ly hoc aīal. ꝛ ɔ̃ñs ē falsū. ꝛ rō ōfect⁹ ɔ̃ñtic. qz ex q̄ ñ supponit ly aīal nisi pro vno: frustra ꝛ icpte iducit̄ ex mlt̄is singularibus: q̄s sua suppōne ñ respicit. ¶ 4ª ꝓ ē ista. Nō ois termin⁹ ōtermiate supponēs pro plib⁹ ē disiūctiue iferibil'. pz. qz nō segt̄. iste de⁹ creās hoc ens ñ ē de⁹: vl' iste de⁹ creās hoc ens ñ ē de⁹: vel sic de singul': ꝛ hec sūt oia entia. g iste de⁹ creās aliq̄ ens ñ ē de⁹: añs ē vex pro illa singulari ī q̄ ꝓ ly hoc ōmōstrat̄ celū: ꝛ ɔ̃ñs falsū. ¶ Ex ista ꝓne segt̄ ꝑ. q sub aliq̄ termio ɔtigit ōscēdere disiūctiue: q ñ ē iferibil' disiūctiue sz disiūctiz. ista ɔ° probat̄: qm̄ optīe segt̄: hoc creās boiez nō ē de⁹: ꝛ isti sūt oēs boies. g hoc creās istū boiez ñ ē de⁹. vel hoc creans istum hominem non est deus: vl' sic de singulis. eꝫ autem non sequitur. dato. q ꝺe⁹ aliquem hominē creet: ꝛ aliquē non creet: ɔtinue ꝓ ly hoc ōmōstrādo ꝺeū vex. tñ bñ segt̄ disiūctiz: vt hoc creās hūc boiem: vel illū: vl' sic de singul': ñ ē de⁹. ꝛ isti sūt oēs boies. g hoc creās boiez ñ ē de⁹. ɔ° ē bona. sz ꝑª ꝑs añtis ē falsa: qz suū ɔ̃dictoriū ē vex: videlz hoc creās hūc boiez: vel illū: vel sic ō singulis: ē deus. ¶ 2° segt̄. q illa ɔ ª ñ valz. hoc creās istū hominē nō ē de⁹. g hoc creās istū boiez: vel illū. vel sic de singulis: nō ē deus: qz añs ē vex: ꝛ ɔ̃ñs falsū ōmōstrādo hominē diu creatū. ꝛ licet negatio nō neget disiūctū: tñ qz li-

mitat p parti' i cõpatiõe ad negationẽ:iõ apte diſiũcti ad totũ fallit ꝯña. Et notãter dico i cõpatiõe ad negatiõem. q affirmatie bñ ſeq̃. B creas hũc hoiem ẽ ds. g̃ B creans hũc hoiem vl illũ vel ſic ꝺ ſinglis ẽ ds.

His premiſſis pz ſol'o rõnis ꝛcedẽ° q illa ꝯdicũt:ſed nego negatiuã:Et ad e' pbõnẽ:nego ꝯñam:nec ſp terminũ ſtãtẽ determiate ꝛtingit iferre diſiũctie vt patuit:ſed bñ diſiũcti. Jõ bñ ſeq̃:B ſcies iſtã ꝓpõnẽ vl illã vl ſic ꝺ ſinglis ñ ẽ bõ:ꝛ iſte ſũt oes ꝓpões. g̃ B ſcies aliq̃ ꝓpõnẽ ñ ẽ bõ.ſed p' ps añtis ẽ fl'a. ſil'r ad cõfirmationẽ: nego ꝯñam:ꝛ ad ꝓbõnẽ dico:q ñ ſp ꝛuertũt̃. ꝓpõnẽ B ſcies:ꝛ B ſcies ꝓpoſitionẽ:ſic nec ſp conuertũt̃ hois aſin':ꝛ aſin' hois vt patuit i 4.° ꝑncipali. p B pz q illa ꝯdicũt. B qꝺ ẽ aial ñ ẽ bõ:et B qꝺ ẽ aial ẽ bõ: ſz nego ꝓnam. Et ſi aliqs vellet eã reprobare diſiũctie mõ ꝓri negat̃ ꝯña vt docuit z' cõz'. tertie ꝓnis:quare ꝛc.

¶ Lap' de limitatione ſubſtãtiui aſuo adiectiuo:ꝛ eꝯ.

Adecimo ꝑncipal'r ad q̃ſtionẽ arguit̃ ſic.iſta iuicẽ ꝯdicũt. Hoc ſcies aliquã ꝓpõnẽ nõ ẽ bõ:ꝛ nõ hoc ſcies aliquam propoſitinem non eſt homo demoſtrato te: ꝛ h̃ ſunt ſimul falſa: ergo queſtio va. tz conſequentia cuz ꝑma parte añtis qz ñ veri' ꝺat̃ ꝯdictoriũ:q̃ ꝓpõere negationem toti:ꝛ ſcõam partem probo:nam q prima ſit fl'a:pz:ex ꝑncipali ꝓcedẽte:ꝛ q ſcõa ſit fl'a: ꝓbat̃:qm̃ ipa eſt affirmatia:pp duas negatiões ꝛcurrẽtes ad vbũ ꝑncipale q̃z nlla infinite tenet̃:vt ſuppo':g̃ ly p ꝓpõnẽ qꝺ añ aduẽ' negatiõis ſtabat determiate:iã ſtat diſtributie:ꝛ p ꝯñs illa p põ equalet iſti :hoc ſcies oẽm ꝓpõnẽ ẽ bõ:pz cõſeqnẽtia: aſil'i ꝛ iductie:qm̃ hoc: nõ tu aliqs bõ nõ es:equalet iſti tu glibz bõ es :ꝛ iſta:nõ tu aliquẽ hoiem nõ vides:equalz huic:tu quẽlibz hõiem vides:g̃ p idẽ iſta.nõ hoc ſcies aliq̃ ꝓpõnẽ nõ ẽ bõ:equalet iſti:hoc ſcies oẽz ꝓpõnẽ ẽ bõ:ſz iſta ẽ fl'a vt pz:g̃ ꝛ ſua equalẽs qꝺ erat probandum.

Pro ſolutione 2° b' argumẽti pono q̃ttuor ꝓnes q̃rũ ꝑma ẽ iſta. Sic determiabile diſtributũ ſuã reſpicit determiatiõem:ita ẽt determiatio diſtributa:p reſpectũ ad determiabile diſtributie ſupponit:pz iſta ꝓ:qm̃ ſic ī iſta ꝓpõne ois aſin' hois currit:nõ diſtribuit̃ ly aſin' p oi aſino:ſed ſolũ p aſino hois:ita ly hois nõ diſtribuit̃ p oi hoie:ſed ſolũ p hoie hñte aſinum. Jtẽ i iſta.oẽ aial albũ currit.ſic nõ diſtribuit̃ ly aial p oi aiali:ſed ſolũ p aiali albo:ita ly albũ nõ diſtribuit̃ p oi albo:ſed ſolũ p albo qꝺ ẽ aial. ¶ Ex iſta ꝓne ſeq̃ p. Oz ſicut adiectiuũ limitat ſuppõnẽ ſubſtãtiui:ita eꝯ ſbſtãtiuũ reſtringit ſuppõnẽ adiectiui. ¶ z° ſeq̃. Oz ſic adiectiuũ i recto limitat ſbm ſuũ:ſic vnũ ſbm aliꝺ valet limitare:pz i iſta. oẽ aial qꝺ ẽ bõ ẽ rõnale:vbi ly aial nõ diſtribuit̃ p oi aiali: ſed ſolũ p aiali qꝺ ẽ bõ:iõ limitat̃ ly aial ab illo termino bõ q nõ ẽ adiectiuũ: ſed ſubſtãtiuũ exiſtit. ¶ z^a ꝓ ẽ i^a. Lz determiatio diſtributa p accñs ſuũ reſpiciat determiabile:nõ tñ ſic reſpic̃ diſtributa p ſe:pz: Nã cũ dr̃ oẽ vides hominẽ currit:diſtribuit̃ ly hominẽ p accñs:rõne ſui determinabilis:cũ nullã pẽit' cũ ſigno hẽat ꝛueniẽtiã:ſz dicẽ° oẽ vides oẽm hoinẽ currit:iã diſtribuit̃ p ſe:qm̃ ꝓpo ſig° diſtribuit̃ :q nõ min' diſtribueret̃ ſublata diſtributiõe ſui determiabilis:iõ ſua diſtributio ñ reſpic̃ ꝺtermiabile quẽ admodũ i ꝓpoſi. ¶ Ex iſta ꝓne ſeq̃ corrolarie p. Oz illa cõſequẽtia nõ valet. Nõ ſcies ꝓpõnẽ nõ ẽ bõ. g̃ oẽ ſcies oẽz ꝓpõnẽ ẽ bõ.ꝺato.n. q nihil ſciat ꝓpõnẽ niſi bõ: ẽ añs vum cũ equaleat iſti:oẽ ſcies ꝓpõnẽ ẽ bõ:ꝛ ꝯñs flm:qz nihil eſt ſcies oẽm p p ꝓpõnẽ fl'az. ¶ Scõo ſeq̃. Oz iſta ꝯña non valet .oẽ ſcies oẽz ꝓpõnẽ ẽ bõ. g̃ oẽ ſcies ꝓpõnẽ ẽ bõ:ꝺato: .n. q nihil ſciat oẽm ꝓpõnẽ niſi bõ:et q vna ꝛelligẽtia ſcit vnã ꝓpõnẽ :ẽ añs verũ ꝛ ꝯñs flm. ¶ Tertia ꝓ ẽ i^a. Lz

ſub termio aliq̃ diſtributo negatiue ꝛtigat deſcẽdere ad illud p q̃ nõ ſuppõit:nõ tñ ſic ꝛtigit de termio diſtributo affirmatiuo:p' ps pz:qm̃ optie ſeq̃ nullus aſin' ſoz.currit. g̃ iſte aſin' ſoz.nõ currit.ꝺmõſtrãdo aſinũ pla.nõ tamẽ ſuponit p illo:qz p eodẽ nõ ſupponit i ſuo ꝯdictorio. z^a ps pz iductie:nã ſub illo termio aſin' i iſta ꝓpõne ois aſinus ſoz.currit:nõ ꝛtigit deſcẽdere niſi ad aſinũ ſoz. p quo ſuponit. ¶ Ex iſta ꝓne ſeq̃ p. Oz aliqs termin' diſtribuitur anegatione ꝛ ñ diſtribuit̃ negatie:pz in iſta ꝓpõne.nullus hõ ñ currit :i qua diſtribuit̃ ly hõ anegatiõe :ñ tamẽ negatie ſed affirmatie: qz ꝑteritũ affirmat̃ ꝺ ſubo.vñ ille due negatiões equalẽt vni ſigno affirmatiuo:ſed affirmatiue qz ꝑdicatũ affirmat̃ de ſubo.vñ ille due negatiões equalẽt vni ſigno affirmatio. ¶ z° ſeq̃. Oz aliqs termin' diſtribuit̃ aſigno affirmatio :ꝛ ñ diſtribuit̃ affirmatie:pz ī iſta:ois hõ nõ currit i qua ꝑdicatũ negat̃ aſubo diſtributo:g̃ diſtribuit̃ negatie:ꝛ ñ affirmatie ꝛ hoc ꝛtigit:qz ãbo ſigna equalẽt vni ſigno affirmatio. ¶ 4° ꝓ ẽ iſta. Sub termio ſtãte ꝯfuſe tñ: vel determiate:ꝛtigit deſcẽdere ad aliqꝺ ſuppoſitũ p q̃ ñ ſupponit:pz:qm̃ optie ſeq̃ :ois hõ ẽ aial qꝺ ẽ rõnale:et hec ſũt oia aialia:g̃ ois hõ ẽ hoc aial:qꝺ eſt rõnale: vel hoc aial qꝺ ẽ rõnale:ꝛ ſic de ſingulis ꝺmõſtrando oia aialia:et tamẽ ly aial nõ ſupponit niſi p aiali rõnali. Jtẽ ſeq̃ aliqs hõ alb' currit:iſti ſũt oes hoies:g̃ iſte hõ alb' currit vel iſte hõ alb' currit ꝛ ſic de ſinglis ꝺemõſtrãdo oes mas culos:ꝛ tamẽ ly hõ nõ ſupponit niſi p albis. ¶ Ex i^a ꝓne cũ alys ſeq̃. Oz ī iſta ꝓpõne. hoc ſcies aliq̃ ꝓpõnẽ nõ eſt hõ:ly ꝓpõnẽ nõ ſuppoit niſi p ꝓpõne quã ſcit iſte hõ:licz ꝛtigat deſcendere ad oes ꝓpões:p' ps pz:qz ẽ ꝺtermiatio illi' termini ſciens q reſtrigit̃ apronoie ꝺmõſtratiuo. z^a ps ẽmãifeſta:qm̃ ſeq̃ b° ſcies ꝓpõnẽ nõ ẽ bõ. g̃ b° ſciens iſtã ꝓpõnẽ nõ ẽ bõ :vel hoc ſcies iſtã ꝓpoſitonẽ non ẽ homo: vel ſic ꝺ ſingul':ꝺmõſtrãdo oes ꝓpoſitiones. ¶ z°ſeq̃. q ī hac ꝓpoſitione nõ hoc ſcies aliq̃ ꝓpoſitionẽ non ẽ bõ :ſupponit ly ꝓpoſitionẽ diſtributiue ī ꝯpatione ad cõplexũ ꝓcedẽs .pz:qz pro ill' ꝑciſe ſupponit i illa pro gb' in ſuo contradictorio.

His viſis facil'r reſpõdet̃ ad rõnẽ cõcedẽdo illa eẽ ꝯdictoria :ꝛ dico affirmatiuã eẽ verã :ꝛ ad ī probationẽ: reſpõdeo q ly ꝓpõnẽ ſtet diſtributie:non tamñ pro oi propõne ex quo nõ diſtribuit̃ ſigno propo:ꝛ applicato ſibi.ideo ex illa ñ ſeq̃ q hoc ſcies oẽm ꝓpõnẽ eſt hõ:ſed ſolũ ſeq̃ q hoc ſcies aliq̃ ꝓpoſitionẽ ẽ hõ. vel q oẽ qꝺ ẽ B ſciens aliq̃ ꝓpoſitionẽ ẽ hõ:vbi ly ꝓpoſitionez ſupponit ſic p'. vñ ñ ẽ iconueniẽs q alicui ꝓpoſitioni corrñ deãt duo ꝯdictoria formalia i quorũ vno diſtribuat̃ aliqs termin':ꝛ i alio ſibi cõſimilis ſuppõit ꝺterminate. vbi gr̃a:huic B ſcies aliq̃ ꝓpõnẽ ñ ẽ hõ:corrñdet hec ꝯdictoria b° ſcies aliq̃ ꝓpõnẽ ẽ hõ:ꝛ ñ B ſcies aliq̃ ꝓpõnẽ ñ ẽ homo ī q̃rũ ꝑma ſupponit ly ꝓpõnẽ determiate:et i z^a diſtributi ue et ita nõ ẽ icõueniẽs q ī duob' ꝯdictorijs:ſil'is termin' ſupponit determinate: quare ꝛc.

Capitulũ de limitatione termini diſtracti p terminũ ſtãtem diſcrete vel determinate.

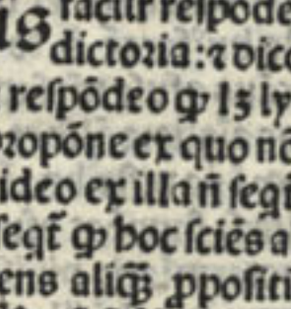

Decimo ꝑncipal'r ad q̃nẽ arguit̃ ſic .iſta duo:ſũt fal ſa. Quelibz ps tui ẽ ps hois.et aliq̃ ps tui ñ ẽ ps hoiem :et hec iuicẽ ꝯdicunt: g̃ qõ va. tenet cõſequetia cũ mĩori :et maiorẽ ꝓbo. q enĩ negatia ſit falſa manifeſtũ ẽ: ſed p' bo affirmatiuã eẽ falſã ſic argn°. Quelibz ps tui ẽ ps hois.ſed medietas celi ẽ ps.ergo medietas celi ẽ ps hois. ꝓ ẽ falſa. g̃ aliq̃ ꝓmiſſarũ.nõ mior .ergo maior:et cõſequẽtia ꝓbat̃:qz ẽ ſillis i tertio ꝑme:ex q̃ illõ qꝺ i ꝑia diſtribuit̃:ꝑdicat̃ i ſcõa ſolũ.n.diſtribuit̃ ly ps:qz ly tui ñ ẽ ps diſtribuibilis. Et ſi dr̃ q nõ obſtãte hoc adhuc diſtri-

bnīt totū subm qō ē ly ps tui. iō nō pcise ly ps distribuit pono ḡ qꝫ nō distribuat nisi ly ps ita qꝫ distributio nō cadat supra to^{m} subm. sz supra p^{am} ptē solū: ist o supposito procedit argumentum vt prius.

p^{a} ? **Prosolutione** b^{9} argumēti pono. 4. ?nes: q̄ruz pma ē ista. Solligisatio districte ꝓcedit vbi ī suppositis termin^{9} ↄsimilis variat: pz: qm̄ iste syllogism^{9} nō valet. glibz hō ē vnus hō: berta ē hō: ḡ berta ē vnus hō nō obstāte qꝫ idē terminus vel cōsimilis sit medius termīus: cū ceteris req̄sitis: qz ī pma ꝓpone ñ supp̄oit ly hō: nisi ꝑ masculꝰ: ꝛ ī miozi distributie ꝑ vtroqz se xu. ¶ Ex 1^{a} ?ne seq̄t ꝑ. Oz i^{a} ↄña nō valet. tui q̄lz ps ē ps bois: sed medietas celi ē ps: ḡ tui medietas celi ē ps bois: qz ī miozi ly ps respic̄ aliꝺ suppo^{m}: q̄z ī maiozi ī qua ñ supponit nisi ꝑ pte tui: et ī miozi ꝑ q̄libz idifferēter. ¶ 2° seq̄tur. Oz iste due ꝓpōnes iuicē ↄuertūt: q̄lz ps tui est pars bois: et tui q̄libz pars ē pars bois: ex quo ly ps ñ suppōit ī aliq̄ illaꝛ nisi ꝑ pte tui rōne limitatiōis ꝛ cetera sūt paria

2^{a} ? ¶ 2^{a} ?ē ista. Mag^{r} restrigit distributiū ꝺtermiatio discrete q̄z cōiter supponēs: pz: qm̄ ī qualibz illaꝛ ist^{9} bois asin^{9} currit: ois asin^{9} ist^{9} bois currit mag^{r} limitat̄ ly asin^{9} q̄z ī aliq̄ illaꝛ alicuius bois ois asin^{9} currit: ꝛ ois asinus bois currit. Jn ꝓmis. n. termīus distributus respicit solū vnū signi ficatū ꝑ determiatiōem: ī alys ām plā lz diuersimode. nā ī illa bois ois asinus currit ly asinus respicit plā distributiue et ī illa ois asinus bois currit: respic̄ eadē cōtēta sub ly bo

Loz^{m} mis copulatie et distributie. ¶ Ex ista ?ne seq̄t ꝑ. Oz magis restrigit terminū distri^{m} ꝺtermiatio distributie supponēs: q̄z copulatie vl̄ distributie: pz: qz bñ seq̄t: ois asin^{9} bois currit ḡ bois ois asin^{9} currit: et ñ eↄ: et tm̄ ñ vr̄ aliq̄ rō nisi qz magis restrigit cū termino stāte ꝺtermiat e ly asinus: q̄z cum

Loz^{m} termio stāte distributie. ¶ Scꝺo seq̄t. Oz eqz va ē ista. ois ps bois ē ps aialis: admissa distributiōe ꝓme ptis solūmō sic̄ supposita distributiōe toti^{9} subi: pz: qz ñ mius restrigit ly ps a suo gnāto supponēte distributie: q̄z distributie: vt patuit. ¶ 3^{a} ?ē ista. Determiatio termi distributini cōfuse

3^{a} ? tm̄ supponēs cū sibi silī cōuertit distributie supponēte: pz: nā iste iuicē ↄuertūt: ois asin^{9} bois currit: et ois rudibilis bois currit: suppo^{o} qꝫ ī p^{a} distribu^{o} ferat̄. s. to^{m} subz: et ī z^{a} so^{9} sup̄ p^{a} ^{9} ptē sic: qꝫ obliqu^{9} cāus ↄfuse tm̄ suppōit. Cōsilr dico de istis: q̄libz ps bois ē ps aialis: ꝛ q̄lsbet ps risibilis ē ps aialis: qz cōuertūt: dato qꝫ ī ꝑa distribuat̄ ly bois: ꝛ in secūda ñ distribuat̄ ly risibilis: sz suppōat ↄfuse tm̄: q̄r ꝛc.

Loz^{m} ¶ Ex ista ?ne seq̄t ꝓmo. Oz determiatio diuisiue sūpta secū ↄuertibilis cōfuse tm̄ supponētis ñ ē illatiua cuiuscūqz alteri^{9} oppōe ꝺducta ꝛ rēota: pz: qz nō seq̄t: alicui^{9} homis ois oculus ē dexter: ḡ ois oculus alicui^{9} bois ē dexter. dato qꝫ ly bois ī cōsequēte stet cōfuse tm̄: qz añs ē vex: ꝛ cō

Loz^{m} sequēs. falsū. ¶ 2° seq̄t qꝫ ꝟ ↄuertūt. q̄libz ps tui ē ps bomis ꝛ q̄libz ps tui ē ps bois: dato: qꝫ ī pria distribuat̄ subz ꝛ nō ī z^{a}: pz: adduc exponētes vni^{9} sūt exponētes alterius ꝛ singulares vnius sūt singulares alteri^{9}: et ꝑ hoc idē ē

4°? adeq̄^{9} significa^{m} vtriusqz. ¶ 4^{a} ?ē i^{a}. Sustētabile ē sig^{m} affirma^{m} nūq̄z distribuē nisi termi^{m} ſmedia^{m}: pz. qz hoc retēto nō seq̄t ↄdictio: nec oppo^{m} alicui^{9} regule seu dicti Aristotel̄. Ex q̄. n. i^{c} due ↄuertūt ois asin^{9} bōis currit: et ois asin^{9} bois currit suppōito qꝫ ly bois ī pria distribuat̄: et ī secūda suppōat cōfuse tm̄ ꝑt leuiter substineri: qꝫ vtrobiqz suppōit ly bōi s cōfuse tm̄: sic̄ iā vl̄r substinet̄ qꝫ stat ↄfuse

Loz^{9} distributie. ¶ Ex ista ?ne seq̄t ꝓmo. qꝫ sbīstētabile ē nullā vniuersalē affirmatiuā ꝺ subo ↄpōito br̄e subm ḅ distributū: pz suppo^{o} qꝫ sig^{m} vl̄e nō distribuat nisi primū termi^{m}

Loz^{m} simplicē ꝛ īmedia^{m}. ¶ 2° seq̄t fore sustētabile nullā ↄdictionē sig^{o} vl̄i affirmati^{e} ꝺnominatā distributū cōtinere subiectū cōpositū: pz: ex quo nullibi tali assignata subz distribuit̄: vbi gr̄a ꝺr̄ qꝫ illa st ↄdictoria: ois asin^{9} bōis currit. ꝛ asin^{9} bois ñ currit et tam̄ nullibi distribuit̄ subz tenēdo

4^{am} ?nē ad quā sequūt̄ multa q̄ nō sūt ꝺ cōi mō loq̄ndi.

His ergo visis pz solo rōnis negādo illā: aliq̄ ps tui nō ē ps bois ꝛ ꝓcedo aliā q̄lz ps tui ē ps bois: ꝛ ad ꝓbōnē: nego ↄña z: qz ī miozi ñ suppo nit ly ps eqz stricte: sic̄ ī maiozi: ꝛ hoc siue distribuat̄ subz totū maiozis: siue nō: qz ex hoc nō mīus absoluit̄ ly pars a priozi restrictiōe: iō sic ꝺberet argui: q̄libz ps tui ē ps bois sed medietas celi ē ps tui. ḡ medietas celi ē ps bois: ↄña ē bona: sed miozē fl̄a ꝛ īpolis: quare ꝛc.

¶ Capitulū de defectu syllogismi: ex parte medy termini existentis obliqui casus.

Ertiodecimo ad qōnē ꝓncipal̄r arguit̄ sic ista sūt duo ṽa. Jst^{i} bois ē ocul^{9} dexter: ꝛ ist^{i} bominis nō ē ocul^{9} dexter ex demōstrato: et eadē iuicē ↄdicūt. ḡ qō ṽa: cōsequentia tz cū z^{a} ꝑte añtis: qz vna ē singular̄ affirmatiua: ꝛ altera negatia singl̄aris de ↄsimilibus exmis simplicib^{9}: ꝛ debite supponētib^{9}: sed p^{am} ptē ꝓbo: nā qꝫ affirmatia sit ṽa: mānifestū ē. et negatiuā ꝓbo sic: hoc nō ē oculus dexter demōstrādo finistr̄ et hoc ē ist^{i} bois. ḡ ist^{i} bois nō ē ocul^{9} dexter: pz cōsequētia a resoluētibus ad resolu^{m}. Cōfirmat̄ sic. ens iste bois ñ ē ocul^{9} dexter. ig̃r ist^{i} bois ñ ē ocul^{9} ꝺxter: pz ↄña: ab v° ↄuertibili ad reliq^{m}: ꝓbat̄ nā ly ens ist^{i} bois ꝛ ly ist^{i} bois ↄuertūt ꝛc. sūt ꝓpria: ḡ arguit̄ ab vno cōuertibili ad reliquū: tz ↄña cū minozi: ꝛ maiorē ꝓbo: ex hoc: qz si aliqd ē ist^{i} bois illud ē ens bomis ꝛ eↄ. Jtē iste affirmatie ↄuertūt̄: ens ist^{i} bois ē oculus dexter: ꝛ ist^{i} bois ē ocul^{9} dexter: ḡ ꝓportionaliter ↄuertūtur ille negatie: ꝛ idefinita ē ṽa: vt pz: ꝑ resoluētes: ergo: ꝛ singularis quod est probandum.

Pro solutione b^{9} argum̄ti pono. 4. ?nes q̄z p^{a} ē i^{a}. me^{o} silo^{o} exm̄te ꝑt obliq cā^{9} cū altera extremita^{m}: ñ ꝺtigit ↄcludere vl̄r maiorē exmitatē ꝺ miozi: ꝓbat̄ hoc: tā negatie: q̄z affirmatie: qz ñ seq̄t ī hoc tu es adēte ꝺm̄rando lo^{m} adeq̄^{m} tui: ꝛ h^{o} ē ī mūdo: ḡ ī mūdo tu es adeq̄te: añs. n. ē mānifest̄ vex: ꝛ ↄñs fl̄m. Jtē nō seq̄t ī hoc nō ē aliqs hō ꝺm̄rando domū ī q̄ nullus bitat et hoc ē ī mūdo: ḡ ī mūdo nō ē aliqs hō. ¶ Ex i^{a} ?ne seq̄t cōzelarie ꝑ. Oz i^{a} ↄña ñ. vz. ist^{i} ñ ē aliqs hō ꝺm̄rando istās pñs: ꝛ hoc ē ī aliq^{o} tpe: ḡ ī aliq̄ tpe ñ ē aliqs hō: cū añs sit verū: et cōsequēs fl̄m. ¶ 2° seq̄t. qꝫ i^{a} ↄña ñ valz. hoc videt ꝑ ti videt p̄cise aliqs hō: añs ē v: ex: ꝛ ↄsequēs fl̄m supposito qꝫ m̄ra aialis videāt ī hoc istāti ꝛ nihil ꝑter aliquē homiz videat eē. ¶ 2^{a} ?ē i^{a}. Me^{o} silo existēte vtrobiqz noīa

tiui cāus cū altera exmitatū ī obliquo: nō lz cōcludere maiorē exmitatē ꝺ miozi: pz: qz nō seq̄t hoc nō ē asin^{9} ꝺm̄rando equū: et hoc ē bois: ḡ bois nō ē asin^{9}. añs. n. ē verū ꝛ cōsequēs fl̄m: dato: qꝫ qlz hō beat equū: et asinū. Jtē nō seq̄t affirmatie hoc ē loc^{9} adeq̄tus ꝺm̄rando lo^{m} adeq̄^{9} alicui^{9} et hoc ē mūdi. ḡ mūdi ē loc^{9} adeq̄t^{9}. ¶ Ex i^{a} ?ne seq̄t ꝓ qꝫ ista ↄña nō valet hoc nō ē hō ꝺmōstrādo asinū: et hoc ī tpe ḡ ī tpe ñ ē hō: qz añs ē verū ꝛ ↄñs fl̄m. ¶ 2° seq̄tur qꝫ ista ↄsequētia nō valet. hoc ē mēsura demōstrādo istās ꝓ sens: ꝛ hoc ē tpis eterni: ḡ tēporis eterni ē mēsura: antecedēs. n. ē verū ꝛ cōsequēs falsū: qz nihil ꝑt eē mēsura eterni: vel finiti. ¶ 3^{a} ?ē ista. Mediū syllogi^{m} noiatiue cāus ꝓ cise vel ptialr̄ cū altera exmita^{m} oblīq cāus ē illatiuū maiōis extrēitatis ꝺ minōi vel sibi ꝓportiōali: pz: quoniā ordtie seq̄tur hoc nō ē asin^{9} ꝛ hoc ē bois: ḡ alicui^{9} qō ē bois nō ē asin^{9}: Etiā seq̄tur hoc ē loc^{9} adeq̄tus: ꝛ hoc ē mūdi: ḡ aliqd qō ē mūdi ē loc^{9} adeq̄t^{9}. Jdē, ostēdit̄ vbi nō vtrobiqz me^{m} ē recti cāus: quoniā seq̄tur ī hoc tu es adeq̄te: ꝛ hoc ē ī mūdo. ḡ ī aliquo. qō ē ī mūdo tu es adeq̄te. ēt seq̄tur i hoc nō ē aliqs hō: ꝛ hoc ē ī mūdo: ḡ ī aliquo qō ē ī mūdo nō ē aliqs hō. ¶ Ex ista ?ne seq̄tur ꝑ. qꝫ q̄libz ista ↄsequētia

valet:istius nō ē aliqs hō:ꝛ hoc ē aliquo tpe.ḡ ī aliquo qō ē in tēpoze nō est aliqs hō.hoc videt ꝑcise aliqs hō:ꝛ hoc ē in instāti pñti.ḡ aliqd qō ē in īstāti pñti videt ꝑcise aliqs hō. Loꝛᵐ ℂ zᵒ segt̄.Oꝛ qlibz istarū ꝯnarū ē bōa:ß ñ ē hō:ꝛ ß ē ī tpe. ergo aliqd qō est in tpe nō ē homo. hoc ē mēsura:ꝛ hoc est tpis eterni.ḡ aliqd qō ē tpis eterni ē mēsura:de hac mā ſuz locutᵒ diffusius.4z° p̄ncipali alterius dubꝫ. ℂ zª ꝯ̊ est ista Si aliqō ē.a.illud ē.b.ꝛ eꝯ.ꝛ tñ.a.ꝛ.b.nō inuicē ꝯuertunt̄ pz suppōsito q;.a.ꝯuertat̄ cū ly ens istius:ꝛ.b.cū illo termi no huiᵒ.isto posito pz pᵃ pars:qz gcgd ē ens istiᵒ ē huiᵒ:ꝛ eꝯ. scōaz aūt̄ partē ꝓbo:qz ñ segt̄:istiᵒ ē numerᵒ.ḡ ens istiᵒ est numerᵒ:sumēdo numerū ꝓpzie:ꝛ put ñ distiguit̄ arebᵒ nu meratis.Etiā nō segt̄.ens istiᵒ ē locus adeq̄tᵒ demōstrādo mūdū.ḡ istiᵒ ē locus adeq̄tᵒ. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ p̄mo.Oꝛ il la ꝯña nō valet:ens istiᵒ bois ē oculus dexter.ḡ istiᵒ bois ē oculus dexter(pono)nāq;:q; iste hō sit cecus cuiᵒ ē asinᵒ: Loꝛᵒ bñs vtrūq; oculū:isto posito:añs ē verū:ꝛ ꝯñs falsuz. ℂ zᵒ segt̄.Oꝛ ista ꝯña nō valet:hoc ē istiᵒ:demōstrando ꝑ ly hoc oculū dextrū asini:ꝛ hoc ē oculus dexter.ḡ oculus dexter est istiᵒ:qz ly istius ī añte respicit ly hoc:ꝛ in ꝯñte ly oculus dexter:ió añs ē verū:ꝛ ꝯñs falsuz:qz significat ꝯuertibiliᵗ: q; oculus dexter ē oculus dexter istius qō repugnat casui. Sz ex illis p̄missis solū segt̄ q; oculus dexter est ens istius seu qō aliquid qō est oculus dexter ē istiᵒ:qō ꝯcedit̄ tanq̄ sequens ex casu.ꝛc̄.

His premissis rñdet̄ ad rōnē negādo illā. istiᵒ ñ est oculus dexter. Et ad ꝓbationez:nego ꝯñaz.Sz ex illis p̄missis segt̄ aliq̄ talis:aliqō qō ē istiᵒ bois nō est oculus dexter:ꝛ hoc ꝯcedit̄:ꝛ ꝑ hoc pz ad ꝯfirmationē negādo illā ꝯñaz:ens istiᵒ nō ē oculus dexter. ḡ istiᵒ nō ē oculus dexter:qz ly istiᵒ in añte refert ly ens:ꝛ ī ꝯñte ly oculus dexter:ꝛ vlteriᵒ:nego q; subta ꝯuertūt̄:ꝛ ad ꝓbationē nego ꝯñaz: vt ꝓbauit 4.ª ꝯcl̄o.Deinde quādo di cit̄:ille affirmatiue ꝯuertunt̄:ḡ ꝛ ille negatiue:dī ꝑ negādo añs:vt patuit.Ko dī negādo ꝯñaz:sicut nō segt̄:iste affirma tiue ꝯuertunt̄:bois asinᵒ currit:ꝛ asinus bois currit.ḡ pari foꝛmiter:ꝛ iste negatiue.bois asinᵒ nō currit.ꝛ asinus bois nō currit:vt patuit 4.° p̄ncipali huius dubꝫ.ḡre ꝛc̄.

℄ Capl̄z de situatiōe termini relatiui ī ꝓtibᵒ ꝺictiōis.

Quarto decimo pzincipal̄r ad qōnē ar guit̄ sic. Ista sūt duo ṽa ī casu Quilibz hō bñs equū eqtat illuz:ꝛ aliqs hō bñs equū nō eqtat illū.ꝛ ista iuicē ꝺicūt.ḡ qō ṽa.ꝯña tz cū ꝺa ꝓte añtis:qm̄ oia regsita ad ꝺictionē figure de ieē ꝺ apponunt̄:ꝛ ꝑ mā partem añtis ꝓbo:ꝛ pono:q; glibet hō bēat duos equos:quoꝝ vnū eqret:ꝛ ñ reliquū:ꝛ sit.b.equᵒ alicuiᵒ bois: quē nullᵒ boiuz eqret.isto posito pz affirmati ua ꝑ exponētes ꝛ ꝑ ꝺuctionē:ſz negatiuā arguo sic:iste hō bñs equū nō eqtat illū:te demr̄ato:ꝛ iste ē aliqs hō habēs equū.ḡ aliqs hō bñs equū nō eqtat illū.pz ꝯña: ab iferiori ad suū supius negatione postposita:ꝛ maioꝛ sic arguit̄.iste hō bñs.b.equū nō eqtat illū:ꝛ iste hō bñs.b.equū ē iste hō bñs equū.ḡ iste hō bñs equū nō eqtat illū.ꝛz ꝯña:vt ꝓus:ꝛ añs est verū:suppōsito:q;.b.sit equus tuus.ḡ ꝛ ꝯñs:qō erat probandum.

Pro solutione huius argumenti pono q̄tuoꝛ ꝯ̊ nes:quarū p̄ma ē ista.Oē relati uū cathegoꝛice relatum ad suū añs:supponit eodē modo sicut suū añs.pz ista ꝯ̊ ꝺuctiue.Nā ꝺo glibet hō videt se: aut aliqs hō q currit disputat:ī pª supponit relatiuū distri butiue:ꝛ ī ꝺa determiate.Jtē ī ista.glibet hō diligit suū fili um:supponit relatiuū ꝯfuse tñ:ꝛ in ista glibet hō q ē risibi Loꝛᵐ lis ē aīal rōnale:supponit relatiuū distributiue. ℂ Ex ista ꝯne sequit̄ p̄mo.Oꝛ in ista ꝓpōne glibet hō bñs equū equi tat illū:suppōit relaᵐ distributiē (pz) qz suū añs.ſ.ly equū distribuit̄ rōne recti distributiē supponētis. ℂ zᵒ segt̄.Oꝛ Loꝛᵐ hec est falsa.glibet hō bñs equū eqtat illū:qz equalet isti: glibz hō bñs equū eqtat oēm equū quē hz:qō repugnat ca sui:qō aūt equaleat illi (pz) qz refert suū añs distribuᵐ in cōparatiōe ad resiᵛ subti. ℂ zª ꝯ̊ ē ista.Termin° absolute zª ꝯ̊ distribut° apte p̄ti vl̄is affirmatiue distributiē supponit in suis singularib°:vel sibi cōsil̄is:ac ēt exponētibus (pz) ista ꝯ̊ ꝺuctiue:nā q̄ distributiue supponit ly aīal in illa ꝓpōne ois hō oē aīal ē: taz distributiue supponit sibi ꝯsil̄is in suis singularib° ac exponētib°:vt satis liq̄t:dicēdo. iste hō ē oē aīal:ꝛ sic de singulis. ℂ Ex ista ꝯcl̄one segt̄ ꝑ.Oꝛ ista ꝯña ñ Loꝛᵐ valet.iste hō habēs equū eqtat illū:ꝛ iste hō bñs equuz eq tat illū:ꝛ isti sūt oēs hoies habētes equos. ḡ glibet hō bñs equū eqtat illñ.pz:qz reᵐ absolute distribuit̄ in vl̄i:ꝛ ī nul la singulariū distributiue supꝑponit. ℂ zᵒ sequit̄.Oꝛ ꝫ hec Loꝛᵐ ꝯña sit bona:glibet hō bñs equū eqtat illū.ḡ aliqs hō bñs equū eqtat illū:nō tñ arguit̄ ab exposita ad vnā suarū ex ponētiū pz:qz relatiuū distribuit̄ in p̄to vl̄is:ꝛ nō in p̄to il liᵒ ꝑticularis:q̄ ē ꝯñs illatū. ℂ zª ꝯ̊ ē ista:q̄ distributiue ab zª ꝯ̊ solute suppōnit aliqs terminᵒ in p̄to vl̄is affirmatiue:tā di stributiue absolute supponit ille secū ꝯuertibilis ī sua sb̄al terna. Jsta ꝯ̊ iterū ꝺuctiue liquet:qm̄ sic in ista.glibz hō ē ois hō:supponit ly hō distributiē apte p̄ti:sic ēt ī ista.aliqs hō ē ois hō. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑ.Oꝛ hec nō subalternant̄ Loꝛᵐ glibet hō bñs equū eqtat illū:ꝛ aliqs hō bñs equū eqtat il luz:qz in vl̄i distribuit̄ relatiū:ꝛ nō ī particulari:ió sb̄alter nū p̄me ē hoc:aliqs hō bñs equū eqtat oēm equū quē hz:ꝛ subalternū sc̄de ē hoc:glibz hō bñs equū:eqtat equū quez hz. ℂ zᵒ segt̄.Oꝛ ille ñ sūt subcōtrarie:aliqs hō bñs equū Loꝛᵐ eqtat illū:ꝛ aliqs hō bñs equū nō eqtat illū.pz:qz si essent subcōtrarie:tūc ille fuissent sb̄alterne:glibet hō bñs equū eqtat illū:ꝛ aliqs hō bñs equū nō eqtat illū:cuiᵒ oppoᵐ asse rit p̄mū coꝛᵐ.Sz sub ꝛiū p̄me ē illud:aliqs hō bñs equū nō eqtat equū quē hz:ꝛ subcōtrariū zᶜ ē illud:aliqs hō ba bens equū eqtat oēz equū quē hz. ℂ 4ª ꝯ̊ ē ista.Signū di 4ª ꝯ̊ striᵐ exꝑssiuz: vel intelᵐ ī p̄to vl̄is affirmatiue:ꝛ expmi vl̄ ītelligi:aut sibi ꝯsil̄e ī suo ꝛio:ꝛ ꝺictoꝛio (pz) ista ꝯ̊ ꝺuctiue.Nā ꝛiū illiᵒ:glibet hō ē ois hō:ē illud:nullus hō ē ois hō.ꝛ ꝺictoꝛiū ē illud:aliqs hō ñ est ois hō:ꝛ ꝯñter in alys pz veritas ꝯ̊nis. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑ.Oꝛ illa nō ꝛiant̄:gli Loꝛᵐ bet hō bñs equū eqtat illū:ꝛ nullus hō bñs equū equitat illū:quia in p̄ma subitelligit̄ apte p̄dicati:signuz vl̄e affir matiuū ꝛ nō in sc̄da cū subꝛdinet̄ isti.nullus hō bñs equū eqtat equū quē hz. ℂ zᵒ segt̄.Oꝛ illa nō ꝺicūt:p̄ ꝛ imedia Loꝛᵐ te:glibet hō bñs equū eqtat illū:ꝛ aliqs habēs equū nō eq tat illū:qz hec subꝛdiat̄ imediate isti:aliqs hō bñs equū: equū quē hz nō eqtat:ꝛ ꝫ hec ꝯuertant̄:aliqs hō bñs equū nō eqtat oēm equū quez hz:ꝛ aliqs hō bñs equū aliquem equū quē hz non eqtat:nō tñ ꝺicūt p̄ eidē ꝓpōni.

His premissis pz rñsio ad rōnē negādo quālibz partē añtis.Primo nāq; nego:q; illa sint sil̄ ṽa ꝛc̄.negatiuaz.n.ꝯcedo:ꝛ nego affirmatiuā.ꝛ ad ꝓbationē dico:q; ille sūt ei° singulares. Jste hō habēs equū eqtat oēm equū quē hz:ꝛ iste:ꝛ sic de singulis.expoē tes vero sūt iste:aliqs hō habēs equū eqtat oēz equū quē hz:ꝛ nullus ē hō bñs equū qn ille eqtet oēm equū quē hz: vbi pz:q; taz singulares: q̄ exponētes sūt falsē. Jtē ꝑt dici q; illa nō ꝺicūt:sz q; ꝺictoꝛiū affirmatiue est illud:aliqs hō bñs equū ñ eqtat oēz equū quē hz:ꝛ ꝺictoꝛiū negatiē ē illud:glibet hō bñs equū oēz equū quē hz eqtat:q̄re ꝛc̄.

℄ Capl̄z ō distributiōe relatiui simpl̄r sūpta ꝛ respectiue.

Quintodecio p̄ncipal̄r ad qōnē argui tur sic.ista sunt duo fl̄a in casu.Quilibet hō videt se:ꝛ aliqs hō nō vi det se:ꝛ hec inuicē ꝺicūt.ḡ qō ṽa(ꝯña tz)et añs ꝓbat̄:ponēdo q; quilibet hō videat se:et

nullū aliū:quo posito:negatia ē falsa(vt liquet)ꝛ affirmatiuā ꝓbo esse falsaz sic:qm̄ sequit̄:glibet hō videt se.g̃ glibet hō videt quēlibet hoiez.pz ȝña:qz ly se distribuit̄:ꝛ refert illū terminū hō:sicut.n.in altero p̄ncipali segtur.glibz hō habēs equū egtat illū.g̃ glibet hō hīs equū egtat oēm equū quē hz. Ita videt̄ sequi in ꝓposito:glibet hō videt se: g̃ glibet hō videt quēlibet hoiez: sz ȝña ē falsa.g̃ ꝛ añs.itē tm̄ iste hō videt se te demōstrato:ꝛ multi sūt hoies mascu li.g̃ nō glibet hō videt se.pz ȝña cū minori: ꝛ maiorē ꝓbo: qz tm̄ iste homo videt istuz hominez:vt suppono: ergo iste homo videt se.pz cōsequētia:qz relatiuū refert illū terminum iste homo:ideo licet ponere loco eius.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuor conclusiōes:q̄rū p̄ma ē ista.'Relatiuuz ydēptitatis subie absolute distributū ē illatiuū ȝuertibilis cū suo añte cōsitr supponēte.ista ꝫ pz iductiē:qm̄ optime seq̄t̄.glibet hō currit:ꝛ ille mouet̄.igit̄ glibet hō mouet̄ q ē hō.glibet hō ē:ꝛ tu nō es ille.g̃ tu nō es aliqs hō.ois hō habēs filiū diligit illū.g̃ ois hō hīs filiū diligit oēz filium qué hz. Ex ista ꝫne seq̄t̄ p̄mo. Qz aliqm̄ añs relatiui ydēptitatis subē supponit distributiue mobilr:ꝛ rlm̄ distributiue īmobilr.pz in ista:ois hō habēs filiū diligit illū. vm̄ bm̄ seq̄t̄:ois hō habēs filiū diligit illū:ꝛ sor.ē filiꝰ alicuiꝰ hominis.g̃ ois hō hīs sortē filiū diligit illū:nō tm̄ sequit̄ apte p̄ti:sed plato ē filiꝰ qué aliqs hō hz.g̃ ois hō habēs filiū diligit platonē. Zº seq̄t̄. Qz signū vle affirmatiuū eque hz vim īmobilitādi sic̄ mobilitādi.pz:ex quo subz vlis p̄dicte supponit mobilr:ꝛ relatiuū īmobilr. Zª ꝫ ē ista.'Reltm̄ ydēptitatis subē respectiue distributū nō ē illatiuū ȝuertibilis cū suo añte ȝsitr supponēte:pz:qz nō sequit̄.ois hō diligit se.g̃ ois hō diligit oēz hoiez:ois hō diligit asinū suū.g̃ ois hō diligit cuiuslibet hois asinū. Ex ista ꝫne seq̄t̄ correlarie p̄mo. Qz aliqs terminꝰ distribuit̄ mobilr sub quo nō ȝtingit descēdere nisi descenderet̄ sub altero extremo.pz: qz nō seq̄t̄.ois hō diligit se:sor.ē hō:ꝺscēdēdo sub relatiuo. ergo ois hō diligit sortē:tm̄ bene seq̄t̄.g̃ sor. diligit sortez. ēt sequit̄:ois hō diligit asinū suuz:plō ē hō.g̃ plato diligit asinuz platonis:lz nō seq̄t̄.g̃ ois hō diligit asinū platōis. Zº seq̄t̄. Qz vle affirmatiuū respectie mobilr distribuit relatiuuz referēs terminū p se distributū: ꝛ abr īmobilr relatiꝰ referēs terminū p accns distributū.pz istud corꝰ ex dictis: nā in ista.ois hō hīs filiū diligit illū:distribuit̄ relatiꝰ absolute īmobilr:qz nō refert ly hō:sz ly filiū p accns distributū:ī ista vo.ois hō videt se:distribuit̄ ly se mobilr respectiue tm̄ qz refert ly hō p se distributū. 3ª ꝫ est ista.Relatiꝰ ydēptitatis subē cathegorice relatū ad terminū distribntū in recto:nō absolute distribuit̄ : sz respectiue:referēdo singula singulis.ista ꝫ pz iductiue : ꝛ p̄mo de relatiuo recipro co:qz nō seq̄t̄ ois hō diligit se.g̃ ois hō diligit oēz hoiez.sufficit.n. p veritate añtis:qꝫ iste hō diligat se:ꝛ ille hō diligat se:ꝛ sic de singulis. Etiā ad veritatē huiꝰ. glibet hō diligit suū equū:nō regrit̄:qꝫ glibz hō diligat cuiuslibz hois equū: sz sufficit qꝫ ille hō diligat suū equū:ꝛ iste:ꝛ sic de singulis.

Zº oñdit̄ eadē ȝclo in relatiuo ydemptitatis subē nō reciproco.vm̄ nō seq̄t̄.ois ꝓpō vel eiꝰ ȝdictoria est va.g̃ ois ꝓpositio:ꝛ omnis ꝓpositionis ȝdictoria ē va:nec sequit̄:ois hō q ē albꝰ ē albus.g̃ ois homo:ꝛ ois hō albus ē albꝰ. Sz pro vitate p̄me sufficit qꝫ ista ꝓpō:vel eius ȝdictoria ē va:ꝛ sic de alys. Pro vitate vo 2e sufficit qꝫ iste hō q est albꝰ est albꝰ.ꝛ sic de singul'. Ex ista ꝫne seq̄t̄ p. Qz alicuiꝰ vlis affirmatiue p̄dicatū vel ps illiꝰ distribuit̄ : non q̄lr supponit ipsuz:vel ſibi sile in singularibꝰ eiusdē(pz)nā in ista: glibz hō videt se:ly se distribuit̄:ꝛ nō sic supponit in aliq̄ eius singulari. Itē in hȝ:glibet hō ē ipsemet:p̄dicatū distribuit̄: et tm̄ in singularibꝰ nō alr q̄z discrete supponit. Zº seq̄t̄. Qz alicuiꝰ vlis affirmatiue p̄dicatū:vel ps illiꝰ distribuit̄;ꝛ tm̄ terminus sibi cōsilis in p̄ma exponētiū suppōit determinate.pz exēplariter in p̄oribꝰ:nec ista sunt īcōueniētia ī distributis respectiuis:ꝛ nō absolutis. 4ª ꝫ est ista.'Relatiꝰ ydēptitatis subie cathegorice relatū ad terminū distributuz in obliquo absolute:ꝛ simplr distributiue supponit.pz ista ꝫ iterū īductiue:qm̄ bm̄ sequit̄.glibet hō hīs filiū diligit illū.g̃ glibet hō hīs filiuz diligit oēm filiuz quē hz.etiā seq̄t̄ ois hō habēs equū diligit filiū suū.g̃ ois hō hīs equū diligit filiū cuiuslibet equi alicuiꝰ hois:ita qꝫ ly suū in añte nō referat ly hō sed ly equū.. Ex ista ꝫne seq̄t̄ p̄mo. qꝫ glibet hō hīs equuz diligit filiū suuz: ꝛ tm̄ nō glibet hō hīs equū diligit filiū suū.pbat̄ ꝛ pono:qꝫ glibet hō hēat vnuz equuz habētē duos filios:quoꝝ vnus a quolibet diligatur ꝛ alter aq̄libet hoie odiat̄.isto posito pz p̄ma ps: qz glibet hō habēs equū diligit cuiuslibet equi alicuiꝰ hois filiū. zª sltr ex quo nō glibet hō hīs equū diligit filiū cuiuslibz eq alicuiꝰ hois:qz nullꝰ ē filiꝰ cuiuslibet eq alicuiꝰ hois:vt suppono. Zº seq̄t̄. Qz glibet hō hīs equū diligit suū filiū:ꝛ nō glibet habēs equuz diligit suū filiū. Istud corm pz addēdo p̄ori qꝫ nullus hō diligat filiū suū:ꝛ qꝫ in p̄ma referat relatiuū obliquū casū. In zª autē rectū:isto posito pz corꝰ intuenti:nec illa ȝdicunt ꝓpter diuersaz relationē relatiui.

His premissis patet solutio rōnis ȝcedēdo illā: glibet hō videt se in casu:ꝛ negādo ȝñaz cū iferēt̄: g̃ glibet hō videt quēlibz hoiez:qz lz relatiuū stet distributiue : nō tm̄ simplr ꝛ absolute:sz respectiue: referēdo singula singulis. Ex quo pz qꝫ filiātudo nō ē ad p positū:ex quo in illa:ois hō hīs equū egtat illuz: supponit relatiuū distributiue absolute:ꝛ cā diuersitatis dicta ē: qm̄ in p̄ma ꝓpōne relatiuū refert rectū distributū:in zª autez obliquū casuz. Ad ȝfirmationē añt non valet ȝña: ex quo ly se nō distribuit̄ absolute in ȝñte : sed ex illo añte solum sequitur:qꝫ nō quilibet hō videt quēlibet hominē:qō cōcē ditur tanq̄z veruz:ꝛ sequens:quare ꝛc̄.

Capl'z de variatiōe rltiui:q̄ad supōnē ꝛ significationē.

Exto decimo p̄ncipalr ad qōnē arguit sic:hec sūt duo va in casu.'Oē diligēs se ē hō.ꝛ aliqō diligēs se nō ē homo:ꝛ eadē ȝdicūt.g̃ qō va.ȝña tz cū zª ꝓte añtis: ꝛ p̄mā ꝓbo(ponendo)qꝫ ois hō diligit se:ꝛ nihil aliud diligat hoiez.isto posito pz veritas negatiue:qm̄ hoc non ē hō demōstrādo vnā ītelligētiā abstractā:ꝛ hoc ē aliqō diligēs se. g̃ aliqō diligens se nō ē hō.pz ȝña:qz ē sllis demratiuus negatiuꝰ tertie figure:ꝛ añs ē verū.g̃ ꝛ ȝñs.iaz ꝓbo affirmatiuā sic: tm̄ hō est diligēs se.g̃ oē diligēs se ē hō.pz ȝña ab exª ad suā vlem ꝛ añs ꝓbat̄ sic.tm̄ hō diligit se.g̃ tm̄ hō ē diligēs se. pz ȝña ad vno ȝuertibili ad reliquū.ꝛ añs deducit̄ sic: tm̄ hō diligit hominē:ꝛ ois homo diligit se.g̃ tm̄ homo diligit se. patz ȝña:qz ȝdictoriū ȝntis repugnat añti:ꝛ idē añs est casus.

Pro solutione huiꝰ argumēti pono q̄tuor conclones:q̄rū p̄ma ē ista. Quazoi ꝑ ꝛ stributiue ȝfundit signū affirmatiuū apte subti: tam distributiue ȝfundit apte p̄dicati:ista ꝫ pz:qm̄ in ista ꝓpōne.ois hō videt se:distribuit̄ nō solū ly hō sz ēt relatiꝰ. Ex ista ꝫne seq̄t̄ correlarie p. Qz sigm vle affirmatiuū ī recto cadit supza cōplexū ex recto ꝛ obliquo: recto p̄cedēte : secluso impedimēto alteriꝰ signi: ꝛ tm̄ distribuit obliquū ꝛ nō rectuz. pz in illa. ois hō ē diligēs se: vbi ly se distribuit̄:ꝛ ly diligēs supponit ȝfuse tm̄. Zº sequit̄. Qz aliqs terminꝰ stat distributie ī vli affirmatiua : ꝛ tm̄ ī sua exª sibi ȝsimilis stat ȝfuse tm̄. pz: qm̄ bꝰ vlis:ois hō videt se ℔ ē exª: tm̄ hō videt se ē hō: ambe.n. ꝓpōnes sūt de ȝsimilibꝰ terminis trāspositis : ꝛ inuicem ȝuertunt̄ : in q̄rū p̄ma distribuit̄ relatiuū:ꝛ in ℔a stat ȝfuse tm̄ sicut suū añs. Zª ꝫ est ista. Qz ȝfuse tm̄ ȝfundit dictio exclusª apte subti:tā ȝfuse tm̄ ȝfundit apte p̄dicati:

patet in ista.tñ hō videt se:vbi ly se stat ꝯfuse tñ: sic̄ ly hō qō est suū añs. Etiā in ista.tñ hō ē ipsemet:supponit p̄dicatuz ꝯfuse tñ:sic̄ subm:nec hoc ē icōueniēs:ex quo relatiuū nō ē capax ī cathe[a] alteri[9] suppōnis q̄ sui añtis. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t̄ p̄mo. Oz aliqne exclusiue iuicē ꝟuertunt̄: in qua ruz vna distribuit̄ p̄dicatū:ꝛ ī alia stat ꝯfuse tñ:pz de istis. tñ hō ē aligs hō:ꝛ tñ hō ē ipsemet. ¶ z°seq̄t̄. Oz in aliqua exclu[a] p̄dicatū stat ꝯfuse tñ:ꝛ in sua vlī subm supponit distributiue.pz de istis.tñ hō ē ipsemet:ꝛ glibet hō ē hō: q̄ꝑ p̄ma ē ex[a] ƀe:ꝛ ƀa ē vlis p̄me(vt liq̄t intuenti)ꝛ tñ subm vlis distribuit̄:ꝛ nō p̄dicatū exclusiue. ¶ z[a] ꝑ ē ista. Uario na añtis q̄ ad signifi[m] vel suppositū ē cā variatiōis ꝯsilis ī relatiuo cathe[cc] relato.pz:nā alr supponit relatiuuz in ista. ois hō videt se.ꝛ alr in ista.aligs hō videt se.ēt alind signifi cat relati[m] in ista.aligs asin[9] videt se:ꝛ aliud in ista.aliquis hō videt se:ī p̄ma.n.significat asinū:ꝛ ī ƀa nihil nisi hoiez. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t̄ p̄mo. Oz ista ꝯña nō valet.tñ hō videt se.ḡ nihil nō hō videt se:pz qz in añte refert relatiuum istū termi[m] hō:ꝛ ī ꝯñte istū terminū ens:q̄ré mutat significatū ꝛ suppōnē. Sz ex isto añte bñ seq̄t̄:q᷑ nihil nō hō videt hominē. ¶ Sc̄o seq̄t̄. Oz ista ꝯña nō valet.tñ hō videt se. ḡ oē vidēs se ē hō(dato.n.)q᷑ oē aial se videat:ꝛ nihil non hō videat hoiez.ē añs verū:ꝛ ꝯñs falsuz:tñ ex isto añte bene seq̄t̄:q᷑ oē vidēs hoiez ē hō:lz eī nō valeat ꝯña. ¶ 4[a] ꝑ est ista. Uariatio p̄ticipij non quo ad vocē:sed quo ad assignationē ē cā variationis relatiui taz significatiue: q̄ꝑ q̄ ad suppositū(pz)nā in ista.ois hō videns se:supponit ly se distributiue:ꝛ ñ significat nisi hoiez: supposito: q᷑ p̄ticipiū sit adiectiuū illi[9] termini hō.ꝛ in ista:ois hō ē vidēs se.dato: q᷑ ly vidēs sumat̄ ī neutro gnē:supponit relati[m] ꝯfuse tñ: ꝛ significat idez qō ille termin[9] vidēs. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t̄ p̄°. Oz tñ hō videt se:ꝛ tñ nō tñ hō ē vidēs se(pz)dato q᷑ ly vidēs neutralr teneat̄:vñ sic tenēdo optie sequit̄:tñ hō ēst vidēs se.ḡ oē vidēs se ē hō:ꝛ ecōuerso. ¶ z° seq̄t̄. Oz tñ hō ē vidēs se:ꝛ nō tñ hō est vidēs se(dato)q᷑ ī p̄ma tenea tur ly vidēs adiectiue:ꝛ in ƀa neutralr substātiue:tenendo eni p̄mo°:iste ꝟuertunt̄:tñ hō videt se:ꝛ tñ hō ē vidēs se: q̄rū vlis ē ista. oē vidēs hoiez videtē se est hō.nō.n.possumus eis assignare illā vlem.oē vidēs se ē hō(dato)eni q᷑ oē aial videat se ꝛ nihil p̄ter hoiez videat hoiez est exclusiua vā:ꝛ vlis falsa:nec eisdez possum[9] assignare hāc vlez:oē vidēs hoiez ē hō.posito.n.q᷑ nihil videat hoiez nisi hō:ꝛ q᷑ nihil qō ē hō videat seipsuz:sz sociū suū:vel aliud ase: qō ē hō:ē vlis vā:ꝛ exclusiua falsa. Jtē si q̄rit̄ de exceptiua illi[9] exclusiue.tñ hō videt se:dico q᷑ nō ē ista.nihil p̄ter hoiez videt se:qz ī p°casu b[9] scōi correlary exclu[a] ē vā:ꝛ exceptia falsa:nec ēt ē ista.nihil p̄ter hoiem videt hoiez:qz ī ƀo casu eiusdē correlary exceptia ē vā ꝛ exclu[a] est falsa. Relingt̄ ḡ q᷑ est ista nihil p̄ter hoiez videt homnez videtē se. q̄re ꝛc̄.

His vlis patet solutiō rōnis negando istā:oē diligēs se ē hō. Et ad ꝓbationē:tñ hō diligit se.igit̄ oē diligēs se ē hō. Rñdet̄ ꝯcedēdo ꝯñam:ꝛ negādo añs:si ly diligēs neutralr sumit̄:ꝛ ad ꝓbationē:nō valet illa ꝯña:tñ hō diligit se.ḡ tñ hō ē diligēs se. Si ƀo teneatur adiectie pticipialr.nego ꝯñaz:nec illa ē vlis illi[9] exceptie: sed ista:oē diligēs hoiez diligentē se est hō: vt patuit in ƀo correlario:quarte cōclusionis.quare ꝛc̄.

¶ Lapl'z de ꝟdictione termioꝝ modaliū ī figura de iesse.

Decimo septimo p̄ncipalr ad qōnē arguit̄ sic.ista iuicē ꝟdicūt.Quilibet hō neccio ē aial:ꝛ aligs hō neccio nō est aial.ꝛ eadē sūt duo falsa.ḡ qō vera. ꝯña tz cū p̄ma pte añtis:qñ vna illarū ē vlis affirmatiua:ꝛ altera particularis negatia de cōsilib[9] extremis debite supponētib[9]. Sz ſcūdā partē ꝓbo.nā q᷑ affirmatiua sit falsa(satis liq̄t)ex eo qō glibz hō ꝯtigēter ē aial. Sz negatiuā ꝓbo eē falsam: qñ si aligs hō neccio nō ē aial.pono ḡ q᷑ tu sis ille:ꝛ arguo sic:tu neccio ñ es aial.ḡ tu nō es aial.pz ꝯña:ab exposita ad vnā suarū exponētiū:ꝛ ꝯñs est falsuz.ḡ ꝛ añs. Jtez seq̄t̄:tu neccio ñ es aial.ḡ te neccē ē nō eē aial.tz ꝯña ꝛ iductiue:qñ bñ segtur:tu neccio es aial.ḡ te neccesse ē eē aial. Tu ꝯtingēter ñ curris.ḡ te eē ꝯtigēs ē ñ currē:ꝛ ita de alys:tunc sic p[a] ꝯña ē bona:ꝛ ꝯñs ē falsuz.vt mānifeste pz.ḡ ꝛ añs.

Prosolutione bui[9] argumēti pono q̄tuoꝝ ꝑnes: q̄rū p̄ma ē ista.Sic̄ ñ ꝯtingit idē signū vle vel ꝑticulare:aut sibi ꝯsile ī vtraq᷑ ꝟdictiōis ꝑte affirmari:sic nec signū denoians modale.ista ꝑ q̄ ad p̄mam partem(patuit 7° p̄ncipali)ꝛ quo ad secundaz arguo sic: qz si nō seq̄t̄ q᷑ duo ꝟdictoria iter se forēt duo falsa.ſ.tu nec cessario es:ꝛ tu neccio ñ es:hoc ꝯtingēter est:ꝛ hoc ꝯtingen nō ē:demōstrādo aligd qō fuit:ꝛ ñ ꝑt amplī[9] eē. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t̄ p̄mo. Oz hec ñ sunt ꝟdictoria.glibet hō neccio est aial:ꝛ aligs hō neccio ñ ē aial:nec ēt illa.glibet hō ꝯtigēter est suba:ꝛ alqs hō ꝯtigēter ñ ē suba.p̄ma.n.sunt duo falsa p rōnē argumēti.ꝛ alia silr:qz q᷑ ē hō neccio ē suba:ꝛ nō ꝯtigēter. ¶ z°seq̄t̄.q᷑ hec ñ sunt subcōtraria.aligs hō neccio est aial:aligs homo neccio ñ ē aial:qz ambo sūt duo fla. Deinde si forēt illa subcōtraria:tūc illa fuissent ꝟdictoria.glibz hō neccio ē aial:ꝛ aligs hō neccio ñ ē aial.cui[9] oppo[m] ponit ꝑ cū suo coz°. ¶ z[a] ꝯclo ē ista.Oēs neccio:ꝛ ꝯtingēter sint illatiua duoꝝ suoꝝ oppositoꝝ:ñ tñ ꝟdictorie opponunt̄.p[a] ps pz:qñ optime seq̄t̄ ꝯtingēter tu es hō:ḡ nō neccio tu es hō:ꝛ seq̄t̄:neccio hoc ē quocūq᷑ demōstrato. ḡ nō ꝯtigēter illud ē. ƀa vo ps ē manifesta.qz ƀ sunt simlr falsa: hoc ꝯtingēter ē:ꝛ hoc neccio ē demōstrādo istās ꝑterituz:ꝛ hec silr ꝯtingēter tu ñ es:ꝛ neccio tu ñ es: qz ex q̄libet illarū seq̄t̄ tenō eē. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t̄ p̄. Oz ista non sūt ꝟdictoria:glibz hō ꝯtigēter ē aial:ꝛ aligs hō neccio ñ ē aial:qz si essent ꝟdictoria:p idē:ꝛ ista.ois suba ꝯtigēter ē ens:ꝛ aliq᷑ ſba neccio nō ē ens:qō ē falsuz:qz ambo sunt ipolia. ¶ z° seq̄t̄. Oz ista nō subcōtrariātur:aliquis homo contingenter est animal: ꝛ aliquis homo necessario nō est animal:qz si sic:tunc ista fuissent ꝟdictoria.glibet hō ꝯtigēter ē aial:ꝛ aligs hō neccesario ñ ē aial:cui[9] oppo[m] ponit ꝯ°:cū ꝑ° suo coz°. ¶ z[a] ꝯ° ē ista.Sic̄ signo vlī dat̄ ꝟdictoriū p negationē ꝓpositā toti:ita ꝛ signo modali.p̄ma ps pz:qz ista ꝟdicūt:ois hō currit:ꝛ nō ois hō currit. z[a] ēt liq̄t:qñ ꝟdictoriū illius:tu neccesario es aial:ē illud:tu nō neccio es aial:ꝛ ꝟdictoriū b[9]. hoc ꝯtingēter currit:ē illud:hoc nō ꝯtingēter currit. ¶ Ex ista ꝯclone p̄mo seq̄t̄.Oz hec ꝟdicūt:glibz hō neccio ē aial. ꝛ aligs hō nō neccesario est aial:ꝛ hec ꝓformiter: quilibz hō ꝯtingēter currit:ꝛ aligs hō ñ ꝯtingēter currit. ¶ z°seq̄t̄ Oz ista subcōtrariant̄.aligs hō neccio est aial:ꝛ aligs hō ñ neccio est aial.Et ista silr:aligs hō ꝯtingēter currit:ꝛ aligs hō nō ꝯtingēter currit. ¶ 4[a] ꝯclo ē ista.Cuilibet ꝓpōni negatiue modali de mō non negato:dat̄ ꝟdictoriū per negationē ꝓpositā:modo pz:qñ ꝟdictoriū istius.ſoz.necessario nō ē aial:ē illud:nullus ſoz.neccio nō est aial:ꝛ illius tu ꝯtingēter ñ curris:est illud:tu nō ꝯtingēter ñ curris:ꝛ ita ꝓformiter ꝟdictoriū illius:aligs hō necessario ñ est aial:est illud nō aliquis hō necessario non est aial:seu illud:nullus homo necessario non est aial. ¶ Ex ista ꝯclone sequit̄ primo.Oz subalternū illius.aligs homo necessario nō ē aial est hoc:qlibet homo necessario non est aial:ꝛ subcōtrariū illius est illud:aliquis hō nō necessario nō est aial. p̄mum pz:qz si subalternū esset hoc: nullus homo necessario est aial:ꝛ cuz illa ꝟdicūt̄: nullus homo necessario est aial:ꝛ g᷑ libet hō necessario est aial: seq̄t̄ illa inuicē ꝟdici: quilibet homo neccio est aial:ꝛ aliquis hō necessario non est aial. quod est reꝓbatū. Scda etiaz pars patet:ex quo illa nō possunt subcōtrariari.aligs homo neccio nō est animal:et

Coz[m]

Coz[m]

Coz[m]

Coz[m]

Coz[m]

z[a] ꝑ°

3[a] ꝑ°

Coz[m]

Coz[m]

4[a] ꝯ°

Coz[m]

aliqs hō necc̄io nō ē aīal: non pñt subcōtrariari (vt patuit) ❡ 2° seqr̄ q2 sicut aliq̄ singularis affirmatiua ꝓbaẗ p negatiuā: ita v̄l'is aliq̄ pticularis: vel idefinita affirmatiua melius ꝓbaẗ p suū ꝯdictoriū: q̄ȝ p seipsuȝ. pȝ istud cor^m quo ad singulas ptes: qm̄ oēs iste sūt affirmatiue: tu nō necc̄io nō curris. aliqs hō non necc̄io nō ē aīal. nullus hō necc̄io nō ē aīal: q̄rū q̄libet ꝓbaẗ per suū cōtradictorium.

His premissis (patet) solutio ad rationē dicendo q̄ illa nullo° se habent in figura: q̄libet hō necc̄io ē aīal: aliqs hō necc̄io nō ē aīal. sȝ ꝯdictoriū p̄me ē illud: aliqs hō nō necc̄io ē aīal: ꝛ suū ꝯriū: nullus hō necc̄io ē aīal: subalternū vero: aliqs hō necc̄io ē aīal. Itē ꝯdictoriū illi°: aliqs hō necc̄io nō ē aīal: ē illō: nullus hō necc̄io nō est aīal: ꝛ suū subcōtrariū: aliqs hō nō necessario nō ē aīal. Subalternū v̄o: q̄libe hō necc̄io nō ē animal: vn̄ iste nō equalēt: nullus hō necc̄io nō ē aīal: ꝛ q̄libet hō necc̄io nō ē aīal: nec iste nullus hō necc̄io est aīal: ꝛ quilibet hō necc̄io nō ē aīal: nō obstāte q̄ negatio postponaẗ: q2 non imediate postponiẗ subiecto: quod tamen opporteret iuxta itellectū regule. quare ꝛc.

❡ Capl'ȝ de ꝯuertētia ꝛ ꝯuertibilitate rl'toꝝ logicalium.

DEcimo octauo p̄ncipal'r ad q̄ōneȝ arguitur sic. ista sunt simul vera Nullus pr̄ sortis ē pr̄: ꝛ aliqs pr̄ sortis ē pr̄: ꝛ hec iuicē ꝯdicūt: ḡ q̄ō v̄a (tȝ ꝯn̄a cū minori) q2 hn̄t oia reqsita ad ꝯdictionē. sȝ maiorem ꝓbo (ꝛ pono) q̄ sor. sit ois sor. ꝛ sit pr̄: ꝛ nō fili°. isto posito (pȝ negatiua) ex q̄ eni nullus ē pr̄ sortis (seqtur q̄ nullus pr̄ sor. est pr̄: ꝛ affirmatiuaȝ ꝓbo sic. aliqs pr̄ filij sortis ē pr̄. ḡ aliqs pr̄ sortis ē pr̄ (pȝ ꝯn̄a ab vno ꝯuertibili ad reliquuȝ: q2 pr̄: ꝛ pr̄ filij ꝯuertuntur (ꝛ si dr̄) q̄ nō ꝯuertunẗ: q2 nō seqr̄: pr̄ est. ḡ pr̄ filij ē: q2 stat q̄ pr̄ sit: nullo filio exn̄te sed filia. Cōtra p ph̄m in p̄dicamētis. c. de relatione: vbi ponit: q̄ pr̄ ꝛ fili° dicunẗ ad cōuertētiā: ꝛ sūt simul natura. Si ergo conuertunẗ pater: ꝛ filius pariformiter pater: ꝛ pater filij.

p̄^a ꝯ° **Pro solutione** huius argumēti pono q̄tuor cōclones: q̄rū p̄ma ē ista. Aliq̄ termini dicunẗ ad cōuertētiā: q̄ tn̄ nō inuicē cōuertunẗ (patȝ de istis) pr̄ ꝛ fili°: mater ꝛ filia. dicunẗ. n. ad cōuertētiā: q2 significat res: quarū q̄libet ꝯuertit se relatiue supra reliquā: ꝛ ecōuerso: sȝ nō ꝯuertunẗ. q2 nō seqr̄ pr̄ ē. ḡ fili° ē. ꝛ ecōtra.

Cor^m ❡ Ex ista ꝯne seqr̄ p̄mo. q2 aliq̄ relatiua posita se ponunt quoꝝ nullū ē affirmatiuū illatiuū alterius (pȝ) de istis terminis. pr̄ ꝛ fili° q̄ se ponūt: ex eo q2 significāt res q̄ruȝ vna poniẗ ad positionē alteri°: nō tn̄ illatiue affirmatiue se iferūt (vt patuit) p ꝯcl'onē.

Cor^m ❡ Scd̄o seqr̄. q2 aliqua relatiua perempta se pimūt: quoꝝ nullū ē alteri° negatiue illatiuū. pȝ ex p̄orib°: tales. n. termini dicunẗ se pertinere: q2 significāt res q̄rū vna denoiatiue pimit aliā: destructo. n. pr̄e: non denoiaẗ aliqs ampli° filius illi° pr̄is: ꝛ ecōtra: q̄ aūt nō se iferāt negatiue (pȝ) q2 nō sequiẗ: fili° nō est: ḡ pr̄ nō ē: nec ecōtra.

2^a ꝯ ❡ 2^a ꝯ est ista. Aliq̄ correlatiua dicunẗ ad cōuertētiā: ꝛ eadē inuicē ꝯuertunẗ (pȝ de istis disiūctiuis) pr̄: vl' mr̄: filius vel filia. pȝ ēt de istis nō disiūctis: pr̄ filij: ꝛ fili° patris: q̄libet. n. hoꝝ terminoꝝ ē alteri° illatiuus: ꝛ ecōtra: taȝ affirmatiue q̄ȝ negatiue.

Cor^m ❡ Ex ista ꝯne sequiẗ p̄mo. q2 lȝ ista ꝯn̄a sit bona: pr̄ filij est. ḡ. fili° ē: nō tn̄ ecōtra: q2 staret filiū eē nullo pr̄e exn̄te. Sil'r ēt seqr̄. pr̄ ē: ḡ fili°: vel filia ē: ꝛ nō ecōtra: pp eandē causaȝ.

Cor^m ❡ 2° seqr̄. q2 hᵉ corr^a nō simpl'r ꝯuertunẗ: sȝ s'm qd: videlicet solū respectu hui° verbi ē de ꝟo adiacēte: q2 nō seqtur: pr̄ filij est barbat°. igiẗ fili° pr̄is ē barbat°. pr̄ vel mr̄ sedet. ḡ fili° vel filia sedet: pr̄ filij fuit. ḡ fili° pr̄is fuit: tn̄ ecōuerso (tȝ) in isto vltimo gratia mē: q2 n̄ est pol'e q̄ fili° pr̄is fuit: q̄n pr̄ fuit. q̄re ꝛc.

3^a ꝯ ❡ 3^a ꝯ ē ista. Aliqua sūt inuicē relatiua: que respectu nulli° verbi simplicis eorūdē sūt illatiua. pȝ de istis termīs: p̄us ꝛ posteri°: q2 non sequiẗ: p̄us ē: igiẗ posteri° ē: neq̄ȝ ecōuerso: ēt nō seqtur p̄us fuit. ḡ posteri° fuit: lȝ ecōtra valeat gr̄a mere. Vn̄ de futuro nō seqtur: posteri° erit. igiẗ p̄us erit.

Cor^m ❡ Ex ista ꝯne seqr̄ p̄. q2. a. ē p̄us q̄ȝ. b. ꝛ tn̄. a. nō ē p̄us. b. (pȝ) dato q̄. a. sit instās p̄n̄s: ꝛ. b. hora futura. seqtur. n. a. ē p̄us. b. ḡ. b. ē. sed nō seqr̄. a. ē p̄us q̄ȝ. b. ḡ. b. est. sicut n̄ seqr̄. a. ē an̄. b. ḡ. b. ē.

Cor^m ❡ 2° seqr̄. q2 verbū substātiuū v̄tute aduerbij vl' ꝓp̄onis aduerbialiter sūpte pt suppositū ꝯferre vltra ꝓpriā ꝯsignificationeȝ eius (pȝ) q2 in ista. a. ē p̄us. q̄ȝ. b. aut an̄. b. supponit ly. b. pro illo q̄ō erat: sil'r i ista. a. ē p̄°. c. dato q̄. c. fuerit hora p̄terita: supponit ly. c. p eo q̄ō fuit.

4^a ❡ 4^a ꝯ ē ista. Dᵉ relatiua nullū determiate v̄bū respiciūt: sȝ respectu pluriū idifferēter se inferūt (pȝ) q2 non seqr̄: p̄us fuit. ḡ posteri° ē vl' fuit. Sed bn̄ seqr̄: ḡ posteri° ē: fuit: vel erit: lȝ nō eꝯ: nisi cū tali distinctione v̄boꝝ: tn̄ de p̄senti bn̄ sequiẗ: pri° ē. ḡ posteri° est vel erit: ꝛ nō eꝯ: nisi isto mō: posteri° ē vel erit. ḡ p̄us ē vel fuit.

Cor^m ❡ Ex ista ꝯne seqr̄ p̄. q2 aliq̄ relatiua nō sunt sil' vera. q̄ tn̄ sūt sil' nāli itelligētia (pȝ de illis) p̄us ꝛ posteri°. ex quo eni stat p̄us eē sine posteriori: ꝛ eꝯ°. p̄us ꝛ posteri° nō sūt sil' v̄a: tn̄ bn̄ sūt sil' nāli itelligētia: nō q2 itelligiẗ p̄us sine posteriori: nec eꝯ. Siqs. n. diffinite nouit vnū correlatiuoꝝ: diffinite nouit ꝛ reliquū p Ar̄. in p̄ntis. c. de relatiōe.

Cor^m ❡ 2° seqtur. q2 vnū correlatiuoꝝ stat itelligi: sine alio ꝛ ecōuerso. nō tn̄ ꝯtingit itelligere vnū correlatiuoꝝ sine alio (patet) nā p̄us possum itelligere: sine posteriori: ꝛ patrē sine filio ꝛ filia: sȝ nō est pol'e me intelligere p̄us sine posteriori: nec eꝯ: nec ēt ꝯtigit itelligē patrem quin intelligatur filius vel filia.

His visis rn̄deẗ ad rōnē negādo illā. pr̄ sortis est pr̄. Et ad ꝓbatiouem: pr̄ filij sortis est pr̄. ḡ pr̄ sortis ē pr̄: negaẗ ꝯn̄a: ꝛ ad ꝓbationē: rn̄deo q̄ nō ꝯuertuntur illi termini pr̄ ꝛ pr̄ filij: sic nec illi pr̄ ꝛ fili°. Et ad ph̄ȝ dico: q̄ nō dixit corre° ꝯuerti: sȝ dici ad ꝯuertentiā: ꝛ si voluit ea ꝯuerti: nō itellexit simpl'r: sȝ cōposite iuxta modū expu médi. 2e ꝯnis. Itē dato q̄ p̄dc̄i termini ꝯuerterenẗ. s. pr̄ ꝛ pr̄ filij adhuc p̄dicta ꝯn̄a n̄ valeret: q2 nō arguiẗ ab vno ꝯuertibili ad reliquū. rōne toti° extremi: sȝ solū rōne partis. vn̄ ꝯriū ꝛ ꝯriū ꝯrij ꝯuertunẗ: ꝛ tn̄ n̄ seqr̄: ꝛ ꝯriū. a. ē verū. ḡ ꝯriū ꝯrij. a. ē verū: dato q̄. a. sit illa quilibȝ ho ē asinus. q̄re ꝛc.

❡ Capl'ȝ ō signifi^te copl'atie iuẍ ꝯpōnē suaꝝ ptiū.

DEcimo nono p̄ncipal'r ad q̄ōnē arguitur sic. Pol'e ē duo ꝯdictoria iter se ꝯdicētia eē v̄a. ḡ q̄ō v̄a (ꝯn̄a tȝ) ꝛ an̄s ꝓbaẗ sic. pol'e ē q̄ ꝯriū hui° sit verū: ꝛ q̄ B sit verū demr̄ando illā: tu es. ḡ pol'e ē duo ꝯdicētia iuicē esse duo vera (ꝯn̄a tȝ) ꝛ an̄s ꝓbaẗ sic. hec copulatiua ē v̄a: pol'e ē q̄ ꝯdictoriū hᵒ sit verū ꝛ q̄ B ē verū: ꝛ ipsa adeq̄te significat q̄ pol'e est q̄ ꝯdictoriū hui° sit verū ꝛ q̄ hoc ē verū: ḡ pol'e ē q̄ ꝯdictoriū hui° sit verū ꝛ q̄ hoc sit verū semp ideȝ demr̄ando. tȝ ꝯn̄a a sili: qm̄ seqr̄: hec ē v̄a. tu curris: ꝛ ipsa adeq̄te significat te currere. ḡ tu curris. ꝛ p̄ma ps an̄tis pȝ: ex quo q̄libet pars ē v̄a illius copulatie ꝛc. reqsita i ea ꝯtinenẗ. sȝ ꝓbo secundā ptē sic. nā p̄ma ps illi° copulatiue significat p̄cise q̄ pol'e ē q̄ ꝯdictoriū hui° sit verū. ꝛ ꝟa significat p̄cise: q̄ hoc est verū: ꝛ tota copulatiua significat iuẍ ꝯpōnē illaruȝ partiū. ḡ ista copulatiua significat adeq̄te: q̄ pol'e ē q̄ ꝯdictoriū hui° sit verū: ꝛ q̄ hoc sit verū: pȝ consequentia: q2 sic inuestigaẗ significatum adequatuȝ copulatiue.

Pro solutione hui° argumēti pono q̄tuor ꝯclusiones: q̄rū p̄ma ē ista. Nulla ꝓpositio cathe^a significat adeq̄te equal'r eē: qual'r eē significatur adequate per ꝓpositionē ypotheticā. ista ꝯclusio pȝ inductiue: qm̄ nō obstāte q̄ illa cathegorica tu es hō: ꝯuertatur cum ista ypothetica. tu es homo: ꝛ tu es risibilis: adhuc ista cathe^a nō significat adeq̄te te eē hoieȝ: ꝛ te eē risi p̄^a ꝯ

blē:nec ista yppo^a significat adeq̄te te eē boiez.qm̄ al'r eaō ppōpossz bre sil'pl'a adeq̄ta significata:qp nll's recte loquēs xcederet. ¶ Ex l^a ꝑne seq̄t p.qp ille due ꝓpōnes pol'e ē qp ꝺictoziū b^o sit vex̄.t qp B̄ sit vex̄ pol'e ē qp ꝺicto^o b^o sit vex̄.t B̄ ē vex̄:ñ significāt adeq̄te idē:pz.qz p̄ma ē cathe^a modal'ō sensu ꝓposito:t z^a copl'atia. ¶ z^o seq̄t.qp illa copulatia pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄.t B̄ ē vex̄:ñ significat adeq̄te.qp pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄:t qp B̄ sit vex̄:pz: qz illa cathe^a:pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄:t qp B̄ sit vex̄:sic adeq̄te significat.g̃ ista copl'atia ñ significat idē adeq̄te. ¶ z^a ꝺ^o ista.termi modales officiabil'r sūpti nullā ꝓpōnē ōtermi nit ꝑter dictū ꝓpōnis.ista ꝺ pz iductie.qm̄ i q̄lz ista pol'e ſor.eē:neēe ē qp ōs sit.ōtermiat ꝺcm̄ ꝓpōnis cathegorice: icōgrue.n.dr̄et:pol'e sor.currit:aut neēe ōs ē. ¶ Ex i^a ꝺ^ne seq̄t p.qp i hac ꝓpōne pol'e ē qp ꝺicto^o b^o sit vex̄:t B̄ ē ve rū ꝺterminat.z^a ꝓpō pz:qz nō ē ꝺcm̄ ꝓpōnis.nec ps ꝺci mo ē vna ꝓpō cathegorica. ¶ z^o seq̄t.qp b̄ ꝓpō:pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄:t B̄ ē vex̄ ē ꝓpō copulatia t nō ca thegorica modal':pz:qp copulāt due cathegorice p notā co pl'atōis ōnoiantē illā:vex̄tm̄ B̄ pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄. qp B̄ sit vex̄:ē ꝓpō cathegorica modal'.c^o mod^o ōtermiat totū ꝺcm̄ yppo^m copu^m. ¶ z^a ꝺ^o ē ista.nll'a copulatia pfcā si gnificat p̄cise iux̄ ꝓpōnē suax̄ cathegoricax̄.p^r.nā si ē aliq̄ tal'maxie vr̄ ista.tu es hō:t tu sedes.Sed ꝺ.ista copl'atia si gnificat copl'atie t ꝺiūcte:sz sue cathegorice secluſa nō co pulatōis significāt ꝺiūcte:t nll'aten^o hypothe^{cc}.g̃ ꝛc. Itē si ista copl'atia significaret hypothe^{cc} p̄cise:iux̄ suax̄ cathego ricax̄ ꝓpōnē.p idē ista diſiūctia.tu es hō:vl' tu sedes signifi cat p̄cise:iux̄ ꝓpōnē suax̄ cathegor cax̄.sz cathe^{cc} copl'atie t diſiūctie iunicē ꝺuertūt.g̃ illa copl'atia ꝺuertit cū illa diſ iūctia:qō ē fl'z. ¶ Ex i^a ꝺ^ne seq̄t p.qp aliq̄ copulatia signifi cat p̄cise ex ꝓpōe.a.t.b.t tñ.a.significat t.b.ñ significat:pz: capta ꝑozi copulatia c^o nūer^o suax̄ cathegoricax̄ sit.a.t nō copl'atōis.b. ¶ z^o seq̄t.qp aliqd significat t illō ē.a.t.b.t tñ ñ.a.t.b.significāt:pz i isto casu:ō illa copulatia q̄ ē.a.t.b.q̄ si gnificat.nō tñ.a.t.b.significāt ex q̄.b.ñ significat:lz sit cō significati^m. ¶ 4^a ꝺ^ē i^a.aliq̄ ē copl'atia pfcā:q̄ ñ significat p̄cise iux̄ ꝓpōnē suax̄ cathegōicax̄ t note copl'atōis.i^a ꝺ pz. ꝑ copl'atia negatia c^o ē ista.ñ tu es hō:t tu sedes. ꝺato .n. oppositō ꝺ^nis:ipa ꝺuerteret cū suo ꝺictōio. z^o pz idē ō co pulatia affirmatia q̄l'ē illa.nec̄io tu es hō:t tu sedes.si.n.b̄ significaret p̄cise iux̄ ꝓpōnē suax̄ cathegoricax̄:cū nōcopu latōis:illa ꝺuerteret cū ista.tu es hō:t tu sedes.qō ē falsū. ¶ Ex i^a ꝺ^ne seq̄t p.qp aliq̄ copu^c pfcē iunicē ꝺuertūt:q̄ vna significat p̄cise ex ꝓpōne suax̄ cathegōicax̄ cū nota copu latōis:t ñ a^a:pz ō istis.tu es hō.t tu sedes:pol'r tu es hō:t tu sedes:suppo^to qp ly pol'r cadat sup̄ totū sequēs. ¶ z^o seq̄t qp aliq̄ diſiūctie significāt p̄cise ex ꝓpōne ptiū ꝺsiūctiū:quax̄ vna ē va t reliq̄ fl'a:pz ō istis.ꝺtigēter tu es vl' tu ñ es.ꝺtigē ter tu es vl' tu ñ es.i quax̄ prima cadit ly ꝺtigēter sup̄ totū sequēs.t in scōa solū super primam partem.

His visis pz solo rōis negādo illā copl'atiuā.pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄:t qp b^o sit vex̄.sz ꝺcedo istā copl'atiuā.pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄:t b^o ē vex̄.t ne? go vlteri^o:qp i^a significet assitiue:qp pol'e ē qp ꝺicto^m b^o sit vex̄:t qp b^o sit vex̄:t ad ꝓbatōez dr̄ ꝑ negādo añs:qp ista co pulatia significz p̄cise iux̄ ꝓpōnē illax̄ ptiū:sz bñ significat iux̄ ꝓpōnē illax̄ ptiū cū nō copulatōis. z^o negat' ꝺña.qz ly pol'e nō cadit sup̄ scōaz ꝓpōnē i copulatiua:t i suo dcō ca dit super vtrunq; compositum.ideo ex isto antecedente solū segtur:qp ista copulatia solū significat qp boc est verum.t qp possibilis ē ꝺictoziū b^o esse verum:qō cōcedit q̄re ꝛc.

¶ Capitulum de veritate t falsitate ꝺictoziorum incomplexorum.

Vgesimo ad questionem principaliter arguitur sic. Dec sūt duo va cuiuslibet cōtradictiōis:altera ps ē vera:t alicuius cōtradictiōis nulla ps ē vera:t bec iunicē ꝺicunt:g̃ qō va: ꝺ^a tz cū miozi:t maiozē ꝓbo.nā qp affirmatiua sit vera ma nifestū ē:tā iductiue:q̄ ꝑ exponētes:t negatiuā probo sic: aliq̄ iunicē ꝺicut:quox̄ nullū ē vex̄:ergo alicui^o cōtradi ctiōis:nulla ps ē va:pz ꝺ^a:t añs ꝓbat':qm̄ bec ꝺicūt: bō t nōbō.s.icōplexe:t certū ē:qp nullū illox̄ ē vz.ex quo nibil ē verū:nisi ꝓpō.sic nibil scit':nisi ꝓpō. Item nullus deus est t chymera est:sūt cōtradictio:ex quo sūt contradictoria:t nulla illarum ē vera.ergo itētū.

Pro solutione b^o argum̄ti pono.4.ꝺ^nes q̄x p^a ē ista. Aliqua iunicē cōtradicūt:q̄ nec explicite nec iplicite sūt ō extremis silib^o vl' dissilib^o:pz: ō istis ꝺictozys icōplexis:bō:nō bō. Idē pz ō cōtradicto rys ꝓplexis ꝓp'one idistincte:t ñ verbali:vt aial albū.ñ aial albū. ¶ Ex ista ꝓp'one seq̄t p.qp aliq̄ iunicē ꝓtrariāt':q̄ nec sil'itudinē nec dissil'itudinē ꝓtinēt i extrēis:pz ō ill' termis albū:nigrū:calidū frigidū:ꝺriāt'.n.p Aristo.i p̄ntis:t ñ bñt sil'itudinē:nec dissil'itudinē extrēox̄:ex quo nō bñt extrēa. Idē pz ō ꝓtrarys ꝓplexis ꝓp'one nō verbali:vt albū aial: nigrū aial. ¶ z^o seq̄t qp aliq̄ iunicē ꝺicūt quox̄ nullū ē vm t aliqua iunicē ꝺriāt' quox̄ nullū ē fl'z:p̄ma ps pz ō illis: bō ñ bō.t z^a.ō illis albū nigrū. ¶ z^a ꝺ^ē ē ista. Aliq̄ ꝓplexa vba liter iunicē ꝺicūt:quox̄ nullū ē vex̄:t quox̄ null'z ē fl'z:pz: ō bꝺ oronib^o ifinitiuis:te eē boiez:te ñ eē boiez:quelibz bo minē eē aial:aliquē boiez ñ eē aial:qp.n.nulla ista oronuz sit va:vel fl'a:manifestū ē:qz nulla eax̄ qescēter significat vex̄:aut fl'm:tñ iunicē ꝺicūt:qz nulla ē rō:qr̄ illa ꝺicūt:bō t nō bō:gn ēt illa:boiez eē:t nō boiez eē:t ꝓñter illa:te eē boiez:te nō eē boiez. Cōsil'r dico:qp illa ēt ꝺicunt vbal'r t ꝓplexe:aliqs bō q currit.null's bō q currit: quox̄ nullū est vex̄:nec aliqō eox̄ ē fl'z:q̄re ꝛc. ¶ Ex ista ꝓp'one seq̄t p.qp aliq̄ iunicē ꝓplexe vbal'r ꝺriāt':quox̄ uullū ꝑplicite:vl' explicite ē ꝓpō vl'is:seu enūciatō q̄ta:pz ō istis:quelz boiez cur rere:nullū boiez currere:quax̄ qōlz ē oro ifinitia.eodē mō aliq̄ iunicē sub ꝺriāt':q̄x nullū ē vex̄:nec aliqō eorūdē ē ꝓ pō pticl'aris:vl' idefinita:pz ō istis aliquē boiez eē aial:ali quē boiez ñ eē aial. ¶ z^o seq̄t qp aliq̄ iunicē subalternāt'.q̄x nullū ē illatinū alteri^o:pz ō istis: quelz boiem eē: aliquem hominem esse:nullum hominem esse:aliquem hominem non eē.ex quo.n.ñ sūt proposition̄es:non se iferūt aliquo^o. ꝑdicta.n.ñ sūt icōueniētia:qz sic̄ aliqua sit ꝺria t aliqua ꝺi ctoria q̄ ñ sit ꝓpōnes �, Aristo.ita t aliqua pñt eē sub ꝺria vel subalterna:sine ōnoiat iōe ꝓpōnum:t ita pz:qp eq̄ bñ ex oronib^o ifinitis ꝑt ostitui fi^a sic̄ ex ꝓpōnib^o:vūtm̄ fig^a ꝓpō nū vocat' fig^a pfcā t alia ipfcā nūcupat'. ¶ z^a ꝺ^o ē ista. Aliq̄ ē ꝺictō q̄ ñ ē ꝓpō:t aliqua ē ꝺictio q̄ ē ꝓpō ac ipolis enū tiatiō:p̄ma ps pz:ō duob^o ꝺictorys i fig^a.ex qb^o nulla sor mat' ꝓpō.z^a ps ꝓbat':t facio istū syllo^o.aliqs bō ñ currit: qlz bō currit:g̃ currēs ñ ē currēs:iste syllo^o.ē in.S^o.tertie fi gure.g̃ ei^o añs ē ꝓpō:sed ei^o añs ē vna ꝺictio.g̃ ꝛc. ¶ Ex ista ꝺ^ne seq̄t p.qp aliq̄ sūt copulatie ō ꝓpōnib^o oio silib^o. quarū vna ē ꝺictio:t ñ reliqua:pz ō añte p̄dicti syllogismi b^o copulatie:aliqs bō ñ currit:t qlz bō currit.p̄ma.n. copu latia ñ ē nisi ille cathegorice:t bec copulatia iā signata ñ ē: iste cathegorice:sz cathegorice cū nota copulatiōis. ¶ z^o seq̄t qp aliqua cathegorica ē formal' ꝺictio t vltima ꝓpō: pz ō ista:nullus ōs ē:ōs ē:q̄ ē duo formalia ꝺtradictoria: t ꝓpō va:vt patuit:i p^o p̄ncipali b^o duby. ¶ 4^a ꝺ^o ē ista. Aliq̄d ē vz tā ꝺplexe q̄z icōplexe:qō ñ ē ꝓpō:nec aliq̄^o formal' oro:pz:nā qōlz ēs ē vz:qz ēs t vex̄ ꝺuertit':t tñ ñ qōlz ēs ē ꝓpō:sil'r boiez eē ē vz:t tñ boiez eē ē ꝓpō:qz dato:qp nul la ꝓpō foret:adhuc eēt boiem eē:t illud eēt bō. ¶ Ex ista cōclusione seq̄t p̄mo.qp aliqd:vel aliqual'r scit' qualiter ñ ē ꝓpō:nec aliqua alia dabilis enūtiatio:pz:qm̄ boiez eē sci tur:q̄l'r eē ñ est aliquo mō enūciatō. ¶ z^o seq̄t qp aliq̄ sūt

Lozm

Lozm

Lozm

3^a ?

Lozm

Lozm

4^a ?

Lozm

Lozm

duo vera ⁊ nēcia: quoꝝ nullū ē illatiū alterū: ꝑz. de deo: et celo. hec enī sūt necessaria. vz. deū eē: ⁊ ꝑmā cām eē. ⁊ tamē nullum illorum ē alteri⁹ illatiuum: exꝙ nō ē ꝯpositio.

His visis patet responsio ad rōnē negādo illā. ꝺ vtute ꝼmonis cuiuslibet ꝺictōis altera ꝑs ē vera. sz cōcedo illā. cuiuslibet ꝺictiōis ꝓfecte altera pars erit vera: ꝼm quē sensū sepe cōcessi ꝓmā. Exꝙ ꝑz: ꝙ nulla est ꝓfecta ꝺictio: nisi sint ꝯpōnes ꝓles. Deinde nego: ꝙ nihil sit vexꝝ vel sciaī nisi ꝯpositio. Itē nego ꝙ nullus de⁹ est: ⁊ chymera ē: sint ꝺictoria. ⁊ ad ꝓbationē nego ꝟñaz: lz. n. sint ꝺictoria: nō tamē sūt duo iuicē ꝺictoria. q̄re ⁊c.

¶ Capitulū de simultate rerum ⁊ ꝯpositionum: que imediate post hoc erunt.

Vigesimo primo ꝑncipaliꝝ ad qōnez arguit sic. Pole ē duo ꝺictoria eē duo va: g̃ itentū: ꝟñā tenet: ⁊ añs ꝓbaī: ponēdo ꝙ. a. ⁊. b. iuicē ꝺicūt: q̄ sic ꝑcise ꝑ totā horā futurā significabūt: ⁊ ꝙ ī q̄libet ꝑte pari hore future. a. erit verū: ⁊. b. flm: ⁊ ī q̄libz ipari. b. vexꝝ ⁊. a. flz: diuidēdo horā ī ꝑtes ꝯportōales maiores vsus istans pñs. isto posito argait sic. a. ⁊. b. imediate post hoc erūt duo va. ⁊ qcūqz immediate post hoc erūt illa sil'erūt. g̃. a. ⁊. b. sil'erūt duo va: tenet ꝟña cū minori: ⁊ maiorē ꝓbo sic. qñcūqz erit aliqua pars par hore future. a. erit vexꝝ. ⁊ qñcūqz erit aliq̄ ꝑs ipar hore future. b. erit vexꝝ. sz imediate post hoc erit aliq̄ pars par: ⁊ aliqua ipar. g̃ imediate post hoc tā. a. q̄z. b. erit verū. tz ꝟña cū maiori ꝑ casū: ⁊ minor ꝑz ituēti illi⁹ exponētes.

Prosolutione b⁹ argumenti pono q̄tuor ꝟnes. quaꝝ ꝑ⁹ ē ista. Nō si imediate p⁹ B aliq̄ duo erūt: illa sil'erūt. ꝓbaī: imediate p⁹ B erūt duo istātia: et nulla duo istātia sil'erūt. g̃ 2° va: ꝟña tenet cū minori. ⁊ ꝓbo maiorē: qz p⁹ B erūt duo istātia et nullū eritinstās p⁹ B: gn īter illō ⁊ B erūt duo istātia. igr̄ imediate p⁹ B erūt duo 2° instātia: tz ꝟña ab exponētib⁹ ad expo⁹. ⁊ añs ē vexꝝ: vt ꝑz. g̃ et ꝟñs. ¶ Exista ꝟne seqt̄ ꝑ. ꝙ ꝑ⁹ erit aliq̄ ꝑs b⁹ future hore q̄z aliqō istans futuꝝ. ⁊ tñ imediate p⁹ B erit aliqō istēs futuꝝ. 2ª ꝑs ē cuidēs ꝓꝓ exponētes. ⁊ ꝑª ꝓbaī. qñ alī erit aliq̄ ꝑs b⁹ hore future: ⁊ alī erit aliqō istās futuꝝ: sz nllz istās futuꝝ erit ita cito: sic alq̄ ꝑs h⁹ hore. g̃ ⁊c. ꝑz ꝟña ab exponētib⁹ ad expo⁹: ⁊ añs ē vexꝝ. g̃ ⁊ ꝟñs. ¶ 2° seqt̄. ꝙ ꝑ⁹ erit aliqō istās q̄z crit aliqō istās: ⁊ tñ ñ ꝑ⁹ erit aliqua ꝑs hore future: q̄z erit aliq̄ ꝑs eiusdē: ꝑz q̄lz ꝑs ꝑ exponētes. ⁊ ita ꝟcedit: ꝙ ꝑ⁹ erit aliq̄ ꝑs ꝯportōnal' hore future q̄z erit aliq̄ ꝑs ꝯportōalis eiusdē: ñ tñ ꝓma erit aliq̄ ꝑs alic⁹ tpis: q̄z erit aliq̄ ꝑs eiusdē. ¶ 2ª ꝟ ē ista. aliq̄ duo imediate p⁹ B erūt: ⁊ tñ illa nūq̄z sil' erūt: ꝑz: ꝺato ꝙ tā. a. q̄z. b. incipiāt eē ꝑ remotōez ꝺ pñti: ⁊ incipiat. a. eē ī ꝑte pari. ⁊. b. ī ꝑte impari: ita ꝙ. a. nunq̄z erit in parte impari. nec. b. in parte pari: isto posito: patet conclusio. ¶ Ex ista ꝟne sequit ꝑ. ꝙ. a. ⁊. b. imeᵗᵉ p⁹ B erūt: ⁊ tñ ñ imeᵗᵉ p⁹ B erit ita ꝙ. a. ⁊. b. sūt: ꝑz: qz si aliq̄ sūt: illa sil'sūt: sz nūq̄z erit ita: ꝙ. a. ⁊. b. sil' sūt. g̃ nūq̄z erit ita ꝙ illa sūt. ¶ 2° seqt̄. ꝙ ñ ꝑ⁹ erit. a. q̄z. b. nec eō. ⁊ tñ. a. ⁊. b. ñ sil'erūt. 2ª ꝑs ē casus: ⁊ ꝑª ꝓꝓ ex B: qz imediate p⁹ B erit tā. a. q̄z. b. ¶ 3ª ꝟ ē i⁴. aliq̄ iuicē ꝺicūt q̄ imediate p⁹ B: significabūt ꝑcise sic mō significāt. ⁊ tñ imediate p⁹ B ꝟuertēt. pr̄: ⁊ pono: ꝙ. a. ⁊. b. iuicē ꝺicāt: ⁊ sic ꝺicēt ī q̄lz ꝑte pari hore future: ⁊ ī q̄lz ipari ꝟuertēt. isto posito ꝑz ꝟ. ex q̄ imediate p⁹ B erit aliq̄ ꝑs par: ⁊ aliq̄ ꝑs ipar. ¶ Ex i⁴ ꝟne seqt̄ ꝑ. ꝙ. a. ⁊. b. imediate p⁹ B significabūt ꝑcise sic mō significāt. ⁊ tñ ea dē imediate p⁹ boc significabūt alr q̄z mō significēt: ꝑz: qz imediate p⁹ boc. a. ⁊. b. ꝺicēt ⁊ conuertēt. ¶ 5° seqt̄. ꝙ. a. ⁊. b. imediate p⁹ b° significabūt ꝟuertibilr ⁊ ꝺictorie. ⁊ tñ ñ imediate p⁹ boc erit ita ꝙ. a. ⁊. b. significāt ꝟuertibilr ⁊ ꝺictorie. ꝑª ꝑs patz: ⁊ 2ª sil'r: qz nunq̄z erit ita ꝙ. a. ⁊. b. conuertuntur ⁊ contradicunt. ¶ 4ª ꝯclusio ē ista

Alique propositiones immediate post istans ꝓsens inicem ꝺicent: ⁊ cōuertēt: ⁊ eedē imediate p⁹ istans pñs nec ꝺicēt: nec cōuertent: ꝓbaī: ⁊ diuido horā futurā ī ꝑtes ꝓportionales minores vsus istās pñs vt ꝑ⁹. ⁊ ꝙ ꝑª ꝑs erit. a. ⁊ 2ª. b. 3ª. c. 4ª. a. 5ª. b. 6ª. c. ⁊ sic circulariter ī ifinitū: deinde signo. g. d. ꝯpōnes q̄ semꝑ ī. a. cōuertēt: ⁊ in. b. ꝺicēt. i. c. vo erūt iptinētes. isto posito: ꝑz ꝓma ꝑs ex quo imediate p⁹ B erit. a. ⁊. b. 2ª vo ꝓbaī: nā qñcūqz erit. c. d. g. nec cōuertunt nec ꝺicent: sed imediate p⁹ boc erit. c. ergo imediate p⁹ B d. ⁊. g. nec cōuertūt nec ꝺicēt. qō erat ꝓbādū. ¶ Ex ista cōclusione seqt̄ ꝑ: ꝙ imediate post boc erit ita ꝙ. d. ⁊. g. ꝓpōnes ꝓr⁹ ꝺicēt q̄z cōuertēt: ⁊ tñ nō imediate p⁹ B. g. ⁊. d. prius ꝺicēt q̄z cōuertēt: ꝓria ꝑs ꝑz ꝑ exponētes: ⁊. 2ª silr: qz imediate p⁹ B. d. ⁊. g. conuertet ⁊ ꝺicēt: ñ g̃ ꝓr⁹ cōuertēt: q̄z ꝺicēt: nec ēt eō. ¶ 2° seqt̄ ꝙ ī quolibz tpe teriato ad istās pñs erit: ita ꝙ. c. ē ꝓr⁹. b. ⁊. b. ꝓr⁹. a. ⁊ tñ nūq̄z. c. erit ꝓr⁹. b. nec. b. ꝑ⁹. a. ꝑª ꝑs appet. qz in q̄libz tali ꝑte erit hec ꝑ pō va. c. erit ꝑ⁹. b. ⁊. b. ꝓr⁹. a. puta ī q̄libz istātī iceptōis. c. vl alicui⁹ sue ꝑtis. 2ª vo ꝑz: ex dictis. qñ imediate p⁹ boc erit tā. a. q̄z. b. q̄z. c. lz nec. a. nec. b. nec. c. imediate p⁹ B erit.

His visis ꝑz solutio argumēti admittēdo casū. ⁊ ꝛc so añte: nego ꝟñaz. vñ ex illis ꝑmissis ñ seq̄ꝝ ꝙ. a. ⁊. b. imediate post B erūt sil' va: sed solū seqt̄ ꝙ. a. ⁊. b. imediate post hoc erūt sil': qō cōcedo ī cāu illo: ꝑz g̃: ꝙ. a. ⁊. b imediate p⁹ hoc erūt duo va. ⁊ eadē imediate p⁹ hoc erit duo fla. nō tñ p⁹ boc erit ita: ꝙ. a. ⁊. b. sī duo va: aut duo fla. ¶ Capm de possibilitate ⁊ ꝯpossibilitate ꝓpōnū adiuicē.

Vigesimo scdo principaliꝝ ad qōuem arguit sic. B iuicē contra ꝺicūt. Tu curris: tu nō curris: ⁊ eadē sunt iuicē ꝯpossibilia: g̃ pole ē duo ꝺictoria eē duo va: ꝟñā tz cū maiori: ⁊ minorē ꝓbo sic hec copulatia ē polis: tu es bō: ⁊ tu curris: ⁊ tu nō curris: ⁊ ipa ē copulatia affirmatia: g̃ q̄libet eiꝰ ꝑs ꝓcipalis alteri ē cōpolis: ⁊ ꝑ ꝟñs ille sūt cōpoles: tu curris ⁊ tu nō curris: tz ꝟña cū maiori: ⁊ maiorē ar guo sic. 2ª ⁊. 3ª. ꝑs sūt cōpoles ꝑᶜ ꝑti. igr̄ illa copulatia ē possibilis: ꝑz ꝟña: qz sic inuestigaī possibilitas copulatie: ⁊ añs ꝓbatur: qm̄ 3ª ꝑs ē ꝯpossibilis ꝓne ꝑti. ⁊ 3ª ꝑs ē cōpolis eidē ꝑti. g̃ 2ª. ⁊ 3ª. ꝑs sūt ꝯpoles prime ꝑti: ꝑz ꝟña. qz numer⁹ pluralis ꝓbaī ꝑ singularē: ⁊ añs ē manifestū: qm̄ hec sunt cōpossibilia: tu es homo: ⁊ tu curris: ⁊ hec sil'r. tu es homo: ⁊ tu nō curris: quare ⁊c.

Prosolutione hui⁹ argumēti pono. 4. ꝟnes: q̄ꝝ ꝑª ē ista. Aliq̄ sūt ꝯpossibilia vni 3° q̄ tñ nō sūt ꝯpolia inter se: ꝑz de istis: tu curris: ⁊ tu ñ curris: q̄ sūt ꝯpossibilia huic: tu es bō: q̄ tñ nō sūt ꝯpossibiles inter se: ex quo ex eis sic ꝑcise significādo nō pōt formari copulatiua affirmatiua polis. ¶ Ex ista cōclusione seqt̄ ꝑ. ꝙ cū aliq̄ stāt duo ꝯdictoria īter se ꝺicētia: q̄ tñ ñ stāt sil': ꝑz ex ꝯclusiōe: qm̄ cū ista. tu es hō. stāt illa ꝺictoria: tu curris ⁊ tu nō curris: lz ñ sil' sz diuisiz. ¶ 2° seqt̄ ꝙ cū aliq̄ stāt q̄ duo cui repugnāt eadē: ꝑz: ꝺato ꝙ tenet ly duo diuisiue ⁊ ly eadē collectiue. ¶ 2ª ꝯ° ē ista. Cū aliq̄ stat te currere: ⁊ eodē stat te nō currere: ⁊ tñ cū nullo stat te currere ⁊ te nō currere: prima pars patuit. qz cum ista tu es homo: stant illa ꝺictoria: tu curris: ⁊ tu nō curris. scda vo ꝓbaī: qꝛ ꝺato ꝓposito: tūc ex aliquo ⁊ ex illis ꝺictorys sil' sūptis posset fieri copulatia affirmatia possibilis sic ꝑcise significando. qō ē fls. ¶ Ex ista ꝯclusiōe seqt̄ ꝑ. ꝙ cū aliq̄ stāt te currere: ⁊ te ñ currere: cū q̄ ñ stat te currere: ⁊ te ñ currere: ꝑz: qz ly stāt plis nūeri ē idēns ad sēsū ꝯpoⁿ vl' oisū: sz ly stat in singli nūero: limitat ad sēsū ꝯpoⁿ. ¶ 2° seqt̄ ꝙ cū aliq̄ stāt. a. ⁊. b. ⁊. a. ⁊. b. sūt. c. ⁊ tñ cū eodē ñ stat. c: ꝑz: ꝺato ꝙ. a. ꝟtat cū ly te currere: ⁊. b. cū ly te ñ currere. c. vo cū illo copulato te currere: ⁊ te nō currere. Si. n. cū aliq° staret. c. tunc

cū illo staret: te currē: ⁊ te nō currere. qō ē negatū. ℂ 3ª ꝯ. ē ista. Aliq̄ ꝓpōes sunt sil'polles: ⁊ eedē nō sūt iuicē ꝯpol'es: ꝑz de istis. tu curris. ⁊ tu nō curris: sunt. n. sil'pol'es. qz sūt ꝑ istāti pñti pol'es. q̄libet. n. illaꝝ ꝓ hoc istāti ē polis: non tñ sūt iuicez cōpossibiles. exquo ex eisdē ꝑcise significādo non ē formabil' vna copulatia affirmatia polis. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑmo. ꝙ aliq̄ ꝓpō ē polis cū alia: ⁊ eaꝺ nō ē ꝯpolis illi ꝑz ꝺ ista. tu es. q̄ ē pol'is cū ista: tu nō es. exq̄ sunt simul pol'es: non tamē ē cōpolis illi: ex q̄ formalr̄ ꝺicūt. ℂ 2ª se gt̄ ꝙ aliq̄ ꝓpōnes sūt iuicē cōpol'es: q̄ tñ nō stāt sil': sz q̄libz illaꝝ alteri repugnat: ꝑz ex ꝓpoſitiꝺ 2ª ꝑs ⁊ ꝑma silr: exq̄ il la ꝺcōzia sunt sil'polia. ℂ 4ª ꝯ ē ista. Aliq̄ ꝓpōnes sunt iuicē icōpol'es: q̄ꝝ q̄libet cuilibz ē cōpol'is. ꝑz ꝺ istis tribꝰ eis bō currit. tu es bō. tu nō curris: sunt. n. icōpol'es: exq̄ co pulatia fcā ex illis ē ipolis: ⁊ q̄libz cuilibz est cōpol'is: qz ꝑ ma ē cōpolis tā scꝺe q̄z tertie: ⁊ scꝺa est compolis: tā ꝑme: q̄z tertie: tertia ē cōpolis tā ꝑme: q̄z scꝺe: vt liquet ituenti. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑmo. ꝙ aliq̄ sūt ꝓpōnes: q̄ꝝ q̄libz cui libet est cōpossibilis. ⁊ tñ i illa copulatiua fcā ex eisdē ꝑci se vna ꝑs alteri foret incōpol'is: ꝑz cozre^m ex ꝓpoſitiꝺ ꝓpōni bꝰq̄ ad ꝑmāptē. ⁊ quo ad scꝺaz ꝓbaꝺ. signata tali copl'atia ois bō currit. ⁊ tu es bō. ⁊ tu nō curris. ꝑma. n. ꝑs repugnat illi. tu es bō. ⁊ tu nō curris: q̄ ē ꝑs illiꝰ copulatiue. nō. n. ē icō ueniēs copulatiuā eē ptē copulatie. ℂ 2º segt̄. ꝙ aliq̄ ē co pulatia cuiꝰ q̄libet cathegorica cuilibz cathegorice ē com possa. ⁊ tñ non q̄libz eiꝰ ꝓpō cuilibz siue ꝓpōni ē cōpossibi lis. ꝑz ꝺ copulatiua fcā. cuiꝰ ꝑma ꝓpositio scꝺe propositōi: que ē vna copulatiua: non est compossibilis. vt ꝺictū est.

His visis ꝑz solo ad argᵐ. negādo illa eē iuicē ꝯpolia tu curris. ⁊ tu nō curris. et nego illā copula tiuā esse pol'ez: tu es bō. ⁊ tu curris. ⁊ tu nō curris. ⁊ ad ꝓba tionē. scꝺa ⁊ tertia ptes sūt cōpoles ꝑme ꝑti. q̄ illa copula tiua ē polis. nego ꝯñaz: imo ñ segt̄. scꝺa ⁊ tertia ꝑs sunt cō pol'es ꝑme ꝑti. ⁊ sunt ꝯpol'es iter se. q̄ copl'atiua facta ex ill' ē polis. vt patuit ex q̄rta ꝯne. nec sic inuestigaꝺ polītas co pulatie: sz illo mō: q̄libet ꝑs ꝑncipalis hui⁹ copulatie affir matie hypotetice ꝓbabilis ē polis. ⁊ q̄libet cuilibet ē cō possibilis. q̄ copulatiua ē possibilis. ꝯña ē bona. sz aūs ē fal sum in assignatione ꝑncipalis argumenti.

ℂ Lapᵐ ꝺe ꝑtibꝰ ꝺictiōis: q̄ ímediate post hoc erūt ve.

Vigesimo tertio ꝑncipalr ad qōnez arguit sic. Dec inuicē ꝺi cunt. c. tāgit. a. ⁊ idē. c. ñ tāgit. a. ⁊ possibile ē eaꝺē eē duo va. sic adeq̄te significādo. q̄ qō va. 2ª tz cū ꝑria ꝑte aūtis. ⁊ scꝺaz ꝓbo ponē do: ꝙ. ꝺ. sit vna līea diuisa in ptes ꝓportio nales miozes vsus. c. punctū: icipiente mo ueri ꝑ transcundo. ꝺ. ꝑ remotionē ꝺe presenti: ita ꝙ q̄libet pars ipar erit. a. ⁊ q̄libet ꝑs par erit. b. Deide diuidaꝺ boza futura ī ptes ꝓportōales miozes vsus istans pñs: isto posi to. arguit sic. ꝺ copulatia. c. tāgit. a. ⁊. c. non tāgit. a. imedia te post erit va. q̄ ꝓle ē illa duo ꝺictoria eē duo va. ꝑz ꝯña qz talis copulatiua ñ erit va. nisi ābe partes sil'erūt ve: ⁊ aūs ꝓbaꝺ. qñ ímediate post hoc tam ꝑma: q̄z scꝺa ꝑs erit va. q̄ ímediate post ꝺ illa copulatia erit va. ꝑz ꝯña. qz sic in uestigaꝺ vitas coplatiue: ⁊ aūs ꝓbaꝺ. nā qñcūq̄z. c. tāgit. a. ꝑma ꝑs erit va. ⁊ qñcūq̄z. c. tāget. b. scꝺa ꝑs erit va: sed. c. ī mediate pꝰ ꝺ tāget tā. a. q̄z. b. q̄ imediate post hoc q̄libet il laꝝ ptium erit vera. qō erat ꝓbandū: antecedens autem patet ex casu per exponentes.

Prosolutione huiꝰ argumēti pono q̄tuoꝝ ꝯclu siōes. quaꝝ prima ē ista. Imme diate post hoc. c. tanget. a. ⁊. b. ⁊ tñ imediate post hoc. c. tā get ꝑcise. b. ꝑma ꝑs ꝑz ex casu. ⁊ scꝺa ꝓbaꝺ. per exponētes qñ post hoc. c. tāget ꝑcise. b. ⁊ nullū erit istās post hoc gn i terillud ⁊ hoc tanget ꝑcise. b. q̄ ꝛc. maioꝝ patet: ꝓ resoluen tes: ⁊ mīnozē ꝓbo. qz si nō; ꝺet q̄ aliqō istās nō iter qō: ⁊ ꝺ istās. c. tāget ꝑcise. b. ⁊ sit illō. g. ⁊ arguo ꝙ iter. g. ⁊ ꝺ istās. c. tāget ꝑcise. b. qz tūc. c. tāget ꝑcise. b. ꝺemīrando vnā ptē eiꝰ parē inter. g. ⁊ hoc istās: ⁊ tūc erit iter. g. ⁊ hoc istās: igr̄ iter g. ⁊ ꝺ istās. c. tāget ꝑcise. b. ℂ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑmo. ꝙ. c. i Lozᵐ mediate pꝰ hoc tāget ifinita. a. ⁊ ifinita. b. ⁊ tñ imediate pꝰ ꝺ tāgit solūmō vnū. a. ꝑz: ꝓ exponētes. ℂ 2º segt̄ ꝙ aliq̄ ꝓ Lozᵐ pō imediate post hoc infinities erit va. ⁊ eadem immedia te post solum semel erit vera. patet ꝺe qualibet istaꝝ. c. tā git a. c. nō tāgit. a. exponēdo vt ꝑus. ℂ 2ª ꝯ ē ista. c. nō tan 2ª ꝯ get pl'a. a. q̄z. b. ⁊ tñ imediate pꝰ hoc erit ita ꝙ. c. tanget pl'a a. q̄z. b. ꝓ ꝑs ꝑz. qz. c. tāget ifinita. a. ⁊ ifinita. b. scꝺa ꝑs ē cui ꝺēs: qm̄ ī q̄lz istāti i q̄. c. icipiet tāgere. a. erit ita ꝙ. c. tāget pl'a. a. q̄z. b. ex q̄ vltio tactū erit. a. ℂ Ex ista ꝯclone segt̄ ꝓ. Lozᵐ ꝙ imediate pꝰ hoc erit ita ꝙ. c. tāget pl'a. a. q̄z. b. ⁊ tñ imedi ate pꝰ hoc erit ita ꝙ. c. nō tāget plura. a. q̄z. b. ꝑma ꝑs patu it: ⁊ scꝺa appet: qz ī q̄libz istāti i quo. c. icipiet tāgere. b. erit ita ꝙ. c. nō tāgit pl'a. a. q̄z. b. qz tc̄. b. erit ꝑmo tactuz sic̄. a. vl timo tāget ab ipo. c. ℂ 2º segt̄ ꝙ. c. imediate pꝰ hoc tāget Lozᵐ a. ⁊. b. ⁊ tñ imediate pꝰ hoc nō tāget. a. nec. b. ꝑma ꝑs ꝑz ex casu: ⁊ scꝺa ꝓbaꝺ: nā qñcūq̄z. c. tāget aliquē ꝓctū inter. a. ⁊ b. tc̄ nō tāget. a. nec. b. sz imediate pꝰ hoc tāget aliquē punctū iter. a. ⁊. b. q̄ imediate pꝰ hoc nō tāget. a. nec. b. tz ꝯñtia. ⁊ aūs ex casu. ℂ 3ª ꝯclo ē ista. Aliq̄ copulatia affirmatiua 3ª ꝯ imediate pꝰ hoc erit falsa significādo ꝑcise iuxta ꝯpōnē su aꝝ ptiū: cuiꝰ q̄libz ꝑs principalis imediate pꝰ hoc erit vera: ꝑz ꝺe ista. c. tāgit. a. ⁊. c. ñ tāgit. a. vt argꝰ principale ꝓbauit. ℂ Ex ista ꝯclone segt̄ prio. ꝙ aliq̄ vlis ñ isolubil'imedia Lozᵐ te post hoc erit fl'a: cuiꝰ q̄libet singularis quā apta nata est bre imediate post hoc erit vera. ꝑz ꝺe ista. vtrūq̄z istoꝝ est vex ꝺemōstratis ꝓpoſitiꝺ ꝺictoryus: ipsa. n. cōtinue erit fal sa. ⁊ tñ q̄libet istaꝝ imediate pꝰ hoc erit va. vz. hoc istoꝝ ē vex. ꝺemīrando affirmatiuā. ⁊ hoc istoꝝ ē vex: ꝺmīrando negatiuā. ℂ 2º segt̄. ꝙ aliq̄ ē ꝯña bona ⁊ formal: cꝰ q̄libz ꝑ Lozᵐ missaꝝ imediate post hoc erit va. ⁊ ꝯñs imediate post hoc erit falsū significātibꝰ ꝑmissis: ⁊ ꝯñte iuxt̄ cōez modū signi ficādi. ꝑz ꝺ ista ꝯña. ꝺ istoꝝ ē vex. ⁊ hoc istoꝝ ē vex: ꝺmīra tis ꝓpoſitiꝺ ꝺictoryus. igr̄ vtrūq̄z istoꝝ ē vex. ℂ 4ª cōclo ē 4ª ꝯ ista. Aliq̄ ꝓpōnes erūt vere: ⁊ tñ nunq̄z erit ita sic̄ ille signi ficabūt. patet ꝺe istis. c. tāgit. a. c. non tangit. a. ꝙ. n. erūt vere manifestum est: sed ꝙ nunq̄z erit ita: sicut ille signi ficabūt. ꝑz. qz nunq̄z erit ita ꝙ. c. tāgit. a. ⁊ ꝙ. c. non tangit. ℂ Ex ista cōclone segt̄ prio. ꝙ illa ꝯña ñ valet. ita erit sic̄ Lozᵐ pª significabit: ⁊ ita erit sic̄ scꝺa significabit. q̄ ita erit sic̄ il le ꝺue significabūt: sic̄ ñ segt̄. ita erit ꝙ ꝺ istoꝝ ē vex: ⁊ ita erit ꝙ ꝺ istoꝝ ē vex. ꝺmīrando ꝓpoſita ꝺictoria. q̄ ita erit ꝙ vtrūq̄z istoꝝ ē vex. ℂ 2º segt̄. ꝙ ista ꝯña nō valet. si aliq̄ Lozᵐ ꝓpōnes sunt ve. ita est sic̄ ille significāt. q̄ si aliq̄ ꝓpōnes erūt ve. ita erit sic̄ ille significabūt: sic̄ ñ segt̄: si aliq̄ ꝓpōes sunt vere: ex his ē formabilis copulatiua affirmatiua ve ra. ergo si alique ꝓpōnes erūt vere ex his erit formabilis copulatiua affirmatiua vera. vt ꝑz ex predictis ꝺcōzijs.

His visis ꝑz solutio rōnis admittēdo casuz: ⁊ vlteriꝰ nego ꝙ illa copulatiua erit va. Et ad ꝓba tionē. taz prima ꝑs: q̄z scꝺa imediate post hoc erit vera. igr̄ illa copulatiua imediate post hoc erit vera: nego ꝯñtiam: nec sic iuestigaꝺ vitas copulatie: oz aūt sumere in aūte: ꝙ ille ptes erūt sil'vе. qō negatur. lz. n. imediate post hoc ille erunt vere. ⁊ immediate post hoc erunt falsе: non tamen simul erunt vere: nec simul erunt falsе. quare ꝛc.

ℂ Laᵐ ꝺ exceptiua ꝑmi et scꝺi ordinis: ⁊ q̄ꝛ est probāda.

Vigesimo quarto principaliter ad q̄ stionem arguitur sic. hec ī uicem contradicunt. Tu incipis scire com munem ꝓpōnem ꝑter. a. tu non incipis sci re cōez propōnē ꝑter. a. ⁊ pole est cadē esse duo vera. ergo itentū. tenet ꝯsequētia. cū ꝑ ma parte aūtis: ⁊ scꝺam probo ponendo.

q̄ tu scias cōmunem propositionem p̄ter.a.ꝛ q̄ imediate añ istās pñs sciuisti.a.ꝛ imediate post istās pñs sciesꝫ.a.isto posito: ꝓbaꝫ affirmatia sic.tu scis oēm ꝓpōnē p̄ter.a.ꝛ nō imediate añ istās pñs sciuisti oēz ꝓpōnē p̄ter.a.igit̄ tu incipis scire oēm ꝓpōnē p̄ter.a.pz ↄ ña a cā vitatis ad ꝓpōnez bñtē illaz cām:ꝛ añs ē vex̄ per casū.igit̄ ꝛ ↄ ñs. Deinde ꝓbaꝫ negatiua:q̄ si nō:deꝫ oppm̄.ꝛ arguit̄ sic:tu incipis scire. oēz ꝓpōnē p̄ter.a. igit̄ tu ñ incipis scire.a.ↄ ñs ē contra cam̄: ꝛ tz ↄ ña:ab exceptiua ad alterā exponētē. vnde a filꝫ opti me segt̄:tu ꝓmittis mihi oēm denariū p̄ter.a. igit̄ tu non promittis mihi.a.ꝛ ita videtur in ꝓposito sequi: vel detur causa diuersitatis.

p̄a ↄ° **Pro solutione** hui⁹ argumēti pono q̄tuor ꝑnes q̄x p̄ma sit ista. Aliq̄ est excepti ua ꝓpria cui⁹ termin⁹ a quo fit exceptio:ita imobilr distri buit̄ in p̄iacēte: sic̄ in exceptiua:pz ꝺ ista: tu incipis scire oēz ꝓpōnē p̄ter.a.vbi ly ꝓpōnē suppōit distributiue imobilr vtute dictōis exceptiue:vel saltē rōne toti⁹ aggregati ex si gnovlī:ꝛ dictōe exceptiua.ꝛ in suo p̄iacēte eodē mō suppo
Lozm nit.ſ.tu incipis scire oēm ꝓpōnē:vt alias patuit. ¶ Ex ista conclone segt̄ p̄.q̄ aliqs termin⁹ imobilr distribuit̄:q̄ nec ab aliq̄:nec ab aliqb⁹ oēz suā recipit imobilitatiōez: pz de illo termio ꝓpōnem:q̄ bz duplicē imobilitationē.vnā re/
cipit a vbo inceptiōis:alterā vo ab aggregato sequēntiū si/
Lozm gnoꝝ. ¶ zᵒ segt̄.q̄ aliqs termin⁹ bz duplicez imobilitati onē.ꝛ tñ ñ bz duplicē suppōnē:pz de eodē termio:q̄ nō alr
zᵃ ↄ° q̄z distributīe supponit:vt pz ituēti. ¶ zᵃ ↄ° ē ista. Aliqua ē exceptia ꝓpa:cⁿ ꝓbatio ñ incipit:nec ē incipiēda a dictione exceptia:pz de ista.ois hō videt oēz asinū p̄ter brunellū.ñ .n.ē ꝓbāda exceptiue.sz vlr: ex q̄ p̄mus termin⁹ ē signum vle affirmatiuū cui⁹ ē ꝺterminabile mobilr distribuitur.
Lozm ¶ Ex ista ↄne segt̄ p̄.q̄ sic̄ aliq̄ ē exceptia ꝓpa cⁿ subz sup ponit imobilr:ita aliq̄ ē exceptia ꝓpa cuius subz imobilr distribuit:p̄ma ps patz de tali.ois hō p̄ter soz.currit.zᵃ vo
Lozm ps liq̄t de tali.ois hō videt oēm boiez p̄ter soz. ¶ zᵒ segt̄. q̄ sic̄ aliq̄ ē exceptiua nulli⁹ q̄̄titatr:ita aliq̄ ē q̄̄ta figuralr situabilr:p̄ma ps pz ꝺ istis:ois hō p̄ter soz.currit.nllꝰ hō ni si soz.disputat.zᵃ ps pz ꝺ istis.ois hō videt boiem p̄ter soz. aliqs hō videt oēz boiez p̄ter soz.hō videt oēm boiez p̄ter soz.tu ꝓmittis oēz ꝺnariū p̄ter.a.p̄ma.n.ē vlis: scꝺa ꝑticu laris.z⁴ idefinita.4.ª singlaris:ex q̄ segt̄:q̄ tres p̄ſ sūt situa
3ª ↄ° biles i figura. ¶ zᵃ ↄ° ē ista. Sic̄ ois exceptia p̄mi ordis ē exceptie ꝓbāda:sic nulla scꝺi ordis ē exceptie iferēda: vo co āt exceptiuā p̄mi ordis illā: cⁿ ꝓbō icipit a sig̃ exceptio vl suū ↄdcōriū.vt ois hō p̄ter soz.ñ currit. ois hō p̄ter soz. currit.ꝛ exceptiuā scꝺi ordis voco illā:cⁿ ꝓbatio icipit ab alio termio:q̄̄ a dictōe exceptia:ut ois hō videt oēz asinū p̄ter brūellū.tu icipis scire oēz ꝓpōnē p̄ter.a.pz.n.q̄ p̄me
Lozm exceptie exceptibilr ꝓbant̄.alia vo ꝑ alia signa. ¶ Ex ista ↄne segt̄ p̄.q̄ sic̄ aliq̄ exceptia ꝓpa ē vlis:vel idefinita.ita aliq̄ ꝓpa ē exclusiua.ꝛ aliq̄ reduplicatiua.p⁴ ps est oñsa.ꝛ scꝺa ē euidēs ꝺ istis.tñ ois hō p̄ter soz.currit.pla.inq̄̄tum
Lozm hō ē oē aial: p̄ter irrōale. ¶ zᵒ segt̄.q̄ aliq̄ exceptia ꝓpa ē scꝺi ordis:cⁿ q̄lz singular ē p̄mi ordis.pz ꝺ ista.ois hō ē oē risibile.p̄ter soz.q̄ ē scꝺi ordis.ꝛ tñ q̄libet talis. iste hō ē oē
4ª ↄ° risibile p̄ter soz.ē p̄mi ordis. ¶ 4ª cōclo ē ista. Aliq̄ ē ꝓpō exceptia p̄mi ordis.cui⁹ exceptia p̄iacēs ē scꝺi ordis.pz de ista.ois hō p̄ter soz. videt oēz asinū.p̄ter brunellū. ipa.n.ē p̄mi ordis.exq̄ ꝓbatio icipit a dictōe exceptia.ꝛ ei⁹ p̄iacēs ē scꝺi ordis.ſ.ois hō videt oēm asinū p̄ter brunellū.exq̄ ꝓ
Lozm batio icipit a signo vli. ¶ Ex ista ↄne segt̄ p̄. q̄ aliq̄ ē ex/ ceptiua ꝓpa scꝺi ordis:cⁿ p̄iacēs ē exceptiua ꝓpa p̄mi or/ dinis.pz ꝺ ista.tñ B ē oē risibile p̄ter soz.q̄ ē scꝺi ordis.ꝛ il la q̄ ē sua p̄iacēs.ſ.B ē oē risibile p̄ter soz.ē p̄mi ordiſ.vt pz
Lozm ex dcis. ¶ zᵒ segt̄.q̄ sic̄ aliq̄ exceptia ꝓpa ē vlr: vel idefi/ nite ꝓbāda:ita aliq̄ ꝓpria ē exclusiue:vel inceptiue īferen

da.pz istud corrolariū ex dictis.hec.n.ois homo videt oēz asinū p̄ter brunellū.ē vlr ꝓbanda:ꝛ sua p̄iacēs indefinite: vel resolutorie: hec vo.tñ ois hō p̄ter soz.currit.ē exclusi/ ue ꝓbāda.ꝛ illa. tu incipis scire omnem ꝓpositionez p̄ter a.inceptibiliter inferenda.

His visis pz solutio rōnis admittēdo casū ꝛ conce dēdo illā.tu incipis scire oēm ꝓpōnē p̄ter a.ꝛ ad inprobationē:nego ↄñam. nec arguit̄ ab exposita ad vnā suaꝝ exponētiuz.q̄ illa ñ ē exponibilis:nec ꝓbabilis rōne dictiōis exceptiue: cū sit scꝺi ordis. sz rōne inceptiōis ē ipa cālr iferēda.ꝛ ad silitudinē dico.q̄ ñ ꝓcedit ad ꝓpm̄. q̄ illa.tu ꝓmittis oēm ꝺnariū p̄ter.a.ñ bz ꝓbationē:q̄ non ↄuertat̄ cū ꝓbatiōe dictiōis exceptiue q̄liter ñ ē i ꝓposito ꝛ ita patet. q̄ aliqua est exceptiua ꝓpria affirmatiua que non ē alicuius sue exponentis illatiua.q̄re ꝛc̄.

¶ Capl'm de excessu: quo maius excedit minus.

Vigesimo gnto p̄ncipalr̄ ad qōnem arguit̄ sic.hic sunt duo ꝛa i casu.A.ē triplū ad.b.ꝛ nullū.a. ē triplū ad b.ꝛ ista sunt duo ↄdictoria.igr̄ q̄stio ꝛa.ↄña tz cū minori.ꝛ maiorē ꝓbo ponēdo q̄.a.sit pedale:ꝛ.b.subduplū ad.a.ꝛ sit vnū.a.oēs. ꝛ vnū b.oē.b.tunc nullū.a.ē tripluz ad.b.q oē.a.ē p̄cise duⁿ ad.b.p casū.ꝛ q̄.a. est triplū ad.b. ꝓbaꝫ.a. excedit.b.p pedale.ꝛ.b.ē solū semipedale:igr̄ a.ē triplū ad b.pz ↄª.ꝛ añs ꝓbaꝫ.a.excedit.b.p duo semipedalia:igr̄ a. excedit b.p pedale.pz ↄña:q̄ duo semipedalia constituūt pedale.ꝛ añs ꝓbaꝫ:ꝛ sint.d.c.medietates.a.pedalis:tē sic. a.excedit.b.p.c.semipedale:ꝛ idē.a.excedit.b.p.d.semipe dale.igr̄.a.excedit.b.p.d.ꝛ.c.semipedalia:ꝛ per ↄsequens: per duo semipedalia:quare ꝛc̄.

Pro solutione bꝰ argumēti pono.4.ↄnes:q̄x p̄ª ꝑª ē ista.A.ē duplū ad.b.ꝛ tamē b.ē duplū ad.a. ꝓbaꝫ.ꝛ pono:q̄ a.sit q̄drupedalr lōgū:pedalr latū:ꝛ pedalr ꝓfundū.b.vo bipedalr longū:bipedalr latū ꝛ bipedalr ꝓfundū.isto posito:arguit̄ p̄ma ps ↄnis sic.a.bz q̄̄titatē duplam ad q̄̄titatē.b.igit̄.a. ē duplū ad.b.pz ↄña ab vno cōuertibili ad reliquū.ꝛ añs ꝓbaꝫ.a.bz lōgitudinē duplā ad lōgitudinē.b.igr̄.a.bēt q̄̄titatē ad q̄̄ritatē.b.pz ↄña ab iferiori ad suū superⁱ affirmatie ꝛ sine ipedimēto: añs āt ē casus. ¶ Ex ista ↄne segt̄ p̄. q̄.a.ē duᵐ ad.b.ꝛ tñ Lozm b.ē maiⁱ.a.ꝑª ps patuit.ꝛ scꝺa ꝓbaꝫ.q̄ñ tā.a.q̄̄.b.ē magm̄. ꝛ.a.ñ ē ita magnū sic̄.b.g̃.b. ē maiⁱ.a.pz ↄña. ab exponen/ bus ad expom̄.ꝛ minorē ꝓbo.q̄.a.cōtinet solūmō.4.peda lia.ñ coicātia ſz oēz dimēsionē.b. vo ↄtinet sex pedalia ñ coicātia ſm oēz dimēsionē:ita q̄ qōlz illoꝝ ē pedalr lōgū ꝛ pedalr ꝓfundū.igr̄.a.ñ ē ita magnū sic̄.b. ¶ zᵒ segt̄.q̄ a. Lozm ñ ē eq̄le.b.ꝛ tñ.a.bz q̄̄titatē eq̄lē q̄̄titatis.b. p̄ª ps pz.ꝛ zᵃ ꝓbaꝫ.q̄.a.bz lōgitudinē eq̄lē longitudini.b.igr̄.a. bz q̄̄ti tatē eq̄lem q̄̄titati.b. pz coña. vt pus.ꝛ añs ē maniⁱ.q̄.a bz bipedalē longitudinē:medietatē totiⁱ sue latitudis q̄ ē equalr bipedali.b. ¶ Uñ nōndū q̄ lz sequaꝫ.a.bz q̄̄titatē duplā ad q̄̄titatē.b.igr̄.a.ē duᵐ ad.b.ñ tñ segt̄.a.bz q̄̄titatē eq̄lē q̄̄titati.b.igr̄.a.ē eq̄le.b.duplū.n.ꝛ subdupluz sunt relatiua suppōnis ꝛ suppōnis. sz eq̄le ꝛ ineq̄le sunt relata eqperātie:tñ bene segt̄. dimēsio.a. ē equalr dimensioni.b. igr̄.a.ē eq̄le.b.sz añs ē falsū ꝓ q̄libet dimēsione.a.bipeda litas.n.ñ ē dimēsio.a.sed sue ptes. ¶ zª conclo ē ista. A.ē zª ↄ eq̄le.b.ꝛ tamē non bz tantā q̄̄titatē q̄̄tā bz.b. ꝓbaꝫ.ꝛ po/ no.q̄.a.sit bipedale ſm oēm dimēsionē.b.vo tripedale ſz longitudinē.ꝛ bipedale ſm alias dimēsiōes: isto posito pz p̄ma ps:q̄ñ aliq̄ dimēsio.a.est equalr alicui dimēsioni.b.ꝛ scꝺa ps segt̄ ex casu.q̄ñ.b.excedit.a.ꝓ vnū pedale. ¶ Ex Lozm ista conclone segtur.q̄ si.a.ē equale.b.ſm longitudinē.a. ē eq̄le.b.non tamē si.a.est tantū sicut.b. ſm longitudinez. a.est tantū sicut.b.qꝛ ita:ꝛ sicut:tantū ꝛ q̄̄tū includunt di/

stributionem:ꝛ nullã includit equale vel inequale. ℂ 2°sequit. Q2 si.a.est duplũ ad.b.ſm longitudinẽ.a. est duplum ad.b.nõ tñ si.a.est maius.b. ſm latitudinez.a.est maius.b. qñ duplũ ꝛ triplus nullã includunt distributionẽ: quaz tñ includit cõparatiuus gradus. ℂ Notandũ tñ q̃ phisice loquẽdo illud est alteri equale: vel duplus ad illud: quod ſz omnẽ dimẽſionẽ est tale: qualiter sum sepe locutus. sed ad ꝓpens sophistice ꝓcedo variãdi causa tribuẽdi modũ. ℂ 3ª cõclusio est ista.a.excedit.b. per duo semipedalia:ꝛ tamen .a.nõ excedit.b.nisi per vnũ semipedale. ꝑma pars patuit in casu argumẽti.ꝛ secũda ꝓbatur in eodẽ casu: quia.a.ẽ pedale.b.semipedale ſm omnẽ diuisionez. igitur.a.non excedit.b.nisi per vnũ semipedale. quare ꝛc. ℂ Ex ista ꝟne sequitur ꝑmo. Q2 per vtrũq; istoruz semipedaliuz.a.excedit .b.ꝛ tñ.a.nõ excedit.b.nisi per alterũ ipsoꝝ. patet vt ꝓius. ℂ Secũdo sequit. Q2.a.excedit.b.p̃cise per vnũ istoꝝ: ꝛ tñ per nullũ istoꝝ ꝓcise. a. excedit.b. ꝑma pars ꝓz: ꝛ ſcõa silr: ex quo per qlibet istoꝝ.a.excedit.b. ℂ 4ª ꝟ est ista. Taz .a.q̃.b.est p̃cise bipedale:ꝛ tñ.a.excedit.b.per bipedale: ꝓbatur ꝛ pono q̃.a.sit bipedaliter longũ: bipedalr latuz:ꝛ bipedalr ꝓfundũ.b.vo bipedaliter lõgũ bipedalr latũ:ꝛ bipedaliter ꝓfũdũ. isto posito(ꝓz ꝟ) ex quo.a.supaddit.b.duo pedalia. ℂ Ex ista ꝟne sequit ꝑ. Q2 .b.est ꝓcise pedale:ꝛ tñ .b.nõ ẽ ꝓcise pedalis q̃titatis. ꝑma pars ꝓz. ꝑ exponẽtes: ꝛ ex alio: qz nõ reffert addere dictionẽ exclusiuã p̃dicato irecto. 2ª vero est euidens. qz.b.est alterius q̃titatis q̃z pedalis: ex quo est bipedale. ℂ 2° sequit. Q2 illa ꝟña nõ valz .b.est p̃cise pedale. igit̃ .b. nõ est bipedale. añs eniz est verꝝ ꝟñs falsuz (vñ cõcedo) q̃.b.est p̃cise pedale:ꝛ idez.b. est ꝑcise bipedale: sicut idẽ hõ est ꝓcise calidus: ꝛ p̃cise alb9.

His visis respõdet ad rõnez admisso casu: nego illã .a.est triplũ ad.b.ꝛ ad ꝓbationẽ respõdetur tripliciter. ꝑmo negãdo illã ꝟñaz ꝑ duo semipedalia.a. excedit.b. igitur.a. excedit.b. per duo semipedalia: nec sequitur ꝑ duo semipedalia.a.excedit.b.ꝛ eadẽ sunt vnũ pedale. igit̃ ꝑ vnũ pedale.a.excedit.b. sed bene sequit. igit̃ ꝑ aliqua que sunt vnũ pedale.a.excepit.b. 2° negat̃ illa ꝟª .a.excedit.b.ꝑ duo semipedalia. q̃.a.excedit.b.ꝑ vnuz pedale alternatis enĩ vicib9.a.excedit.b.ꝑ duo semipedalia: semꝑ vnũ cõmẽſurãdo.b.iõ bene segt̃.a.excedit.b.ꝑ duo semipedalia sine cõmẽſuratione alicui9 illoꝝ ad.b. igit̃ .a. excedit.b.ꝑ pedale: sed añs ẽ falsuz. 3° rñdet̃ obligatorie negãdo illã.a.excedit.b.ꝑ duo semipedalia: ẽt ꝟñter.a.excedit.b.ꝑ.c.d.semipedalia. Et ad ꝓbationẽ.a.excedit.b.ꝑ c.semipedale:ꝛ excedit.d.per.b.semipedale: concedendo primã partem: nego secundaz tanq̃ repugnantem posito cum opposito bene negati:ꝛ vno concesso. sequitur eniz.a. est pedale duplum ad.b.ꝛ non excedit.b.per.c.d.ꝛ excedit .b.ꝑ.c.semipedale. igit̃ nõ excedit.b.ꝑ.d.semipedale. maior est casus cũ opposito bñ negati:ꝛ minor ẽ concessa: vbi vero ꝑmo ꝓponeret̃ illa.a.excedit.b.ꝑ.d.semipedale: ꝟcederez eã:ꝛ negarẽ alterã scõo loco ꝓpositã. quare ꝛc.

℄ Capitulũ de illatiõe terminoꝝ correlatiuoꝝ inuicẽ.

Vigesimo sexto ꝑncipalr ad qõnẽ arguit̃. ista sunt duo vera ĩ casu. A. est cẽtuplũ ad.b.ꝛ idẽ.a.nõ ẽ centuplũ ad.b.ꝛ eadẽ inuicẽ ꝟdicunt. q̃ qõ vaꝫ ꝟña cũ minori:ꝛ maiorẽ ꝓbo: ponẽdo q̃.a. sit bipedale ſm oẽm dimẽſionẽ.b. vero pedale ſm oẽz dimẽſionẽ. isto posito ꝓz q̃.a. ẽst centuplũ ad.b.ꝛ q̃.a.ẽ cẽtuplũ ad.b. ꝓbat̃.a.est duplũ ad.b. q̃.a.est cẽtuplũ ad.b. ꝓz ꝟña: ab vno conuertibili alreliquũ: qz duplũ ꝛ cẽtuplũ cõuertunt̃. oẽ. n. duplũ ẽ cẽtuplũ: ꝛ ecõtra: qõ ꝓbat̃: qz oẽ duplũ ad suã medietatẽ est centuplũ ad suã centesimã ptẽ: ꝛ oẽ cẽtuplũ ad aliquã eius ꝑte vel ad aliqd aliud ẽ duplũ ad suã medietatem.

Pro solutione huius argumẽti ponunt q̃tuor ꝟclones quarũ ꝑma ẽ ista. Aliq̃ ꝑª ꝟ relatiua inuicẽ cõuertunt̃: que tñ nõ sunt inuicẽ correlatia ꝓz de istis: duplũ ꝛ cẽtuplũ. sunt enĩ relatiua: qñ duplũ refert̃ ad subduplũ: ꝛ cẽtuplũ ad subcẽtuplũ: ꝛ cõuertunt̃ ꝑ argumẽtũ: ſz nõ sunt inuicẽ correlatiua: qz tũc hec ꝟña eẽt bona.a.ẽ duplũ ad.b.q̃.b.ẽ cẽtuplũ ad.a. ſz notũ est hãc cõ sequẽtiã nõ valere. ℂ Ex ista ꝟne segt̃ ꝑ. Q2 aliqñ ẽ relatiuuz cui nõ correñdet nisi vnũ correlatiuũ: ꝛ tñ infinita relatiua sunt cũ illo cõuertibilia (ꝓz) nã isti relatiuo duplũ: nõ correspondet aliud correlatiuũ q̃z ly subduplũ: ꝛ tñ infinita relatiua sunt cũ illo cõuertibilia: videlz triplũ: q̃druplũ: quintupluz: ꝛ sic de alijs in ifinitũ. ℂ Scõo sequit̃. Q2 aliqñ est relatiuũ cũ quo magis ꝟuertit̃ nõ correlatiuũ q̃z correlatiuũ (ꝓz) qz optime sequit̃ duplus agit ꝑ se in.a.q̃ cẽtuplũ agit ꝑ se in.a.ꝛ ecõtra: sed ex isto añte nõ segtur: q̃ subduplũ agit per se in.a. ℂ 2ª ꝟ est ista. Aliq̃ sunt duo correlatiua q̃ cũ termino aduerbiali vel supplẽte vicẽ eius nõ sũt inuicẽ illatiua (ꝓz) qz nõ sequit̃. a. est plus q̃z duplũ ad.b.q̃ .b.est plus q̃z subdubiũ ad.a. dato enĩ q̃.a.eẽt vndiq; tripedale:ꝛ.b.pedale: foret añs verũ sine ꝟñte: sed bene segt̃ .a.est plus q̃z duplũ ad.b.q̃.b.est minus q̃z subduplũ ad.a. ꝛ ꝟñs est verũ sicut ꝛ añs. ℂ Ex ista ꝟne segt̃ ꝑ. Q2 ista ꝟª nõ valet.a.est duplũ ad.b.in.c.loco: q̃.b.ẽ subduplũ ad.a.i .c.loco (dato enĩ) q̃.a.sit i.c.loco:ꝛ.b.i.d.loco: est añs verꝝ ꝛ ꝟñs falsũ. ℂ 2° segt̃. Q2 ista ꝟña ñ valz.a.ẽ duplũ ad.b. ſz.c.q̃titatẽ q̃.b.ẽ subduplũ ad.a. ſz.c.q̃titatẽ (supposito nãoz) q̃ totaľ q̃titas.a.sit.c.ꝛ totaľ q̃titas.b.sit.d.est añs verũ: ꝛ ꝟsequẽs falsuz (ex eo) qz.b.nõ est subdupluz ad.a. ſm.c.q̃titatẽ: sed ſm.d. ꝑ casuz. ℂ 3ª ꝟ est ista. A. erit relatiuũ ad.b.ꝛ tñ.b.nunq̃ erit subrelatiuũ ad.a. ꝓbat̃ (ꝛ pono) q̃.a.sit vnũ bipedale:ꝛ ꝑ totã horã futurã erit bipedale: ſz nõ erit.a. imo.c.b.vo sit pedale:ꝛ tãte q̃titatis ꝟtinẽtie erit: ſz nõ mutabit denoiationẽ: isto posito (ꝓz ꝑma ꝑs ꝟclonis) qñ hoc erit relatiuũ ad.b. demõſtrãdo.a.ꝛ hoc ẽ vel erit.a.q̃ ꝛc. 2ª pars ꝓz qz nullũ.a.post ℔ erit.a vt suppono: q̃.b.nõ erit subrelatiuũ ad.a. ℂ Ex ista ꝟne segtur ꝑmo q̃.a.erit relatiuũ ad.b.quãdo.b.erit cẽtuplũ ad.a: et tñ vnũ.a.erit oẽ.a.ꝓbat̃ ꝛ pono q̃ vnuz bipedale sit alicui9 centesima pars sit etiã.a.que erit omne.a. ita q̃ illud bipedale nunq̃ amplius erit.a.b.vo fit: ꝛ erit centuplum ad illam partem que erit.a. isto posito patet correlariũ. ℂ Secundo sequit̃. Q2.a.ꝛ.b.erunt duo q̃ta quoꝝ vnũ erit relatiuuz ad reliquuz: ꝛ tamen nec.a.erit relatiuuz ad.b.nec .b.erit relatiuũ ad.a. (patet) dato q̃.a.sit bipedale:ꝛ.b.pedale: ꝛ q̃ nunq̃ post hoc aliqd denominabit̃.a.nec aliqd denominabit̃.b. isto posito ꝓz correlariuz intuenti. ℂ 4ª cõclusio est ista. A. erit relatiuuz ad.b.ꝛ.b.erit relatiuuz ad .c.ꝛ tamẽ illud.a.nunq̃ erit relatiuũ ad.c. (patet ista ꝟclusio) suppono cuz ꝑma parte: q̃.a.ꝛ.c.nunq̃ simul erũt. isto posito manifestuz est q̃.a.nunq̃ erit relatiuũ ad.c.ex quo .a.ꝛ.c.nunq̃ simul erũt. ℂ Ex ista ꝟclusione sequit̃ ꝑmo. Q2.a.erit in relatiuo maius q̃z erit.c.ꝛ tamẽ.a.nõ erit relatiuũ ad.c. Secũda pars ẽ euidẽs: ꝛ ꝑma ꝓbat̃. nã.a.erit maius q̃z erit.c.ꝛ non indiuisibiliter maius (vt suppono) ergo in aliqua ꝓportione: sed nõ videtur in qua proportione vltimate ꝛ cõplete: nisi in ꝓportione dupla. ergo.a.erit maius q̃z.a. in ꝓportione dupla: ꝛ per ꝟsequẽs.a.erit in duplo maius q̃z erit.c. ℂ Secũdo sequit̃. Q2 qñcũq; erit.a.b. ꝛ.c.erunt: ꝛ ecõtra: ꝛ tñ.a. erit relatiuũ ad.b.ꝛ.b.erit relatiuum ad.c.ꝛ tamẽ.a.nunq̃ erit relatiuũ ad.c. ꝓbat̃ (ꝛ pono cum prima parte conclusionis: q̃.a.erit relatiuuz ad.b. ꝛ q̃.c.aliquãdo erit.c.ꝛ aliquãdo erit non.c. sic q̃ quandocunq; ipsum erit.c.b.erit relatiuum ad ipsum.c.ꝛ non.a.ꝛ quandocunq;.c.erit nõ.c.a.erit relatiuum ad ipsuz: isto posito patet correlarium.

Lor^a Lor^b Lor^c Lor^d Lor^e Lor^f Lor^g Lor^h Lor^i Lor^k Lor^l Lor^m Lor^n Lor^o Lor^p Lor^q Lor^r Lor^s Lor^t Lor^v Lor^x Lor^y Lor^z

His visis rñdet ad rõnez ꝓcedẽdo ista eẽ duo ꝺdictoria: ꝛ negãdo ipa duo eẽ vera: ꝛ ad probationẽ: nego illã. a. ẽ cẽtuplũ ad. b. ꝛ tũc ad argumentũ. a. ẽ duplũ ad. b. g̃. a. ẽ centuplũ ad. b. nego ꝺñam (ꝛ ad ꝓbationez) ꝺico: qꝺ lz arguat ab vno ꝓuertibili ad reliquũ: tñ fallit argumẽtũ: qꝛ nõ arguit rõne totiꝰ extremi: ſz rõne ptis: lz eni duplũ. ꝛ centuplũ sint iuicez ꝓuertibilia: nõ tñ duplũ ad. a. ꝛ cẽtuplũ ad. a. ſicut ĩ alys ſepiſſime patuit: hõ eni ꝛ risibile: iuicẽ ꝓuertunt: ꝛ tñ nõ ſeqt: tu es risibilis ĩ. a. loco. g̃ tu es hõ ĩ. a. loco: qꝛ caſu põito: ẽ añs vex: ꝛ ꝺñs fl̃z. ẽre ꝛc.

¶ Capitulum de finitate: ꝛ infinitate numeri.

Vigeſimo ſeptio ꝑncipaliꝛ ad qõnez arguit ſic: hec ſũt duo ꝟa ĩ caſu. A. ẽ nũerus finitꝰ: ꝛ idẽ. a. nõ ẽ nũerus finitus: ꝛ ea ẽ ꝺicũt. g̃ qõ vera (ꝺña tz cũ minori) ꝛ maiorẽ ꝓbo ſic (ꝛ pono) qꝺ. a. ſit numerus q̃tuoꝛ punctoꝝ: iſto poſito (ꝑz) qꝺ. a. ẽ numerꝰ finitus: ꝛ qꝺ. a. non ſit nũerus finitus arguit ſic: ſi aliqs ſit nũerꝰ cuius oẽs vnitates non ſint finite ille numerꝰ nõ ẽ finitus: ſz. a. ẽ hꝺ. g̃ ꝛc. ꝑz ꝺña cũ maiori. ꝛ minorẽ ꝓbo. a. ẽ nũerus: ꝛ oẽs vnitates. a. nõ ſunt finite. g̃. a. ẽ nũerus: cuiꝰ oẽs vnitates nõ ſũt finite (ꝑz ꝺña cũ maiori) ꝛ minorẽ ꝓbo ſic: nulle ſũt oẽs vnitates. a. g̃ omnes vnitates. a. nõ ſunt finite (ꝑz ꝺña) tenẽdo ly oẽs collective: ꝛ añs ꝓbat: qꝛ nlꝫ due ſũt oẽs vnitates. a. nec alique tres: ne aliq̃ q̃tuoꝛ. g̃ ꝛc. ꝑz ꝺña cũ ꝑma ꝑte. ꝛ ꝟa ꝓbat: qꝛ ĩ. a. nũero ſunt q̃tuoꝛ binary: ꝛ quatuoꝛ ternary. tertia ꝑs ẽt ꝑz: qꝛ quatuoꝛ vnitates q̃ ſunt iſta quatuoꝛ puncta nõ ſunt illius. a. ſed ſunt ipſuz. a. g̃ nõ ſunt oẽs vnitates illiꝰ. q̃re ꝛc.

Pro ſolutione buiꝰ argumenti pono quattuoꝛ ꝓnes: quaꝝ pª ẽ iſta. Nulla: vnitas ẽ alicuius numeri niſi illa ſit pars eiuſdẽ: iſta ꝓ ꝑz inductiue: qm̃ ſi aliqua vnitas ẽ numeri binary: illa eſt pars numeri binary: ꝛ ſi ẽ vnitas numeri ternary: iſta ẽ pars nũeri ternary: ꝛ ſic de alys. Lozᵐ ¶ Ex iſta ꝓne ſeqt ꝑmo. Oꝛ nlꝫ numerus ẽ alicuius numeri niſi ille ſit ꝑs eiuſdez: ꝑz ex ꝓne ꝛ inductiue. ſi eni binariꝰ ẽ numeri ternary: ille ẽ pars illius: ꝛ Lozᵐ ſi ẽ numeri q̃ternary: ipſe ẽ pars eiuſdẽ. ꝛ ſic de alys. ¶ zº ſeqtur. Oꝛ quatuoꝛ vnitates nullius numeri quaternary ſunt oẽs vnitates: ꝓbat: naz ſi q̃tuoꝛ vnitates alicuius numeri quaternary ſũt oẽs vnitates. g̃ ille quatuoꝛ vnitates ſũt illius numeri: ſed ille quattuoꝛ vnitates ſunt numerus quaternarius. g̃ numerus quaternariꝰ ẽ numeri quaternary: ꝛ ꝑ ꝺñs numerus quaternariꝰ ẽ pars numeri quaternary: qꝺ eſt ipoſſibile ſumẽdo numeꝝ ꝓprie. ¶ zª ꝓ eſt iſta. zª ꝓ Oẽs vnitates. a. numeri ſunt: ꝛ nulle ſunt ille (ꝑz pª. pars) tenẽdo ly oẽs diuiſiue: qꝛ aliq̃ vnitates. a. numeri ſũt: ꝛ nulle ſunt vnitates. a. nũeri gn ille ſint. g̃ oẽs vnitates. a. nũeri ſũt zª ꝑs ꝓbat: qꝛ ſi aliq̃ vnitates ſũt ille. g̃ aliq̃ vnitates ſũt oẽs vnitates. a. nũeri: ꝺñs ẽ flm̃ ſiue teneat ly oẽs collective: ſiue diſiue vt probauit argm̃: ꝺña tz: qꝛ relatm̃ refert terminũ diſtrim̃ ĩ ordine ad ſuũ ſignũ. Lozʸ ¶ Ex iſta ꝓne ſeqt ꝑ. qꝺ oẽs vnitates. a. nũeri ſũt: ꝛ ille ſũt finite: ꝛ tñ nulle vnitates finite ſũt ille. ꝑma ꝑs ꝛ vltima patuit: ꝛ ꝟa ꝓbat: qm̃ ly ille ſuppõit diſtributiue ꝑ depẽdẽtiã ad illũ terminũ vnitates: ꝛ ẽ ſubz. g̃ equalet iſti: oẽs vnitates. a. nũeri ſunt finite: ſz hec Lozᵐ ẽ vera. g̃ ꝛc. ¶ zº ſeqt. Oꝛ oẽs vnitates. a. nũeri ſũt due: vel tres: ꝛ tñ nec oẽs vnitates. a. nũeri ſũt due: nec oẽs ſũt tres. ꝑª ꝑs ꝑz: ꝑ exponẽtes: ex q̃ nulle q̃tuoꝛ vnitates ſũt. a. nũeri tenẽdo ly q̃tuoꝛ collective. ꝟa vero ꝑs ẽ euidẽs: qꝛ ſuũ ꝺdictoriũ ẽ falſuz: vt ꝑz ꝑ exponẽtes. ¶ zª ꝓ ẽ iſta. Aliqs ẽ maximus nũerꝰ. a. ꝛ tñ nlꝫ numerꝰ ẽ oẽs vnitates. a. ꝑª ꝑs ꝓbat ſic: ꝑmꝰ nũerꝰ ternariꝰ. a. ẽ maximus nũerus. a. ergo aliquis ẽ maximus nũerus. a. añs ꝓbat: qꝛ ille numerꝰ ẽ numerꝰ magnꝰ. a. ꝛ nullus numerꝰ. a. ẽ maiꝛ illo. g̃ ille numerus ẽ maximꝰ. ꝟa ꝺo ꝑs ꝑz: qm̃ nulle vnitates ſũt oẽs vnita-

tes. a. ſz oĩs numerꝰ ẽ aliq̃ vnitates. g̃ nullus numerꝰ ẽ oẽs vnitates. a. ꝺña tz cũ minori: ꝛ maiꝛ ẽ ꝓbata ſupius. ¶ Ex Lozᵐ iſta ꝓne ſeqt ꝑmo. Oꝛ ĩ. a. numero ſunt q̃tuoꝛ numeri ternary: quoꝝ qlz ẽ maximus numerꝰ. a. ꝑz ꝺato: qꝺ ille vnitates ſint. b. c. d. g. nã ꝑmꝰ numerꝰ ternariꝰ q ẽ. b. c. d. ẽ maxiuſ nũerꝰ. a. vt ꝑz ꝑ exponẽtes. g̃ ꝑ idẽ ſcõus nũerus ternariꝰ. a. q ẽ. c. d. g. ꝛ ꝺñr zº. ternariꝰ q ẽ. d. g. b. ꝛ 4º. ſiliꝫ q ẽ. g. b. c. q̃re ꝛc. ¶ zº ſeqt. qꝺ iſta ꝺña nõ valet: ꝑmꝰ nũerꝰ ternariꝰ. a. ẽ maximꝰ nũerus. a. g̃ nullus nũerꝰ. a. ẽ ita magnꝰ ſicut ꝑmꝰ ternariꝰ. a. nec arguit ab expoſita ad alterã exponẽtiũ. qꝛ ñ cõcedit añs exponẽdo ſuplatiuũ poſitiue: ſz ꝺpatiue. ¶ 4ª ꝓ eſt iſta. Aliqs numerꝰ ẽ finitꝰ: cuiꝰ oẽs vnitates nõ ſũt finite: ꝑz tenẽdo ly oẽs collective: vñ. a. nũerus ẽ finitꝰ: cuius oẽs vnitates nõ ſũt finite: qꝛ nulle ſunt vnitates. a. nũeri: vt patuit: nec iſte ꝺriãt oẽs vnitates. a. ſũt finite: oẽs vnitates. a. nõ ſũt finite: tenẽdo ly oẽs ĩ ꝑma diuiſiue ꝛ ĩ ſcõa collective: ĩmo ambe ſũt ſimul ve. ¶ Ex iſta ꝓne ſeqt ꝑ. Oꝛ illa ꝺña ñ valet oẽs vnitates. a. nõ ſũt finite. g̃ nulle vnitates. a. ſũt finite: ꝛ ſi alt̃ illa regla: negatio poſtpoſita facit egpollere ſuo ꝺrio: ve ẽ: qñ ſigꝰ vl̃e diuiſiue tenet: cuiꝰ oppoꝫ ſupponit ĩ hac ꝓne. ¶ zº ſeqt. qꝺ illa ꝺña nõ valz: oẽs vnitates. a. nõ ſunt finite. g̃ aliq̃ vnitates. a. nõ ſũt finite: nec arguit ab vno ſubalterno ad reliquũ: qm̃ añs nullibi ſubalternat: niſi ſignũ diuiſiue ſumat: ſignũ eni vl̃e non ꝺſtituit figurã niſi diuiſiue ſumat: vt ĩ altero ꝑncipali videbit.

His visis ꝑz ſolutio rõnis ꝓcedendo illa ꝺdictoria: ꝛ negãdo illã. a. nõ ẽ nũerꝰ finitus: ꝛ ad ꝓbationẽ: ſi aliqs numerus ſit: cuius oẽs vnitates nõ ſunt finite: ille nõ ẽ finitꝰ: ſz. a. ẽ hꝺ. g̃ ꝛc. rñdet qꝺ ſi ĩ maiori ly oẽs tenet collective: illa maiꝛ ẽ falſa vt oñdunt ꝓnes: ſi ãt diuiſiue ſumit: nego minorẽ: ꝛ ꝓcedo: qꝺ. a. ẽ nũerꝰ: cuiꝰ oẽs vnitates ſũt finite. ꝛ ad rõnẽ nulle ſunt oẽs vnitates. a. g̃ nõ oẽs vnitates. a. ſũt finite: nego ꝺñam: ꝺña tñ eẽt bõa ſi ĩ ꝺñte ly omnes teneretur collective: quare ꝛc.

¶ Capitulũ de ſigno vl̃i: taz collective: quaz diuiſiue tenta.

Vigeſimo ꝑncipaliꝛ ad qõnez arguit ſic: hꝫ ſũt duo ꝟa. Oẽs apli dei ſũt. i z. ꝛ aliq apli dei nõ ſũt duodeciz: ꝛ eadẽ formaliꝛ iuicẽ ꝺdicunt. g̃ qõ ꝟa: ꝺña tz cũ miꝛi: qꝛ vl̃is affirmatiua: ꝛ ꝑticl̃aris negatiua de ꝺſilibꝫ extremis debite ſupponẽtibꝫ: ſũt ꝺdictorie ĩ figura: ſz hꝫ ſũt huiꝰ. g̃ ꝛc. ſz maiorẽ ꝓbo: nã qꝺ negatiua ſit vera: manifeſtũ eſt: qꝛ Petrus ꝛ Paulus nõ ſũt. i z. ꝛ petrꝰ ꝛ paulus ſũt aliq apli: ergo aliq apli dei nõ ſũt duodeci: ꝑz ꝺña: ab iferiori ad ſuũ ſupiꝰ negatiõe poſtpoſita ꝛ cũ ꝺbito medio. ꝛ añs ẽ vex. g̃ ꝛ ꝺña. iã ꝓbat vl̃is affirmatiua ſic: iſti ſũt duodeci: ꝛ iſti ſnut oẽs apli ꝺi ꝺõmſtrãdo ꝺtiue oẽs apl̃os. igit oẽs apli dei ſũt duodeci: ꝑz ꝺña aſili taz ĩ nũero ſingl̃ari: q̃z ĩ pl̃ali: nã optime ſequtur: hoc currit: ꝛ hoc ẽ oĩs hõ. g̃ oĩs hõ currit. ẽt iſti currũt: ꝛ iſti ſt oẽs hõies. g̃ oẽs hõies currũt: q̃re ſil̃r vr̃ ſeq ĩ ꝑpoſito.

Pro ſolutiõe buiꝰ argumẽti pono q̃tuoꝛ ꝓnes: quaꝝ ꝑma ẽ iſta. Aliq ẽ vl̃is affirma cuius ſubm ſupponit ꝑ pl̃ibꝫ: ꝛ tñ nõ ꝺtingit deſcẽdere ad aliqꝺ: nec ad aliq̃ illaꝝ: ꝑz de iſta: oẽs apli dei ſũt. iz. ſuppoſito qꝺ ly oẽs teneat collective: qꝺ. n. illa ſit vl̃is: ꝑz: qꝛ ſb icit terminꝰ cõis ſolo ſigno vl̃i determinat: denoĩante ipſã: ſic. n. ſigm̃ vl̃e tẽtũ diuiſiue: fac ꝑ ꝓpõnẽ vl̃ez: ita ꝛ tentũ collective. Jtẽ qꝺ ſbz ſuppõat ꝑ pl̃ibꝫ manifeſtũ ẽ: qꝛ ſuppõit ꝑ oĩbꝫ apl̃is: ꝛ qꝺ nõ ꝺtingat deſcẽdere ad aliqꝺ illoꝝ: nec ad aliq̃ eorũdẽ: ꝓbat: qꝛ nõ ſequit: oẽs apli dei ſunt. iz. ſz petrꝰ ꝛ paulꝰ ſũt apli dei: g̃ petrꝰ ꝛ paulꝰ ſunt. iz. ¶ Ex iſta ꝓne ſequit ꝑ. Oꝛ aliqs terminꝰ ſuppõit ꝑ pluribꝫ. ꝛ tñ ñ ſuppõit ꝑ aliquo illoꝝ: nec ꝑ aliqbꝫ eorũdẽ: ꝑz de ſbo illius vl̃is: ex q̃ enĩ ſuppõit ꝑ oĩbꝫ apoſtolis dei: ſuppõit ꝑ pluribus: ꝛ qꝛ ñ ꝺtingat deſcẽdere ad aliqꝺ: nec ad aliqua illaꝝ: iõ ñ ſuppõit

Lor^{m} ꝑ aliquo:nec ꝑ aliqbus eorũdẽ. ¶ Scõo sequit̃. Q̃ aliq̃ est vlis cuius subz supponit ꝑ pluribus:ꝛ tñ nõ ẽ apta nata bre nisi vnaz singularẽ (pz de ꝓdicta vli) q̃ nõ ẽ apta nata bre nisi vnã talẽ:isti apli dei sũt duodecim dẽmõstrãdo oẽs z^{a} ꝰ apl̃os dei:ꝛ tenẽdo ly isti collectiue. ¶ z^{a} ꝰ ẽ ista. Aliq̃ ẽ vlis affirmatiua:cui cõrñdz taz ꝑticlaris q̃z idefinita:cui tñ ñ corrñdet ꝑpõ subalterna (pz de ista) oẽs apli dei sũt duodecim cui corrñdz ꝟ ꝑticularis:aliq apli dei sũt duodecim:ꝛ ꝟ idefinita:apli dei sũt.iz.ꝛ tñ illa nõ bz subalternuz: qm̃ si bret: maxie:videret vna dicta ꝑ ꝑpõnũ:ꝛ cuz q̃lz ista ꝑ sub ꝺrie tur illi:aliq apli dei nõ sunt.iz.tunc illa iuicẽ ꝺdicerẽt:aliq apli nõ sũt.iz.ꝛ oẽs apli sũt duodecim:qõ ẽ falsuz:qz q̃lz ista- Lor^{m} rum ẽ vera. ¶ Ex ista ꝰne segt̃ ꝑ. Q̃ sic sub subo vlis affirmatie supponẽte ꝑ pluribus nõ ꝺtingit descẽdere copulatiue:ita sub subo siue ꝑticularis:vel idefinite nõ ꝺtigit ꝺscẽdere disiũctie (ꝓma ps pz) qz nõ segt̃:oẽs apli dei sũt duodecim ꝛ isti sũt oẽs apli dei. g̃ isti sũt duodecim:ꝛ isti sũt duodecim ꝛ sic de singulis (ꝟa ps segt̃) qz hoc argu^{m} nõ valz: aliq apostoli sũt duodecim ꝛ isti sũt oẽs apli dei. g̃ isti sũt duodecim vel Lor^{m} isti sunt duodecim: vel sic de singulis. ¶ z^{o} segt̃. Q̃ sub subo vlis ꝓdicte:vel ꝑticularis siue:aut idefinite ꝺtigit descẽdere copulatim vel ꝑ vnã ꝑpõnẽ singulare:pz:qz optime segt̃: oẽs apli sũt.iz.ꝛ isti sũt oẽs apli. g̃ isti:ꝛ isti:ꝛ sic de singulis sũt.iz.ꝺmõstrãdo ꝺtinue solũ duos:vel tres.ex eodẽ añte: ẽt segt̃ singlr:ꝙ isti apli dei sũt.iz.demran^{o} oẽs: ꝺsimiliter 3^{a} ꝰ ꝺscẽdat sub subo ꝑticularis vel idefinite. ¶ 3^{a} ꝰ ẽ ista. Aliqua ẽ vlis affirmatina q̃ nõ ẽ ꝑpe exponibiliter ꝑbãda: ſz more ꝑticulariũ resolublr̃ iferẽda: pz de ꝓdicta vli cui^{o} nõ sũt ille exponẽtes:apli sũt.iz.ꝛ nulli sũt apostoli ꝙn illi sũt .iz.cũ ꝟa exponẽs fla nõ seq̃t ex illa vli vera:ſz ꝓdicta vlis sic ꝑbat̃:isti sũt.iz.ꝛ isti sũt oẽs apli. g̃ oẽs apli sunt.iz. g̃ ꝛc. Lor^{m} ¶ Ex ista ꝰne segt̃ ꝑ. Q̃ aliq̃ exclusiua ẽ exponibilis cui^{o} vlis nõ ẽ alicui^{o} siue exponẽtis illatiue:pz de ista:tñ. iz.sunt apli:q̃ sic expõit̃.iz.sr̃ apli:ꝛ nõ plures q̃z duodecim sũt apli: ꝺz enim expõi:gra pluralitatis:qñ respicit signũ vle collectie sũptũ:ſz qñ diuisiue:exponẽda ẽ ꝑ notã infinitatõis:vlis ãt Lor^{m} ꝓdcã hui^{o} exclusiue:nõ ẽ exponẽda vt pz. ¶ z^{o} segt̃. Q̃ aliq̃ ẽ exclusiua affir^{a} ꝑmi ordis: cui nõ corrñdet aliq̃ exceptiua: pz ꝺ ꝓdicta exclusiua:cui si cõrñdz aliq̃ exceptiua maxie videret illa.nulla ꝑter.iz.sũt apli:ſz hec nõ qz exclusiua ẽ ve 4^{a} ꝰ ra:ꝛ exceptiua ẽ falsa. ¶ 4^{a} ꝰ ẽ ista. Aliq̃ ẽ vlis affirmatiua cui nec ꝺriũ:nec ꝺdictoriũ figuralr̃ corrñdz:pz de sepe dcã: si enim bret ꝺdictoriũ in figura maxie videret illõ:aliq apli nõ sũt duodecim:ſz hoc nõ:qz tunc duo ꝺdictoria eẽnt simul vera:vt oñdit argu^{m}:ꝛ ex ꝟ statim bẽtur alia ps ꝰnis. vz. ꝙ ñ bz ꝺriũ:he enim ꝓpõnes:nulli apli sũt duodecim:ꝛ aliq apostoli nõ sũt duodecim corrñdẽt ꝺrie:ꝛ ꝺdictorie illi:oẽs apli sũt Lor^{m} duodeciz:qm̃ ly ois tenet̃ diuisiue. ¶ Ex ista ꝰne segt̃ primo. Q̃ illa ꝓña nõ valet:aliq apli nõ sũt.iz. g̃ nõ oẽs apli sr̃ duodecim:tenẽdo ly oẽs collectie:nec arguit̃ ab vno ꝙuertibili ad reliquũ nisi ly oẽs teneret̃ diuisiue. ¶ z^{o} segt̃. ꝙ hec Lor^{m} sũt duo falsa:ꝛ nõ ꝺdicunt:oẽs apostoli dei sũt.iz.ꝛ nõ oẽs apostoli dei sunt.iz.dato ꝙ in prima signum vle affirmatiuuz teneat̃ diuisiue:ꝛ i scõa collectiue:ex quo imediate:sequit̃:ꝙ ille non ꝙuertunt̃:oẽs apli dei sunt.iz.ꝛ oẽs apostoli dei sũt.iz.nec ille ñ oẽs apli ꝺi sũt.iz.ꝛ ñ oẽs apli ꝺi sr̃.iz. suppositio sꝑ ꝙ signũ affirmatiuũ diffozmiter teneatur.

His vlis pz: solutio rõnis cũ dicitur:ista ꝺdicunt:oẽs apli sunt.iz. ꝛ aliq apli nõ sunt.iz.distinguo pe ly oẽs:vt ꝑ collectiue:vel diuisiue teneat̃:si ꝑmo modo: nõ ꝺdicũt:nec illi vli alr dat̃ ꝺdcõriũ:q̃z ꝑ negatiõez ꝓpositã toti:si ꝺo diuisiue:nego illã vlem affirmatiuã: qz in añte suppositũ ẽ termios plis nũeri teneri collectiue:ꝛ i ꝙñte diuisiue:ꝛ ad similitudinẽ dico:ꝙ nulla ẽ similitudo:pz:dicẽ doi singulari nũero de se:i plurali ꝺo ẽ cuidẽs:qm̃ ly isti in maiori neccio tenet̃ diuisiue:sic ly oẽs i ꝙñte:q̃liter ñ ẽ i ꝓ- positio:ꝛ si dictis i hoc ꝑncipali aliqñ opposita dixerim: itel lexi de signo vniuersali diuisiue tento:quare ꝛc.

¶ Capitl̃z de finitate ac ifinitate hõiuz ac entiũ humanoꝝ.

Vigesimo nono ꝑncipaliter ad qõnẽ argumti sic. ꝟ sũt duo vera i casu. Infiniti sũt hõies:ꝛ nõ ifiniti sunt hoies:ꝛ eadẽ iuicẽ formaliter ꝺdicũt. g̃ qõ va:ꝙña tz cũ miori:ꝛ maiorẽ ꝑbo:ꝛ pono ꝙ glibet hõ alb^{o} bẽat filiũ album: isto posito: pz:ꝙ illa ẽ va:nõ ifiniti sunt hoies:qz nõ est possibile eẽ ifinitos hoies:ſz alterã partẽ ꝑbo. ſ. ifiniti sunt hoies:qm̃ glz hõ alb^{o}:bz filiũ albũ. g̃ ifiniti sr̃ hõies:pz ꝙña: qz si ꝑcise finiti sũt hõies:ꝛ aliqs hõ ẽ alb^{o}. g̃ dat̃ aliqs hõ albus:ꝙ nõ bz filiũ albũ:qõ ẽ oppositũ añtis: ꝛ positi forte ꝟ dicerẽt nõ admittẽdo casuz:ꝙ glz hõ alb^{o} bẽat filiũ albũ: qz admisso illo optie segt̃ ꝙ ifiniti sunt hõies. ¶ Cõtra:pono: ꝙ sortes ꝛ plo sint oẽs hõies albi: ꝛ sor. sit pater platonis: pla. ꝺo nõ sit pr̃ alicui^{o}:ſz bẽat vnicũ asinũ albũ: ꝙ sit filius alicui^{o} asini:isto posito:pz:ꝙ glz hõ alb^{o} bẽat filiũ albuz:qz sor. bz filiuz albũ. vz. platonẽ:ꝛ pla. bz filũ albũ. ſ. asinuz: ꝛ sor.ꝛ pla. sunt oẽs hõies albi:quare ꝛc.

Pro solutiõe hui^{o} argumẽti pono q̃ttuor ꝰnes: quaꝝ ꝑ^{a} ẽ ista. Infinita sunt entia hũana:ꝛ tñ nõ ifiniti sunt hõies. ꝟa ps ẽ euidens:ꝛ ꝑ^{a} ꝑbat̃: p^{a} ꝰ qz duo sunt entia hũana:ꝛ tria:ꝛ q̃tuor:ꝛ sic i ifinitũ. g̃ ifinita sr̃ ẽtia buãna:pz ꝙña:ꝛ añs ꝑbat̃:qz due sũt ꝑtes ꝑportõnales humane. g̃ duo sunt entia humana: Itẽ tres sũt ꝑtes ꝑportõales hũane. g̃ tria sũt entia hũana:ꝛ sic de alys:ꝛ tenẽt oẽs ille ꝙñe ab iferiori ad suuz supi^{o} affirmatiue ꝛ sine ipediñto. ¶ Ex ista ꝰne segt̃ ꝑmo. Q̃ aliq̃ aialia sunt ifinita:ꝛ eadẽ sunt solũ mõ finita: ꝑbat̃:duo aialia sũt ifinita:ꝛ eadẽ sunt solum^{o} finita aialia. g̃ ꝛc. añs ꝑbat̃: ex ꝟ: qz duo aialia sunt ifinita entia:qz ifinite ꝑtes q̃titatie:ꝛ eadẽ sunt solũ mõ finita aialia:q̃re ꝛc. ¶ z^{o} segt̃. Q̃ ista ꝙña nõ valz: ꝟ entia sunt ifinita:demõstrãdo duos hõies:ꝛ ꝟ entia sunt duo aialia. g̃ duo aialia sunt ifinita:supposito: ꝙ ly infinita vtrobiq̃z teneat̃ adiectie:añs. n. ẽ vez:qz maiõ significat cõ uertiblr̃:ꝙ ꝟ entia sũt ifinita entia:ſz ꝰ ẽ falsa:qz significat assertie duo aialia eẽ ifinita aialia:ꝺcederet̃ tñ ꝰ si ly ifinita teneret̃ i neutro gñe substãtiuato:qz egpoleret huic ꝰni iferẽde:duo aialia sũt ifinita entia:qõ ꝺcedit̃. ¶ z^{a} ꝰ ẽ ista. z^{a} ꝰ Aliq̃ entia sũt hõies ifiniti:ꝛ eadẽ entia nõ sunt aialia ifinita. ꝟa ps ẽ cuidẽs:qz nulla ẽtia sũt aialia ifinita:ſz ꝑma ꝑbatur:aliq̃ ẽtia sũt hõies alicui^{o} ifiniti. g̃ aliq̃ entia sũt hões ifiniti:pz ꝙña:ab vno ꝙuertibili ad reliquũ: vñ ly ifiniti:ꝛ ly alic^{o} ifiniti:i eodẽ casu ꝙuertũt̃:añs ãt pz: qz aliq̃ ẽtia sunt hõies ꝑmi ẽtis:qõ ẽ ifinituz. ¶ Ex ista ꝰne segt̃ ꝑ^{o}. ꝙ aliq- Lor^{m} hõies sunt ifiniti:ꝛ illi idẽ ñ sũt nisi finiti:pz:supposito ꝙ ly ifiniti i ꝑma ꝑte teneat̃ i gtũo casu:ꝛ i ꝟa i recto. ¶ z^{o} segt̃ Lor^{m} ꝙ ifiniti hõies sũt:ꝛ tñ nõ plures q̃z duo hõies sũt:pz:suppositio ꝙ duo hõies sr̃ oẽs hõies:ꝛ ꝙ ly ifiniti teneat̃ i gtũo casu. vñ ꝟ nõ ꝺdicũt ifiniti hõies sunt ꝛ nõ ifiniti hõies sũt: si ly ifiniti diffozmiter casualr̃ substieat̃. ¶ 3^{a} ꝰ ẽ ista. Quilz 3^{a} ꝰ hõ bz filiũ:ꝛ tñ nulli^{o} hõis ẽ aliqs fili^{o}:ꝑbat̃:ꝛ pono:ꝙ nulluz ens sit fili^{o} alic^{o} hois:tñ glz hõ bẽat vnũ asi^{m}: q sit fili^{o} alic^{o}:isto posito:pz ꝑma ps:ꝛ ꝟa ꝑbat̃:qz si nõ. det̃ oppo^{m}:ꝛ arguit̃ sic:alic^{o} hõis ẽ aliqs fili^{o}. g̃ aliqs fili^{o} ẽ alic^{o} hõis:ꝛ ꝑ ꝙñs:aliqs fili^{o} ẽ fili^{o} alic^{o} hõis. ꝙñs ẽ ꝺ casuz.ꝛ ꝑma ꝙña tz: ꝑ ꝙuersionẽ simplicẽ:ꝟa ꝺo qz sꝑ uxta obliquũ itelligit ſb iectũ expssiuz. idẽ enim ẽ ꝙuertiblr̃ asin^{o} ẽ hois:ꝛ asin^{o} ẽ asin^{o} hois. ¶ Ex ista ꝰne segt̃ ꝑmo. Q̃ illa ꝙña nõ valet.iste asi- Lor^{m} n^{o} ẽ alicui^{o} hois:ꝛ iste asin^{o} ẽ aliqs fili^{o}. g̃ aliqs fili^{o} ẽ alicui^{o} hois:qz in añte ly aliud substãtiuũ respicit obliquus casus: ꝛ aliud i ꝙñte:ſz ex illis ꝑmissis bñ segt̃:ꝙ aliqs filius ẽ asinus alicuius hõis. ¶ z^{o} segt̃. Q̃ illa ꝙña non valet: nullus Lor^{m} filius ẽ alicuius hominis:quilibet asinus ẽ filius. g̃ nullus

asin⁹ ẽ alicui⁹ bois: pp eandẽ causaz: sz ex illis ꝑmissis solũ
4ª ? seqt̃: ꝙ nullus asin⁹ ẽ fili⁹ alicui⁹ bois. ℂ 4ª ? ẽ ista. Dis fi
lius ẽ albus: ꝛ sor. hz filiũ: ꝛ tñ suus fili⁹ nõ ẽ alb⁹ (pz suppo
sito ꝙ dis fili⁹ sit albus: ꝛ ꝙ sor. hẽat vnũ filiũ: ꝙ nõ sit fli⁹
eius sz alteri⁹: isto posito (pz ꝑª ps ?nis) ꝛ ꝓa ꝑbaf̃: qz si su
Lor⁹ us filius ẽ alb⁹. ꝙ sor. fili⁹ ẽ alb⁹. ɔñs ẽ ɔ̃ casuz. ℂ Ex ista ?
ne seqt̃ ꝑ. Or ista ɔña nõ valet. iste asinus ẽ tu⁹: ꝛ iste asin⁹ ẽ
fili⁹. ꝙ aliꝙs filius ẽ tu⁹ (suppositio) enī ꝙ habeas asinũ: ꝙ
sit fili⁹: ꝛ ꝙ nihil sit filius tuus: ẽ añs verũ ꝛ ɔñs falsũ: ꝛ ꝟ
pp aliã dependẽtiã quã hz ly tuus ī ɔñte ꝛ manẽte: iõ ex il
lo añte solũ seqt̃: ꝙ aliꝙs filius ẽ asinus tuus: ꝛ hoc ɔcedit̃.
Lor™ ℂ 2º sequit̃. Or illud arg™ nõ valet: nullus fili⁹ ẽ tuus: iste
asinus ẽ fili⁹. ꝙ iste asinus nõ ẽ tuus: sed: bene sequit̃: ꝙ iste
asinus nõ est filius tuus (oz) enī ly tuus idẽ subsiãtiuũ re
spicere ī añte ꝛ ī ɔñte: ad hoc ꝙ recte cõcludatur.

Dis visis rñdetur ad ꝟ̃nẽ admisso casu: nego illã: ī
finiti sunt hoies: tenẽdo ly ifiniti in recto
(ꝛ ad ꝓbationẽ) ꝙlibet hõ alb⁹ hz filiũ albũ. ꝙ ifiniti sũt ho
hoies: negaf̃ ɔña: ꝛ ɔcedo ista stare sil̃: ꝙlibet hõ hz filiũ al
bũ: ꝛ tñ solũ finiti sunt hoies: vt oñdit arg™. verũtñ: hec nõ
stãt simul: ꝙlibet hõ alb⁹ hz suũ filiũ albuz: ꝛ ꝓcise finiti
sunt hoies. iõ si ponit̃ ꝑma ps ī casu nõ admittit̃: volendo
substinere: ꝙ ꝟplicat ɔ̃dictionẽ eẽ ifinitos hoies vt sbstinet
phũs. z. phisico ꝛ ꝑ celi. põt tñ admitti casus: ꝛ ɔñter ɔce
dere: ꝙ infiniti sunt hoies: ꝛ negare suũ oppo™: ꝛ cũ dr̃: ꝙ ī
possibile ẽ eẽ ifinitos hoies: dr̃ ꝑmo ꝙ nõ ẽ ipol̃e: qz ds põt
hoc facere. 2º dr̃ ꝙ lz sit ipol̃ẽ: nõ tñ ꝟplicat ɔ̃dictionẽ sor
mal̃r: iõ eque bñ põt admitti: sicut illa nullus de⁹ ẽ. q̃re ꝛc.
℄ Capitulũ de differẽtia ĩter significari per hũc terminuz
ꝛ significari ab eodem.

Rigesimo principal̃r ad qõnẽ arguitur
sic. Possibile ẽ duo ɔ̃dictoria
ĩter se ɔ̃dicẽtia eẽ duo vera: vel duo falsa. ꝙ pars
affirmatiua qõnis vera (ɔña tz) ꝛ añs ꝓbaf̃: po
nendo ꝙ. a. ꝛ. b. nõ significent alicui: nisi sorti vel
platoni: ꝛ ꝙ sor. ĩtelligat ꝑ. a. ꝙ de⁹ ẽ: ꝛ ꝑ. b. ꝙ aial ẽ. pla. ꝟo
ĩtelligat ꝑ. a. ꝙ nullũ aial ẽ: ꝛ ꝑ. b. ꝙ nullus de⁹ ẽ. isto posito
. a. ꝛ. b. formal̃r ɔ̃dicũt: qz ꝙlꝙd ꝛ q̃l̃rcũqz significaf̃ ꝑ. a. ɔ̃di
ctoria illi⁹ significaf̃ ꝑ. b. ꝛ ecõtra: ꝛ ꝙ. a. ꝛ. b. sint duo falsa
vel duo vera. ꝓbaf̃: qz. a. ꝛ. b. aut significant sua significata
copulatiue: aut disiũctiue: aut ɔiũcte. si copulatiue. a. ꝛ. b. sũt
duo falsa: qz falsũ ẽ deũ eẽ: ꝛ nullũ deũ eẽ. sil̃r fl̃m ẽ aial eẽ:
ꝛ nullũ aial eẽ. si disiũctiue: tũc. a. ꝛ. b. sũt duo vera: qz verus
est deũ eẽ: vel nullũ deũ eẽ: ẽt verũ ẽ aial eẽ: vel nullũ aial
esse. si aũt dr̃ ꝙ ɔiũcte: sequit̃ ꝙ. a. ꝛ. b. sũt suo ꝟa ꝛ duo fl̃a:
qz nõ ẽ rõ q̃re. a. significat magis adeq̃te deuz esse q̃z nullũ
deũ esse: nec ecõtra: ꝛ parifozmiter nõ ẽ rõ q̃re. b. significat
potius aial eẽ: q̃z nullũ aial eẽ: nec ecõtra. ꝯ videt̃ ꝙ taz. a.
q̃z. b. significat sua significata adequate: ꝛ per ɔsequẽs tã. a.
q̃z. b. est verũ ꝛ falsum: quod erat probandum.

2º solutione huius argumẽti pono q̃tuoz cõ
clusiones: quarũ ꝑma ẽ ista. Ali
qua duo significãt ɔ̃dictorio mõ: que tñ nõ inuicẽ ɔ̃dicunt
pz de istis. hõ est: ꝛ nullũ aial est: nõ. n. ɔ̃dicunt. vt pz: ꝛ tñ si
gnificãt ɔ̃dictorio mõ. ꝑma. n. significat hominẽ eẽ: ꝛ ꝓa si
gnificat nullũ hoiez esse: lz nõ adeq̃te. Itẽ iste nõ ɔ̃dicunt:
tu es hõ: ꝛ tu es aial: tu nõ es hõ: ꝛ tu nõ es aial: ꝛ tñ signifi
cant ɔ̃dictorie: qz ꝑª significat te esse hoiem: ꝛ ꝓa significat
Lor™ te nõ esse hoiez. ℂ Ex ista ?ne seqt̃ ꝑmo. Or aliqua duo si
gnificãt ɔ̃dictorie: quoꝝ qõlibet est verũ. pz de istis: tu es
hõ: ꝛ tu es aial: quarũ q̃libet est vera: tñ significant ɔ̃dicto
rie mõ: qz ꝑma significat te esse hoiez: ꝛ ꝓa te nõ esse hoiez
Lor⁹ ex quo significat te esse asinũ: vt sepissime locut⁹ suz. ℂ 2º
sequit̃. Or aliqua duo significãt ɔ̃dictorie: quoꝝ qõlibet ẽ
falsum. patet de istis. tu es asinus: ꝛ tu nones animal est. n.
quelibet illarũ falsa; non obstante ꝙ significãt ɔ̃dictorio
modo. ꝑma. n. significat te esse asinũ: ꝛ ꝓa te nõ eẽ asinũ. ex
quo formal̃r segtur. tu nõ es aial. ꝯ tu nõ es asinus. ℂ 2ª ? ẽ
est ista. Si aliqua significãt ꝑmo ꝛ adeq̃te ɔ̃dictorie mõ: il
la ĩuicẽ formal̃r ɔ̃dicũt. pz ĩductiue: hec. n. formal̃r ɔ̃dicũt.
tu es: ꝛ tu nõ es: qz ꝑma significat ꝑ° te esse: ꝛ ꝓa significat ꝑ
mo te nõ esse: sil̃r hec ɔ̃dicũt. tu curris: ꝛ tu disputas: nõ tu
curris ꝛ tu dispras: qz significãt ꝑ°: ꝛ adeq̃te ɔ̃dictorie mõ.
℄ Ex ista ?ne seqt̃ ꝑ. Or hec duo ɔ̃dicunt. ois hõ ẽ: ꝛ aliqꝺ
risibile nõ ẽ: qz nõ significãt ꝑmo: ꝛ adeq̃te ɔ̃dictorie mõ: ꝟ
enī risibile nõ ẽ: nõ significat ꝑmo hoiez nõ eẽ: sz risibile nõ
esse. ℂ Scõo sequit̃. Or si. a. significaret icõiũcte de ũ eẽ: ꝛ
aial eẽ. b. ꝟo ɔiũcte: nullũ deũ esse: ꝛ nullũ aial eẽ. a. ꝛ. b. nõ
ɔ̃dicerẽt (pz) non significarẽt ꝑmo ꝛ adeq̃te ɔ̃dictorie mo
do. ℂ 3ª ? est ista. Per. a. ꝓpõnẽ ĩtelligitur. b. significatũ: ꝛ
tñ. a. ꝓpõ nõ significat. b. significatũ. ꝓbaf̃: ꝛ pono ꝙ hec ꝑ
positio chymera ẽ chymera: sit. a. quã sor. credat eẽ istã: ce
lũ ẽ celũ: ꝑ quã ĩtelligat celũ eẽ celũ: qꝺ sit. b. isto posito pz
ꝑma ps ɔcl̃onis: qz. a. ẽ mediũ veniẽdi in noticiã. b. ꝛ ꝓa ps
ꝓbaf̃: qz si. a. significat. b. significatũ. ꝯ nãl̃r vel ex ipositio
ne: non nãl̃r: qz tũc. a. nihil posset significare nisi significa
ret. a. qꝺ est falsuz: nec ẽt ex ipõne: qz nunq̃z ponebaf̃. a. si
gnificare. b. sed chymerã eẽ chymerã. ℂ Ex ista ?ne seqt̃
ꝑmo. Or ꝑ. a. ꝓpõnẽ significaf̃. b. ꝛ tñ ab. a. ꝓpõne nõ signi
ficaf̃. b. pz ex quo ꝑ. a. ꝓpõnẽ ĩteiligit̃. b. ꝛ. a. ꝓpõ non signi
ficat. b. ℂ Scõo seqt̃. Or ꝑ istũ terminũ lumẽ significaf̃ te
nebza: ꝛ tñ iste termin⁹ lumẽ nõ significat tenebzã. ꝑia ps
pz: qz positinũ ẽ mediũ veniẽdi ī noticiã ꝑuatiui. 3º ꝟo ps
est euidẽs: qz nec nãl̃r nec ex ipõne ly lumẽ significat tene
bzã. idẽ. n. inq̃tũ idẽ: semꝙ ẽ aptũ natũ facere idẽ: imo ī po
sitiuis ẽ correlariũ verũ. nã ꝑ notitiaz sortis possum⁹ deue
nire ī noticiã platonis: ꝛ tñ notitia sortis nõ ꝑt repsentare
platonẽ: nec notitiã eiusdẽ. ℂ 4ª 2º ẽ ista. Quicꝙd ꝛ quali
tercũq̃z significaf̃ ꝑ. a. ɔ̃dictorie: mõ signifacaf̃ ꝑ. b. ꝛ 2º. et
tñ. a. ꝛ. b. nõ sũt ɔ̃dictoria (pz ꝛ pono) ꝙ. a. ꝛ. b. sũt duo, posi
tiua: q̃ nõ pñt eẽ ɔ̃dictoria ĩuicẽ: ꝛ ꝙ ꝑ. a. nõ ĩtelligaf̃ aliud
significatũ q̃z te eẽ ꝑ. a. ꝛ te nõ eẽ ꝑ. b. isto posito pz ɔclusio.
℄ Ex ista ɔcl̃one seqt̃ ꝑ. Or ꝙcꝙd ꝛ q̃litercũqz significat. a.
ɔ̃dictorie significat. b. ꝛ tñ nõ ꝙcꝙd ꝛ q̃l̃rcũqz significaf̃ ꝑ
. a. ɔ̃dictorie mõ significaf̃ ꝑ. b. ꝓbaf̃: ꝛ pono ꝙ. a. ꝛ. b. ĩuicẽ
ɔ̃dicũt: ꝛ ꝙ. a. sit mediũ veniẽdi in noticiã hui⁹: qꝺ ẽ te esse:
ꝑ. b. ꝟo non veniaf̃ in notitiã hui⁹ significati te non eẽ. isto
posito bñ cor™. ℄ 2º seqt̃. Or ꝙcꝙd ꝛ q̃l̃rcũqz significat vnũ
oppositoꝝ: oppositoº significat ꝛ reliquũ: ꝛ tñ ñ ꝙcdꝙ ꝛ q̃l̃r
cũqz significaf̃ per vnũ oppositoꝝ: significaf̃ opposito mõ
ꝑ reliquũ (pz ex dictis) ℄ Notandũ ꝙ dr̃ia quã facio ad
psẽs ĩter illas ꝓpõnes: ꝑ. a. significaf̃. b. ꝛ. a. significat. b. seu
ab. a. significaf̃. b. ñ facio nisi cã videdi distinctionẽ mõꝝ si
gnificãdi: qz sepe vbi ñ occurrit põs difficl̃tas: vnũ ꝑ reliq̃
ɔuertibil̃r sũit: iõ rñdeb̃ ad rõnẽ ꝓmittẽdo hãc difficultatẽ
sophistícã: q̃rẽdo de. a. nũqꝺ significet adeq̃te deũ esse: aut
nullũ aial eẽ: si dr̃ ꝙ deũ esse: ꝛ corrñdẽter. b. nullũ deũ eẽ.
. a. ꝛ. b. ɔ̃dicũt: ꝛ. a. est verũ ꝛ. b. falsuz. ꝛ de alys significatis
nõ est cura: qz sũt ꝟia significata. si autẽ dr̃ ꝙ. a. significat
adequate nullũ aial eẽ: ꝛ. b. corrñdenter aial esse: iterũ ɔ̃di
cũt. a. ꝛ. b. ꝛ. a. est falsuz: ꝛ. b. verũ. vbi ꝟo diceret̃: ꝙ. a. ꝛ. b.
significãt illa q̃tuoz significata adeq̃te. hoc nõ admittitur:
qñ mere est ipol̃e (ꝛ per hoc pz ad argumẽtũ) ꝙ. a. ꝛ. b. si
gnificãt ista significata ĩconiũcte vnũ. s. ꝓmarie: ꝛ reliquũ
secũdarie: qꝺ ɔ̃dictionẽ ñ facẽ nec vitatẽ: vl̃ fl̃itatẽ. q̃re ꝛc.
℄ Capitulũ de restrictione verbi: ꝛ termini distributi.

Rigesimo ꝓmo ꝓncipal̃r ad qõnẽ arguit̃
sic. hec sunt duo vera. Jn q̃li
bet instãti futuro deus erit nõ exñs: ꝛ in aliquo
instãti futuro: nullus deus erit nõ exñs: ꝛ eadez
inuicẽ formal̃r ɔ̃dicũt. ꝯ qõ vera. ɔña tz cũ mio
ri: ꝛ maiorẽ ꝓbo: ꝛ ꝑmo vl̃em affirmatiuã sic. Jn. a. instanti

futuro ōs erit nō exñs:ꝛ ī.b.īstāti:ꝛ sic de alys:ꝛ hec erunt oia īstātia futura.g̃ ī quolibz īstāti futuro ōs erit nō exñs. ꝟña tz:ꝛ añs ꝓbaꝫ ꝑ ꝑma singularī:q̃ ꝓbata euidens erit totū añs:nā ōs erit nō exñs ī.a.īstāti.g̃ i.a.īstāti deꝰ erit nō exñs.ꝑz ꝟª:ab vno ꝟuertibili ad reliquū:ex quo nō mutaꝫ ſuppoſitio.añs aūt ē notū:qꝛ deꝰ in.b.īstāti erit nō exñs in .a.īstāti.patēte g̃ affirmatiua:negatiuā ꝓbo sic:ī nullo īstāti deꝰ erit nō exñs.g̃ ī aliquo īstāti:nullus deꝰ erit nō exñs: ꝑz ꝟña:ab vl̄i ad ſuā ꝑiacētē ſubalternā:ꝛ añs ꝓbaꝫ:qꝛ ſi ñ detꝫ oppoᵐ.ſ.q̃ ī aliquo īstāti ōs erit nō exñs:ꝛ ſit illō īstās .a.ꝛ argᵗ sic:in.a.īstāti ōs erit nō exñs:ꝛ ī eodē īstāti ōs erat exiſtens:igitur ſimul ꝛ ſemel deus erit exiſtens:ꝛ non exiſtens:quod eſt impoſſibile.

¶ Pro ſolutione huius argumēti pono q̃tuor cōcluſiones:q̃rū ꝑma ē ista. Subſtētabile ē determinationē diſcretā poſtpoſitā termino diſtributo negatiue a ꝑte ꝑdicati ipſuz reſtringere:ſz ꝓpoſitā ſolū vbū limitare: volo dicere q̃ ē oppinabile rōnabiliter hāc ꝟñaz nō valere.tu es non hō iſto mō:demōſtrādo moduz ſingularē lapidis.g̃ tu es iſto mō non hō:volēdo q̃ ī ꝑma ly iſtoᵒ determinat ly hō:ꝛ in ƀa ſolūmō vbū:iō ꝑma ſignificat ꝟuertibilᵉ:q̃ tu es aliqd qō non eſt hō iſtoᵒ:ꝛ ƀa ſignificat q̃ tu es iſto mō:quo tu non es hō: qō eſt falſuz:ꝑp falſaz īplicationē. ¶ Ex iſta ꝟcłone ſeq̃ꝫ ꝑ. Oꝛ determinatio diſcreta ꝓpoſita termino diſtributo affirmatiue eſt vł eiuſdē limitatiua: ſz nō ſic vł ꝓpoſita termino diſtributo negatiue ē eiuſdē determiatiua(ꝑz)qm̃ optime ſeq̃ꝫ tu es ois hō iſtoᵒ.igiꝫ tu es iſtoᵒ ois hō.ſed non ſequiꝫ: tu es non ens iſtoᵒ.g̃ tu es iſtoᵒ non ens.nec ſeq̃ꝫ .tu eris ñ homo:iſto īstāti demr̄ando inſtās ꝑſens.g̃ tu eris ī iſto inſtāti non homo.añs.n.ē verū ꝛ ꝟñs falſuz: qꝛ ex ipſa ſeq̃ꝫ: q̃ tu eris in iſto īſtanti:nec ē cozrelariū īconueniēs:qꝛ limitatio diſcreta cū termino affirmatiue diſtributo:ſemꝑ ſupponit eque affirmatiue:ſz cū termino negatiue diſtributo in ꝑpōne affirmatiua:ſupponit negatiue:dū ſeq̃ꝫ negationē:ꝛ q̃ñ ꝑcedit ſupponit affirmatiue. ¶ zº ſeq̃ꝫ. Oꝛ deꝰ erit non exñs in.a.inſtāti:ꝛ tñ ōs non erit ī.a.inſtāti non exñs.ꝑma ꝑs patet:qꝛ ōs in.b. inſtāti erit non exiſtēss ī.a.īstāti.ƀa vo pars eſt nō:qꝛ ſi deꝰ erit in.a.inſtāti non exiſtēs. g̃ q̃ñ deꝰ erit in .a.inſtāti:tc̄ erit non exiſtēs.ꝟñs fl̄m(ꝛ ꝑz ꝟª)ab vno conuertibili ad reliquū. ¶ zª ꝓ ē iſta.Oppinabile ē determiationē diſcretā additā termio diſtributo affirmatiue vł negatiue eūdē ſolū determiare:ſiue ꝓponaꝫ: ſiue poſtponaꝫ: volo dicere q̃ eſt oppinabile in iſta ꝓpoſitione. tu es iſtoᵒ ois hō:nō determinari ꝑ ly iſtoᵒ:ſicut ī iſta.tu es ois homo iſtoᵒ.ꝛ ꝟñter idē ē dicere. tu es iſtoᵒ nō hō:ꝛ tu es nō homo iſtoᵒ.ꝛ ſicut ꝟcedit ƀa:ita ꝛ ꝟcedaꝫ ꝑª. ¶ Ex iſta ꝓone ſeq̃ꝫ ꝑma.Oꝛ ſicut deꝰ erit non exiſtēs in.a.īstāti: ita deꝰ erit in .a.īstāti non exiſtēs(ꝑz)nā ſicut ꝑma ꝑs ꝟuertiꝫ cū ƀa:ita ƀa ē vā sic ꝑma. ¶ Scō ſeq̃ꝫ.Oꝛ lz deꝰ erit ī.a.inſtāti non exiſtēs:non tñ in.a.īstāti deꝰ erit non exiſtēs.ꝑz: qꝛ diceret hec rñſio determinationē diſcretā non determiare terminū diſtributuz:ex quo non ſibi addiꝫ:ꝛ ꝟñter ꝟcederetꝫ: q̃ deꝰ erit in q̃libet īstāti non exiſtēs.lz nō in q̃libet īstāti deꝰ erit exiſtēs. ¶ zª ꝓ ē iſta.Determiatio diſcreta ꝓpoſita termino q̃litercūq̃z diſtributo ē taz vbi q̃z termini diſtributi determiatio limitatiua.ꝑz:nā in iſta.tu es iſtoᵒ ois homo: limitaꝫ tā verbū:q̃z ly hō ꝙ ly iſtoᵒ.ꝛ ꝟñter ī iſta:tu es iſtoᵒ non hō. ¶ Ex iſta ꝟcłone ſeq̃ꝫ ꝑmo. Oꝛ ſic̄ in.a.inſtāti deꝰ nō erit nō exiſtēs.ita deꝰ nō erit ī.a.inſtāti nō exiſtens.ꝑz: qꝛ ꝺdictoriū īplicat ꝺdictionē. ¶ Scō ſeq̃ꝫ.Oꝛ hec ꝟª nō valet:deꝰ erit nō exiſtēs in.a.inſtāti. g̃ deꝰ erit in.a.inſtāti nō exiſtēs: vnde hec rñſio quā teneo nō differt ab opiniōe ꝑme ꝟcłonis niſi in hoc:qꝛ illa ponit determiationē ꝓpoſitaz termino diſtributo affirmatiue in ꝑpōne affirmatiua nihil niſi verbū limitare: ſz terminū diſtributuz limitare affirmatiue(ꝛ pono oppᵐ)vt ꝑz ex ꝓne. ¶ 4ª ꝓ ē iſta. Deꝰ erit in q̃libet īstāti exñs:ꝛ tñ nō ī quolibz īstāti ōs erit exiſtens. ꝑña ꝑs ꝓbaꝫ sic:ōs erit in aliquo īstāti exñs:ꝛ nulluz erit īstās gn ōs erit ī illo exñs.g̃ ōs erit in quolibet inſtāti exñs(ꝑz ꝟña)ab exponētibꝰ ad expoſitaz.ƀa vo ꝑs sic arguiꝫ.ſi.n.ī quolibet īstāti ōs erit exñs:ꝛ īstās ꝑſens eſt: vel erit inſtās.g̃ in inſtāti ꝑſenti ōs erit exñs(ꝑz ꝟña)qꝛ ē ſillogiſmꝰ in.z.ꝑme:ꝛ ꝓ ē falſa.g̃ aliq̃ ꝑmiſſarū.nō minoꝛ.g̃ maioꝛ.q̃re tc̄. ¶ Ex iſta ꝓne ſeq̃ꝫ ꝑio.Oꝛ iſta ꝟña nō valet:ōs erit in quolibz exñs inſtāti.g̃ nullū ē vel erit īstās gn ī illo ōs erit exñs:nec arguiꝫ ab expoſita ad alterā exponētiuz: qꝛ ly īstāti in añte:nō ſupponit niſi ꝑ iſtāte qō erit. ¶ zº ſequiꝫ.Oꝛ iſta ꝟña nō valet.ōs erit ī quolibet īstati exñs:ſed hoc ē vel erit īstās. ergo deus erit in hoc inſtanti exiſtens: ꝛ hoc ꝓpter eandem cauſam.

¶ His viſis patet ſolutio ationis negādo illā: in quolibet inſtanti futuro deꝰ erit nō exñs:ꝛ illā ſingularē ſimiliter in.a.īstāti futuro ōs erit nō exñs.ꝛ ad ꝑbationē:deꝰ erit nō exñs in.a.inſtāti.g̃ tc̄.nego ꝟñam:qꝛ in añte non limitaꝫ verbū ſicut in ꝟñte ꝑ ly.a.īstāti:in vna.n. affirmatiue ſupponit ly.a.inſtāti ꝛ in alia negatine.q̃re tc̄. ¶ Laplin de poſitate:ꝛ īpoſitate vł̄iuz ꝛ ſuarū ſingulariū.

¶ Vigeſimo ſecundo ꝓncipaliᵗ ad q̃nez arguitur sic: hec ſūt duo vera. Doc nō erit nō ens in aliquo īstāti:ꝛ hoc erit nō ens ī aliquo īstāti demōſtrādo deū:ꝛ eadē iuicē ꝺdicūt.g̃ q̃ō vera(ꝟña tz cū minoꝛi ꝛ maioꝛē ꝓbo:ꝑio ꝑ negatia sic:hoc erit ens ī aliquo īstāti.g̃ hoc ñ erit ñ ens in aliquo īstāti.ꝑz ꝟña ab affirmatiua de ꝑdicato finito:ad negatiuā de ꝑdicato īfinito.ſeq̃ꝫ.n.in alys vł̄:tu es hō.g̃ tu nō es nō hō.iaz ꝓbaꝫ affirmatiua sic. hoc erit non ens in iſto īstāti:ꝛ hoc erit nō ens ī iſto inſtāti:ꝛ sic de ſingulis.ꝛ hec erūt oīa inſtātia.g̃ hoc erit nō ens in aliq̃ inſtanti. ꝑz ꝟña:ab oīb⁹ ſingularibz illiꝰ termini īstās ad eundē diſtributū cū debito medio.Seq̃ꝫ.n.aſili.tu nō es non hō in iſto loco:ꝛ tu es nō hō in illo loco:ꝛ hec ſūt oīa loca.g̃ tu es ñ hō ī aliq̃ loco.añs ꝟāt alteriꝰ ꝟñe ꝓbatū ē i altero ꝓncipali.

¶ Pro ſolutione huiꝰ argumēti pono q̃tuor ꝓnes quarū ꝑma ē iſta.Aliq̃ vł̄is nō ſolubilis ꝑpetuo erit vā:cuiꝰ īmediate poſt hoc aliqua ſingularis erit falſa.ꝑz de iſta:in quolibz īstāti futuro ōs erit: ſuppoſito q̃ ipſa ꝑpetuo erit ſic ſignificādo ꝑciſe:q̃.n.ꝑpetuo erit vā manifeſtū ē:ꝛ q̃ iſtiꝰ īmediate poſt hoc aliq̃ ſingularis erit falſa. ꝓbaꝫ: qꝛ ſi ñ detꝫ aliqō īstās futurū:iterqō ꝛ hoc inſtās erit aliq̃ eiꝰ ſingl̄aris falſa: ꝛ ſit illud.a. ꝛ ƀ inſtās ꝑſens.b.mediū vo īstās.c. Iſto aſſignato ꝑz q̃ in.c.ī ſtās hec ſingl̄aris illiꝰ vł̄is erit falſa.in hoc īstāti futuro ōs erit:qꝛ lz iaz verū ſit.c.eē futurū:tñ in.c.īstās nō erit vm.c. eē futurū:ꝛ sic argr̄ de.c.ꝟſilr̄ ꝑt argui ō q̃libz īstāti futuro dato ꝛ aſſignato. ¶ Ex iſta ꝟºne ſeq̃ꝫ ꝑmo.Oꝛ q̃libet ſingularis iſtiꝰ vł̄is:īmediate poſt hoc erit vā:ꝛ tñ īmediate poſt erit aliq̃ ſingularis eiuſdē vł̄is falſa.ƀa ꝑs patuit:ꝛ ꝑma ꝓbaꝫ.nā nullū īstās futurū īmediate pꝰ hoc erit.g̃ q̃cūq̃z dato īmediate pꝰ hoc erit:ita q̃ in hoc īstāti futuro ōs erit ꝛ ꝑ ꝟñs q̃cūq̃z ſingulari iſtiꝰ vł̄is data illa īmedietare pꝰ ƀ erit vā. ¶ zº ſeq̃ꝫ.Oꝛ illa ꝟña nō valet.īmediate poſt ƀ q̃libet ſingl̄aris illiꝰ vł̄is erit vā:ꝛ īmediate pꝰ hoc aliq̃ ſingularis eiuſdē vł̄is erit falſa.g̃ īmediate poſt ƀ aliq̃ ſingularis erit ſil̄ vā ꝛ falſa:ſic̄ nō ſeq̃ꝫ īmediate poſt hoc q̃libz īstās ītrīſecū hore future erit futurū: ꝛ īmediate poſt hoc aliqō inſtās ītrinſecū hore future erit ꝑteritū.g̃ īmediate poſt hoc aliqō īstās erit ſil̄ ꝑteritū ꝛ futurū. ¶ zª ꝟº ē iſta. Aliq̃ vł̄is ē ipoł̄is:cuiꝰ īmediate poſt hoc īfinite ſingl̄ares erūt vē.ꝑz de iſta:ī nullo futuro īstāti ōs eritq̃ ē ipoł̄is: ꝛ ꝙ illiꝰ vł̄is īmediate pꝰ hoc īfinite ſingl̄ares erūt vē ꝓbaꝫ:qꝛ quocūq̃

instanti dato post hoc iter illud ⁊ hoc ifinite singlares erũt ve: ex quo iter illo istãs: ⁊ hoc erũt ifinita istãtia: ve q̃rũ q̃ libet erit verũ dicere: in ℔ istãti futuro ds ñ erit. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑmo. Or aliq̃ vlis imediate p̃ hoc hẽbit multas singlares vas ⁊ mltas falsas: ⁊ tñ nõ hẽbit tot veras q̃t falsas: nec plures aut pauciores vas q̃ falsas. ꝓz de ꝑdicta vlis q̃ imediate post hoc hẽbit ifinitas singlares vas ⁊ ifinitas falsas. ¶ 2° segt̃. Or aliq̃ vlis imediate p̃ hoc hẽbit aliq̃s singulares vas ⁊ aliq̃s falsas: ⁊ tñ nunq̃ poterit vificari p exceptionẽ singulariũ falsarũ. ꝓz: qr hec nunq̃ erit va. i nullo istãti futuro ꝓter q̃ in istis: ds erit. ꝓbat̃: nã ipsa mõ non ẽ va. g̃ ꝓfozmiter nunq̃ erit va. añs ꝓbat̃: qr vel demõstrãtur oĩa instãtia futura vel nõ: si nõ: ꝓz ipsaz eẽ falsaz: si sic. g̃ eadẽ excipiunt̃: qd supponit̃: ⁊ p ꝯñs nõ ẽ va. ¶ 3ª ꝓ ẽ ista. Jã icipit aliq̃ singlaris. a. vlis eẽ falsa: q̃ p tps termiatũ ad hoc istãs erit va. ꝓbat̃: ⁊ pono q. a. sit illa vlis: i q̃libet istãtifuturo de⁹ erit: ⁊ arguit̃ sic: iam nõ ẽ aliq̃ singularis. a. vlis falsa: q̃ p tps termiatũ ad hoc istãs erit va: ⁊ imediate post istãs ꝓñs aliq̃ singularis falsa erit falsa: q̃ p tps terminatũ ad hoc istãs erit va. igit̃ iaz icipit aliq̃ singularis. a. vlis esse falsa: q̃ p tps termiatũ ad hoc istãs erit va. ꝓz ꝯña: acã vitatis ad ꝓpõnẽ babẽtẽ illã causaz: ⁊ ꝑ ps añtis sil'r: qr suũ ꝺ dictoziũ ẽ fl'm. ℔a vo ẽ euidẽs p suas exponẽtes. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑ. Or iã icipit aliq̃ singularis. a. vlis eẽ falsa: q̃ nõ icipit eẽ falsa. ꝓz vt ꝓus. ex quo nnlla singularis. a. vlis incipit eẽ falsa. ¶ 2° segt̃. Or iaz icipit aliq̃ singlaris. a. vlis eẽ fl'a: q̃ nõ ꝺsinit eẽ va. ꝓz vt ꝑ: ex quo nulla singlaris. a. vlis desinit eẽ va: q̃cũq̃z. n. data ifinite ꝓus ꝺsinẽt eẽ ve q̃ illa. ¶ 4ª ꝑ ẽ ista. Jn ifinitis istãtib⁹ ds erit: ⁊ tñ ds nõ ꝑt esse i aliquo illoz. ꝑ ps ꝓz: qr i quolibz istãti futuro de⁹ erit. et ℔a ꝓbatur sic arguẽdo: ds ẽ in aliq̃ isto ꝛ demõstrãdo aliq̃ istãtia. g̃ ista sũt: ꝯña ẽ bõa: ⁊ ꝯñs ẽ ipoſſe: g̃ ⁊ añs. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑ. Or aliq̃ duo erũt imo infinita: quoz nullũ poſſe est eẽ. ꝓz de istãtib⁹ futuris q̃ erũt: quoz nllũ ꝑt eẽ: qr nihil ꝑt eẽ aliqd illoz: ex quo illa nõ ꝓñt sil'esse. ¶ 2° segt̃ q ds icipit ⁊ desinit eẽ in ifinitis istãtib⁹: ⁊ tñ nõ incipit nec desinit eẽ in aliquo illoz. ꝓz ꝓma ps p cãs vitatis: ⁊ ℔a sil'r: ex q̃ nõ ẽ poſſe plura instãtia eẽ. ¶ Notãdũ tñ q aliqñ vbi ꝓñs nõ discutit̃ difficultas ꝯcedit̃ ad bonũ itentũ aliqd illoz fore: vel fuisse: demõstrãdo plura instãtia itelligẽdo q hec fuerũt vel erũt demonstrãdo plura instãtia: ⁊ tũc fuga cuz ignozãtia fozet tali adherere difficultati.

Pro 3° His visis rñdet̃ ad rõnẽ: negãdo illã. de⁹ erit nõ ens in aliquo istãti. Et ad ꝓbationẽ: nego ꝯñaz vñ asingularib⁹ sufficiẽter enumerat̃ cũ debito medio ad terminũ distributũ illarũ: i ordine ad plura supposita: vel cõsignificata fallit ꝯña: vñ nõ segt̃: aliqs hõ nõ ẽ hoc aĩal: ⁊ aliqs hõ nõ ẽ hoc aĩal: ⁊ sic de singulis: ⁊ h̃ sunt oĩa aĩalia. g̃ aliqs hõ ñ ẽ aĩal: ⁊ hoc iõ: qr ꝯtinue ꝓ alio ⁊ alio supposito illius termini hõ vificat̃ añs: ita ⁊ i ꝓposito cũ dr̃: boc ñ erit ens in isto istãti demr̃ando. a. vificat̃ ista ꝓpõ ꝓ. b. istãti: qd ẽ vnũ ꝯsignificatũ isti⁹ verbi erit: ⁊ cũ dr̃ hoc erit ñ ens in isto istãti demr̃ando. b. iã vificat̃ ꝓ altero ꝯsignificato eiusdẽ vbi: iõ deberet argui respectu eiusdẽ suppositi: vl' cõsignificati sic: ds in. a. instãti erit nõ ens in isto istãti: ⁊ i isto ⁊ sic de singulis: g̃ ⁊c. ſz añs ẽ fl'm ꝓ ista ꝑte in q̃ demõstratur. a. Et ad sil'itudinẽ dico q nulla ẽ q̃ sumit̃ de presenti vbi ꝓpõ ꝓbãda ẽ de futuro: vñ nõ segt̃ in sil'i: tu eris nõ hõ in isto loco: ⁊ tu eris non hõ in isto loco: ⁊ sic de singulis. Et hec erũt oĩa loca. g̃ tu eris non homo in aliquo loco. añs. n. est verus: ⁊ ꝯñs falsum ⁊ impossibile. quare ⁊c.

¶ Capl'z de termis equocis: tã equoce: q̃z vniuoce sũptis.

Rigesimo tertio ꝓncipal'r ad qõnẽ arguitur sic: hec sũt inuicẽ cõpossibilia. ois canis currit: ⁊ aliqs canis nõ currit: ⁊ eadẽ inuicẽ ꝺdicũt. igit̃ qõ va. ꝯña tz cũ miozi: qr hz oĩa regsita ad ꝺdictionẽ: nisi dicerẽt q ly canis in ꝓma supponit solus ꝑ cane latrabili: ⁊ in ℔a ꝑ cane marino: vel celesti. Sz ꝺ: si. n. in ꝓma supponit solũ pro cane latrabili hoc videt̃ eẽ rõne vbi limitãtis subz ad tale supp⁹. ſz ꝯsil'e vbũ ponit̃ in ℔a. g̃ in eadẽ ẽt limitat subm ad suppoꝛ neudũ ꝑ cane latrabili: ⁊ p ꝯñs supponit ꝑcise ꝑ eodẽ: aut ꝑ eisdez. Jã ꝓbat̃ ꝑ⁹ ps añtis sic: hec ꝯña nõ valet p Arist. ꝑ elenco ꝛ. ois canis currit: hoc ẽ canis demõstrando sydus celeste. g̃ hoc currit: stet g̃ ꝺdictoziũ sequẽtis cũ añte. ⁊ arguit̃ sic. ℔ currit: ⁊ hoc ẽ canis. g̃ aliqs canis nõ currit. ista ꝯña ẽ bona: qr ẽ sil'is demr̃atiu⁹: ⁊ aliqd stat cũ añte, ergo idez stat cũ ꝯñte: ſz hec vlis ois canis currit: stat cũ añte: vt ꝓbatũ est: g̃ ẽt stat cũ ꝯñte qd erat probandum.

Pro solutione bui⁹ argumẽti pono q̃tuoz ꝑnes: quarũ ꝓma ẽ ista. Lz alicui⁹ subi ꝑ ptũ suppositio possit ꝓmutari: nulli⁹ tñ subti suppõ a suo ꝑdicato restrictiue potest limitari. ꝓz ꝑ⁹ ps: qñ ī hac ꝓpõne hõ ẽ subm: supponit ꝑsonal'r ⁊ p aduẽtũ termini ℔e in ẽtiõis aparte ꝑdicati supponit mal'r: vel simpl'r. ℔a ps ꝓbat̃: quia dato opposito hec ẽẽt va: ois hõ ẽ vn⁹ ho: qñ subm ꝑ ꝑdicatum limitaret̃ ad solã suppõnẽ masculinaz. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝑ. Or hec formal'r ꝺdicũt. ois cãis ẽ latrabil': alqs cãis ñ ẽ latrabilis: qr bñt oĩa regsita ad ꝺdictionẽ. Jn ꝓma. n. ly canis supponit ꝑ oĩ cane ꝓncipal'r exñte copulatie, ⁊ in ℔a disiũctiue: ex quo predicatũ suũ non restringit subm. ¶ 2° segt̃. Or sic̃ ī equocis ẽ suppõ: ita in eisdez ẽ ꝺdictio. ꝓz: qñ ly canis ẽ termin⁹ equoc⁹: ⁊ tñ ī ꝑdictis ꝓpõnib⁹ verã fundat ꝺdictionẽ. ¶ 2ª ꝑ ẽ ista. Lz vbuz suo subo tribuat suppõnẽ: nõ tñ eidẽ ī ozdie ad ꝓtici⁹ suũ vel ꝑdicatũ ꝓximit restrictionez. ꝑ ps ẽ euidẽs. ⁊ ℔a liquet: qr tũc nõ ẽ ꝺdictio: qñ termini nõ supponũt ꝑcise ꝑ eodẽ: aut ꝑ eisdẽ: ſz termios voco: equoce sũi inuicẽ: qñ ꝑ alio ⁊ alio significato supponũt. g̃ ⁊c. Et ista fuit ītẽtio Aꝛ. vñ Arist. nũq̃z dixisset hec nõ eẽ ꝺdictoria: ois canis ẽ ens: aliqs canis nõ ẽ ens. nõ obstãte: q oĩa illa extrema sũt termini equoci: ſz hoc nõ ipedit: ex q̃ vniuoce supponũt. ¶ 4ª ꝑ ẽ ista. Aliq termini vniuoci vniuoce sumunt̃: ⁊ tñ p aduẽtũ termioꝛ vniuocoꝛ equoce supponũt ꝓbat̃: nã subã harũ ꝓpõnũ. oẽ aĩal currit: aliqd aĩal nõ currit: sũt termi vniuoci: ⁊ vniuoce sumũtur. qr p eodẽ sumũt significato ꝑcise: ⁊ tñ si adderent̃ eisdẽ isti termini albũ: nigrũ: q sũt termini vniuoci. equoce supponerẽt: dicendo. oẽ aĩal albũ currit: aliqd aĩal nigruz nõ currit. ¶ Ex ista ꝑne segt̃ ꝓmo. Or aliq termini equoce supponunt: ⁊ tñ ex rõne termioꝛ vniuocoꝛ vniuoce starẽt. ꝓz de ꝑdictis terminis ly aĩal ⁊ ly aĩal: q supponerẽt vniuoce ablatis illis: albũ: ni

Lor^m grũ rõne q̃rũ supponũt equoce. ℂ z° segt̃ Or alig termini equoci vniuoce sumũt̃: g ꝑ aduẽtũ termioꝝ vniuocoꝝ equoce supponerẽt. pz de subis harũ ꝓpõnũ. ois canis currit: aliꝯ canis ñ currit: g st̃ termi equoci ⁊ vniuoce supponũt: gb⁹ si adderẽt̃ isti termi latrabilis: marinus: equiuoce supponerent: dicẽdo: ois canis latrabilis currit: aliquis canis marinus non currit. igitur ⁊c.

His visis patet solutio rõnis ꝛcedẽdo illa eẽ ꝯdictoria. ois canis currit: aliꝯ canis ñ currit. ⁊ nego q; sũt cõpossibilia. ⁊ ad ꝓbationẽ: rñdeo ad sillz factũ ꝛcedo illuz esse formalẽ. ⁊ ad pñz dico: g; loq̃bat̃ ex suppõe: dato q; i maiori ly canis supponeret ꝑ latrabili solũ: ⁊ i minori: ꝑ celesti: vel marino: ⁊ ita ex suppõne loquit̃: cũ dic̃: illa nõ eẽ ꝯdictoria: ois canis currit: aliꝯ canis nõ currit (dato) q; sb̃ta nõ respiciãt idẽ significatum. quare ⁊c̃.

ℂ Capitulũ de veritate ⁊ falsitate: possibilitate ⁊ ipossibilitate: necessitate ⁊ ꝛtingẽtia ꝓpositionis diuine.

Trigesimo quarto ꝓncipal'r ad questionẽ arguit̃ sic: hec sũt duo va. Quicqd ds sciuit adhuc ipse scit: ⁊ ñ qcqd ds sciuit adhuc ipse scit: ⁊ eadẽ iuicẽ ꝯdicũt. g̃ qõ va. ꝛña tz cũ miori: ⁊ maiorẽ pro bo: ⁊ ꝑ ꝓ affirmatia sic: aliqd ds sciuit: ⁊ nullius ẽ oblit⁹ eoꝝ q̃ ipse sciuit. g̃ qcqd ds sciuit adhuc ipse scit. ꝓbat̃ ꝛña: qz si nõ stet oppo^m ꝛñtis cum añte. ⁊ arguit̃ sic: non qcqd ds sciuit adhuc ipse scit: ⁊ aliqd sciuit. g̃ aliquã ꝓpõnẽ desinebat scire: sz ois ꝓpõ quã unc̃z sciuit ds: fuit in mente ipsi⁹: qz nõ itelligit nisi ꝑ eẽntiã ꝓpriam. g̃ de⁹ aliquã ꝓpõnẽ exñtẽ i mente ipsi⁹ desinebat scire. sz qcqd unc̃z fuit i deo iaz ẽ i deo. g̃ aliq̃ ꝓpõ ẽ i deo quã ipse desinebat scire: ⁊ ꝑ. ꝛñs i deo ẽ: vel fuit aliq̃ ꝓpõ falsa: qõ videt̃ icõueniẽs: qñ arguit̃ sic: hec ẽ ꝓpõ va: ⁊ hec est ꝓpõ falsa: demõstrãdo deũ. g̃ ꝓpõ va ẽ ꝓpõ falsa qõ ẽ ipossibile. iaz ꝓbat̃ ꝓpõ negatiua sic. hec ꝓpõ. tu nõ es: ẽ aliqd qõ ds al'n sciuit: ⁊ eandẽ ds iaz nõ scit. g̃ nõ qcqd de⁹ sciuit adhuc ipse scit. pz ꝛña. qz ex opposito cõclusionis cuz vna ꝑmissarum: sequit̃ oppo^m alterius premisse.

Pro solutione huius argumẽti pono q̃tuor ꝛclones: q̃rũ ꝑma est ista. Sicut ds ꝑ eẽntiã suã itelligit icõplexe: ita ꝑ eandẽ cognoscit verba liter ⁊ cõplexe. patet: naz sicut deus intelligit anterñm: ita cognoscit anterñm fore. nec certe intelligit hꝰ significata per aliquod accidẽs supadditũ: quoniaz tũc in deo caderet cõpositio: qõ ẽ ipol'e: sz qcdqd itelligit: itellit ꝑ eẽntiã ꝓpriã: vt colligit̃ ex snĩa Ari. ⁊ cõmẽtatoris. 8. phicoꝝ: ⁊. iz. Lor^m methabice. ℂ Ex ista ꝯne segt̃ ꝓmo. Or sic̃ i deo ẽ spẽs intellis q̃ itelligit icõplexe: ita in eodẽ ẽ ꝓpõ q̃ itelligit cõplexe. ꝑ^a ps pz: qz in deo ẽ memoria: ⁊ itellect⁹. g̃ i eodẽ ẽ spẽs intellis: ⁊ act⁹ itelligẽdi. z^a ps ꝓbat̃: nã deus itelligit te eẽ hominẽ ꝑfecte: ⁊ qeslcẽter. g̃ ꝑ aliquã ꝓpõnẽ: sz nõ ꝑ ꝓpõnem creatã. g̃ ꝑ ꝓpõnẽ icreatã: q̃ nõ ꝑt eẽ nisi i deo. ꝑ^a ꝛña tz: nã sic̃ segt̃: ds itelligit te. g̃ ꝑ aliquẽ ꝛceptũ ⁊ spẽm itelligit te: ita videt̃ seq ds itelligit te eẽ. g̃ ꝑ aliquã ꝓpõnẽ ⁊ enuciationez. añs aũt colligit̃ acõmẽtatore vbi supra. ℂ z° sequit̃ Lor^m Or sic̃ in deo ẽ ꝓpõ va ⁊ ꝓpõ falsa. ita in deo ẽ ꝓpõ neccia: ꝓpõ ꝛtingẽs: ⁊ ꝓpõ ipol'is. ꝓbat̃: nã ds itelligit verũ: fl'z: ꝛtingẽs: ⁊ ipol'e: ⁊ hoc ꝑfecte ⁊ qeslcẽter. g̃ itelligit qõlibet istoꝝ z^a ꝑ aliquã ꝓpõnẽ: q̃ ñ ꝑt eẽ ex itellectũ diuinũ. ℂ z^a ꝯ ẽ ista. Q̃ñcũq; ꝓno^m ꝛmfam̃ respic̃ significatũ cõicabile ydẽptice plurib⁹ ꝑ ipz ñ ꝛtingit ꝛcludẽ maiorẽ extrẽitatẽ de miori in ꝯne (pz) qz nõ segt̃. B ẽ filiꝰ demr̃ando eẽntiã dinã. ⁊ hoc ẽ ꝑr̃. g̃ ꝑr̃ ⁊ filiꝰ: sz bñ segt̃. g̃ aliqd qõ ẽ ꝑr̃: ẽ aliqd qõ ẽ filiꝰ. Nec segt̃ ꝓz ponẽtes vl'ia ex ꝑte rei. hoc ẽ pla. demr̃ando bũanitatẽ: ⁊ hoc ẽ sor. g̃ sor. ẽ pla. sz bñ segt̃. g̃ aliqd qõ ẽ sor Lor^m tes ẽ aliqd qõ ẽ pla. ℂ Ex ista ꝛclone segt̃ ꝑ. Or hec ꝛña nõ valet: hec ẽ ꝓpõ fl'a ⁊ hec ẽ ꝓpõ va demõstrãdo deũ. g̃ ꝓpõ va ẽ ꝓpo fl'a. sz bñ segt̃. g̃ aliqd qõ ẽ ꝓpõ va: ẽ aliqd qõ est ꝓpõ fl'a: ⁊ hoc ꝛcedit̃. ℂ z° segt̃. Or hec ꝛña nõ valet: hec Lor^m est ꝓpõ neccia: ⁊ hec ẽ ꝓpõ ꝛtingẽs: g̃ ꝓpõ ꝛtingẽs ẽ ꝓpõ neccessaria sz bñ segt̃: g̃ ꝓpõ ꝛtingẽs ẽ aliqd qõ ẽ ꝓpõ neccia. ℂ ℂ z^a ꝯ ẽ ista. ꝓmisse q̃rũ vna ẽ formalis: ⁊ altera solũ ydẽptica: nõ sũt illatiue maioris extremitatis de miori in ꝯne (pz) qz nõ segt̃ nullus pr̃ ẽ filiꝰ: sz eẽntia dina ẽ pr̃. g̃ essentia dina nõ ẽ filiꝰ: nec segt̃ nullus sor. ẽ pla. sz bũanitas est sor. g̃ bũanitas nõ ẽ plato. ℂ Ex ista ꝯne seqt̃ ꝑ. Or illa ꝛña nõ valet: nll'a ꝓpõ va ẽ ꝓpõ falsa: sz ds ẽ ꝓpõ va. g̃ ds ẽ non est ꝓpõ fl'a: qz maior ẽ formalis cũ sit termioꝝ eiusdẽ ꝓdicamẽti: ⁊ miori ydẽptifica solũ: cũ sit ꝓpõ de ꝑ accñs: et idẽ est realr̃ significatũ snbti ⁊ significatũ ꝓdicati. ℂ z° seq Lor^m tur. Or illa ꝛña nõ valet. ois deꝰ ẽ ꝓpõ neccia: nulla ꝓpositio ꝛtingẽs ẽ ꝓpõ neccia. g̃ nulla ꝓpõ ꝛtingẽs ẽ ds: maior eni ẽ ydẽptifica: ⁊ miori formalis. ℂ 4^a ꝯ ẽ ista. ꝓmisse q̃rũ q̃libet ẽ ydẽptifica: nõ sũt illatiẽ ꝯnis formalis (pz) qz ñ segt̃ ois eẽntia dina ẽ filiꝰ: pr̃ ẽ eẽntia dina. g̃ pr̃ ẽ filius. ℂ Ex ista ꝯne segt̃ ꝑ. Or illa ꝛña nõ valet. ois ds est: ẽ ꝓpo Lor^m sitio falsa: sz aliq̃ ꝓpõ va est ds. igit̃ aliq̃ ꝓpõ va ẽ ꝓpõ falsa. pz ex ꝯne. ℂ z° segt̃. Or illa ꝛña ñ valet. ois ds est ꝓpõ falsa: ois ds ẽ ꝓpõ vera. g̃ ꝓpõ vera ẽ ꝓpõ falsa. añs. n. ẽ verũ: ⁊ ꝛñs falsuz. ⁊ rõ qz ꝓmisse sũt ydẽptice: ⁊ ꝛcl'o formals.

His visis pz solutio argumẽti negãdo illã: qcqd ds sciuit adhuc ipse scit. Et ad ꝓbationẽ: nego ꝛñaz: ⁊ ꝛcedo vlteri⁹: q; ds aliquã ꝓpositionẽ desinebat scire ⁊ q; ipsa ẽ aliq̃ ꝓpõ falsa: q̃ ꝑus fuit vera: nec ex hoc ẽ aliq̃ mutatio i deo: sz solũmõ in significato ꝓpõnis. Jtẽ ex hoc q; ds aliquã ꝓpositionẽ desinit scire: non sequit̃ ipsuz plura scire vna vice: q̃z alia. qñ qñ deus ꝓmo aliquaz ꝓpositionẽ desinit scire: suũ ꝯdictoriũ incipit scire. quare ⁊c̃.

ℂ Capl'z de dr̃ia iter aliqñ: ⁊ aliq̃tiẽs: qñcũq; ⁊ q̃tiẽscũq;.

Trigesimo qnto ꝓncipal'r ad q̃stionez arguit̃ sic: h̃ sũt duo vera. Quotiẽscũq; fuisti ꝑarisi⁹ totiẽs fuisti hõ: ⁊ ñ q̃tiẽscũq; tu fuisti parisi⁹ totiens fuisti hõ: ⁊ eadẽ iuicẽ ꝯdicũt. g̃ qõ va. tz ꝯ^a cũ miori: ⁊ maiorẽ ꝓbo. ⁊ ꝑ affirm^am sic: al'n fuisti parisi⁹: ⁊ tunc tu fuisti hõ: ⁊ nõ aliquãdo fuisti parisi⁹ qn tũc fuisti hõ. g̃ quotiẽscũq; fuisti parisi⁹ totiẽs fuisti hõ. Jtẽ q̃cunq; vice fuisti parisi⁹ illa vice fuisti hõ. g̃ quotiẽscũq; fuisti parisi⁹ ⁊c̃. pz ꝛña ab vno ꝛuertibili ad aliud ꝛuertibile. Jtez bis fuisti parisi⁹: ⁊ ñ pluries: ⁊ bis fuisti hõ. g̃ quotiẽscũq; fuisti ⁊c̃. pz ꝛña: ⁊ maiorẽ suppono. sz minorẽ ꝓbo: qz duab⁹ vicib⁹ tu fuisti hõ. g̃ bis fuisti hõ. pz ꝛña ab vno ꝛuertibili ad reliquũ: ⁊ añs ẽ cuidẽs: qz ista vice: ⁊ ista vice tu fuisti hõ: demõstrãdo duo ĩstãtia. Jaz ꝑ bat̃ negatiua sic: bis fuisti ꝑisi⁹: ⁊ ñ bis fuisti hõ. g̃ ñ quotiens cũq; ⁊c̃. tz ꝛña cũ maiori: ⁊ minorez ꝓbo: qz si bis fuisti hõ. g̃ bis nõ ĩcepisti eẽ hõ. pz ꝛña: qz illa aduerbia: bis: ter: q̃ter. ⁊ hꝰ dicunt interruptionen temporis.

Pro solutione hui⁹ argumẽti pono q̃tuor ꝛclones: q̃rũ ꝑ^a ẽ ista. Q̃ñcũq; fuisti ꝑ^a ꝯ° pisi⁹: tũc fuisti hõ: ⁊ tñ ñ quotiẽscũq; fuisti parisi⁹: tũc fuisti hõ. z^a ps ẽ ꝓbata supi⁹: ⁊ ꝓmã ꝓbo sic: aliq̃ fuisti parisius ⁊ tũc fuisti hõ: ⁊ ñ aliq̃ fuisti parisi⁹: qn tũc fuisti hõ. g̃ qñ cunq; fuisti parisi⁹: tũc fuisti hõ. pz ꝛña: ab exponẽtibus ad expositũ: ⁊ añs ẽ verũ. g̃ ⁊c̃. ℂ Ex ista ꝯne sequit̃ ꝓmo. Or Lor^m aliq̃ tu fuisti: ⁊ tñ nõ aliquotiẽs tu fuisti. ꝓma ps est nota: ⁊ z^a ꝓbat̃: nã si aliquotiẽs tu fuisti in duab⁹ mẽsuris tu fuisti: ⁊ iter illas aliq̃ nõ fuisti: ꝛñs est falsuz (⁊ ꝛña tz) qz ly aliquotiẽs dic̃ pluralitatẽ mẽsurarũ cũ iterruptione tpis. ℂ z° segt̃. Or in ifinitis istãtib⁹ tu fuisti: ⁊ tñ nõ pluribus Lor^m vicibus tu fuisti. ꝓma pars est nota: qz per totã horã pretẽritã tu fuisti. ⁊ ꝗa ꝓbat̃: qz si pluribus vicibus tu fuisti: g̃ in pluribus mẽsuris iterruptis fuisti. ꝛñs falsuz: qz tũc bis incepisses esse (⁊ ꝛña tz) qz ly vices significat mẽsuras interruptas. ℂ z^a ꝯ est ista. Multis ãnis tu fuisti: ⁊ tñ nll'a vice z^a ꝯ°

tu fuisti(ꝑma pars ē nō)ꝛ ꝺa ꝓbaꝺ:qꝛ si aliq̄ vice tu fuisti. ꝯ i aliq̄ mēsura tu fuisti in q̄ vel in fine cuiꝰ desisti esse:ɔñs est falsuz(ꝛ ɔña tz)qꝛ ly vice significat mēsurā adeq̄tā rei cū desitiōe eiusdē rei i cadē mēsura:vel in fine ipsiꝰ(ꝑz autez)hec significatio ex cōi mō loquendi:nō eni bñ diceretꝫ te fuisse vna vice in ista domo:nisi aliqñ desiuisses eē i ea
Loꝛᵐ dē domo. ¶ Ex ista ꝑne seq̄t ꝑ. Oꝛ ꝓmaius tps fuit soꝛ.q̄z plato:ꝛ tñ plato fuit vna vice:ꝛ soꝛ.nulla vice fuit(ꝑz)posita ꝑma parteꝫ vna cuz hoc ꝙ pla.desincat eē:ꝛ nō sortes.
Loꝛᵐ ¶ zº seq̄t.Oꝛ tu nō fuisti:nec eris aliqua vice:ꝛ tñ aliqñ fuit ita ꝙ tu eris aliq̄ vice:ꝛ aliqñ erit ita ꝙ tu fuisti aliq̄ vice.ꝑᵃ ps ꝑz:qꝛ tu ñ icipis:nec icipies eē: iō nō eris aliq̄ vice: ēt tu ñ ōsinis:nec ōsinebas eē:iō ñ fuisti aliq̄ vice. �abꝺa ps ꝓbaꝺ.qñ aliqñ fuit ita ꝙ tu icipies eē:ꝛ ōsines eē:ꝛ alⁿ erit
3ª ꝟ ita ꝙ tu icepisti eē:ꝛ desysti esse. ¶ 3ª ꝟ est ista.Ānxps erit aliq̄ vice:ꝛ aliqñ nō erit aliqua vice:ꝛ tñ nō icipit nec incipiet:nec desinit:nec definet eē aliqua vice. ꝓña ps est euidens:ꝛ ꝺa ꝓbaꝺ: nō.n.antexps icipit nec desinit eē aliq̄ vice:qꝛ ipse nō ē:nec imediate ante ínstās ꝑsens fuit:nec imediate post istās ꝑsens ipse erit aliq̄ vice:ēt antexps nunq̄z icipiet aut desinet esse aliq̄ vice:qꝛ ex opposito ipsius seq̄t ꝙ ipse in aliquo istāti erit aliq̄ vice(ɔña tz)ꝛ ɔñs falsū:qꝛ opꝛteret antexps ī tali istāti desinere eē:qꝺ ē ipoſe nāl'r.
Loꝛᵐ ¶ Ex ista ꝟne sequit ꝑ. Oꝛ.a.ꝛ.b.icipiūt eē ꝛ tñ.a.icipit eē vna vice ꝛ ñ.b.ꝑz:supposito ꝙ.a.incipiat ꝛ desinat eē.b.vꝺo
Loꝛᵐ icipiat eē ꝛ ñ ōsinat eē. ¶ zº seq̄t.Oꝛ.a.ꝛ.b.ōsinūt eē: ꝛ tñ .a.ōsinit eē vna vice:ꝛ ñ.b(ꝑz)ꝺato cū ꝓꝺi casu ō.a.ꝙ.b.
4ª ꝟ ōsinat eē:ꝛ ñ icipiat eē. ¶ 4ª ɔº ē ista. Una vice añxps incipiet eē:ꝛ tñ añxps ñ icipiet eē aliq̄ vice(ꝺa ps patuit)ꝛ ꝑª ꝓbaꝺ:nā ī ꝑ istāti añxpi ipse icipiet eē aliq̄ vice:ꝛ nunq̄z añ
Loꝛᵐ nec post icipiet eē.ꝯ vna vice antexps icipiet eē. ¶ Ex ista ꝟne seq̄t ꝑ.Oꝛ antexps vna vice desinet eē:ꝛ tñ nō desinet esse aliq̄ vice. ꝺa pars ꝓbata ē(ꝛ ꝓma liq̄t)qꝛ antexps in
Loꝛᵐ ꝓmo nō eē sui desinet eē:ꝛ nunq̄z ante:nec post. ¶ zº seq̄t. ꝙ vna vice soꝛ.ꝛ pla.icipiēt eē:ꝛ tñ soꝛ.nō icipiet eē eaꝺē vice q̄ plato icipiet eē. ꝓbaꝺ:ꝛ pono:ꝙ.a.erit ꝓmū istās soꝛ.ꝛ pla.isto posito arguit sic:in.a.istāti soꝛ.ꝛ pla.icipiēt eē:ꝛ nō ante:nec post.ꝯ vna vice illi duo icipiēt eē:qꝺ ē ꝑª ps:ꝛ ꝺa ꝓ baꝺ.nā si soꝛ. icipiet eē eaꝺē vice q̄ plato icipiet eē ī.a.istāti.ergo sortes iucipiet esse ista vice demōstrādo.a.istās: cō sequēs falsuz:qꝛ soꝛ.nunq̄z erit illa vice: lz erit in.a.instāti.

His premissis patet solutio rationis negādo illaz:quotiēscūq̄z fuisti ꝑarisius totiēs fuisti bō(Et ad ꝓmā ꝓbationē)nego ɔñaz:sed ex illo añte solū sequit ꝙ qñcūq̄z fuisti parisiꝰ tunc fuisti bō:qꝺ ɔcessiuz ē in ꝓma ɔclone. Ad ꝺaz nego: ꝙ q̄cūq̄z vice fuisti parisiꝰ:illa vice fuisti bō:qꝛ nulla vice fuisti bō ꝑ scꝺaz conclusionē. Ad scꝺaz ɔfirmationē nego illam. bis fuisti bō.ꝛ iā silr duabꝰ vicibꝰ fuisti bō(Et ad ꝓbationē)ɔcedo ꝙ fui bō ī duobꝰ istātibꝰ: nō tñ ista vice fui bō:ꝛ ista vice fui bō: ōmōstrādo duo istātia. Ex ꝓdictis seq̄t:ꝙ ōs semꝑ fuit:nō tñ ōs sepe fuit:qꝛ si oeꝰ sepe fuit.c̄ aliquotiēs fuit:ꝛ ꝑ ɔñs in duabus mēsuris cū iterruptione tꝑis:qꝺ ē ipoſe. q̄re ꝛc̄.

¶ Capitulū de diuersitate genitiui pluralis numeri:quando addit termino cathegoꝛ ꝛ sincathe.

Tigesimo sexto principalʳ ad qōnē arguit sic. hec sunt duo vera in casu. Qōlibet istoꝫ aialiū ē nō bō:ꝛ aliqō istoꝫ aialiū nō ē nō bō:ꝛ eaꝺē iuicē ɔ dicūt.ꝯ qō ꝺa(ɔña tz)cū ꝺa parte añtis: et ꝓmā ꝓbo:ponēꝺo ꝙ soꝛ.ꝛ pla.habeāt duos asinos in cōi.s.brunellū ꝛ fauellū. sic tñ ꝙ nullus istoꝫ hēat aliqō aliud aial nisi aliquē istoꝫ asinoꝫ. isto posito ꝓbaꝺ affirmatiua sic: qōlibet aial istoꝫ est nō bō.ꝯ qōlibet aialiū istoꝫ est nō bō:ꝛ ꝑ ɔñs qōlibet istoꝫ aialiū ē non bō:semꝑ ꝺemōstrādo sortē ꝛ platonez: q̄libet ɔñarū pz.ꝛ ꝓbaꝺ añs ꝓmū. nā qlibet asinⁿ istoꝫ ē non bō: sz nihil est aial istoꝫ:nisi aliqs istoꝫ asinoꝫ.ꝯ qōlibet aial istoꝫ ē nō bō:iaz ꝓbaꝺ negatiua sic:boc non ē nō bō:demō strādo sortē:ꝛ ꝰ ē aliqō istoꝫ aialiū cū sit de numero illorum.ergo alquod istoꝫ aialiū nō ē nō homo.pz ɔña:aresoluentibꝰ ad resolutū:ꝛ añs est verū:ergo ꝛ ɔsequēs.

Pro solutione huius argumenti pono q̄tuoꝛ ɔnes:qua ꝓma ē ista. Nulluz ens ꝟ istoꝫ ē bō:ꝛ tñ qōlibet istoꝫ ē bō: demōstratis sorte ꝛ pla. ꝑª ps ꝓbaꝺ sic.boc ens istoꝫ non ē bō demōstrādo brunellu:nec boc ens istoꝫ ē bō demōstrādo fauellū. ꝛ hec sunt oīa entia istoꝫ.ꝯ nullū ens istoꝫ ē bō.ꝺa vº pars ꝓbaꝺ sic. boc istoꝫ ē bō demōstrādo soꝛ.ꝛ boc istoꝫ ē bō demōstrādo pla.ꝯ.qōlibet istoꝫ ē bō demōstrādo soꝛ.ꝛ pla.pz ɔña.a singularibꝰ sufficiēter enumeratis ad suaz vlez. ¶ Ex ista ꝟne seq̄t ꝑmo.Oꝛ aliqō istoꝫ ē bō:ꝛ tñ nihil istoꝫ ē bo(ꝑª pars patuit)ex sua vli ɔcessa:ꝛ ꝺa ꝓbaꝺ sic:nullū ens istoꝫ ruz ē bō.ꝯ nihil istoꝫ ē bō.pz ɔña ab vno ɔuertibili ad reliquū.ꝛ añs ē ɔcessuz:ꝯ ꝛ ɔñs ē ɔcedēdū. ¶ zº seq̄t Oꝛ qōlibet istoꝫ aialiū ē bō:ꝛ tñ qōlibet aial istoꝫ aialiū ē nō bō. ꝓma ps pz:qꝛ ɔuertit cū ista:qōlibet aial de numero istoꝫ aialiū ē bō:q̄ ē vª:ꝛ ꝺa silr qꝛ significat ɔuertibilr:ꝙ qōlibz aial de possessione istoꝫ aialiū ē nō bō:qꝺ ē ꝑiter ɔcedēdū: nec ē icōueniēs talis significatio:qꝛ ī ꝓria ly istoꝫ regit ab isto sincathegorematico:qōlibet:ꝛ ī ꝺa ab illo termio aial. ¶ zª ꝟ est ista. Qōlibet aialiū istoꝫ est nō bō:ꝛ tñ qōlibet istoꝫ aialiū ē bō. ꝓma ps pz:qꝛ equalet isti:qōlibet aial istorū ē nō bō:qꝺ ē ɔcessuz:ꝛ ꝺa silr: qꝛ egpollet isti: quodlibet ens de numero istoꝫ aialiū ē bō. Et oria harū egpolētiaꝫ est ista:qm̄ in ꝑª ꝑte regit ly istoꝫ ab illo gtō aialiū:ꝛ in ꝺa ab illo sincathegoꝛemate qōlibet. ¶ Ex ista ꝟne sequit ꝑ. Oꝛ soꝛ.est aliqō istoꝫ aialiū:ꝛ tñ soꝛ.nō ē aliqō istoꝫ aialiū. ꝓma ps pz:qꝛ soꝛ.ē ens de numero istoꝫ aialiū:ꝛ ꝺa silr: ꝙ soꝛ.non ē ens istoꝫ aialiū. ¶ Scꝺo sequit.Oꝛ brunellus ē aliqō aialiū istoꝫ:non tñ ē aliqō istoꝫ aialiū.pz:qꝛ brunellus est aliqō ens istoꝫ aialiuz:sz non ē ens de numero istoruz aialiū. ¶ Tertia ɔº est ista.Soꝛ.est aliqō istoꝫ:ꝛ tñ sortes non ē aliqd istoꝫ(ꝓma ps pz)qꝛ soꝛ.ē aliqō ens de numero istoꝫ:ꝛ ꝺa silr:qꝛ soꝛ.non ē aliqō ens istoꝫ: nihil enis est ens istoꝫ:nisi brunellus vel fauellus:vt supponit in casu. ¶ Ex ista ꝟne seq̄t ꝑmo.Oꝛ soꝛ.est aial qꝺ est istoꝫ:ꝛ tñ soꝛ.non ē aial istoꝫ.ꝺa pars pz:qꝛ soꝛ.non ē aial de possessione istoꝫ.Et ꝓmā arguo sic:soꝛ.ē aial:ꝛ illud est istoꝫ.ꝯ soꝛ. est aial qꝺ est istoꝫ(pz ɔña)ab vno ɔuertibili ad reliquū. ꝛ ꝓma ps añtis est nota.ꝛ ꝺa ꝓbaꝺ:qꝛ equalet isti: illud est de numero istoꝫ. ¶ Scꝺo sequit.Oꝛ soꝛ.est istoꝫ:ꝛ idem soꝛ.ē aial:ꝛ tñ soꝛ.non ē aial istoꝫ. pz: qꝛ soꝛ.est de numero istoꝫ:sz nō ē aial de possessiōe istoꝫ. ¶ Quarta ɔclo ē ista. Soꝛ.est vnū istoꝫ:ꝛ tñ soꝛ.non ē ens istoꝫ.ꝓma pars pz:qꝛ soꝛ.est aliqd istoꝫ:ꝛ est vnū de numero istoꝫ.zª pars ē probata:qm̄ soꝛ.non est aliquod ens istoꝫ: nec aliquid de possessione istoꝫ. ¶ Ex ista ɔclone seq̄t ꝑ. Oꝛ sortes est vnus illoꝫ:ꝛ idē sortes nō ē vnū istoꝫ(suppositoꝙ ly vnū ínp teneaꝫ pure adiectiue iuxta modū ꝟnis.ꝛ in ꝺa ī neutro genere substātiuato.si.n.sic sumēdo soꝛ. fozet vnū istoꝫ soꝛ. fozet vna res istoꝫ.ꝛ ɔñter vnuz ens istoꝫ:qꝺ est negatū. ¶ zº seq̄t.Oꝛ soꝛ.est hoc istoꝫ:ꝛ idez soꝛ.non ē hoc istoꝫ seipso demonstrato(dato)ꝙ ly ß in ꝓma teneaꝫ pure adiectiue ꝛ in secunda in neutro genere substātiuato.Si eni sic sumēdo sortes fozet hoc istozū:ipse fozet aliquid istozū: quod est negatum.

His visis ꝑz solutio argumenti negādo illā.qōlibet istoꝫ aialiuz ē nō bō(Et ad ꝓbationez) ɔcedo ꝓmā ɔñaz:ꝛ nego ꝺaz illā videlz.qōlibz aialiū istoꝫ ē ñ bō:igiꝫ qōlibet istoꝫ aialiū ē nō bō:ꝛ cā patuit in ꝺa ne.Ex ꝓdicta ꝯ resꝑōsione(ꝑz)ꝙ nullus istoꝫ est asinⁿ:et

tñ aliqs istoꝝ ē asinꝰ: soꝛ. ē aliqs illoꝝ: ꝛ tñ soꝛ. nō est hō illo
ruꝫ: imo soꝛ. ē vnus illoꝝ: ꝛ nullus soꝛ. est vnꝰ soꝛ. illoꝝ: vñ
ly alquis ꝛ ly vnꝰ nō sunt adiectiua illius termini soꝛ. sed
illius termini illoꝝ: ꝛ ita non refert discoꝛdia cālis adiecti
ui cum suo substantiuo: dūmodo substātiuuꝫ ab adiectiuo
regatur. quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de possibilitate ꝑtrāsitionis spatij.

TRigesimo septimo ꝑncipalr̄ ad qō
neꝫ arguit̄ sic. hec sunt
duo vera i casu. Soꝛ. ꝑtrāsit. a. ꝛ nullus soꝛ.
ꝑtrāsit. a. ꝛ eadē īuicē ꝯdicūt: ergo qō vera.
ꝯña tꝫ cū minoꝛi: ꝛ maioꝛē ꝓbo: ponēdo ꝙ
vnus soꝛ. sit oīs soꝛ. ꝛ moueat̄ sup. a. spatio:
cꝰ vna medietas sit ꝑtrāsita ab illo: ꝛ altera
mācat ꝑtrāseūda ab eodē: isto posito: ꝓbo affirmatiuā sic.
soꝛ. ꝑtrāsit aliqd: ꝛ nō nisi. a. g̊ ꝑtrāsiuit. a. pꝫ ꝯña: ꝛ añs ꝓba
tur: nā soꝛ. ꝑtrāsit. g̊ mouet̄: g̊ acqrit aliqd: ꝛ ꝑ ꝯñs ꝑtransit
aliqd. ꝑ̇ma ꝯña tꝫ ab īferioꝛi ad suū supius affirmatiue ꝛ si
ne īpedimēto. 2ª vō tꝫ per cōmētatoꝛē. 3. phisicoꝝ: ponētē
ꝙ motꝰ ē acqsitio ꝑtis post partē. 3ª vō ꝯña tꝫ ab vno ꝯuer
tibili ad reliquū. iā ꝓbat̄ negatiua. si enī soꝛ. ꝑtransit. a. ꝛ ꝑ̇us
ꝯsilr̄ mouebat̄ sup. a. sic iaꝫ mouet̄ sup. a. vt suppono: g̊ ꝑ̇us
soꝛ. ꝑtransiuit. a. ꝯñs falsuꝫ: qꝛ. a. nōduꝫ est ꝑtrāsitū a soꝛte.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ con
clusiones: quarū ꝑ̇ma ē ista. Im
mediate ante hoc fuit ita ꝙ soꝛ. ꝑtransiuit. a. ꝛ tñ soꝛ nunq̄
ꝑtrāsiuit. a (ꝑ̇ma ps pꝫ) qm̄ soꝛ. ꝑtrāsit. a. vt ꝓbatū ē: ꝛ ime
diate ante istās ꝑ̄ns oīno se hūit sup. a. sicut iam se hꝫ. ergo
imediate añ hoc fuit ita ꝙ soꝛtes ꝑtrāsit. a. 2ª ps ꝓbat̄: qꝛ
si nō det̄ oppoꝰ ꝛ seq̄t̄ ꝙ soꝛ. ꝑtrāsiuit. a. ꝛ tñ pōt eē ꝙ soꝛ.
nunq̄ ꝑtrāsiuit. a. qꝛ pōt eē ꝙ soꝛ. aut. a. desinat eē: anteq̄
ipe veniat ad finē. a. imo sequit̄: ꝙ aliqd fuit: ꝛ possibile est
illud nunq̄ fuisse: qꝛ ꝑtrāsitio. a. fuit ex quo soꝛ. ꝑtransiuit
. a. ꝛ poſe ē illā ꝑtrāsitionē nō fuisse. qꝛ poſe ē soꝛ. nō ꝑtrāsi
uisse. a. ¶ Ex ista ꝯne seq̄t̄. Qꝛ soꝛ. nō ꝑtrāsibit. a. nisi i. b.
tpe: ꝛ tñ ī q̄libet istāti. b. erit ita ꝙ soꝛ ꝑtrāsit a. ꝓbat̄: ꝛ su
mus i ꝑ̇ncipio. b. hoꝛe ī q̄ ꝑtrāsibit. a. adeq̄te. ꝛ arguit̄ sic.
soꝛ. nō ꝑtrāsibit. a. ī ꝑ̇ma medietate hoꝛe. g̊ ꝑ idē: nec i aliq̄
alia ꝑte eiusdē hoꝛe (pꝫ ꝯña) ꝛ añs ꝓbat̄: nā si i ꝑ̇ma medi
etate. b. soꝛ. ꝑtrāsibit. a. g̊ i fine illiꝰ medietatis. a. erit ꝑtrā
situ: ꝯñs ē ꝯ casuꝫ: ꝛ ꝯña tꝫ: qꝛ alr̄ īfinities soꝛ. foret ꝑtransi
turus. a. ꝛ tñ nunq̄ nisi sel' foret. a. ꝑtrāsitū: qō nō ē poſe.
¶ 2ª ꝯ ē ista. Per totā hoꝛā futurā erit ita ꝙ soꝛ. icipit ꝛ de
sinit ꝑtrāsire. a. ꝛ tñ soꝛ. nunq̄ icipiet nec desinet ꝑtrāsire
. a. ꝑ̇ma ps sic ꝓbat̄: ꝛ facio illā ꝯñaꝫ: soꝛ. ꝑtrāsit. a. ꝛ nō im
mediate añ istās ꝑ̄sens ꝑtrāsiuit. a. nec imediate post istas
ꝑ̄ns ꝑtrāsibit. a. g̊ soꝛ. icipit ꝛ desinit ꝑtrāsire. a. ista ꝯña ꝑ
totā hoꝛā futurā erit bona: ꝛ ꝑ totā eādē hoꝛā añs erit ve
ruꝫ: g̊ ꝑ totā illā hoꝛā ꝯñs erit verū. Sa vō ps pꝫ: qꝛ in nllo
istāti: nec i aliq̄ ꝑte. b. tpis soꝛ. ꝑtrāsibit. a. ¶ Ex ista ꝯne
seq̄t̄. Qꝛ soꝛ. ñ ꝑtrāsit. a. ꝛ ꝑtrāsibit. a. ꝛ tñ ñ icipit: nec icipi
et ꝑtrāsire. a. pꝫ: dato ꝙ soꝛ. icipiat moueri sup. a. ꝑ reōtio
nē d ꝑ̄nti. ꝛ i eodē casu ꝯcedit̄ ꝙ soꝛ: ꝑtrāsibit. a. ꝛ aliqñ po
stea ñ ꝑtrāsibit. a. ꝛ tñ nō desinit: nec desinet ꝑtrāsire. a. pꝫ
qꝛ ñ ꝑtrāsit. a. nec in aliquo istāti ꝑtrāsibit. a. ¶ 3ª ꝯ ē ista.
Soꝛ. ꝑtrāsibit. a. añq̄ ipsuꝫ eēt ꝑtrasitū: ꝛ tñ nec ꝑ tps: nec
ꝑ istās ꝑ̇us ꝑtrāsibit. a. q̄ ipsuꝫ erit ꝑtrāsitū (pª ps pꝫ) qꝛ
. a. ꝑ̇mo erit ꝑtrāsitū i fine. b. tpis: ꝛ ꝑtrāsibit̄ ante finē. b.
tpis: g̊ ꝑ̇us ꝑtrāsiet̄ (pꝫ ꝯña cū maioꝛi) ꝛ mioꝛē ꝓbo: nā. a.
ꝑtrāsibit̄: ꝛ nō i fine. b. tpis: nec post: qꝛ tūc qescet. g̊ ante fi
nē. b. tpis. ꝑtrāsiet̄. Sa ps ꝯnis ꝓbat̄. nā si soꝛ. ꝑ tps vel per
istās ꝑ̇us ꝑtrāsibit. a. q̄ ipsuꝫ erit ꝑtrāsitū. Et. a. ꝑ̇mo erit
ꝑtrāsitū in fine. b. tpis. g̊ ante finē. b. soꝛ. aliqñ qescet: qō ē
Corᵐ falsuꝫ. ¶ Ex ista ꝯone sequit̄. Qꝛ ista ꝯña nō valet: oē qō
est altero ꝑꝛiꝰ: erit ꝑꝛiꝰ illo ꝑ tēpus: vel per istās: sed soꝛ. ꝑ
us ꝑtransibit. a. q̄ ipsuꝫ erit ꝑtransitū. g̊ ꝑ tps: aut ꝑ istans
soꝛ. ꝑ̇us ꝑtransibit. a. q̄ ipsuꝫ erit ꝑtransitū. añs enī ē verū
ꝛ ꝯñs falsuꝫ. ¶ 4ª ꝯ est ista. Soꝛtes ꝑtrāsiuit quēlibet pū 4ª ꝯ
ctū intrinsecū. a. ꝛ tñ soꝛ. nō ꝑtrāsiuit. a. dato ꝙ soꝛ. cōtinue
fuit motus super. a. ꝛ iam ꝓ fine. b. tpis: ꝓ quo deberet eē
in vltimo puncto. a. soꝛ. aut. a. desinat eē ꝑ remotionē de ꝑ̄
senti. isto posito (pꝫ ꝑ̇ma pars) ex quo soꝛ. ꝯtinue moueba
tur sup. a. ꝛ iaꝫ foꝛet in fine. a. si supueniret: ꝛ 2ª pars ꝓbat̄:
nā si soꝛtes ꝑtrāsiuit. a. g̊. a. ē ꝑtrāsitū a soꝛte (tꝫ ꝯña) ꝛ ꝯñs
falsuꝫ: qꝛ ante hoc istās nō ē ꝑtrāsitū a soꝛte: cū ipse ꝯtinue
mouebat̄ sup. a. nec in isto istanti. a. ē ꝑtransituꝫ a soꝛte: qa
soꝛ. nō ē aut spatiū ꝑ casum. ¶ Ex ista ꝯne seqtur. Qꝛ soꝛ. Corᵐ
plus ꝑtransiuit q̄ plato: ꝛ tñ in nulla ꝓpoꝛtiōe plus ꝑtrāsi
uit (pꝫ) dato ꝙ soꝛ. ꝛ plato simul iceperūt moueri sup. a. ꝛ
ꝯtinue eque velociter mouebat̄: ꝛ ꝙ ꝓ isto instāti desinat
plato ꝑ remotū de ꝑ̄senti: ꝛ nō soꝛ. isto posito: plato nō ꝑtrā
siuit. a. sꝫ qōlibet minꝰ vel tātū: g̊ soꝛ. ꝑtransiuit. a. igit̄ soꝛ.
plus ꝑtrāsiuit: ꝛ tñ in nulla ꝓpoꝛtiōe: ex quo nō ē dare ma
ximā q̄titatē: quā ꝑtransiuit plato: sed minimā: quā nō. vñ
oēm partē terminatam ad ꝑ̇mū punctū. a. soꝛ. ꝑtransiuit: ꝛ
nullā ꝑtrāsiuit terminatā ad vltimū pūctū. a. iō īfinitas ꝑ
trāsiuit: ꝛ īfinitas nō ꝑtrāsiuit: q̄re ñ mirū: si ñ ꝑtrāsiuit. a.

His visis (patet) rñsio ad rōnē cōcedēdo illā. soꝛ. ꝑ
trāsit. a. ꝛ tc̄ ad iꝓbationē: soꝛtes ꝑtrāsit
. a. ꝛ ꝑ̇us oīno mouebat̄ sup. a. sicut iaꝫ mouet̄. g̊ ꝑ̇us ꝑtran
siuit. a. nego ꝯñam: sꝫ bene seq̄t̄: ꝙ ꝑ̇us fuit ita: ꝙ soꝛ. ꝑtran
sit. a. vñ in motu: seu ꝑtrāsitione ē imaginādū: sicut in tpe.
dicimꝰ enī: ꝙ hoꝛa ꝑ̄sens ē: ꝛ eadē nō fuit: nec erit: lꝫ ante fu
it: ita ꝙ ipsa hoꝛa est: ꝛ post hoc erit: ita ꝙ ipsa hoꝛa ē. Iteꝫ
in ꝑ̇ncipio hoꝛe verum est dicere ꝙ ipsa erit: sed non est
verū dicere: ꝙ ipsa erit in aliquo istāti: ꝛ in fine hoꝛe veruꝫ
erit ipsam fuisse: nō tñ in aliquo instāti fuit: ꝛ ita ꝓpoꝛtio
nabilr̄ de pertransitione dicatur. quare ꝛc̄.

¶ Capitulum de diuisione linee: tam de presenti q̄ de ꝑ
terito: vel de futuro.

TRigesimo octauo principaliter ad
questionē arguit̄ sic. hec
sunt duo vera i casu. Soꝛ. diuidet. A. lineā.
ꝛ nullus soꝛ. diuidet. a. lineā: ꝛ eadē inuiceꝫ
ꝯdicūt. g̊ q̄stio vera (ꝯña tꝫ. cū mioꝛi) ꝛ ma
ioꝛē ꝓbo: ponēdo ꝙ soꝛtes icipiat diuidere
. a. lineā ꝑ remotionē de ꝑ̄nti: ꝛ ꝙ vnꝰ soꝛtes
erit. oīs soꝛ. futurus. isto posito ꝓbat̄: affirmatia sic. a. linea
erit diuisa a soꝛte. g̊ soꝛtes diuidet. a. lineā (tꝫ ꝯña) ꝛ añs se
quit̄ ex casu. iam ꝓbat̄ negatiua sic: soꝛtes nunq̄ tāget. a. li
neā. g̊ nō diuidet eā (pꝫ ꝯña) ꝛ añs ꝓbat̄. nā. a. linea ñ erit:
qꝛ ꝓ nullo istāti: ex quo imediate post hoc erit diuisa. g̊ nul
lus unquā tanget illaꝫ. Itē si soꝛ. diuidet. a. lineā. g̊ diuisio
. a. linee erit: ꝯñs falsuꝫ: qꝛ ī nullo istāti diuisio. a. linee erit.
ꝓbat̄: qꝛ nunq̄ erit diuisio. a. linee: nisi qñ diuidet̄. a. linea:
sed in nullo istanti diuidet̄. a. linea. igit̄ in nullo istanti erit
diuisio linee.

Pro solutione huius argumēti pono q̄tuoꝛ ꝯ
nes: q̄rū ꝑ̇ma ē ista. Diuisio. a. li pª ꝯ
nee erit ī medio istanti hoꝛe future: ꝛ ī eodē istanti nō erit
diuisio alicuius linee. ꝓbat̄ ꝛ suppono: ꝙ motꝰ nō distigua
turare mobili: cū B ꝙ nihil diuidet̄ ī medio istāti hōe. isto
supposito arguit̄ sic pª ps: B erit ī medio istāti hoꝛe: ꝛ B est
vl' erit disio. a. linee: qꝛ B erit diuidēs. a. lineā. g̊ diuisio. a. li
nee erit ī medio istāti hoꝛe future. 2ª ps pꝫ: qꝛ ī medio istā
ti nihil diuidet̄. g̊ tūc nulla erit diuisio. ¶ Ex ista ꝯne seq Corᵐ
tur coꝛrelarie. Qꝛ diuisio. a. linee ꝑ totā hoꝛā futurā erit di
uisio alicuiꝰ linee: ꝛ tñ ī nullo istāti erit diuisio. a. linee vel
alteriꝰ ab ea. ꝓbat̄ (ꝛ pono) ꝙ soꝛ. adeq̄te ī hoꝛa futura di
uidet. b. coꝛpꝰ: cuiꝰ pª linea diuidēda sit. a. isto posito arguit̄
sic: hoc ꝑ totā hoꝛā futurā erit disio alicꝰ linee: ꝛ B ē vl' erit
diuisio. a. linee demōstrādo soꝛ. g̊ ꝛc̄. 2ª vō ps ē manifesta:

qz ꝑ nullo iſtãti erit.a.linea:ex quo imediate poſt hoc erit diuiſa.g̃ ꝑ nullo inſtãti erit diuiſio illi⁹.nec alteri⁹ ab ea:al
z^a ♌ teritas.n.dic̃ ſimlr tatē. ¶ z^a ♌ ē.iſta. Diuiſio.a.linee erit: ꝛ tñ nunq̃ erit ita q̃ b̃ eſt:demõſtrando illã diuiſionē. ꝛ hoc ſupponẽdo motũ:ꝛ mutationē:diſtingui are mobili: q̃a po nẽdo idẽptitatē inter illa foret ꝯcluſio ipoſſibil'(ꝑ^a ps pz) ſtãdo in caſu arguñti.qñ ſor.diuidet.a.lineã:g̃ diuiſio.a.li nee erit. z^a vero ps ꝓbat'.qz ſi aliqñ erit ita q̃ hoc ē:ergo tũc erit ita q̃ hec diuiſio ē.ꝯñs eſt falſũ.qz nunq̃ ita erit:q̃ .a.linea diuidit'(ꝛ ꝯña pz)aſimili.qñ bene ſeq̃t':ſcõm iſtũ modũ ponẽdi: aliqñ erit ita q̃ hoc ē demõſtrãdo motum.
Cor^m igit' aliqñ ita erit:q̃ iſte mot⁹ ē. ¶ Ex iſta ♌ne ſeq̃t'.Qz aliquid erit ꝛ illud in nullo iſtãti erit.nec vnq̃ erit ita:q̃ illõ ē(pz)de diuiſione hui⁹ linee q̃ imediate poſt hoc erit:imo de vna ſba hoc nõ foret ipoſſibile:ſic̃.n.eſt poſſibile q̃ ds ꝑ ducat ꝑ aliquo inſtãti vnã intelligẽtiã debentẽ eẽ ꝑ eodẽ i ſtãti:ita ē poſſibile:q̃ vna itelligẽtia incipiat eẽ ꝑ remotio nẽ de pñti:ꝛ imediate poſt hoc deſinet eẽ:ꝛ ita dico de iſta diuiſiõe:q̃ ipſa incipit eẽ ꝑ remotionẽ de pñti:ꝛ imediate poſt hoc deſinet eẽ.imo imediate poſt hoc erit iſta diuiſio:
3^a ♌ ꝛ imediate poſt b̃ ñ erit iſta diuiſio:nec b̃ ꝺicũt. ¶ 3^a ♌ ē iſta.lynea icipit diuidi a ſorte ꝛ.b.linea icipit diuidi apl'one ꝛ tñ ſor.nõ diuidit.a.lineã:ꝛ pla.tñ diuidit.b.lineã ꝓbatur. (ꝛ pono)cũ caſu arguñti:q̃ pla.diuidat vnũ corp⁹:cuius vna medietas ē diuiſa:ꝛ altera diuidẽda:ꝛ ſit linea media hui⁹ corporis.a.quã ſor.icipiat diuidere. iſto poſito(pz ꝑ^a ps ♌nis)ꝛ z^{am} ꝓbo:nã q̃ ſor.nõ diuidat.a.lineã manifeſtũ ē:qz oĩo geſcit:ꝛ pla.diuidat.b.lineã arguo ſic: ſit.c.mediũ iſtãtis horę:cui corrñdet.b.linea:tũc ſic:in fine horę erit ita q̃ pla.diuiſit.b.lineã in.c.inſtãti:g̃ iã ē ita q̃ diuidit eã(pz ꝯña)ꝛ añs ꝓbat':ꝛ ſim⁹ ꝑ fine horę tũc ſic.pla.ꝑus diuiſit .b.q̃ aliquã ptẽ ſcõe medietatis.Sz imediate poſt.c.diui/ ſit aliquã ptẽ ſcõe medietatis:g̃ in.c.vel añ.c.diuiſit.b.ſed nõ.ante.c.g̃.in.c.diuiſit.b(pz ꝯña cũ minori)ꝛ maiorẽ ꝓ bo ex hoc:qñ oẽ agẽs agit ꝑus in ꝓpinquũ q̃ in remotũ:ſz .b.linea fuit ꝓpigor pl'oni:q̃ aliq̃ ps ſcõe medietatis:g̃ ꝛc.
Cor^m ¶ Ex iſta ♌ne ſeq̃t'.Qz aliq̃ opatio idiuiſibil'r acta:ꝑus fiet q̃ erit facta(pz)qz diuiſio.b.linee idiuiſibil'r ageꝛ:qz ꝑci ſe ꝑ.c.inſtãti ꝑ quo nõ erit fctã diuiſio:qz tũc.b.linea erit i tegra:ſz imediate poſt inſtãs illud eadẽ diuiſio erit facta.
4^a ♌ ¶ 4^a ♌ eſt iſta.Sor.diuidet lineas extremales alicui⁹ cor/ poris diuidẽdi ab.eo:q̃ ꝛ vnã ꝑus diuidet q̃ erit diuiſa:al/ terã aũt nõ ꝑus diuidet q̃ erit diuiſa: ꝓbat'(ꝛ aſſigno).c. corpus diuidendũ a ſor.in hora futura:cui⁹ ꝑma linea ſit.a. ꝛ vltima.b.ꝛ incipiat ſor.diuidere aliquã ptez.c.ꝑ.a.lineã. ꝛ ꝑ remotionẽ de pñti:iſto poſito(pz)q̃ ſor.nõ ꝑus diuidz .a.q̃ ipm erit diuiſũ:qz imediate poſt hoc diuidet.a.ꝛ ime diate poſt hoc erit idẽ.a.diuiſũ.b.vero.ꝑus diuidet q̃ erit diuiſũ:qz ſor.diuidet.b.añ finẽ horę:ꝛ in fine horę ꝑ.b.erit diuiſũ:g̃ ſor.diuidet prius.b.q̃ ipz erit diuiſũ(pz ꝯña cum minori)ꝛ maiorẽ ꝓbo:nã ſor.diuidet.b.g̃ in fine horę:vel poſt:aut añ.non in fine:nec poſt:qz tunc geſcet(vt ſuppõ)
Cor^q ergo añ finẽ horę diuidet.b.qõ erat ꝓbãdũ. ¶ Ex iſta cõ/ cluſiõe ſeqtur.Qz.b.linea iã ñ diuidit':ꝛ aliqñ diuidet':ꝛ tñ nõ incipit nec icipiet diuidi(pz)qz i nullo inſtãti diuidet'. Cõcedo tñ q̃.b.lynea deſinet diuidi.ſ.in fine horę:qz tunc non diuidet':ꝛ imediate ante illud inſtãs diuidet'. ꝑ b̃ g̃(pz cã)quare nõ diuidit'.a.neq̃ diuidet'.b.i fine horę:ꝛ tñ ljea media iter.a.ꝛ.b.diuidet' i me^o inſtãti horę:qz mobile iã geſcet:ꝛ ita geſcet i fine horę:ſz i medio inſtãti mouebit'.
His viſis pz ſolutio arguñti ꝯcedẽdo q̃ ſor.diuidet a.lineaz(ꝛ ad in ꝓbationem)ſor. nũq̃ tan get.a.lineã:g̃ nõ diuidet eã:nego argu^m.tact⁹.n.a.linee dic̃ põnez ei⁹:ſed diuiſio ꝑuationẽ dic̃:ſicut ꝛ corruptio. Jtẽ cõ cedo q̃ diuiſio.a.linee erit:ſz nõ erit in aliquo inſtãti:ſicut ꝛ iã aliq̃ cõruptio erit:q̃ tñ i nullo iſtãti erit:ſz ſuffic̃ q̃ ime diate poſt b̃ erit:ꝛ i quolz tpe terĩato ad inſtãs pñs.q̃re ꝛc.

¶ Capitulum de velocitate ꝛ tarditate motus.

Rigeſimo nono ꝑncipalr̃ ad qõnẽ argui tur ſic.b̃ ſũt duo vã i cãu.Tu moueberis ſup.a.ꝛ tu nõ moueberis ſup.a.ꝛ ea dẽ inuicẽ ꝺicũt:g̃ qõ vã:ꝯña tz cũ minori:ꝛ ma iorẽ ꝓbo:ponẽdo q̃.b.ſit vnũ ſpatiũ ptrãſeũdũ ate:cui⁹ ꝑm⁹ pũctus ſit.a.in q̃ geſcas:incipias tñ moueri ſu per ipm.b.ꝑ remotionẽ de pñti:iſto poſito ꝓbat' affirmati ua ſic:tu ptrãſibis.a.g̃ moueberis ſup.a.pz ꝯña:ꝛ añs ꝓba tur.a.erit ptrãſitũ ate:g̃ tu ptrãſibis.a.ꝯña ē nota:ꝛ añs ſi milr:qz tu es ſup.a.ꝛ imediate poſt b̃ eris ſup alio puncto. ergo imediate poſt hoc erit ita q̃.a.ē ptrãſitũ: Jã ꝓbatur negatiua ſic:nũq̃ tu eris ſup.a.g̃ tu non moueberis ſup.a. ꝯña tz:ꝛ añs ꝓbat':qz ꝯtinue poſt hoc tu eris vltra.a.igitur non eris ſuper.a.pz ꝯña:ꝛ añs ſupponitur in caſu.

Pro ſolutione hui⁹ arguñti pono q̃tuor ♌nes: q̃z ꝑma ē iſta. Tu moueber' ſu ꝑ per.a.pũcto:ꝛ tñ nũq̃ erit ita q̃ tu moueberis ſup.a.pũcto ꝓbat':ꝛ pono:q̃ tu ptrãſibis adeq̃te ſine qete duo pedalia ꝯtigua i iſta hora:quoz pũcta imediata ſint.a.b.ꝑ^m.b.ꝛ z^m .a. Jſto poſito arguit' ꝑma ps ſic:tu pertrãſibis.a.pũctuz:g̃ tu moueberis ſup.a.pũcto:tz ꝯña:ꝛ añs ꝓbat':tu venies ad .a.pũctũ ꝑ motũ:ꝛ nõ geſces in illo:g̃ ptrãſibis.a.pũctũ. z^a ps ♌nis ꝓbat':qz ſi aliqñ erit ita q̃ tu moueris ſuper.a.pũ ctũ:g̃ in medio iſtãti vel añ: vel poſt.nõ in medio iſtãti:nec añ:qz tũc tu moueberis ſup.b.nec poſt:qz ſi poſt: erit ita q̃ tu moueris ſup.a.igit' in aliq̃ inſtãti erit ita q̃ tu moueris ſup.a.cũ g̃ illud inſtãs nõ erit imediatũ me^o inſtãti:g̃ inter illa duo inſtãtia erit tps mediũ ꝑ qõ geſces: qõ ē ꝯ caſum.
¶ Ex iſta ♌ne ſeq̃t'.Qz tu eris ſup.a.ꝛ tñ in nullo inſtãti eris ſup.a.ꝑ^a pars ē manifeſta:qñ tu moueberis ſuper.a.ꝛ z^a ꝓ bat':qñ nõ in medio inſtãti eris ſup.a.qz tũc tu eris ſup.b. nec in aliquo iſtãti añ:g̃ a fortiori:nec in aliquo inſtãti poſt: qz tu imediate poſt mediũ iſtãti tu eris vltra.a. ¶ z^a ♌ eſt ſ iſta.Sor.ꝛ pl'o icipiũt agete moueri ſup.c.d.ſpa^a ꝛ tñ ſor.ꝑ trãſibit ꝑ^q pũctũ.c.ſpatꝝ:ꝛ pl'o nõ ptrãſibit ꝑ^m pũctũ.d.ſpa tꝝ.ꝓbat':ꝛ pono q̃ ꝑdictoz pedaliũ ꝑ^m ſit.c.ꝛ z^m.d.ꝛ ſit pl'o ſup ꝑ pũcto.c.icipiẽs moueri ſup illo ꝑ remotiorẽ de pñti: ſõ.vo ſit i vltio pũcto eiuſdẽ pedal'.ſ.ſup.b.icipiẽs ẽt.a.gete moueri ſup.d.iſto poſito:pz ꝑma ps ♌nis:ꝛ ſecũdã ꝓbo q̃ .n.pl'o ñ ptrãſibit ꝑ^m pũctũ.c.ſpatꝝ:notũ ē ꝑ rõnẽ factã:q pl'o nũq̃ erit ſup.a.ꝛ q̃ ſor.ptrãſibit ꝑ^m pũctũ.d.ſpatꝝ:ꝓ bat':ſor.ptrãſibit.a.ꝛ.a.ē ꝑm⁹ pũct⁹.d.g̃ ꝛc:pz ꝯña cũ mio/ ri:ꝛ maiorẽ ꝓbo:ſor.mouebit' ſup.a.exq̃ nõ geſcet in.a.ſz i .b.igit' ptrãſibit.a. ¶ Ex iſta ♌ne ſeq̃t'.Qz ptrãſitio.a.pũcti erit:ꝛ illa i nll'o inſtãti erit:nec ũq̃ erit ita q̃ iſta ptrãſitio ē pz:qz ſor.ptrãſibit.a.ſz vo i aliq̃ inſtãti:nec vnq̃ erit ita q̃ p trãſita. ¶ 3^a ♌ ē iſta.Sor.imediate poſt hoc ptrãſibit.a.ꝛ aliq̃ ptẽ.d.ꝛ tñ ꝑ^q ptrãſibit.a.q̃ aliquã ptẽ.d.ꝑ^a ps pz:p q ponẽtes ꝛ z^a ꝓbat'. Nã ſor.ptrãſibit.a.ꝛ ptrãſibit aliq̃ pt .d.ſz nll'az ptẽ.d.ita cito ptrãſibit ſic̃.a.g̃ ſor.ꝑm⁹ ptrãſibit .a.q̃ aliq̃ ptẽ.d.pz ꝯña:ab exponẽtib⁹ ad expoſituz. ¶ Et iſta ♌ne ſeq̃t'.Qz i ptrãſitõe.d.ſpatꝝ dabit' ꝑm⁹ pũct⁹ ptrã t⁹ a ſor.ñ tñ dabit' ꝑ^q iſtãs acqſitũ ab aliq̃ eorũdẽ:ꝑ^a ps pz: ꝛ z^a ſil'r:qz al'r pl'a iſtãtia foret imediata. ¶ 4^a ♌ ē iſta. Nõ ꝯtigit dare modũ ifinite remiſſũ:ꝛ tñ ptrãſitio.a.pũcti erit ifinite tarditatis:ꝑma ps pz:qz oĩs mot⁹ ē aliq̃l'r itẽſus:ꝛ z^a ꝓbat':nã ſor.icipit moueri anõ gradu mot⁹:ꝛ dabit' ꝑ^m ptrã ſitũ ab eo:ergo ptrãſitio illi⁹ erit ifinite tarditatis:pz ꝯña: qz ſi eẽt alicui⁹ velocitatis: tũc anõ gradu mot⁹ vſq̃ ad il lã velocitatẽ fieret ſalt⁹:qõ ē ipoſſibile:ꝛ oppo^m ſuppono i caſu. ¶ Ex iſta ♌ne ſeq̃t' corrolaric.Qz ꝑ totã horã futuraz erit ita q̃ q̃lz ptrãſitio ſortis ē alicui⁹ intẽſionis:ꝛ tñ aliq̃ p trãſitio ſortis i eadẽ hora erit ifinite rẽiſſiõis:ꝑ^a ps pz: qm continue per iſtam horam erit ita.q̃ ſor.aliqualiter ptran/

sit velociter ꝛ mouetur. secunda vero pars est euidēs. qñ pertransitio. a. puncti erit infinite tarditatis.

His visis ꝓz solo rōnis negando illā. tu moueberis sup. a. ꝛ ad ꝓbationē: nego ꝙ tu ptrāsibis .a. sic̄. n. nō ptrāsibis vltimū pūctū. qz tūc gesces. ita non ptrāsibis. a. pūctū ꝑm ꝓp ꝯsil'ez getē in eo. Et vlteri⁹ nego: ꝙ aliqñ erit ita ꝙ. a. ē ptrāsitū ate: lz. n. imediate post hoc tu eris super alio puncto: non tamen tunc ita erit ꝙ. a. est per transituz ate. quia tunc non erit ita ꝙ tu moueris super. a. ex quo iam omnino quiescis: quare ꝛ cetera.

¶ Laplm de distributiōe illoꝝ signoꝝ vterqz: neuter: ꝛ hꝫ.

Quadragesimo principal'r ad. q. arguit sic. Dec sunt duo ꝙ. Neutꝝ oculuz hūdo tu potes videre: ꝛ aliquē oculū hūdo tu potes videre: ꝛ eadē iuicē ꝺicūt. ģ. qō vera: tz ꝯña cū minori: qz vl'is negatiua: ꝛ pticl'aris affirmatiua ꝺ ꝯsil⁹ extrēis ꝛ ōbite supponētib⁹ ꝺicūt i figuā. Itē ꝫ ꝺicūt neutrū ocl'z tu bēs: ꝛ aliquē ocl'z tu bēs. ꝛ ista cōsil'r: neutrū oculū tu potes brē: ꝛ aliquē ocl'ū tu potes brē. ģ piformiter ꝛ alie ꝺicūt. Jā ꝓbat maioꝛ: ꝙ .n. affirmatiua sit ꝙ: de se liq̄t: ſz ꝓbo negatiuā sic: istū oculū nō hūdo tu potes videre demōstrādo dextrū. qz cū sinistro potes videre: ꝛ istū oculū nō hūdo potes videre ꝺmō-strādo sinistrū. qz cū dextro potes videre. ꝛ isti sūt oēs oculi tui. ģ neutrū oculū hūdo tu potes vidē: ꝓz ꝯña: a singulaꝝ rib⁹ sufficiēter enūeratis ad suā vl'em: aīs ē verū: ģ ꝛ ꝯñs.

Pro solutione hui⁹ argumēti pono q̄tuoꝝ ꝯcl'ones: q̄ꝝ ꝑ⁹ est ista. Dec sincathegoreatica. vterqz: neuter. ñ pñt nisi cāl'r ꝯstrui: n si explicet vl' subintelligat genitiu⁹ plis nūeri. hāc ꝯnē ligde declarāt gramatici dicētes: ꝙ hec ñ foret itelligibilis: vterqz hō currit: nisi supplereť ꝑ gtiñ dñdo vterqz hō istoruz currit: seu vterqz hō boium currit. ¶ Ex ista ꝯne segtur ꝑ. Qz hec ñ ē intelligibilis: neutrū oculū hūdo tu potes videre: nisi intelligat gtūs pluralis nūeri. ſ. neutrū oculū aliquoꝝ oculorū hūdo tu potes videre. ¶ z⁹ segť. Qz talis gtūs explicat⁹ vel itellect⁹: nō regit aptitiuo: ſz aterio cathegoreatico exp̄sso volo dicere: ꝙ i hac ꝓp̄one: vterqz hō istoruꝫ currit: nō regit ly istoꝝ aly vterqz: ſz aly hō: qz ꝓpingus ē ꝛ ꝑncipali⁹ ꝛ ꝺñs ad hꝫ regimē. tñ si ñ explicite poneret terius sincathegoreatic⁹: regeret assigno: vt vterqz istoꝝ currit: ly istoꝝ regit a ly vterqz: ꝛ nō ab aliquo alio q̄litercūqz assignato.

z⁹ ꝫ ¶ z⁹ ꝫ ē ista. Propō partitiui gtō carētis exp̄sse non ē resolubilis in genitiuū discretū: ſz in cōez deteriabilis ꝑbantiui ꝓz: qz nō segtur: vterqz hō currit. ģ vterqz hō istoꝝ currit: qz forte post mille ānos erit aīs verū: ꝛ ꝯñs falsū. ſz bñ segtur: vterqz hō currit. ģ vterqz hō boiuz currit. Etiā nō segtur. neutrū oculū istoꝝ bēs. ģ neutrū oculū bēs: ſz bñ segť: neutrū oculū aliquoꝝ oculoꝝ bēs. ģ neutrū oculū babes.

¶ Ex ista ꝯclusiōe segť ꝑ. ꝙ hoc ꝑ tot distribuit ly vterqz sicut ly glz: nō tñ eodē mō. ꝓma ꝑs ꝓbatur: ꝛ q̄ro de ſbo huius: vterqz asin⁹ currit. vtrū distribuat ꝑ quolz asino. aut nō: si sic: bēo intētū. si nō. Cōtra: illa ꝓp̄ō equalet isti: vterqz asin⁹ aliquoꝝ asinoꝝ currit: sed ly asinoꝝ nō plus limitat ad hos: q̄ ad alios asinos: ergo idrñter deteriat: ꝛ ꝑ ꝯñs ly asin⁹ ꝑ oī asino distribuit. z⁹ ꝑs ꝓz: qñ ly glz distribuitur absolute: ſz ly vterqz solūmō ꝑ duob⁹: vel i ordine ad duo ꝝbi gr̄a: i hac ꝓp̄one glz bō currit: distribuit ly bō ꝑ quolz boie absolute: nullū nūeꝝ r̄spiciēdo: ſz i ista. vterqz bō currit: distribuit ly bō ꝑ quolz boie: vt ē vnus duoꝝ. ¶ z⁹ segtur. Qz lz ly vterqz sit eq̄ ꝯple distributiuū sic̄ ly glz: nō tñ eq̄ stricte: ꝓz: qz ly glz ē distributiuuz vnius: solūmō i ordie ad vnū: ſz ly vterqz nō distribuit nisi ꝑ duob⁹ vel i ordine ad duo. ¶ 3ª ꝫ ē ista. Aliquoꝝ oculoꝝ vtrunqz hūdo tu videꝝ ꝛ tñ nō vetrūqz aliquoꝝ oculoꝝ non hūdo tu videꝝ (ꝑma ꝑs ꝓbat sic) istoꝝ ocl'oꝝ vtrūqz hūdo tu videꝝ demōstrādo oculos tuos. igit aliquoꝝ oculoꝝ vtrūqz hūs tu vides: ꝓz ꝯña: ab iferiori ad suū supius affirmatiue. z⁹ ꝑs ꝓbat. nā si vtrūqz aliquoꝝ ocl'oꝝ hūdo tu vides: ꝛ oculus canis ē oculus duoꝝ oculoꝝ. ģ oculū canis hūdo tu vides: ꝓz ꝯña: qz ē syllogism⁹ in z⁹. ꝓma: ꝛ ꝫ ē falsa: qz tu ñ bēs aliquē oculū canis. ģ aliq̄ ꝓmissaꝝ: nō maioꝛ ģ maioꝛ. ¶ Ex ista ꝯne segtur ꝑ. Qz nulla ꝯñaꝝ valet: vterqz bō istoꝝ currit. ģ vterqz bō boiuz currit: vtrūqz istoꝝ oculoꝝ hūdo tu vides. igit vtrūqz aliquoꝝ ocl'oꝝ hūdo tu vides: qz arguit ab iferiori ad suū supius distributiue. ¶ z⁹ segtur. Qz illa ꝯña non valet. vterqz bō fuit albus. ģ qlibet bō fuit albus (dato. n.) ꝙ qlz bō de nūero aliquoꝝ boiuz fuisset alb⁹: ꝛ ꝙ aliqs fuit bō: ģ nūq̄z fuit de nūero aliquoꝝ boiuz: ꝛ nūq̄z fuit alb⁹. est aīs ē verū: ꝛ ꝯñs falsū. ¶ 4ª ꝯclusio ē ista. Alterū oculū hūs antexp̄s ꝑt videre: ꝛ tñ nō alterū oculū habēdo antexp̄s ꝑt videre. ꝓma ꝑs ꝓbat sic: boc ꝑt videre aī xp̄m: ꝛ boc ē vel ꝑt cē alterū oculoꝝ hūs antexp̄s. ģ ꝛc̄. ꝓz ꝯña aresoluētib⁹ ad resolutū. z⁹ ꝑs ꝓbat. nā si alterū oculuz hūdo antexp̄s ꝑt videre. ģ duz alteruz oculū hz aīxp̄s ipse ꝑt videre: ꝯñs ē falsū. qz ille nullū oculū hz: ꝛ ꝯña tz: qz arguit ab vno ꝺuertibili ad reliquū. Talis. n. ꝓp̄ō de gerūdio absolute ponēdo ꝺuertit cū vna tpali de teris ꝺsilib⁹.

¶ Ex ista ꝯne segtur ꝑ⁹. Qz neutrū oculū hūdo antexp̄s ꝑt videre. ꝛ tñ falsū ē: ꝙ neutrū oculū hūs antexp̄s pōt videre: ꝓma ꝓz: qz dū neutrū oculū hz aīxp̄s ipse pōt videre: ꝛ z⁹ silr: qz suū ꝺictoriū est verū. ſ. altexꝝ oculū hūs antexp̄s pōt videre. ¶ z⁹ segtur. Qz lz neutrū oculū habēdo tu posses videre: nō tñ neutrū oculū hūdo tu potes videre: ꝓma pars ꝓz: qz dū neutrū oculuz bēres tu posses videre. ꝓbat: nā in ꝑ nō esse tui posses videre: qz posses supuinere: ꝛ tūc neutrū oculū bēres. igit ꝛc̄. z⁹ ꝑs ꝓbat: qz si nullū oculuz hūdo tu potes videre: ģ dū neutrū oculū hz bēs tu potes videre: ꝓz ꝯña vt ꝓus: ꝛ ꝯñs ē flz: qz asserit te neutrū oculū hrē.

Ad rationem patebit cōplete rño ex altero ꝓcipali. tñ dico ad ꝓns negādo illā: neutruz oculū hūdo tu potes videre: qz equalet isti. dū neutꝝ oculū habes tu potes videre: ꝛ ꝯñter nego: qualz illaꝝ: istū oculū non habendo tu potes videre: demōstrādo dextrū: ꝛ istū non hūdo: demonstrādo sinistrū potes videre: qz segtur: dū istuz oculū non habes potes videre: qō est falsum. Et vlteri⁹ nō valet illa ꝯña: sine isto potes videre. ģ nō habēdo istum potes videre: sed bene sequitur: ꝙ istum nō habendo posses videre: quare ꝛc̄.

¶ Capitulū de ablatiuo ꝯñaliter sūpto: ꝛ probatione eius.

Quadragesimo ꝑ ꝑncipaliter ad qōnem arguitur sic: hꝫ sunt duo vera. Oī boie currēte: oē risibile currit: ꝛ non oī boie currēte oē risibile currit. ꝛ eadē iuicē ꝺicūt. ģ qō vera. tz ꝯña cū minori: ꝛ maiorē ꝓbo: ꝛ ꝓmo affirmatiuā sic. Si oē risibile currit. ģ oī boie currēte oē risibile currit: ꝓz ꝯña: ap̄opōne hūte plures cās veritatis: ad vnā illarū: aīs est verū. ģ ꝛ ꝯñs: iam ꝓbo negatiuā sic: boie currēte nō oē risibile currit: ģ non oī boie currēte. oē risibile currit. ꝓz ꝯña. ab vno eqpolente ad reliquuz: qz negatio ꝓpōsita facit eqpolere suo ꝺictoriō: ꝛ aīs ꝓbat sic. dum hō currit non oē risibile currit. igitur boie currente non omne risibile currit: patet ꝯña vt ꝓius ab vna causa veritatis ad ꝓpositionem habentem illam causam: ꝛ antecedens est verum: vt liquet: ergo ꝛ consequens.

Pro solutione hui⁹ rōnis pono q̄tuoꝝ ꝯcl'ones: q̄ꝝ ꝑma est ista. Nulla negatio adiectiua negat ꝝbū ꝑncipale: nisi termin⁹ negat⁹ ab ea regat ab illo. Jsta ꝫ ꝑt colligi ex dictis grāmaticoꝝ. tñ ꝓz inductiue: nā i ista ꝓp̄one: asin⁹ nulli⁹ boīs currit: non negat

vbuz ꝑncipale:qz nullus termin⁹ negat⁹ anegatiõe: regiť ab illo:ois.n.termin⁹ negat⁹ ab illo est ly hois:qõ nõ regiť
Lozᵐ nisi aly asinus. ℂ Ex ista ꝯne segť ꝑ. Oz nulla istarũ est negatiua.nullo hoie currẽte risibile currit:neutrũ oculuz habẽdo tu potes videre. Jn ꝑma.n. nõ negať anegatiõe nisi ly hoie currẽte:qz nõ regiť auerbo ꝑncipali: ſz ponit ꝯnaľr absolute. Jn z⁹ vo ly neutrũ oculũ habẽdo nõ regiť auerbo:ſz absolute ponit:lz ly neutrũ oculum regať agerũdio.
Lozᵐ ℂ z⁹ segť. Oz lz hec sit negatiua: neutr̃ oculuz hñs tu potes videre:hec tñ ẽ affirmatia.neutrũ oculũ habẽdo tu potes videre.ꝑ⁹ ps pz:qz tã ly tu:q̃z ly neutrũ oculũ habẽs regiť avbo ꝑncipali. ℂ z⁹ ꝯ ẽ ista. Nullũ signuz faĉ ꝓpõnez vlez nisi subz determiat vl̃ ptẽ ei⁹. Jsta ꝯ pz ex descriptiõe
z⁹ ꝯ ꝓpõis vlis: nec nõ iductie:nlla.n.illarũ ẽ vlis:hõ oẽ aial ẽ hõ:nullũ aial ẽ:qz nõ determiať subm p sigᵐ:nec ps illius. z notãdũ ẽ hec ꝯ:qz nõ dico:ꝙ si p sigᵐ vl̃e determiať subz vel ps illi⁹:ꝙ illa ẽ vlis:qz ĉ ista fozet vlis:asin⁹ nulli⁹ hois
Lozᵐ currit:qõ ẽ flm. ℂ Ex ista ꝯne segť ꝑmo. Oz nulla illaꝝ est vlis.oi hoie currẽte risibile currit:nullo hoie currẽte risibile currit:neutrũ oculũ habẽdũ tu potes videre. Jn ꝑmis enĩ subycit̃ ly risibile solũ:sup qõ nullũ sigᵐ cadit qz determinat terminũ ꝯnaľr z absolute posituz. Jn 3ª vo subycit̃ ly tu:sup qõ nõ cadit silr sigᵐ:qz ipsuz ꝯstruit̃ cũ termio re
Lozᵐ cto agerũdio. ℂ z⁹ segť. Oz ille nõ ꝺicũt oi hoie currẽte. risibile currit.aliquo hoie currẽte nõ risibile currit: nec ille.nullo hoie currẽte risibile cnrrit:aliq̃ hoie currente risibile currit:z pariformiter nec ille.neutruz oculuz habẽdo tu potes videre:alterũ oculũ habẽdo, tu potes videre.nulla.n.istaꝝ ẽ vlis: ĩmo nec alicuius q̃titatis cũ q̃libet illarũ sit cãlr ꝓbabilis. Jste tñ bñ ꝺicũt. neutruz oculũ hñs tu potes videre:z alterũ oculũ hñs tu potes videre. ꝑ⁹ enĩ est vlis negatiua:z ꝑticularis affirmatiua cũ ceteris re-
3ª ꝯ gsitis ad ꝺictionẽ. ℂ 3ª ꝯ ẽ ista. Oĩ hoie currẽte oẽ risibile currit.foz.ẽ hõ:z tñ nõ foz.currẽte oẽ risibile currit.ꝑma pars ẽ euidẽs:qz si ois hõ currit: oẽ risibile currit.z z⁹ ꝓbatur:qm̃ nec qz foz.currit:oẽ risibile currit:nec dũ foz.currit oẽ risibile currit.igiť nõ foz.currẽte oẽ risibile currit. pz ꝯ⁹
Lozᵐ qz añs destruit oẽs cãs vitatis ꝯntis ꝺictoꝛy. ℂ Ex ista ꝯ ne segť ꝑmo. Oz illa ꝯña nõ valet oĩ hoie currẽte:oẽ risibile currit:pla.ẽ risibiľ.igiť oĩ hoie currẽte plato currit: añs
Lozᵐ enĩ est verũ:z ꝯñs falsuz (vt liquet) ex ꝯne. ℂ z⁹ segť. Oz tã ly hõ:q̃z ly risibile supponit ĩmobiľr:nõ rõne alicui⁹ illoruz signoꝝ:ſz amboꝝ silr (pz) qz quocũq̃z illoꝝ remoto in ordine ad aliud ꝯtingit descẽdere.vñ segť: oĩ hoie currrẽte risibile currit:plato ẽ hõ. g̃ platõe currẽte risibile currit. ẽt sequit̃.hoie currẽte oẽ risibile currit:foz.ẽ risibilis.igitur hoie currẽte foz.currit.nullo.n.casu dato añs est verũ sine
4ª ꝯ ꝯnte. ℂ 4ª ꝯ est ista.hoie currẽte risibile currit:z hec sunt oĩa risibilia:z tñ nõ hoie currẽte:hoc risibile currit:vel hoc risibile currit:vel sic de singulr.ꝓbať (z suppono) ꝙ nihil currat. Jsto posito pz ꝑma ps.z scõaz ꝓbo:qz suũ ꝺictoꝛiũ est falsuz.s.hoie currẽte hoc risibile currit: vel hoc risibile currit:z sic de singulis:qz quelibet suarũ causaruz ẽ falsa.s. qz hõ currit hoc risibile currit:vel hoc risibile currit: vl̃ sic de singulis.Si hõ currit hoc risibile currit:vel hoc: z sic de singulis.dũ hõ currit hoc risibile currit:vel hoc risibile cur
Lozᵐ rit:vel sic de singulis. ℂ Ex ista ꝯne segť ꝑ⁹. Oz aligs terminus cõis ex solis terminis cathegorematicis cõpositis: hz viz ꝯfundẽdi ꝯfuse tñ ĩmobiľr: tã terminũ mediate q̃z ĩmediate sequẽtẽ (pz) de ly hoie currẽte: ꝙ ꝯfundit cõfutñ ĩmobiľr tam ly risibile:q̃z ly currẽs:in hac ꝓpõne hoie
Lozᵍ currẽte risiblle ẽ currẽs. ℂ z⁹ sequit̃. Oz aligs termin⁹ cõpositus hz vim ĩmobilitãdi:cuius nulla ps hz vim ꝯfundẽdi (pz) de illo termino:hoie currẽte q mobilitat illũ terminuz risibile:quẽ terminũ nõ ꝯfundit;nec ly hoie nec ly currente:sed solum simul.quare ꝛc̃.

His visis (pz) rñsio ad rõnez ꝺcedendo illa esse ꝺictoria:sed nego illã.nõ oĩ hoie currẽte oẽ risibile currit.z ad ꝓbationẽ:hoie currẽte nõ oẽ risibile currit.igiť nõ oĩ hoie currẽte risibile currit.nego ꝯñam.nec arguit̃ ab vno egpollẽte ad reliquũ:qz sublata negatiõe:hec nõ ꝺicũt oĩ hoie currẽte:oẽ risibile currit.hoie currente: nõ oẽ risibile currit.nulla enĩ istarũ est alicuius quãtitatis ĩmo quelibet istaruz est vera per seipsaz causaliter probabilis.quare ꝛc̃.

ℂ Capitulum de ampliatione termini respectu verborũ vel participioꝝ de presenti vel de futuro.

Quadragesimo secũdo ꝑncipaľr ad questionẽ arguit̃ sic.hec sunt duo va in casu.Soz.albus fuit disputaturus:z nullus foz.albus fuit disputatur⁹:z eadẽ ĩnicẽ ꝺicũt.g̃ qõ vo (ꝯña tz cũ minori) z maiorẽ ꝓbo ponẽdo: ꝙ ois foz.fuit iste foz.de quo fit mẽtio in argumẽtio :qui fuit albus:z nunq̃z disputauit; nunc vero non sit albus:nec vnq̃z erit albus:sed bene aliqñ disputabit.isto posito pz affirmatiua:qm̃ aliqñ fuit ita: ꝙ foz.alb⁹ ẽ disputaturus.igiť iã ẽ ita ꝙ foz. alb⁹ fuit disputatur⁹.iaz ꝓbať negatiua sic:oẽ qõ fuit disputaturũ:disputat:disputauit vl̃ disputabit:sed nullus foz.alb⁹ disputat:disputauit:vel disputabit.g̃ nullus foz.albus fuit disputaturus (pz ꝯña cũ maiori) qz ẽ fillus in ꝺo ꝺe figure.z minorẽ ꝓbo:ꝓ q̃libet pte: nõ.n.foz.alb⁹ disputat vl̃ disputabit:qz nullus foz.ẽ.vl̃ erit alb⁹ (vt suppono) nec ẽt foz.alb⁹ disputauit p casuz.g̃ ꝛc̃.

Pro solutione huius argumẽti pono q̃tuoꝛ ꝯnes:q̃rũ ꝑma ẽ ista. Soz.albus aliqñ fuit disputatur⁹:qm̃ nõ fuit aliqõ albũ disputaturuz. ꝓbať z pono:ꝙ foz. fuit in.a.ĩstãti ĩ q̃ nõ fuit aliqõ albũ. isto posito arguit̃ sic.foz.alb⁹ ĩ.a.ĩstãti fuit disputatur⁹:z in .a.ĩstãti nõ fuit aliqõ albũ disputaturũ. g̃ ꝯ va. tz ꝯña cũ z⁹ pte añtis:qz tũc nõ fuit aliqõ albũ p casuz. Et ꝑmã ꝓbo:nã hoc in.a.ĩstãti fuit disputaturũ: demõsttãdo foztẽ z B ẽ vl̃ fuit foz.alb⁹.g̃ foz.alb⁹ in.a.ĩstãti fuit disputaturus. ℂ Ex ista ꝯne segť ꝑmo. Oz aliqñ ĩcepit foz.alb⁹ eẽ disputaturus qm̃ tñ foz.alb⁹ nõ icepit eẽ disputatur⁹.ꝓbať (z pono) ꝙ in ĩstãti ꝑ fuit alb⁹: lz diu añ.b.fuerit. isto posito arguit̃ sic in .b.ĩstãti ĩcepit foz.alb⁹ eẽ disputatur⁹:z ĩ.b.nllius foz.alb⁹ icepit eẽ disputaturus.g̃ coz verũ.ꝑ⁹ ps añtis pz: qz in.b.ĩstãti fuit foz.alb⁹ disputatur⁹:z nunq̃z añ.b.fuit foz.alb⁹ disputatur⁹:ex quo nunq̃z añ.b.fuit foz.alb⁹. z⁹ ps ꝓbať qm̃ ĩ.b.ĩstãti foz.alb⁹ fuit disputaturus.vt pz: z ĩmediate ante .b.foz.albus fuit disputaturus:qz ĩmediate ante.b.foz.fuit disputaturus: g aliqñ fuit albus. ℂ z⁹ segť. Oz aliqñ desinebat foz.albus esse disputaturus qm̃ tñ nullus foz. albus desinebat eẽ disputaturus. pz supposito ꝙ in.c.instãti foztes ꝺsinebat eẽ alb⁹. ℂ z⁹ ꝯ ẽ ista. Jn.a.ĩstãti foz.fuit disputaturus:z tñ foz.nunq̃z fuit disputaturus ĩ.a.ĩstãti.ꝑ⁹ ps est sequẽs ex casu:qm̃ ĩ.a.ĩstãti fuit ita ꝙ foz.ẽ disputatur⁹. fuit ẽt ps icludit̃ ĩ casu:qm̃ nunq̃z fuit ita ꝙ foz. disputabit ĩ.a. ĩstãti. ℂ Ex ista ꝯne segť ꝑmo. Oz foz.fuit disputaturus in aliquo ĩstãti in quo nõ disputat:nec disputauit.ꝓbať: z pono ꝙ.d.erit ĩstãs futurũ ĩ quo foztes disputabit.isto posito pz.ꝙ foz.nõ disputat:nec disputauit ĩ.d.tñ foz.fuit disputaturus in.d.:qz aliqñ fuit ita ꝙ foztes disputabit ĩ.d. ℂ z⁹ sequit̃. Oz aligs termin⁹ supponens respectu vbi de ꝑterito substãtiui:supponit ꝑ eo qõ erit. patz de illo termino.d.in hac ꝓpõne.foz.fuit disputaturus in.d.ĩstanti. ℂ 3ª ꝯ ẽ ista. Soz.albus disputat:disputauit:vel disputabit:z tñ nullus foz.albus disputat:nec aligs foz. alb⁹ disputabit:: nec aligs foztes albus disputauit.ꝑma pars ꝓbať sic hoc disputat:disputauit:vel disputabit:z hoc est:vel fuit: vel erit foz. alb⁹. ergo foztes albus disputat:disputauit vel disputabit.patet

ñia:aresolutētib⁹ ad resolutū. z. vo ps ē euidēs. qm̄ nll's
Cor⁹ sor.disputauit:nec aliqs sor.ē:vel erit alb⁹ p casū. ¶ Ex ista
ꝯclone seqr̄ p.Or ista ñia nō valet:sor.alb⁹ disputauit: vel
disputabit:r nll's sor.alb⁹ disputauit:g̃ aliqs sor. alb⁹ disputabit:nec arguit̄ adisiūctiua cū destructiōe vni⁹ ptis ad alterā:qm̄ maior ꝓppō nō ē disiūctiua:sz ꝺ disiūcto vbo. ¶ z°
seqr̄.Or illa ñia nō valet:sor.alb⁹ nō disputat: vel nō disputabit:añs.n.ē verū:r ñis falsū:qr ois sor.alb⁹ disputat: vel
4ª ? disputabit:nec arguit̄ apte disiūctiue ad totā disiūctiuā:qr ñis nō ē disiūctiua:sz catbego⁴ de disiūcto vbo. ¶ 4ª conclusio ē ista. Sor.nō ꝑt disputare aliquā disputationez nisi disputet ifinitas disputatiōes:ꝓbar̄:qr q̃cūqz data disputatiōe quā disputabit sor.ifinite erūt ptes illi⁹ magne disputatiōis icipiētes cū ista:teriate tm̄ citra finē illi⁹:quarum q̃
Cor³ libz erit disputatio. ¶ Ex ista ꝯclone seqr̄ p.Or ñ ē possibile sortē imediate post hoc disputare aliquā disputationez: pz:qr magnū tps erit añq̃z icipiat aliq̃ disputatio eē cōpleta:adhoc.n.q aliqs disputet:nō suffic̄ q ꝓferat litterā vel
Cor³ dictionē:sz opportet q ꝓtulerit cōpletuz argu⁹. ¶ Scꝺo seqr̄.Or sor.imediate post ℔ erit disputatur⁹ aliquā disputationē:r tm̄ nō imediate post hoc disputabit aliquā disputationē. z° ps pz ex cor°:r ꝑmā arguo sic:sor.imediate p⁹ hoc erit sor.q disputabit aliquā disputationē.igit̄ sor. imediate post hoc erit disputaturus aliquam disputationem: pz consequentia ab vno conuertibili ad reliquum.

His visis rñdet̄ ad rōnē negādo illā:nll's sor.fuit disputatur⁹:r ad ꝓbationē:nego istā minorē: nll's sor.alb⁹ disputat disputauit:vel disputabit:r ad ꝓbationē:cū ꝓbar̄ p ptes illi⁹:ꝺico:q nō ꝺz ptialr ꝓbari:sz totalr r cathegorice p suū ꝺictoriū:ꝺeinde suū ꝺictoriū resolubilr ē iferēdū vt ꝺeclarat tertia ꝯclusio cuz suis corrolarys. ¶ Itē nōdū q illa ꝓppō sor.fuit disputatur⁹:nō fuit gñalis resolo bui⁹:sor.disputauit:qr ꝑma ē va:nec resoluit̄ in aliquā. Scꝺa autem est falsa:r resolubilis in banc:sortes fuit disputaturus:quare r cetera.

¶ Capitulum de prolatione vocis:r auditione eiusdem.

Quadragesimo tertio. Pricipaliter ad qōnē arguit̄ sic:hec sūt duo vera i casu.Oē auditū aſorte ē platū a plone:nō oē auditū aſorte ē platū aplone.r eadē iuicē ꝺicūt:g̃ qō vera:ñia tz cū. z.pte añtis:r ꝑmā ꝓbo:ponēdo q plo nūq̃z ꝓtulerit nisi illā:nullus de⁹ ē:vel ptē ei⁹.Sor vo nūq̃z audiuerit nisi ꝑiacēs illi⁹.s.ꝺs ē: vl ptē ei⁹.isto posito pz ps affirmatiua.sz negatiuā arguo sic.aliqꝺ affirmatiuū ē auditū aſorte:r nullū affirmatiuū ē platū aplone:g̃ ñ oē auditū asor.ē platū aplatone: ñia pz cū maiori:qr plo audiuit illā:ꝺs ē:sz miorē ꝓbo: nā cuiuslz ppōnis ꝺicte aplone vbū ꝑncipale ē negatū:g̃ q̃lz ꝓppō ꝺicta aplone ē vel fuit negatiua:r p ñis nulla fuit affirmatiua:tz ñia:p⁹ p ꝺescriptionē ꝓppōis negatiue:r z°.qr ꝺictorium añtis repugnat añti.Sz añs ꝓbar̄ sic.Plato nūq̃z ꝓtulit aliqꝺ vbū nisi illꝺ vbū ē:r idē ē negatū anegatione in ꝓppōne ꝓlata ab eo.g̃ cuiuslz propōnis ꝺicte aplatone verbuz principale est negatum:quod erat probandum.

Pro solutione bui⁹ arguñti pono q̃tuor ꝑnes: q̃z ꝑma ē ista:possibile ē sortez audire vocē platonis plone nō loq̃nte. ꝓbar̄:nā vox ñ multiplicat̄ sbito ad pōz auditiua:sz succesiue ex ꝺtinuata fractiōe medij:g̃ stat plonē ꝓtulisse vocē añq̃z sortis audituz imutet:r p ñis ipossibile ē platone oīo gesc̄te sortez audire vocē ipsi⁹. ¶ Ex ista ñia seqr̄ p.Or polе est sor. audire aliq̃z vocē:r eādē non existere alicui⁹ aial̄:ꝓbar̄:r pono:q plato ꝓferat.a.vocē q̃ erit cōplete prolata ab eo añq̃z sor. audiat eā:r q q̃z ꝑmo vox platonis ē prolata pla. ipse desinat eē:isto pōito:pz:q post ꝺsitionē platōis sor.audit vocē q̃ nō ē vox alic⁹ aial̄:ex q̃ sor.nō ē q protulit eaz. ¶ z° seqr̄ Cor⁵
q illa ñia nō valz:sor.audiuit.a.vocē:r ista.a.vox fuit vox platōis.g̃ sor.audiuit vocē platōis:añs.n.ē verū:r ñis f⁹:qr qñ sor.audiuit.a.vocez:ipa tunc nō fuit platonis:ꝯcedo tm̄: q vocem platōis sor. audiuit. ¶ z°? ē ista. Ez sit possibile z°?
sorte audiuisse oēz vocē platā a platōe:nō tm̄ ē polе sor. audire oēz vocē platā aplatōe:ꝑma ps nō indiget:ꝓbatōe. iō scꝺaz ꝓbo sic:qm̄ seqr̄:sor.audit vocē platonis.g̃ illi⁹ vocis vna ps est audita:r altera remānet audiēda:pz ñia ꝑmo:qr vox ē ens successiuū.scꝺo qr si nō mānet aliq̃ ps illi⁹ vocis audiēda tūc illa totalis vox foret audita:r p ñis sor.nō audiret illā:tunc arguit̄ sic:vna ps illi⁹ vocis mānet audienda r illa ē plata aplatone:vt suppono:g̃ sor. nō audit oēz vocē platā aplatone qꝺ erat ꝓbāꝺū. ¶ Ex ista ꝯne seqr̄ p.Or lz Cor⁵
sit possibile platonē ꝓtulisse oēm vocē auditā asor. nō tm̄ ē possibile platonē ꝓferre oēz vocē auditā asor. pz:qr ē polе plato. ꝓferre illā vocē quā sor.desinit audire:vel ptē ei⁹.
¶ z° seqr̄.q lz hoc sp sit possibile.oē auditū asorte ē platū Cor⁵
aplatone:hoc tm̄ ē ipossibile qcqd audiť asor.ꝓferť aplatone:nō qdē pp hoc:qr ipossibile sit platonē ꝓferre aliqd: qr neciuz ē si pla. ꝓfert:q ipse ꝓferat aliqd:sed alia de cā:qm̄ z°?
q̃tūcūq̃z iuicē applicēť sor.r pla.ex q̃ nulla vox subito multiplicať platōe loq̃nte:sp ē vex dicere:q ipse logr̄ aliq̃z vocē:q nōdū imutat auditū sor. ¶ z° ? ē ista. Ipossibile ē platonē ꝓtulisse istā:nullus ꝺs ē qn ꝓtulerit vex:tm̄ possibile ē illū ꝓferre eādē nō ꝓferēdo vex (ꝑma ps pz) qr nō ē possibile platonē ꝓtulisse istā:nullus de⁹ ē qn ꝓtulerit illaz de⁹ est:r scꝺa ꝓbať:qm̄ q̃ꝺiu ꝓferť ps alic⁹ ꝓppōnis:ꝓferť ꝓppō illa:r si nō ꝓferť ps illi⁹ ꝓppōnis non ꝓferť illa ꝓppō:sz possibile ē platonē ꝓferre illā ꝺictionez:nullus nō ꝓferēꝺo illā:de⁹.g̃ possibile ē platonē ꝓferre istā:nullus de⁹ ē:nō ꝓferendo illā:de⁹ est (q̃ posito) r admisso:pla. ꝓferet illā.nullus ꝺs ē:nō ꝓferēꝺo aliqꝺ vex. ¶ Ex ista ꝯclusione seqr̄ p. Cor⁵
Or aliq̃ ñr aſorte r pla.q̃ iuicē ꝯuertunť:nō obstāte q sor. ꝺicat neccīuz r pla.ipossibile (pz) ꝺato q sor ꝺicat illā:nullus de⁹ est:r plato illā nullū p⁹ est:r sit cuiuslz illaz actus ꝺēi sup subm:isto posito:ille ꝓpōnes ꝯuertūť quaz q̃libet ē ipossibilis:r ꝑiacētia neꝯia. ¶ z° seqr̄.Or sor.pt ꝓferre verum Cor⁵
rum nō proferēꝺo falsum r tamen nō pōt proferre verum quin ꝓferať non vex:ꝑma ps pz:qr si sor. ꝓfert illā:ꝺs ē: r nihil aliꝺ qꝺ nō sit ps illi⁹ sor. ꝓfert vex:nullū falsuz ꝓferēꝺo. Fa ps est cuidēs:qr sor.nō ꝑt ꝓferre aliq̃z ꝓpōnē:nisi ꝓferat vnā ptē ei⁹ q̃ nō ꝑt esse ꝓpō. ¶ 4ª ? ē ista. Oē vbū p- 4ª ?
latū aplatone est verbū negatū:r tm̄ aliq̃ ꝓppō ꝓlata ab eo ē affirmatia:pz ꝺato q nulla ꝓppō sit plata aplatōe nisi:nll's de⁹ ē:vel ps ei⁹ iuxt modū ꝓcedēꝺi i rōne. ¶ Ex ista ꝯne Cor⁵
seqr̄ ꝑmo.q lz nullus negatie vbum ꝑncipale affirmať:tm̄ alic⁹ affirmatie vbū ꝑncipale negať: ꝑma ps pz ꝺuctiue:r Fa silr:qr ꝑiacens illi⁹ nullus ꝺs ē:est ꝓppō affirmatiua:r tm̄ verbū ꝑncipale negať:ex q̃ idē est verbū vlis:r sue ꝑiacentis. ¶ z° seqr̄.q.a.r.b. ꝓpōness iuicem ꝯuertunť r eidem mētali subordinaťr:r tm̄ vbū ꝑncipale vni⁹ negať:r alterius Cor⁵
affirmať:pz:supposito q.a.sit illa ꝓppō totalis deus est r.b. ꝑiacēs illius:nullus deus est:quare rc.

His visis pz solutio arguñti negādo illā:nō oē auditū asor.ē platū aplatone (r ad ꝓbationē) nego q nullū affir⁹ē platū aplatōe:r ad ꝓbationē:cuiuslz ꝓbatiōis: plate apla.verbū ꝑncipale ē negatuz.g̃ q̃lz ꝓppō ꝺicta aplatone ē vel fuit negatia:nego ñam.nec ista ē descriptio ꝓppōnis negatie.s. ꝓppō negatia ē ista iq̃ verbū ꝑncipale negať:sed oz addere p negationē existēte aliqd illius. iō ista non ē negatia:ꝺs ē:q est ꝑiacens vlis:qr verbū ꝑncipale nō negať p negationē existēte aliqd ipsi⁹:sed alterius vz.vniuersaľ:ꝓpositio ār affirmatia ē ista cui⁹ verbū ꝑncipale est nō negatū:p negationē existentē aliquid illius: de hac tamen alias diffusius fum locutus:quare rc.

o

¶ Capitulū de termis simplicibus icludētibus ꝯpositionē.

Quadragesimo ārto principalr ad qōnē arguit sic. ꝟ sūt duo va. Adā fuit i istāti pñti: ⁊ nll's adā fuit i istāti pñti: ⁊ eadē iuicē ꝺicunt. g̃ qōva (ꝯña tz cū mīori) ⁊ maiorē ꝓbo: ⁊ ꝑ ne gatiuā sic: nullū istās ꝑsens fuit. g̃ nihil fuit i istāti pñti: ⁊ ꝑ ꝯñs nll's añx⁹ fuit in instāti ꝑsenti (patēt ābe ꝯñe) ⁊ añs ꝓbat: qm̃ hoc istās nō fuit: de mōstrādo istās pñs: ⁊ hoc ē oē istās pñs. g̃ nullū instās pñs fuit: iā ꝓbo affirātiuā sic: al'n fuit ita ꝙ adā ē i istāti pñti. g̃ iaz ē ita ꝙ adā fuit i instāti pñti: pz ꝯña: qz q̄lz de pñti vā in teris simplicib⁹ ⁊ sine distributōe: relingt vnā verā de ꝑte rito: si. n. al'n fuit ita ꝙ tu es ī ista domo: iā ē vex ꝙ tu fuisti ī ista domo: ⁊ si al'n fuit ita ꝙ tu es i. a. istāti: iaz ē vex: ꝙ tu fuisti i. a. istāti. g̃ ꝑ idē: si aliq̄lo fuit ita ꝙ adā ē in istāti pre senti: nūc ē vex: ꝙ ipse fuit in istāti pñti: ꝫ ꝓbo añs faciēdo hāc ꝯñaz: añx⁹ ē. g̃ añx⁹ ē i istāti pñti: ista ꝯña ē bōa: ⁊ aliq̄ fuit ita sic̄ significat adeq̄te ꝑ añs. g̃ tūc fuit ita sicut signi ficat adeq̄te ꝑ ꝯñs: q̄re ⁊c.

Ad solutione ⁹ arguñti pono. 4. ꝺne: quaꝫ ꝑ⁹ ē ista. Aliq̄ ē ꝓ ꝑ affirmatiua va de pñti i teris verbal'r cō positis: q̄ nullā relingt verā de ꝑterito: pz de ista: hoc istās ē istās ꝙ. n. ipsa sit ē vera: ⁊ tñ ꝯtinue hec erit falsa hoc istās fuit qō ē demr̄ando istās pñs: ēt aliq̄ꝺo hec fuit vera: adā ē bō g̃ ē i. a. istāti: ⁊ tñ nūq̄ postea ista fuit vera: adā fuit g̃ ē ī. a. istāti: ꝺato: ꝙ. a. fuit ꝑ⁹ istās sue iceptōis. Et nōter ꝺico ī ꝺne nullā relingt veraz de ꝑterito: qz ꝫ ꝟ nō sit vā: adam fuit bō g̃ ē: non tñ segt̄: ꝙ ista adā ē bō g̃ ē: nūq̄ relingt aliq̄ de pñti verā: qm̃ ista ꝺ ꝑterito tpe ade ꝯtiue erit vā. ¶ Ex ista ꝺne sequit ꝑ⁹. Qꝛ aliq̄ ē ꝓ ꝑ vā affir⁹ de pñti i teris ver baliter ꝯpositis: q̄ nullā hūit verā de futuro: pz de ista: hoc istās ē istās qō ē: nūq̄. n. fuit aliq̄ talis vā ꝟ istās erit istās qō ē: demōstrādo istās pñs. Itē ꝟ aliq̄ erit vā: añx⁹ ē bō g̃ ē i. b. istāti: ⁊ tñ nūq̄ añ erit ꝟ de futuro vā: añx⁹ erit bō g̃ ē i. b. istāti: assignādo ꝙ. b. istās ꝑ⁹ eē sue iceptōis. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ aliq̄ ē ꝓ ꝑ affirātiua vera ꝺ pñti i teris simplicib⁹ carēs ꝯpōne ⁊ ꝯfusiōe: q̄ nullā relingt de ꝑterito: nec aliquā hūit de futuro verā: pz de ista: tu es ī istanti pñti q̄ ē vā: ⁊ tñ hec nūq̄ erit vā: tu fuisti ī istāti pñti: nec vnq̄ ista fuit vera: tu eris ī istāti pñti: ⁊ hoc iō ē qz ly ī istāti pñti icludit ꝯpositio nez sequitur. n. tu fuisti ī instanti presenti. g̃ tu fuisti istāti qō ē pñs. ¶ z⁹ ꝺ ē ista. Aliq̄ ē ꝓ ꝑ affirātiua de pñti i teris simplicib⁹ denoīata cū terio ꝯfusiuo q̄ nullā verā relingt de ꝑterito: nec aliq̄ hūit verā de futuro: pz de ista: oē istās ē q̄ ē va: īmo nec̄ia: ⁊ tñ hec nūq̄ fuit va oē instās erit nec il la vnq̄ erit vera oē istās fuit. ¶ Ex ista ꝺne segt̄ ꝑmo. Qꝛ aliq̄ ē affirātiua ꝓ ꝑ vā de pñti i teris simplicib⁹ carēs ꝯfu siōe: ꝫ nō terio ꝯfusiuo: q̄ ñ relingt aliq̄ verā ꝺ ꝑterito: nec aliq̄ hūit verā de futuro: pz de ista: ꝟ nec̄io ē: demōstrādo aiaz sor. nūc ꝑmo exñtis: ipsa. n. ē vā: ⁊ tñ hec nūq̄ fuit vā: hec nec̄io fuit: nec ista alñ fuit va ꝟ nec̄io erit. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ aliq̄ ē ꝓ ꝑ affirmatīa va ꝺ pñti i teris simplicib⁹: carēs taz terio ꝯfusiuo q̄ ꝯfusiōe: q̄ nō relingt aliq̄ verā de ꝑterito: nec aliq̄ verā hūit de futuro: pz de ista. a. ē ꝺato: ꝙ ly. a. con uertat cū ly oē istāti: ⁊ ꝟ iō: qz illa ꝓ ꝑ licet nō ꝺeat teriuz ꝯfusiuū: tñ icludit illū. ¶ z⁹ ꝺ ē ista. pole ē anteꝫ eē i istā ti pñti: ⁊ tñ nll's ātex⁹pt eē i istāti pñti: ꝑma ꝑs ꝓbat sic. hec ꝓ ꝑ ē pol'is añx⁹ ē i istāti pñti: ⁊ ipsa adq̄ete significat ante xꝑm eē i instāti pñti. g̃ pole ē añxꝫ eē in istāti pñti: pz ꝯña: ab officiātib⁹ ad officiatū. ꝟa ꝑs ꝺnis ꝓbat sic: nullus ante xꝑs pōt eē in instanti qō ē presens. g̃ nullus antexꝑs pōt eē in instanti presenti: pz ꝯña: ab vno ꝯuertibili ad reliquum. ¶ Ex ista ꝺne segt̄ ꝑmo. Qꝛ hec ꝯña nō valet: antexꝑs pōt eē in. a. instāti. ergo antechꝛistus pōt eē in. a. instāti qō ē: ꝫ tñ hec ꝯña ē bōa; añx⁹ ꝑt eē i istāti pñti. g̃ añx⁹ ꝑt eē i istāti qō ē pñs: qz ly. a. istāti nō icludit ꝯpōnē vbalez: sic̄ ly istans pñs vl' ly istāti pñti. ¶ z⁹ segt̄. Qꝛ de ly añx⁹ al'n vificabit ly istāti ꝑsenti sic ꝑcise sigificād o: ⁊ tam̄ antexꝑs nūq̄ erit ī instāti pñti. ꝟa ꝑs ē euidens: ⁊ ꝑma sil'r: qz hec aliq̄ꝺo erit va: antexꝑs ē in istāti pñti. ¶ 4⁹ ꝺ ē ista. A. ⁊. b. instātia pñt eē: ⁊ tam̄. a. pōt esse instās presens: ⁊. b. nō pōt eē instās pre sens: pz ꝺato ꝙ. a. sit instans ꝑsens: ⁊. b. erit me⁹ istātis ho re: si. n. b. posset eē instās ꝑsens: ⁊. a. ē oē instās presens: tūc. b. posset esse. a. qō ē ipossibile. ¶ Ex ista ꝺne segt̄ ꝑmo. Qꝛ so⁹. nō ē aial pñs: ⁊ imediate ꝑ⁹ instans pñs erit ita ꝙ ipse ē aial ꝑsens. ⁊ tamē so⁹. nō icipit esse aial presens: pz: ꝺato ꝙ so⁹. icipiat esse ꝑ remotionē de ꝑsenti: si. n. so⁹. incipit eē aial ꝑsens: ⁊ ipse nō ē. ergo aliq̄ erit ipse aial ꝑsens: ⁊ ꝑ ꝯsequēs ipse aliq̄ erit aial qō ē ꝑsens: qō repugnat casui. ¶ z⁹ segt̄. Qꝛ tu nō es hō ꝑsens: ⁊ tam̄ imediate ante nūc fuit ita ꝙ tu es hō ꝑsens: ⁊ tamē tu nō desinis esse hō ꝑsens: pz sup posito ꝙ tu desinas esse ꝑ remotionem de ꝑsenti.

His visis pz solutio rōnis negādo illā. Adā fuit ī ista ti ꝑsenti: ⁊ cū ꝺr̄ ꝙ al'n fuit va Adā ē ī istāti ꝑsenti ergo iā ē ita ꝙ ipse fuit in instāti ꝑsenti: nego ꝯsequē tiā. Ad arguñtū ꝺico: ꝙ ꝺz sic itelligi: ois ꝓ ꝓ affirma tiua de ꝑsenti carēs exīmo ꝯposito ⁊ signo ꝯfusiuo: taz ipli cite: q̄ explicite relingt vnā de ꝑterito verā: q̄liter nō ē in ꝓposito: vt pz ī scꝺo cōrelario ꝑme ꝺnis. ⁊ ꝑ hoc respondē tur ad exīstētia adducta: ꝙ nulla ē similitudo: qz illi termi ni. a. instanti. b. domo: non includunt ꝯpōnē verbalez: sicut ly istans ꝑsens ⁊ huiusmodi ⁊c.

¶ Capitulum de terminis ampliatiuis: ac permutatiōe lo ci: ex sola conuentione.

Quadragesimo qnto ꝑncipalr ad qōnē arguit sic. ꝟ sūt duo va ī casu. Tu icipis eē ī domo pla to. ⁊ tu nō icipis eē ī domo pla. ⁊ eadē ad in uicē ꝺicūt. g̃ qō va (ꝯña tz cū mīori) ⁊ ma iorē ꝓbo: ponēdo ꝙ tu sis ī. a. domo: ⁊ conti nue fuisti ac ꝯtinue eris ī eadē domo: ⁊ ꝙ. a. dom⁹ sit tua: ⁊ ꝯtinue fuerit tua: ꝫ ꝙ imediate ꝑ⁹ istās pñs ipsa erit pla. isto posito arguit affirmatia sic: tu nō es in do mo pla. ⁊ imediate ꝑ⁹ istans ꝑsens tu eris ī domo pla. g̃ tu icipis eē ī domo pla. Iā ꝓbo negatiuā: tu nō icipis eē in do mo q̄ ē plato. nec ī domo q̄ fuit plato. nec i domo q̄ erit pla. g̃ tu nō icipis eē ī domo platōis (pz ꝯña ꝺuctie) qm̃ optie segt̄: tu nō icipis eē in istāti qō ē: nec ī instāti qō fuit nec in istāti qō erit. g̃ tu nō icipis eē ī aliq̄ istāti (añs pz) ꝑ ꝑ⁹ ⁊ ꝟa ꝑte: ex q̄ nulla ē: nec fuit dom⁹ pla. vt suppo⁹ in casu. tertiaz vō ꝓbo: qm̃ tu es ī domo q̄ erit pla. ⁊ ime⁽ᵉ⁾ ātē istās pñs tu fuisti in domo q̄ erit platonis. g̃ tu non incipis esse in domo pla. pz ꝯsequētia: a causa veritat] ad ꝓpositionē babētem il lam causam. ⁊ antecedens ē vex. ergo ⁊ ꝯñs: quare ⁊c.

Ad solutōe ⁹ arguñti pono. 4. ꝺnes: quaꝫ ꝑ⁹ ē ꝑ⁹ ista. Tu nō es: nec fuisti: nec eris ī do mo platonis: ⁊ tamē aliq̄ erit ita ꝙ ī domo platonis tu fu isti: ꝓbat: ⁊ pono: ꝙ. a. domus ꝑ totā vitā tuā nō erit alicui⁹ nisi tui: ⁊ ꝙ post mortē tuā erit plato. isto posito: pz ꝑma ꝑs ꝺnis: ex quo nunq̄ eris in. a. domo qñ ipsa erit plato: ⁊ ꝫam ptē ꝓbo: faciendo istā ꝯsequētiaz: in hac domo tu fuisti: de mōstrando. a. ⁊ hoc ē: vel fuit platonis. g̃ in domo platonis tu fuisti: ista ꝯsequētia ē bona: ⁊ aliquādo erit ita sicut signi ficat ꝑ antecedēs. g̃ tūc erit ita sicut significat ꝑ ꝯsequens. Ex quo segt̄: ꝙ aliquādo erit ita ꝙ in domo plato. tu fuisti. ¶ Ex ista ꝺne segtur ꝑmo. Qꝛ plato incipit esse in domo q̄ est fuit ⁊ erit tua: ⁊ tamen nunq̄ incipiet esse in domo tua: prima pars patet: qz plato non est in domo que est: fuit: et erit tua: ⁊ aliquādo erit ī domo que est: fuit: ⁊ erit tua: ergo incipit vel incipiet esse in domo que est: fuit: ⁊ erit tua: sed non incipit (vt patet) ergo incipiet. ¶ Secundo sequitur.

ꝙ plato nũq̃ icipiet eē i domo aliēa: ꝛ tñ ꝑcise i domo aliēa plato icipiet eē: ꝑma ps pz: qz pla. nũq̃ erit i domo aliēa. ꝟa ps: pz: qz ꝑcise i. a. domo pla. icipiet eē vt suppono: ꝛ. a. est: vl̃ erit dom⁹ aliēa. ḡ ꝑcise i domo aliena pla. icipiet eē. ¶ z⁹ ꝯ ē ista. Tu icipis eē i domo platonis i q̃ nō icipis eē: pz i casu argumēti: qz tu icipis eē i domo platonis: ꝛ i nulla domo icipis eē. ḡ ꝛc. Itē tu nūc nō es i domo platōis i q̃ nō icipis eē: ꝛ imediate post istās pñs tu eris i domo pla. i qua nō icipis eē. ḡ tu icipis eē i domo pla. i q̃ nō icipis eē: pz ꝯña cū maiori: qz suū ꝺictoriū ē flz: minori vo: pz: p exponentes. ¶ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑ. Qz tu desinis eē i domo tua: i q̃ nullo⁹ tu ꝺsinis eē: pz: vt ꝑus ex exponētib⁹ p positionē ꝺ pñti: ꝛ ex alio: qz tu desinis eē i domo tua: ꝛ i nulla domo ꝺsinis eē. q̃cūq̃ enī data in q̃ tu es: i illa imediate p⁹ hoc eris. ¶ z⁹ segt̄. Qz tu es i domo tua: ꝛ imediate p⁹ istās pñs tu eris i domo nō tua: ꝛ tñ nūq̃ eris nisi i domo i q̃ tu es: pz. ex ꝯne cū suo correlario. ¶ 3ª ꝯ ē ista. Tu icipis eē i domo pla. ꝛ tñ tu nō icipis eē i domo q̃ ē pla. ꝛ nec i domo q̃ fuit platōis: nec in domo q̃ erit pla. ista ꝯ: pz: p discursum factū i argumēto hui⁹ ꝑncipalis rōnis. ¶ Ex ista conclusiōe segt̄ ꝑmo. Qz tu incipis esse animal albū: ꝛ tamen tu non incipis esse animal quod est albū: nec aīal qꝺ fuit albū: nec aīal qꝺ erit album: ꝓbat̄: ꝛ pono: ꝙ ꝯtinue añ istās pñs tu fuisti niger: ꝛ nūc ꝑmo sis alb⁹: isto posito: pz cor⁹: p ꝑma pte ex casu: ꝛ p ꝟa fil̃r: qz suum ꝺictoriū ē falsum: vt pz p cās vitaris. ¶ z⁹ segt̄. Qz tu desinis eē i domo tua: ꝛ tñ nō desinis eē i domo q̃ ē tua: nec i domo q̃ fuit tua: nec in domo q̃ erit tua: pz: supposito ꝙ. a. dom⁹ p⁹ q̃ fuerit platōis aliqñ ire ꝛ erit tua. ¶ 4ª ꝯ ē ista. Tu nō es i domo platonis: ꝛ imediate p⁹ instās tu eris i domo pla. ꝛ tñ tu distas p mille leucas ab oī domo pl̃onis: nec moueberis ad domū pla. nec ipsa mouebit̄ ad te. ꝓbat̄: ꝛ pono: ꝙ tu sis i domo tua: plato vero i domo sua: distāter p mille leucas: ꝛ ꝙ ambo feceritis ꝯuentionē istā: ꝙ imediate p⁹ instās pñs dom⁹ i q̃ es erit pla. ꝛ domus platōis erit tua: isto posito: clarz ꝯ ꝛc. ¶ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑmo. Qz tu es i domo platonis: ꝛ aliqñ eris ex̄ domū platonis: ꝛ tñ tu non recedes a domo pla. nec dom⁹ plato. recedet a te: pz: supposito ꝙ tu sis in domo pla. aquā nūq̃ recedes: q̃ aliqñ manebit tua: vt ꝯ: ꝛ illa platonis mānebit sua fil̃r. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ tu es i domo tua: ꝛ aliqñ eris i domo aliēa: ꝛ tñ nunq̃ recedes a domo tua: nec igredieris domū alienā: pz ex ꝯne: supposito ꝙ nūq̃ exibis domū in qua modo es.

His vsis pz solutio rōnis negādo illā tu nō incipis eē i domo platonis: ꝛ ad ꝓbationē: tu nō icipis eē i domo q̃ est plato. nec i domo q̃ fuit plato. nec i domo q̃ erit pla. ḡ tu nō icipis eē i domo platōis: nego ꝯñaz. cā hui⁹ negationis patuit: ex tertia ꝯne cū suis correlarys: qr̄ ꝛc.

¶ Capitulū de scia dei: respcū ꝯtingentium futuroꝝ.

Quadragesimo sexto ꝑncipal̃r ad qōnē arguit̄ sic. hec sunt duo vera. Deꝰ sit añ xp̃m eē futurꝫ: ꝛ nullum deus sit antechristum esse futurū ꝛ eadē iuicē ꝺicūt. ḡ qō vera: ꝯñtia tz cum minori: ꝛ maiorē ꝓbo: ꝙ. n. affirmatia sit vā manifestū ē. Si. n. añ xp̃s erit deꝰ scit añ xp̃z fore: sed negatiuam arguo sic. ante xp̃s contingenter erit. ḡ deus nō scit ante xp̃z eē futurꝫ: ꝓbo ꝯñaz: qz si non: stet ḡ ꝺictoriū ꝯñtis cū añte: ꝛ arguit̄ sic: añ xp̃s ꝯtingēter erit. ḡ mō p̄t ē ꝙ ipse nūq̃ erit: pz ꝯña: qz si aliqñ poterit eē ꝙ ipe nūq̃ erit: magis vr̄ ꝙ mō p̄t eē ꝙ ipse nūq̃ erit. tūc sic: deꝰ scit añ xp̃m eē futurꝫ: ꝛ mō p̄t eē ꝙ ipse nūq̃ sciuerit. ḡ deꝰ nūc scit aliqd: ꝛ mō p̄t eē ꝙ ipse nō sciat illꝺ: ꝯñs fl̃z: qz scia dei ē firmiō: q̃z exñtia alicꝰ istāt̄: sz ꝟ copulatia nō ē possibilis aliqꝺ istās ē: ꝛ mō p̄t eē ꝙ illud nō sit. ḡ nec ista est polis deus scit aliqd: ꝛ modo pōt esse ꝙ ipse non sciat illud: ꝛc.

Prosolutione ꝺ⁹ argumti pono. 4. ꝯnes: quarū ꝑma ē ista. In q̃lz istāti ꝑterito ꝺs sciuit añ xp̃z fore: ꝛ tñ añ xp⁹ nō ē nec̄z erit: pz suppo⁹ ꝙ añ xp̃s ꝺiu fuerit: ꝛ ꝙ ipse desinat esse p remotionē de pñti: isto posito: pz ꝟa ps ꝯnis: ꝛ ꝑmaz ꝓbo sic: añ xp⁹ erit. ḡ deꝰ sciuit añ xp̃; eē: ꝛ i quolz istāti ꝑterito fuit ita sic̄ significat̄ p añs. ḡ i quolz instāti ꝑterito fuit ita sicut significat̄ per ꝯñs. ¶ Ex ista ꝯclone segt̄ ꝑ⁹. ꝙ i quolz istāti futuro deꝰ sciet añ xp̃m fuisse: ꝛ tñ añ xp⁹ non fuit: nec ē: pz supposito ꝙ añ xp⁹ icipiat eē p remotōez de pñti: ꝛc. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ i aliq̃ instāti deꝰ scit añ xp̃z fore i q̃ istāti añ xp⁹ nō ē: nec erit: ꝓbat̄: i istāti pñti ꝺs scit añ xp̃m fore: ꝛ in nullo istāti añ xp⁹ ē: vel erit. ḡ ꝛc. pz ꝯña cū miori: ꝛ maiorē ꝓbo. nā deꝰ scit añ xp̃z fore. ḡ i aliq̃ istāti: sed nō nisi i instāti pñti. ḡ ꝛc. ¶ z² ꝯ ē ista. Deꝰ scit ꝛ sciuit añ xp̃z fore: ꝛ tñ nll̃s añ xp⁹ ē: vel erit: ꝓbat̄: ꝛ pono: ꝙ añ xp̃s desinat eē p remotōez de pñti. isto posito: pz ꝟa ps ꝯclonis. ꝛ ꝑmā ꝓbo: qm̃ ipsa ē vna copulatia cui⁹ q̃lz ps ꝑncipalis ē vā: ꝑma. n. ē vā: qz ꝺs ē sciēs. ḡ ꝺs scit. ꝛ ꝟa segt̄ ex casu: segt̄ enī añ xp⁹ fuit. ḡ deus sciuit añ xp̃z fore: añs segt̄ ex casu. ḡ ꝛ ꝯñs. ¶ Ex ista ꝯne segt̄ ꝓio. ꝙ deus scit ꝛ sciuit añ xp̃z fore: ꝛ tñ deꝰ nō scit añ xp̃m fore: ꝑma ps ē ꝓbata: ꝛ ꝟa segt̄ ex casu. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ deꝰ scit: ꝛ sciuit añ xp̃m fore: ꝛ tñ nll̃s deꝰ scit: nec sciuit ātexp̃z fore: pz: dato ꝙ ꝑma ps sit copulatia ꝛ ꝟa cathe⁹ de copulato vbo. ¶ 3ª ꝯ ē ista. Aliq̃ vitas depēdet a futuro: q̃ alī nō ꝺpēdebit ab illo: ꝛ tñ nll̃a fiet i ea mutatio: neq̃ i suo significato ꝑ (pz de ista) deꝰ sciuit añ xp̃z foꝝ q̃ ē vā ex eo: qz añ⁹ erit: ſz posq̃ antexp̃s fuerit ipsa cadez erit vā: secluſa oī vitate futura. ¶ Ex ista ꝯne segt̄ ꝑmo. ꝙ aliq̃ ꝓpō ē ꝯtingēs: ꝛ aliqñ erit nec̄ia: ꝛ tñ nulla fiet i ea mutatio nec i suo adeq̃to significato: pz de ista: des sciuit añ xp̃z fore q̃ ꝯtingēs ē: qz ꝑt eē falsa: ꝛ tñ alī ipsa erit nec̄ia p⁹ q̃. s. añ⁹ fuerit: qz tūc nec̄e erit añ xp̃z fuisse. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ aliq̃ sūt ꝓpōnes vē: quaꝝ vitates dependēt ab eodē futuro: ꝛ tñ ipsis sic significātib⁹ ꝑcise vna fiet nec̄ia: ꝛ altera ipolis: pz de istis: ꝺs sciuit añ xp̃z fore: deꝰ scit añ xp̃z fore: quaꝝ q̃libz dependēt ab ℔ futuro añ⁹ erit: ꝛ tñ p⁹ desitionē añ xp̃i pria q̃ ē ꝺ ꝑterito erit nec̄ia: ꝛ ꝟa q̃ ē de pñti fiet ipolis: ꝛ ℔ loq̃r ꝺ ipolī nāli. ¶ 4ª ꝯ ē ista. Deꝰ scit aliq̃z ꝓpōnē: ꝛ eternal̃r sciuit illā: ꝛ tñ mō p̄t eē ꝙ ipe ñsciuit nec sciuerit illā: ꝓbat̄: ꝺs scit illā ꝓpōnē: añ⁹ erit: quā ēt eternal̃r sciuit: ꝛ mō p̄t eē ꝙ ipse nō sciat: nz sciuerit istā. ḡ ꝯ vā: ꝯña tz cū maiori: ꝛ minorē ꝓbata i argumēto rōnis: ex q̃ añ⁹ ꝯtigēter erit. ¶ Ex ista ꝯne segt̄ ꝓio. Qz aliq̃z ꝓpōnē ꝺs sciet: q̃z nec̄e erit ipz scire: ꝛ tñ tu potes facer̄ ꝙ ipse nūq̃ sciet illā: ꝓbat̄: ꝺs sciet istā ꝓpōnē añ⁹ fuit: ꝛ nec̄e erit deū scire illā: ꝛ tñ tu potes facere ꝙ ipe nūq̃ sciet eā. ḡ cor⁹ vez: tz ꝯña cū ꝑ⁹ pte añtis: ꝛ ꝟaz ꝓbo sic: ℔ ꝓpō erit nec̄ia: ꝺs scit illā ꝓpōez añ⁹ fuit: ꝛ ipsa tē sie adeq̃te significabit. ḡ nec̄e erit deū scire istā ꝯñaz aresoluētib⁹ ad resolu⁹: iā ꝓbat̄. 3ª ps añtis sic: tu potes facere ꝙ añ⁹ nō sit: nec erit: neq̃ fuit. ḡ tu potes facer̄ ꝙ ꝺs nūq̃ sciet illā: añ⁹ fuit. ¶ z⁹ segt̄. ꝙ aliq̃ ꝓpō eterna liter fuit vā: quā nec̄e erit esse veraz: ꝛ tñ tu potes facere ꝙ ista vnq̃ fuit vā: nz vnq̃ erit vā: pz de ista: ī mēte dīna: hoc erit demōstrādo aiaz añ xp̃i ipsa. n. fuit eternal̃r vā: ꝛ nec̄e erit ipsaz eē verā: qz al̃n nec̄e erit hoc fore: ꝛ tñ tu potes facere ꝙ ista nunq̃ fuit vera: nec erit vera: qz tu potes facere ꝙ hoc nūq̃ erit demōstrando animā ante xp̃i.

His visis rñdet̄ ad rōnē negādo istā: nullus deꝰ scit ante xp̃z fore futurꝫ. Et ad ꝓbatiōez: nego ꝯñaz. ꝛ vlterius ꝯcedo ꝯñam adductā. vz. deus scit aliqd ꝛ mō p̄t eē ꝙ ipe nō sciat illud: ꝛ ad ꝓbationē: scia dei ē firmi or q̃z exñtia alicuius istātis: sed ista copulatia nō ē polis. ḡ nz alia. negat̄ ꝯña: qz illi⁹ ꝓpōis aliqꝺ istās ē vitas nō depē det a futuro: sic̄ illius: deꝰ scit añ xp̃z eē futurꝫ. ꝑterea negat̄ ꝙ ista copulatia nō sit polis aliqꝺ istās ē: ꝛ nō p̄t eē ꝙ illud nō sit: qz hoc istās ē demonstrādo istās p̄sens. ꝛ mō p̄t eē ꝙ illud nō sit: qz mō hec ꝓpō ē possibilis: illꝺ istās nō ē: ois. n. ꝓpō polē ē mō polis: sz ꝟ ē polis: illud istās nō ē: demōstrādo instās p̄sens. ḡ ipsa ē possibilis modo ꝛc.

¶ Capitulū de nēcitate: ⁊ contingentia futuri ꝯtingētis.

Quadragesimo septio ꝓcipaliʒ ad qōnez arguit sic. ℔ sūt duo ṽa: Doc nō ꝯtigēter erit pⁿ. a. demonᵒ aīaz añxp̄i. ⁊ ℔ ꝯtigēter erit pⁿ. a. de mōstrādo aīaz añxp̄i. ⁊ ℔ cadē iuicē ꝺicūt. ḡ qō ṽa (ꝑña tz cū mīozi) ⁊ maiozē ꝓbo: ponen ᵒ q. a. erit pᵐ īstās aīe añxp̄i. isto posito (ꝑz affirātia) qm̄ ℔ erit pⁿ. a. ⁊ hoc poterit nō eē pⁿ. a. ℨz negatiaz sic arguo: si. n. ꝯtigēter hoc erit pⁿ. a. ⁊ hoc erit i. a. ḡ ℔ poterit desinere eē pⁿ. a. ꝑña tz asili: naz ſeqt̄: añxⁿ erit i. a. ⁊ ꝯtigēter erit pⁿ. a. ḡ ātexⁿ poterit desinere eē post. a. ſz ꝑña ē fl̄z qō ꝓbat̄ sic: si. n. hoc p̄t desinere eē pⁿ. a. ponat̄. ḡ q hoc desinat eē post. a. ⁊ arguit̄ sic: ℔ desinit eē pⁿ. a ḡ ℔ ē post. a. vel imediate āte īstās pn̄s fuit post. a. si pᵐ. ḡ hoc imediate pⁿ īstās pn̄s erit pⁿ. a. (ꝑz ꝑña) qz si aīa añxp̄i ē: ipa ē ꝓpetua ⁊ eterna ⁊ vltra. ḡ hoc non desinit eē post. a. si ṽo ꝺat̄ zᵐ. ḡ hoc ē post. a. ⁊ imediate post īstās p̄sens erit pⁿ. a. ꝑz ꝑña: vt pⁿ ⁊ si sic. ḡ ℔ ñ ꝺsinit eē pⁿ. a. ⁊ ita hēt̄ ꝺdcō isto cāu poito.

¶ 2° Pro solutiōe bⁿ arguñti pono. 4. ꝓnes: q̄rū p̄ma ē ista. Dec aīa ꝯtigēter erit tam i. a. q̄ i q̄lz īstāti post. a. ⁊ tñ nulᵐ erit īstās post. a. qn i isto ℔ aīa nec̄io erit: p̄ma ps pz: p exponētes: ⁊ ꝓbaz sic: i. a. instāti ℔ aīa nec̄io erit. ḡ p idē i quolz īstāti post. a. hec aīa nec̄io erit: pz ꝑña: ⁊ añs ꝓbat̄ i. a. īstāti hec aīa erit: ⁊ i. a. īstāti hec aīa nō poterit nō eē. ḡ i. a. instāti hec aīa nec̄io erit (pz ꝑña cū maiozi) ⁊ miozē ꝓbo sic i. a. īstāti hec aīa nō hēbit poᵘᵐ ad nō eē ex q̄ ipsa erit ꝓpetuo post. a. ḡ tc̄ ipsa nō poterit nō eē. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p. Q2 polē erit i. a. īstāti hāc aīaz nō eē ⁊ tñ i. a. īstāti nō erit polē hāc aīaz nō eē. pª ps pz: qz hec ꝓpō erit polis i. a. īstati hec aīa nō ē: ⁊ ꝓba silr: qz i. a. instanti nūq̄ erit polis hec aīa ñ ē: ⁊ hoc supᵒ: q aīa añxp̄i: taz i cozpore q̄ ex cōpᵒ ꝺicat̄ aīa: ⁊ q i pª pte cōrelary teneat̄ ly i. a. instāti cū ṽbo ifiniti modi. ¶ 2° seqt̄. q nec̄e erit i. a. instāti hāc aīaz fore: ⁊ ꝯtigēs erit i. a. īstāti hāc aīaz fore pz: ꝺato q i pª pte ly. a. īstās ꝺeteriat ṽbū ꝺicati nōi: ⁊ ꝓba ṽbū futuri tpis. ¶ 2ª ꝓ ē ista hec aīa ꝯtigēter erit: taz i. a. q̄ i q̄lz īstāti pⁿ. a. ⁊ tñ ipolē ē ipaz eē ꝯtigēter i aliq̄ īstāti post. a. pª ps pz: p exponētes: ⁊ ꝓbaz ꝓbo: nā si polē ē ipā eē ꝯtigēt pⁿ. appōat̄ ḡ q ipsa sit ꝯtigēter pⁿ. a. ⁊ arguit̄ sic: hec aīa ē ꝯtigēt pⁿ. a. ḡ ipsa ē pⁿ. a. tc̄ sic: hec aīa ē pⁿ. a. ḡ ipa ē nec̄io pⁿ. a. (pz ꝑña) qz si aliqd ē pⁿ. a. ⁊ illud ē nec̄iuz ipz nec̄io ē pⁿ. a. (vt pz intuēti) tc̄ sic: hec aīa nec̄io ē pⁿ. a. ḡ nō ꝯtigēter ē post. a. qō ē obᵐ poiti. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p. q nec̄e erit hāc aīaz eē i aliquo īstāti pⁿ. a. ⁊ tñ q̄cūq̄ īstāti pⁿ ꝺato: ꝯtigēs erit hāc aīaz eē i isto (pª ps pz) qz hec ꝓpō erit nec̄ia. hec aīa ē i aliq̄ īstāti pⁿ. a. ⁊ ꝓba eodē ᵒ: qz q̄cūq̄ īstāti ꝺato pⁿ. a. ℔ erit: ꝯtigēs ℔ aīa ē i isto. ¶ 2° seqt̄. Q2 eq̄ cōruptibil erit hec aīa i. b. ⁊ añ. b. sic pⁿ. b. ⁊ tñ nec̄e erit hāc aīaz eē post. b. ⁊ nunq̄ nec̄e erit ipaz eē i. b. nz añ. b. pz supp ᵒ q. b. erit īstās pⁿ. a. ¶ 3ª ꝓ ē ista. hec aīa pt icipe eē āte. a. ⁊ oē erit pᵐ īstās eē ipⁱ ᵒ: ⁊ tñ hec aīa nō pt icipe eē āte pᵐ īstās eē sui (pª ps pz) qz hec aīa pt eē añ. a. ⁊ ꝓba silr: qz hec aīa nō pt bis icipe eē. Si. n. hec aīa ici pet eē ante pᵐ eē sui aliqñ fozet vez ꝺicere q hec aīa icepit bis eē qō ē ipolē: ex quo ipsa nō pōt desinere eē. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p. Q2 pⁿ pᵐ nō eē añxp̄i ipse pt desinere eē: ⁊ tñ ipe nō pōt desinere eē post pᵐ nō eē sui: ꝓbat̄ (⁊ poᵒ) q. b. erit pᵐ nō eē sui: isto posito arguit̄ sic: pⁿ. b. añxⁿ pōt desinere eē ⁊ b. erit pᵐ nō eē sui. ḡ pⁿ pᵐ nō eē añxp̄i ipse pōt desinet eē q fuit: pª ps cōrelary. ꝓba āt ē māifesta (suppositō) q añxp̄s nō poterit bis desinere eē. ¶ 2° scqt̄. Q2 pᵐ īstās antexp̄i poterit eē añ pᵐ īstās eē eiusdē: ⁊ tñ añxⁿ nō poterit eē āte pᵐ īstās sui: ꝓba ps pz: qz añxp̄s nō pōt bis icipe eē: vt ad pn̄s supp ᵒ: ⁊ pª ꝓbat̄: nā. d. īstās poterit eē āte pᵐ īstās antexp̄i: suppositō: q. d. īstās erit añ. a. ⁊ idē. d. instās poterit eē pᵐ. īstās añxp̄i. ḡ ⁊c. ¶ 4° ꝓ ē ista. Dec aīa nō cōtingēter ē: ⁊ hec aīa ꝯtingēter erit: ⁊ tñ ℔ aīa non incipit: nec icipiet: ꝯtingēter eē: ꝓba ꝓbat̄: nā hec aīa i nullo īstāti ꝯtingēter erit. ḡ hec aīa nō icipit: nec incipiet ꝯtingēter eē: ꝓz ꝑña: qz ex oppoᵒ. seqt̄ oppoᵐ ⁊ añs clarz ex p̄ma ꝓne: qm̄ i quolz instāti hec aīa erit: in illo ipsa nec̄io erit. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p. Q2 ℔ aīa ꝯtingēter erit: ⁊ aliqñ pⁿ ea nō ꝯtingenter erit: ⁊ tamē nō ꝺesinit: nec ꝺesinz ꝯtingēter eē: p̄ma ps pz: qm̄ ℔ aīa ꝯtigēter erit i. a. īstāti ⁊ pⁿ. a. īstās ꝯtinuo nec̄io erit: ⁊ ꝓba liq̄t ex hoc: qz i nullo īstāti ℔ aīa ꝯtingēter ē: nec i aliquo instāti ℔ aīa ꝯtingēter fuit. ¶ 2° seqt̄. Q2 ℔ aīa incipiet nec̄io eē in aliquo īstāti: ⁊ tamē ℔ aīa nō nec̄io ſz pcise ꝯtingēter erit in aliquo īstāti: p̄ma ps pz: qz in. a. instanti ℔ aīa incipiet necessario eē ⁊ ꝓba similiter: qz ℔ anima nō alr q̄ ꝯtingenter erit in aliquo instanti.

His visis rñr ad rōnē negādo illā: ℔ nō ꝯtigēter erit pⁿ. a. ⁊ ad ꝓbationē: hec erit i. a. ⁊ hec ꝯtingēter erit post. a. ḡ hec ꝯtingēter poterit ꝺesinere esse pⁿ. a. nego ꝑñaz. ⁊ ad silitudinē: ꝺico: q silitudo nulla ē: qz antexp̄s sicut icipiet eē: ita ꝺesinet eē: ſz ℔ aīa icipiet eē: ⁊ nō potent ꝺesinere eē loquēdo ſp ꝺe potestate nature: quare ⁊c.

¶ Capl'z de politate iceptōis: ac ouratōis futuri ꝯtingētis.

Quadragesimo octauo ꝓncipaliʒ ad qōnez arguit sic. ℔ sūt duo ṽa. Per totū. a. tp̄s ātexp̄s poterit eē futurⁿ: ⁊ nō p totū. a. tp̄s ātexⁿ poterit eē futurⁿ. ⁊ eadē inuicē ꝺicūt. ḡ qō ṽa: ꝑña tz cū minozi: ⁊ maiozē ꝓbo: ponēdo q. a. ē toᵐ tp̄s eternū: icipiēs ab hoc instāti: ⁊ supponēdo futuꝝ ꝺistingui ꝯ p̄sens: ita q si ꝓ aliquo istā ti ātexp̄s erit futurus: q ꝓ illo īstāti ātexp̄s nō erit. isto posito: ꝓbat̄ affirª sic: post qōlz īstās. a. tp̄is ātexp̄s poterit ici pe eē. ḡ p toᵐ. a. tp̄s ātexp̄s poterit eē futurⁿ: pz ꝑña ab vno ꝙuertibili ad reliquū: ⁊ añs pz taz iductie: q̄ expōibl'r. Jaz ꝓbat̄ negatia sic p nullū tp̄s ifinitū ātexp̄s poterit eē futurus: ſz oē. a. erit tp̄s ifinitū. ḡ nō p totū. a. tp̄s ātexp̄s poterit eē futurⁿ (pz ꝑña cū miozi) ⁊ maiozē ꝓbo. si. n. p tp̄s ifiniᵐ ātexp̄s poterit eē futurⁿ (ponat̄ ḡ) q ipse p tp̄s ifinitū erit futurⁿ: ⁊ seqt̄ ꝺicᵒ sic arguēdo: p tp̄s ifinitū añxⁿ erit futurⁿ: ⁊ seqt̄ ꝺicᵒ sic arguēdo: p tp̄s ifinitū añxⁿ erit futurⁿ. ḡ añxⁿ nūq̄ erit: ꝓbat̄ ꝑña: nā si añxⁿ alīn erit. ḡ i aliq̄ īstāti erit. ḡ tc̄ ñ erit fururⁿ: ⁊ p ꝑñs ñ p tp̄s eternū ipe erit futurⁿ: qz ⁊c.

¶ 2° Pro solutione bⁿ arguñti pono. 4. ꝓnes: q̄rus pª ē ista. Per qōlz īstans. a. tp̄is antexp̄s poterit esse futurⁿ ⁊ tñ non p. a. tp̄is antechr̄istus poteritesse futurus: pª ps pz: qm̄ i q̄cūq̄ īstāti: añxⁿ erit: in illo soᵐ ꝯtigēter erit. ḡ pⁿ illō poterit icipe eē: ⁊ p ꝑñs i illo poterit eē futurⁿ. ꝓba ps ꝓpatuit: qz p nuᵐ. tp̄s ifinitū añxⁿ poterit eē futurⁿ. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p. Q2 p ifinitū tp̄s añxp̄s poterit eē futurⁿ: ⁊ tñ nō p tp̄s ifinitū añxⁿ poterit eē futurⁿ: pª ps ꝓbat̄: qm̄ p aliq̄tulū tp̄s añxⁿ poterit eē futurⁿ ⁊ p duplū tp̄s ad illō: ⁊ triplū: ⁊ sic i ifinitū. ꝓba ṽo ps ē māifesta qz ly tp̄s supponit ꝺeteriate: ⁊ ly ifinitū sumit catheᶜ: iō ly pōere i eē q p tp̄s ifinitū añxⁿ erit futurⁿ: q̄ poito: ⁊ admisso: seqt̄ ꝺicᵒ. ¶ 2° seqt̄. q ista ꝑña ñ valz p tp̄s aliq̄ᵐ añxⁿ poterit eē futurⁿ: ⁊ duplū: ⁊ triplū: ⁊ sic i ifinitū. ḡ p tp̄s ifinitum antexp̄s poterit eē futurⁿ: qz hoc ꝑñs nō ē exponibile: ſz resolubile: ex quo ē ꝓpō idefinita ex illis p̄missis: tamen bene seqt̄ q p ifinitū tp̄s antexp̄s poterit eē futurus: ⁊ hoc ꝙcedit. ¶ 2ª ꝓ ē ista post qōlz īstās. a. tp̄is antechr̄istⁿ poterit eē futurus: ⁊ tamē nō post quālibz partē. a. tēpoꝛis antechr̄istⁿ poterit eē futurⁿ: p̄ma ps pz iductiue: ⁊ expoibl'r: ex quo i nullo instāti ātexp̄s nec̄io erit: ⁊ ꝓba ps ꝓbat̄: ponēdo q. b. erit tp̄s ifinitū icipiēdo amedio īstāti crastie ꝺici: isto posito arguit̄ sic: post. b. antexp̄s nō poterit eē futurⁿ: qz pⁿ nullū ifinituz tp̄s antexp̄s poterit eē futurⁿ: ſz. b. ē: vel erit ps. a. tēpoꝛis. ergo nō post q̄lz partē. a. tp̄is ātexp̄s poterit ē futurⁿ. ¶ Ex ista ꝓne seqt̄ p. q p infinitas partes. a. tēpoꝛis antechr̄istus potest esse futurus: ⁊ q per infinitas pa-

partes.a.tempoꝛis ipse non poterit esse futurus:pꝫ:quia p q̄libet partē.a.tꝑis terminata ad instās p̄sens antexp̄s p̄t esse futurus et p nullā partē.a.tꝑis infinitam antexp̄s potest eē futurus:sꝫ infinite partes.a.terminātur ad instans p̄sens:vt infinite erunt partes.a.quarum q̄libet erit infinita.sicut.b.ergo ꝛc̄. ¶ Secūdo seqtur.ꝙ ante tp̄s ifinitū anxp̄s poterit eē futur⁹:ꝛ tñ post nllū tp̄s ifinitū anxp̄s poterit eē futur⁹. 2ª ps(liq̄t)ꝛ p̄ª ꝓbaᷓ sic:añ.b.anxp̄s poterit eē futur⁹.ꝛ.b.ē:vel erit tp̄s ifinitū:ḡ añ tp̄s ifinitū anx⁹ poterit eē futur⁹. ¶ 3ª ꝯ̄ ē ista. Post infinitū tp̄s anxp̄s poterit eē:nō tñ p ifinitū tp̄s poterit anxp̄s eē:p̄ª ps pꝫ:qm̄ p⁹ aliquātulū tp̄s anxp̄s poterit eē:ꝛ post duplū ad illō:ꝛ sic i ifinitū. 2ª v̄o ps ē māifesta:qꝛ p duo milia ānoꝝ anxp̄s ñ poterit eē sp loq̄ndo nālr. ¶ Ex ista ꝯ̄ne seqᷓ p̄. ꝙ p mai⁹ tp̄s anxp̄s poterit icipe eē:q̄ȝ ipse poterit eē:ꝓbaᷓ:nā p ifinitū tp̄s anxp̄s poterit icipe eē:sꝫ ñ p ifinitū tp̄s poterit eē imo p solū finitū ꝛ deteriatū:ḡ ꝛc̄. ¶ 2º seqᷓ.ꝙ p min⁹ tp̄s anxp̄s poterit eē q̄ȝ ipse poterit ꝺ̄sinere eē:pꝫ:qꝛ fōte p mille ānos anxp̄s non poterit eē:ꝛ p q̄ȝtūlꝫ magnū tp̄s ipse poterit desinere eē:ex q̄ i nllo istāti necio desinet eē:sic i nllo necio icipiet eē. ¶ 4ª ꝯ̄ ē ista. Aliqō erit maximū tp̄s:p qō aia anxp̄i poterit eē:nō tñ erit aliqō maxi⁹ tp̄s p qō anxp̄s poterit eē:ꝓbaᷓ sic:p.a.tp̄s aia a xp̄i poterit eē:ꝛ nō p maius tp̄s q̄ȝ erit.a.tp̄s:ḡ ꝛc̄(pꝫ ꝯ̄ña)cū añte ituēti. 2ª ps ēt ꝓbaᷓ:nā si aliqō erit maxiᵐ tp̄s p qō anxp̄s poterit eē(pono ḡ)ꝙ illō erit.c.ꝛ ꝙ anxp̄s erit p tm̄ tp̄s p q̄ȝtū ipe p̄t eē.isto posito:q̄ro si anxp̄s erit i fine.c.tꝑis:vl nō. Si sic:ꝛ nūq̄ȝ vltra:ḡ dabiᷓ vltimū istās sui:qō ē ipoſ̄e. Si nō erit i fine.c.tꝑis.ḡ nō erit p totū.c.tp̄s:ꝛ p ꝯ̄ñs.c.nō ē maxiᵐ tp̄s p qō anxp̄s poterit eē. ¶ Ex ista ꝯ̄ne seqᷓ p̄º ꝙ nō ē dare mīmū tp̄s:p qō anxp̄s poterit eē:nec maxiᵐ:p qō nō poterit eē(p̄ma ps pꝫ)qꝛ quocūqꝫ dato p̄uo tp̄e p qō anxp̄s poterit eē:p mīus illo anxp̄s poterit eē.ꝛ 2ª(liq̄t)qꝛ si p aliqō tp̄s anxp̄s nō poterit eē:p nllꝫ.maius illo anxp̄s poterit eē. ¶ 2º seqᷓ.ꝙ lꝫ nō sit dare mīmū tp̄s p qō aia anxp̄i nō poterit eē:tñ ē dare mīmū tp̄s p qō anxp̄s nō poterit eē(p̄ª ps pꝫ)qm̄ si dareᷓ mīmū ꝛc̄.illō eēt tp̄s ifinitū:sꝫ h̄ nō p̄t dari:qꝛ nihil ē aliq̄ tp̄e ifinito minus.ex quo coꝛp⁹ ifinitū nō p̄t eē p̄uū. 2ª ps ꝓbaᷓ sic:p.c.tp̄s anxp̄s nō poterit eē:sꝫ p qōlꝫ minus:vel tm̄:ḡ.c.erit miᵐ tp̄s p qō anxp̄s non poterit esse (pꝫ ꝯ̄ña)ab exponētib⁹ ad expositū.ꝛ añs pꝫ ex cōclusiōe.

His visis pꝫ solo argumēti negādo illam:p to⁹.a.tp̄s anxp̄s poterit eē futurus.ꝛ ad ꝓbationeꝫ post qōlꝫ istās.a.tꝑis anxp̄s poterit eē futur⁹.igiᷓ p totū.a.tp̄s anxp̄s poterit eē futurus:nego ꝯ̄ñaꝫ:nec arguiᷓ ab vno ꝯuertibili ad reliquū:sꝫ deberet sic argui:p q̄lꝫ ptē.a.tꝑis anxp̄s poterit eē futur⁹.ḡ p to⁹.a.tp̄s anxp̄s poterit eē futur⁹:ꝯ̄ña ē bona:sꝫ negaᷓ añs:qm̄ p.b.ptē.a.tꝑis anxp̄s nō poterit eē futurus:vt ex 2ª ꝯ̄ne euidēter colligi pōt:q̄re ꝛc̄.

¶ Capitulū de sufficiētia potentie actiue:ꝛ potētie passiue.

Quadragesimo nono p̄ncipalr ad q̄ōnē arguiᷓ sic.hec sūt duo v̄a. Infinitū pōd⁹ tu potes poꝛtare:ꝛ nō ifinitū pōdus tu potes poꝛtaᷓ:ꝛ eadē iuicē ꝯ̄dicūt.ḡ qō v̄a:ꝯ̄ña tꝫ cū minori:ꝛ maioꝛē ꝓbo:ꝙ.n.negatiua sit v̄a:pꝫ:qꝛ tm̄ pōdus q̄ȝtū ē toti⁹ elemēti terre tu nō potes poꝛtare.ḡ ñ ifinitū pōd⁹ potes poꝛtare. Sꝫ affirmatiuā arguo sic:aliq̄ȝtulū pōdus tu potes poꝛtaᷓ:ꝛ ñ tm̄ q̄n mai⁹:ḡ ifinitū pōdus potes poꝛtare:pꝫ ꝯ̄ña ab exponētib⁹ ad expositū:ꝛ maioꝛ ē euidēs cū minori:qꝛ equalet isti:nō tm̄ pōdus potes poꝛtare q̄n mai⁹ illo tu posses poꝛtare:qō ē verū alr.n.dareᷓ maxiᵐ pōdus qō tu posses poꝛtare:qō ē ipoſ̄e. Itē pono ꝙ tu scis pōe vt octo:ꝛ.a.graue silr vt octo.b.v̄o sit pōe.vt.12.isto posito arguiᷓ sic.b.pōdus tu potes poꝛtare:ḡ pariformiter:ꝛ qōlꝫ mai⁹.b.pꝫ ꝯ̄ña ex q̄ tu es minoꝛis pōe q̄ȝ.b.ꝛ añcedēs ꝓbaᷓ:qōlꝫ minus.a.tu potes poꝛtare sꝫ.b.ē:vel p̄t eē minus.a.ḡ.b.tu potes poꝛtare:pꝫ ꝯ̄ña cum maioꝛi:qꝛ.a.ē miniuꝫ pōdus qō tu nō potes poꝛtare.minoꝛ v̄o ē euidēs:qꝛ.b.pōt ꝯdēp̄sari ad medietatē.a.ergo ꝛc̄.

Pro solutione hui⁹ argumēti pono q̄tuoꝛ ꝯ̄nes:quaꝝ p̄ma ē ista. Sic nō daᷓ maximū pōdus qō soꝛ.p̄t poꝛtare.ita nec miᵐ qō ipse nō p̄t poꝛtare:p̄ma ps pꝫ:qꝛ quocūqꝫ dato qō ipse p̄t poꝛtare mai⁹ illo ipse p̄t poꝛtare:ꝛ secūdā ꝓbo:Si.n.dareᷓ mīmū qō soꝛ.nō p̄t poꝛtare videᷓ ꝙ illud sit.a.vt exēplificatū ē i argumēto:sꝫ ꝓbaᷓ ꝙ.a.soꝛ.p̄t pōtare:qꝛ qōlꝫ pōdus vt q̄tuoꝛ soꝛ.p̄t poꝛtare:qꝛ ipse ē pōe vt octo:vt suppono:sꝫ.a.p̄t eē pōd⁹ vt q̄tuoꝛ:ḡ.a.soꝛ.p̄t poꝛtare:pꝫ ꝯ̄ña cū maioꝛi ꝛ minoꝛi silr:qꝛ.a.pōt remitti vsqꝫ ad grauitatē vt q̄tuoꝛ. ¶ Ex ista ꝯ̄ne seq̄ᷓ p̄mo.ꝙ soꝛ.ē solū potētie vt octo:ꝛ.b.vt.12.ꝛ tñ soꝛ.p̄t poꝛtare.b:pꝫ:qꝛ.b.pōt remitti ad mioꝛē grauitatē q̄ȝ sit potētia soꝛ.ꝛ soꝛ.pōt itendi ad maioꝛē pōm:q̄ȝ sit grauitas.b. Coꝛᵐ

p̄ª ꝯ̄

¶ 2º seqᷓ.ꝙ.a.pōdus ē vt decē:ꝛ.b.vt.12.ꝛ tñ soꝛ.p̄t poꝛtare.b.ꝛ nō pōt poꝛtare.a.ꝓbaᷓ:ꝛ pono:ꝙ soꝛ.sit pōe vt octo ꝛ ꝙ ipse nūq̄ȝ poterit eē vt.9.a v̄o sit pōdus vt.10. Et nūq̄ȝ pōt remitti ad grauitatē vt.9.b.v̄o sit vt.12.ꝛ remitti poterit ad grauitatē vt q̄tuoꝛ:vel vt duo.isto posito:pꝫ coꝛreᵐ. Coꝛᵐ

¶ 2ª cōclusio ē ista ifinitū pōdus tu potes poꝛtare:ꝛ tñ tu ñ potes poꝛtare pōdus vt.12.ꝓbaᷓ:ꝛ pono:ꝙ tu scis potētie vt octo:ꝛ nūq̄ȝ poteris eē potētie vt.12.isto posito:pꝫ 2ª ps:qꝛ alr aꝓpoꝛtiōe minoꝛis ieq̄litatis:posset ꝓuenire actio:ꝛ p̄mā ꝓbo:supponēdo cū p̄mo casu:ꝙ.a.ꝛ.b.sūt pōdera p̄cise vt q̄tuoꝛ.isto supposito:arguiᷓ sic:aliquātum pōdus tu potes poꝛtare:ꝛ duplū ad illud triplū ꝛ sic i infinitū:ḡ ifinitū pōdus tu potes poꝛtare:pꝫ ꝯ̄ña:ꝛ añs ꝓbaᷓ:qm̄ taꝫ.a.q̄ȝ.b.tu potes poꝛtare:sꝫ.a.pōt eē duplū ad.b.ꝛ pōt eē tripluꝫ ad.b.ꝛ sic i infinitū.ḡ ꝛc̄.pꝫ ꝯ̄ña:cū p̄ma pte añtis:ꝛ scdaꝫ ꝓbo ex hoc:qm̄.a.p̄t itēdi i grauitate ad duplū:ꝛ ad triplū:ꝛ sic i infinitū.b.remanēte sub eodē gradu. ¶ Ex ista ꝯ̄ne seq̄ᷓ p̄mo.ꝙ pōdus vt mille tu potes poꝛtare:ꝛ tñ tu ñ potes poꝛtare pōdus vt.12.p̄ma ps pꝫ:qꝛ hoc potes poꝛtare ꝺ̄mōstrādo.a.ꝛ hoc ē vel p̄t eē pondus vt mille.ḡ pōdus vt mille tu potes poꝛtare: 2ª v̄o ps seqᷓ:ex casu:ex q̄ tu ñ potes eē potētie vt.12. ¶ 2º seqᷓ.ꝙ tu potes poꝛtare pōdus duplū ad.c.ꝛ.c.ē pōdus.vt.12.ꝛ tñ tu nō potes poꝛtare pondus vt.12.ꝓbaᷓ:ꝛ pono:ꝙ.c.sit pōdus vt.12.isto posito:pꝫ toᵐ coꝛrelariū:p̄ter p̄mā ptē:quā sic arguo:tu potes poꝛtaᷓ.a.sꝫ.a.ē vl pōt eē pōdus duplū ad.c.ḡ tu potes poꝛtare pōdus duplū ad.c:pꝫ ꝯ̄ña cū maioꝛi:ꝛ minoꝛē arguo ex h̄:qꝛ lꝫ.c.sit grauitatis vt.12.tñ potest eē grauitatis p̄cise vt 2º. Coꝛᵐ Coꝛᵐ

2ª ꝯ̄

¶ 3ª ꝯ̄ ē ista. A.ꝛ.b.sūt duo pōdera:quoꝝ vnū.s.a ē mai⁹.b.ꝛ tu sufficis poꝛtare.a.ꝛ nō sufficis poꝛtare.b.ꝓbaᷓ:ꝛ pono:ꝙ.a.sit grauitatis vt q̄tuoꝛ solūmō:ꝛ magnitudīs vt.12.b.vero magnitudīs p̄cise vt q̄tuoꝛ:ꝛ grauitatis vt.12.isto posito:pꝫ ꝯ̄. ¶ Ex ista ꝯ̄ne seqᷓ p̄.ꝙ.a.ē maius.b.ꝛ.a.ꝛ.b.sūt duo pōdera:ꝛ tñ.a.pōdus nō ē maius.b.pōdere:p̄ma seqᷓ ex cāu:ꝛ secūdā ꝓbo:nā si.a.pōdus ē maius.b.pōdere:ḡ.a.pōdus ē maius pōdus.b.pōdere:pꝫ ꝯ̄ña:qꝛ illud adiectiuū maius:significat p depēdentiā ad suū sb̄stātiuū:sꝫ ꝯ̄ñs ē flꝫ qꝛ significat ꝯuertibilr ꝙ.a.ē mai⁹ i pōdere q̄ȝ.b.cui⁹ oppositū ponit casus. ¶ 2º seqᷓ.ꝙ illa ꝯ̄ña nō valet.h̄ ē maius.b.pōdere:ꝺ̄mr̄ando.a.ꝛ h̄ ē.a.pōd⁹.ḡ.a.pōdus ē maius.b.pōdere:sꝫ solū seqᷓ ꝙ.a.pōdus ē mai⁹ ens.b.pōdere. ¶ 4ª ꝯ̄ ē ista. Tu es foꝛtioꝛ q̄ȝ vnq̄ȝ fuisti:ꝛ tñ nō sufficis poꝛtare plus q̄ȝ p̄us sufficiebas:ꝓbaᷓ:ꝛ pono:p̄mā ptē in casu:q̄ posita admissa:ꝛ ꝯcessa:ꝓbo secūdā sic:qꝛ si sufficis poꝛtare plusq̄ȝ p̄us sufficiebas:sit ḡ illud.a.qō sufficis poꝛtare.ꝛ arguitur sic:tu sufficis poꝛtare.a.ergo po^a.a.ē minoꝛ q̄ȝ potētia tua:ergo i aliqua ꝓpoꝛtiōe:pō tua ē maioꝛ pō.a.oēs iste ꝯ̄ñe patēt ituēti:tūc sic.i aliqua ꝓpoꝛtōe:pō tua ē maioꝛ pō.a.ergo imedietate istius ꝓpoꝛtiōis potētia tua ē maioꝛ potētia.a.sed tu fuisti potens sub medietate illius proportionis:ergo prius sufficiebas poꝛtare.a. ¶ Ex ista cōclusione Coꝛᵐ Coꝛᵐ Coꝛ⁹

3ª ꝯ̄

4ª ꝯ̄

sequit̄ ꝑmo. Qz in nulla proportiõe imediate post hoc eris fortior q̄z modo es: ꝛ tamen immediate post hoc sufficies plus portare: q̄z iam sufficis portare (ꝛ pono) ꝙ continue post .b. fortificaberis. isto posito (ꝑz ꝑ̄a ꝑs) qz nullū graduz fortitudis icipis hr̄e (ꝛ z̄a liq̄t) ꝑ exponẽtes. ¶ z° segt̄. Qz illa ꝟña nõ valet: sic̄ imediate post hoc tu eris fortior q̄z ia es: ita nũc es fortior q̄z ꝑus fuisti: sz imediate post hoc sufficies pl's portare q̄z ia sufficis portare: ģ. pfozmiter nũc sufficis plus portare q̄z ꝑus sufficiebas: qz ly plus i añte suppo nit ꝛfuse tñ: ꝛ i añte determinate: ꝛ iõ negat̄ illa: plus ime diate post hoc sufficies portare: q̄z iam sufficis portare.

His visis rñdet̄ ad rõnẽ negãdo illã: nõ infinitũ pon dus tu potes portare (ꝛ ad ꝓbationẽ) non tãtũ põdus q̄z̄. est toti° eleñti terre potes portare: ģ ꝛc. ne go añs: qz hoc possũ portare demõstrãdo. a. pedale terre: ꝛ hoc ẽ vel ꝑt eẽ tãtũ põd° q̄z ẽ toti° eleñti terre: ģ ꝛc. lz. n. a. nõ possit eẽ tãte magitudis q̄te ẽ totũ eleñtũ terre: tñ nõ tollit̄ ꝙn possit esse tãti ponderis per intensionem grauitatis sub subiecto manente equaliter magno.

¶ Capl'z de visiõe: ꝛ appẽtia: respcũ obi distãtis apõ visiua.

Quinqua gesimo ꝛ vltio ꝑncipal'r ad qõnẽ arguit̄ sic: hec sũt duo va. Tu vides ita modicũ sic̄ potes videre: ꝛ tu ñ vides ita modicũ sic̄ potes videre: ꝛ ea dẽ ꝟdicũt: ģ qõ va (ꝟña tz cũ minori) ꝛ maiorẽ ꝓbo: ponendo ꝙ tu videas. a (isto posito) ꝓbat̄ affirmatiua sic: tu vides modicũ: ꝛ potes videre modicũ: ꝛ nõ min° potes videre q̄z ia vides. ģ tu vides ita modicũ sic̄ tu potes videre (ꝑz ꝟña) ab exponẽtib° ad expo'': ꝛ añs ꝑz ꝑ ꝑ̄a ꝑte. et z̄a: sz tertiã ꝓbo. nã si min° potes videre q̄z ia vides: sit ģ illud. b. ꝛ arguit̄ sic. Tu vides. a. ģ tu vides medietatẽ. a. ꝛ medietatẽ medietatis: ꝛ sic i infinitũ (ꝑz ꝟña) qm̄ q̄lz ꝑs. a. oba visui tuo ẽ cã ptialis spẽi multiplicate ab. a. i oculo tuo. tũc arguit̄ sic: tu vides medietatẽ. a. ꝛ medietatẽ medietatis. ꝛ sic i infinitũ: ģ. tu vides aliquã ptẽ. a. q̄ ẽ minor. b. ꝛ ꝑ ꝟñs. b. nõ ẽ min° q̄z aliqꝺ qꝺ tu vides: q̄re ꝛc. ia ꝓbo negatiuã sic: nihil ẽ: nec ꝑt eẽ ita modicũ sic̄ ẽ aliqd qꝺ tu vides: ģ tu nõ vides ita modicũ sicut potes videt̄ (ꝑz ꝟña) qz ex oppõito segt̄ oppo'': ꝛ añs ẽ probatũ in probatione affirmatiue partis contradictionis.

Pro solutione hui° arguñti pono q̄tuor ꝟnes: q̄z ꝑ̄a ẽ ista. Tu vides. a. q̄dratũ ꝛ tñ nõ pcipis. a. q̄dratũ: nec aliquẽ angulũ ei°: ꝓbat̄ (ꝛ pono) ꝙ. a. sit vnũ q̄dratũ. sit tñ distãs ab oculo tuo ꝙ tibi appareat eẽ circulare: ꝛ ñ q̄dratuz. isto posito (ꝑz ꝑ̄a ꝑs) qz tu vides .b.: demõstrãdo. a. ꝛ hoc ẽ q̄dratũ: ģ tu vides. a. q̄dratũ (ꝑz ꝟña) ex quo ly vides nõ fac̄ appellationẽ: ꝛ z̄a ꝑs probat̄. nã si pcipis. a. q̄dratũ: vl' ãgulũ ei°: ģ pcipis. a. ſ.b rõe q̄ ẽ q̄dratũ: vel bñs ãgulũ: ꝟñs ẽ ꝟ casũ (ꝛ ꝟña tz) qz illꝺ ver bũ pcipio ẽ teriꝰ appellatiu° forme vel rõnis. ¶ Ex ista ꝟne segt̄ ꝑ. Qz. a. q̄dratũ ꝛ quẽlz ei° ãgulũ pcipis: ꝛ tñ tibi ñ appet. a. q̄dratũ: nec aliqs ãgulus ei° (ꝑ̄a ꝑs ꝑz) nã qcqd vides tu pcipis: sz tu vides. a. q̄dratũ: ꝛ quẽlz ei° ãgulũ: ģ. a. q̄dratũ ꝛ q̄lz ei° ãgulũ tu pcipis. z̄a vero ꝑs (patuit) qm̄ nõ tibi appet. a. quadratũ: sz circulare: illi. n. ãguli appẽt tibi: sz nõ appẽt tibi ãguli. ¶ z° segt̄. Qz. b. ꝛ. c. sũt eque pua oino: ꝛ i fine eiusdẽ distãtie: ꝛ tñ tu vides. b. ꝛ ñ vides: nec sufficis videre. c. ꝓbat̄: ꝛ pono: ꝙ. b. sit vnus ãgulo ꝛ. a: c. vero vnũ corp° totale eq̄ puũ sic̄. b. isto posito: ꝑz ꝓria ꝑs: ꝛ z̄a ꝓbat̄: nã. a. videt̄: ģ ꝑ mltiplicationẽ spẽi. a. videt̄ q̄lz ꝑs oba visui: ꝑz ꝟña: qz nõ ẽ maior rõ ꝺ vna q̄z de alia: ꝛ ꝑ ꝟñs tu vides. b. nõ tñ vides. c. nec sufficis videre ipz: qm̄ nec ꝑ intentionẽ ꝑ̄az ꝑ nimiã distãtiã: nec ꝑ itẽtionẽ alteri° cũ non sit ꝑs alicui°. ¶ z̄a ꝟ ẽ ista. Ad quẽcũq; pũctũ ẽ itẽtio vni° medietatis. a. ad eũdẽ pũctũ ẽ itẽtio alterius medietat̄. a. ꝛ tñ nõ vbicũq; tu vides vnã medietatẽ. a. ibi tu vides reliq̄ medietatẽ. a. (ꝑ̄a ꝑs ꝑz) qm̄ q̄lz illa ꝛ medietatũ ꝓdu-

cit suã itẽtionẽ: seu spẽz sẽsibilẽ: ꝑ totã distãtiã mediaz inter .a. ꝛ põz visiuã. z̄a ꝑs ꝓbat̄: nã i dextra pte. a. vides ꝑmã medietatẽ. a. ꝛ ibi ñ vides scdaz: ģ ꝛc. ¶ Ex ista ꝟne segt̄ ꝑ. Qz tu vides. b. ꝛ. c. ꝛ tñ tu vides. b. ꝑ itẽtionẽ ꝓpriã: ꝛ nõ vides. c. ꝑ itẽtionẽ ꝓp̄ã: ꝑz: ꝺato ꝙ. b. sit medietas. a. ꝛ. c. vnus angul's ei°. isto posito: tu vides. b. ꝑ itẽtionẽ ꝓp̄ã: qz vides ipz distincte: sz. c. vides ꝑ itẽtionẽ toti°. a. ꝛ nõ ꝓp̄ã: qz vides. c. ꝟfuse: ꝛ nõ distincte. ¶ z° segt̄. Qz ad quãcũq; distãtiam sufficis videre. a. vel. b. ad eãdẽ distãtiã sufficis videre. c. ꝛ tñ nõ vbicũq; ꝑcipis te videre. a. vel. b: ibi ꝑcipis te videre c: ꝑ̄a ꝑs ꝑz: qm̄. c. ꝟtinue videt̄ ꝑ itẽtionẽ sui toti°: ꝛ z̄a ꝓbat̄: nã nihil ꝑcipis te videre nisi videas illud distincte: sz tã. a. q̄ .b. vides distincte: ꝛ nõ. c. ģ. ꝛc. ¶ z̄a ꝟ ẽ ista. A. ꝛ. b. sũt duo visibilia eq̄lia ꝛ i fine eiusdẽ distãtie: ꝛ tñ tu sufficis videre. a. ꝛ nõ sufficis videre. b. ꝓbat̄: ꝛ pono ꝑmã ptẽ i casu: cũ b ꝙ. a. sit optie coloratũ rõe c° videas illꝺ: b. vo sit ita reisse colo ratũ: ꝙ ꝑ nimiã reissionẽ ñ sufficias vidẽ illꝺ: isto posito: ꝑz ꝟ. ¶ Ex ista ꝟne segt̄ ꝑ°. Qz. a. ꝟtinue mãebit i fine eiusdẽ distãtie: ꝛ tu i ꝑn° illi°: ꝛ ꝟtinue manẽtib° oclo: ꝛ me° i eadẽ dispõe ꝛ tñ ꝟtinue pei° ꝛ peius sufficies videre. a. ꝑz: suppositꝺ ꝙ. a. ꝟtinue maiorabit̄: ꝛ velocio reittet̄ i colõe. ¶ z° segt̄ Qz. a. manẽte ꝟtinue i fine eusdẽ distãtie: ꝟtinue maiorabit̄ itẽdet̄ i colõe: ꝛ tñ mius: ꝛ mius sufficies videt̄. a. ꝑz: suppõ ꝙ oc's ve° ꝺbilitabit̄ seu elõgabit̄: aut ꝙ me'' velocio igrossabit̄: q̄z maiorabit̄: ꝛ itẽdet̄. a. ¶ 4ª ꝟ ẽ ista. Tu vides. a. ꝛ. b. ꝛ ꝑcipis te videre ista: ꝛ tñ. a. ꝛ. b. nõ appẽt tibi eq̄lia: nec eadẽ appẽt tibi i eq̄lia: ꝓbat̄: ꝛ pono: ꝙ videas. a. ꝛ. b. ꝛ ꝟscideres an sint eq̄lia: vel ineq̄lia: ꝛ ꝙ sex hẽas euidẽtias eq̄ fortes q̄ꝑ tres psuadeãt tibi. a. ꝛ. b. eẽ eq̄lia: alie vo tres suadeant. a. ꝛ. b. eẽ ineq̄lia: i° posito: ꝑz ꝑ̄a: ꝛ z̄a ꝓbat̄: qm̄ ñ ẽ rõ: q̄re. a. ꝛ. b. appeãt eq̄lia: ꝛ nõ ineq̄lia: nec eꝝ. ¶ Ex ista ꝟne segt̄ ꝑ°. Qz. a. ꝛ. b. appẽt tibi eq̄lia: vel ineq̄lia: ꝛ tñ nec appẽt tibi eq̄lia nec appẽt tibi ineq̄lia: z̄a ꝑs patuit: ꝓbat̄ ꝑ̄a: qm̄ apparz tibi: ꝙ. a. ꝛ. b. sint eq̄lia vel iequalia: ꝛ eadẽ tibi appẽt: ģ ꝛc. ¶ z° segt̄. Qz i ª ꝟña ñ valz. a. ꝛ. b. appẽt tibi eq̄lia: vl' ineq̄lia: ꝛ ñ appẽt tibi eq̄lia: ģ appẽt tibi ineq̄lia: sic̄ ñ segt̄: i ª duo scis eẽ va: l' fl'a. ꝛ ista duo ñ scis eẽ va: ģ i ª duo scis eẽ fl'a (suppositꝺ. n.) ꝙ scias ꝟ. eẽ ꝛ dubites an currat tẽ. capt] ist] dua b° ꝓpoib°: iste bõ currit: hoc risibile currit: ꝺmr̄an° ꝟ. illas scis eẽ vas: l' fl'as: ꝛ tñ nc scis illas eẽ vas: nec eaꝺ scl eẽ fl'as

His visis rñdet̄ ad rõez negã° iam. tu ñ vides ita modicũ sic̄ potes vidẽ. ꝛ ad ꝓbatõz: nil ẽ vl'ꝑt eẽ ita modm sic̄ aliqd qꝺ tu viꝺs. ģ tu ñ viꝺs ꝛc. nego ꝟña: i hac. n. ꝓpõe: tu viꝺs ita modm sic̄ potes vidẽ: suppõit ly modm ꝟfuse tñ: rõe ꝺ ly ita: iõ ñ icipit ꝓbatio ab i° terio modm: sz aly ita: i ꝛdie ad ly sic̄: ꝛ ꝑ ꝺ ꝑz rño ad rõez: ꝛ sic ꝟñter ẽ finis haꝝ ꝺteriatõuz: i gb°: si q̄ ꝺctis meoꝝ alioꝝ meoꝝ opũ i toto ñ dixi ꝟfozia: rogo legẽtis aius ñ turbet̄. qm̄ variatõnis gr̄a talia introduxi narrãda: vt iuuenũ turba maiorẽ habeat speculandi mãm: veritasq; sophistica per spicacibus ingenys valorosis plenissime patefiat: ꝛ huic laus tribuatur ꝛ gl'a qui viuit ꝛ regnat in secula seculorum Amen.

¶ Expliciũt Dubia. Edita ꝑ excellẽtissimũ ac famosissimã Monarchã scientiaꝝ sacre theoc' profession̄ Reuerẽduz magistrum Paulũ venetũ. ordis frũz Eremitaꝝ Diui patris scti Aug. doctoris scẽ Mr̄is ecclie Opus sũme putile iuuenib°: q cupiũt Sophysticã optie hr̄e artẽ: nec ñ vitatẽ: seu fl'itatẽ q̄rũcũq; ꝓpõnũ idagare (atq; itelligere) Maxio tñ cũ studio: ac diligẽtia correctũ atq; emẽdatũ ꝑ magn° Magr̄i scõi Cõtareni veneti: eiusdẽq; õdis ꝛ voti: ꝛ fris Bap'c'ꝺ Modoetia cursoris ei° ꝟsoty ꝛ eiusdẽ ordis. Et hꝫ ex originali ꝓprio ꝓdicti Magr̄i Pauli de vbo ad vbũ (put vitas satis liquet). Respiciant̄ pri° impssa: vna cũ his vltio impssis: qz opposita iuxt̄ se posita magis elucescũt: ꝛ sic patefiet vitas rei. Et hoc sub anno dñi. 1493. die. zz°. mẽsis Augusti. Soli deo immortali sit honor: ꝛ gloria: non soluz semper: sed ad semper: qui ẽ benedictus i secula seculoꝝ Amẽ.

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

1493

Registrum

a

Quadratura
¶ Famosissimi ac.
prime omne quod

b

¶ Item sequitur secundo
cipitur.igitur pla.
Pro declaratione

c

ponit mobiliter
proportionali hore
est ista impossibile

d

Trigesimoserto
prima pars patet:
sue resoluentes

e

ad exceptiuam
illa est falsa
copulatiue sit.a.

f

ratum sicut ista
omnis homo.supponit
animal:& illa sic

g

secundam partem
post hec habebunt
transita:que

h

gnificat aliqualiter
gnant manifestum
ergo omnis homo

i

Dis visis.
probo sic.a.est
cidens.b.aut

k

Uigesimoquinto
insolubilis coniuncta.
videtur ꝓcedendum.

l

gulari demonstrata
instanti:accipitur
¶ Scō sequitur ꝙ iste

m

¶ Ex ista conclusione
mitatur per
valet:istius

n

stributionem:&
pro aliquo:nec
futuro deus erit.

o

ꝓña aresoluentibus
ꝙ plato nunc̄

FINIS.

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

¶ Impressum Uenetys per Bonetum Locatellum Bergomensem iussu & expensis Nobilis viri Octauiani Scoti Liuis Modoetiensis Anno vt supra.

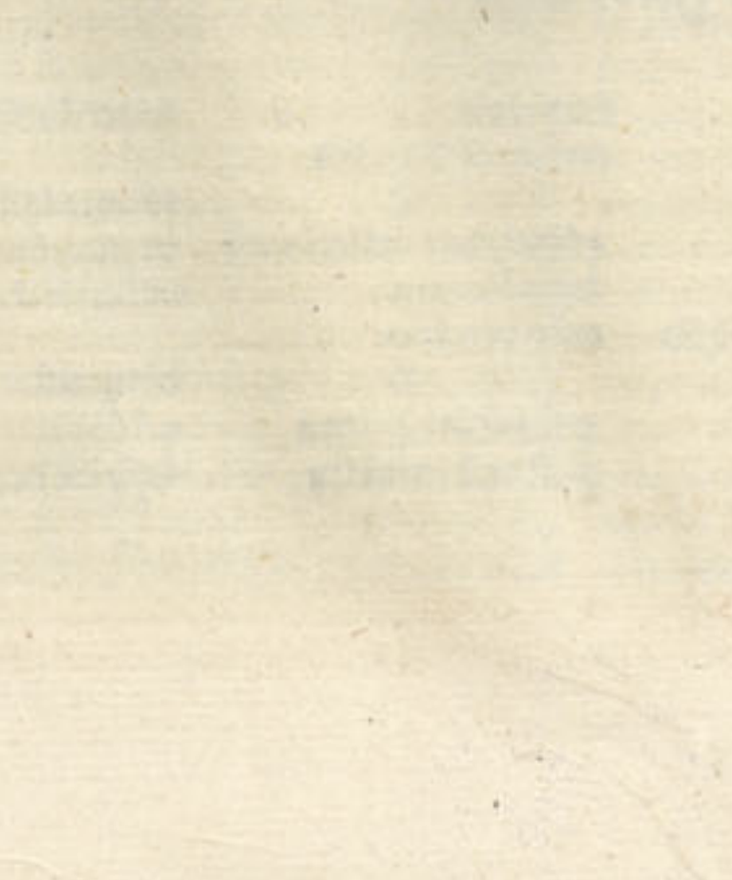

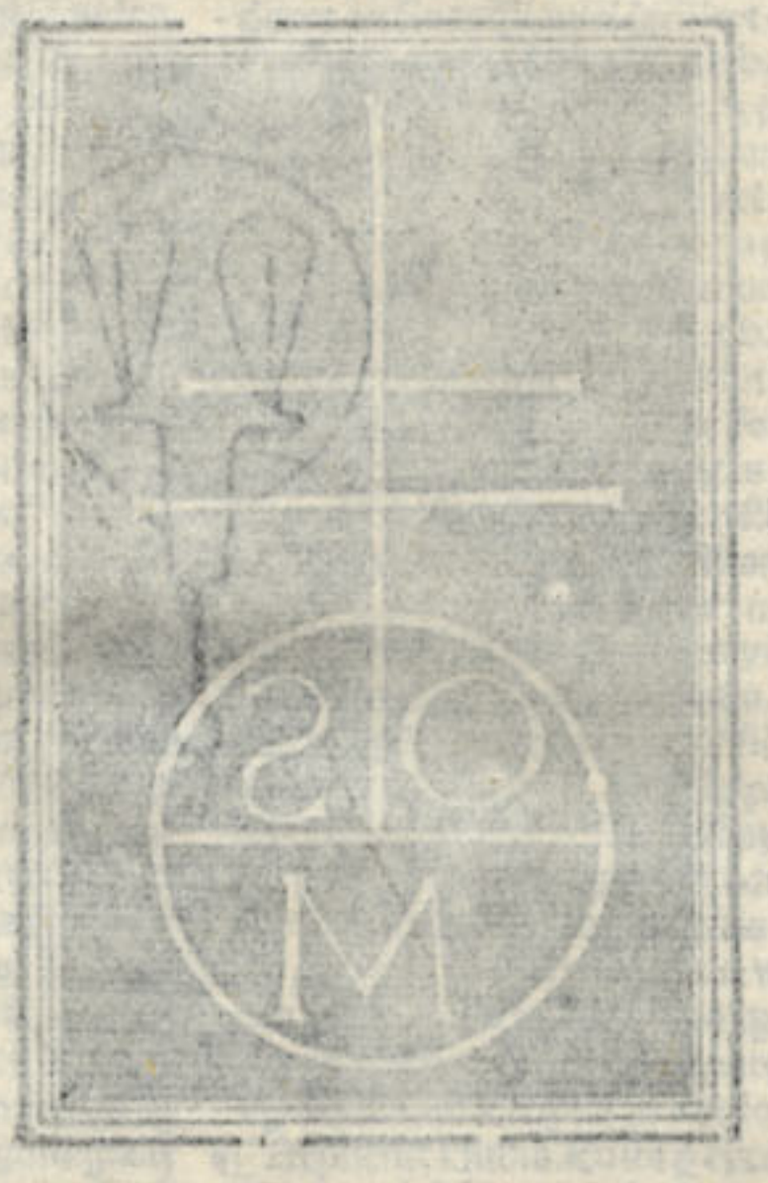

1493

PAVLI
VENETI
LOGICA

Sala R
Gab.
Est. 46
Tab.
N.° 8